Ekrem

İMAMOĞLU

MİLLET

ÖNSÖZ: **ÖZGÜR ÖZEL**

ŞAHİDİMDİR

TEŞEKKÜR

Teşekkürler...

Eşim Dilek'e, evlatlarım Selim, Semih ve Beren'e, Anneme, Babama, büyük ailemin her ferdine...

Tutsak yol arkadaşlarıma, dostlarıma ve ailelerine; Aile Dayanışma Ağına (ADA)...

Mücadelenin liderliğini yapan Genel Başkanım, dostum, kardeşim Sayın Özgür Özel'e...

İstanbul İl Başkanımız Özgür Çelik'e...

Avukatlarıma; Hasan Fehmi Demir, Fikret İlkiz, Tora Pekin ve Mehmet Pehlivan ve Ceren Öztürk'e...

Türkiye Barolar Birliği'ne, İstanbul ve Tekirdağ başta olmak üzere tüm destek veren barolara; bizim yanımızda olan, yargılanan arkadaşlarımın cesur avukatlarına...

Dostlarıma, yol arkadaşlarıma, CHP'nin seçilmiş kadrolarına; siyasi parti liderlerine, temsilcilerine, milletvekillerine, yöneticilerine, örgütümüzün değerli üyelerine...

İBB ailesine, meclisine, yöneticileri ve çalışanlarına; İBB Başkan Vekili Nuri Aslan'a...

Yurttaşlarımıza; destek veren, oy kullanan, dua eden, mesaj gönderen, imza veren cesur yürekli annelere, büyüklere, küçüklere...

İstanbul Üniversitesi önünden hareketi başlatan milyonlarca gence...

15,5 milyon oy kullanana, 25,1 milyon imza atana, 86 milyon yurttaşıma...

Teşekkürler...

ÖNSÖZ

Sevgili Yurttaşlarımız;

Ülkemiz, 19 Mart 2025 tarihinde, seçimle göreve gelen ama seçimle gitmek istemeyen bir iktidarın siyasi rakiplerine yönelik sivil darbesine maruz kalmıştır. Milletin gözünden ve gönlünden düşen siyasi iktidar, rakiplerini yargı eliyle ortadan kaldırmak, baskıya ve yasaklara dayalı otokrat bir düzen kurmak amacıyla bir sivil darbeye yeltenmiştir.

Bu darbe, geçmişte olduğu gibi tankla, tüfekle, postalla değil; hâkim ve savcı cübbeleriyle gelmiştir. İktidardaki parti, yargı kurumumuz içerisinden kendisine bir "Yargı Kolları" oluşturmuş ve talimatla siyasi rakiplerinin üzerine yollamıştır. Bu darbe ile sadece Cumhurbaşkanı Adayımız Ekrem İmamoğlu ve yol arkadaşlarımız değil, milletimizin seçme ve seçilme hakkı ile Cumhuriyetimizin kazanımları hedef alınmıştır.

24 yıllık AKP iktidarı, vatandaşlarına kibirle bakan, siyasette yaşlanmış, rekabette yorulmuş bir hâlde, millet iradesinden kaçış yolu aramaktadır. Milletin "İktidarı demokratik yollardan değiştirme gücü" yok edilmeye çalışılmaktadır.

Ekrem İmamoğlu'nun ve yol arkadaşlarımızın 17 aydır tutuklu bulunduğu Silivri Cezaevi, Türkiye'nin yaşadığı bu hazin dönem için adeta bir "utanç yapısı" hâline dönüşmüştür. Yol arkadaşlarımızın karşı karşıya kaldığı iftiralar, aileleriyle tehdit edilen ve ihanete zorlanan insanların yaşadıkları tarihimizin en karanlık sayfalarında şimdiden yerini almıştır.

Tarihimizin en büyük siyasi davasında, yol arkadaşlarımızın kendilerine yöneltilen suçlamalara karşı savunma yapması

ise en temel insan hakkıdır. Fakat ne yazık ki ülkemiz, savunma hakkının dahi yok sayıldığı bir baskı rejimiyle karşı karşıyadır. Sayın Ekrem İmamoğlu'nun duruşma salonunda yapması gereken savunması hukuksuz bir zorbalıkla engellenmiştir. Bu sebeple tarihi nitelikteki bu savunmayı yazılı olarak milletimizle paylaşıyoruz.

Bu savunmanın her satırı; Türkiye'nin geçmişi, bugünü ve geleceğine dair çok büyük bir öneme sahiptir. Sayın Ekrem İmamoğlu ve yol arkadaşlarımız üzerinden millete parmak göstermeye ve had bildirmeye kalkışanlara, bizlerin mücadelesine gerçekleştirdikleri saldırılar üzerinden halkımıza boyun eğdirmeye çalışanlara karşı bir itirazdır. En önemlisi ise Türkiye'nin geleceğine dair yazılan bir manifestodur. Ülkemizin geleceği için yazılmış bu manifestoyu okurken, yalnızca direnişi değil, aynı zamanda Türkiye için hep birlikte kurduğumuz hayalleri, çalıştığımız hedefleri ve milletimizin hak ettiği yeni bir düzeni göreceksiniz.

Bizim bu darbeye karşı en büyük gücümüz milletimizdir. İstiklal şairi merhum Mehmet Âkif Ersoy'un dizelerinde dediği gibi:

"Sahipsiz olan memleketin batması haktır,
Sen sahip olursan bu vatan batmayacaktır."

Hep birlikte; özgür, adil, demokratik, refah ve huzur dolu bir Türkiye'ye...

Yürüyelim arkadaşlar!

Yeni Parti Genel Başkanı
Özgür Özel

GİRİŞ

19 Mart 2025 sabahı Türkiye bir darbeye daha uyandı. Gayrimeşru, hukukun dışına çıkmış AKP iktidarı anayasal düzenin olmazsa olmazı olan muhalefete yargı eliyle darbe yaptı. Bu, tarihimizin ilk sivil darbesiydi.

21 Mayıs 2026'da ise CHP'ye yapılan "mutlak butlan" müdahalesi ile demokrasi ve Cumhuriyet'e karşı sivil darbenin 2. aşamasına geçildi.

Yargı aracı kullanılarak yapılan ve her gün bir belediyemize operasyon düzenlenerek sürekli hâle getirilen bu darbenin hedefi Cumhuriyet, demokrasi ve adalet düzenimizdir. İnsani, vicdani, toplumsal yapımıza en ağır zararların verildiği bir dönemdeyiz.

24 yıllık AKP ve Erdoğan iktidarının; özellikle 2017 Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi Referandumu sonrası fiilen uygulamaya başlanan rejimle yaşadığı çöküşün çok yönlü bedeli 86 milyon yurttaşımızın sırtına yük olmuştur.

Bu çöküşün bir somut sonucu da AKP iktidarının halktan uzaklaşması ve 1150 odalı saraya sıkışarak milletle bağının kopması olmuştur. Erdoğan'ın korkusu sandıktır, seçimdir ve milletin iradesidir. Erdoğan bu korkusu nedeniyle yeni rejim arayışlarına, usulsüz işlere, baskıya, operasyonlara başlamıştır ve bunu çok yönlü şekilde devam ettirmektedir. Sivil Darbe bu girişimin adıdır.

Benim de 17 aydır tutuklu bulunduğum Silivri Cezaevi, Türkiye'nin yaşadığı bu hazin dönem için adeta bir utanç müzesi

hâline dönmüştür. Yıllarını, emeğini ülkesine ve insanına hizmet için adamış nice güzel insan bugün burada bu hizmetlerinin bedelini ödemiş veya ödemeye devam etmektedir.

Zulüm, işkence, taciz, tehdit dolu soruşturma süreçleriyle insanlar aileleriyle birlikte hedef alınmış, hukuk dışı kararlarla esir alınarak sevdiklerinden ve görevlerinden koparılmıştır.

Binlerce sayfalık sözde iddianamelerle açılan davalar, tutuklu sürdürülen sözde davalarla Türkiye toplumsal barışın ve demokrasinin yok edildiği bir dönemdedir.

* * *

Tarihte darbe dönemi yargılamaları özel salonlarda, özel olarak oluşturulmuş mahkeme heyetleriyle, özel usullerle görülmüştür. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden bir suç örgütü yaratmaya çalışan Sivil Darbe'nin açtığı dava da cezaevine sıkıştırılan bir salonda, aynı usullerle sürdürülmektedir. Tıpkı son bir senede hakkımda açılan diğer 15 ceza davası gibi. O kadar çok dava açıldı ki aynı gün aynı saatte üç ayrı salonda duruşmaya çıkmamı istediler. Tarihte örneği var mıdır acaba?

8 Temmuz 2026'da İBB örgütünün(!) yargılandığı ana davada 9 Mart'tan bu yana süren 64 oturumda paramparça edilen iddianameye karşı sorgu sırası bana geldi. "Asrın hukuksuzluğu" belgesine dönen, tümüyle çöken iddianameye karşı diyeceklerim için sıra bendeydi. O ana kadar zaman sınırı uygulanmayan arkadaşlarımın tersine, benden 2400 yılla yargılandığım, 143 eylemle muhatap edildiğim davada, bir günde yani toplamda 7-8 saat içinde savunma yapmam istendi. O ana kadar yaşanmayan bir süre kısıtlaması dayatılarak savunma hakkıma müdahale edildi.

Bu dayatmaya itiraz ettiğimde, mahkeme heyeti daha da ileriye giderek önce beni salondan çıkarmaya karar verdi. Sonra da –tüm salonun ve medya mensuplarının tanıklığında– gerçekleşmiş bir olayı tersyüz ederek "susma hakkını kullandı" diye gerçeğe aykırı bir tutanak tuttu.

Tarihimizde askeri darbe dönemlerinde, siyasi davalarda, siyasi liderler hatta terör örgütü liderleri ve yöneticileri dahi günlerce, haftalarca hatta aylarca süren savunmalar yapmıştır. İmamoğlu korkusu, Erdoğan'a ve kukla düzenindeki her aparatına

öyle işlemiş ki sosyal medya hesabımı, fotoğrafımı, sözümü, sesimi, görüntümü yasaklayan zihniyet duruşmada da konuşmamı engelledi.

Bu iftiranamede beni suçladıkları iddialar neydi?

Beylikdüzü'nde, İstanbul'da seçim kazanmak, CHP'yi ele geçirmek, Özgür Özel'i desteklemek, cumhurbaşkanı adayı olup cumhurbaşkanı olmak istemek!

Evet suçlamanın meali budur. Bu dava ve beraberinde uydurulan bütün davalar siyasidir. Elbette siyasi bir konuşmam, durum tespitlerim vardır. Geniş anlatımlarla, Türkiye tahayyülüm ile 86 milyon yurttaşımızın geleceğini tasarlayan, beklentilerini karşılayan düşüncelerim vardır. Bu metin 55 yıllık hayatım, 17 yıllık siyasi geçmişim, yerel yaşantım, deneyimlerim ve yaşadıklarımla birlikte ana gövdesini binlerce dostumuzun, yol arkadaşımızın, yöneticilerimizin, siyasi arkadaşlarımızın oluşturduğu ortak fikirlerimizdir.

Türkiye'nin temel değerlerini savunurken yapılan saldırıları, kötüleri, kötülükleri, Türkiye'nin üzerine çöken kara düzeni, iktidar ile yargı dahil bütün hatlarındaki yapıları, kayyum, kukla ve aparatları yargılıyorum.

Diğer tüm davalarda gördüğünüz üzere hiçbir zaman kuru kuruya önümdeki metni okumuyorum. Sürekli araya giriyorum. Bazen yaşanmış bir olayı, bir anekdotu anlatıyorum. O anda aklıma gelen ek gerekçeleri, henüz o sabah aldığım notları, güncel gelişmeleri aktarıyorum. 15 dakikalık bir ana metin 1-2 saat sürebiliyor. Ben yurttaşlarıma konuşuyorum. İster seçim konusunda ister sokakta veya meydanda ister sanık kürsüsünde olsun ben milletimle dertleşiyorum. Birileri gibi enerjisi tükenmiş, söylediğini kulağı duymayan, miadı dolmuş, promptera esir olmuş değilim.

Okuyacağınız, hazırlamış olduğum bu metin de eğer mahkeme heyeti engel olmasaydı sanık kürsüsünde duygularımı gösteren vurguların yanında çok detaylı anlatımların, doğaçlama ifadelerin, aydınlatıcı bazı verilerle bir kısım hususların yer aldığı bir konuşmaya dönüşecekti.

Talimat geldi, tavır değişti, 9 Temmuz'da ilk duruşma bitecek diye bir milat uyduruldu; izin vermediler, engellediler. Hiçbir önemi yok. Söz tüm duvarları aşar, duymak isteyene ulaşır.

Elinizde tuttuğunuz kitap mahkemece engellenen sözlerimdir.

Bu metinde ben varım, liyakatli insanlar var. Yıllarını ve emeğini ülkesine, insanına hizmet için adamış; yağmacılara, talana, kumpasçılara karşı dimdik duran ve tutsaklıkla bedel ödeyen kader arkadaşlarım, nice güzel insan var. Bu metinde sizler; benim güzel insanlarım, İstanbullu hemşerilerim ve 86 milyon yurttaşımız var. Siz kıymetli milletimizle birlikte yaşadıklarımız, sizin şahitliğinizde bize yaşatılanlar var. Hayallerimiz, Türkiye'nin müreffeh geleceği, pırlanta çocuklarımızın, enerjisi yüksek gençlerimizin geleceği için yapacaklarımız var. Türkiye'nin gelecek manifestosu var.

Ben size sesleniyorum, sizinle konuşuyorum. Sizinle var oldum. Sizin isteklerinizle, taleplerinizle, 86 milyonun evlatları ile kurulacak iktidarın oluşumunu size anlatıyorum.

Ben bu metinde; yeni nesil siyaseti, yeni yüzyılı, yeni nesil dünyayı, yeni nesil yerel yönetimi, yeni nesil güçlü demokrasi bilincini anlatıyorum.

Güvencemiz halkımızdır. Gücümüz gençlerimizdir. Yol bulunur, yol yapılır. Kimsenin endişesi olmasın.

Her şey çok güzel olacak!

1. BÖLÜM

Teslim Olmak Başka Şey, Esir Düşmek Başka

Vatanımı, milletimi, adaleti, demokrasiyi, Cumhuriyet'i ve geleceği savunuyorum! Bu değerlerimize saldıranları yargılıyorum!

Asrın hukuksuzluğu iddianameyi, yazdıranı ve yazanları da yargılıyorum! Onun için buradayım!

Sevgili halkım, kıymetli hemşerilerim:

Hakkımızdaki bütün iftiraların cevabı bizde mevcuttur. Bütün iftiralar bu savunmada tek tek çürüyecektir. Ancak önce meselenin özünü anlatmak gerekir!

Bu milletin iradesine, hayallerine ve geleceğine yapılan ihanet, bu savunmayla "yargılanacaktır!"

Sözlerime başlarken;

Öncelikle bugün bir yıldır benimle birlikte özgürlüklerinden alıkonulan, ailelerinden koparılan, evlerinden uzaktaki hapishanelere sürgüne gönderilen, haklarında söylenmedik yalan, atılmadık iftira bırakılmayan yol arkadaşlarıma seslenmek istiyorum.

Sizinle gurur duyuyorum! Sizler birer kahramansınız!

Sadece ben değil; aileleriniz, dostlarınız, komşularınız ve tüm Türk milleti sizinle gurur duyuyor.

Türkiye tarihi sizi hiç unutmayacak!

Cumhuriyet tarihinin en büyük siyasal davasının demokrasi neferlerisiniz. Bunca baskıya, bunca eziyete rağmen, özgürlüğünüzden, ailelerinizden mahrum bırakılmanıza rağmen hakikat için direniyorsunuz. Cumhuriyet, demokrasi ve hukuk için mücadele ediyorsunuz. İnandıklarınız uğruna göğsünüzü siper ediyorsunuz. Çocuklarınızın, torunlarınızın geleceği, Türkiye'nin geleceği için yılmıyorsunuz. 86 milyonun çocukları ve torunları için direniyorsunuz.

Bırakın size yapılan zulmü, ailelerinize bile zulüm yaptı bu zalimler. Hayatta kalmak için mücadele eden, hastalıklarla boğuşan arkadaşlarımıza dahi hiç acımadılar.

Vicdanları körleşmiş, hırs gözlerini döndürmüş. O kıymetli koltukları, rantları, gücü kaybetme korkusu onları çılgına çevirmiş.

Ancak hiç merak etmeyin; bunlar iktidarın ve bu vicdansız aklın son çırpınışları. Vakti gelmiş bir değişimi hiçbir şey durduramaz! Ne sözde davalar ne sözde "butlanlar" ne sözde yargılamalar ne de bu yapılan zulümler, kaçınılmaz değişimi durdurabilir! Değişim koşar adım geliyor!

Milletimiz vicdanlıdır, merhametlidir, temiz kalplidir. Halkımız adildir; adaletsizliği asla affetmez. İnsanımız vatanperverdir, vatanı kendi mülkü olarak görenleri sevmez. Bu güzel ülkenin fertleri ailenin kutsallığına inanır; eşe, çocuklara, annebabalara yapılanları unutmaz, ayıplar, lanetler.

Analarımızı ağlattılar ya, eşlerimizi, oğullarımızı, kızlarımızı ağlattılar ya... Siz hiç üzülmeyin, hiç kızmayın.

Onlar Türkiye'nin vicdanına ve irfanına yenilecekler. Onlar tarihin en tozlu raflarında en kötü şekilde anılacaklar. Siz ise Türkiye'nin kader kavşağında, başını öne eğmemiş, zulümlere karşı alnı dik kalmış, dürüst, çalışkan, vatansever, cumhuriyetperver, demokrat kahramanlarsınız!

Ucuz bir örgüt senaryosu yazıp bizleri zindanlara hapsettiler, bu mahkeme salonuna topladılar. Ama bizi birleştiren ne 19 Mart darbesi ne de bu kumpas iddianamenin sayfaları! Bizi birleştiren esas; ülke ve vatan sevdamız, işimize duyduğumuz sevgi ve saygı. İstanbul'u kalbimizde taşımamız, İstanbul'u dünyanın incisi yapma çabamız, gece gündüz 16 milyon İstanbullu için çalışmamız... Bizi birleştiren, demokrasi ve hukuk devleti yolundaki yoldaşlığımız! Bizi birleştiren, bu millete, bu halka duyduğumuz sonsuz sevgi ve inanç! Bizi birleştiren, Cumhuriyet ve Mustafa Kemal Atatürk sevdamız!

* * *

Defalarca söyledim bugün yine mahkemeye söylüyorum: Sadece beni tutsak alın! Ben razıyım. Beni 2 bin 352 yılla değil, yetmez: Beni 3 bin yılla, 5 bin yılla, 10 bin yılla yargılayın!

Ama bırakın masum yol arkadaşlarımı, bırakın aileleri,

hastaları, kadınları; onlar için bari hukuku uygulayın, onlar için bari hukukun gereğini yapın, tahliye edin!

Bu salondaki yol arkadaşlarım, suçsuz yere, iftiralar temelinde, çoğu 1 yıldan fazla zamandır zindanda! 5 ay önce duruşmalar başladı, hepsini dinlediniz, tüm iddiaların ne kadar bomboş olduğunu gördünüz ancak hâlâ tahliye olmayı bekleyen onlarca arkadaşımız var! Suçsuz bir insanın 1 gün bile cezaevinde kalması büyük bir haksızlık ve işkencedir. "Savunmam" biter bitmez, artık tüm arkadaşlarımı tahliye etmenizi bekliyorum!

Bugün cezaevinde, bu dava dışındaki diğer yol arkadaşlarımızdan, iddianameleri bile yazılmamış onlarca tutsak var!

Tüm bu yapılanlar asla yargılama değildir; işkencedir, esir tutmaktır, zulümdür, hukuksuzluktur! Buna sebep olanlar elbette hukuk önünde hesap verecektir. Yazıktır! Yeter artık!

Analar babalar çocuklarına kavuşsun. Gözü yaşlı hasta analar oğullarına kızlarına kavuşsun.

Yeter bu eziyet: Sizin derdiniz benimle, bunu siz de biliyorsunuz, millet de dünya da! Ben buradayım! Beni tutsak alın, ama arkadaşlarımı salın artık!

Yol arkadaşlarıma seslenmek istiyorum:

Aranızda bazılarını yıllardır tanıyorum. Bazılarınızla ise İstanbul'a hizmet yolunda tanıştık, yol arkadaşı, kader arkadaşı olduk. Bu dava bunu da kanıtladı; ne kadar liyakatli bir sistemle hepiniz işe başlamışsınız, birçoğunuzu gerçekten de burada ilk defa tanıdım.

Her birinizi pür dikkatle burada her gün dinledim: Sizlere duyduğum büyük saygı kat be kat arttı! Çok liyakatli bir ekibimiz olduğunu zaten biliyordum, ancak burada bir kez daha bilgi ve birikiminize, cesaretinize, dürüstlüğünüze ve vatanperverliğinize hayran kaldım.

Her biriniz benim yol arkadaşımdan da öte, ailemsiniz artık. Burada yargılanan hepimiz; ailelerimiz ve bizi destekleyen milyonlarca yurttaşımızla, kocaman bir aile olduk! Bu dünyanın en güzel ülkesini delice seven, asla bu ülkenin, bu milletin bu kötülüğü hak etmediğine inanan kocaman bir aileyiz! Bu büyük ve cesur yürekli ailemizle gurur duyuyorum!

Cezaevinde bana gelen binlerce mektubu tek tek okuyorum. Size de mutlaka mektuplar geliyordur. Orada hissediyorsunuzdur

o büyük sevgiyi. Milletimizin o büyük kalbini, çocuklarımızın samimi sevgisini, anaların kalpten duasını, kardeşlerin dayanışmasını...

Sizinle başka bir sebepten dolayı da gurur duyuyorum: Her biriniz, cesaretle, bilimle, akılla, bu (sözde) iddianamenin –iftiranamenin– bomboş bir kâğıt parçası olduğunu kanıtladınız. Sizin metanetli, bilimsel ve en önemlisi haklı duruşunuz karşısında size zulmedenler dahi utandı, başlarını öne eğdi.

Her gün burada akıl, liyakat, bilim, bilgi, tecrübe, iyi niyet ve nitelik konuştu. Her gün burada ülkesine, şehrine, milletine hizmet için yıllarını feda etmiş insanların tertemiz yürekleri konuştu. Ve her gün burada, sizler konuştukça, bu acemice hazırlanmış senaryoyu yazanların vasatlığı, tecrübesizliği, bilgisizliği ve kötü niyeti daha da belirgin hâle geldi.

Haklılığımızdan güç aldık, bugün burada konuşurken, 4 ay öncesinden çok daha güçlüyüz, çok daha kararlıyız.

Dikkat ettiniz mi; sizler konuşmaya başladıktan sonra, onlar bu kumpas davasıyla ilgili konuşmayı kestiler! Her gün yeni bir sansasyonel operasyonla veya açıklamayla gündemi değiştirmeye çalıştılar, gözleri ve kulakları bu davadan uzaklaştırmaya gayret ettiler. Çünkü siz, iddianameyi yerle yeksan ettiniz, yok ettiniz; "kırıntıları" dahi kalmadı. Çünkü siz, bu iddianamenin kötü niyetle, hukuksuz bir şekilde, hukuka değil, siyasal bir amaca hizmet etmek için yazıldığını tüm dünyaya kanıtladınız.

Sadece Türkiye değil, tüm dünya bu amatörce hazırlanmış kötü tiyatroya tanık oldu. Bu hukuk skandalı tüm dünyada haber oldu. Hakkında farklı dillerde bir sürü yazı, makale çıktı.

Yazık oldu: Biz milletçe böyle bir görüntüyü hak etmiyorduk. Biz, Türkiye olarak böyle bir ayıbı, millet iradesine ve hukuka ihaneti hak etmiyorduk.

Bunca zulüm ve baskıya rağmen, ezilmediniz, korkmadınız, geri adım atmadınız, "çatır çatır" iddianameyi yerle bir ettiniz, yok ettiniz!

Sizler konuştukça, ben de hep şunu düşündüm: "İBB'de ne kadar liyakatli yol arkadaşları seçmişiz!"

Birçoğunuzu yakından tanımıyordum –artık nasıl bir "örgütse", çoğunuz mülakatlardan ve sınavlardan geçip yol arkadaşım olmuşsunuz– bu dava "sayesinde" sizleri daha iyi tanımış

oldum ve gururum katbekat arttı.

Ne kadar başarılı bir insan kaynakları sistemi kurmuşuz ki, bu kadar liyakatli, birikimli, bilgili ve karakterli insanları İstanbul'a hizmet için seferber etmişiz.

Silivri herhalde dünyanın en eğitimli, en birikimli tutuklu nüfusu olan cezaevidir!

Her bir yol arkadaşım, kendi alanında uzman, iş deneyimi yüksek, geçmişi başarılarla dolu!

Ama eğitiminizden de iş birikiminizden de bilgilerinizden de çok daha değerli bir şeyler var; karakteriniz, cesaretiniz, dürüstlüğünüz.

Bunu da bu dava "sayesinde" tüm Türkiye ve tüm uluslararası camia görmüş oldu.

17 aydır hapishanede ve bu salonda rehin tutulan yol arkadaşlarıma, her sabah bu kâbusa uyanan ailelerimize ve adalete aç bırakılmış milyonlara uygulanan bu zulüm, bugün bu salonun duvarlarını da yok hükmündeki iddianamelerinizi de çoktan aşmıştır!

Bizler burada, zindanlarda direnirken, dışarıda da en az buradaki kadar önemli, şanlı bir direniş gerçekleşiyor.

Başta kardeşim, yol arkadaşım, Cumhuriyet Halk Partisi'nin seçilmiş yürekli Genel Başkanı Sayın Özgür Özel olmak üzere, partimizin seçilmiş örgütleri, milletvekilleri, il başkanları, yöneticileri, üyeleri, bıkmadan, yorulmadan, kar, kış, yağmur demeden, biber gazına, gözaltı ve tutuklamalara rağmen, cesaretle, bize muazzam bir destek veriyor!

Bizi bir yıldır yalnız bırakmayan, genciyle yaşlısıyla, üyesiyle seçmeniyle, partimize ve kendini farklı partilere yakın hissetse de adalet için meydanlarda soğukta, yağmurda, tüm baskılara rağmen direnen herkese, ellerini açıp bizim için her gün dua eden analarımıza; büyük milletime buradan sevgimi ve sonsuz minnetimi gönderiyorum!

Buradan İstanbul Gönüllüleri'ne, Türkiye Gönüllüleri'ne de –ben onlara İstanbul ve Türkiye muhafızları diyorum– aynı şekilde teşekkür ediyor; sevgimi, minnetimi gönderiyorum!

Hepiniz, iyi ki varsınız, sağ olun, var olun; eğer üstünüzde hakkım varsa, her zaman helaldir, Allah yüzünüzü hep güldürsün!

Üstelik, başta kardeşim, yol arkadaşım, Genel Başkanım, Sayın Özgür Özel olmak üzere, tüm bu büyük ailemiz, sadece zindandaki bizler için değil, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu partisine, Türkiye'nin bugün birinci partisi olan Cumhuriyet Halk Partisi'ne ve demokrasiye yapılan darbeye karşı da direniyor!

Biliyorsunuz, yetkisiz bir mahkeme –Ankara Bölge Adliye Mahkemesi– 21 Mayıs günü, Cumhuriyet Halk Partisi'ne –delegelerinin, üyelerinin, seçmenlerinin iradesini çiğneyerek– kayyum atama, CHP'yi fiilen kapatma girişiminde bulunmuştur!

21 Mayıs'ta, yetkisiz bir mahkeme, arkasına iktidarı alıp, görülmemiş bir hukuksuzluğa imza atmış, buna cüret edebilmiştir!

Nasıl cüret edebildi biliyor musunuz? Çünkü Yüksek Seçim Kurulu, Anayasal görevine sahip çıkmadı, çıkamadı.

Gelecek seçimlerde 86 milyonun oyu, iradesi, Yüksek Seçim Kurulu'na emanet olacak. Bugün, CHP'ye yapılan bariz hukuksuzluğa ses çıkarmayan YSK, yarın seçimlerde muhalefetin hakkını, milyonlarca vatandaşımızın hakkını, sizce koruyabilecek mi? Tehlikenin farkında mısınız?

Buradan Yüksek Seçim Kurulu'na bir kez daha çağrı yapıyorum: Anayasal görevinizi yerine getirin!

6 Mayıs'ta başkanlığı değişen YSK'nın sessizliği sayesinde 21 Mayıs'ta verilen BAM[1] kararı aslında bir "yargı kararı" değildir; 2024 seçimlerinde yeni yönetimiyle ülkemizin birinci partisi hâline gelmiş Cumhuriyet Halk Partisi'ne bir darbedir! 19 Mart da 21 Mayıs da milyonlarca vatandaşımızın iradesine yapılmış darbelerdir. Hatta, CHP'ye karşı yapılan Mutlak Butlan operasyonu, 19 Mart darbe sürecinin devamıdır. 19 Mart da 21 Mayıs da Türkiye demokrasisine yapılmış aynı darbenin farklı aşamalarıdır.

Darbenin nihai amacı, demokratik rejimin tamamen sona erdirilmesi, milletimizin kendi kendini yönetme irade ve hakkının yok edilmesi ve farklı bir rejimin kalıcı kılınmasıdır.

Büyük CHP ailesi ve tüm demokratlar bu sinsi darbeyi savuşturacaktır.

CHP, halk meydanlarında ve cephelerde kurulmuş bir partidir. CHP, binalarda değil, sokaklarda, meydanlarda, kahvehanelerde, pazar yerlerinde, hanelerdedir. Genlerinde Milli Mücadele'nin ruhunu taşır. Bu ruh bugün en taze şekilde bizimledir.

1 BAM: Bölgesel Adliye Mahkemesi.

Milli Mücadele ruhu, milli egemenliğe el uzatan bu darbe sürecini durduracak en büyük güçtür. Bu ruh neredeyse, Cumhuriyet'in ve demokrasinin kurucu partisinin gerçek tüzel kişiliği oradadır!

Ülkemiz bu kritik kavşaktayken, başını kuma gömmeyen, bizim için söz alan, konuşan, yazan, bir ses çıkaran tüm siyasilere, yazarlara, düşünürlere, kanaat önderlerine, sanatçılara, akademisyenlere de: Allah sizlerden razı olsun diyorum! Bizi yalnız bırakmayan muhalefet liderlerine de minnetimi sunuyorum.

Yapılanları içine sindiremeyen, gizli gizli mesajlarını gönderen, imalarla da olsa tepki göstermeye çalışan iktidar temsilcileri ve hatta iktidar ortakları; sizleri de anlıyorum. Keşke daha fazla cesaretiniz olsa, keşke böylesine bir zulüm üzerine iktidar inşa edilemeyeceğini daha yüksek sesle söyleyebilseniz.

Üzerinizdeki baskıları ve zorlukları anlıyorum, ancak bu artık bir vatan meselesidir. Çocuklarımıza, torunlarımıza nasıl bir Türkiye'yi miras bırakacağımız meselesidir. Sizleri, zorluklar ne olursa olsun, daha fazla cesaret göstermeye, doğruları söylemeye davet ediyorum.

Ant içerim ki, bize bu zor günlerde cesaretle ve açıkça destek olan kimseyi unutmayacağız! Bugün yanımızda olan herkes, parti, kimlik, düşünce fark etmeksizin Türkiye çatısı altında, bir ömür boyu en değerli yol arkadaşlarımız olacak. İnanıyorum ki hem bu millet hem de bu devlet; doğruya doğru, yanlışa yanlış diyebilenlerin vatan sevgisiyle kurtulacak.

Yolların dikensiz olduğu günlerde herkes "vatanperverim" der; gerçek vatanperverler ise, zor günlerde belli olur!

* * *

Biliyorsunuz, 2019 öncesi, AKP İstanbul'u kesintisiz şekilde 25 yıl yönetmişti. Erdoğan, kendi uhdesinde muhafaza etmek için dünyaları vereceği İstanbul'un demokratik bir seçimle muhalefet tarafından kazanılabileceğine inanmıyordu o günlerde.

Ama bir çocuk koştu otobüsümüzün arkasından ve "Her Şey Çok Güzel Olacak!" dedi. Biz de inandık. Ve gerçekten de her şey çok güzel oldu!

Bugün de size daha da büyük bir kararlılık, coşku ve inançla söylüyorum: "Her Şey Çok Güzel Olacak!"

19 Mart darbesi bir Ramazan günü başlamıştı. Bu duruşmalar da, 9 Mart'ta, yine bir Ramazan günü başladı. 18 Mart'ta diplomam da bir Ramazan günü iptal edildi! Hatta daha geriye gidersek, kazandığım 2019 İstanbul seçimleri de 6 Mayıs'ta yine bir Ramazan günü iptal edilmişti!

Oysa Ramazan; manevi arınmayı, nefis terbiyesini, sabrı, bereketi, paylaşmayı, dayanışmayı ve barışı simgeleyen kutlu bir zaman dilimidir. Bize bu pusuları kuranların, bu kumpas davasıyla masumların hayatlarından çalanların, ailelerimize zulmü reva görenlerin nefisleri terbiye olmaz; ayrıca paylaşmayı, dayanışmayı, barışı da bilmiyorlar. Vicdanları kör, kalpleri kararmış, zalimlik bütün hücrelerine sinmiş.

Özellikle nefis terbiyesi, herkesin hayatını ve kararlarını gözden geçirmesini gerektirir. Bir insan, hırslarına yenik düşüp, menfaat için, hırs için adaletsiz davranıyorsa, yalan söylüyorsa, iftira atıyorsa, masum insanlara zulüm yapıyorsa, çocuklarından ayırıyorsa; o insan, en büyük günahları işlemiş olur.

İşte bu mahkeme, birkaç günahkâr mübarek Ramazan günü başlattığı darbenin görüldüğü mahkemedir. Gecenin karanlığında, sahur vaktinde, yüzlerce polisle evlere baskın yapılarak, masum insanların, çocuklarının gözü önünde yapılan hukuksuz operasyonlarla başlatılan kumpas davasının görüldüğü mahkemedir.

Bu haksız davanın hukukumuzda, vicdanımızda, inancımızda, kadim kültürümüzde, tarihimizin akışında da yeri yoktur.

* * *

Biz burada demokrasi, adalet, iç barış ve dış barış için mücadele veriyoruz. Bu mücadelenin bir durağı olan Silivri'den alnımız ak, başımız dik çıkacağız. Buraya girdiğimizden çok daha güçlü çıkacağız. Çünkü haklılığımız ispat edildi. Daha olgun, daha birikimli, daha adil çıkacağız.

İnsanı, insan sevgisini, dayanışmanın değerini daha derinden kavrayarak çıkacağız. Milletimize hizmet etme irademiz katlanarak çıkacağız. Ve en önemlisi, ülkemizi yönetmeye tam anlamıyla hazır çıkacağız. Çünkü biz burada, zindan şartlarında bile, gece gündüz çalışıyoruz.

Biz burada baskıya, zulme ve hukuksuzluğa karşı direnirken, aynı zamanda güzel Türkiyemizin yeniden ayağa kalkacağı

yarının fikri zeminini çalışıyoruz. Çünkü bu savunma yalnızca hukuki bir savunma değil; insanı, demokrasiyi, adaleti ve kalkınmayı yeniden devletin temeli hâline getirme iradesinin manifestosudur.

Ülkemizi hep birlikte yöneteceğiz. Bu ülkeyi korkuyla değil, akılla; kinle değil, adaletle; tek adam iradesiyle değil, halkın ortak aklıyla yöneteceğiz. Milletimizi bu kötülük düzeninden elbirliğiyle kurtaracağız. Çok az kaldı! Gecenin en karanlık olduğu an, şafağa en yakın andır.

Sevgili eşim Dilek, Nâzım Hikmet'i çok sever gençliğinden beri. Hem sizlere hem ona seslenerek şunu söylüyorum:

İnanın:
güzel günler göreceğiz çocuklar
güneşli günler
göre-
-ceğiz.
Motorları maviliklere süreceğiz çocuklar,
ışıklı maviliklere
süre-
-ceğiz...

* * *

Burada benimle yargılanan ve bu salonda bizleri izleyen yol arkadaşlarımı ve dışarıda bizleri dinleyen milletimizi selamladıktan sonra; öncelikle, bu davanın tarihi anlamından bahsetmemiz gerekir. Bu davanın özünün ne olduğunu ve milletimizin tarihindeki konumunu doğru anlamamız şart. Ve şunu da baştan açıkça ifade etmek isterim: Ben burada mahkemeye konuşmuyorum! Ben burada Aziz Milletime sesleniyorum!

Sadece ve sadece onları muhatap alıyorum: Çünkü gerçek hükmü daima millet verir, son sözü daima millet söyler. Burada ben hem sevgili halkıma, değerli yurttaşlarıma hesap vereceğim hem de onlarla gelecek hayallerimi, birlikte kuracağımız geleceğin hayalini paylaşacağım. Benim söyleyeceklerim, milletimedir. Çünkü başta bu dava olmak üzere, aleyhime açılan 20 küsur davanın hepsi esasında aynı büyük davanın parçalarıdır; bunlara "İmamoğlu Davaları" diyorum. İmamoğlu Davaları, özünde "Demokrasi Mücadelesi Davalarıdır"! Ve bu demokrasi

mücadelesini, tüm yol arkadaşlarımızla birlikte, halkımız için veriyoruz. Bu yüzden muhatabım da yalnızca halkımızdır.

* * *

Sevgili Yurttaşlarım,

Yaklaşık 5 aydır, yol arkadaşlarımın savunmalarını dinliyorsunuz. Benim kurduğum sözde "örgüte" üye olduğu iddia edilen, ancak pek çoğunu burada tanıdığım insanları dinliyorsunuz. Artık size de bize de milletimize de dünyaya da ayan olmuştur ki bu bir yolsuzluk, casusluk veya terör davası değildir. Bu dava, milletin egemenlik hakkını gasp etme teşebbüsüdür!

Bu mahkeme heyeti ile bizi burada buluşturanların niyeti; demokrasiyi bitirmektir! Bu davanın senaryo yazarları; vatandaşın seçme ve seçilme hakkını tanımamaktadır. Ancak biliyoruz ki başaramayacaklar. Nitekim tarihimizde benzeri davalar vardır.

Böyle davalarda nihai hükmü daima millet vermiştir. Milletin kararı karşısında tüm iktidarlar, tüm kararlar hükümsüzdür.

Bu davada; Türkiye Cumhuriyeti'nin eşit ve özgür bir vatandaşının seçimlerde yarışma hakkını, tüm vatandaşların seçme ve seçilme hakkını, milletin egemenliğini, halkın iradesini korumanın mücadelesini veriyoruz.

Biz, devletler, imparatorluklar kurmuş, Cumhuriyet'i inşa etmiş büyük bir milletiz! Savaşlardan, yıkımlardan, darbelerden geçtik. Ancak asla yılgınlığa düşmedik!

Türk milleti hiçbir dönemde zulme boyun eğmedi, zalimlere teslim olmadı. Karanlıkları yırtıp atmasını da zalimleri alt etmeyi de vatanını feraha çıkarmasını da bildi. Her dönemde halkın cesur ve fedakâr evlatları daha güçlü bir devleti, daha iyi bir hayatı kurmayı başardı.

Demokrasi tarihimiz mücadeleler tarihidir. Kazandığımız hiçbir hak bedelsiz olmamıştır. Yassıada mahkemelerinde, 12 Mart mahkemelerinde, 12 Eylül mahkemelerinde, 28 Şubat mahkemelerinde, pek çok masum insan büyük bedeller ödedi.

Milletimiz her seferinde darbecilere dersini verdi! Geçici iktidarlarını ebedi zanneden muhterislere dersini verdi! Milletçe iyi biliriz ki, ülkemiz pek çok kez siyasi davaları tecrübe etmiştir. Taraflar değişmiştir ancak sonuç daima toplum vicdanında lanetlenen mahkeme kararları olmuştur.

Dün Yassıada duruşmaları, bugün Silivri duruşmaları. Adnan

Menderes, Fatin Rüştü Zorlu, Hasan Polatkan'a idam cezası verenler bugün lanetleniyor.

Bugün idam cezası olsa, beni 2 bin 352 yıllık hapis cezası talebiyle yargılayan iktidar, beni idamla yargılardı! Çünkü bugünkü iktidar, Yassıada davalarını Silivri'ye taşımış durumda.

Gelin, Yassıada ve Silivri davalarının kısa bir mukayesesini yapalım:

Menderes, Zorlu, Polatkan'ı yargılamak için yeni bir mahkeme kuruldu, adına "Yüksek Adalet Divanı" denildi; mahkeme heyetini, 27 Mayıs darbesini yapanlar, Milli Birlik Komitesi üyeleri atadı. "doğal hâkim" ilkesi çiğnendi.

Silivri'de ise –kimse üzerine alınmasın, kişisel değil, ilkeler bazında konuşuyorum– bizi yargılayan 3 kişilik heyetteki 2 üye sonradan atandı; "doğal hâkim" ilkesi yine çiğnendi.

"Yargı bağımsızlığı" meselesine gelirsek: 27 Mayıs sonrası; Milli Birlik Komitesi yargıçları atıyordu. Bugünkü Türkiye'de ise; Hâkimler ve Savcılar Kurulu yargıçları atıyor. Hâkimler ve Savcılar Kurulu'nun başkanı, bu iftiranameyi yazan siyasetçi başsavcıdır; HSK üyelerinin çoğunluğunu ise Cumhurbaşkanı ve partisi atıyor. Özetle, HSK'yı ve başkanını, Cumhurbaşkanı atıyor.

Peki Cumhurbaşkanı kim? Cumhurbaşkanı, bütün bu operasyonları yaptıran, kumpas davasının senaryosunu yazdıran kişi. Hiçbir fark yok: O gün yargı üzerinde askeri vesayet vardı, bugün ise bir kişinin vesayeti...

Bir de Yassıada ve Silivri yargılama pratiğini mukayese edelim:

Yassıada'da, avukat tutuklamak bir darbe mahkemesi pratiğiydi. Nitekim Başbakan Adnan Menderes'in avukatları Burhan Apaydın ve Talat Asal tutuklanarak savunma yapmaları engellenmişti. Maliye Bakanı Hasan Polatkan ve birçok kişinin avukatı (yakın zaman önce vefat eden, Allah rahmet eylesin) Hüsamettin Cindoruk da o mahkemedeki konuşmasından dolayı tutuklanmıştı. Silivri'de ise durum farklı değil; avukatım Mehmet Pehlivan tutukludur. Birçok avukatımız da bu süreçte gözaltına alınmıştır, aleyhlerine baskı için davalar açılmıştır. Avukatlara baskı olan her ortam bir darbe ortamıdır: Çünkü demokratik hukuk devleti düzeninde, savunma hakkı dokunulmazdır.

Atanmış Yassıada yargıcı Salim Başol, seçilmiş Başbakan Adnan Menderes'e "kes, kesmezsen kestiririz" demiştir. Silivri'de de atanmış savcı, bana, 16 milyon İstanbullunun seçilmiş

başkanına, "haddini bil, bilmezsen bildiririz" demiştir.

Normal bir mahkemede hiçbir yargıç, hiçbir savcı böyle konuşamaz: Bunlar ancak darbe mahkemelerinde olan baskıcı uygulamalardır. Darbe ortamlarında seçilmişlere saygı gösterilmez, tam tersi kötü muamele ile (akılları sıra) baskılamaya çalışırlar.

Yassıada savcısı Altay Ömer Egesel, tanıklık yapacak üniversite öğrencilerinin ifadelerini önceden hazırlayıp imzalatmıştı ve imzalamak istemeyenleri de tehdit etmişti.

Bugün de Silivri'de "etkin pişmanlıktan" faydalanan pek çok kişi ifadelerini geri çekti, ifadelerinin tehditle alındığını itiraf ettiler. İnsanlar aileleriyle, malvarlıklarıyla tehdit edildi. Bir "etkin pişman" ise açık açık ifadesinin savcılık tarafından hazırlanan bir "şablon" olduğunu ve olduğu gibi imzaladığını söylemiştir. Ayrıca pek çok sanık da bu salonda, ifadelerinin savcılık tarafından çarpıtıldığını söyledi.

Yassıada'da, bazı eşitsizlik ve adaletsizlikleri hatırlatan –Demokrat Parti'nin önemli isimlerinden– Samet Ağaoğlu'na, mahkeme başkanı; "sizi buraya tıkan kuvvet böyle istiyor" anlamında sözler sarf etmiştir. Yani yargı, siyasileri zindana "tıkan" esas karar alıcıların vesayeti altındaydı.

Bugün de aynı durumdayız: İktidarın, zindana gönderilmesini istediği kişiler yargılanıyor, istemedikleri yargılanmıyor. Örnek olarak; İBB'nin 2019 sonrası her işlemi didik didik edilirken, bir konuda istenilen dosyalara *2019 öncesi* bilgi koyduğumuzda o bilgiler hemen savcılık tarafından reddediliyor. Çünkü amaç yolsuzluk araştırması değil; amaç belirli kişileri zindana "tıkmak." Aynı Yassıada'da olduğu gibi.

CHP'nin "mutlak butlan" kararı da yine bir darbe uygulamasıdır. 12 Eylül darbesini yapanlar CHP'yi kapatmıştı: Bu iktidar da fiilen kapatma girişiminde bulundu.

Dün 27 Mayıs ve Yassıada, dün 12 Eylül ve parti kapatma, bugün ise 19 Mart ve 21 Mayıs darbeleri ve Silivri duruşmaları: Aynı metotlar. İster askerler yapsın ister siviller, hiç fark etmez, bunlar demokratik hukuk devletinde yasak metotlardır: Bunlar darbe metotlarıdır!

Benzerlik sadece Yassıada'yla değil elbette. Dün 12 Mart Sıkıyönetim Mahkemeleri, bugün Silivri. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'a idam cezası verenler bugün lanetleniyor!

Bugünkü iktidar, Yassıada davalarını, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat davalarını Silivri'ye taşımış durumda.

Tarih, Yassıada davalarını, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat davalarını yargıladı. Tarih ve milletimiz yarın da Silivri davalarını yargılayacak! Hatta bugün, şimdi yargılıyor!

Şimdi de 19 Mart ve 21 Mayıs darbe mahkemelerinde, milletimiz bir kez daha büyük bir sınavdan geçiyor. Ancak zerre şüphem yok ki milletin vicdanında hiçbir karşılığı olmayan bu davalar da tarihteki benzerleri gibi, lanetle, nefretle anılacaktır.

Bu mahkemelerde hem 19 Mart hem de 21 Mayıs darbe davalarına karşı milletin hakkını, hukukunu, iradesini savunanlar; demokrasi tarihimizin altın sayfalarında yerini alacaktır.

* * *

Sevgili Halkım,

Hepimiz bu büyük milletin tarihini biliyoruz. Siz de takdir edersiniz ki Türk milleti, kendi geleceğini ellerine kolay almadı. Kolay da bırakmayacaktır!

Anayasa, seçim, temsil, meclis... Bunlar daha imparatorluk döneminde büyük mücadelelerle elde edilmiş haklardır. 200 yılı aşan özgürlük mücadelemizin en önemli kazanımıysa; milletin egemenliğini ve yurttaşların eşitliğini temel alan Cumhuriyet'in ta kendisidir.

Adil ve demokratik siyasi rekabetin tesis edildiği çok partili demokrasimizi, Cumhuriyet döneminde adım adım inşa ettik. Demokrasi mücadeleleri, Cumhuriyet döneminde zaman zaman darbelerle kesintilere uğramıştır, ancak halkımız eninde sonunda egemenlik hakkından vazgeçmemiş, tüm zalim baskıcı darbecileri sandığa mecbur etmiş ve hepsini sandıkta tarihe gömmesini bilmiştir.

Demokrasimiz bugün bir kez daha zorlu bir sınavdan geçmektedir. Bugünün iktidarı, biraz daha koltukta oturmak için özgürlük ve demokrasi mücadeleleri tarihimizin kazanımlarını yıkmaya çalışıyor. Tarihin akışını tersine çevirmeye çalışıyor. Adil ve demokratik seçimlere, yurttaşların eşitliğine, milletin egemenliğine son vermeye çalışıyor.

Tarihimiz boyunca, demokrasi mücadeleleri daima bir kişinin olağanüstü yetkilerle donatılmasına karşı yapılmıştır. Çünkü

sonsuz yetki, eninde sonunda istismar edilir, keyfiliğe ve adaletsizliğe yol açar ve sonuçta daima halkın aleyhine olur.

Bir kişiye verilmiş sonsuz yetkilerin sınırlandırılması ve milletimizin egemenliğini kazanmak için verdiği mücadeleler süreklilik taşır ve tarihimizin ana akışını oluşturur.

Cumhuriyetimiz de Atamızın öncülüğünde, halkımızın büyük bir demokrasi ve özgürlük mücadelesinin ve iradesinin ürünüdür.

Peki bugün ne yaşıyoruz? 16 milyonluk İstanbul'un 3 kez seçilmiş Belediye Başkanı, 25 milyonun cumhurbaşkanı adayı ve arkadaşları zindandadır. 2024 yılında yurttaşlarımızın teveccühünü kazanmış, Türkiye'nin birinci partisi hâline gelmiş Cumhuriyet'in kurucu partisine, Cumhuriyet Halk Partisi'ne, darbe yapılmış ve iktidarın tercih ettiği kişi, kayyum atanmıştır!

Biraz önce anlattım, 19 Mart ve 21 Mayıs'ta demokrasiye bir büyük darbe gerçekleştirilmiştir.

Biz bugün 2017'de türlü siyasi hilelerle, şaibeli bir referandumla getirilmiş Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin makus sonuçlarıyla mücadele ediyoruz. Evet, bu mahkeme salonunda, demokrasimizi bir kez daha ayağa kaldırmaya çalışıyoruz.

Tarih, bir kez daha bize tek hükümdar ve artık apaçık telaffuz edilen "hanedanlık" rejimi kurma hevesine karşı güçlü ve egemen bir millet olmak için mücadele etme sorumluluğu verdi!

Buradan bir kez daha, tüm yurttaşlarımız adına söylüyorum: 2017'de kurulan bu "yeni rejimin" Cumhuriyet ve demokrasiyle ilgisi yoktur. "Cumhuriyet" kelimesinin de "demokrasi" kelimesinin de kökü "halktan" geliyor: Halkın egemenliği...

Halk egemenliği karşısında miadı dolmuş iktidarların, güçsüz ve dışarıya bağımlı hâle gelmiş hükümdarların, meşruiyetini milletten almayan yöneticilerin hükmü nedir ki?

Tarihin derinliklerinden olgunlaşarak gelen demokrasimiz, aşırı yetkilerle donatılmış ama o yetkileri bile uygulayacak takati kalmamış; kurumları çökertmiş ama yerine hiçbir şey inşa edememiş; sorumsuz, denetimsiz, bir avuç imtiyazlıya çalışan, miadı dolmuş bir yönetim anlayışına kurban edilemez, edilmeyecek! Kurumsallaştırılmak istenen bu rejimde "millet" yok, "halk" yok: Tek kişi var. Hükümdar var.

Kalıcı hâle getirilmeye çalışılan bu yeni rejim, her bir yurttaşın, tüm milletin kaderini bir kişinin ve bir Hanedanın merhametine

terk etmeye çalışıyor. Bu kara rejim, devleti, bir kişinin ve onun etrafında toplanan bir avuç imtiyazlı oligarşik zümrenin arzularına, ihtiraslarına bağımlı kılmaya çabalıyor.

Durdurmak zorunda olduğumuz budur!

Ülkemiz bir daha asla böylesine aşırı yetkilendirilmiş, denetlenmeyen bir yönetime terk edilmemeli. Ülkemiz iki yüzyılı aşan zorlu demokratik mücadeleler tarihinin sonucu milletin egemenliği, yurttaşların eşitliği, adil ve demokratik seçimler kazanımlarından bir milim geri atmayacaktır.

Bu dava, milletin kendi geleceğine sahip çıkma davasıdır. Bu dava, meşruiyetini milletten alan bir devleti savunanlarla, meşruiyeti kendinden menkul bir iktidar anlayışı arasındadır. Bu dava, tarihimizde büyük mücadeleler sonucu kazanılmış milletin egemenliği, yurttaşların eşitliği, hak ve özgürlüklere, adil ve demokratik seçimlere dayanan Anayasal demokratik düzenimizi yok etmek isteyenler ve buna direnenler arasındadır. Bu dava, milletin seçimlerle ortaya koyduğu iradeyi yok etmek isteyenlerle, milletin iradesine sahip çıkanlar arasındadır. Bu dava, milletin emeğiyle birikmiş kamu kaynaklarını yağmalamak isteyenlerle, bu ülkenin zenginliğini adilce paylaşmak isteyenler arasındadır. Bu dava, 86 milyonun bu ülkenin eşit hissedarı olması için mücadele edenlerle, bir avuç insanı imtiyazlı bir zümre hâline getirenler arasındadır. Bu dava, Türkiye'nin tek sahibi olan milletimizi iktidara taşımak için çabalayanlarla, kendini ev sahibi, milleti kiracı zannedenler arasındadır. Bu dava, devletimizi nizama ve adalete kavuşturmak için çalışanlarla, şahsi çıkarları için devlet gücünü istismar edenler arasındadır. Bu dava, Cumhuriyet'i ve demokrasiyi savunanlarla, Cumhuriyet ve demokrasiyi yok etmek isteyenler arasındadır. Bu dava iyiler ve kötüler; millet ile bir avuç imtiyazlı muhteris arasındadır. Ve kazanan elbet millet olacaktır!

Her daim iyilik kazanacaktır. Adalet er ya da geç yerini bulacaktır!

İçeride veya dışarıda; hiçbir "hanedanın" gücü ve nefesi, "ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım" ruhuyla yaşayan Türk milletini esir almaya yetmeyecektir!

* * *

Tarihin bir kırılma noktasındayız; ihanetin doruklarındayız,

yüreğimizle ve ruhumuzla yürüdüğümüz bu yolda millet olarak bıçak sırtındayız! Ya uzun ve sonu görünmeyen bir karanlığa sürükleneceğiz. Ya da Silivri'yle sembolleşen bu tarihi kavşağı, aydınlığa doğru bir yolculuğun eşiği kılacak; demokrasiye ve hukuka yürüyüşün ilk büyük adımına çevireceğiz.

İkincisinin olacağını biliyorum. Sizlerin de bundan asla şüpheniz olmasın!

Aydınlığa açılan bu yolculukta çoğulcu bir demokrasiye, ülkesini tehditlerden koruyan güçlü bir devlete ve huzurlu ve zengin bir topluma kavuşmak için siyaseti yeniden düzenlemek zorundayız.

Siyaseti çürümüşlükten kurtarmanın, nitelikli hâle getirmenin yolu siyasi rekabeti adil, demokratik ve medeni kılmaktır.

Gerçek bir siyasi rekabetin varlığı, sadece demokrasinin gereği değildir. Siyasi rekabet yurttaşların refahı ve toplumun gelişimi için en doğru siyasetin yarışması demektir. Rekabet olmayan yerde kayırma, istismar ve yozlaşma olur, çürüme olur.

Adil ve demokratik siyasi rekabet aynı zamanda ülkemizin ekonomik kalkınmasının da temelidir, ülkemizin rekabet gücünü de arttırır. Rekabet ortadan kalkınca ülkemizin iş insanının, girişimcisinin, bilim insanının, sanatçısının, sporcusunun, gencinin de dünyadaki benzerleriyle rekabet kapasitesi düşer.

Bugün yaşadığımız yıkımlardan biri budur.

Yurttaşlarımız, bu iktidarın, siyasal rekabete girmeden iktidarı elinde tutma ihtirasları nedeniyle yoksullaşıyor. Türkiye irtifa kaybediyor. Ülkemizin rekabet gücü, kapasitesi düşüyor.

Sevgili Yurttaşlarım,

25 milyonun desteğiyle cumhurbaşkanı adayı olmuş bir siyasetçinin hapsedilmesi ve Türkiye'nin ana muhalefet partisinin yönetimine iktidarın zorla getirdiği kayyumun atanması ne demek biliyor musunuz? Muhalefeti ve milyonların iradesini yok etme, gasp etme girişimidir!

Bir sahte demokrasi oyunu kurulmak isteniyor. Konforlu salonlarda, onlara ayrılan mevzide siyaset yapan bir muhalefet. Majestelerinin muhalefeti kurulmak isteniyor. Millete ve dünyaya "İşte Türkiye'de demokrasi var, muhalefet var, daha ne istiyorsunuz" demek isteniyor.

Bu tiyatroyu bu millet görmüyor mu sanıyorsunuz? Bu

tiyatroyu kuran zihniyet; milletimizi çok küçümsüyor!

Bir de yaptıkları her türlü hukuksuzluğa, kötülüğe gizemli bir kılıf bulmuşlar; "devlet aklı!" Attıkları en akıl almaz adımlar milletimizce sorgulanmasın diye, üstüne bu gizemli perdeyi/kılıfı çekiyorlar; "devlet aklı" böyle gerektiriyormuş.

Hadi oradan! Bu "devlet aklı" değil; konforlu koltuk ve rant düzenini kaybetmek istemeyen bir avuç muhterisin aklı. Bu olanlara "devlet aklı" demek, bin yıllık güçlü devlet geleneğimize hakarettir.

Kendilerine hadsiz bir şekilde "devlet aklı" diyenler, milletin aklı ile dalga geçme cüretini gösteriyorlar. Devlet aklı adalettir. Adaletsiz bir "akıl" asla devlet aklı değildir.

Sandık, iktidarı ve muhalefetiyle –gerçek ve bağımsız muhalefetiyle– sandıktır.

Mevcut iktidar bu millete diyor ki, önünüze sandık da gelse, seçenekleri ben belirlerim, rakiplerimi ben belirlerim, yarışan partileri de ben yönetirim. Bunu bu millet kabul etmez!

Diyelim beni hapsettiniz. Ben bu bedeli ödemeye hazırım. Kişisel olarak razı gelirim buna. Ancak mesele, Ekrem İmamoğlu değil ki. Mesele tek başına CHP de değil ki! Mesele, milletin önüne koyduğunuz sandığın gerçek mi sahte mi olduğudur. Seçimlerin gerçek mi, göstermelik mi olduğudur.

Çok partili sistemin gerçek mi, göstermelik mi olduğudur.

Milletimizin bu kaybını ben kabul edemem; buna razı gelemem. Beni sevsin sevmesin, bana oy versin vermesin, hiçbir yurttaşımızın hakkını gasp ettirmem! Sandığa atacağı oyun değerinin düşmesine müsaade etmem!

Siyasal tarihimiz boyunca pek çok iktidar gördük. Günahlarıyla sevaplarıyla bu ülkeye hizmet ettiler. Vakti geldiğinde iktidarlar değişti; muhalefet, milletin iradesiyle iktidar nöbetini devraldı.

Evet, tarihimizde kendi destekçilerine imtiyaz dağıtan, kendisine destek vermeyenleri ise dışlayan, tasfiye eden iktidarlar da oldu. Bu anlayış, ülkeyi zaman zaman ağır bir intikam sarmalına sürükledi. Ama bugün çok daha karanlık bir aşamadayız. Çünkü bu kez hedef yalnızca bir kesimi sindirmek değildir. Hedef, milletin egemenlik hakkına el koymaktır! Hedef, sandığı anlamsızlaştırmak, demokrasinin içini boşaltmak ve milletin iktidarı değiştirme yetkisini fiilen ortadan kaldırmaktır. Bizi bu

mahkeme salonuna dizen aklın niyeti, başarılarımızdan dolayı sadece bizi cezalandırmak değil; muhalefeti tamamen ortadan kaldırmaktır.

Bugün fark şudur: Tasfiye, artık dönemsel bir sertlik değil; sandığı, hukuku ve kurumları işlemez kılarak demokrasiyi kalıcı biçimde ortadan kaldırmayı hedefliyor.

Tehlike bu yüzden çok büyüktür!

Bakın, niyet edilen, bir "yok ediş"tir.

Ben sizin karşınızdayım, ama yok sayılmak isteniyorum. Kamusal hayattan yok etmek, silmek istiyorlar beni; görüntümü, sesimi, fikirlerimi her yerden silmek istiyorlar. Hükümsüz kılmak istiyorlar. Ekrem İmamoğlu'yla ilgili de "mutlak butlan" kararı alabilseler, hemen yaparlar. Diplomamı yok saymak ne demek? Hep diyorum ya, elden gelse sizin önünüze doğum belgemi koyacaklar "İptal edin" diye! Bu bir yok etme girişimidir.

Aynı şekilde, CHP yeni yönetimiyle birinci parti olunca; CHP'nin başarılı liderliğini "yok etmeye" çalışıyorlar. "Mutlak butlan", bir yok etme girişimidir.

Ne yaparlarsa yapsınlar milletimizin aklından, vicdanından, kalbinden bizleri silemeyeceklerini ben biliyorum. Başaramayacaklar, çünkü eğer bu niyet başarıya ulaşırsa, ülke sadece demokrasisini kaybetmez; ortak geleceğini, kurumsal devlet aklını ve toplumsal barışını da kaybeder.

Bu yüzden bu dava, tarihsel bir kırılmadır. Bu dava, gerçek muhalefeti, muhalefetin iktidar olma ihtimalini, dolayısıyla gerçek demokrasiyi kökünden yok etme; bu toprakları kendi tarihsel yönelişinden koparma teşebbüsüdür.

* * *

Biz bunu hak etmiyoruz sevgili halkım, sevgili yol arkadaşlarım!

Biz, demokrasiden sapmışların kara düzenini değil, bir arada barış içinde bir hayatı, yurttaşların mutlak eşitliğine dayanan çoğulcu demokratik bir düzeni hak ediyoruz.

Halkımızın her evladı, başına bir felaket gelmesinden korkmadan, özgürce ve güven içinde yaşamayı, eşit hissetmeyi, ülkenin zenginliğinden adil pay almayı, siyasi görüşünü özgürce ifade edebileceği bir kamusal ortamı hak ediyor. Biz milletçe mutlu

olmayı hak ediyoruz!

* * *

Bu mahkeme bir kurumdur. Bu devletin bir kurumudur. Bu devletin kurumları, yapısını, gücünü, geleneğini, atalarımızın yüzyıllarca süren mücadelelerinden alır.

Mahkemenin bakmaya zorlandığı davaya bakın. Bu bomboş dava ile meşgul edilen bir kurum.

İşte devletin tüm kurumlarında böyle bir tersyüz edilme, böyle içini boşaltma söz konusu. Buna müsaade edilemez.

Bugün burada, bu iddianameyi yazan, yazdıran bir avuç insanın, atalarımızın yüzyıllar boyunca mücadele ederek oluşturdukları kurumsallaşmayı tersyüz etmelerine izin vermeyeceğimizi haykırıyoruz.

Bu millet, devletin kurumlarına güvenmek istiyor. Yargısına, belgesine, tapusuna, diplomasına güvenmek istiyor. Siyasal tercihlerini de bu güven arayışı üzerine kuruyor.

Tarihe bir bakın: Despotizm ve keyfilik bu ülkede hiçbir zaman kalıcı olamamış, bir meşruiyet üretememiştir. Keyfileşen iktidarlar, her defasında milletin iradesiyle değişmiştir. Hak, hukuk, adalet, mülkiyet güvencesi; kurumların devamlılığı ile olur. Hürriyet ve onurlu yaşam arzusu, bu toplumun damarlarına işlemiş, milletin karakterinin parçası olmuştur.

Bugün Türkiye, kendi tarihsel mecrasından koparılmak istenirken hedeflenen şey, yalnızca demokrasinin ve Cumhuriyet'in işlemez hâle gelmesi değildir. Aynı zamanda bu devletin kurumsal devamlılığının tasfiyesidir. Devletin kolonlarının kesilmesidir.

Kim diplomasının, tapusunun, senedinin, yani elindeki belgenin hiçbir güvence taşımadığı bir ülkede yaşamak ister? Kim devletinin güvenilmez bir devlet olmasını içine sindirebilir? Benim uğradığım saldırı, işte bu kurumsal güvene yapılmıştır.

Biraz sonra, yaşadığım "yargı saldırısını" ayrıntılı şekilde anlatacağım. 32 yıllık diplomamın nasıl iptal edildiğini, ailemin 60 yıllık emeğiyle oluşturduğu malvarlığına nasıl bir günde el konulduğunu, nasıl bunun için en köklü devlet üniversitemizden yargıya kadar, tüm kurumlarımızın kullanıldığı ve itibarlarının zedelendiğini anlatacağım.

Burada sırf beni ve arkadaşlarımı engellemek için, kendi

koltuklarını bırakmamak için devletin kurumsallığı, itibarı, arşivi ve hafızası çökertilmek istenmektedir.

Eğer bu sadece siyasal rekabetin sertleşmesi olsaydı, biz buna katlanırdık. Bununla mücadele edecek gücümüz çok şükür var. Ama devletin hafızasına, toplumsal kodlarına ve Türkiye'nin siyasal ve kurumsal birikimine yabancı bir rejimin bu topluma dayatılması, herkesi ilgilendirir. Milletin tamamını ilgilendirir. İktidarıyla muhalefetiyle, herkesi ilgilendirir!

Türkiye tarihi bir ilerleme, demokratikleşme, özgürleşme tarihi olduğu gibi; kurumlarıyla ve kurallarıyla güçlü bir devlet tarihidir. Türkiye tarihinin asıl, gerçek milli hikâyesi tam da budur.

Bu yönüyle bu dava, yalnızca bugünün değil; Türkiye'nin hem geçmişiyle hem de geleceğiyle ilgilidir. Hep birlikte, bu ülkenin Cumhuriyet ve demokrasiyle örülmüş tarihsel birikimini ve milletimizin kendi geleceğine yine hep birlikte, özgür iradesiyle karar verme hakkını savunduğumuz bir davadır. Aynı zamanda devlet olmayı, devlet ciddiyetini, devletin kurumsal devamlılığını, devletin senedini, diplomasını, tapusunu, arşivini savunduğumuz bir davadır.

Unutulmasın ki; bir kişinin, millete yutturmaya çalıştığı "devlet aklına" karşı, 86 milyon yurttaşımızın sahibi olduğu bin yıllık devlet geleneği galip gelecektir!

* * *

Gerçekten rekabetçi, adil ve özgür seçimlerin olmadığı bir ülkede meşru bir iktidardan bahsedilemez.

"Vesayet rejimini yok edeceğiz" diyerek iktidar olan bugünkü siyasi liderlik ise şimdi bir kişinin vesayetini kurma çabasındadır! Bugünkü iktidar, 12 Eylül darbecilerinin mirasçısı gibi davranıyor:

103 yıllık Cumhuriyet tarihimizde, Büyük Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet Halk Partisi'ne bir 12 Eylül darbecileri el uzattı –CHP'yi 1981 yılında kapattılar– bir de mevcut iktidar el uzattı, kayyum atadı, "fiilen kapatma" girişiminde bulundu!

1983'te darbeciler bile, destekledikleri aday seçimleri kaybettiğinde bunu kabul etmişler, milletin iradesine boyun eğmişlerdi. Oysa bugünün darbecileri, İstanbul'u kazanmamızı ve Türkiye'yi yönetmeye talip olmamızı kabul edemediler, milletin iradesine karşı ihaneti tercih ettiler! Bu kadar gözleri dönmüş!

Bugün 12 Eylül darbesi sonrası düzenden bile daha geri, daha karanlık bir düzen kurulmak isteniyor! Burada kısa bir tarihsel hatırlatma yapmak istiyorum.

Türkiye Cumhuriyeti, 12 Eylül 1980 darbesiyle yeni bir döneme girdi. 1982 Anayasası –o günkü hâliyle– vesayetçi bir metindi; demokratik gelişimi sınırladı. Buna rağmen Türkiye darbe sonrasında yeniden demokrasiye döndü. 1980'ler ve 1990'lar boyunca ağır krizler yaşandı; ama demokrasi ortadan kalkmadı, tam tersine güçlendi.

12 Eylül darbesi daha sonra hem tarih hem hukuk önünde mahkûm edildi; 28 Şubat müdahalesi de milletin vicdanında meşruiyet bulamadı. 2002'de AKP iktidarı, siyasal istikrarsızlığı aşmak, ekonomik sorunları çözmek ve Kürt meselesi gibi kökleşmiş başlıklara çözüm üretmek iddiasıyla güçlü bir destek aldı.

Ne var ki bu destek, zamanla, milletin aleyhine, iktidarın tahkimi için kullanıldı. İktidar, sanki hiç gitmeyecekmiş gibi davranmaya başladı; kamusal kaynaklar keyfî biçimde kullanıldı, yolsuzluk ve israf tavan yaptı, iktidar etrafında kümelenmiş çıkar çevreleri oligarşik bir yapıya dönüştü. İmtiyazlı bir zümre yaratıldı. "Vesayeti bitireceğiz" diye iktidar olanlar; tüm devlet kurumları, özel sektör ve milletin egemenliği üzerinde kendi vesayet rejimini kurdu. Topluma, gençlere, kadınlara parmak sallandı; şehirler, yeşil alanlar, zeytinlikler talan edildi, özgürlükleri daraltan bir anlayış tesis edilmeye çalışıldı.

2013'te Gezi Parkı direnişini hatırlıyoruz. Unutmadık. Aksi anlatılsa da gözümüzle gördüğümüz hakikat orta yerde duruyor. Bu direniş, keyfileşmeye, otoriterleşmeye ve kentleri yağmaya açan düzene karşı doğal olarak gelişen, büyüyen bir toplumsal itirazdı.

Sonrasında uydurma davalarla –ve daha önce verilmiş beraat kararları yok sayılarak– hakikat tersyüz edilmeye çalışıldı. Hâlâ AYM ve AİHM kararlarına rağmen bu davalardan mahkumiyetler sürüyor.

2013'ten sonra baskı daha da arttı; iktidarın demokrasi tahayyülü "halk egemenliği" değil "halk üzerinde egemenlik" hâline geldi.

Erdoğan'ın FETÖ ile ittifakı devletin tüm kurumlarını zehirledi; kumpas davaları yargıya güveni eritti, yüzlerce masum insan, bugün olduğu gibi zindanlara gönderildi. Hükümetin kendi

eliyle yarattığı, "ne istediniz de vermedik" dediği yapı; tarihimizin en utanç verici anlarını bize yaşatan darbe girişimini yaptı. Milletçe buna maruz kaldık.

15 Temmuz darbe girişimi, onu "Allah'ın lütfu" diye sunanların elinde, içinde demokrasi, hukuk ve özgürlüklere yer olmayan bu yeni bir rejim kurmanın bahanesine dönüştürüldü.

Biz millet olarak hiç aldanmadık, aldatılmadık. Fakat "aldatıldığını" iddia eden Erdoğan'ın "yol arkadaşları" tarafından yıllarca zulme ve hakarete maruz kaldık.

Devletin tahrip edilen bu hâlinden, yine milletin masum evlatlarını feda ederek o günleri atlattık. Ancak aynı zihniyetin farklı yapılanmaları ile karşı karşıya olduğumuz asla unutulmamalıdır!

* * *

Bu dava, özünde, 2017'de, OHAL şartlarından faydalanıp, şaibeli bir referandumla, "mühürsüz oylarla", getirdikleri "tek adam"/"tek hükümdar" sistemini kalıcı hâle getirmek amacıyla başlatılmış bir davadır.

15 Temmuz darbe girişimi sonrası, 2017'de yapılan şaibeli referandum, rejim değişikliğinin ilk önemli adımıdır. Sonrasında, 6 Mayıs 2019 İstanbul seçiminin iptali, 19 Mart 2025 İBB operasyonu ve 6 Mayıs 2026 Butlan kararı; milli iradeye ve çok partili sisteme yapılan darbelerdir. Bunlar, milletin değişim isteğine rağmen, 2017'de getirilen Rejimi kalıcı kılmak için atılan son kritik adımlardır.

Bu dava ve 19 Mart darbesi, tarihi gelişimimizde büyük bir "U dönüşü" tesis etmeye çalışan, ucube Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin devamıdır, doğal bir parçasıdır.

"Tek adam" rejimlerinde, halk bir süre sonra değişim ister. Çünkü tek adam rejimlerinde toplum sürekli yoksullaşır ve mutsuzlaşır. Ancak "tek adam" sistemleri rekabeti kaldıramaz; çünkü demokratik rekabet, sonsuz sandıkları hükümdarlıklarının sonu demektir.

Bugün burada görülen davanın tarihi konumunu daha iyi anlamak için 2017 yılına dönmeliyiz, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ni anlamalıyız. 2017'de şaibeli bir referandumla getirdikleri ucube Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, tüm gücü bir kişinin –Cumhurbaşkanının– elinde toplarken halkın tamamının

temsil edildiği tek organ olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni adeta sembolik hâle getirdi. Güçler ayrılığı ve denge ve denetim mekanizmalarını yok etmiştir.

Bu Sistem, Cumhuriyetimizin kuruluşundan beri şiarı olan ve tüm anayasalarımızda yer alan temel ilkeyi yerle bir etmiştir:

"Egemenlik kayıtsız şartsız Milletindir. [...] Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz."

Bugün de bu ilke, Anayasamızda 6. maddede mevcuttur; ancak kâğıt üzerinde kalmıştır.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ve bugünkü rejim, Cumhuriyet idealinin tam tersi bir rejimdir. Cumhuriyet'ten "U Dönüşü" gayretidir. Milletin egemenliğini 1 (bir) kişiye devretme hevesidir.

Yargının ise siyasetin kontrolünde, onun bir aygıtı hâline getirilmesi sağlandı: Yargının kilit organı, Hakimler ve Savcılar Kurulu üyelerini artık Cumhurbaşkanı ve TBMM'de partisi atıyor. HSK Başkanı da yine Cumhurbaşkanı'nın atadığı Adalet Bakanı. Böyle bir sistemde yargı bağımsızlığı olamaz.

Siyasi otoriteye bağımlı hâle getirilen yargı, artık adaleti tesis için değil sadece iktidarı rahatsız eden herkesi sindirmeye çalışan bir sopa olarak kullanılıyor.

Türkiye her sabah "son dakika" siyasi gözaltı ve tutuklama haberleriyle uyanan bir ülkeye dönüştü! Üstelik, artık sadece siyasilerle ilgili bir mesele de değil. Sıra herkese geliyor!

Darbeleri de postmodern darbeleri de gördü bu millet. Bugün yaşadığımız ise "hayalet darbedir." Yavaş yavaş sızıyor. Sızdığı yere hızla nüfuz ediyor. Hedef gözetmiyor, yok ediyor. Erdoğan, yalnız bizlere de değil, kendi partisi içinde dahi halef olma niyeti olanlara karşı bu "hayalet darbeyi" gerçekleştiriyor.

Herkes geceleri yatarken, "acaba yarın kimler gözaltında alınacak veya tutuklanacak" diye düşünüyor. Yarın sabahki "operasyon"; gazetecileri mi, sanatçıları mı, iş insanlarını mı, yoksa siyasetçileri mi hedef alacak? Herkes olabilir.

İşte inşa etmeye çalıştıkları korku imparatorluğu tam da bundan besleniyor. Türkiye'de herkes şunu biliyor: Yarın sabah şafak vakti evinizden alınıp, yerin kat kat altında korkunç bir yerde gözaltına alınmanız ve belki de tutuklanmanız için herhangi bir suç işlemiş olmanız gerekmiyor!

İnsanlar korkutuluyor, adliye koridorları magazin sayfası gibi, isimler basına sızdırılıyor, korku büyütülüyor! Sonra ne oluyor biliyor musunuz; masum insanları peşinen cezalandırıyorlar. İnsanlar, "azılı suçlu" gibi kelepçeleniyor, lekelenmeme hakları ihlal ediliyor, gözaltında felaket 4 gün geçiriyorlar, bazıları tutuklanıyor ve sonrasında bakıyorsunuz bir gün birden tahliye ediliyorlar!

Bu insanları sadece cezalandırmıyorlar. Aynı zamanda haysiyet cellatlığı yaparak, masumiyet karinesini yok sayarak, onlara ve ailelerine büyük bir yıkım yaşatıyorlar. Bu yüzden, ben bu kürsüden aylardır yalnızca kendi davamı anlatmıyorum!

Bu ülkede hukukun nasıl ayaklar altına alındığını anlatıyorum. Son dönemde yaşananlara baktığınızda, toplumun her kesiminin farklı gerekçelerle aynı yargısal baskıyla karşı karşıya bırakıldığını görüyorsunuz.

Bir gün Türkiye'nin en büyük tavuk üreticilerine yönelik operasyon yapılıyor, rekabet hukukunun konusu olabilecek iddialar nedeniyle şirketlere kayyum atanıyor, yöneticiler gözaltına alınıyor, birkaç gün sonra bütün bu tedbirler kaldırılıyor. Ertesi gün birçok sektöre benzer operasyonlarıyla yine insanların malına, mülküne, şirketlerine el uzatılıyor. Daha önce söylemiştim, *"Bugün diplomamı iptal edenler, yarın sizin de malınıza, mülkünüze çökmek ister!"* diye. Ardından bazı Holdinglere yönelik operasyonlarda gördük ki, bu dosyalar bile iktidarın kendi içindeki güç mücadelelerinin bir parçası olarak konuşulur hâle geldi.

Kayyumlar atandı, insanlar tutuklandı, sonra aynı kayyumlar kaldırıldı, aynı insanlar tahliye edildi! O süreçte hepimiz şunu gördük. Bir haber kanalına bir gecede el konulabiliyor, yılların medya kuruluşunun yönetimi tek bir kararla değiştirilebiliyor. Bir üniversitenin kapısına kilit vurulmasına, binlerce öğrencinin ve akademisyenin kaderinin bir anda değiştirilmesine karar verilebiliyor. Hukukun öngörülebilirliği ortadan kalktığında, hiçbir mülkiyet hakkı, hiçbir kurum ve hiçbir vatandaş kendisini güvende hissedemez.

Bir taraftan da sanat dünyasına yönelindi. Ayşe Barım aylarca özgürlüğünden mahrum bırakıldı. Ardından çok sayıda oyuncu ve sanatçı savcılık koridorlarında ifade vermeye zorlandı. Verilen mesaj açık. Muhalif olduğunu düşündüğünüz sanatçılar da

artık hedef tahtasındaydı. Kültür ve sanat dünyasına verilen bu gözdağı, ifade özgürlüğünü baskı altına almanın başka bir yöntemi olarak hafızalara kazındı.

Diğer taraftan neredeyse her hafta yeni bir "uyuşturucu", "fuhuş" ya da benzeri büyük operasyon manşetleriyle karşı karşıya bırakıldık. Ünlüler, sanatçılar, sosyal medya fenomenleri, gazeteciler ve toplumun tanıdığı isimler peş peşe hedef hâline getirildi. Bu soruşturmaların önemli bir kısmında yine gizli tanık beyanları, etkin pişmanlık ifadeleri ve kamuoyunda peşinen suçlu ilan etmeye yarayan yöntemler öne çıktı. Benim dosyamda nasıl gizli tanık anlatılarının ve etkin pişmanlık mekanizmasının ne şekilde kullanıldığını gördüysek, aynı yöntemlerin başka soruşturmalarda da olağan hâle getirildiğini görüyoruz.

Gazeteciler yaptıkları haber nedeniyle, yorumcular söyledikleri söz nedeniyle, akademisyenler düşünceleri nedeniyle, sanatçılar duruşları nedeniyle yargı tehdidiyle karşı karşıya bırakıldı.

Üstelik artık eleştiriye tahammülün ötesinde mizaha bile tahammül gösterilmedi. Komedyen Deniz Göktaş hakkında yürütülen süreç, bir ülkede mizahın dahi soruşturma konusu yapılabildiğini gösteren çarpıcı örneklerden biri oldu. Mizahı cezalandırmaya çalışan anlayış, toplumun sadece düşünme özgürlüğünden değil, gülme hakkından ve neşesinden bile korkmaktadır.

Bütün bunlara tek tek baktığınızda birbirinden bağımsız soruşturmalar görebilirsiniz. Ama tamamına birlikte baktığınızda ortaya çıkan tablo çok daha nettir. İş insanları, gazeteciler, sanatçılar, spor dünyası, sosyal medya fenomenleri, akademisyenler, siyasetçiler... Herkes farklı dosyalarla, farklı gerekçelerle ama aynı yöntemlerle karşı karşıya bırakılıyor. Kayyumlar, gizli tanıklar, etkin pişmanlık baskıları, şafak operasyonları, haysiyet cellatlığı, tutuklulukların cezaya dönüşmesi ve kamuoyu önünde peşinen mahkum edilmeler...

İşte böyle bir ülkede yaşıyoruz: Kimsenin can ve mal güvenliği yok! Kimsenin özgürlüğünün herhangi bir güvencesi yok. Her an her şey başınıza gelebilir. Böyle bir yargı düzeni olur mu? Bir millet böyle güçlü, mutlu, huzurlu olabilir mi? Elbette hayır!

İşte bugün benim ve yol arkadaşlarımın yargılandığı dosya da bu tablonun bir parçasıdır. Bu nedenle burada hukukun

herkes için güvence olmaya devam etmesini savunuyorum.

* * *

Bu rejimin bir diğer belirgin özelliği, "Cumhurbaşkanı'na hakaret" suçundan yargılanan yüz binlerce yurttaşımızın olmasıdır. 2014 yılından beri; 400 binin üzerinde vatandaşımıza "Cumhurbaşkanına Hakaret" soruşturması açıldı, 100 bine yakın vatandaşımız ise bu "suçtan" mahkûmiyet aldı! 18 yaşının altında çocuklar bile bu suçtan yargılandı!

Erdoğan öncesi yıllarda bu rakamlar 10'lar, en fazla 100'leri bulurdu. Çünkü Cumhurbaşkanları, seçildikten sonra Anayasamıza uygun şekilde, mümkün oldukça tarafsız kalmaya gayret ederlerdi, milletin tamamını temsil etmeye gayret ederlerdi, toplumu kutuplaştırmazlardı, milletle kavga etmezlerdi ve vatandaşlar kendilerini eleştirse bile, kendi vatandaşlarını yargıya göndermezlerdi. Erdoğan ise yargıdan kendisine bir kalkan oluşturdu. Yüzbinleri hâkim önüne gönderdi, cezalandırdı. Erdoğan'ın, milletini hâkim önüne gönderme rakamları yüzbinleri buldu.

Hangi demokraside böyle bir durum olabilir? Size söyleyeyim, hiçbir demokraside olamaz.

Devleti, milleti temsil eden kişi, milletiyle bu kadar kavgalı olamaz, olmamalı. Cumhurbaşkanı 86 milyonu kucaklamalı, eleştiri alırsa da anlamaya çalışmalı, dinlemeli ve ne olursa olsun sevgiyle karşılık vermeli!

Oysa bizde, yargı eliyle tam bir "Korku Cumhuriyeti" inşa süreci başladı.

Ülkemiz, bu şekilde sürekli "yüksek tansiyonla" yaşayabilir mi? Mutlu ve huzurlu olabilir mi? Gelişebilir mi? Zenginleşebilir mi? Elbette ki hayır!

Şunu herkesin iyi not etmesini istiyorum: Anayasa, temel hak ve özgürlüklerin teminatıdır. Ancak Anayasal düzenin teminatı da bağımsız yargıdır. Temel hak ve özgürlükleri koruyacak yegâne şey, siyasi otoriteden ve her türlü güç odağından bağımsız yargıdır!

Ancak bugün vatandaşını, vatandaşın haklarını koruyan bir yargı var mı? Vatandaşlarımız kendilerini güvende hissediyor mu? Yargıya güveniyor mu?

Sizler de rakamları biliyorsunuz: Milletimizin %85'i maalesef yargıya güvenmiyor, haklarının korunacağına inanmıyor. Her

bir vatandaşın korunması için kurulan mahkemelere, tek bir vatandaşımız dahi uğramak istemiyor!

Bunu herkesin düşünmesini isterim. Bugün iktidar, yargıdan, vatandaşın hakkını hukukunu değil, bizzat kendisini, iktidarını korumasını bekliyor. Buna en önce yargı organlarımız karşı koymalı. Bizzat bu mahkeme karşı koymalı.

Onun için her seferinde soruyorum; bu duruma düşürülen yüce Türk yargısına bir tekme de siz mi vuracaksınız? Yoksa Türk yargısını düştüğü bu durumdan ayağa kaldırmak için büyük bir cesaretle adil kararlar alabilecek misiniz?

* * *

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin, milletin meclisinin, neredeyse tüm denetim yetkileri gasp edildi, bütçe yetkisi bile elinden alındı!

Yüzyıllardır demokrasinin en önemli prensibi, bütçe hakkının parlamentolarda olmasıdır. Biz bu prensipten bile uzaklaştık.

Devletteki tüm atamalar –denetimsiz bir şekilde– bir kişinin takdirine bırakıldı. Demokratik başkanlık sistemlerinde olduğu gibi herhangi bir denge-denetim mekanizması da kurulmadı.

Bu şekilde devletimizin kurumsal yapısı çökertildi. Liyakat yok oldu. Güçlü devlet kurumlarının içi boşaltıldı; devlet bir parti devletine, hatta bir kişinin devletine dönüştü.

Artık kaymakamlıklar ilçe başkanlığına, valilikler il başkanlığına dönüşmüştür. Erdoğan'ın çok arzu ettiği parti devleti oluşturuldu. Türk milleti buna katlanamaz!

Kayırmacılık, en tepeden aşağıya, zincirler hâlinde yayıldı, ülkemizi adeta kuşattı. İnsanlarımızın adalet duygusunu zedeledi. Gençlerimizi geleceksiz bıraktı. Eskiden, devletin başı; partisiz, tarafsız, birleştirici cumhurbaşkanıydı. Kurulan yeni rejimde, partili, hatta partisinin genel başkanı olan bir Cumhurbaşkanı var. Bu "partili Cumhurbaşkanı", aynı zamanda tüm devlet yöneticilerini keyfi şekilde atadığı için, devletimiz maalesef hızla "parti devletine" dönüştü. Rakip partileri kapatan, belediye başkanlarını hapse atan, ahlak dışı yöntemlerle seçilmişleri transfer eden bir Cumhurbaşkanı adil olabilir mi? Olamaz! Olsa olsa sadece bir partinin genel başkanı olur!

Yürütmede ortak akıl mekanizması bırakmadılar.

Hatırlarsanız, eskiden Bakanlar Kurulu kararları vardı. Başbakan ve bakanlar kararları imzalardı. Kararlar müzakereler sonucu oluşurdu. Şimdi ülkemiz Cumhurbaşkanı Kararları ve Kararnameleri ile yönetiliyor. Kimseye hesap vermeyen bir kişinin imzasıyla. Kararlar, artık milletin gözünün önünde, Meclis'te, şeffaf ve hesap verebilir süreçlerle değil; halktan uzak, kapalı devasa Saray kapılarının ardında alınıyor.

O gizemli Saray'ı uzaktan seyrediyoruz: 86 milyonluk ülkemiz, bin yüz elli odalı Saray'ında yaşayan bir kişi ve etrafındaki 3-5 kişi tarafından yönetiliyor. Hem de kim olduğunu bilmediğimiz, tanımadığımız 3-5 kişi! Kim bu insanlar bilmiyoruz. Aslında Türkiye'yi kim yönetiyor, Türk milleti bilmiyor. Kararlar nasıl alınıyor bihaberiz. Hangi etkili şahıs, hangi kararı nasıl aldırtıyor, toplum bilmiyor, takip edemiyor.

Bugün herkes, hangi gün hangi danışmanın hangi kuruma ayar vereceğini, hangi manşetten kimlere gözdağı vereceğini, hangi kurumlara harekete geçmeleri için talimat göndereceğini bekler hâle gelmiştir.

Böyle bir düzen, vatandaşın devlete güvenini yok ediyor; çünkü güven, ancak şeffaflık ve hesap verebilirlikle kurulur. Halkın devlete güveni; adalet, liyakat, kapsayıcılık ve kurumsallıkla oluşur.

Kurumsallık bitti, keyfilik hâkim oldu. İşte 2017 Anayasa değişikliğinden sonra kurulan sözüm ona "yeni rejim" budur. Keyfilik hâkim olunca akılcılıktan uzak, akla ziyan "ekonomik deneyler" yapıldı. Güç zehirlenmesi o kadar yüksekti ki bilimin sesi bile duyulmaz oldu.

Sonrasında hepimizin malumu, dünyanın en yüksek enflasyonu ve hayat pahalılığı yaratıldı ve milletimizin beslenmesini bile sağlayamadığı, açlığa terk edildiği bu sorun hâlâ çözülemedi, bu sorunu yaratanlar tarafından da asla çözülemeyecek.

İşte tek adam rejiminin sonucu budur. Tüm bir millet, hem özgürlüğünü kaybetti hem yoksullaştı. Milletimizin refahı, özgürlüğü, mutluluğu ve huzuru yok edildi.

Hukuka güven olmayınca, mülkiyet hakkına güven olmayınca –bir gecede insanların 60 yıllık birikimlerine el konulunca– huzur ve özgürlük ortamı olmayınca yatırım da gelmedi, yurtdışına muazzam bir beyin ve sermaye göçü başladı; ekonomi iyice çöktü.

Türkiye'nin bugün içine itildiği düzenin en büyük ihaneti de

tam buradadır: Güven ortamını yok etmek. Kimse rejime güvenmiyor; rejim kimseye güvenmiyor, kurumlar birbirine güvenmiyor. Toplumdaki hâkim duygular; korku, endişe, gerilim, öfkedir. Böyle bir güvensizlik ortamında ekonomi nefes alamaz.

* * *

19 Mart ve 21 Mayıs'ın –muhalefeti yok etme girişiminin– esas sebebi nedir biliyor musunuz? İşte bu anlattığım "tek adam rejimini" kalıcı hâle getirmektir. İktidar şunu çok iyi biliyor; adil seçimler olursa, kaybedecek.

İktidarın artık –adil seçim– kazanma ihtimali de umudu da kalmadı. Bu yüzden iktidar, "rekabetçi otoriterlikten" çıkıp, kapkaranlık bir dikta rejimine geçmek istiyor. Çünkü iktidarını sürdürmek için tek çaresi, demokratik rekabeti ortadan kaldırmak!

Kendine güvenen, icraatlarına güvenen, milletinin kalbindeki yerine güvenen bir iktidar, bu hukuksuz yollara tenezzül eder mi? Rakibini zindana atar mı, tüm muhalif sesleri zor kullanarak susturmaya çalışır mı?

Size bir şey daha söyleyeyim, lütfen herkes çok iyi dinlesin: 21 Mayıs darbesinin bir sebebi daha var, bu da yeni bir rejimi yeni bir Anayasayla kalıcı hâle getirme hedefidir.

CHP'ye kayyum atamasıyla, bazı CHP milletvekillerinin desteğini alma hedefiyle; akılları sıra böyle bir anayasayı milletten de kaçıracaklar! Akılları sıra Meclis'te yeterince destek alırlarsa, milletimizin fikrini sormadan, yeni bir anayasa yapacaklar!

Millete sorsalar da, "bakın CHP kayyumu da bunu destekliyor" diyecekler; 360 veya 400 milletvekilinin desteğini alma hedefleri var. Tehlike ne kadar büyük, farkında mısınız?

Tüm yurttaşlarıma, tüm siyasi partilere ve bu ülkenin tüm vicdanlı, demokrat milletvekillerine sesleniyorum: Otoriter rejimler, asla demokratikleşme yönünde anayasa değişikliği yapmazlar!

Elbette ki o kılıfta sunarlar, elbette ki "paketlemesini", "ambalajlamasını" çok güzel yaparlar. "Albenisi" olan pek çok madde koyarlar, her kesime "mavi boncuklar" dağıtırlar.

Ancak otoriter rejimlerin yaptığı anayasa değişikliklerinin daima tek bir hedefi vardır: Rejimi güçlendirmek, rejimi daha katı ve daha kalıcı hâle getirmek.

Ne diyor? "Darbe Anayasası'ndan kurtulacağız!"

12 Eylülcülere rahmet okutan sen değil misin? "Hayalet darbenin" mimarı sen değil misin? Kaç kere anayasa değiştirdin? FETÖ'nün hain darbe kalkışmasının toplumda yarattığı etkiyi fırsat bilip anayasa değiştirmedin mi?

Mevcut iktidar, hem 2010 referandumuyla hem de 2017 referandumuyla tam da bunu yaptı; bu 2 referandum ile yapılan değişikliklerin ülkemizi ne tür felaketlere sürüklediğini hepimiz gördük, yaşadık.

Aynı iktidarın yapacağı 3. anayasa değişikliğinden farklı bir şey beklemek, akıldışı olur. İki referandum da aynı zihniyetin ürünü; üçüncüsü de aynı zihniyetin ürünü olacak! Hedefledikleri yeni anayasa; "19 Mart darbe anayasası'dır!"

İnsanların gözünü "albenili maddelerle" boyarlar, oysa rejimi kalıcı hâle getiren esas önemli maddeler tekniktir, göz ardı edilir; oysa bu şekilde kalıcı hâle gelen rejim, "albenili maddeleri" sembolik hâle getirir. Rejim istediği maddeyi istediği gibi uygular. Rejimin isteklerine, baskılarına, zorbalıklarına, dur diyecek hiçbir kurum da kalmaz.

Bugün de öyle değil mi? Anayasamızın özgürlükçü maddeleri iktidar tarafından uygulanmıyor! Yarın, yeni bir anayasada bu maddeleri çoğaltsanız, daha güzel yazsanız ne değişir? İşine gelmeyince iktidar bunları yine uygulamaz! Bu tarihi hataya kimse düşmesin: Milletimiz de tarih de affetmez.

Türkiye'nin 21. yüzyılda hak ettiği demokratik anayasayı, sadece ve sadece; Cumhuriyet ile barışık, demokrasiyi gerçekten içselleştirmiş, çoğulculuğa ve temel insan hak ve özgürlüklerine gönülden bağlı, gerçek demokratlar yapabilir!

Önce 2010 referandumuyla, sonra da daha sadece 9 yıl önce, 2017 referandumuyla, Cumhuriyet tarihinin en demokrasi karşıtı anayasa reformlarını yapmış olan; AYM ve AİHM'in özgürlükçü kararlarını uygulamayan; seçilmiş belediye başkanlarını zindana atan veya belediyelere kayyum atayan; ana muhalefeti ve rakiplerini 19 Mart ve 21 Mayıs darbeleriyle yok etmeye çalışan bir iktidar; asla demokratik bir anayasa yapamaz!

İktidar, "yeni anayasa" kılıfını; sadece seçim manipülasyonu yapmak, muhalefeti bölmek, tek adam rejimini kalıcı kılmak ve süresini uzatmak için kullanır. Beni iyi dinleyin lütfen: Öyle bir Anayasa yapılır ki bir daha hiçbir seçimin önemi kalmaz. Bu

tuzağa kimse düşmemeli!

* * *

Bu noktada çok önemli bir hususun daha altını çizmek istiyorum: Demokrasi dünyada bir var olma mücadelesi veriyor değerli arkadaşlar. Bir süredir dünyada kimi yerde demokrasilerin gerilediğine şahit oluyoruz. Küresel ölçekte demokrasi endeksleri geriliyor. Hatta artık demokrasiye "ihtiyacımız kalmadığını" söyleyen ileri zekâlılar da var! Demokrasi kalkınmaya, güvenliğe engelmiş gibi bir manipülasyon yürüyor.

Türkiye'de de demokrasi karşıtları bundan güç alıyor. "Demokrasi kalkınma için şart değil", "Bölgesel çatışma koşullarında demokrasi lükstür" diyorlar. Hatta bölgenin hamiliğine soyunmuş "dünya devletleri" gelip buralarda "Ortadoğu'ya demokrasi fazla", "bu bölgeye en yakışanı monarşidir" türünden demeçler veriyorlar, hatırlayın.

Yani açık açık diyorlar ki; milletin egemenliği, milletin kendi kaderini çizmesi, özetle demokrasi, sizin halkınıza "fazla"; siz en iyisi egemenliğinizden feragat edin, bir padişaha biat edin, onun insaflı ve iyi niyetli olmasını umut edin!

Bunu söyleyenler, tarihimizi bilmeyenlerdir! Biz, 107 yıl önce, Mustafa Kemal Atatürk liderliğinde başlattığımız, erkeğiyle, kadınıyla, yaşlısıyla, genciyle, mücadele etmiş, on binlerce şehit vererek, egemenliğini kazanmış bir halkız!

Üstelik demokrasiyi önemsizleştirmeye çalışanların bu tezleri hem ekonominin hem güvenliğin temel mantığına aykırıdır.

Demokrasi ve hukuk devleti; kalkınmanın da ekonominin de güvenliğin de teminatıdır! Çünkü demokrasi meşruiyet getirir, denge ve denetleme getirir, özgürlük getirir, devlette kurumsallık ve öngörülebilirlik getirir, ortak akıl getirir, hukuk getirir. Demokrasi, ekonomik kalkınmanın olmazsa olmazıdır! Hukuk devleti olmadan, denetleme olmadan, devlette kurumsallık olmadan, güven yeşermez. Yargı bağımsız olmadığında, keyfiliğin gölgesine girdiğinde insanların birbirine ve kurumlara duyduğu güven çöker.

Kalkınmanın en temel şartı güvendir. Malının mülkünün güvende olduğuna, sözleşmelerin ve devletin verdiği belgelerin

geçerli olduğuna, kuralların keyfi işlemeyeceğine, kararların denetleneceğine dair güven... Güven duygusu, adım adım, kurumlarla, insanlara, ilişkilerle inşa edilir. Geleceğe güvenmeyen kimse, geleceğe yatırım da yapmaz. Uzun vadeli planlar yapılamaz, yurtdışına sermaye ve beyin göçü hızlanır. Ülke risk primi yükselir. Tüm bunların neticesinde, yüksek faizle borçlanma, yatırım gelmeyince işsizlik veya ucuz işçilik ve sonuçta daha yoksul bir toplum...

O yüzden demokrasi, kalkınmanın olmazsa olmazıdır! Devletin kurumsal yapısı ve hukuk devleti, ekonomik kalkınmanın bir lüksü değil, tam tersi, gerekli altyapısıdır.

Demokrasi aynı zamanda güvenliğin de olmazsa olmazıdır! Güvenliğin bedeli, hak ve özgürlüklerimiz değildir. Yurttaşına, "Hayatta kalman için haklarından feragat etmelisin, benim şemsiyem altına girmelisin" diyen otoriterler hiçbir yerde milletini güvende tutamaz. Ayakta da kalamaz! Çünkü gerçek güvenlik, silahla, zorla, tankla, tüfekle değil; aidiyet ve rıza ile taçlanmış demokrasi ile mümkündür. Demokrasi, toplumun kendi rejimine verdiği rızadır.

Devletin, zorla değil, hukukla, adaletle ve ortak akılla ayakta durmasıdır. Meşruiyetini halktan alan düzen, adil ve kapsayıcı iktidarlar, kriz anında tüm toplumu dayanışma içinde yanında bulur.

Demokrasi sadece bir yönetim biçimi değildir. Bir rejimin toplum tarafından kabulünün, benimsenmesinin şartıdır. Bu nedenle demokrasi, doğrudan rejimin meşruiyeti ile ilgili bir meseledir. Türkiye'nin demokrasi geleneğine sahip olması tarihin bize verdiği büyük bir armağandır. Demokrasiyi güvenliğe feda etmek ise büyük bir şuursuzluktur. Çünkü demokrasi meşruiyetin, meşruiyet de güvenliğin en temel şartıdır.

Meşruiyet aşındığında ise rejim içine kapanır. Kendisine karşı olan herkesin üzerindeki baskıyı artırır. Otoritesini güçlendirmek için sürekli "iç düşman" arar. Yaşıyoruz bunları.

Toplumu bölen, birbirine karşı yorarak güçsüz bırakanlar, meşruiyeti dışarıda arıyorlar. Bu da sınırlarımızı daha güvenli hâle getirmiyor, yurttaşlarımızı da evimizi de güçlendirmiyor. Tam tersine, ülkemizi de toplumu da daha kırılgan hâle getiriyor. Tarihten de coğrafyadan da çıkarılacak ders budur!

Demokrasi ve hukuk devleti bir lüks değil; refahın da

güvenliğin de olmazsa olmaz şartıdır.

Demokrasi ve hukuk devleti, birlik beraberlik içinde güçlü ve bağımsız Türkiye'nin de teminatıdır. Demokrasi, bölgede ve dünyada barışın da teminatıdır.

II. Dünya Savaşı'nın, popülist ve otoriter rejimlerin yarattığı yıkım sonrası, bir daha "asla" olmaması için, Birleşmiş Milletler, Avrupa Topluluğu ve bunlarla birlikte, ülkemizin de taraf olduğu çeşitli İnsan Hakları Sözleşmelerinin tesis edilmesi işte tam da bu yüzdendir.

Çünkü tarih, tüm dünyaya şunu öğretti; çoğulcu demokratik düzen, temel insan hakları ve özgürlükleri, adalet önünde eşitlik, basın ve ifade özgürlüğü, güçlü ve bağımsız kurumlar, iç ve dış barışın en büyük teminatıdır. Çünkü barışın en önemli güvencesi; denetlenen iktidarlar, kurumsal yapı, ortak akıl, halkın ve basının özgürce kendini ifade edebilmesi, gerektiğinde çılgınlıklara karşı çıkabilmesidir. Barışın güvencesi meşruluğunu halktan alan iktidardır. Barışın en büyük düşmanı ise; tek başına her kararı alabilen, sonsuz yetkiye sahip ve neticede kendi çıkarlarını düşünen hükümdarlık ihtirasına kapılmış liderlerdir.

Kontrolsüz, denetimsiz tek adam rejimleri ise mutlaka eninde sonunda kaosa yol açar. O yüzden demokrasi "iyi havalarda" hatırlanan bir ideal değil; kalıcı refahın da güvenliğin de barışın da vazgeçilmez şartıdır.

Bizim savunduğumuz şey tam olarak budur: Türkiye'yi keyfiliğin hüküm sürdüğü güvensizlik rejiminden çıkarıp, hukukun üstünlüğüne, kurumsal devamlılığa ve millet iradesine dayanan demokratik düzene yeniden kavuşturmak.

Dünya büyük bir sınavdan geçerken, savaşlar, krizler, felaketler çağındayken, Türkiye'nin bu dönemden hasarsız çıkabilmesi için toplumsal dayanışmasını güçlendirmesi, ortak yaşam iradesini sağlam tutması şarttır. Bu da ancak katılımcı, kapsayıcı, demokratik hukuk devleti ile güçlendirilebilir.

Milletimizi güvende tutmak, küresel ve bölgesel tehditlere karşı devletimizi dirençli kılmak için demokrasimizi ve kurumsal yapımızı güçlendirmek zorundayız: Liderler, yöneticiler değişse de kurumlarımız güçlü, dayanıklı ve muteber şekilde dimdik ayakta kalmalı. Milletimizi tehditlerden, savaşlardan, krizlerden, felaketlerden korumanın yolu budur. Savunmadan

dış politikaya, ekonomiden iç güvenlik mekanizmalarına kadar her alanda gücümüz böyle pekişebilir.

Hukuk devleti ve adalet temelinde 86 milyon kendini eşit ve özgür hissetmeli; birlik beraberliğimiz bu şekilde güçlenir, kutuplaşma yok olur ve içerideki dayanışma her zamankinden güçlü ve sarsılmaz olur.

Vatandaşımızı koruyan, güvende hissettiren; her vatandaşımızı daha iyi bir geleceğe taşıyacak olan bu anlayışımızdır. Allah milletimizi otoriter, "ben" diyen, devleti şahsı ile bütünleştiren zihinlerden korusun!

* * *

2017 Anayasa değişikliği ve uygulamaları, güç zehirlenmesinin klasik bir sonucudur. Geçici bir süre için kamu görevine atandıklarını unutanlar, zamanla kendilerini "ülkenin maliki" olarak gördüler.

Tam da bu aşamada size çok önemsediğim bir konudan bahsetmek istiyorum. Bunu herkesin çok iyi dinlemesini rica ediyorum.

Tam da bu yıkıcı "güç zehirlenmesini" önlemek için, tüm gelişmiş demokrasilerde yürütmenin başı için "iki dönem kısıtlaması" kuralı getirilmiştir. Tüm demokrasilerde bu kural katıdır, müzakereye ve esnetmelere açık değildir!

İki dönem kısıtlaması, demokratik düzenin en önemli emniyet supabıdır. Ancak ülkemizde uygulanmadı! Oysa bu ilke kayıtsız şartsız uygulanmalıdır. Bu ilkenin dolaylı yollarla çiğnenmesini önleyecek kurallar konulmalıdır.

Yok sistem değişti, "dönemler sıfırlandı"; olmaz! Yok normal seçim zamanından 1-2 ay önce seçime gideriz, 3. dönem daha yapılır; olmaz! Bunların hiçbiri demokratik ülkelerde kabul edilemez.

Size şimdiden şu kesin sözü veriyorum: Allah'ın izni ve milletimizin teveccühü ile seçildiğimizde, asla ve asla 2 dönem kuralını bir milim dahi, bir gün dahi, esnetmeyeceğiz! Bu kuralı en katı, en açık şekilde, anayasamıza yerleştireceğiz.

Ülkemiz bir daha asla bir kişinin güç zehirlenmesinin esiri olmayacak. İktidara gelen herkes, bilecek ki belli bir süre sonra siyaseten "emekli" olacaktır! Bir gün "emekli" olacağını bilerek

yöneten herkes; adaletsiz olmaktan çekinir, muhalefeti ezmekten çekinir, yolsuzluk yapmaktan çekinir, çünkü bir gün o koltuktan ineceğini bilir.

İşte bu bilinci yerleştirmediğimiz sürece, ülkemizde gerçek bir demokrasi yerleşemez. Ülkemizi kim yönetirse yönetsin, bir gün güçten düşeceğini bilerek yönetmelidir. Bu güzel ülkemizde, bir daha kimse kendini bu ülkenin maliki olarak görmemelidir!

Biz kalıcı bir demokratik düzen kurmaya geliyoruz. Bu mesele Ekrem İmamoğlu'nun veya bir partinin iktidar olma meselesi değildir. Bunun bilinciyle iktidara talibiz. Biz bunu vaat ediyoruz.

* * *

2017'yi takip eden yıllarda, milletimiz, demokratik yollarla yeni bir iktidar alternatifinin doğması ve ülkenin doğal siyasal akışı içinde bir iktidar değişiminin gerçekleşmesi yönünde açık bir irade ortaya koydu. Ancak iktidar, bu süreci engellemek için farklı yöntemlere başvurdu.

Medya üzerindeki yoğun kontrol, kara propaganda ve korku siyasetiyle hakikati örter, milleti inandırırız, milletimizi sindiririz sandılar. Fakat sonuç ne oldu? Derinleşen ekonomik kriz, artan yoksullaşma ve toplumsal umutsuzluk.

Görüyoruz ki bu yöntemlerin de sonuna geldik. İktidarın inadının bedelini milletimiz ödedi. Yüksek faizle ödedi. Yüksek enflasyonla ödedi. Yoksullaşmayla, mutsuzlukla, umutsuzlukla ödedi. En önemlisi de geleceksizlikle ödedi.

Biz o geleceği, bu mahkemelerden, bu duvarları delerek, çıkıp geri alacağız! Kimsenin de şüphesi olmasın, başaracağız! Kayıtlara geçsin!

* * *

Değerli Yurttaşlarım,

Bizi bu mahkeme salonuna getiren nedir? Bir avuç kifayetsizin ihtirasıdır. Başka hiçbir şey değildir!

Burada olmamızın esas sebebi, 2024 yerel seçimlerinin sonuçlarıdır! 2024 seçimlerinin, Türkiye'nin değişim iradesini açıkça ortaya koymasıdır. İktidar partisinin kaybetmesi, Cumhuriyet Halk Partisi'nin birinci parti olmasıdır. İstanbul'da 17 bakana karşı bizim kazanmamızdır. Benim 4. kez seçim kazanmamdır.

Bizi gece baskınlarıyla cezalandırmalarının nedeni, milletin bizden umutlanmasıdır. Suçumuz budur: Halkımıza, demokratik yollarla iktidar değişiminin yakın, çok yakın olduğunu göstermemiz, umut vermemizdir! Demokratik bir cumhuriyette doğal olan budur: Millet değişime karar verir, iktidar değişir.

Ben de bu umuda karşı sorumluluğumu yerine getirdim. Şubat 2025'te cumhurbaşkanlığı adaylığımı açıkladım. Son derece demokratik bir yöntemle seçime girdim. Parti üyelerimizin ve 15 buçuk milyon vatandaşımızın ön seçimde desteğini aldım. Sonrasında, vatandaşlarımızın, benim ve tüm yol arkadaşlarımın özgürlüğünü talep ettiği imza sayısı 25 milyonu geçti.

Bu adaylık, bir vatandaş olarak benim en meşru hakkımdır. Milletimin de bana verdiği bir sorumluluktur. Tam da bu yüzden, değişim iradesini gören iktidar sahipleri korktu ve akıl almaz yollara başvurdu. Önce hiçbir kurala, kaideye, teamüle uymayacak şekilde 32 yıllık diplomamı iptal ettiler. Diploma iptalinden saatler sonra da onlarca arkadaşımla birlikte gözaltına alındım, tutuklandım.

Bugün hakkımda kimsenin vicdanen inanmadığı davalar açılmış durumda. Binlerce yıl hapis cezası talep ediliyor. Diploma, suç örgütü, yolsuzluk, terör, casusluk gibi akla hayale sığmaz suçlamalara uzanan bir tabloyla karşı karşıyayız.

Aynı kuralsızlık, hukuksuzluk içinde koskoca Cumhuriyet Halk Partisi'nin başına bir [kukla] kayyum atamaya yeltendiler! Kayyumun talebi üzerine; CHP Genel Merkezi'ni biber gazıyla, tomayla, polis müdahalesiyle "ele geçirdiler!" Onlar için konforlu koltuklar, beton binalar, makamlar önemli; oysa bizim yuvamız milletimizin kalbidir!

İktidar sahiplerine buradan kötü bir haberim var: Az önce dedim ya, yurttaşın kalbinde hiçbir umut yeşermesin diye sürekli iç düşman üretmeye çalıştılar.

Bunu başaramadılar. Bizi düşmanlaştıramadılar. Benim ve yol arkadaşlarımın, yaşadığımız bunca eziyete ve haksızlığa rağmen; intikam hırsı asla gözlerimizi ve vicdanlarımızı karartmadı, karartmayacak!

Kötüye benzeyip kötüleşirsek, biz kaybederiz, milletimiz kaybeder. Tam tersine, zaten haksızlıklara karşı Allah'a şükür hep çok duyarlı olduk, hep haksızlıklara karşı mücadele ettik, ancak bugünden sonra kime yapılırsa yapılsın, haksızlıklara

karşı geçmişten de daha güçlü bir duruş sergileyeceğiz.

* * *

Sevgili Milletim,

Her yargılama süreci, hukuken ve tarihsel olarak ayrı ayrı değerlendirilmelidir. Ancak ortada değişmez bir gerçek var: Milletin gönlünde olanı, kamu gücünü kötüye kullanarak tasfiye etmeye kalkarsan, ters teper. Tarih boyunca defalarca görüldüğü gibi, adalet duygusu zedelenirse, toplum bunu unutmaz ve günü geldiğinde, sandıkta, bu adaletsizliği düzeltir, buna dair kendi kararını verir.

Rakiplerini haksız yere yargılayanlar, toplumun vicdanında mahkûm edilir.

Gücü elinde tutanlar geçicidir; halkın iradesi kalıcıdır. Hukuk, siyasal rekabetin güvencesi olmalıdır. Hukukun siyasallaştığı dönemlerde ise demokrasinin yeniden güçlenmesine yol açan kırılma anları doğar.

* * *

86 milyonun duymasını isterim:

Gazeteci arkadaşlar da avukatlar da benimle birlikte yargılanan yol arkadaşlarım da mahkemeyi izlemeye gelen aileler ve dostlarımız ve tüm halkımız da müsterih olsun.

5 aylık yargılama sonrası; benim ve yol arkadaşlarımın da 86 milyonun da umudu azalmamış, tam tersi kat be kat büyümüştür!

Zayıflamadık, yorulmadık, sinmedik; tam tersine, kararlılığımız arttı, enerjimiz arttı, mücadele azmimiz arttı; bugün her açıdan dünden daha güçlüyüz!

* * *

Yaklaşık 5 aydır yol arkadaşlarımızı dinledikten sonra, herkesin umudu katbekat büyüdü!

Soruşturmalar, dalga dalga operasyonlar, yüzlerce gözaltı ve tutuklamalar yapıldığında, binlerce sayfalık sözde iddianame – iftiraname– çıktığında; bizi yakından tanımayan birçok insanın kafasında ister istemez soru işaretleri oluşmuş olabilir.

Ancak bu 5 aylık süre, bu duruşmalar, 86 milyona bu sözde iddianamenin ne kadar boş olduğunu ne kadar büyük bir

yalandan, kötü ve amatör bir senaryodan ibaret olduğunu gösterdi.

"Olabilir mi, bu kadar çok yalan, bu kadar çok mesnetsiz iddia, bu kadar iftira nasıl atılır?" diye düşünmüştür herkes bu sürecin başında... Yaşadığımız 5 aylık süreç, gerçekten de bu kadar kötülüğün mümkün olduğunu kanıtladı.

Herkes bu sözde iddianamenin ne kadar amatörce ne kadar kötü niyetle ne kadar sipariş üzerine ve ne kadar bilgisizce yazılmış olduğunu gördü; 86 milyon gördü, tüm dünya gördü!

Ülkemizi bir avuç insanın kontrolüne sokmaya çalışanların esasında ne kadar zayıf bir birikime sahip olduklarını da daha iyi anladık. İddianamenin her satırının, paramparça edilmesini dinledik. Dehşetle; masum insanların ne kadar akıl almaz, absürt, uyduruk bahanelerle aylardır cezaevinde tutulduklarını bir kez daha anladık! Ailelerin yaşadıkları zulümleri ve işkenceleri daha da iyi gördük!

Sevgili Milletim,

4 ayın sonunda vicdanlar sızladı!

Herkes bu iddianamenin bir kumpas olduğunu, yargımız açısından tarihe büyük bir kara leke olarak geçeceğini çok iyi biliyor artık.

Umudumuz her zamankinden büyüktür: Türkiye bu yükten elbette kurtulacaktır! Refah, eşitlik, adalet, özgürlük ve birlik beraberlik olacak; yoksulluk, mutsuzluk, kutuplaşma ve esaret değil. Sevgi, nefrete üstün gelecek.

Hepimiz biliyoruz, sizler de çok iyi biliyorsunuz ki mevcut iktidar ömrünü tamamladı, uzatmaları oynamaya çalışıyor. Milletimiz değişim istiyor, iktidar ise her türlü hile ve baskıyla koltuğa yapışmaya çalışıyor. Ama artık vakti geldi.

Değişimin vakti geldiğinde, hiçbir kumpas, hiçbir (sözde) dava, hiçbir baskı bunu engelleyemez! Üstelik, bugünkü dünyamızda, bu değişim daha da hayati hâle geldi çünkü biraz önce söylediğim gibi, kimi yerde demokrasiler geriliyor.

Çevremizde, birçok ülkede de rüzgâr demokratlardan yana esiyor! Şimdi sıra bizde, çok az kaldı. Dünyayı saran krizler karşısında, kimseyi geride bırakmadan, güçlü bir şekilde kenetlenen toplumlar, dünyaya da örnek olacak! Biz bunun örneği olacağız!

Tüm farklılıklarıyla, –tüm farklı inanç veya etnik kökeniyle/kimliğiyle– milletimizle bir ve birlikte, eşit, ay yıldızlı bayrağımız

altında hür bireyler olarak kenetleneceğiz! Laik, demokratik, hukukun üstünlüğü ilkesini taşıyan devletimizin çatısı altında mutlu, umutlu ve güvende olacağız! Cumhuriyetimizin vizyonuna sahip çıkacağız, güçlendirerek ikinci yüzyılına taşıyacağız. Bu ulusal bilinçle, kalkınacağız. Ülkemizin itibarını yükseltecek, bölgemize ve dünyaya umut olacağız!

Toplumsal huzuru sağlamış, yurttaşların eşitliği ve özgürlüğü ilkesine yaslanmış, adaleti tesis etmiş, barış içinde yaşayan milletler; kalkınmacı, üreten, güncel teknolojik atılımları yakalayan, adil gelir paylaşımı yaratan stratejileriyle güçlü bir altyapıya sahip olur. Bu altyapı o milletlerin her alanda dünyanın en üst sıralarına sıçramalarını sağlar. Biz bunu daha önce de yaptık, yine yaparız kimsenin şüphesi olmasın.

Türkiye Cumhuriyeti devletinin 103 yıl önce ortaya koyduğu kurucu ilkeler bizi dünyanın itibarlı devletleri arasına taşıyan büyük bir sıçrama yaratmıştır. Bunu sağlayan "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" prensibi olmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk'ün egemenliği millete ait kılan liderliği; "fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür" bireyler hedefi; aklı ve bilimi milletine ışık olarak tutması; "yurtta sulh, cihanda sulh" şiarı; Türkiye'nin daima coğrafyamızın kutup yıldızı olmasını sağlamıştır.

Cumhuriyetimizin sağlam temelleri ve vizyonu sayesinde, biz, her şeye rağmen, yine yakın coğrafyamıza, Ortadoğu'ya, Acem'e, Kafkaslar'a, Balkan coğrafyasına, Kuzey Afrika'ya, 21. yüzyılın en güçlü demokrasisini vaat ediyoruz; bölgemize ilham olacağız (olmak zorundayız).

Türkiye Cumhuriyeti ve iki yüz yılı aşan demokrasi ve özgürlük mücadelesi, yüz yılı aşan anayasal tarihi ve seksen yıllık çok partili hayatın birikimi ve devletinin güçlü temelleriyle ayakta kalmaya devam edecektir.

Biraz önce daha ayrıntılı anlattım; bugün dünyaya en büyük zararı, otoriter liderler vermektedir. Dünya kendi siyasi çıkarları ve sonsuz ihtirasları için milletleri ateşin içine atmaktan çekinmeyenlerin vahşi emperyalist hayallerinin tasallutu altındadır. Kurumlar, kurallar, değerler üzerine kurulu düzen çökme tehlikesi altındadır. Gazze'de, Ukrayna'da, İran'da, Venezuela'da yaşanan hukuksuz, kuralsız güç savaşları ve zulüm bunun sonucudur.

Hem ülkeleri için hem dünya için, en büyük belirsizliği, en büyük riski "Devlet benim" diyen otoriter liderler yaratır. Çünkü

kişisel çıkarları ve koltuğu bırakmamak adına yarın ne yapacaklarını kimse öngöremez.

* * *

Aylardır bulunduğumuz bu salon, artık halkın mücadele meydanı olmuştur.

Burada yol arkadaşlarım ve ben, Cumhuriyet ve demokrasi ideali ile yaşayan milyonlarca vatandaşımızı temsil ediyoruz, onlar adına direniyoruz. Onlar da bize dışarıda destek veriyor.

Milletimizin vicdanı son kararı verecektir. Milletimizin vicdanı bu kumpasları bozacaktır.

Aylardır arkadaşlarımı dinlediniz. Onlar bu sözde iddianameyi –iftiranameyi– bilgileriyle, görgüleriyle, deneyimleriyle ve en önemlisi de belgelerle, somut gerçeklerle lime lime ettiler! "Duyumlara" ve iftiralara karşı biz belgelerle cevap verdik. Sözde iddianame, bir utanç vesikası olarak tarihte yerini aldı. İddianamenin sadece bir darbenin basit aracı/basit aleti olduğunu tüm yol arkadaşlarım her gün tekrar ve tekrar ispatladılar.

Ben de bugün bu darbeyi yargılıyorum. Burada kalmayacak: Milletin vicdanı ve tarihimiz de bugünleri yargılayacak.

Arkadaşlarımın anlattığı yönetim anlayışımızın ve tane tane yaptıkları teknik savunmanın üstüne söz söylememe gerek bile yok. Yol arkadaşlarımın söylediklerine aynen katılıyorum, teyit ediyorum. Bir avuç insanı, güzel ülkemize yaptıkları yüzünden, bu davayı, ben burada yargılayacağım!

En sonda söyleyeceğimi baştan söyleyeyim: Burada Cumhuriyet ve demokrasi kazanacaktır!

Seçimde bükemediği bileği mahkeme koridorlarında kırmaya çalışacak kadar korkuyorlar ama başaramayacaklar! Burada tek adamın değil, milletin iradesi kazanacaktır. Burada özgürlük ve umut galip gelecektir, Buradan değişim çıkacaktır! Vakti geldiğinde, değişimi hiçbir güç önleyemez! Çünkü milyonların talebi olan değişimin önünde hiçbir mahkeme, hiçbir sözde duruşma salonu, hiçbir "sözde dava" duramaz!

Bu salonda, adaletin yeniden doğuşu mücadelesi veriliyor, çok yakında, hemen ilk sandıkta, hükmü millet verir, milletin iktidarı kurulur!

Buradan bir kez daha ilan ediyorum: Son sözü daima millet söyler! Millet her zaman kazanır!

2. BÖLÜM

Erdoğan'ın İradesi ve Siyasetçi Başsavcı Eliyle Yürütülen Yargı Saldırısı

Şu an yaşadıklarımızın sebebi çok basit: Güç zehirlenmesi, koltuğu bırakmama hırsı ve bir avuç insanın kurduğu menfaat temelli sistemi kaybetme korkusu...

Biraz anlatayım.

Bugün koltuktan kalkmamak için direnen Recep Tayyip Erdoğan, tam 24 sene yönetti ülkeyi! Hem de her dönem tek başına, tam yetkiyle. Zamanı geldi kullandığı yetkiler anayasal sınırları aşıyor diye anayasa değiştirildi. Bir kişiye göre anayasa yazıldı. Zamanı geldi yetkisine dur diyebilecek yol arkadaşlarını gözünü kırpmadan harcadı. Hep son söz onda oldu. Özellikle son 8 senede ferman yazar gibi yazdığı kararnamelerle ne istiyorsa onu yaptı. Ama o elindekilerle hiç yetinmedi. Çünkü aşırı güç zehirlenmesi yaşıyor. Asıl görevinin milletin rızasını almak olduğunu, "patronun millet" olduğunu unuttu.

Erdoğan, baktı ki vizyonuyla, icraatıyla bir daha milletin gönlüne giremeyecek. Dahası, millet AKP'den umut kesmiş, Erdoğan'dan sonrasını göremiyor. İşte o zaman, çıkar ilişkilerini korumak için; Cumhuriyet'in dokusunu bozarak, milletin iradesini çiğneyerek, fani olduğunu unutarak; iktidarı hiç terk etmemek üzere bir arayışa girdi.

Gözünü kararttı, kendinden sonra bu ülkeyi kimin yöneteceğini belirlemeye cüret etti. Benimle demokratik koşullarda rekabet etmek yerine; başsavcı görünümlü bir siyasetçiyle vahşi bir operasyon yapıp, demokrasiyi rafa kaldırmayı göze aldı. Ancak bir sorun vardı; bu kadar hukuksuz bir operasyonu, böyle bir darbeyi uygulamayı hangi hukukçu kabul ederdi ki?

Bunu yapacak kişiyi bulmuşlardı ve ondaki özel "cevheri" keşfedip jet hızıyla yükseltmişlerdi zaten.

İktidarın istediği her hukuksuz yargı kararına gözünü kırpmadan imzasını atan –hatta Anayasa Mahkemesi kararlarını bile yok sayan– muhaliflere en ağır cezaları yağdıran bir hâkimi birkaç yıl önce gözlerine kestirdiler. O hâkim, hukuku ayaklar altına aldıkça, jet hızıyla yükselecekti. O artık iktidarın aparatıydı.

Zaten siyasi kararlara imzasını atıyordu, bir süre sonra tam anlamıyla siyasetçi oldu; 1 Haziran 2022'de Bakan Yardımcısı olarak atandı. Sonrasında, bu siyasetçi, 19 Mart darbesinin uygulanması için İstanbul'a, 2 Ekim 2024 tarihinde, Başsavcı olarak görevlendirildi. Darbe yapıldıktan ve iftiraname Kasım 2025'te yazıldıktan sadece 3 ay sonra da söz verilen mükâfatını aldı; 11 Şubat 2026 tarihinde, Ankara'ya, Adalet Bakanı olarak döndü!

Özetle; bir siyasetçi, tek bir görevle 1 yıllığına İstanbul'a gönderildi; görevi bitince de mükâfatını aldı, siyasete terfi ederek döndü. İddianamenin ve bu davanın siyasi olduğunu anlatmak için esasında başka hiçbir şey söylemeye gerek yok.

* * *

Sevgili Yurttaşlarım,

Niyetimi yanlış anlamayın, hukuk meslekleri kutsaldır. Savcı, Cumhuriyet'in savcısıdır. Hâkim, adalet dağıtır. Bu meslekleri siyasallaştıranlar, yüce Türk yargısını bir "aparata" dönüştürürler. Mesleğin kutsallığına, sizlerin siyaset üstü konumunuza zarar verirler.

İşte aparatlaşmanın simgesi hâline gelmiş bu kişi, şimdi adalet sisteminin başında! Görevi de Erdoğan'ın emrinde, demokrasinin temel taşı olan muhalefeti yargı eliyle yok etmek.

Çok defa söyledik, ancak bugün burada yine kayıtlara geçsin: Biz gizli bir ajandayı ortaya çıkarmıyoruz. Bu "iftiraname" açıkça söylüyor: İktidara yürüyen Cumhuriyet Halk Partisi'ne suç örgütü diyor. Divan başkanı olduğum 38. Kurultayı bir suç örgütü faaliyeti sayıyor. Çünkü bu Kurultay değişim iradesini ortaya koydu. Millet de bizi duydu, güvendi, 2024 seçimlerinde bizi birinci parti yaptı.

İşte esas "büyük suç" buydu! Ve bu "büyük suçu" cezalandırmak için, hiç utanmadan 3 defa İstanbulluların teveccühüne mazhar olan bir siyasetçiyi suç örgütü lideri gibi göstermeye

çalıştılar! Çünkü gözleri dönmüştü. Yetmedi. 19 Mart darbesinden sonra; bir de 21 Mayıs darbesini gerçekleştirdiler!

Bir önceki bölümde anlattım; 21 Mayıs'ta da açıkça Türkiye'nin kurucu partisi, şu an 1. partisi ve aynı zamanda ana muhalefet partisi olan CHP'ye yargı eliyle darbe yaptılar. CHP'nin başına kukla bir kayyum atadılar! 12 Eylül darbecileri CHP'yi kapatmaya cüret etmişti; şimdi de bu iktidar fiilen CHP'yi kapatmaya çalışıyor.

Yenemiyorlardı, yenemeyeceklerdi ve gideceklerdi. Bunu bildikleri için sandığı milletten kaçırmanın yollarını aramaya başladılar.

İddianamede diyor ki, "İmamoğlu Çıkar Amaçlı Suç Örgütü'nün hedefi CHP'yi ele geçirmek sonra da cumhurbaşkanlığı adaylığı ile Türkiye'yi ele geçirmektir."

Tabii, Türkiye'nin kurucu partisinin cumhurbaşkanı adayını ve arkadaşlarını "siyaset yapmakla" suçlayamazlardı. Siyasi faaliyetin kendisini saydığım örneklerdeki gibi suç kategorisinde göstermek gibi bir çılgınlığa düşemezlerdi. O zaman şimdi olduklarından bile gülünç duruma düşerlerdi. Bu nedenle olabilecek en basit, en sığ yolu denediler. On yıllardır iktidarın yolsuzluklarından bunalmış milletimizin yolsuzluk hassasiyetinden yararlanarak "yolsuzlukla" suçladılar bizi.

Esasında bu kötü kopyacılar, dünyadan bir örneği birebir kopyaladılar: Latin Amerika'daki birtakım savcı ve yargıçların Lula'ya yaptıklarının aynısını yaptılar! İftira atarken bile özgün değiller. Avukatım Mehmet Pehlivan bu hususu bu salonda ve kitabında ayrıntılı şekilde anlattı.[2]

2017'de Brezilya'nın eski devlet başkanı Lula da Silva, "yolsuzluk" suçlamasıyla mahkûm edildi ve 580 gün hapis yattı. Bu tutsaklık nedeniyle 2018'de aday olamadı ve Bolsonaro onun yokluğunda başkan seçildi. O zaman da Lula ve yol arkadaşlarını "ahtapota" benzettiler! Orada da Lula'yı mahkûm eden yargıç, Sergio Moro, Adalet Bakanı olarak atanmıştı! Bizdeki tüm operasyon da kopyala/yapıştır yöntemiyle yapıldı. Neticede, 2021'de Brezilya Yüksek Federal Mahkemesi, mahkûmiyet kararını iptal etti ve Sergio Moro'nun taraflı olduğuna hükmetti. 2022 seçimlerinde Lula yeniden aday oldu ve yine devlet

2 Mehmet Pehlivan, *Yargı Silahı (Lawfare)*, Kırmızı Kedi Yayınevi, İstanbul, 2. Basım, Nisan 2026.

başkanı seçildi. Onu siyaset dışına itmek isteyen süreç, sonunda onu yeniden halkın tercihi hâline getirdi. Hiç şüpheniz olmasın; Türkiye'de de aynısı olacaktır!

* * *

Tekrar edeyim: Demokratik bir süreci suç gibi tanımlayan olağanüstü kötü bir kafa ile karşı karşıyayız. Bu mantıkla bakarsak, Erdoğan da önce Fazilet Partisi'ni mi ele geçirmeye çalıştı? Başarılı olamayınca AKP'yi kurup Türkiye'yi mi ele geçirdi? Seçimleri kazanarak suç mu işledi?

İddianameye göre; ülkeyi ele geçirmekteki nihai amacım, zenginleşmek! Kişi kendinden bilir işi; yoksa Erdoğan da mı zenginleşmek amacıyla siyasete girmiş? Bu ne sakat bir bakış? Bu nasıl bir demokrasi düşmanlığı? Bu halkın aklıyla alay etmek, iradesini yok saymak değilse nedir? Bu, milletin rızasını alamayacağını baştan kabul etmişlerin, rakibine kaybedeceklerini görüp bu yüzden uykusu kaçanların çarpık bakışıdır.

Bu bakış, tarihte çokça görülen ama her seferinde bulundukları ülkede milletin sillesini yemiş olan otokratların bakışıdır. Ne pahasına olursa olsun koltuktan kalkmamayı düşünen faşizan bir bakıştır.

Yaşadıklarımız; ardında millet olmayan bir iktidarın, devletin kurumlarını, yargıyı kendi çıkarı için istismar etmesidir.

Bizim arkamızda millet var. 15,5 milyon yurttaşın oyu 25 milyon yurttaşın imzası var. Her gün memleketin şehirlerinde, kasabalarında, köylerinde yürüyen Genel Başkanımız Özgür Özel'in ardına düşen milyonlar var.

Bu dava bu yüzden savcıyla benim aramda değildir. Bu dava, Erdoğan'la millet arasındadır. Erdoğan beni değil; artık yanında, arkasında göremediği milleti cezalandırmaya çalışmaktadır. Millete sormadan iktidar olmanın, iktidarda kalmanın peşindedir.

Siyasi rekabet toplumsal destekle ölçülür. Millet kimin yanındaysa siyasette rekabet üstünlüğü ondadır. Erdoğan rekabet üstünlüğünü devletin kurumlarına hakimiyetle kurmaya çalışıyor. Devlete hakimiyet ancak geçici ve sahte iktidar getirir. Milletin desteği yegâne gerçektir. Millet artık bizimledir. Tüm bunlar vadesi dolmuş bir iktidarın çaresiz çırpınışlarıdır. Millet sabırla sandığı beklemektedir. Milletin sabrı zalimi sandığa gömecektir.

İlk seçimde gidecekler, göreceksiniz!

Şimdi gelelim, savcıların benim Türkiye'yi ele geçireceğime ilişkin kaygılarına... "Türkiye'yi ele geçirmeye" çalışmıyorum; ama evet, Türkiye'yi yönetme iddiamız var!

Bizi başkalarıyla karıştırmış olmalılar. Çünkü biz bugünkü iktidar gibi değiliz, seçimle geldiğimiz hiçbir koltuğa babamızdan miras gibi bakmadık.

Türkiye'yi daha iyi yönetebileceğimizi görüyoruz. Bu milletin dertlerine derman olabileceğimizi biliyoruz. Bugünkü iktidardan çok daha etkili, çok daha verimli, çok daha rasyonel bir yönetim ortaya koyacağımızı iddia ediyoruz. Biz bunu İstanbul'da başardık! Yol arkadaşlarımın da büyük gayreti ile İstanbul Modeli başarılı oldu. Bu mahkeme buna şahittir. Haftalardır bu salon, yönetim anlayışımızın adeta sahnesi oldu. Çalışma arkadaşlarıma teşekkür ediyorum! İddianameyi paramparça etmekle kalmadılar; aynı zamanda İstanbul'un ne kadar liyakatli ekiplerle yönetildiğini de herkese ispat etmiş oldular! İstanbul'da başardık, Türkiye'de de başaracağız. Ben bunun için cumhurbaşkanı adayı oldum.

Bu iddiamıza inanan 15,5 milyon insan verdikleri oylarla, 25 milyon insanımız attıkları imza ile adaylığımı destekledi. İşte tam da bunun için iktidar yargı eliyle bizi oyun dışına itmeye çalışıyor.

Yoksa koskoca Türkiye'yi kim ele geçirebilir? Biz düşman mıyız? Tankımız topumuz mu var? Oy veren bu milletin feraseti yok mu?

Ben Trabzon'un Akçaabat ilçesinin 40 haneli köyünde doğmuş, Karadenizli Ekrem'im. Okudum, çok çalıştım, uğraştım, didindim ve hep bu ülkeye yararlı olmak için çaba sarf ettim. Atatürk Cumhuriyeti'nin fırsat eşitliği yolculuğuna inanarak hayatımı yaşadım. Ta 17 yıl önce, 2009 yılında, Atatürk'ten miras, Cumhuriyet Halk Partisi'nde ilçe başkanı olarak siyasete girdim. 2014 yılında AKP'nin adayını geçtim, Beylikdüzü Belediye Başkanı seçildim. Buraya dikkat lütfen: Seçildim, ele geçirmedim! Arkadaşlarımla beraber çok çalıştık. Beylikdüzü'nü bir yıldız gibi parlattık.

Hani iddianamede yazıyor ya, sözüm ona ben örgütü Beylikdüzü'nde kurmuşum ve örgüt önce İstanbul'u ele geçirmeyi, sonra da Türkiye'yi ele geçirmeyi hedeflemiş.

Bu senaryonun demokrasinin ne olduğunu unutturmak isteyen iktidar kafası tarafından yazılmasını bir kenara bırakıyorum, benim İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olmak gibi bir niyetim de yoktu o yıl.

Teklif, partimin o dönemki genel başkanı ve İstanbul İl Başkanı'ndan, yaptığımız istişareler ve toplantılar sonrasında geldi. Tereddütlüydüm ama kazanamayacağımdan değil. Bir dönem daha Beylikdüzülü hemşerilerime, komşularıma hizmet etmeyi görev kabul ediyordum. Ancak partimin, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı adayı olma teklifini kabul ettim. Sonra da hiç tereddüt etmeden çok çalıştım. Bütün parti örgütümüz çok çalıştı, inandı. İstanbullular bana inandı ve kazanmam için seferber oldu. Ben milletimi çok sevdim. Millet de beni sevdi.

Yol arkadaşlarımla birlikte de elimizden gelen gayreti gösterdik, Allah da nasip etti, 2019'da ve 2024'te, üç seçimi art arda kazandık. Burada bulunmamızın asıl nedeninin bu başarılar ve Erdoğan'ın art arda aldığı yenilgiler olduğunu sanırım anlatmama gerek yok.

Hatırlayalım: 2019 yılına geldiğimizde, Erdoğan ve partisi, 25 yıldır kesintisiz bir şekilde İstanbul'u yönetiyordu! 25 yıl, çeyrek asır; dile kolay.

Erdoğan her zaman ne der: *"İstanbul'u kazanan, Türkiye'yi kazanır!"* İşte Erdoğan buna inandığı ve korktuğu için ben ve yol arkadaşlarım buradayız bugün! Çünkü İstanbul, "küçük bir Türkiye modeli." Bu yüzden Erdoğan'ın bu cümlesi, Türkiye siyasi hayatında tecrübeyle yer edinmiş önemli bir tespittir.

25 yıl sonra, ilk defa Erdoğan, devletin tüm imkânlarını kullandı, medyayı seferber etti, ama İstanbul'u kaybetti. Kaybetti ama asla hazmedemedi. Demokrasinin yenilince ceketini alıp gitmek olduğunu bilmezden geldi.

Erdoğan, 31 Mart 2019 gecesi hem İstanbul'u kaybetmeyi hazmedemedi hem de bir sonraki adımda Türkiye'yi kaybedeceğini gördü. İşte bu nedenle o gün bugündür tarihimizde görülmemiş bir "Yargı Saldırısı" ile mücadele ediyorum!

Tutuklama bir tedbir. Doğru. Biz de tedbiren tutukluyuz. Ama hukukta anlatıldığı gibi delil karartma ya da kaçmaya karşı tedbir olarak değil. Sıradaki seçimi kazanmamıza karşı tedbir olarak zindandayız!

Dediğim gibi, bana karşı başlatılan benzeri görülmemiş yargı

saldırısı, İBB başkanlığı yarışıyla başladı. Bakın; İstanbul adaylığım sürecine kadar, hakkımda tek bir dava bile açılmamıştı. SIFIR dava!

Peki bu "iftiraname" neyi iddia ediyor? Sözde "suç örgütünü" Beylikdüzü belediye başkanlığım sırasında kurmuşum. Öyleyse neden o yıllarda Beylikdüzü dönemimle ilgili tek bir soruşturma, tek bir dava açılmamış? Beylikdüzü belediye başkanlığı dönemimle ilgili sadece bir dava açıldı; o dava da ta Ocak 2023'te açıldı! İBB başkanlığını kazanmamdan dört yıl sonra açıldı. Oysa, beraat ettiğim bu absürt dava, 2015'te yapılan bir işlemle ilgiliydi! Diğer bir ifadeyle, dava işlemden sekiz yıl sonra açılmıştı. Neden? Çünkü artık ben bir tehdittim, İstanbul'u kazanmıştım. Özetle; yargı tacizi, İstanbul'u kazanmamdan dolayı başlamıştır.

* * *

Aslında her şey herkesin gözleri önündeydi. İlk gün, İstanbul'u kazandığımız daha ilk gün, 2019'un 31 Mart akşamı bunu açıkça ortaya koydu. Önce seçimi milletten kaçırmaya çalıştı sonra kaybettiğini anlayınca mızıkçılık yaptı.

O gece Anadolu Ajansı, sonradan mahkeme kararı ile yalanlanacak "hacklenmeyi" bahane göstererek demokrasi suikastının ilk kurşununu attı, veri akışını kapattı. Rakibim, kazanmadığı seçimi bizden kaçırmaya çalıştı, bir "oldu bitti"ye getirmeye çalıştı. İstanbul'un her yerine, bir akıl tutulması ile "kazandık" yazdılar. Rakibim Binali Yıldırım'ın her yere "kazandık" başlığıyla astırdığı bilbordları hatırlayın! Ama sandıktan çıkan hakikat değişmedi. Sandıklara İstanbullularla birlikte, elbirliğiyle sahip çıktık, hakkımızı aradık ve nihayetinde zafere ulaştık. Zafere ulaştık ama anamın ak sütü kadar helal olan mazbatamı vermeye elleri gitmedi. 17 gün ne yapacaklarına karar vermeye çalıştılar. Kamuoyunun büyük baskıları sonucu mazbatam verildi.

Bu iktidar, Anıtkabir özel defterini 2 Nisan 2019'da imzaladım diye dava açacaktı o dönem bana. Anıtkabir özel defterini İBB Başkanı olarak imzaladım diye, düşünün... Ve sonra mazbatamı vermeleriyle almaları bir oldu neredeyse. 6 Mayıs 2019; bu iktidar tarafından yapılan ilk siyasi darbedir! FETÖ dediler, çete dediler, YSK'nın atadığı sandık kurulu başkanlarını hiç utanmadan suçlu ilan ettiler, "çaldılar" dediler, YSK'yı devreye soktular; aynı zarfa giren dört oydan üçünü geçerli, birini geçersiz ilan

ettirdiler!

Hatırlarsanız, o günlerde de –aynı bugün olduğu gibi– gizemli bir "örgütten", bir suç çetesinden bahsediliyordu: O örgüt öyle bir örgüttü ki, aynı zarfa giren dört oydan sadece birinde usulsüzlük yapmıştı!

Örneğin, bu gizemli örgüt, İBB Meclisi oylarında usulsüzlük yapmamıştı (AKP, İBB Meclisi'nde çoğunluğu kazanmıştı) ancak sadece İBB Başkanı oyunda usulsüzlük yapmıştı! Böyle de vizyonsuz bir örgüt.

O günlerde de –aynı bugün olduğu gibi– *"hiçbir şey olmasa bile kesinlikle bir şeyler oldu"* deniliyordu. Bugün de aynı şekilde; hiçbir somut belge veya delil olmasa da *"bir şeyler olmuştur"* diyorlar! Çünkü kişi kendinden bilir işi; herkesi kendileri gibi sanıyorlar...

Yine bir Ramazan ayında, iftar sofrasında, milletin iradesini çaldılar, kul hakkı yediler. Ülkenin itibarını yerle bir ettiler.

Tekrar ediyorum: O gün seçimi iptal ettiren, Recep Tayyip Erdoğan'ın ta kendisidir!

6 Mayıs akşamı, YSK'nın seçimi haksız şekilde iptal ettiği günün akşamı; "hak yemem ancak hakkımı da yedirtmem!" diyerek meydan okudum. O gün sinseydik, o gün korksaydık, o gün alttan alsaydık; demokrasi zaten o gün ölürdü. Ama biz sinmedik, korkmadık, alttan almadık, demokrasi için kolları sıvadık ve o gün ne dedik? "*Yolumuz uzun! Heyecanımız yüksek! Gençliğimiz var! Biz adalete susamış, demokrasiye inancı tam, Türk gençliğiyiz!*" Cesaretle, daha fazla mücadele edeceğimizi ilan ettik!

O gün bugündür mücadele azmimiz hiç dinmedi; tam tersine, bugün mücadele azmimiz daha da yüksek! Çünkü bugün, ülkemiz uçurumun kenarına daha da yaklaştı, bugün, görevimiz daha da büyük. O gün seçimlerin iptali için iktidar gerekçe olarak yine "suç örgütü" iftirasını atmıştı ama o örgüt hiçbir zaman bulunamadı! O gün suçlanan sandık kurulu üyeleri, başkanları tek tek beraat etti.

Ortada "çete" veya "örgüt" olmadığını onlar da gayet iyi biliyordu ama içlerinde zerre kadar demokratik terbiye olmadığı için uydurdukları senaryoya Türkiye'yi inandırmaya çalıştılar. Sırf koltuk için tertemiz insanları töhmet altında bırakmaktan geri durmadılar.

İftiradan hiç korkmuyor bu iktidar! Oysa iftira, dinimizde, kadim kültürümüzde en büyük günahlardan biri değil mi? Hukuk devletinde ise bir suçtur.

Açık açık hukuku siyasi amaçları için kullandılar, sonra da kullanmaya devam ettiler, bugün de kullanıyorlar.

O günün bugünden hiçbir farkı yok. O gün de "çete", "örgüt" diyorlardı; bugün de diyorlar! O gün de örgüt yoktu, bugün de yok! O gün de "çaldılar" diyorlardı; bugün de diyorlar! O gün de iftira atıyorlardı; bugün de iftira atıyorlar! İftiracı iktidar! O gün, millet haksızlığa geçit vermedi. 23 Haziran'da benim üzerimden iktidara, "Ben seçerim, sen karışma" dedi. Dedi ama iktidar bu mesajı da almadı, görmezden geldi. 13 bin 600 oy farkla kazandığım 31 Mart seçimini; 23 Haziran'da 806 bin oy farkla kazandım!

Böylece hazımsızlık daha da arttı.

İBB Başkanlığım süresi boyunca önüme çeşit çeşit engeller çıkardılar. Yılarım zannettiler, vazgeçerim diye düşündüler. Yılmadım, vazgeçmedim. Asla da vazgeçmeyeceğim!

Bunu gördükçe daha da pervasızlaştılar. İstanbulluları cezalandırmak pahasına yürüttükleri tüm engelleme çabalarına rağmen daha da güçlü şekilde hizmet ettik. Yollar kapandı başka yollar bulduk. Hiç olmadı kendi yolumuzu açtık.

2024'teki 1 milyon 100 bin oy farkla kazandığımız zafer bunun kanıtıdır.

Milletin bu olağanüstü desteğini boşa çıkartmamak için hiç durmadan çalıştık. Baktılar baş edemiyorlar; bu kez, devletin temellerini sarsmak pahasına, sırf siyasi emelleri için yargıyı devreye soktular. Yargı saldırıları artarak devam etti.

İşte bakın, İBB Başkanlığını kazandıktan sonra, bu iktidar, aleyhime tam 15 ceza dava açtı![3] Ayrıca 19 Mart'ta gözaltına alınmama neden olan ve terör suçlamasıyla açılan diğer soruşturma sürmektedir. Bilin ki bütün bu soruşturma ve davalar esasında aynı davadır, tamamı, bütünü; "İmamoğlu Davasıdır."

Tüm bu davaları saymaya, anlatmaya kalksam günler sürer; sadece birkaç örnek vermekle yetineceğim.

* * *

İlk olarak, dünyanın belki de en absürt davası ile beni siyaset dışına itmeye çalıştılar: "Ahmak Davası!"

3 Bkz. Tablo 1.

Dönemin İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun bana söylediği "ahmak" sözünü kendisine iade ettim diye, sanki o sözü YSK'ya söylemişim gibi olayı mahkemeye taşıdılar. Hâlâ sürüyor o dava. Neden biliyor musunuz? Kestirmeden beni yenebilmek için, siyaseten yapamadıklarını hukuk yoluyla yapmak için. Zorladılar, zorladılar ve o davadan siyasi yasak kararı çıkardılar. Bana söylenen "ahmak" kelimesini iade ettiğim için 2 yıl 7 ay hapis cezası verildi! Böyle bir kelime için, ülkemizin yargı tarihinde görülmemiş bir ceza.

O kararı da ancak hâkimi değiştirerek aldırabildiler! Vicdanlı bir hâkim bu hukuksuzluğa yol vermeyince hâkimi değiştirdiler, vicdanlı hâkimi Samsun'a gönderdiler.

HSK'ya yapılan başvurulara rağmen, o vicdanlı hâkimi dinlemediler, araştırmadılar.

Sonrasında, dosya yıllarca bölge mahkemesinde bekledi; belli ki mahkeme heyetinin bu kadar hukuksuz bir kararı onaylamaya eli varmıyordu. Ne yaptılar? Bölge mahkemesi başkanını ve bir üyeyi başka mahkemeye gönderdiler. Ardından da o hukuksuz kararı onaylattılar. Dosya şimdi Yargıtay'da.

Ben inanıyorum ki, Yargıtay'da bu hukuksuzluk son bulacak, yüksek yargıdaki hâkimlerimiz, "Bu kadar da olmaz, bu adamla bir derdiniz varsa gidin sandıkta hesaplaşın" diyecek, bu keyfiliğe son verecek, "*Ankara'da hakimler var!"* dedirtecek.

* * *

O dönem beni adliyeye kilitlemek için fırsat kolladılar. Olmayacak davalar açtılar.

Partizanca davranan bir vali ile yaşadığımız polemik, talimatla adliyeye taşındı.

Biraz önce bahsettim, Beylikdüzü'nde hiç yoktan, sadece seçimlerde kullanabilmek için ihaleye fesat karıştırma iddiasıyla dava açtılar, kararı engellemeye çalıştılar. Aylarca, karar çıkmasın diye savcı mütalaa vermedi, çünkü söyleyecek sözü yoktu, suç yoktu; davanın hâkimini çileden çıkardılar. Ama neticede beraat etmemi engelleyemediler. Burada da beraat kararını veren hâkimi derhal Kahramanmaraş'a gönderdiler!

Öyle gözleri dönmüştü ki, işi İBB'de yüzlerce teröristin işe alındığı iddiasına kadar götürdüler. Tabii oradan da bir şey çıkmadı.

Kocaman bir iddia daha, tamamen mesnetsiz, dayanaksız çıktı. Kocaman bir iddianın daha sadece iftiradan ibaret olduğu ortaya çıktı.

Dönemin İçişleri Bakanı daha sonra mahkemede İBB'de yüzlerce teröristin bulunduğu iddiasını "siyaseten" söylediğini itiraf etti.

Bakın bunu iyi not edin, defalarca gördük ki, bu iktidar için her yol mübahtır! İftira atmak onlar için "siyaset yapmaktır."

Bütün bunlardan bir sonuç alamayınca seri dava süreci başladı. İftiracı ve kumpasçı iktidar, yenemediği Ekrem İmamoğlu'na karşı eylemlerine devam ediyordu.

İstanbul'da binlerce bilirkişi varken, aleyhimizdeki her raporun altında aynı ismin olmasını eleştirdim. CHP belediyeleriyle ilgili her dosyanın, benimle ilgili her dosyanın Satılmış Büyükcanayakın isimli bilirkişinin önüne düşmesi matematiksel olarak imkânsızdı! Matematiksel olasılığı resmen "sıfırdı."

Ben de yargı bağımsızlığına ve yargıya güvene gölge düşüren bu durumu eleştirdim; mahkemeye koştular. Savcılık, bu eleştirimden dolayı 7 yıla kadar hapis cezası verilmesini istiyor!

Adalet konulu bir konferansta konuşmacıydım; "Başsavcının hukuksuzluklarını, onun çocukları yaşamasın diye bu ülkeye adalet getireceğiz" dedim, buradan tehdit çıkardılar!

İlk derece mahkemesi bana 1 yıl 8 ay hapis ceza verdi. Mahkemenin ceza kararına katılmayan ve karşı oy yazan cesur hâkimi derhal iş mahkemesine gönderdiler!

19 Mart sürecinde tutuklama talebiyle gönderildiğim sorgu hakiminin karşısında isim bile vermeden savcıları eleştirdim. Oradan da bir dava çıkarmayı başardılar. Dosyayı hazırlayan iki savcıya hakaretle suçlandım. O savcılardan biri burada arkadaşımızı, bir anneyi, çocuklarını elinden almakla tehdit etmiş; böyle bir savcıya ne denir? Bu savcı, savcılık adı altında her şeyi yapacak ama eleştiriden de muaf olacak. Böylece yeni canlar yakmaya devam edecek. Buradan bu savcı hakkında bir kez daha suç duyurusunda bulunmanızı talep ediyorum.

Peki durdu mu iktidar, görüyorsunuz bugün buradayız, durmadı yani.

Ayak oyunları ile bir yere varılamayacağını, siyasetin mertçe yapılacağını, aksi takdirde tarihin tozlu raflarında lanetle

anılacaklarını anlamadılar.

Tüm bu dönemde ayrıca İBB'ye yapılan baskıları, engellemeleri ve açılan sayısız soruşturmaları ise biraz daha sonra ayrıntılı anlatacağım.

* * *

Milletin 2024 yılı 31 Mart'ta attığı kuvvetli şamar da onları durduramadı. 1 milyon 100 bin oy farkla kazandık; İstanbullular bize "hizmete, icraata, yola devam" dedi. Bu durum korkularını artırdı, panikletti. Bir yandan SSK dediler, vergi dediler, hiçbir AKP'li belediyeye yapmadıkları uygulamayı yapıp, belediyenin kaynaklarını kestiler. Diğer yandan sinsice beni milletten kopartmak için hukuksuzlukların düzeyini artırdılar.

Eşit şartlarda mücadele ettiklerinde başlarına neler geleceğini bilen başarısız yöneticiler rakiplerine çelme takarak, ayaklarından aşağı çekerek durdurmaya çalışır. Ama bu onlara yetmedi. Çünkü bu ayak oyunlarına karşı da bir yol bulacağımızı, hizmete devam edeceğimizi anladılar.

* * *

Daha da panikleldiler ve baktılar olmuyor bütün tuşlara aynı anda basmaya karar verdiler. 19 Mart darbesini planladılar.

Başta da söyledim, buradan yine açıkça söylüyorum: 19 Mart bir darbedir! Türkiye'nin demokrasisine bir darbedir. Türkiye'nin devletine ve demokratik düzenine bir darbedir. Türkiye'deki seçim sandığına bir darbedir. Seçmenin iradesine bir darbedir. İşçi, emekli, memur, esnaf, iş insanı Türkiye'de yaşayan 86 milyonun hakkına, hukukuna, yaşamına bir darbedir.

Buradan ilan ediyorum: Bu darbe Saray'da planlanmıştır. Bu darbe, 31 Mart 2024 seçimini kaybettikleri akşam planlanmıştır.

O tarihten sonra yapılan tüm hamleler, atılan tüm adımlar, yargı içerisindeki çete düzeni, iktidar tarafından tasarlanmış ve uygulanmıştır.

Darbeyi gerçekleştirmek için İstanbul'a, Erdoğan'ın tak diye söyleyeceğini şak diye harfiyen yerine getirecek bir siyasetçiyi –Bakan Yardımcısını– adı son derece tartışmalı birini Başsavcı diye atadılar.

Şunu da hatırlatmak isterim, Cumhuriyet Halk Partimizin

Genel Başkanı Sayın Özgür Özel, sorumlu bir siyasetçi olarak, 31 Mart seçimlerinden sonra, iktidara demokratik zemini yeniden güçlendirmek için bir şans verdi. O dönem, iktidarın adına "yumuşama" dediği zemin, bizim için "demokratik siyaset normlarına dönüş" daveti idi. Biz bu sorumluluğu aldık. Ama maalesef karşımızdaki akıl, millete rağmen, bize karşı bu kumpası hazırlıyormuş. Meğerse o dönem, "Maskeli Erdoğan"mış...

Gürlek Ankara'daki bakan yardımcılığı koltuğunu bırakarak İstanbul'da görevine bu misyonla 2024 yılının Ekim ayında başladı. Tek mesaisi, Ekrem İmamoğlu ve bu şehre hizmet etmekten başka gayesi olmayan ekip arkadaşlarıydı.

Zaten hepimiz gördük; siyasetçi "başsavcı" görevini tamamlayıp iddianamesini sunduktan sonra, mükâfatını almış, siyasi görevine –terfiiyle– dönmüş ve Adalet Bakanı olarak atanmıştır.

Bu davanın siyasi olduğunu anlatmak için 100 saat konuşsam, bu atama kadar iyi anlatamazdım!

Her şey apaçık ortada. Kurdukları kuralsız çıkar düzeni için direnen bir avuç muhterisin de son şansı bu operasyonun başarıya ulaşmasıdır. Son şansları bu mahkemedir.

Sizi koydukları konumu burada görebildiğinizi düşünüyorum. Sayın Heyet, karar verirken bunu göz önünde bulundurmanızı rica ediyorum. Çünkü iktidarın tüm girişimleri boşa çıkmış, bütün engellemelere rağmen son seçimde 1 milyon 100 bin fark yemiş, eğer yargı eliyle engellemezlerse, iktidarı kaybedeceklerini anlamışlardı.

Cumhurbaşkanlığı Adaylığım

Tekrar hatırlatayım: 21 Şubat 2025' de Cumhurbaşkanlığı adaylığımı açıklamıştım. Partim 23 Mart'ta Türkiye tarihinde bir ilk olacak; demokratik bir ön-seçime gitme kararını vermişti.

Yani zaman dar, iktidarda panik zirvedeydi.

Beni tanıyan, bilen insanları, yanlarında avukat olmadan savcılığa davet etmeler, uyduruk gizli tanıklardan iftiranameler almalar, AKP döneminde belediyenin para musluğunu kendisine bağlayıp, o güzel günler bittiği için hırslananlardan yalan beyanlar toplamalar hep bu paniğin yansımasıydı. Darbeyi hep o dar takvime sığdırma çabasıydı.

İBB Başkanlığım boyunca yaklaşık bin altı yüz kadar denetim /

teftiş/soruşturma geçirdim! Birazdan hepsini anlatacağım.

Müfettişler belgeleri didik didik etti. Sayıştay denetçileri, MASAK, Mülkiye müfettişleri ve devletin tüm denetim kurumları ve o dönem AKP çoğunluğunda olan İBB Meclis Denetim Komisyonu incelenmedik yer bırakmadı. Aylarca müfettişler İBB'de resmen kamp kurdular. Allah'a çok şükür tek bir usulsüzlük bulunamadı. Allah'a çok şükür tek bir kamu zararı bulunamadı!

Ama savcının delile ihtiyacı yoktu. Zaten delil de bulamamıştı, yaptığı soruşturmaya güvenmiyordu. İşte bunun için en kestirme yolu denediler. Bu yolla kendilerini de ele verdiler.

Bütün saldırıların benim cumhurbaşkanı adayı olamamam için yapıldığını kendi elleriyle ortaya koydular. Her şeyin, "Bu adam karşımıza çıkarsa kazanır, biz de koltuklarımızı kaybederiz" korkusundan kaynaklandığını itiraf ettiler: 32 yıl önce bileğimin hakkıyla aldığım diplomama göz diktiler! Öyle bir korku vardı ki, beni gözaltına almaya karar verdiklerinde işi şansa da bırakmak istemediler. Belki davalar bitmez, belki siyasi yasak gelmez, o arada seçim yapılırsa diye önlem aldılar. 18 Mart akşamı, 32 yıl önce aldığım diplomayı bir gecede iptal ettiler. Yine bir Ramazan ayında, iftar vaktinden hemen önce kul hakkı yemekte tereddüt etmediler.

Şunu da söyleyeyim: Bu karara imza atanların, Akın Gürlek'in bastırmasıyla diplomamı iptal edenlerin tek derdi var: Makam, mevki, menfaat!

Rakibinden korkan kişinin derdi, beni cumhurbaşkanı adayı yapmamaktı, cumhurbaşkanı adayı olmam için de "yüksek öğrenim yapmış" olmam gerekiyordu (Anayasa, madde 101). Düz mantıkla hareket ettiler, bir aklı evvelin uydurduğu çirkin bir "hak yeme" projesini hayata geçirdiler.

Beni siyasetin dışına itmekle görevlendirilen savcılık, işte bunun için diplomamı iş edindi. Kıbrıs'a yazılar yazıldı, YÖK'e yazılar yazıldı, hiçbir şey elde edilemeyince parti devleti devreye sokuldu, kurumlar baskı altına alınarak sonuca gidildi. Baskılardan bunalan, benim diplomamı veren –ve iptal etmeye de tek yetkili olan– İşletme Fakültesi'nin Dekanı istifa etmek zorunda kaldı. Çünkü Dekanlık, 2020 yılında, bir CİMER şikâyeti üzerine yazdığı resmi cevapta, diplomamın geçerli ve yasal olduğunu

teyit etmişti. İşte bunun için diplomayı vermeye de iptal etmeye de yetkili olan Fakülte yönetiminden istedikleri sonucu alamadılar. Savcılık bunun üzerine telaşla rektörlüğe yazdı; "aman elinizi hızlı tutun, bu diplomayı resmi bir kuruma sunabilir –örneğin YSK'ya– bir an önce iptal edin" dedi.[4] Dedi bunu...

Ülkemizde yükseköğrenim diplomasının gerekli olduğu tek durum; cumhurbaşkanlığı adaylığı! Yani bu panik içinde, savcılık, amacını gizleme gereği bile duymadı. İstanbul Üniversitesi'ne gönderilen "ivedi" cevap talepli yazıyla birlikte üniversite yönetimini adeta tehdit ederek baskı altına aldılar. Savcılık bu sayede rektörlük üzerinden, siyasetten de yardım alarak diplomamın iptalini sağladı.

Benimle beraber 28 kişinin daha diploması iptal edildi. Ama sonra ne yapıldı biliyor musunuz? Bu 28 kişiden sadece 1 kişiye, yani bana, ceza davası açtılar. Kişiye özel hukuk olur mu? Oldu. Koskoca devlet mekanizması hukuku ayaklar altına alarak 1 kişiyi hedef alır mı? Aldı. Üstelik açılan davadaki iddia, "evrakta sahtecilik!" Ama ortada herhangi bir sahte evrak yok: İstanbul Üniversitesi rektörlüğü bile bunu mahkemede kabul etti!

Cümle âlem olanları biliyor, görüyor.

Kıbrıs'ta resmi olarak, KKTC Bakanlar Kurulu kararıyla ve rahmetli Rauf Denktaş'ın onayıyla kurulmuş bir üniversitede kayıt yaptırmış mıyım? Yaptırmışım. Devletin en köklü kurumlarından biri olan İstanbul Üniversitesi o dönem yatay geçişle ilgili kurallarını mevzuata uygun şekilde belirlemiş, gazetelere ilan vermiş mi? Vermiş. Benim durumum o kurallara uyuyor muymuş? Uyuyormuş. Hepsi resmi kanallarla alınan belgeler İstanbul Üniversitesi'ne ulaştırılmış mı? Ulaştırılmış. İstanbul Üniversitesi'ne müracaat dosyamda tüm evrakları eksiksiz ve doğru sunmuş muyum? Sunmuşum. Sunduğum evraklar arasında herhangi bir sahte, yanıltıcı veya eksik belge var mıymış? Yokmuş. Zaten kimse öyle bir iddiada dahi bulunmuyor! İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi, evraklarımı inceleyip, yatay geçişe onay vermiş mi? Vermiş. Sonrasında İstanbul Üniversitesi'nde yıllarca emek verip tüm derslerimi ve tüm sınavlarımı geçmiş miyim? 60 not ortalaması ile onurlu bir şekilde mezun olmuş muyum? Olmuşum. İstanbul Üniversitesi bana 1994 yılında %100 geçerli ve yasal bir diploma vermiş mi? Vermiş. Hatta 2020

4 Bkz. Tablo 2.

yılında İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dekanlığı'nda yatay geçişimin geçerli olup olmadığı sorulduğunda Dekanlık, hiçbir sorun yok, yasaldır demiş mi? Demiş.

Eee, evrakta sahtecilik bunun neresinde? Hangi evrak sahte? Benim hangi eylemim hatalı? Bunu ne savcılık ne İstanbul Üniversitesi ne de YÖK ortaya koyabildi. Hatta, İstanbul 5. İdare Mahkemesi'nde yapılan duruşmada, İstanbul Üniversitesi vekilinin şu cümlesi hâlâ kulaklarımda: *"Biz zaten doğrudan davacının [Ekrem İmamoğlu'nun] bir eyleminden bahsetmiyoruz."* Özetle, İstanbul Üniversitesi bile, benim herhangi bir yanlış eylemim olmadığını kabul ediyor.

Eee nasıl iptal edilir benim diplomam?

Yatay geçişe başvurarak devletime güvenmişim (İstanbul Üniversitesi devlettir); devlet 19 yaşındaki Ekrem'e kumpas kurar mı? Peki neden iptal edildi 32 yıllık diplomam? Cevabı 86 milyon çok iyi biliyor: Erdoğan, korktuğu rakibini yarıştan elemek için diplomasını iptal ettirdi.

Sahtecilik davası, hangi evrakın sahte olduğu, nerede sahtecilik yapıldığı ortaya konulmadan devam ediyor. Dava bilinçli biçimde uzatılıyor. Ama nasıl olsa bitecek bu dava. O zaman, göreceğiz bakalım sahtecilik mi varmış yoksa siyasi hazımsızlık mı?

Hem bu dava hem de idare mahkemesine açtığımız dava da kendi hâline bırakılmadı tabi. 8 Aralık'taki kritik duruşmadan birkaç gün önce ceza davasının hâkimi Kahramanmaraş'a gönderildi. Yeni hâkim kimseyi şaşırtmadı, karar için idare mahkemesindeki duruşmaların sonucunu bekleme kararı aldı. İdare mahkemesindeki hâkimler ise yaptığımız iptal başvurusu ile gerektiği gibi ilgilenmiş, detaylı bilgi ve belge istemişti. Hukuku uygularsan, bir de adaleti İmamoğlu için sağlamaya çalışırsan yerinde durabilir misin? Bugünkü Türkiye'de duramazsın. O heyet de tayin edildi yerine başka isimler atandı. Yeni atanan, özellikle seçilen, heyet, diplomanın iptaline yaptığımız itirazı –idare hukuk tarihimizde utanç vesikası olacak bir kararla– 23 Ocak'ta reddetti. Tabii ki bu kararı istinaf ettik. Dosya istinaf incelemesi için İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 7. Dairesi'ne gönderildi. Ama bilin bakalım istinaf incelemesinden önce ne oldu? Doğru bildiniz; burada da mahkemeye müdahale devam etti! Hiçbir şeyi şansa bırakmak istemedikleri için bir de baktık mahkemenin başkanı yerinden uçurulmuş. Bursa'ya gönderilmiş. Anladık

başımıza gelecek olanı, gerçekten de birkaç hafta sonra istinaf talebimizin reddi kararı geldi. Elbette yeni başkanın imzasıyla. Davamız ve istinaf talebimiz reddedildi ama okuma yazması olan herkes, hâkim olmasına gerek de yok, buradaki yalın gerçeği görecek ve ben hem diplomamı söke söke geri alacağım hem de açılan ceza davasından beraat edeceğim.

Diplomamın iptali ve sonrasındaki yargı süreci; Türkiye tarihinin en büyük hukuksuzluklarından biri olarak kayıtlara geçecektir.

Biraz uzun anlattım ancak şu husus iyi anlaşılmalıdır; diplomamın iptali, 19 Mart darbesinin eşgüdümlü yürütülen en önemli iki ayağından biridir.

* * *

Bu süreçte savcılık ipin ucunu da kaçırdı. Açtıkları davalar yetmiyormuş gibi başka davalar da geldi arkadan. Benden ve değerli yol arkadaşım Necati Özkan'dan, gazeteci Merdan Yanardağ'dan "casus" çıkarmaya çalıştılar!

İftiracı iktidar absürtlükte zirveye çıktı! O arada az sayıda eleştirel yayın yapan yayıncılardan biri olan TELE1'e de el koyup sansürde de zirve yaptılar; Nisan sonunda da daha Merdan Yanardağ bırakın ceza almayı daha duruşmaya çıkmamışken bile alelacele yıllarının emeği TELE1'i satış sürecini başlattılar! Böyle pervasız hak yeme görülmemiştir.

İnsanların yıllarca gece gündüz çalışarak verdiği emeğe, yaptıkları yatırımlara, 1 gecede, absürt iddialar ve hukuksuz mahkeme kararlarıyla el konulduğu bir ülkeye hiç yatırım gelir mi? Gelmiyor zaten!

Casusluk davasına dönersek... Hayatımda 5 dakika görmüş olduğum –o da seçimi kazanmanın ardından binlercesi gibi "tebrik için gelen vatandaş" statüsünde– ve fotoğrafını gördüğümde bile hatırlayamadığım birisinden bahsederek bana "casus" iftirasını atmaya kalktılar! Hayatımda 5 dakika görmüş olduğum, hiçbir irtibatım, telefon görüşmem, toplantım, mesajlaşmam olmayan bu kişi sözde "örgüt yöneticimmiş!" Bu kadar pervasız, kötü, vicdansız bir tiyatro gördünüz mü?

Buna karşılık aynı kişi İngiltere'de İbrahim Kalın ve AKP'li milletvekillerini ağırlıyor, toplantı yapıyorlar ve hatıra fotoğrafı

çektiriyorlar. İbrahim Kalın MİT Başkanı yapılıyor, ben casus yapılıyorum. İbrahim Kalın Milli İstihbarat'ın başına getiriliyor; bana bu kişiyle suç örgütü yönettiğim söyleniyor.

Savcılardan birinin de aklına gelmedi MİT Başkanı'nı arayıp "Sayın Kalın ne diyorsunuz?" diye sormak. Ne güzel adalet ne güzel yargı ne güzel savcılar değil mi? Ama ben soruyorum! Sayın İbrahim Kalın, birlikte program hazırladığınız kişiyi tanıyor musunuz? Kaç dakika görüştünüz? Casus mudur?

MİT Başkanı olmak basit bir şey değildir, sizi mertçe konuşmaya davet ediyorum. Haksızlığa susan dilsiz şeytandır. Hüseyin Gün geçen ayki duruşmada açıkladı. O dönem Başbakanlık Müsteşarı olan, sonra Cumhurbaşkanı Yardımcılığı yapan Fuat Oktay'dan Türkiye adına hareket etme yetkisi almış. Hem de sözde değil, elindeki kâğıtla söylüyor bunu. Peki Fuat Oktay tek bir söz söyledi mi, hayır... Derin bir sessizlik.

Aynı kişi, mevcut Kültür ve Turizm Bakanı'nın arkadaşı, kankası. İfadesine göre, sadece bakana değil, emniyete de sunumlar yapmış. Ben ise tekrar ediyorum; bu kişinin kim olduğu hakkında en ufak bir bilgim yok, hayatımda 5 dakika görmüşüm!

Burada bu Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin, bu yeni rejiminin nasıl bir "örgütlü davranış" yarattığını da görüyoruz; Cumhurbaşkanı Yardımcısı'na, Bakanlara, MİT Müsteşarı'na bir kişi "sus talimatı" verdi, hiçbiri bu konuda tek 1 kelime bile edemiyor! Bu sistemde, 1 kişi "sus" diyor; devletteki herkes susuyor. Bu ne büyük bir acizliktir!

* * *

Başka bir absürt örneği hatırlatayım. "Batıda Kürt adaylar gösterdiğimiz" ve seçilmelerine vesile olduğumuz için bizi "Teröre Destekle" suçluyorlar! Güler misiniz, ağlar mısınız? Hukuk Devleti'yle bu kadar alay edilmez... Hukuk, akıl, mantık, sağduyu, vicdan bu kadar yerle bir edilmez!

* * *

"Casusluk" soruşturması, "Teröre Destek" soruşturması, "Ahmak" davası, Diplomamın iptali neyse bugün burada yaşadıklarımız da aynısıdır! Aynı derece mesnetsiz, akıl almaz ve trajiktir! Ülkemize bu kötülüğü yapanlar, hukukun temel kurallarını yerle bir etmekten çekinmediler.

Benimle ilgili davaların tamamında HSK eliyle mahkemeye müdahale edildi ve dava açıldığında var olan hâkimler değiştirildi. Sadece bir dava, aynı heyetle sürdü. Onda da mahkûmiyete muhalefet eden, hakkımda beraat kararı verilmesi gerektiğini söyleyen yargıç, bu kararından sonra görevinden alındı. HSK benim davalarımın tamamına müdahale etti. Tamamına! Benim dosyalarıma bakan 18 hâkim, başka mahkemelere, başka şehirlere gönderildi!

Hani, yargı bağımsızdı? Hani HSK tarafsızdı? Bu ne demek biliyor musunuz? Adil yargılamanın en temel şartı olan *"doğal hâkim ilkesi"* gözü kara biçimde ihlal edildi demek.

Doğal hâkim ilkesine göre herkes, önceden kanunla belirlenmiş bir hâkim önünde yargılanır. Diğer bir ifadeyle; kişiye göre mahkeme kurulmaz, kişiye göre hâkim seçilmez. Seçilirse ne olur? Hukuk katledilir.

Sırf siyasi amaçlarla bu dönem hukuk devleti göz göre göre katledilmiştir!

* * *

Bu aşamada size bir konuyu biraz anlatmalıyım.

Az önce anlattım, 18 Mart akşamı alelacele üniversite diplomam iptal edildi. Birkaç saat sonra, şafak vakti, birazdan anlatacağım, 19 Mart darbesi gerçekleştirildi.

Size ilginç gelmiyor mu? Aynı anda alakasız gibi görünen konular. Bu neyi gösteriyor biliyor musunuz? Tüm bu sürecin bir üst akıl tarafından koordine edildiği: Bu "üst akıl", elbette Cumhurbaşkanı Erdoğan. Başsavcı görünümlü siyasetçi, bugünün Adalet Bakanı ise sadece planı uygulayan el.

Bütün bu davalar ve operasyonlar; 2019'da "seçim iptali" kararından "ahmak" davasına, diplomamın iptalinden "casusluk" davasına, İBB'ye darbe davasından CHP'ye darbe davasına kadar; esasında tek bir büyük davanın parçalarıdır. Bu büyük dava ise; Türkiye'de rejimi değiştirme davasıdır! Milletin egemenliğine son verme davasıdır.

Bu büyük dava, tek bir merkezden yönetiliyor: Bin yüz elli odalı Saray'dan! Bütün yapılanlar aynı büyük kurgunun, aynı büyük senaryonun, aynı büyük tiyatro oyununun –adına ne derseniz deyin– birer parçasıdır.

Bu büyük tiyatro oyununda herkesin bir rolü var; İstanbul

Üniversitesi Rektörü'nün de bir rolü var, gizli tanık Meşe'nin de bir rolü var; Meşe vicdan yapıp vazgeçince, Meşe'nin rolünü oynamak İlke'ye düşüyor; Meşe'nin ifadesi aynen İlke'ye kopyala/yapıştır söyletiliyor.

* * *

Bu arada biliyorsunuz; insan herkesi kendi gibi bilirmiş.

Erdoğan, başsavcıya kendi belediye başkanlığı döneminde yaptıklarını anlattı ve "bunlar da yapmıştır" diyerek başsavcıya bir iddianame yazdırdı. Ellerinde hiçbir delil hatta delil başlangıcı bile yoktu; ancak Erdoğan, İstanbul'u yönetenler mutlaka bunları "yapmışlardır" dedi ve siyasetçi Başsavcıyı ikna etti.

Tarlalarda gömülmüş kasa aradılar; bankalarda gizli kiralık kasalar aradılar; şirketlerde gizli ortaklık senaryoları kurdular; kuyularda altın aradılar; tahmin ediyorum ki onlar yapmıştı, o yüzden bizim de yapacağımızı düşündüler.

Her yeri kazdılar, aradılar; bir şey bulamadılar. Yüzlerce evi didik didik ettiler ama nafile, aradıkları parayı bulamadılar, kasa bulamadılar, para dolu ayakkabı kutusu bulamadılar, para sayma makineleri bulamadılar.

19 Mart Darbesi

Ülkenin temeline dinamit koyuyorlar, farkında değiller. Her şeyi yapabileceklerini düşünüyorlar. Öyle olmasa, İstanbul'da son seçimde neredeyse 4,5 milyon seçmenin teveccühüne mazhar olan, en yakın rakibine 1 milyon 100 bin oy fark atan bir siyasetçiye, azılı suçlulara yapılan muamele yapılabilir mi? Yine bir Ramazan ayında, gün doğmadan, 19 Mart sahur vaktinde, kapıma yüzlerce polis gönderilerek gözaltına alma çılgınlığı nasıl izah edilebilir?

Ben, 40 haneli köyde doğmuş, Cumhuriyet değerlerine inanan, geldiği makamın ve mevkinin sorumluluğunu iyi bilen, Devletim ve adaletin karşısında boynu kıldan ince Ekrem'im! Kurallara uyarım. Hakka girmem ama hep söyledim, hakkımı da yedirmem.

Daha önce de haksız soruşturmalar oldu. Kim çağırdıysa gittim adliyeye. Saniye sektirmedim. Verdim ifademi çıktım. 19 Mart'ta da çağırsalar yine giderdim.

Ama bunu yapanların derdi adalet değil. Hukuku uygulamak değil. Bunu yapanların derdi beni oyun dışına itmek.

Milletin gözünde (akılları sıra) küçük düşürmek, sadece algı yaratmak.

* * *

Düşünün, hatırlayın...

19 Mart darbesini yapabilmek için; İstanbul'da hayatı durdurdular! Tüm İstanbul'da toplantı ve gösteri yasağı ilan ettiler, çevre illerden bile destek alıp, on binlerce çevik kuvveti görevlendirdiler, yüzlerce sokağı kapattılar, avukatlarım bile Vatan Emniyet'e gelebilmek için kilometrelerce yürümek zorunda kaldılar. 16 milyonun seçilmiş belediye başkanına, muhalefetin cumhurbaşkanı adayına darbe yapmak öyle kolay bir iş değil! İstanbul abluka altına alındı. Sabaha karşı evimi yüzlerce polisle bastılar. Oruç hâlimle, ailemin, çocuklarımın gözü önünde beni gözaltına aldılar. Beni dört gün boyunca emniyetin nezarethanesinde, yerin altında, pislik içinde bir hücrede tuttular. Hem de tek bir soru sormadan.

Açıkça söylüyorum; gözaltı şartları, insan hakkı ihlalidir. 21. yüzyılda, Türkiye'ye yakışmayan bir işkence yöntemidir.

Bu noktada yaşadığım bir olayı da sizlerle paylaşmak istiyorum. Savcılık ifademi verdikten sonra, avukatlarımla birlikte savcının odasından çıkarken, savcı ayağa kalktı ve bana dönüp şöyle dedi: "Sayın Başkan, kusura bakmayın. Yarın siz cumhurbaşkanı olursunuz, masanın bu tarafına siz otursunuz. Ben diğer tarafa geçerim, o zaman da siz bizi yargılarsınız." Yanımdaki avukatlarım da bu sözlere şahit. Başka söze gerek var mı? Karşımdaki savcı bile bu sürecin hukuki değil, siyasi bir hesaplaşma zemininde yürüdüğünü itiraf etti. Sonra şekil şartı yerine gelsin diye uyduruk suçlamalarla, kimliği belirsiz tanıkların söyledikleri yalanlarla, gizli tanık iftiralarıyla savcılığa sevk ettiler. Her şey önceden kararlaştırılmıştı. Savcılıkta avukatlarımın söylediklerini, gösterdikleri belgeleri dikkate bile almadılar. Talimat, benim Silivri'ye gönderilmem için verilmişti, o talimattan milim sapmadılar. Tutuklanmama karar veren hâkim yüzüme bile bakamadı, kafasını kaldırmadan imzayı attı ve beni Silivri'ye gönderdi. O hâkim daha sonra Ağır Ceza Mahkeme Başkanı olarak

atandı, eşi de Bakan Yardımcısı yapıldı!

Murat Çalık Başkanımız başta olmak üzere, diğer pek çok değerli yol arkadaşımı tutuklamış, tahliye taleplerini reddetmiş hâkim de bu iftiranameyi yazan yeni Adalet Bakanının devir teslim töreninde hemen yanı başında tüm fotoğraflarda yer aldı!

Kürsüdeki hâkim, adalet bakanının memuru değildir. Hani yargı bağımsızdı? Hadi oradan!

* * *

Size şimdi çok önemli bir hususu anlatmalıyım: 19 mart darbesinin milletimize maliyetini!

Gözaltına alınmamın, ilk 6 ay içinde milletimize maliyeti –Hazine borçlanma faiz artışı, kuru tutmak için döviz rezerv satışı ve benzeri kalemlerle– tam 150 milyar dolar olmuştur! 150 milyar dolar –neredeyse 7 Trilyon TL, eski parayla 7 Kentilyon TL– gözaltına alınmamın ülkemize ve 86 milyon vatandaşımıza doğrudan bedelidir.

Altını çizmek isterim ki 150 milyar dolar, bu operasyonun sadece ilk 6 ayında kamu bilançosuna doğrudan maliyetidir. Buna düşmeyen enflasyon ve düşmeyen faizlerin vatandaşlarımızın ve iş dünyasının sırtına yüklediği maliyet dahil değildir. Birinci yılında bu maliyet 250 milyar dolara ulaşmıştır!

Ne yapılırdı 250 milyar dolarla biliyor musunuz?[5] Türkiye'deki bütün emeklilere, dul ve yetimlere, bir sefere mahsus 690 bin lira ikramiye verilirdi! Deprem bölgesinde 600 bin konut yapıyor devlet; deprem bölgesi tam 4 kere yapılırdı! Tüm Türkiye depreme hazır hâle gelirdi! Riskli binaların tümü depreme hazır hâle getirilebilirdi! İlkokuldan ortaöğretim sonuna kadar devlet okullarında okuyan 15 milyon yavrumuza 30 yıl boyunca bir öğün ücretsiz yemek ve süt verilebilirdi. Ülkemizde yoksulluk veya sosyal dışlanma riski altında bulunan 25 milyon vatandaşımız bulunmakta. Bu operasyonun maliyetiyle çok kısa bir sürede hepsi bu eşiğin üzerine çıkarılabilirdi. Bu parayla tam 2 yıl boyunca vatandaşlarımızın sırtındaki ÖTV ve KDV yükü sıfırlanabilirdi. Tam bir yıl boyunca hane başı harcanabilir gelir ayda 40 bin Türk lirası artabilirdi. Boğaz köprülerinin gelirlerini devretmeyi konuşuyorlar bugünlerde! Yavuz Sultan Selim Köprüsü

5 Bkz. Tablo 3.

gibi 80 tane boğaz köprüsü yapılırdı! Türkiye'nin bütün illerine, sanayi bölgelerine, limanlarına, memleketin dört bir yanına 30 bin kilometre demiryolu yapılırdı! Yüz binlerce öğrenci yurdu yapılırdı!

Üstelik bu buzdağının sadece görünen kısmıdır: Gözaltına alınmam ve tutuklanmam, hukuk devletine, hukukun üstünlüğüne güveni sarstığından, ülkemize dolaylı maliyeti kat kat fazla olmuştur: İptal edilen yatırımlar, kepenk indiren fabrikalar, yurtdışı arayışını hızlandıran parlak beyinler, bankaların faizlerini artırması, vb...

Güven, ekonominin patronudur ve haksız şekilde tutuklanmam, güveni yerle bir etmiştir. Koltuklarınızda biraz daha oturabilmek için milletimize ödettiğiniz faturaya bakın! Ve ne için? Bir avuç muhterisin hırsları için...

Düşünün, "yüzyılın yolsuzluğu" dediler, rakamı önce 560 milyar TL'den başlattılar, sonra "pardon, 160 milyar liraymış" dediler. Üstelik bu 160 milyar TL'nin 50 milyarı tamamen absürt uluslararası krediler iddiası, 110 milyar TL'si de daha da absürt Cebeci iddiası!

Uluslararası kredileri ve Cebeci'yi de daha sonra anlatacağım.

Aylarca, yıllarca beni ve arkadaşlarımı didik didik ettiler, absürt birkaç iftira temelinde 160 milyar TL uydurdular. Peki, 160 milyar TL kaç dolar biliyor musunuz? 3,5 milyar dolar! Yalan dolan, iftiralarla 3,5 milyar dolar uydurdular ve bu uydurmayla 250 milyar doları yaktılar! Uydurduklarının 71 katı parayı, milletin parasını sorumsuzca yaktılar! Ne için? Korktukları için; yenemedikleri rakiplerini elemek için.

Ay sonunu getiremeyen emeklilerimize, çocuğunu besleyemediği için kahrolan annelerimize, geleceği karartılmış gençlerimize sesleniyorum; sizin paranızla, sizin hakkınız olan 7 trilyon lirayla yapıldı bu darbe, bunu sakın unutmayın! İktidar, milletimizin bugününü ve yarını çalıyor, sadece yenemeyeceklerini bildikleri bir rakibi elemek için! Sadece, Erdoğan'ın korktuğu rakibi devre dışı bırakmak için!

Gözaltında tutulduğum o dört gün, millet kendi evinde, Saraçhane'de, ülkenin düşürüldüğü duruma isyan etti. İlk başta mezun olduğum İstanbul Üniversitesi'ndeki genç arkadaşlarım yapılanlara itiraz etti. O itirazı görünmez kılmak isteyenlere, engellemeye çalışanlara gençler hayatlarının en büyük dersini

verdi. Bariyerleri aşarak, tehditlere kulak asmayarak hakkına, verdiği oya, Türkiye'nin sürüklenmek istendiği ortaçağ karanlığına itiraz ettiler, Türkiye'nin tamamını da harekete geçirdiler, cesaret aşıladılar.

Hepsine tek tek teşekkür ediyorum, gözlerinden öpüyorum. O gençler, benim bu büyük millete duyduğum inancı katbekat büyüttü. İktidarın korkuyla binlerce genci o günlerde gözaltına alması, 400 gencin tutuklanması, birçoğunun aylarca cezaevinde kalmasını da asla unutmayacağım.

Hadi ben senin siyasi rakibinim, bu gençler sana ne yaptı da bunu reva gördün? Bu milletin evlatlarından ne istedin? Gencinden nefret eden bir Cumhurbaşkanı olur mu? O gençler aylarca cezaevinde tutuldu, darp edildiler, tacize maruz kaldılar, pek çoğu sınavlarını kaçırdı, hayatları etkilendi ve sonunda ne oldu: Elbette ki beraat ettiler çünkü sadece anayasal haklarını kullanmışlardı! Kim verecek o gençlere ve ailelerine yaşattığınız acının, eziyetin hesabını? Bunun bedelini nasıl ödeyeceksiniz?

Bu gençlerimize yapılan hukuksuzluk, büyük bir kara leke olarak tarihe geçmiştir!

Gençlerin ardından milyonlar Saraçhane'ye aktı. Hepsine minnettarım!

Genel Başkanımız kardeşim Sayın Özgür Özel'in dirayetli duruşu, halkımızın gerçekleri görmekteki feraseti, bu tehlikeli senaryoyu devreye sokanlarda büyük bir şok yaratmıştır.

Siyasi partilerin genel başkanları, sivil toplum kuruluşları, her görüşten yüz binler, Saraçhane'ye geldi; çünkü bu saldırının bir kişiye ve bir partiye yapılmadığını, bu büyük darbenin, Türkiye Cumhuriyeti'ne ve demokrasiye yapıldığını hepsi görüyordu.

Bu millet, ülkeyi yöneten ve ne olursa olsun koltukta oturmaya devam etmekte ısrar eden, mert bir yarıştan kaçan, rakibini kural dışı yöntemlerle oyun dışına itmeye çalışan kötü akla prim vermemiştir.

Sadece Saraçhane önünde değil, Türkiye'nin dört bir yanında milyonlarca insan bu hukuksuzluğa karşı çıktı. Bana yapılanın aslında Türkiye'nin geleceğine yönelik bir saldırı olduğunu çok iyi anladılar. Soruşturmanın hukuki değil siyasi olduğunu gördüler.

Onun için 23 Mart sabahı, kalkar kalkmaz, Cumhuriyet Halk Partimizin kurduğu Cumhurbaşkanlığı adaylığı ön seçim sandıklarına koştular. Türkiye'ye kara bir günü yaşatanlara inat sandık başına gidip yapılanlara, attıkları oylarla isyan eden milyonlar bu ülkenin yol geçen hanı olmadığını dosta düşmana gösterdiler. Elinde bastonuyla giden teyzem çocuklarının, torunlarının bir hukuk devletinde yaşaması için oy kullandı. Karnında bebeği ile sandık başına giden kardeşim, o bebeğin eşit eğitim alması, adaletin herkese eşit uygulanması için eylem yapar gibi oy attı sandığa. İktidarın, "Yurtdışına giden gitsin" aymazlığına karşı gelen gençler, "Ülkemde demokrasi istiyorum, liyakat istiyorum, bunun için mücadele ediyorum, bir yere gitmiyorum" diye cevap verdi.

O gün saatlerce kuyruklarda bekleyen milyonlara kalpten teşekkür ediyorum! Sağ olun, var olun, size ömür boyu minnet duyacağım; bu sesinizi asla unutmayacağım ve daima güveninizi hak etmek için çalışacağım.

O günden sonra hep bir isyan vardı. "Durun biz daha son sözümüzü söylemedik" diyen, bütün Türkiye'ye umut olan 15,5 milyon insanın ve sandığı önümde adayımı yanımda istiyorum diyen 25 milyon seçmenin sağlam iradesi, yanlış yola giren iktidara atılmış kuvvetli bir şamar oldu!

Bugün de her hafta sizleri görüyorum, karda, yağmurda, kara kışta, şimdi ise yaz sıcağında meydanlardasınız.

Eksi 6 derece soğukta, 47 derece sıcakta meydanlarda Cumhuriyetimize ve demokrasimize sahip çıkan sizlere ömür boyu minnet duyacağım! Milletime minnettim asla bitmeyecek.

19 Mart sabahı söylediğim sözde ne kadar haklı olduğumu daha iyi anladım. Kendimi önce Allah'a sonra Milletime emanet etmiştim. O emanete sonuna kadar sahip çıktınız. Hepiniz sağ olun var olun! Cumhuriyet'e ve demokrasiye hep birlikte sahip çıkacağız!

Bir yılı aşkın süredir toplumdaki heyecanın hiç bitmediğini görmek ne kadar umut verici ise bu bir yılda soruşturmayı intikam aracına dönüştürenlerin vicdansızlığına şahit olmak bir o kadar da utanç vericiydi.

Vahşi Bir Süreç Yaşadık, Yaşıyoruz!

Suçsuz, günahsız insanlara bir yıldır sistematik bir zulüm uygulanıyor. Tarihe şunu not düşmek zorundayız: Bu süreç sadece hukuksuz değildir; aynı zamanda vahşiliktir, acımasızlıktır! Ahlaksızlıktır!

Keşke bu duruşmalar –talep ettiğimiz gibi– canlı yayınlansaydı! Keşke bu salonda hepimizin duyduğu gerçekleri canlı şekilde 86 milyon dinleyebilseydi! Onlarca insanın ne kadar uyduruk bahanelerle aylarca korkunç şartlarda cezaevinde tutulduklarını keşke 86 milyon duyabilseydi!

Olanları hatırlayalım: Biz kendimizi bildiğimiz için, masumiyetimizi bildiğimiz için, ilk günden güvenimiz tamdı; milletimizin her şeyi görmesini, duymasını istedik. Yüzde yüz şeffaflık istedik. Cumhuriyet Halk Partisi, Mayıs 2025'te, bu davanın TRT'de canlı yayınlanması için TBMM'ye bir kanun teklifi sundu. Bunun üzerine, Devlet Bahçeli, 8 Temmuz ve 18 Kasım'da, MHP grup toplantılarında; "*bu dava tüm televizyon kanallarında canlı yayınlansın!"* diye çağrı yaptı. Ertesi gün, 9 Temmuz'da, Erdoğan şunu söyledi; "*Sayın Bahçeli böyle bir şey kullandıysa, bana göre gayet güzel bir takdirdir. Hayırlı olur inşallah."*

Peki, sonra ne oldu? CHP'nin bu davanın TRT'den canlı yayınlanması için verdiği kanun teklifinin TBMM'de gündeme alınması, AKP ve MHP oylarıyla 2 Aralık 2025'te reddedildi! Erdoğan da Bahçeli de bu davanın canlı yayınlanmasına, milletimizin gerçekleri görmesine cesaret edemediler!

86 milyonun vicdanı, kalbi, bu kadar haksızlığa dayanamazdı. İktidar kalan az sayıdaki destekçisini de kaybederdi. Çünkü bizim milletimiz vicdanlıdır, adildir. Çünkü milletimiz, bu davanın nasıl kötü bir kumpas olduğunu, nasıl bomboş olduğunu, yüzlerce masum insana ve ailelerine nasıl bir zulüm, işkence ve trajedi yaşatıldığını görecekti, iktidar da rezil olacaktı!

İktidar ayrıca benim görüntümden, sesimden, söyleyeceklerimden de öyle bir korktu ki! Dürüst ve liyakatli yol arkadaşlarımın bu iddianameyi yerle yeksan edeceklerini bildiklerinden, onların söyleyeceklerinden de öyle bir korktular ki! İşte bu korkaklığı unutma ey halkım!

* * *

Bu süreçte masum olduklarını çok iyi bildikleri anneleri,

küçücük çocuklarından kopardılar. O çocukların her gece anne hasretiyle uyuduğunu, korkuyla büyüdüğünü, psikolojik travmalar yaşadığını umursamadılar!

Bizim kültürümüzde anne kutsaldır. Aile kutsaldır. Ama bu kötü aklın kutsalı yok. Bunların tek bir kutsalı var: İktidar hırsı.

Bu süreçte 20 masum anne, çocuklarından koparıldı! Her gün yeni operasyonlar yapılıyor ve onlarca anne yine çocuklarından koparılıyor... Sadece anneleri değil, çocukları da cezalandırdı bu vicdansızlar. Bu hukuk değil. Bu açık bir intikam operasyonudur.

Bir daire başkanımız, eşi riskli bir gebelik geçirirken cezaevinde tutuldu. Doğum sırasında yanında olmak için istediği izin reddedildi. Eşi zor bir doğum yaparken o Silivri'de çaresizce haber bekledi. Bu insanlık dışı işkenceye sebep olanları Allah da milletimiz de görüyor.

Silivri'deki Marmara Cezaevi'nden 14 arkadaşımız ailelerine haber bile verilmeden başka illere sürüldü. Bir kadın genel müdür arkadaşımız, Kurban Bayramı öncesi apar topar, kelepçeli şekilde Afyon'a gönderildi. İlk günlerde yerde yatırıldı, psikolojik baskıya maruz kaldı.

Bir diğer kadın genel müdürümüze yapılan çıplak arama işkencesi ve 2 küçük kız çocuğu üzerinden tehdit edildiğini dinlerken hepimizin kanı dondu.

Kendimden örnek vermeyi sevmiyorum, ancak yengemin cenazesine gidemedim. Bu insanlığa sığar mı?

Duruşmalarda dinlediniz; onlarca arkadaşımız, kadını da erkeği de; 20-30 kişilik koğuşlarda 60-70 kişi kaldılar! Çoğu yerde yattı. Tahtakurularıyla boğuştular. Bunun adı işkencedir, zulümdür. Cehennemi yaşadılar arkadaşlarım.

Bir diğer yol arkadaşımızın kollarında bir adam öldü. Bu travmaları kim silebilir?

Onlarca baba küçük kız çocuklarına, oğullarına hasret kaldı. Çoğu çocuklarına cezaevinde olduklarını söyleyemediler; bu yüzden de sadece ayda 1 kere, açık görüşte 1 saat görebildiler çocuklarını! Bu nasıl bir vicdansızlıktır? Bu nasıl gözü dönmüş bir kötülüktür?

Düşünün ki tüm bunlara rağmen arkadaşlarımız dayandı. Pes etmedi. Gerçeklerden uzaklaşmadı.

Ancak elbette bu kadar zulme ve işkenceye dayanamayanlar, korkularına yenilenler de oldu; "söyleyin, ne isterseniz imzalayalım" diyenler oldu.

Zaten bu davanın tek dayanağı bu; zulüm ve tehditle alınan iftiralar. İnsanları zindana atarak, aileleriyle ve malvarlıklarıyla tehdit ederek alınan iftiralara dayalı bu dava.

Gördünüz işte, 4 ay boyunca hepimiz bu salondaydık: Başka hiçbir şey yok bu davada!

Devlet vatandaşına böyle davranır mı? Eşkıyalar, çeteler, mafyalar böyle davranabilir, ancak devlet böyle davranmaz. Soruyorum: Tüm bu yapılan zulümlerin hukuki açıklaması nedir?

Henüz hüküm giymemiş insanlara fiilen ceza veriyorsunuz. Bu bir yargılama değil, bu bir infazdır.

Ağır sağlık sorunları yaşayan, yeterli sağlık hizmeti alamayan tutsak arkadaşlarım var. Onların hastane önlerinde çaresizce bekleyen anneleri, akrabaları, sevdikleri var.

Bazı kıymetli yol arkadaşlarımın, çocukları, yeğenleri, kardeşleri, baskı için gözaltına alındı, tutuklandı.

Bir değerli yol arkadaşımın çocuk yaşta denilecek oğlu, 1 yıl boyunca cezaevinde tutuldu, sırf babasına baskı için; ifade verir vermez de tahliye edildi.

Başka bir değerli yol arkadaşımın eşini gözaltına aldılar, çocuklarının kumbara ve küpelerine kadar el attılar, eşi ve ailesi üzerinden baskı kurmaya çalıştılar. Bu ne büyük vicdansızlık!

Ya avukatım Mehmet Pehlivan? Sadece mesleğinin gereğini yapıp beni savunduğu için bu hayali örgütün "hukuk alanından sorumlu üyesi" olmakla suçlanıp 1 yılı aşkın süredir, yüksek güvenlikli bir zindanda rehin tutuluyor.

Bütün bunlar yetmedi, uzun yıllardır yol yürüdüğüm arkadaşlarımı sırf benim yanımda dimdik durdukları için uydurdukları asılsız itiraflara zorlamak için akla ziyan yöntemler denediler.

Bu insanları kırıp yalan itiraflara zorlamak için işkence boyutuna varan yöntemler kullandılar ve hep aileleri üzerinden baskı kurmaya çalıştılar!

Bu büyük kumpasla, yuvalarına ateş düşürülen, en ağır bedelleri ödeyen, haksızlığın en acısını yaşayıp da sessizce ve onurla direnen nice isimsiz kahraman, nice yol arkadaşım var!

Son 4 ayda hepiniz gördünüz; birçok kişi de sözde "etkin

pişmanlık" kapsamında verdikleri ifadeleri geri çekti, bu ifadelerin baskı altında verildiğini izah ettiler. Yasak sorgu yöntemlerinin uygulandığı gün ışığına çıktı. Örneğin, bir iş insanının ifadesi alınırken aynı anda eşinin gözaltına alındığını duyuruyorlar. Bu iş insanı, o anki dehşetle, çocuklarımız annesiz babasız kalacak diyerek, ne isterseniz imzalarım diyor.

Başka ifadelerde de ortaya çıktı ki; meğerse savcı hangi "şablonu" verdiyse, bu "şablon" aynen tekrar edilmiş. Diğer bir ifadeyle; senaryoyu savcılık yazmış, baskıyla da birkaç "etkin pişmana" bu senaryo okutulmuş.

Bu salonda bu vahşi süreçte yapılanları dinlerken kanımız dondu! İnsanlara ve ailelerine ne eziyetler çektirildi. Neden? Çünkü bu davada suç yok, doğal olarak delil de yok. Tüm bir dava zorla, baskıyla, tehditle alınan beyanlara, yalanlara, iftiralara dayanıyor.

Kıymetli Yurttaşlarım,

Bakın bu Celse bitmek üzere, 4 aydır duruşma yapılıyor; iddia makamı, tek bir delil gösterebildi mi? Hayır!

Tek bir delil gösteremedi! İddia makamı, yol arkadaşlarımın bilimsel, somut, ayrıntılı savunmalarının bir tanesine bile karşı delil veya karşı argüman getiremedi.

İnsanlık mı bu? İnsan hayatı üzerinden mesaj verilir mi? İnsanın eşi, çocukları, yaşlı annesi babası, tüm ailesi üzerinden mesaj verilir mi? Bu savaşta bile yapılmaz.

Soruyorum: Hiç gözünüzü kırpmadan bu insanların canlarını riske atacak kadar gözlerinizi karartan hırs neyin hırsıdır? Bu ne hırs, bu ne şiddet?

Gücünün sonsuz olduğunu düşünenler, hırsını karşısındakine işkence yapmaya kadar götürenleri Allah'a ve vicdanlı milletime havale ediyorum.

Bize kumpas kuranlar, gözaltıları bile şova ve insan onuruna saldırıya çevirdi! Yorgun, gözaltı çıkışı, tıraş olmamış, kelepçeli fotoğraflar, polis memurlarının arasına konulan arkadaşlarımızın görüntüleri servis edildi.

Düşünün ki bir kıymetli yol arkadaşım kendisi ifade vermeye gidiyor; ancak hayır, bu darbecilerin yaratmak istediği algı için uygun bir durum değil! Mutlaka "yakalandı" imajı çizilmeli, mutlaka insan onuru ayaklar altına alınmalı. Yandaş gazeteler, "*Firari Yakalandı!*" manşeti atabilmeli. O yüzden ne yapılmış; tam

3 kez senaryodan "yakalanmış" gibi fotoğraf çekimi yapılmış! Dedik ya, kötü bir tiyatro oyunu içindeyiz. Ama hakkınız yok bizim büyük devlet geleneğimizi, saygın kurumlarımızı bu seviyelere düşürmeye, bu kötü tiyatro oyununa alet etmeye!

Tüm bunlar sadece algı yaratmak için; hepsini önden suçlu ilan etmek için yapıldı. Bu temel insan hakkı, lekelenmeme hakkı, bile bile ayaklar altına alındı! Şoförler, özel kalem çalışanları, karar merciinde olmayan onlarca çalışan... Başka operasyonlarda da hâlâ iddianamesi bile yazılmayan, onlarca emekçi cezaevinde. Sadece zulüm ve baskı için. Sırf gözdağı vermek için –belki bir iftira atarlar düşüncesiyle– acımasızca tutuklandı.

Hukuk devletinde zaten söz konusu olamaz ama "düşman hukukunda" bile yapılmayacak bir şeyi daha yaptılar: Bizi savunan avukatları hedef aldılar!

Avukatım Mehmet Pehlivan bir yıldan fazla zamandır tutuklu. Pehlivan'ın ve diğer arkadaşlarımızın savunmasını üstlenen avukatlara da operasyon yapıldı. Yani avukatımın avukatını da gözaltına aldı bu kötü yürekliler.

Mehmet Pehlivan burada anlattı; bu kötü kopyacılar bu konuda bile Lula örneğini harfiyen taklit ettiler! Lula'nın da avukatı tutuklanmıştı, benim de avukatım tutuklandı!

Benim savunma hakkım nasıl elimden alınır? Bu, düşman hukukunda bile yapılamaz! Anlamadım ki ne istiyorsunuz? İftiraları sıralayacaksınız, kimse karşı çıkmayacak öyle mi?

Savunma hakkını bile gasp edip, tüm avukatlara gözdağı verip, buna hukuk mu diyeceksiniz? Savunmanın dahi baskı altında tutulduğu bir ortamda adil yargılama olabilir mi? Geçin bunları. Bununla da kalmadılar. Aileler üzerinden en şiddetli baskıyı kurdular...

Hani aile kutsaldı? Derdiniz benimle değil mi? O zaman benimle çözün. Rakibinden korkana sesleniyorum! Ben buradayım! Aslanlar gibi karşındayım! Cesaretin yetiyorsa: Sadece benimle mücadele et! Ama eşime, eşimin ailesine... Ağabeyi ve yeğeni tutuklu. Yeğeninin 5 ve 8 yaşındaki iki küçük çocuğunun şu an hem annesi hem babası cezaevinde! Buna nasıl bir gözü dönmüşlük? Oğlum Selim'i, 80 yaşına yaklaşmış babamı absürt, saçma sapan bir temelde sanık yapmak bu nasıl bir vicdansızlıktır? Çocuklarıma, anneme, babama, arkadaşlarımın ailelerine

dokunmak, aile efradını rehin almak nedir? Bu ayıptır. Bu acizliktir. Bu korkaklıktır. En tepedeki zihniyetten, talimatları uygulayanlara kadar sinmiş bir korkaklık bu.

Bu arada, tutuklanan, aylarca haksız yere cezaevinde tutulan ve sonrasında tahliye edilen kıymetli Belediye Başkanı dostlarıma en sıcak selamlarımı göndermek istiyorum. Darısı tüm yol arkadaşlarımın başına! Ancak bugün hâlâ 28 belediye başkanımız zindandadır; 12 belediye başkanımızın iddianamesi dahi yazılmamıştır!

Bakın burada çok önemli bir hususa daha dikkatinizi çekmek isterim. Hukuk devletinde, tutuklama kararı birçok şarta bağlıdır (kaçma şüphesi, delil karartma riski ve benzeri), ancak en önemli şart; kuvvetli ve somut delillerin varlığıdır. Hele ki tutuklama kararı seçilmişler ve ekiplerine ilişkinse, bu şartlar daha da titiz bir şekilde, daha da yüksek bir eşikle uygulanmalıdır.

Yaşadığımız bütün bu süreçte, tutuklama kararları hiçbir somut delil temelinde verilmediği için, iddianameler de bir türlü yazılmıyor, yazılamıyor! Çünkü delilsiz, temelsiz, absürt suçlamaları yazıya dökmek kolay değildir; üstelik burada amaç sadece peşinen cezalandırma, algı ve korku iklimi yaratmaktır; gerçek bir hukuki süreç yoktur.

Bir yılı aşkın süredir iddianamesini dahi göremeyen insanlar var. Arzu Can, Onur Gülin, İlkay Onuk, Doğukan Arıcı, Çağatay Takaoğlu, Evren Buçan... Hâlâ neyle suçlandıklarını mahkeme önünde öğrenebilmiş değiller. Kimisi çocuğundan, kimisi eşinden, kimisi yıllarca emek verdiği mesleğinden koparıldı. Hukukun en temel güvencesi olan makul sürede yargılanma hakkı askıya alındı; insanlar belirsizliğin içinde beklemeye mahkûm edildi. Bir iddianameyi hazırlamak için aylar, hatta yıllar geçiyor. Bu sessizlik, ceza yargılamasının doğal işleyişiyle açıklanabilecek bir gecikme olmaktan çoktan çıktı.

Bununla da yetinilmedi. İddianamesini bekleyen insanlar cezaevinde tutulurken operasyonlar durmadı; aksine dalga dalga büyüdü. Haziran 2026'da Beylikdüzü Belediyesi'ne yeni operasyon düzenlendi. Aynı dönemde İmamoğlu İnşaat'a yönelik operasyon yapıldı. Ardından Adalar Belediyesi geldi. Daha önce Ağaç AŞ, Boğaziçi yönetimi ve çok sayıda belediye birbiri ardına soruşturmaların konusu yapıldı. Bir dosya tamamlanmadan yenisi açıldı; bir iddianame yazılmadan yeni gözaltılar

gerçekleştirildi. Hukuki süreç ilerlemek yerine sürekli genişletildi.

Ortaya çıkan tablo artık münferit soruşturmaların çok ötesindedir. Resul Emrah Şahan, Rıza Akpolat, Alaattin Köseler, Mehmet Murat Çalık, Hasan Akgün, Utku Caner Çaykara, Hakan Bahçetepe, Hasan Mutlu, İnan Güney, Özgür Kabadayı, Onursal Adıgüzel, Bora Balcıoğlu, Ali Ercan Akpolat... Her yeni operasyonla birlikte belediye başkanlarının isimlerine yenileri eklendi. Bir kısmı hakkında davalar açıldı, bir kısmı hâlâ soruşturma aşamasında. Ancak ortak olan tek gerçek, operasyonların durmaksızın devam etmesi ve belirsizliğin giderek büyümesidir.

İnsan ister istemez şu soruyu soruyor: Nereye kadar? Daha kaç belediye, kaç belediye başkanı, kaç kamu görevlisi, kaç çalışan şafak vakti evinden alınacak? Daha kaç insan aylarca, yıllarca iddianame bekleyecek? Hukukun amacı gerçeği ortaya çıkarmaksa, iddianameler yazılır, davalar açılır ve yargılama yapılır. Fakat soruşturmaların bitmediği, operasyonların birbirini izlediği, iddianamelerin ise sürekli ertelendiği bir düzende geriye hukuki güvenlik değil, yalnızca bitmeyen bir belirsizlik ve masum insanların "peşinen cezalandırılması" kalır.

Mevcut davamızdan örnek vereyim; 19 Mart'ta gözaltına alındık, 23 Mart'ta tutuklandık. İddianame Kasım 2025'te yazıldı: Yani tam 8 ay sonra! Duruşmalar ise tutuklanmamızdan 1 yıl sonra (9 Mart'ta) başladı!

Avrupa'da tutuklu yargılama dosyalarında bu süreç ortalama en fazla 3-4 ay sürüyor. Bizde 1 yıl! Bu ağır bir insan hakları ihlalidir. Hiçbir delil olmadan, iddianame olmadan, duruşmasız 1 yıl geçiyor.

Dile kolay, masum insanlar cezaevinde 1 yıl geçiriyor; peşinen cezalandırıyorlar. Sonrasında, birçoğu savunmalarını yapar yapmaz tahliye oluyorlar. Çünkü iddialar bomboş; büyük birer yalandan ibaret.

Söz aldıkları anda tüm Türkiye anlıyor ki dosya bomboş. Ancak bu bomboş iddialarla bu masum insanlar 1 yıl cezalandırılıyorlar, hatta birçoğu için bu süre 1,5 yıla yaklaştı.

Bu süreç, bir insan hakları ihlalidir! Bu süreç, peşinen cezalandırma sürecidir: Yargısız infazdır!

* * *

Bakın açıkça söylüyorum. Bu süreç, koltuğunu kaybetmekten korkanların nasıl vicdansız olabileceklerini göstermiştir. Nasıl insafsız olabileceklerini göstermiştir. Nasıl kalpsiz olduklarını göstermiştir. Nasıl devlete ve millete hizmet etmekten uzaklaştıklarını göstermiştir. Biz işte böyle bir kötülükle mücadele ediyoruz. Ama kötüler günün sonunda mutlaka kaybeder, iyiler daima sonunda kazanır!

Unutulmamalıdır ki devlet, yurttaşına adaleti, merhameti ve şefkati yaşatınca devlet olur!

Bugün "Devlet Aklı" diye bize yutturulmak istenen şey; 1 kişinin, iktidarını sonsuza dek sürdürme isteği, hanedanlık kurma niyetidir!

İşte bunun için, bu dava, Cumhuriyet davasıdır! Bu dava, demokrasi, özgürlük ve eşitlik davasıdır!

3. BÖLÜM:

Suçumuz Milletin Hakkını Savunmaktır, Suçumuz Başarmaktır

Başta söyledim.

Bu davanın gerçek bir "dava" olmadığını hepimiz biliyoruz. Biraz önce anlattığım büyük yargı tacizinin ve 19 Mart darbesinin bir parçası.

Hayatım boyunca "mış gibi" yapmadım, sahte olmadım, hep sahici oldum; bugün de "mış gibi" yapmayacağım! Gerçek bir hukuki süreç olmayan bir sözde davada "savunma" yapacak hâlim yok.

Milletimiz de bunu biliyor: Ezici çoğunlukla bu davanın bir "siyasi senaryo", kötü ve kalitesiz bir kumpas olduğunu biliyor. Kumpası yazanları da sahneleyenleri de uygulayanları da biliyor.

Ben böyle bir oyunda kendini savunan "sanık" rolünü asla oynamam! Ama bu senaryonun ne kadar gerçeklikten kopuk, ne kadar saçma sapan, en temel sağduyudan, en temel hukuk bilgisinden uzak yazıldığını çok kısa anlatmam gerek.

İddianameyi yazan ve yazdıranlara sesleniyorum: Siz bugün burada bulunan, vatanperver, dürüst insanlara, iyi inanlara, benim yol arkadaşlarıma sırf birlikte çalışıyoruz diye, sırf İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde görevliler diye "suç örgüt üyesi" dediniz ya, sizleri tarih affetmeyecek!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, "suç örgütü" olarak tanımlandı! Bu kadar mı gözünüz döndü ki, devleti, devlet yapısını yok sayıp, ayaklar altına alıp, İBB yapısına "suç örgütü" demeyi göze aldınız.

Hepsi İBB'de görevli üst düzey yöneticilerinin neden birbirleriyle buluştuğunu, neden birbirleriyle sıkça konuştuğunu

sordunuz! İBB norm kadrosunda üst yönetimde kim varsa doğrudan suç örgütü kadrosuna dönüştürdünüz! Hiç mi yüzünüz kızarmadı bunu yaparken? İBB'de sadece görevini icra eden insanlara bu görevden dolayı "Suç örgütü yöneticisi veya üyesi" dediniz! İBB Örgütünü, "suç örgütü" olarak tanımladınız!

Ama öncelikle şu sorunun cevabının herkes tarafından iyi anlaşılması gerekiyor: Böyle pervasız bir hukuksuzluğu neden yaptılar? Çünkü gözleri dönmüştü, çünkü bir şekilde beni ve bana baskı için yol arkadaşlarımı hapishaneye göndermeleri gerekiyordu. Çünkü milletle gönül bağımı koparamadıkları için, belki 12 metrekarelik bir hücrede unutulurum diye düşündüler.

Çaresizlik ve büyük bir panik içinde, ne pahasına olursa olsun, üzerime beton dökmek istediler. Çünkü "suç örgütü" iddiasında bulunmadan bizleri tutsak edemeyeceklerini biliyorlardı. O yüzden bu kadar saçma sapan, bu kadar hukuki temelden yoksun bir iddiayı uydurmak zorundaydılar. Bunlara hiç gerek yok; ne yapacaksanız bana yapın, yol arkadaşlarımı rahat bırakın!

İBB kadrolarının kamu hizmetini ifa etmek için bir araya gelmelerini, konuşmalarını ve yasal ve mecburi ilişkilerini, HTS kayıtlarını, telefon irtibat sayı ve süreleri ile "suç örgütünün devamlılık ilişkisi" gibi gösterdiniz! Devletin yasal bir örgütlenmesine "suç örgütü" dediniz!

Bu arada, bu kötü akıl, nasıl tehlikeli bir emsal yarattığının farkında bile değil. Devletteki herhangi bir örgütlü kurum için, örneğin ileride bir gün bir bakanlık için de bu tanımlamalar kullanılırsa ne olur, bir an bile durup düşündünüz mü? Herhangi bir bakanlıkta veya yürütmenin herhangi bir organında, 3-5 gizli tanığı bir araya getirip, tüm üst düzey yönetim "suç örgütü üyesi" olarak tutuklanabilecek mi ileride?

Türkiye'nin en büyük belediyesinin başını "suç örgütü lideri" olarak tanımladınız; belediye örgütünü de "suç örgütü" olarak tanımladınız!

Gelecekte, 3-5 gizli tanığı bir araya getiren, baskıyla iftiralar alan, devletin yasal bir organının başını "suç örgütü lideri" olarak yargılayabilecek mi?

Biliyorsunuz, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne göre, cumhurbaşkanı yürütme gücünün hem başı hem anayasaya göre bu gücün tek sahibi; bu durumda devletin yasal örgütlenmelerini

alıp buradaki eylemlerden cumhurbaşkanı "suç örgütü lideri" olarak yargılanabilir mi gelecekte?

Düşünün ki bu sistemde cumhurbaşkanı devletin tüm üst düzey yöneticilerini –4.000'in üzerinde kamu yöneticisini– tek başına atıyor. Demek ki devlet örgütüyle ilgili herhangi bir suç duyurusu, iftira veya "beyan" alınırsa; devletin başı, "suç örgütü lideri" olarak yargılanabilecek?

Kulağa çılgınca geliyor herhalde? Ancak siz tam da bunu söylüyorsunuz bu iddianamede... Siz tam olarak bu yolu açıyorsunuz. Teamül oluşturuyorsunuz. Kendi ellerinizle son derece tehlikeli bir yol döşüyorsunuz! Söylediğinizi kulağınız duymuyor çünkü gözünüz dönmüş: Tek bir hedefiniz var, Ekrem İmamoğlu'nu bir şekilde cezaevine atmak. Size talimatı veren iktidarın başındaki zihniyetin dediklerini yapmak için kula kulluk etmekten çekinmediniz!

* * *

Bu "suç örgütü" öyle bir örgüt ki, en önemli eylemlerinden biri, Cumhuriyet Halk Partisi'nin Kasım 2023 tarihli Kurultayı! Çünkü bu suç örgütünün çok tehlikeli bir amacı var: Türkiye'yi yönetmeye talip olmak!

Gerçekten de CHP, Kasım 2023 Kurultayı'ndan birkaç ay sonra, Mart 2024 yerel seçimlerinde, onlarca yıl aradan sonra, ilk defa Türkiye'nin birinci partisi oldu! Bundan daha büyük suç olabilir mi?

Büyük suç örgütünün üyelerinin suçu CHP'li olmak ve 2023'te kaybedilen seçimler sonrası, CHP'de değişim istemek; Sayın Özgür Özel Genel Başkan ilan edildikten sonra mutlu olmak, kutlamaya katılmak! Bu nasıl bir demokrasi cahilliği! Demokrasinin ne olduğunu bilmeyen birkaç savcı, ana muhalefet partisini açık açık hedef gösteriyor! Ana muhalefet partisinin Mayıs 2023'teki Cumhurbaşkanlığı Seçimi yenilgisinden sonra değişim gerçekleştirmek istemesine karşı çıkıyor. Siz kimsiniz? Bu cesareti nereden alıyorsunuz?

CHP bu ülkenin kurucu partisidir, şanlı CHP'nin 2 milyona yakın üyesi, CHP'nin milyonlarca seçmeni ve delegeleri karar verir CHP yönetimine, birkaç savcı değil! Onlara talimat veren iktidar partisi hiç değil!

Savcılık amacını saklama gereği bile duymuyor: İddianamede, açık açık Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nı harekete geçmeye çağırıyor! Ana muhalefet partisine karşı, kurultay kutlama fotoğraflarını kullanarak, hiç çekinmeden, yüzü kızarmadan "kapatmalısınız" diyor!

Anayasamızın siyasi partilerin kapatılmasıyla ilgili 69. maddesine açıkça atıf yapıyor. Bir demokrasinin en asgari şartı olan ana muhalefetin olması bile onları rahatsız ediyor. Özellikle bu ana muhalefet partisi artık Türkiye'nin birinci partisi konumundaysa...

Biliyorsunuz, iddianamede hiçbir delil yok. Ben şimdi size iddianamede olmayan gerçek "suç delilini" göstereceğim. Haritada gördüğünüz üzere; en büyük suç ortağımız da 60 milyon seçmendir![6]

Herhalde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan istedikleri sonucu alamadılar ki, bir bölge adliye mahkemesinden CHP için "mutlak butlan" kararı çıkarttılar!

21 Mayıs BAM kararı; 19 Mart darbesinin ayrılmaz parçasıdır, darbenin devamıdır. 21 Mayıs BAM kararının özü nedir biliyor musunuz; "Madem CHP'yi resmi olarak kapattıramadık, en azından fiilen kapatmaya çalışalım; başına bir kukla kayyum getirelim!" 19 Mart darbesi de 21 Mayıs darbesi de esasında aynı darbenin iki farklı aşamasıdır. Bu darbenin amacı; ülkemizde demokratik düzene, milletin egemenliğine, rekabetçi seçimlere ve çok partili sisteme son vermek.

* * *

Şimdi bu hususları biraz anlatmak istiyorum, çünkü bu davanın, meselenin kalbidir.

Biraz önce anlattığım üzere, 2019 yılında, 25 yıllık AKP yönetiminden sonra İstanbul'u kazanmamız, daha sonrasında CHP'nin birinci parti hâline gelmesi ve Şubat 2025'te cumhurbaşkanlığı adaylığım, 19 Mart darbesine yol açmıştır.

Önünüzdeki iddianame de bu darbenin ayrılmaz parçası hatta en önemli aracı olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Savcılık amacını gizleme gereği dahi duymamış: Suçumuz ülke yönetimine talip olmak!

6 Bkz. Tablo 4.

İddianame, daha ilk sayfa, ilk paragraf, ilk cümlede kurduğumuz sözde "suç örgütünü" bakın nasıl tanımlıyor. Sözde "suç örgütü" tanımı:

"Ekrem İmamoğlu'nun mensubu olduğu siyasi parti olan Cumhuriyet Halk Partisi'nin ele geçirilmesi ve sonrasında gerçekleştirilecek olan cumhurbaşkanlığı seçimlerinde örgüt liderinin aday gösterilmesi için fon oluşturulması amacını matuf 'İmamoğlu Çıkar Amaçlı Suç Örgütü...'"

Yine iddianameden; CHP'de değişim isteme suçu:

"[...] Örgüt liderinin, 4-5 Kasım 2023 tarihinde yapılan CHP 38. Olağan Kongresi'nde, Kemal Kılıçdaroğlu'nun karşısında aday olarak Özgür Özel'i belirlediği" ve delegelerin *"Özgür Özel lehine oy kullanmalarını"* sağladığı yazılmıştır. İddianame şöyle devam etmiştir: *"CHP'nin olağan kurultayında Özgür Özel'in aday olmasını ve genel başkan seçilmesini sağlayan kişi örgüt lideri Ekrem İmamoğlu'dur. [...] Örgüt liderinin CHP'nin 2023 yılında yapılan olağan kurultayında aday gösterdiği kişinin genel başkan olması üzerine CHP'nin yönetimini ele geçirdiği..."*

Kelimelere bakın! "Örgüt lideriymiş"; hadi oradan!

Suça bakın; CHP'de 2023 seçim yenilgisi sonrası değişim istemek, Sayın Özgür Özel'i desteklemek. İşte bu yüzden, 21 Mayıs butlan kararı, 19 Mart darbesinin ayrılmaz parçasıdır. Hedef başından beri muhalefetin yok edilmesiydi; iddianame de bunu apaçık ortaya koymuştur.

Yine iddianameden bir ifadeyle devam edeyim. Cumhurbaşkanlığına aday olma suçu:

"[...] parti içerisindeki insanların kendi himayesine sokulmaya çalışılarak öncelikle bağlı bulunduğu partide tek söz sahibi kişi olmayı ve partisini ele geçirmeyi hedeflediği, sonraki hedef olan üçüncü amacın ise gerçekleşecek olan Cumhurbaşkanlığı seçimleri için partisinin cumhurbaşkanı adaylığı olduğu."

Koca iddianamede söylenen tek doğru söz budur: Evet, hedefim gelecek cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Cumhuriyet Halk Partisi'nin cumhurbaşkanı adayı olmaktır!

Kelimelere bakın; bir siyasi partide "söz sahibi" olmak, bir siyasi partiyi "ele geçirmek", "cumhurbaşkanlığı seçimlerinde partisinin adayı olmak"!

Bunlar gerçekten de ancak ve ancak demokrasiyle derdi olan, rekabetçi demokrasinin ne olduğunu asla anlamamış olan bir

aklın yazabileceği cümleler!

"Suç örgütünün" amacına bakın: Ülkeyi yönetmeye talip olmak! 24 yıldır ülkeyi yöneten Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın koltuğuna talip olmak!

Bu gerçekten de ağır bir suç; 2 bin 352 yıl hapis istemiyle yargılanmam az bile böyle bir suça! Biliyorum trajikomik geliyor hepimize, değil mi?

İroni yapmıyorum: İddianamede açık açık cumhurbaşkanlığına adaylık, suç örgütünün amacı olarak tanımlanmış! Haklılar tabii; Erdoğan'dan bu makam alınır mı?

Erdoğan'a göre bu makam millete ait değil, kendisine ait! Babasından miras kaldı, oğluna devredecek! Erdoğan bu makama ömür boyu seçildiğini düşünüyor ve kendisini de zaten ölümsüz görüyor. Ancak bir gün devretmek zorunda kalırsa, "elbette ki oğluma devrederim, oğlum olmazsa da damadıma devrederim" diye düşünüyor! Bunların hazırlıkları yapılıyor, bunları tüm toplum biliyor. Herkes her şeyin farkında!

"Tek adam rejimi" yetmedi; artık bu rejim saltanata, hanedanlığa dönüştürülmek isteniyor. Babadan oğula geçmeli. En kötü ihtimal damada geçmeli! Plan böyle. Bu yüzden de Ekrem İmamoğlu bu kadar rahatsız edici; nereden çıktı şimdi bu planı bozacak biri?

Şimdi bir bölüm daha okuyacağım. İlçelerde belediyeleri kazanma suçu:

"*Cumhuriyet Halk Partisi'nde yaşanan genel başkan değişikliğinden sonra partinin kontrolü tamamen örgüt liderine geçmiş, 2024 Mart ayında gerçekleştirilen yerel seçimlerinde İstanbul ilçelerinde ve Türkiye genelinde il ve ilçe belediye başkan adaylarının birçoğu örgüt tarafından belirlenmiştir. Şişli, Üsküdar, Beylikdüzü, Esenyurt, Eyüpsultan, Bakırköy, Sancaktepe, Kadıköy, Çekmeköy gibi ilçelerde örgüt lideri kendisine bağlı kişileri aday göstermiş.*"

"*Büyükçekmece, Küçükçekmece, Tuzla Belediye başkanlarını ise kendisine tabi kılmıştır. Avcılar, Sarıyer, Beyoğlu, Bayrampaşa ve Gaziosmanpaşa belediye başkan adayları ise İstanbul il başkanlığı seçimleri ve olağan kurultaydaki rolünden dolayı Rıza Akpolat tarafından belirlenmiştir.*"

"*Ahtapot kolları gibi hareket eden ve belediyeleri ele geçiren Ekrem İmamoğlu soruşturma safahatinden haberdar olması üzerine*

hızlandırılmış cumhurbaşkanlığı aday adaylığını gündeme getirerek kurduğu suç örgütünün kamuoyu nezdinde tartışılmasını engellemeye çalıştığı anlaşılmıştır."

Savcıların sıraladığı belediyelerin ortak noktasını fark ettiğinizi sanıyorum. Tamamı 2024 yerel seçimlerinde CHP'nin kazandığı ilçeler! Çoğunluğu da 2024'te ilk kez CHP'ye geçti. Kaybettiğimiz belediyeleriyse yazmamış savcılar. Onları ele geçirmemde, başkan adaylarını belirlememde sorun yok, nasılsa kazanamamışız çünkü. İşte esas suç bu!

Şimdi size yine iddianamede olmayan bir diğer gerçek "suç delilini" göstermek istiyorum. İşte "2 No'lu suç delili": İstanbul haritası: CHP 26 ilçe kazandı, 39 ilçeden 32'sinde Ekrem İmamoğlu birinci geldi. Ekrem İmamoğlu 32 İlçe, Murat Kurum: 7 İlçe![7] Suçu görüyorsunuz değil mi? Ahtapot gibi hareket ederek ilçeleri ele geçirmişim! Bundan büyük bir suç yoktur herhalde! Ama bir demokraside buna seçim kazanmak için doğru adayların gösterilmesi denir!

Zaten "ahtapotun kolları" kelimelerini kullanarak, iddianameyi yazanlar, bunun gerçek bir iddianame olmadığını, hukuki bir belge olmadığını; siyasi bir belge olduğunu itiraf etmişlerdir.

"Ahtapotun kolları" diyerek; iddianame Erdoğan'ın Mayıs 2025'te kullandığı terimi aynen kopyalamıştır! Çünkü iddianamenin esas sahibi Cumhurbaşkanı Erdoğan'dır.

Erdoğan ise bu terimi nereden almış? Brezilya'dan! Biraz önce izah ettim; Lula için de "polvo tentaculos" (ahtapotun kolları) terimleri geniş şekilde kullanılmıştı. O yargılama da siyasiydi, bu yargılama da! "Kopyala yapıştır" yapmışlar ancak hikâyenin sonu da aynı olacak, onu düşünememişler belli ki. Lula bugün Cumhurbaşkanı!

* * *

Üstelik, Sayın Özgür Özel'in Genel Başkan seçildiği CHP 38. Kurultayı'ndan sayfalarca görüntüler/fotoğraflar iddianameye eklenmiştir: Kurultaya katılan yol arkadaşlarımızın yüzü kırmızı ile işaretlenmiş! Sanki CHP Kurultayı'nda bulunmak, Sayın Özel'i desteklemek ve CHP'ye değişim geldiği için sevinmek,

7 Bkz. Tablo 5.

büyük bir suçun kanıtıymış gibi!

Kurultaya Katılma Suçu:

"*Ekrem İMAMOĞLU isimli şahıs ile birlikte soruşturma kapsamında gözaltına alınan şahısların 38. Kurultay'da CHP Genel Başkanı Özgür Özel'in yanında Ekrem İmamoğlu ile birlikte yer aldıkları anlaşılmaktadır ...kişilerin kurultay toplantısında da yer aldığı, bu hususlar ile birlikte de CHP Başkanlık görevine gelen Özgür Özel isimli şahsa suç örgütü lideri Ekrem İmamoğlu ile birlikte destek verdikleri*." Suça bakın!

Şimdi size "suç delili" birkaç fotoğraf göstereceğim; bunları da utanmadan iddianameye koymuşlar! Hatta iddianamede bulunan tek "deliller" bunlar![8] İddianamede sıfır delil olduğu için işte böyle sözde "deliller" koymuşlar! Absürtlüğün zirvesi!

Bir de hitaba bakın! Saygısızlığa bakın; CHP Genel Başkanı hakkında "Özgür Özel isimli şahıs!" Ayıptır! Ne devlet adabına yakışır ne demokrasi kültürüne!

Dikkatinizi çekmek isterim. Bu iddianame, hukuktan o kadar uzak ki, iddianameyi yazanlar "hukuki görüntü vermek" için bile gayret etmemişler! İddianamenin esas sahibi olan Erdoğan'ın sözlerini özellikle kullanmışlar; "ahtapotun kolları", "şahıs"... Erdoğan'ın onlarca konuşmasında duydunuz; "*CHP'nin başındaki şahıs*!"

İddianameyi yazdıran iktidar doğal olarak bu Kurultay'dan çok rahatsız oldu; ancak, Kurultay akşamı, milyonlarca CHP'li sevinçliydi, kaybedilen cumhurbaşkanlığı seçiminden beri ilk defa tekrar umutluydu.

Tüm bu yaşadıklarımıza rağmen, hatırlatayım ki, Mayıs 2023 Cumhurbaşkanlığı Seçimleri için Kemal Kılıçdaroğlu'na destek için en fazla miting yapan, muhalefetin adayı CHP'nin o zamanki Genel Başkanı için en fazla oy isteyen kişiyim. Canla başla, gece gündüz, ter kan içinde samimiyetle çalıştım. Bir gün bile nefes almadım. Ülkem için bunu yaptım.

Ancak hepimizin çabalarına rağmen maalesef olmadı. 28 Mayıs 2023'teki yenilgi sonrası, muhalif seçmende büyük bir hayal kırıklığı ve umutsuzluk hâkim olmuştu. Bu büyük umutsuzluk hâli, demokrasinin ölüm fermanı olabilirdi! Bu yüzden, kapalı kapılar ardından değil, açık açık, mertçe, 29 Mayıs sabahı,

8 Bkz. Tablo 6.

uykusuz bir gecenin ardından bir video çektim ve "Değişmeyen tek şey değişimdir" dedim ve CHP'de de önemli bir değişim olması gerektiğinin ilk net işaretini verdim. Tam olarak şunları söyledim:

"*Kıymetli vatandaşlarımız, çok değerli hemşehrilerim.*

28 Mayıs seçimleri sonuçlandı. 'Egemenlik kayıtsız şartsız, milletindir' *diyen Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün izinde bir siyasetçi olarak, bu sonuçların milletimize ve güzel ülkemize hayırlar getirmesini elbette temenni ediyorum. Türkiye'nin şimdi hızlıca, normalleşmeye ve gerçek sorunlarına çözüm bulmaya acilen ihtiyacı vardır. Bugün, büyük hayal kırıklığı yaşayan on milyonların olduğunun farkındayım. Sevgili çocuklar, sakın ama sakın üzülmeyin. Kıymetli gençler, sakın ama sakın umutsuzluğa asla kapılmayın. Hanımefendiler, asla tedirgin olmayın. Beyefendiler, başınız dik yürümeye devam edin. Biz, az zamanda çok ve büyük işler başarabilen bir ulusuz. Yine başarırız. Benzer bir hayal kırıklığı bundan 5 yıl önce de yaşanmıştı. Ama sadece 9 ay sonra, yerel seçimlerde muazzam sonuçlar elde ettik. Doğru işler yaptık ve hep birlikte sonuç aldık. Birlikte başardık. Kimse endişe etmesin, her şey yeniden başlıyor. Unutmayın, değişmeyen tek şey, değişimdir. Her sahada her ortamda değişim... Aynı şeyleri yaparak, farklı sonuç asla beklemeyeceğiz artık! Tıpkı 38 yaşındaki Mustafa Kemal Atatürk gibi, tıpkı 21 yaşındaki Fatih Sultan Mehmet gibi yapacağız. Bugün, 29 Mayıs. Bugün, İstanbul'un fethinin 570. Yıldönümü. Asırlar boyu ne ordular ne komutanlar İstanbul kapısından eli boş döndü. Ama gün geldi, yöntem ve araçlar değiştiren Mehmet fethetti; Fatih oldu.*

Sadece bu kadim şehri değil, bu şehirde yaşayanların gönlünü de fethetti. Böylece fethi kalıcı kıldı. Biz de gönülleri fethetmek için yola çıktık. Bundan sonra bütün gönülleri kazanmak için mücadeleye devam edeceğiz. Büyük Atatürk diyor ki; 'Umutsuz durumlar yoktur, umutsuz insanlar vardır.' *İstanbul'da, benim gibi milyonlarca, Türkiye'de on milyonlarca umutlu hem de çok umutlu demokrasi neferleri var. Bu seçim kampanyasında onların inançlı, dirençli, asla vazgeçmeyen mücadelelerine defalarca tanık oldum. Başta 'demokrasi neferleri' olan sizleri, sevgili çocukları, o canım gençleri, anneleri ve bütün İstanbulluları, bugün saat 20.00'de Maltepe Meydanı'nda düzenlediğimiz 570. Fetih etkinliklerine davet ediyorum. Bu akşam orada göz göze geleceğiz, yürek yüreğe olacağız. Yapacaklarımızı ve değişimi konuşacağız. Tüm Kalpleri fethetmek için nasıl daha hızlı koşacağımızı birlikte paylaşacağız. Bana inanın; yolumuz uzun gençliğimiz var,*

inancımız tam ve bana güvenin: Her şey çok güzel olacak!"

Gençlere ve tüm CHP seçmenlerine umutlarını kaybetmemelerini söyledim. Özünde, "CHP değişirse, Türkiye değişir" dedim. Ve evet, CHP'de genel başkan değişimi için çalıştım; bunu gizlemedim, açık açık söyledim! Her demokratik ülkede olduğu gibi seçim kaybeden bir siyasi lider; yeni nesle yol açmalıdır. Bu sadece benim talebim değildi, milyonların talebiydi. Ben sadece cesaretle bunu dile getirdim.

Demokrasilerde, bu şekilde büyük bir seçimi kaybeden liderler, o akşam teşekkür konuşması yapıp, partilerinin liderliğinden ayrılacaklarını ifade ederler. 28 Mayıs akşamı da yapılması gereken oydu. Ancak görüyoruz ki ana muhalefet partisinde değişimin gelmesi 24 yıldır iktidarda olan ve iktidarını kaybetmek istemeyenleri çok rahatsız etmiş.

"Suç örgütünün" kurmanın kanıtı olarak gösterilen Kurultay'a dönersek... Kasım 2023 "Değişim" Kurultayı'ndan birkaç ay sonra, Mart 2024'te, yerel seçimler yapıldı. CHP, uzun yıllar sonra ilk defa Türkiye'de birinci parti oldu! CHP, milletimizin %70'inin yaşadığı tüm yerel yönetimleri kazandı! İstanbul'da 3. kez ve bu sefer 1 milyon 100 bin oy farkla yol arkadaşlarımla biz kazandık! İstanbul kazandı!

Çok açık değil mi bu Kurultay'dan neden bu kadar rahatsız oldukları? Çok açık değil mi değişimden neden ödlerinin koptuğu? Çok açık değil mi bu değişimin 24 yıllık, her gün daha fazla sorun yaratan bu iktidarın sonunu getireceği. En büyük suçumuz bu: CHP'yi birinci parti yapmak, milletimizin gönlünde, CHP'yi iktidara gerçek bir alternatif hâline getirmek!

İşte bu yüzden, CHP Kurultayı'nı, CHP'de değişimi açıkça hedef alan bu iddianamenin asıl amacı demokratik muhalefeti tasfiye etmek.

Bu iddianameden anlaşıldığı üzere, 19 Mart da 21 Mayıs da özünde aynı darbenin iki aşamasıdır. 19 Mart, darbenin birinci ayağıydı, 21 Mayıs ikinci ayağı. Yargıyı alet ederek yapılan bu büyük darbenin nihai amacı, iktidar alternatifi yaratan bir muhalefeti tasfiye edip, iktidarı değiştirme kabiliyeti de hedefi de olmayan, "göstermelik" kukla bir ana muhalefeti yerleştirmek.

Ana muhalefet partisine saldıran bir iddianameyi ancak demokrasiden nasibini almamış, ülkemize kapkaranlık bir tek

adam sistemini yerleştirmek isteyen bir aklın ürünü olabilir.

Üstelik söz konusu ana muhalefet partisi herhangi bir parti değildir! Ülkemizin kurucu partisi, Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu ve bugün Türkiye'nin birinci partisi konumunda olan Cumhuriyet Halk Partisi'dir!

Bundan önce bir kez, CHP, 12 Eylül askeri darbesini düzenleyen generaller tarafından tüm siyasi partilerle birlikte kapatılmıştır. Şimdi ise iktidar, 19 ve 21 Mayıs darbesiyle, CHP'nin başına Erdoğan'ın kayyumunu yerleştirip CHP fiilen kapatılmak istenmektedir. Sadece bu durum bile 19 Mart'a darbe dememizin haklılığını göstermeye yeterlidir.

Bugün 19 Mart ve 21 Mayıs darbesini tertipleyen iktidar, gerçekte 12 Eylül'ün mirasçısıdır!

Meseleye bir bütün olarak bakmak gerekir. Bu mesele artık CHP meselesi olmaktan çıkmıştır; bu artık çok partili sistemi bitirme, demokratik seçimleri bitirme meselesidir!

Darbe ve kayyum zihniyetiyle ilgili birkaç söz söylemem gerekir; CHP'nin hukuksuz "butlan" darbesi ile kukla kayyum görevini kabul eden eski genel başkan Kemal Kılıçdaroğlu, ne yazık ki, Türk siyaset tarihinin en büyük ihanetler sayfasında, en üst sıraya adını yazdırmayı başarmıştır.

Kaybettiği bir genel seçimden daha sonra, parti içinde değişim rüzgârına ve beklentilerine cevap verememiştir. Ardından 38. Kurultay'da parti genel başkanlığını da kaybetmesine rağmen bırakmayı da başaramamıştır. Sinsice kurulan kumpaslara, tezgâhlara ve hainliklere seyirci kalmıştır.

Hiçbiri ile ilgisi olmadığını, kendisi ile alakalı olmadığını düzeltilmesi için gayret göstereceğini ve her türlü yanımda olduğunu ifade etmiş olmasına rağmen, tam tersi süreçler, stratejiler yürütüp, hain tezgâh tertipleyicilerine eşlik etmiştir.

CHP'lilerin, halkımızın ve demokrasiye, adalete inanan bütün herkesin vicdanında gerekli cevabı almıştır. Bundan sonra da almaya devam edecektir.

Bir insanın 78 yaşından sonra bu duruma düşmesi içler acısı bir durumdur. Artık, düşünülmemesi, hakkında fazla vakit harcanmaması gereken bir kişiliktir.

Elbette demokrasiye zarar veren, zalimlerin, despotların ve kara düzenin tarafında duran birisi olarak görülmeli, dersler

çıkarılmalı ve unutulmaması gereklidir!

Bugün bu zavallı ve acıklı durumunu değiştirmesi için son bir seçeneği vardır. Eski Genel Başkan şimdi "saray kayyumu" olan kişinin önünde son bir çıkış kapısı bulunmaktadır. Bir karar vermek, bir seçim yapmak zorundadır. Ya tarihe despotik, otokratik, yağmacı, oligarşik bir zümrenin iktidarını kurumsallaştıran bir kukla olarak geçecektir ya da hemen –derhal, hiçbir oyalama taktiğine girmeden– CHP'yi kurultaya götürüp meşru, seçilmiş yönetime terk edecektir. Ya zalimlerin maşası bir Hızır Paşa olarak anılacak ya da siyasete yaptığı helalleşme politikası katkısıyla haysiyetli bir hatıra olarak anılacaktır. Bu darbe, Türkiye'de demokrasiyi bitirme hamlesidir!

Bu yüzden de 19 Mart ve 21 Mayıs darbesi; sadece Özgür Özel, Ekrem İmamoğlu veya CHP meselesi değildir. Bu dava da CHP'ye yapılanlar da, Türkiye Cumhuriyeti meselesidir, demokrasi meselesidir, milletin egemenliği meselesidir! Bu mücadele, Cumhuriyetimizi korumak isteyenler ve Anayasal düzeni imha etmek isteyenler arasındadır!

İBB Yapısından *"Suç Örgütü"* Çıkarmak, Devleti Bilmemezliktir!

Bir kere şunu açıkça soralım: Neden ben ve arkadaşlarım "suç örgütü" suçlamasıyla yargılanıyoruz? İki temel sebeple: Birincisi, bizi hapse göndermek için. "Suç örgütü yöneticiliği" katalog suçlar arasında sayıldığı için Savcılık aklınca tutuklu yargılanmamızın yolunu açtı. Bu kumpas davalarının klasik yöntemidir; katalog suç tanımının suiistimal edilmesi. İkinci sebep; "algı" yaratmak için. Akılları sıra büyük bir suçun varlığına inandırmak için, toplumda "suç örgütü" kelimesini kullanarak korku yaymak için.

Bunlar klasik kumpas metotlarıdır: "Suç örgütü" gibi kulağa korkutucu ve vahim gelen bir tanımlamayla, güvenlik görevlilerimizden çaycılarımıza kadar, herkesi suçlamak, herkesi tutuklamak mümkün oldu. Böylece aslında birbirinden tamamen alakasız insanlar birbirinden tamamen alakasız eylemler nedeniyle asliye ceza mahkemelerinde açılacak 143 ayrı davada yargılanacakken, ağır ceza mahkemesinde tek bir davada toplandılar (tabii gerçekte o 143 dava da çöpten başka bir şey olmazdı). Her şey dünyanın en büyük yalanı olan "Yüzyılın yolsuzluğu" algısını

oluşturabilmek için yapıldı.

Yetmedi, aileleri üzerinden baskı kurdunuz insanlara, ne çok çocuğu bilerek annelerinden ayırdınız. Hem de hiçbir delil olmadan, kumpas bir "suç örgütü" tanımlaması üzerinden...

Ortada elbette ki bir "suç örgütü" yok, şanlı şerefli İstanbul Büyükşehir Belediyesi yönetimi var. Yüzlerce vatansever İBB yöneticisi var! Canla başla çalışan memurumuz, şoförlerimiz, personellerimiz var!

İktidara sesleniyorum! Bakın, bu saçma sapan "suç örgütü" tanımlamalarına hiç gerek yok: Defalarca söyledim yine açık açık söylüyorum: Sizin derdiniz benimle! Daha fazla günaha girmeyin: Tüm arkadaşlarımı derhal serbest bırakın! Ben Türkiye'de demokrasinin ölmemesi için bedel ödemeye hazırım ama arkadaşlarımı bırakın! Örgüt şeması dediğiniz, birkaç "uydurma" montajlanmış kişi dışında, İBB yönetim örgütü!

"Montajlanmış birkaç kişi" demişken, sözde "örgütün" savcılığa göre tepe yöneticilerine daha yakından bakalım. Savcılığa göre, sözde örgütün 6 üst düzey yöneticilerinden biri; Hüseyin Gün. Daha önce Hüseyin Gün'den bahsettim; bu nasıl bir "suç örgütü" Allah aşkına! Sözde "örgütün" 6 tepe yöneticisinden birini hayatımda 1 kez 5 dakika görmüşüm! Savcılığa göre, sözde örgütün bir diğer üst düzey yöneticisi: Murat Gülibrahimoğlu. Birazdan Cebeci'den bahsederken daha ayrıntılı anlatacağım. Murat Gülibrahimoğlu, hayatı boyunca AKP ile iç içe olmuş ve iktidarla bağlantıları sayesinde Cebeci'de (bizden çok önce başlayarak) faaliyet gösteren bir iş adamı. Son İstanbul seçimlerinde ise rakibimi desteklemiş, rakibime destek veren medya kuruluşlarını ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ailesinin yönettiği vakıflara milyonlar akıtmış bir iş adamı! Savcılığa göre, sözde örgütün bir diğer üst düzey yöneticisi; Adem Soytekin. Adem Soytekin, burada verdiği ifadesinde kendisi söyledi; bir "örgüt" olduğunu kabul etmiyor, "sistem", "örgüt" ifadelerinin ondan çıkmadığını, bu ifadelerin savcılığın önüne koyduğu bir "şablon" olduğunu ve mecburen imzaladığını açıkça ifade etti.

Duruşmada hepimiz hatırlıyoruz, Savcı, Soytekin'e, "*Beylikdüzü'nde temelleri atılıp İstanbul'un tamamına yayılan çıkar amaçlı suç örgütü"* şeklindeki beyanını hatırlatması üzerine, Adem Soytekin şunları söyledi:

"*Oradaki beyanı ben bir şablon olarak gördüm; o ifade bana ait*

değil. Ben onu şablon olarak gördüm, yani yoksa ben nereden bileyim 2014'te Beylikdüzü'nde Ekrem Bey'in aday olacağını veya aday gösterileceğini? Gidecek aday gösterilecek, gidecek Ekrem Bey 2024'te seçilecek, sonra Cumhurbaşkanı olacak...Yani o biraz hayalperest bir şey olur. Dolayısıyla ben onu bana sorulan şablon soru gibi anladım."

Bu iftiranamenin temel "kurgusunun" bir sözde "etkin pişmandan" değil, bire bir savcıdan çıktığını böylece herkes anladı!

Savcılığa göre, sözde örgütün bir diğer üst düzey yöneticisi; Ertan Yıldız.

Rahmetli Yalçın Küçük, itirafçılığı "insanın kendini kusması" diye tarif etmiş, çok güzel tarif etmiş. Allah rahmet eylesin.

Sonra "İşittim, duymuştum, öyle biliyordum..." Binlerce. Ondan sonra neymiş efendim?

4 bin sayfa iddianame... Ama içinde hiçbir şey yok: 4 bin sayfa, sadece yokluğu gizlemek için. İnsanını çaresiz bırakan düzen, yargılama düzeni olamaz. O çaresizliğin içinden etkin pişmanlık üretmek yargılama olamaz! Bu kumpastır, darbedir.

Ayrıca, "sistem" kelimesinin de aynen "şablon" kelimesi gibi, siyasetçi savcılar tarafından, algı amaçlı ortaya atılmış bir yalandan ibaret olduğunu anladık! Bu kelime ilk defa Aziz İhsan Aktaş dosyasında ortaya çıkıyor ve çok ilginç bir şekilde; kim "Sistem" kelimesini iftirasında kullanırsa, derhal tahliye oluyor. Tahliye olmanın anahtarı: Savcılığın hazırladığı, içinde "sistem" kelimesinin geçtiği "şablon"u sorgulamadan imzalamak!

Sözde "suç örgütünün" diğer 2 yöneticisi ise çok kıymetli yol arkadaşlarım; 12 yıldır basın danışmanım olan Murat Ongun ve 17 yıldır siyasette yol arkadaşım, İBB Spor Kulübü Başkanı Fatih Keleş.

Böyle bir sözde "örgüt"!

Bu kadar insanın hayatı karartılmasa "trajikomik" diyeceğim ancak şu an sadece trajik, kötü niyetli ve absürt.

* * *

Dediğim gibi, montajlanmış birkaç isim dışında, sözde "örgüt şeması"; esasında İBB'nin yönetim şeması. İBB yönetim şemasından suç örgütü şeması üretmek öyle mi? Hukuk devleti adına utanç verici!

Bir gün, bir mahkeme önünde idare hukukunun en temel

ilkelerini anlatacağım asla aklıma gelmezdi! Savcılığın "*suç örgütü*" olarak tanımladığı yapı anayasamızda ve yasalarımızda en ufak ayrıntısına kadar tarif edilen İstanbul Büyükşehir Belediyesi yapısıdır!

"Örgütlenme" varsa; bu örgütlenme yasa ile kurulan, mevzuata %100 uygun olan Büyükşehir Belediyesi örgütlenmesidir! Bunu da kısaca anlatacağım.

İBB, devletin kurumsal yapısının içindedir, kurumsal yapısı Anayasamız ve kanunlarımızla belirlenir ve merkezi idarenin vesayeti ve denetimi altındadır.

İddia Makamı bunları esasında çok iyi biliyor ancak bizi tutsak etme amacına ulaşmak için, "*bilmemezlikten*" geliyor. Bizi hapiste tutmak amacıyla, görülmekte olan bu davada, İBB teşkilatı sözde bir "suç örgütü" olarak gösteriliyor!

Bu kötü niyetli yaklaşıma karşı, öncelikle bu köklü, tarihsel kurumun devletimizce kurulduğunu, her saniyesi devletimizin denetimi ve vesayet yetkisi altında çalıştığını ve benim ve arkadaşlarımın da sadece bu saygın yapıda gecemizi gündüzümüze katarak hizmet ettiğimizi anlatacağım.

İBB yapısından bir "suç örgütü" çıkarmaya çalışanlara bazı temel olguları hatırlatalım. Örneğin; idarenin bütünlüğü ilkesini ve iktidarın (merkezi idarenin) yerel yönetimler üzerindeki güçlü vesayet yetkisini size biraz anlatayım.

Türkiye'nin idari yönetim yapısı iki ana parçadan oluşur: Merkezi yönetim ve yerel (yerinden) yönetim. Anayasamızın 127. maddesi açıkça merkezi yönetimin yerel yönetim üzerinde "*idari vesayet*" yetkisine (yani merkezi yönetimin yerinden yönetimi denetleme yetkisine) sahip olduğunun altını çizer. Bu şekilde bir örgütlenmeye gidilmesinin amacı, ülke genelinde kamu hizmetlerinin idarenin bütünlüğü ilkesi içerisinde, etkin, verimli ve hukuka uygun biçimde yürütülmesinin sağlanmasıdır. Kısacası, yerel yönetimler, idarenin bütünlüğü içinde, çok güçlü ve kapsamlı bir denetim altındadır.

Cumhurbaşkanı, 2017'de Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'ne geçildiğinden beri yürütme yetkisinin tek sahibi ve devletin başıdır. Başında Cumhurbaşkanı'nın olduğu merkezi yönetiminin idari vesayet yetkisini kullanmasına imkân tanıyan pek çok kurum mevcuttur. Üstelik İBB Başkanlığı dönemimde tüm bu kurumların yönetimi, Cumhurbaşkanı veya TBMM'de

Cumhurbaşkanı'nın partisi tarafından atanmıştır. Bu kurumlara sırasıyla bakalım:

Devlet Denetleme Kurulu: Çok güçlü denetim yetkileri var ve tüm üyelerini Cumhurbaşkanı atar.

Sayıştay: Belediyelerin ve iştiraklerinin tüm hesaplarını, her yıl, ayrıntılı şekilde TBMM adına inceler ve denetler. Üyeleri, TBMM'de iktidar tarafından atanır.

İçişleri Bakanlığı'nın ise belediyeler üzerinde çok güçlü idari vesayet yetkisi vardır. Bu yetkiyi özellikle valilik ve mülkiye müfettişleri aracılığıyla kullanır. Valilerin belediyeler üzerinde cumhurbaşkanı adına tam vesayet, genel idare ve denetim yetkisi vardır! Mülkiye müfettişleri ise belediyemizin ve bağlı kuruluşlarımızın tüm hesaplarını, tüm işlemlerini, tüm ihalelerini didik didik incelemiştir! Ön inceleme ve soruşturma yetkilerini de bizim dönemimizde sonuna kadar kullanmıştır! Ticaret Bakanlığı'nın müfettişleri, belediye iştiraklerini denetler; nitekim İBB'nin birçok iştiraki bu kapsamda 2019-2025 yılları arasında –ilk defa– denetlenmiştir.

Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, belediyelerin teşkilat, araç ve kadro standartlarını tespit eder ve yatırımlarını izler. Şunu iyi not edin: İBB "örgütünün" en kilit yöneticileri, İBB Genel Sekreteri, İSKİ Genel Müdürü ve İETT Genel Müdürü, Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı'nın onayı ile atanır!

Hazine ve Maliye Bakanlığı ise belediyelerin tüm dış kredilerini onaylar ve denetler. MASAK ve BDDK da Bakanlık adına çok kapsamlı araştırma/denetleme yetkilerini kullanır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da müfettişleri aracılığıyla denetimler yapar.

Son olarak da yine merkezi idareye bağlı, TİHEK (Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu), KVKK, KDK ve EPDK gibi pek çok kurum, belediyeleri kendi alanlarında denetler.

Mevzuatımızda, merkezi idare, yerel yönetimler üzerinde, yerel hizmetlerin idarenin bütünlüğü ilkesine uygun şekilde yürütülmesi, kamu görevlerinde birliğin sağlanması vb. sebeplerle "idari vesayet" yetkisine sahiptir.

Özetle, İBB'deki tüm dönemimiz boyunca, iktidarın üzerimizde çok güçlü bir denetim ve vesayet yetkisi vardı! Ve bu yetkiler sonuna kadar kullanıldı. Ne kimsenin aklına bizi suçlamak

geldi, ne kimse bize "suç örgütü" dedi.

Şimdi bu sözde iddianamenin mantığıyla bakarsanız; demek ki, devlet, Cumhurbaşkanı ve ona bağlı Bakanlıklar ve kurumlar bizi denetlemekle sorumluyken 6 koca yıl boyunca bir "suç örgütünün" Türkiye'nin en büyük şehrini yönettiğini görmemişler? "Hadi oradan!" derler insana...

* * *

Üstelik, dönemimizde görülmemiş oranda dış denetim ve teftiş yapılmıştır: Belediyeyi temiz ve iyi yönettiğimizi devlet bizzat tescillemiştir!

Biraz önce izah ettiğim üzere, belediyemizi denetleyen pek çok "dış denetim" kurumu mevcuttur. Dış denetimin de farklı çeşitleri vardır; genel teftiş, özel teftiş, Sayıştay denetimi ve sorgusu, valilik incelemeleri, ön incelemeler ve soruşturmalar.

Bu tabloda[9] gördüğünüz, bizim dönemimizde yapılan dış denetimleri biraz anlatmalıyım ki önünüzdeki iddianamenin absürtlüğünü daha iyi anlayın.

2014-2019 döneminde –AKP yönetiminde– İBB toplamda 147 dış denetime tabi tutulmuş.

— Bizim dönemimizde toplam dış denetim sayısı ise 1.590 olmuştur! 11 kat daha fazla denetlendik!
— Ayrıca 1'i özel teftiş 1'i genel teftiş, 2 ayrı teftiş geçirdik.
— Bizim dönemimizde İBB'nin her gün her konuda denetlendiğini söylemek abartı olmayacaktır!

Ve sonuç ne oldu biliyor musunuz: Hiçbir kamu zararı tespit edilemedi!

Tabloda gördüğünüz üzere çeşit çeşit denetimden geçtik, her başlığı biraz izah edeyim.

Ön inceleme ve soruşturmalar konusunda göreceksiniz ki:

— İçişleri Bakanlığı 2014-2019 yıllarında İBB başkanları (Kadir Topbaş ve Mevlüt Uysal) hakkında toplam 26 inceleme, araştırma ve ön inceleme gerçekleştirdi, sadece 1'i için soruşturma izni verildi.
— Ben ise 46 inceleme, araştırma ve ön inceleme geçirdim, 13'ü için soruşturma izni verildi.

9 Bkz. Tablo 7.

Aşağıda sadece birkaç örnek vereceğim, olabilecek en absürt konular için İçişleri Bakanlığı bize karşı soruşturma izni verdi.[10]

Pandemi döneminde 11 CHP'li büyükşehir belediyesiyle birlikte dayanışma kampanyası başlattığımız için, bugünün parasıyla 60 milyon TL paramıza da el konuldu! Zor günde insanlarımıza gidecek yardım parasına el koydular!

İstanbul'un Fethi'nin 567. yılı için Fatih Sultan Mehmet türbesindeki anma programının başlamasını ellerim belimde beklediğim için. Kanal İstanbul'a karşı İstanbulluları bilgilendirmek adına "Ya Kanal Ya İstanbul" ve "Kanal İstanbul'a Kimin İhtiyacı Var" afişleri astığımız için... Ünlü İtalyan ressam Bellini atölyesine ait olan Fatih Sultan Han'ın tablosunu, Londra'da düzenlenen müzayededede satın alarak, anavatanına kavuşturduğumuz için... İBB'nin yaklaşık 30 yılı aşkın, her belediye başkanının da hayır işleri için kullandığı İstanbul Vakfımız, İSBAK'la birlikte yardım toplamak için kiosklar kurduğu için...

Daha öncesinde MEB tarafından "kapatın" diye yazı gönderilen genç kadınlarımızı istihdam eden, annelere çocuk bakımı gibi temel bir sosyal hizmeti sağlayan 127 kreş açtığımız için soruşturmalar açıldı.

Tabii onlar sordu, ben cevapladım. Soruşturulmaktan kaçmadım, çünkü zaten hesabını veremeyeceğim tek bir işlemim olmadı.

Sayıştay denetimleri ve sorgularına da daha yakından bakalım;

— AKP döneminde İBB'yi Sayıştay sadece 5 kez denetlemiş, sadece 1 sorgu yapılmış. İBB, İSKİ, İETT ve İştiraklerimiz her yıl onlarca Sayıştay Denetçisi tarafından tam 82 kez denetlendi! Denetimlerinden şu ana kadar tarafıma 16 sorgu çıkarıldı.

Sayıştay tarafından, bir önceki döneme göre 16 kattan fazla denetlendik! Mülkiye Müfettişlerinin denetimlerinde de çok benzer bir durum görüyoruz.

AKP döneminde belediye, mülkiye müfettişleri tarafından 115 kez denetlenmiş. Bizim dönemimizde ise bin kırk iki kez

10 Bkz. Tablo 8.

denetlendik! İBB binasında 1 büyük kat bu müfettişlere ayrılmıştı. Belediyemizi "didik didik" araştırdılar, incelediler!

Bir önceki döneme göre, mülkiye müfettişleri tarafından 9 kattan fazla denetlendik!

— Son olarak da, biraz önce bahsettim, belediyeleri denetleme yetkisine sahip onlarca başka kurum var; 2014-2019 arası AKP döneminde bu kurumlar İBB'de hiçbir denetim yapmamış! Sıfır!
— Bizim dönemimizde ise, bu kurumlar 378 kez denetim faaliyetlerinde bulunmuşlar!

Belediyemizin iktidar tarafından denetlenmesinin en çarpıcı örneklerinden, teftişlerden de biraz bahsetmeliyim.

İçişleri Bakanlığı, Mülkiyet müfettişleri; genel teftiş yapabilirler, bu durumda belediyenin tüm belge ve bilgilerini tek tek isterler ve incelerler veya belli bir konuda özel teftiş yapabilirler.

Biz gelmeden önce İçişleri Bakanlığı tarafından İBB'ye en son 2012 yılında genel teftiş yapılmıştı: 7 yıldır hiçbir teftiş yapılmamıştı! Sıfır! İBB bizim dönemimizde ise, biri özel diğeri de genel olmak üzere 2 kez Teftiş edildi!

Genel Teftiş: İçişleri Bakanlığına bağlı Mülkiye Teftiş Kurulu Başkanlığı; İBB, İSKİ ve İETT'nin, 1 Ocak 2020-17 Ocak 2025 tarihleri arasındaki –yani 5 yıllık– tüm iş ve işlemlerini, 9 Aralık 2024-17 Ocak 2025 tarihleri aralığında, 8 mülkiye müfettişi koordinatörlüğünde, konusunda uzman kişilerden de yardım alarak genel teftişe tabi tutmuştur. Diğer bir ifadeyle 8 Mülkiye müfettişinin koordinatörlüğünde, İçişleri Bakanlığı'ndan çok büyük bir ekip, 5 yıllık dönemimizi haftalar boyunca didik didik etti ve İBB, İSKİ ve İETT'de gerçekleştirilen bu genel teftiş neticesinde düzenlenen raporlarda kamu zararı bulunmadı!

Özel Teftiş: Hatırlarsınız, dönemin İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İSKİ ve İETT ile iştiraklerine 557 teröristin işe alındığını söylemiş ve hemen akabinde 27 Aralık 2021 tarihinde büyük bir tantanayla özel teftiş başlatmıştı!

AKP'den milletvekili aday adayı olmuş, İçişleri Bakanlığı mülkiye başmüfettişi olan Arif Yıldırım'ın koordinatörlüğünde 4 mülkiye müfettişi, 1 ticaret başmüfettişi, 1 hazine ve maliye başmüfettişi, MASAK ve 50'den fazla uzmanla; 27 Aralık 2021-26

Ağustos 2022 tarihleri arasında yaklaşık 9 ay boyunca İBB'nin 2019-2021 dönemine ilişkin, tüm personel, ihale, işyeri açma ve çalıştırma ruhsatları gibi iş ve işlemleri özel teftişe tabi tutulmuş ve neticesinde: Ne bir teröristin işe alındığı ne de ihalelerde bir usulsüzlük veya yolsuzluk olduğu ortaya konulmuştu! Kısaca iftiraları tutmamıştı.

Süleyman Soylu'nun avukatı daha sonra bu açık iftiraları "*siyaseten*", "*ifade özgürlüğü kapsamında*" söylediğini mahkemeye yazmıştır!

Devletin parasını bu yersiz soruşturmalara harcamak da bu kadar kolay olmamalı. İftira atmak, insanların onuruyla oynamak bu kadar kolay olmamalı!

Bu iktidarın, siyasi amaçla kolayca iftira atabileceğini hatırlamamız bugünlerde son derece önemlidir! Çünkü bugün de akıl almaz iftiralarla karşı karşıyayız.

Bugün iftiranameleri okuyup "*bu kadar açık yalan olamaz, kimse bu kadar vicdansız olamaz; belki gerçek payı vardır*" diye düşünenler; iktidarın, 2021 sonu nasıl büyük bir "tantanayla" İBB'nin terörist yuvası olduğunu iddia ettiğini hatırlasınlar. Tabii hepsi yalan ve iftira çıktı.

* * *

Şu gerçek apaçık ortadadır: Ben ve arkadaşlarım, Türkiye'nin en fazla denetlenen ekibiydik!

Biraz önce anlattım; 6 yıl boyunca, Sayıştay'dan İçişleri Bakanlığı müfettişlerine, KVK'dan Çalışma Bakanlığı'na, Ticaret Bakanlığı'ndan MASAK'a, devletin tüm kurumları, iktidarın kontrol ettiği tüm devlet kurumları, görülmemiş bir gayretle, Ekrem İmamoğlu ve arkadaşlarını 1.590 kez "didik didik" inceledi, denetledi, soruşturdu ve hiçbir yanlış hareketlerini bulamadı!

Savcılık şuna inanmamızı bekliyor; "Siz bu gerçekleri boş verin, bu sayısız denetimi yok sayın, onun yerine iftiralarını geri çeken-pişman olan-vicdana gelen birkaç iftiracının *duyumlarına göre* Ekrem İmamoğlu ve arkadaşlarını mahkûm edin!" Öyle mi? Hadi oradan! Savcıların bu tezi, devletimizin tüm kurumlarına ağır bir hakaret mahiyetindedir. 6 yıl boyunca, ben ve yol arkadaşlarım, Türkiye'nin en fazla denetlenen ekibi olduk. Diyebilirim ki bizim dönemimizde müfettişler Belediye'den çıkmadılar.

Ama sonuç ne oldu? 1.590 denetim ve teftiş sonucu, bizim dürüst yönetimimiz tescillendi!

Bugün burada yalnızca kendim için değil, başta çalışma arkadaşlarım olmak üzere, kamu görevini dürüstlük ve şeffaflıkla yürüten herkes adına konuşuyorum. Tüm bu 1.590 denetim ve bir genel, bir özel teftiş neticesinde, benim ve yol arkadaşlarım hakkında ileri sürebilecekleri bir tek yolsuzluk olmayınca, sırf siyasi saiklerle, birkaç şaibeli gizli tanığın işbirliği ile tutuklanmamıza karar verildi. Burada bulunmamızın özeti budur.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bir daha seçim kazanamayacağını anladığında, rakibiyle yarışmaktan korktuğu için, rakibini elemek adına, başlattığı bir sözde davadır; gerçekte ise siyasi bir kumpas davasıdır, yargının alet edildiği bir darbedir! Bu bir siyasi kumpas davasıdır! Bu demokratik muhalefete yapılmış bir darbedir! Bu Cumhuriyet'e, milletin egemenlik hakkına yapılmış bir darbedir!

* * *

Biraz önce anlattım, devletin kurumları, bizim dönemimizde kamu zararı tespit etmedi. Bunun belgesini de İstanbul Büyükşehir Belediyesi dosyaya sundu. Hatta tam da bu sebeple –herhangi bir kamu zararı tespit edilmediği için– İstanbul Büyükşehir Belediyesi bu davaya katılmadı.[11]

İBB Başkanlık Makamınca, 6 Aralık 2025 tarihli, 2668168 sayılı dağıtımlı resmi yazıyla İBB birimleri, bağlı kuruluşları (İSKİ, İETT) ve tüm iştirak şirketlerinden, 23 Haziran 2019 tarihinden bugüne kadar gerçekleştirilen iç ve dış denetimler neticesinde herhangi bir kesinleşmiş kamu zararı veya şirket zararı tespitinin yapılıp yapılmadığı sorulmuştur.

Cevabi yazıların toplandığı, Yazı İşleri ve Kararlar Dairesi Başkanlığı'nın 22 Aralık 2025 tarihli, 2809558 sayılı cevabi yazısından okuyorum;

"...İç Denetim Birim Başkanlığı, Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlığı, Mali Hizmetler Dairesi Başkanlığı, İETT ve İSKİ Genel Müdürlüğü (Rehberlik ve Teftiş Kurulu, İç Denetim Birim Başkanlığı, Mali Hizmetler Dairesi Başkanlığı) ve 30 iştirak şirketi tarafından gönderilen muhtelif tarih ve sayılı yazılardan, 23.06.2019 tarihi sonrasına

11 Bkz. Tablo 9.

dair kesinleşmiş bir kamu zararı tespitinin bulunmadığı, [...] İBB, İSKİ, İETT ve iştirak şirketlerinin 01.01.2019- 31.12.2021 tarihleri aralığında gerçekleşen ihale işleri, personel işleri, işyeri açma ve çalışma ruhsatları iş ve işlemlerinin İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri koordinatörlüğünde, Hazine ve Maliye Bakanlığı Başmüfettişi, Ticaret Bakanlığı Başmüfettişi ve Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) uzmanları tarafından 2022 yılında özel teftişe tabi tutulduğu;

Ayrıca, yine İBB, İSKİ, İETT ve iştirak şirketlerinin 01.01.2020-17.01.2025 tarih aralığında gerçekleştirdikleri iş ve işlemlerinin İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri tarafından genel teftişe tabi tutulduğu;

Yapılan tüm denetimler ile içişleri bakanlığı müfettişlerince yapılan özel ve genel teftiş neticesinde düzenlenen raporlarda kesinleşmiş bir kamu zararı tespitine yer verilmediği..." Belirtilmiştir.

Bizim tüm dönemimiz boyunca –iktidarın kontrol ettiği kurumların tespitiyle– kamu, herhangi bir zarara uğramadıysa, neyi konuşuyoruz burada? Neden şu anda burada, bu hapishane yapısının içinde duruşma salonu taklidi yapan yerdeyiz? Neden ben ve yol arkadaşlarım özgürlüğümüzden yoksun bırakıldık? Kamuya zarar vermemiş bir İBB'den nasıl "suç örgütü" çıkarabilirsiniz?

* * *

Bu kötü akıl diyor ki; doğru, Ekrem İmamoğlu'nun İBB döneminde hiçbir kamu zararı tespit edilmedi; İBB'nin kasasından kimsenin cebine herhangi bir para girmedi ancak ortada büyük bir suç örgütü var, yüzyılın yolsuzluğu var!

Kamuya zarar vermemiş dürüst bürokratlara nasıl azılı suçlu muamelesi yapabilirsiniz? Burada gördüğünüz bürokrat yol arkadaşlarımın hepsi, dürüst vatanperver insanlar! Hiçbirinin aleyhine tek bir delil yok! Masak raporlarını, malvarlıklarını burada gördünüz, dinlediniz; hangisiyle ilgili tek bir zenginleşme gördünüz? Yok! Tek bir zenginleşme vakası yok!

Peki, bu insanlar neden neredeyse bir buçuk yıldır hapiste, rehin tutuluyor? Bu büyük bir vicdansızlıktır! Şaibeli birkaç gizli tanığın dedikoduları, devletin tüm kurumlarından, müfettişlerinden, sayıştay uzmanlarından daha mı değerli, daha mı güvenilir?

Bu devletimize hakarettir, tüm kurumlarımıza hakarettir!

Birkaç gizli tanığın *"duydum, tahmin ediyorum"* tarzında muğlak ifadeleri üzerine onlarca seçilmiş belediye başkanı ve bürokrat gözaltına alındı, tutuklandı ve sonrasında insanlar, aileleri, malvarlıkları ile tehdit edilip, baskı ile iftiralar alındı.

Gelin bakalım bu tabloya, işte iftiranamenin özeti...[12]

Ayrıca, iftiranamenin dayandığı tanıklarla ilgili süreçler de son derece karanlık ve şaibeli.

Soruşturma aşamasında, dosyayı şişirmek ve sahte bir algı yaratmak için ortaya en az 17 tane gizli tanık attılar. Fakat iş mahkeme salonuna, hakikatin tartısına gelince o kabarık liste bir anda buharlaştı ve mahkemeniz bunların sadece 8'ini dinlemek üzere çağırdı. Adaleti yanıltmak amacıyla kurulan bu devasa yalan kalesi daha mahkeme kapısında paramparça olmuştur.

Mahkemenin dinlemeye karar verdiği bu az sayıdaki kişi içinden, buradaki arkadaşlarımın da anlattığı sizin de onlara sorduğunuz en çok suçlama yönelttikleri sözde tanık "İlke" kod adlı şahıstır.

Ortada öylesine acemi, öylesine ahlaksız bir kurgu var ki "Meşe" diye uydurdukları başka bir gizli tanığın yalan ifadelerini almışlar, utanmadan sıkılmadan kopyalayıp "İlke"nin üzerine şarj etmişler.

Ne var ki üzerine ifade yıktıkları o "İlke" bile bu kirli oyunlara alet olmayı reddetmiş, gidip resmi dilekçe vererek "Ben gizli tanıklık yapmak istemiyorum" beyanıyla bu tezgâhtan çekilmiş. Hem de 2024 yılında yapmış bunu.

Bu şantaj ve kumpas cenderesi öylesine pervasızca işletilmiş ki, dosyada adı geçen diğer tanıklar bile isyan etmiştir. Orhan Alkan isimli bir tanık, medyadan duyduğu dedikoduların dosyaya resmi bir beyanmış gibi eklendiğini fark edince derhal hukuki yollara başvurmuştur. Verdiği dilekçede, huzurdaki dosyada bilgi sahibi yahut tanık sıfatıyla alınmış hiçbir beyanı bulunmadığını vurgulayarak adının bu yalan dolu dosyadan derhal çıkarılmasını talep etmiştir.

Gelelim bir başka "tanık" Ahmet Taşçı meselesine...

Burada yargılanan insanlar ifadelerinde, söylemedikleri sözlerin savcılar tarafından tutanaklara eklendiğini ısrarla vurguladılar. Burada mahkeme heyeti de şüpheyle yaklaşıp "Yanınızda

12 Bkz. Tablo 10.

avukat yok muydu, imzalarken metne bakmadınız mı?" diye sordu. Fakat görüyoruz ki bu iddia makamı, söylemedikleri şeyleri tutanaklara ekleme oyununu yalnızca sanıklara oynamamış, aynı ahlaksız kumpası tanıklara bile kurmuştur!

Biz söylediğimiz her şeyi kanıtlıyoruz. Zira bizim sözümüz hakikattir, alnımız aktır, her şeyimiz tamamen hukuka uygundur. Bunu gayet iyi bilen savcılık, sözde tanık sıfatıyla birini dinliyor, ardından onun ağzından hiç çıkmayan kelimeleri dosyaya, tutanağa geçiriyor. Bu tanık, savcıların kelimeleri çarpıttığını, anlattıklarının tamamen farklı şekillere sokulduğunu ve rızası dışında dosyaya gizli tanık beyanı olarak eklendiğini bizzat itiraf etmiştir.

Bu kişi anlattıklarının tamamen kulaktan dolma duyumlara dayandığını belirterek tanıklıktan çekilmiştir. Sadece korkutmak, şantaj yapmak, baskı uygulamak onlara yetmiyor; iddia makamı ya gizli tanık kılıfıyla belirsiz yalanlar uyduruyor ya da açık tanıkların bile söylemediği lafları zorla, hileyle dosyaya ekliyor!

"Gizli tanıkların" çoğunun suç dosyası kabarık, bazıları yüz kızartıcı suçlardan yargılanmış, yargılanıyor! Düşünün ki bu kişilerin neredeyse hepsinin başı yargıyla dertte; "söyle yalanı, İmamoğlu'na at bir iftira, senin de davaların yok olsun" denildiğini gayet iyi biliyoruz. Hepimiz biliyoruz bu iktidarın nasıl iş yaptığını; belediye başkanlarına da aynısını yapmadılar mı, yargıyı çıkarlarına alet etmediler mi? "Geç AKP'ye, tüm davaların beraatle sonuçlansın" sözlerinin onlarca örneğini hep beraber gözlerimizle gördük.

Bu kumpas çarkının insanları nasıl bir psikolojik şiddete, nasıl bir çıkmaza sürüklediğini çok iyi biliyoruz.

İşte önünüzdeki iftiraname, böyle şaibeli birkaç kişinin, kahvehane dedikoduları üzerine inşa edilmiştir. Hem de dünyada görülmüş en kötü kahvehane dedikoduları!

* * *

Böyle hukuk devleti olmaz: Bu olsa olsa vahşi orman kanunudur!

Eğer şaibeli birkaç gizli tanık, devletin tüm bu kurumlarından daha iyi biliyorsa: Kapatalım tüm bu denetleme kurumlarını, her iktidar bulsun 3-5 gizli tanık, baskı kursun, ağızlarından alsın

birkaç dedikodu ve iktidarı rahatsız eden herkesi –seçilmişleri ve bürokratları– yargılansın, hatta tutuklu yargılansın!

Yarattığınız içtihadın tehlikesinin gerçekten farkında mısınız? Böyle bir devlet düzeni olur mu? Böyle bir hukuk devleti olabilir mi?

Hukuk devleti, iktidarda olanın da muhalif olanın da 86 milyon vatandaşın da aynı adil yargılanma kurallarına tabi olduğu sistemdir. 1.600 kez denetlenmiş ben ve arkadaşlarımı yolsuzlukla suçlamak abesle iştigaldir: Hukuka, vicdana ve ahlaka sığmaz!

Anayasamızın 2. maddesini size okumak istiyorum:

"Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir!"

Bakın, Anayasamıza göre, Cumhuriyetimizin en temel, en belirleyici unsurları; adalet, insan hakları saygı ve hukuk devleti vasfıdır. Bu hukuk devletinin yerle yeksan edilmesi, anayasal düzenimizin yok edilmesidir. Biliyorsunuz, bu çok ağır bir suçtur. Türk Ceza Kanunumuzda, "Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar" bölümünde, "Anayasayı İhlal" en ağır suçlardan biridir:

Anayasanın öngördüğü düzeni ortadan kaldırmaya veya bu düzenin fiilen uygulanmasını önlemeye teşebbüs etme suçudur. Bu suçu işleyenler, günü geldiğinde, adil bir yargılama kapsamında bunun hesabını verecektir.

11 yıl kamu görevi üstlenmiş biri olarak, binlerce şerefli vatansever kamu görevlisiyle birlikte çalışmış biri olarak; kamu görevlilerinin fedakarlığını herkesten iyi biliyorum. İBB'deki yol arkadaşlarımın ne zor şartlarda ne büyük sorumluluk duygusuyla ve vatan sevgisiyle çalıştığınızı en iyi ben biliyorum. Sizin hakkınızı asla yedirtmem!

* * *

İBB örgüt yapısını "suç örgütü" olarak tarif etmek akla ziyandır. Sözde suç örgütü denilen, İBB örgüt yapısı ve yönetim sorumluluğuna da kısaca değinmek isterim. İBB örgütü; Belediye Başkanı, Belediye Meclisi, Belediye Encümeni, İSKİ, İETT,

UKOME, AYKOME, Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlığı, İç Denetim Birimi Başkanlığı, Özel Kalem Müdürlüğü, Danışmanlar, Genel Sekreterlik, Hukuk Müşavirliği, 7 Genel Sekreter Yardımcılığı ve bunlara bağlı 30 Daire Başkanlığı ile 123 Müdürlük, İştirakler Koordinasyon Şube Müdürlüğü'ne bağlı 30 iştirak şirketinden oluşur.[13]

İBB organizasyon yapısı; Türkiye Cumhuriyeti idari örgütlenmesinin bir parçası olarak yasalar çerçevesinde oluşturulmuştur. Yaşanan süreçte bu parçayı sözde bir organize suç örgüt yapısı gibi göstermek akla ziyandır.

Belirtmem gerekir ki, İBB'nin yapısını ve işleyişini devletimiz belirlemiştir. Örneğin, istesem de 7 olan genel sekreter yardımcılığı sayısını 8'e çıkaramam.

Kanunlarla kurulan İBB'nin başı ben olmakla beraber, benim başımda da vali, bakanlar ve en üstte de cumhurbaşkanı vardır.

Dev bir organizasyon olan İBB, yaklaşık 93.000 çalışanıyla artık daha etkin ve verimli çalışmalar yürüten bir kurumdur ve bu kurumda imza yetkisi olan onlarca daire başkanı, iştirak genel müdürleri, yardımcıları ve müdürleri vardır. Sadece üst düzey yönetici (müdürü ve üstü) sayısı 1.000'in üzerindedir!

Bu iddianamenin iddiasına göre, örgütün başı Cumhurbaşkanıdır: Neticede idarenin bütünlüğü ilkesi kapsamında bugün "suç örgütü" olarak tanımlanan İBB örgütü, hiyerarşik olarak cumhurbaşkanına bağlıdır. Biraz önce anlattım; valiliğin –cumhurbaşkanı adına– belediyemiz üzerinde vesayet hakkı vardır. (Cumhurbaşkanı, yürütme yetkisine sahiptir ve tüm kamu idarelerinde, görevli bütün memurlar hakkında disiplin amirliği yetkisini haizdir. Yine bakanlar, kamu hizmetlerinin yürütülmesinden sorumlu en üst düzey yürütme birimidir. Valiler de ilin en üst amiridir ve yürütülen hizmetlerin aksamadan yürütülmesinden sorumludur).

İBB örgütünün en üst amiri olarak belediye teşkilatını sevk ve idare etme yetki ve sorumluluğum olmakla birlikte; İBB, 93.000 çalışanı olan, 6 yılda 114 bin ihale yapmış devasa bir yapıdır. Bu nedenledir ki, İBB, İSKİ ve İETT'de denetim yapan Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlığı ve İç Denetim Birimi Başkanlıkları mevcuttur.

13 Bkz. Tablo 11.

Yine, Ticaret Kanunu'na göre kurulmuş bulunan ve ayrı birer tüzel kişilikleri olan her bir iştirak şirketimizin bünyesinde hem iç hem dış denetim ve disiplin kurulları mevcuttur.

Dediğim gibi, belediye başkanı, belediyenin yönetimini, mali işlemlerini ve kamu kaynaklarının kullanımını denetlemekle sorumlu olan en üst yetkili kişidir. Ben de bu denetim görevimin sonuna kadar farkında olarak, çok da ciddiye alarak çalıştım.

Belediye başkanının yükümlülüklerini yerine getirmemesinin doğuracağı sonuçları çok iyi bilen ve bu konuda kurumsal yapı içerisinde, her zaman liyakatli kadrolardan faydalanan bir yönetici oldum.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi teşkilatının en üst amiri olarak, göreve geldiğim ilk günden itibaren teşkilatı sevk ve idare ederken belediyenin hak ve menfaatlerini en iyi şekilde korumak adına, yaptığım tüm iş ve işlemlerde kamu yararını gözettim. İşlemlerin şeffaf, hesap verilebilir ve hukuka uygun şekilde yürütülmesine azami gayret gösterdim. Belediye başkanı olarak; görev ve sorumluluklarımı kanunlara uygun şekilde yerine getirdim.

Bu arada; aynı yetki ve sorumluluğun daha fazlası valilerde, bakanlarda ve yürütme yetkisinin tek sahibi, cumhurbaşkanında vardır. Onlar benim kadar denetimden geçti mi? Onlar bu sorumluluklarını yerine getirdi mi? Ben ve arkadaşlarım bu testlerden başımız dik başarıyla geçtik!

* * *

Bırakın "suç örgütü" kurmayı, dış denetimi anlattım, üstüne biz bir de İBB'ye iç denetimi getirdik! İBB'yi milletin denetimine açtık! İBB'nin tüm duvarlarını şeffaflaştırdık!

Büyükşehir yönetiminde, usulsüzlükler, yolsuzluklar ve kayırmacılık gibi sorunların olmaması, bu durumların, toplum nezdinde güven kaybına, itibar zedelenmesine ve belediyenin mali kaynaklarının yanlış kullanmasına yol açmaması için; belediye içerisindeki iç denetim sisteminin etkin çalışması için kararlı bir biçimde hareket ettim.

İBB'de ilk defa etkin iç denetim sistemleri kuruldu. Biraz önce izah ettiğim üzere zaten 2019 sonrası, Belediyemiz o güne kadar görülmemiş seviyede, iktidarın emrinde olan tüm kamu

kurumları tarafından olağanüstü bir dış denetime tabi tutulduk. "İç denetim" konusunda ise; o güne kadar hiç hayata geçirilmemiş iç denetim sistemlerinin etkinliğini artırmak için ben ve çalışma arkadaşlarım elimizden geleni yaptık. Bu konuda sürekli mücadele verdik. "Suç Örgütü" kurmak isteyen biri iç denetimi güçlendirir mi? Hadi oradan!

Herkes bilmeyebilir; İBB, İBB Rehberlik ve Teftiş Kurulu, İBB İç Denetim Birim Başkanlığı ve İBB Meclisi Denetim Komisyonu tarafından iç denetime tabi tutulur.

Neler yaptık anlatayım:

1. Öncelikle bir kayıt sistemi kurduk. Sağlıklı bir denetimin yapılabilmesi için öncelikle "kayıt" gerekir. Düşünün ki, bizden önceki dönemde İBB'de e-imza uygulaması neredeyse yoktu! Göreve gelir gelmez, tüm yazışmaların elektronik ortamda yapılması ve imzalanmasını, böylece tüm iş ve işlemlerin şeffaf ve hesap verilebilir şekilde arşivlenmesini sağladık. Soruyorum, gizli saklı iş yapmak isteyen, yolsuzluk yapma isteği olan bir yönetici bunu yapar mı?

2. Hata, usulsüzlük ve yolsuzluklar için şikâyet ve müracaat yolunu açtık. Bu konuda bir Yönerge hazırladık ve yürürlüğe soktuk; bildirim ve şikayetler için usuller belirledik ve bunlara işlerlik kazandırdık, elektronik müracaat yolunu açtık.

3. İç denetimi güçlendirmek için müfettiş alımı talep ettik. Ancak AKP çoğunluklu İBB Meclisi talebimizi reddetti. İBB Rehberlik ve Teftiş Kurulu, İBB'nin her türlü işlemini ve etkinliğini inceler, denetler ve soruşturur. İç denetimin güçlü organıdır.

Rehberlik ve Teftiş Kurulu'nu hep güçlendirmeye çalıştık. İBB tarihinde ilk defa 2020 yılında KPSS başvuru şartı ile yazılı ve sözlü sınav yapılarak 6 liyakatli "müfettiş yardımcısı" alımı yaptık. Sonrasında yeni müfettiş alımı taleplerimiz, önce AKP çoğunluğundaki İBB Meclisi'nce engellenmiştir, sonrasında Cumhurbaşkanlığı ve Bakanlık tarafından ne yazık ki engellenmiştir!

Belediyenin hak ve menfaatlerini korumaya çalışırken, benden bir müfettiş gibi denetim yapmamın beklenilmesi ne hakkaniyete ne vicdana ne de hukuka sığar: Yapmanız gereken, bana denetimi daha da güçlendirebilecek imkânları tanımaktı! İstanbul'da bir "suç örgütü"(!) kurma niyetim olsa; müfettişleri

çoğaltır mıyım hiç? Böyle bir mantık olabilir mi?

4. AKP'nin çoğunluğa sahip olduğu İBB Meclis denetimi de değinmemiz gereken önemli bir başlık: 2019-2024 yıllarında AKP İBB Meclisi'ni kontrol ediyordu. Bunun anlamı nedir biliyor musunuz? İddianamenin konusu 6 yılın tam 5 yılı, AKP İBB Meclisi'nde çoğunluktaydı; AKP, İBB Meclisi'ni kontrol ediyordu!

İBB Meclisi, İBB'nin en yetkili karar ve denetim organıdır! Üzerimizdeki en güçlü iç denetim: Meclis denetimiydi. İBB Yönetimiyle ilgili bütün önemli hususlar İBB Meclisi'nin kontrolü ve onayıyla yapılır.

Taşınmaz alım/satımı, şartlı bağışlar, imar planlarının onayı gibi kritik görevlerinin yanı sıra, İBB Başkanlığı'nın/idarenin faaliyetlerini soru önergeleri ile denetler, ayrıca İBB Meclis Denetim Komisyonu aracılığıyla da tüm faaliyetlerimizi denetler: Bu komisyon 5 yıl boyunca AKP kontrolündeydi ve her adımımızı izledi, denetledi! 5 yıllık denetimler neticesinde, yasalara aykırı bir usulsüzlük ve yolsuzluk bulamadılar, kamu zararı bulamadılar ve tek bir suç duyurusunda bulunmadılar. AKP'li İBB Meclisi, 5 yıl boyunca koskoca "suç örgütünü" görmemiş mi yoksa onlar da mı suç örgütüne üye olup ortaklık yaptılar?

5. Encümen de 5 yıl boyunca AKP'nin kontrolündeydi. Encümen, bir belediyenin en önemli, en yetkili organlarından biridir. İddianamenin konusu olan 6 yılın tam 5 yılı; Encümen de AKP'nin kontrolündeydi! Yönetimimizin her uygulaması, Encümen gözetiminde ve Encümen kararları çerçevesinde yapılmıştır. İBB Encümeni, 2019-2024 yılları arasında, AKP kontrolündeyken tam 878 adet ihale yapmıştır; kararların çoğu oybirliği ile alınmış, sadece çok küçük bir kısmına siyaseten muhalefet şehri yazılmış, ihalelerin %95'ini onaylanmıştır, hiçbir ihaleyle ilgili de AKP kontrolündeki Encümen suç duyurusunda bulunmamıştır!

Encümen kararları ayrıca hem özel teftiş hem de genel teftiş sırasında Mülkiye Başmüfettişleri tarafından 2024 yılının sonuna kadar incelenmiş, bir olumsuzluk tespit edilmemiştir. Bunun yanında her yıl Sayıştay denetiminde incelenmiş ve Encümen ihaleleri konusunda herhangi bir sorgu maddesi bulunmamaktadır.

Tekrar ediyorum; yönetimimizin 5 yılı boyunca, Belediye'nin en yetkili organları; İBB Meclisi ve İBB Encümeni AKP

kontrolündeydi:

Demek ki belediye organlarında bizimle her gün uğraşan, her nefesimizi takip eden AKP, "yüzyılın yolsuzluk suç örgütünü" görmedi, öyle mi? Hadi oradan!

6. AKP dönemi çalıştırılmayan İç Denetim Birim Başkanlığını biz etkinleştirdik. İBB İç Denetim Birim Başkanlığı, AKP dönemi hiç çalıştırılmamış! 2019 öncesi İBB birimlerinde yapılmış denetim sayısı sıfırdı! Bu büyük bir usulsüzlüktür; biz de gerekli suç duyurularını yaptık, ancak elbette ki hiçbir savcı ilgilenmedi...

Bizim dönemimizde ise tüm daire başkanlıkları nezdinde neredeyse her konuda iç denetim faaliyetleri yürütülmüştür. 2020-2025 yılları arasında İBB birimlerimizde tam 140 kez iç denetim yapılmıştır.

7. Her konuda denetim yapılması için bizzat benim onay verdiğim bir başkanlık süreci getirdim. Sorunları ötelemedim, sümen altı etmedim ve savsaklamadım. İdarenin bütünlüğü ilkesi çerçevesinde, düzenlenen raporların devletimizin ilgili kurum ve kuruluşlarıyla paylaşılması ve sorunların birlikte çözülmesi yolunu tercih ettim. Çok konuşulan bir konudan örnek vereyim. Çevre Kanunu uyarınca yapılması gereken hafriyat dökümlerinin mevzuata uygun şekilde yapılıp yapılmadığının kontrolü ve denetimiyle ilgili, Arnavutköy'de bulunan bir sahaya ilişkin, İBB Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlığına inceleme ve soruşturma oluru verdim. Teftiş Kurulu, yaptığı çalışma sonucunda bulgularını 14 Ağustos 2023'te hem Valiliğe hem de İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na bildirdi, savcılık ise *"kovuşturmaya yer olmadığına"* karar verdi. Biz buna rağmen, kaçak hafriyata göz yummuş olan zabıtaların memurluktan ihraç edilmesini sağladık.

Bu arada, önemli bir nokta: Arnavutköy'deki saha, Cebeci'den farklı olarak bir *Maden Bölgesi* değil; bu yüzden Arnavutköy'de belli bir denetim yetkimiz var.

* * *

Dış denetimi, iç denetimi sizlere biraz anlattım. Başarılı ve dürüst bir belediye yönetimi için ayrıca hangi husus çok önemli biliyor musunuz? Liyakatli kadrolar. Kamu yararı için, liyakati en önemli değer olarak kabul ettik.

Ben sorumluluklarını çok iyi bilen ve titizlikle uygulamış bir yöneticiyim. Sorumluluklarımı çok iyi bildiğim için; her zaman

liyakatli kadrolarla çalışan bir yönetici oldum ve ayrıca daima şeffaf ve kurumsal, hesap verebilir ve etkin mali yönetime önem verdim.

Gelin, bir devlet kurumu nasıl yönetilir size biraz daha anlatayım.

Liyakat konusunda bizim dönemimizde büyük iyileştirmeler yaptık:

Bu 5 aylık duruşmalar bize bir şey öğrettiyse o da ne kadar liyakatli insanlarla İstanbul'u yönettiğimizdir! Sevgili yol arkadaşlarım, hepinizle gurur duyuyorum! Ne kadar liyakatli, birikimli, dürüst, kaliteli yöneticilerle çalışırsam, kamu yararını da o kadar koruyacağımı biliyordum. Amacım, İstanbullulara en iyi şekilde hizmet etmekti. Bırakın "suç örgütü" kurulmasını, bir kamu kurumu nasıl iyi yönetilir, devlet nasıl yönetilmeli bunu gösterdik!

O kadar iyi ekipler kurmuşuz ki, 100'e yakın üst düzey yöneticimizin tutuklu olmasına rağmen, yüzlerce arkadaşımızın şu an yargılanmasına rağmen, benim de cezaevinde olmama rağmen; İstanbul Belediyesi mükemmel şekilde 16 milyon İstanbulluya hizmet etmeye devam ediyor!

Tüm bu zorluklar altında, gece gündüz çalışıp, emanete sahip çıkan İBB'deki yol arkadaşlarıma buradan bir kez daha teşekkür ediyorum! İyi ki varsınız, Allah razı olsun hepinizden! Her birinize tek tek teşekkür ediyorum, iyi ki benim yol arkadaşımsınız!

Herkes buna şaşırıyor, kimse inanamıyor...

Bu başarıyı neye borçluyuz biliyor musunuz? Kurduğumuz kurumsal yapıya, iyi yönetişim modeline ve elbette her kademede liyakatli yöneticilerle çalışmış olmamıza borçluyuz. Burada gördüğünüz bu güzel insanların, bu kaliteli yöneticilerin yanlarında çok doğru insanları işe alıp yetiştirmelerine ve doğru kurumsal yapıları kurmalarına borçluyuz.

Kurumsallığımız, kaliteli insan kaynağını en üst seviyede oluşturma çabamızdır. Nepotizmi kapımıza yaklaştırmadık! Eş dost, akraba kavramını tümüyle reddettik! Güvenilir, dürüst, birikimli, idealleri için hizmet üreten insanları yol arkadaşı olarak seçtik.

Elbette eksiklerimiz, hatalarımız, yanılgılarımız olmuştur. Ancak genel kurumsal kalitemizde partizanlık değil milletin evlatlarına eşit fırsat verme prensibi ile hareket ettik. Hak yemedik,

kimsenin hakkını yedirmedik!

Ayrımcılık asla yapmadık. Hem hizmette hiçbir ayrımcılık yapmadık –ilçeler arası, siyasi görüşler, hayat tarzları, inançlar arası ayrımcılık yapmadık– hem de işe alımlarda en ufak ayrımcılık yapmadık. Adayların kimliğine, inancına, siyasi düşüncesine, parti aidiyetlerine asla bakmadık! Tek kıstasımız liyakat oldu. Bize yapılan ayrımcılığı biz kimseye yaşatmadık.

Daima emeğin ve emekçinin yanında olduk. 2019 yılında göreve geldiğimizde 15.000 civarında olan sendikalı çalışan sayımız bugün 70.000'nin üzerinde. Çalışma arkadaşlarımızın örgütlenmesinin önündeki engelleri kaldırdık. Haftalık çalışma saatimizi çalışanlarımız için 40 saat olarak tarif ettik.

Bugün ülkemizde örgütlü 3 işçi konfederasyonunun (Türk-İş, Hak-İş, DİSK, üçü ile de aynı anda sözleşme imzalayan tek kurum olarak her yıl onlarca toplu iş sözleşmesi müzakeresini sulhla yapıyor ve hayata geçiriyoruz. Bu 3 önemli konfederasyonun başkanları o dönemki açıklamalarında İBB yönetimimizin yürüttüğü profesyonel ve emekçi dostu süreci övdüler. Hepsi bizlere teşekkür etti ve imzalanan sözleşmeleri "çok önemli" ve "heyecan verici" olarak niteleediler. Buradan örgütlü 3 işçi konfederasyonu temsilcilerine soruyorum: Ekrem İmamoğlu ve yol arkadaşlarına helallik verir misiniz?

Liyakat, Sadece Bir "Slogan" Değildi Bizim İçin: İBB'de İlk Defa Bunun İçin Sistemler Kurduk

Liyakat, bir kişinin bilgi, beceri, deneyim ve yetkinliğine dayalı olarak görev ve sorumluluklara atanması anlamına gelir. Liyakat, kurumun verimliliğini ve hizmet kalitesini artırır, toplumsal güven açısından da büyük önem taşır. Ayrıca kamuda fırsat eşitliğini/adaleti sağlayarak, ayrımcılığı önleyerek; toplumsal barışa da önemli bir katkı sunar.

Liyakat esaslı işe alımda adayların eğitim düzeyi, mesleki tecrübesi, yetenekleri ve etik değerleri dikkate alınır. İBB'nin işe alım süreçlerinde liyakati sağlamak için şu yöntemleri uyguladık: İlk olarak kurumumuzda şeffaf ilanlarla, tüm açık pozisyonlar kamuoyuna net bir şekilde duyurulur. Bunun için 2019 Haziran ayında göreve gelir gelmez ilk yaptığımız iş "kariyer.ibb.istanbul" web sitesini hayata geçirerek İBB'deki tüm açık roller

tüm Türkiye'ye anlık olarak duyurulmaya başlandı. Bu sayede bugün itibarıyla 2 milyona ulaşan özgeçmiş sahibinin İBB'de bir işe başvurması imkânı sağlanmış oldu. Artık Türkiye'de tüm gençler ve iş arayanlar İBB'de işe nasıl başvurulabileceğini biliyor. "*Hamili kart yakınımdır"*a, gerek duymadan kendisine uygun olduğunu düşündüğü işe kendi rızası ve emeği ile başvurabiliyor. Gençlerimiz de tüm İstanbullular gibi, bu sayede, umutla güvenle başvuru yapabildiler. İkinci olarak, tüm işe alım süreçleri, Türkiye'de eşi görülmemiş şeffaflık ve objektif bir değerlendirme süreci ile yürütülmüştür. Kadrolar sosyal medya, İŞKUR ve diğer kanallar ile duyurulmuş, adaylar KPSS puanları doğrultusunda saha testleri ve/veya mülakatlara davet edilmiştir. Tüm testler ve mülakatlar şeffaf odalarda, şeffaf şekilde kamera kaydına alınarak yapılmıştır. Bu süreç tüm Kamu Yönetimi'nde işe alım uygulamaları için örnek teşkil edecek bir süreç olarak da adaylar ve kurum çalışanlarınca takdirle karşılanmıştır.

İkinci grup olan şirket çalışanları grubu için (şirketlerde uygulama alanı olmayan) KPSS hariç tümüyle aynı şekilde şeffaf ve objektif şekilde ilerlemektedir.

Bizden önce uygulanan "siyasi referans ve tanıdık vasıtalarının" işe alımda ortadan kalkması öncelikle mevcut çalışanlar arasında çok yüksek bir enerji oluşturmuştur.

En önemlisi, kesinlikle siyasi ayrımcılık yapmadık; adaletli yaklaşımımızı terfiler için de uyguladık. Yöneticilik rollerine atadığımız personellerin %60'ı bizim dönemimiz öncesinde var olan İBB kadrolarında yetişmiş, iç kaynaklı personellerdendir.

Bizim dönemimizde İBB üst yönetim kadrolarına atanan çoğu kişi, İBB öncesi tanıdığım, eş dost arkadaş olduğum insanlar değillerdi: Bunu zaten bu 5 aylık duruşma sürecinde sanırım iyice anladınız!

Burada yargılanan birçok bürokrat çeşitli sınav ve mülakatlardan geçmiş; çoğu beni ilk defa bu dava sürecinde yakından tanımış! "Örgüt" kurmak isteyen, gizli saklı işler yapmak isteyen bir yönetim böyle davranır mı hiç?

Tümüyle bilgi, beceri ve deneyimleri ilgili rollere başvurmuş ya da önerilmiş, değerlendirme süreçlerinden başarıyla geçmiş ve ilgili rollere atanmışlardır. Biz kurumumuzu, kişisel ilişkilerle değil; kurumsal değerlerle yönetiyoruz.

Burada ayrıca benim için çok önemli bir konuya değinmek

istiyorum. Bizim dönemimizde üst düzey kadın yönetici sayımız tam 3 kat artmıştır! İlk defa kadın genel sekreter yardımcılarımız oldu. Daha önce kadınların hiç olmadığı alanlarda ve işkollarında kadınları istihdam ettik. İstanbul'u kadınları ve erkekleriyle birlikte yönetme irademiz hep güçlü oldu ve bunu hayata geçirdik. İsteyince oluyor işte! Cesur kadın yol arkadaşlarımla gurur duyuyorum! Sizi hiçbir zaman unutmayacağım!

Özünde, İBB'de, iktidarın bugün Ankara'da yapamadığını – daha doğrusu yapmak istemediğini– yaptık: Çünkü biliyoruz ki kamuya güven ancak adaletle olur. Biz adaletle yönettik.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni yönetim anlayışımızın 2 temel taşı; liyakat ve ortak akılla yönetim olmuştur.

Liyakati biraz önce anlattım. "Ortak akıl" ise benim için, en doğru sonuca ulaşmak amacıyla- tüm karar süreçlerinde farklı paydaşların katılımını, istişareyi ve kolektif düşünceyi teşvik etmektir.

Her kararı almadan önce, ortak akla ve ekip çalışmasına büyük önem veririm. Benimle çalışmış herkes bunu söyleyecektir: Bir yönetici olarak belki de en belirgin özelliğimdir. Bu, kamu yönetiminde hatayı en aza indirmek için "olmazsa olmaz", vazgeçilmez bir yöntemdir! Böylece İBB'de hem demokratik katılımı güçlendirdik hem de İstanbul'un gelişimine ortak akılla yön verdik.

En doğru isimlerin atanması ne kadar önemliyse de, yöneticilerin bu büyük organizasyonun bütünsel performansı için birlikte çalışma, düşünme ve karar alma pratiği ve performans takibinin yapılması da bir o kadar önemlidir. Bu yaklaşımın adı kısaca "iyi yönetişim"dir.

İBB yönetişim modeli, İstanbul için en doğru kararı ortaklaşa vermeyi, bilgiyi ve deneyimi sürekli paylaşarak büyütmeyi ve verimliliği en üst düzeyde tutmayı önceliklendirir.

2024'te 1 milyon 100 bin oy farkla İstanbulluların bizi tekrar görevlendirmesinin önemli sebeplerinden biri bu güçlü yönetişim modelidir: Atamaların liyakat esaslı olmasının, kurumların birlikte çalışmasının ne kadar önemli olduğunun ispatı niteliğindedir.

Bırakın "suç örgütü"(!) saçmalıklarını. 2019 sonrası uyguladığımız İBB yönetim modeli, ülkemizin kamu yönetimi için de

örnek olacak bir modeldir!

Recep Tayyip Erdoğan iktidarı esas bundan rahatsız: Tüm İstanbul ve hatta tüm Türkiye, İstanbul'un adaletle ve liyakatle yönetildiğini anladı. 86 milyon insan: "*Bak olabiliyormuş!*" dedi.

İşte tam da bu yüzden iktidarı bu kadar rahatsız ediyoruz.

Bugün ülkemizde birçok alanda yaşadığımız büyük çöküşün esas sebebi; nepotizm, eş-dost-akrabaya menfaat sağlanması, liyakatsiz siyasi kadrolar ve ortak aklın aranmamasıdır; partizanlığa, bütün kamunun kurban edilmesidir. Daha ileri gideyim; bir Parti Devleti kurma çabasıdır!

Keşke "suç örgütü" (!) demek yerine, biraz öğrenseniz yaptıklarımızdan! Ama öğrenemezsiniz, istemezsiniz. Çünkü niyetiniz yok! Kapasiteniz yok. İşinize gelmez. Sizin için yalnızca o bir avuç azınlığın mutluluğu var.

Bu güzel milleti, boğdunuz, mutsuz ettiniz, kutuplaştırdınız, ayrıştırdınız. Sadece ayrıcalıklı bir zümrenin etrafında aile saadetleri oluşturdunuz. İBB'de bizden önceki dönemlerde burs verdiğiniz üç dört ayrıcalıklı kişiden ya da makam dağıttığınız eş, dost, akrabadan bunu rahatlıkla görüyoruz. Erdoğan yönetiminin o 3-4 imtiyazlı kişiye verdiği burslara denk gelen rakamları biz binlerce öğrenci arasında eşit dağıttık! İşte bizim anlayış farkımız budur.

4. BÖLÜM

Ne "Suç Örgütü"(!) Tam Tersine: İBB'de AKP'nin Kurduğu Rant ve İsraf Düzenine Son Verdik!

Sevgili Milletim;

Gördüğünüz gibi, 6 yıl boyunca başarımız, performansımız, "bereketli bütçe" –halkın parasının halka verilmesi– uygulamalarımız ortada; sayısız denetimin de ortaya koyduğu şekilde bunları dürüst yönetimimiz sayesinde başardık.

Bu durumda şunu hepimiz görüyoruz: Bu bir "yolsuzluk davası" değildir! Tam tersine, 2019 öncesi kemikleşen rant ve israf düzenini, iktidar ve çevresinin (bir avuç insanın) muazzam rant kapısını kapattığımız için bugün burada yol arkadaşlarımla yargılanıyoruz!

Biraz önce gördük, bizim dönemimizle ilgili hiçbir kamu zararı tespit edilmedi! Ancak bir de AKP dönemine bakalım.

Sadece kısaca bahsedeceğim, çünkü tüm buzdağını görmemiz engellenmiştir; tespit ettiğimiz dosyalara el konulmuştur, hiçbir savcılık da meseleleri takip etmemiştir.

Bakınız, bizden önceki dönemde kamu zararlarına ilişkin bir tek rapor yazılmamıştı. İlk defa benim dönemimde tazmin raporları düzenlendi ve bu raporlar kamu zararının tahsili için, Cumhuriyet Başsavcılıklarına, Sayıştay Başkanlığı'na, İçişleri Bakanlığı'na ve İstanbul Valilik makamına gönderildi.

Somut delilli 2,5 milyar dolarlık yolsuzluk tespit ettik.

Bu anlatacağım bölümü gazetecilerin özellikle çok iyi dinlemesini rica ediyorum.

AKP dönemi yapılan yolsuzlukların sadece küçük bir bölümünü anlatacağım; delil karartmalara/kaçırmalara rağmen,

"dedikodu" değil; somut delilini bulabildiğimiz 146 dosyada, 115 milyar TL üzerinde yolsuzluk!

Bu dosyaları, Cumhuriyet Başsavcılıklarına, Sayıştay Başkanlığı'na, İçişleri Bakanlığı'na, İstanbul Valiliği'ne, ilgili Kaymakamlıklara gönderdik. Bu dosyalara ne oldu biliyor musunuz? İçişleri Bakanlığı, tüm teamüllere aykırı olarak, daha önce hiç görülmemiş şekilde; İBB müfettişlerimizce yürütülen dosyalara el koydu! 2,5 milyar dolarlık yolsuzluğu ispat eden dosyalara keyfi şekilde Bakanlıkça el konulması ve sümen altı edilmesi, uyduruk bilirkişi raporları dayanak alınarak ya da savcılıklarca zaman aşınıma uğratılarak kovuşturmaya yer yok kararları verilmesi: Kurumsal ve ahlaki çürümedir, yozlaşmadır, keyfiliğin zirvesidir!

Beni ve yol arkadaşlarımı ise hiçbir delil olmadan tutuklu yargılıyorsunuz! Milletimiz bu ikiyüzlülüğü görmüyor mu sanıyorsunuz?[14]

Bunların arasından, bir fikir vermek adına, sadece 4 örneği kısaca anlatacağım.

1. İBB'nin hiçbir mahalli müşterek ihtiyacını karşılamayan askeri alanın alınarak kamu zararına neden olunması. 24 Ekim 2016 tarihinde, Başakşehir'de askeri alan niteliğindeki bir özel mülk o günün kuruyla yaklaşık 13,5 milyon dolar karşılığı TL bedelle İBB tarafından satın alınıyor.[15] Müfettiş raporunda; söz konusu taşınmazın doğrudan temin yoluyla satın alındığı, taşınmaz malikleri vekilinin eski AKP Maltepe İlçe Başkanı Kamil Barkır olduğu, taşınmaz bedelinin, doğrudan onun hesabına gönderildiği, söz konusu taşınmazın imar planlarında "askeri stratejik alan" olarak fonksiyonlandırılmış olduğu ve bu hâliyle Büyükşehir Belediyesi'nin herhangi bir hizmetinde kullanılmasının mümkün bulunmadığı tespit edildi. Ayrıca askeri alanın içinde olması, yolunun dahi olmaması, kamulaştırmaya konu dahi edilmesinin mümkün olmadığı bir alan olduğunun altını çizmek gerekir! Özetle, AKP'li İBB yönetimi, hiçbir şekilde kullanamayacağı bir araziyi, 13,5 milyon dolara almıştı, bu paralar da AKP'li ilçe başkanı (ve İBB'den kim bilir kimlerin) cebine gitmişti.

2021 yılında hazırlanan gayrimenkul değerleme raporunda,

14 Bkz. Tablo 12.
15 Bkz. Tablo 13.

arazi stratejik askeri alanda olduğu için güncel değeri 13.350.000 TL –yaklaşık 2 milyon dolar– olarak tespit edildi. Özetle; İBB, AKP yönetimi tarafından 13,5 milyon dolara alınan arazinin gerçek değeri en fazla 2 milyon dolarmış! Hem de işlemin yapıldığı tarihten 5 yıl sonra! Kamu zararı: 11,5 milyon dolardır! Somut, net, dedikodu değil. İlk tespitler yapılmışken, söz konusu işe İçişleri Bakanlığı el koydu, konu kapatıldı.

2. Kiptaş arsa alımı (4 günde İBB bütçesinden birilerinin cebine aktarılan para 27 milyon dolar).[16] AKP döneminde KİPTAŞ, Bahçeşehir'den 300 milyon TL'ye bir arsa satın alıyor. Büyükşehir Belediye müfettişi raporuna göre, KİPTAŞ bu araziyi rayiç bedelin çok üstünde bir rakama satın alıyor: Zararın, ödemenin yapıldığı 11 Ocak 2016 tarihi itibarıyla yaklaşık 50 milyon dolar civarında olduğu tespit ediliyor.

Meselenin bir başka boyutu, işin şeytana pabucunu ters giydirecek yanı ise, Bahçeşehir'deki arsanın Nurol İnşaat Ticaret A.Ş.ye ait kısmı 7 Ocak 2016 tarihinde 49,5 milyon TL bedelle Atmaca Gayrimenkul A.Ş. tarafından satın alınıyor (veya aldırılıyor!) ve aynı yeri satın alan firma yalnızca 4 gün sonra yani 11 Ocak 2016 tarihinde Atmaca tarafından 130 milyon TL'ye KİPTAŞ A.Ş.ye satılıyor! Burada dikkatinizi çekmek isterim. Satın alan/aldırılan firma yalnızca 4 gün sonra 2016 yılının parasıyla 81.000.000 TL –27 milyon dolar– güncel kurla 1,2 milyar TL kazanıyor! Süper öngörü, ticari deha mübarek!

Gerçek ne? Arada birileri muazzam zenginleşti: Araziyi ise yine fahiş fiyata KİPTAŞ aldı! Dedikodu, duyum değil; somut delilli yolsuzluk. Güncel kurla toplam kamu zararı: 2,32 milyar TL.

Müfettişin tevdi raporu 8 Mart 2021 tarihinde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderiliyor. Sonuç mu? Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı 14 Ağustos 2024 tarihinde *"kovuşturmaya yer olmadığına"* karar veriyor, itirazlarımız da sonuçsuz kalarak karar kesinleşiyor!

3. Fatih Vatan Caddesi üzerinde bulunan arsa (lunapark arazisi) alımı (Cumhurbaşkanlığı nezdinde yürütülen görüşmeler neticesinde yaratılan rant ve yapılan vurgun).[17] İstanbullu

16 Bkz. Tablo 14.
17 Bkz. Tablo 15.

hemşerilerimin lunapark arazisi olarak bildikleri, Fatih Vatan Caddesi üzerinde bulunan arazi, İBB tarafından 2017 yılında, yaklaşık 430 milyon TL'ye (o zamanın kuruyla; 119 milyon dolar) Metal Yapı Konut A.Ş. şirketinden satın alınmış. Metal Yapı Konut A.Ş.'nin 2011 yılında burayı Fatih Belediyesi'nden alırken ödediği para ise sadece 25 milyon TL (13 milyon dolar)! Metal Yapı A.Ş., burayı Fatih Belediyesi'nden satın aldıktan sonra, İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nce imar planlarında değişiklik yapılarak arazinin değerlenmesi sağlanıyor. Sürecin planlı bir şekilde yürütüldüğünü, Metal Yapı A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı'nın idarenin evrak kayıtlarında var olan iki adet dilekçesinden anlıyoruz. Bu dilekçelerde firmanın alacağı parayı nerelerde kullanacağı ve bu işlemlerin Cumhurbaşkanlığı nezdinde yapılan görüşmeler neticesinde kararlaştırıldığı belirtiliyor. Teftiş kurulumuzca çalışmalar çok yönlü olarak devam etmekteyken, işe İçişleri Bakanlığı el koydu.

2017 yılında satın alınan yerlerin 2021 tarihinde değerlemesi de yaptırılmıştır ve değerleme neticesinde, İBB tarafından alındığı tarihteki değeri ile güncel piyasa değeri farkının 106 milyon dolar olduğu hesaplanmıştır.

Yani Cumhurbaşkanlığı'nın bilgisi dahilinde, Metal Yapı'nın Fatih Belediyesi'nden 13 milyon dolara satın aldığı taşınmaz İBB'ye 119 milyon dolara satılmıştır. Kamu zararı ve vurgunun toplamı 106 milyon dolardan fazla!

Erdoğan, 17/25 Aralık sürecinde o zaman Başbakan iken ne demişti, hep birlikte hatırlayalım: *"Yolsuzluk denildiğinde ben şunu anlarım: Devletin kasasından para çıkıyor mu çıkmıyor mu? Eğer devletin kasasından para çıkmıyorsa buna yolsuzluk diyemezsiniz!"*

Peki, buna ne diyecek Erdoğan? Bizzat kendi onayıyla, İBB'nin (yani devletin) kasasından 106 milyon dolar fazladan para çıkıyor!

Ne güzel dünya! İmarsız araziyi ucuza satın al, sonra İBB buna ticari-konut imarı versin, bu imara göre değerleme yaptır, sonra burayı İBB'ye sat, para ödendikten sonra İBB imarı tekrar değiştirsin ve kendi arsasını değersiz hâle getirsin. Böylece birilerine, Belediye'nin kasasından 106 milyon dolardan fazla para aktar. Bakın bunlar dedikodu, duyum değil; somut, net, delilli yolsuzluk!

Planlı bir şekilde kamu aleyhine vurgun yapanlar serbest,

bunu ortaya koymak için Teftiş Kurulu Başkanlığını harekete geçiren Ekrem İmamoğlu Silivri'de.

4. Bir de size Adil Karaismailoğlu'yla ilgili ihale dosyasını anlatmalıyım. Bu da çok önemli bir yolsuzluk dosyasıdır ve yargı eliyle kapatılmıştır.

Göreve geldiğimiz ilk zaman Bilgi İşlem Dairesi'nde yapılan usulsüz bir ihaleyi hemen tespit ettik, usulsüzlüğü raporlaştırdık. İhale edilen işlerin tamamına yakınının sözleşme ve teknik şartnameye uygun olarak yerine getirilmediği, muayene kabulü ve hakkedişlerinin usule uygun şekilde yapılmadığı hâlde KDV dahil toplam 18.240.000 TL –bugünün parasıyla 154 milyon lira– tutarında yapılan ödemenin kamu zararı olduğunu tespit ettik. Bunun üzerine başta dönemin Genel Sekreter Yardımcısı ve İhale ve Harcama Yetkilisi Adil Karaismailoğlu hakkında, 2020 yılında, suç duyurusunda bulunduk. Peki sonra mı ne oldu? Bence herkes tahmin etmiştir. Tabii ki, 2020/181467, K: 2024/56923 sayılı 24.04.2024 tarihli İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı "kovuşturmaya yer yoktur" kararı vermiştir.

Anlatacağım bitti mi? Hayır. Bu kararda esas alınan bilirkişi raporu tahmin edilebileceği gibi, ne hikmetse sürekli bizim davalarımızda görevlendirilen, her şeyi bilen Bilirkişi Satılmış Büyükcanayakın'ın 4 Aralık 2023 tarihinde düzenlediğini öğreniyoruz.

Mühendislerin ve konusunda uzman teknik kişilerin düzenlediği raporlara itibar etmeyen Savcılık, bilgi işlem konusunda hiçbir eğitim ve öğrenimi olmayan muhasebeci bir bilirkişinin yazdığı bir cümle ile burada ihaleye fesat yoktur diyor.

Anlatacaklarım daha bitmedi. Söz konusu suç duyurusuna ilişkin bilgiler gerek yazılı gerekse görsel basında yer almış, akabinde habere erişim engeli, sonrasında ise erişim engeli haberlerine de erişim engeli gelmiştir.

Dönemin Ulaştırma ve Altyapı Bakanı olan kişi, bu işlerle ilgisinin bulunmadığını beyan etmiştir. Halbuki, muayene ve kabul komisyonunu tutanağında kendi ismi ve imzası vardır. Hatta yerel seçimlerden 4 gün önce 27 Mart 2019 tarihinde iş artışına onay veren kendisidir. İşlerin eksik ve kusursuz yapıldığını gösterir tutanağı da seçimden hemen sonra, mazbatamı vermeden önce 8 Nisan 2019 tarihinde imzalayan da kendisidir. Ödeme emri belgelerinde harcama yetkilisi olarak kendi ismi ve imzası

bulunmaktadır.

Teknik personelin sabit olan tespitleri karşısında, uyduruk bir bilirkişi raporuna istinaden İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nca, güncel kurla 154 milyon liralık bu yolsuzluğun kapatılmış olmasını vicdanınıza havale ediyorum!

Bunlar kahvehane dedikoduları değil; belgeli yolsuzluklar.

Görevi kötüye kullanma, rüşvet, zimmet, ihaleye fesat karıştırma ve edimin ifasına fesat karıştırma konularında yapılan tespitlere istinaden Cumhuriyet Başsavcılıklarına 62 adet rapor gönderdik. Biz "duyumlar" veya "dedikodular" temelinde değil; somut belgeler temelinde suç duyurusunda bulunduk. Ancak neredeyse tamamına, Savcılık, "*kovuşturmaya yer olmadığına"* dair karar vermiştir. Şaşırdık mı? Elbette hayır! AKP'liyseniz en somut delil bile görmezden gelinir; muhalifseniz "duyumlar, dedikodular" bile tutuklanmanıza yeterli olur! CHP söz konusu olunca; yoktan var edilen yolsuzluk suçlaması... AKP söz konusu olunca tamamı somut delillere dayalı yolsuzluk dosyaların yok olması, buharlaşması.

Dert yolsuzluktu öyle mi? Yalancılar! Dünya âlem biliyor dertlerinin sözde "yolsuzluk" olmadığını! İftiracı İktidar! Gerçekten "çıkar amaçlı suç örgütü" arıyorsanız, İBB'de AKP döneminin imar rantına bakın!

AKP iktidarının milletimize değil, bir avuç insana hizmet ettiğini, yolsuzlukta sınır tanımadığını artık herkesin görmesi lazım!

Bakın büyükşehir belediye başkanı olduktan sonra, 130 adet imar dosyasını incelettim. Toplamda yaklaşık 8.000 proje üzerinden; yalnızca 130 imar projesini inceleyerek, birilerine 85 milyar dolarlık –yaklaşık 4 trilyon liralık– rantın aktarıldığını tespit ettik. Bu rakam, İBB'nin yaklaşık 10 yıllık bütçesi kadardır!

Bu 130 proje plan değişiklikleri, fonksiyon değişiklikleri veya mevzuat dışı uygulamalar nedeniyle detaylı olarak değerlendirilmiştir. Bu projeler, imar planı tadilatları ve özel plan onayları yoluyla çoğunlukla kamu mülkiyetindeki donatı alanlarını özel sermayeye devretmiştir. Yani hepimizin olan park alanlarını, okul alanlarını, hastane alanlarını bir avuç insan zenginleşsin diye lüks konutlar, AVM'ler, oteller yapmak için betona boğmuşlardır.

Şimdi seçilmiş 130 rant projelesinden birkaç tanesine değinip;

ayrıca dönüşüm diye AKP dönemi İBB ve Şehircilik Bakanlığı eli ile bir kent nasıl yozlaştırılır, sırf bir avuç insan mutlu olsun diye toplum nasıl mutsuz edilir, Fikirtepe örneğinde de kısaca bahsedeceğim. İlk bahsedeceğim proje, Şehrizar Konakları projesidir.

1992 yılındaki imar planlarında tamamı "yeşil alan", Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından kamulaştırılmış bir arazi. Sonrasında Emlak Konut A.Ş.ye devrediliyor ve akabinde ihale ediliyor.

2005 yılından itibaren, önce İBB, sonra Bakanlık tarafından defalarca imar planları yapıldı ve mahkeme tarafından planlar iptal edildi. Bir dönem mahkeme tarafından ruhsatları dahi iptal edildi; yargı süreçleri hâlen devam ediyor.

Silüet alanında kalmasına rağmen (yani bina yapılacaksa yükseklik 6.50 metre olabilir), 9.50 metre yüksekliğinde yapılar yapıldı. Üstelik, 1. ve 3. derece doğal sit alanında kalmasına rağmen yapılaşmanın önü açıldı.

Tüm bunlara rağmen, proje yapıldı. Yani korunması gereken sit alanıymış, yeşil alanmış, Boğaz'ın silüetiymiş, kamunun mülküymüş, bunlar için hiç fark etmiyor. Varsa yoksa rant!

Bir başka proje, Bakırköy'deki Koru Florya'dır.

Mülkiyetinin tamamı kamuda (TOKİ ediniyor) olan arazinin tamamı imar planlarında "sağlık tesis alanı" ve afet açısından müdahale alanı olarak "helikopter pisti" olarak belirlenmiş.

2009 tarihinde TOKİ'nin yaptığı imar planı ile 145 bin metrekarelik "Ticaret Alanı" olarak imara açılıyor. Daha sonra mahkemece iptal edilen planlar önce İBB ve sonrasında Bakanlık tarafından yapılmaya devam ediliyor.

Zamanında arsa sahibi tarafından kamu alanı olarak terk edilen arazi TOKİ eliyle yandaşa peşkeş çekiliyor.

Bahsedeceğim üçüncü proje, Hattat Tower (Diamond Of İstanbul).

2008 yılında inşaat emsali 2.30'dan 3.00'a yükseltildi. Mahkeme imar planlarını iptal etti. 2010 ve 2011 yılında İBB yeniden imar planı yaptı. 2015 yılında İBB ile arsa sahibi arasında, avan projenin onaylanması karşılığında 18 adet taşınmazın "şartsız bağış" yapılmasına ilişkin protokol imzalandı.

Yani bağış karşılığı, avan proje onaylanıyor!

Mevcut iddianameye göre; bunun adı irtikap değil miydi? Bu parsellerin 11'i Kadir Topbaş'ın Büyükçekmece'deki evinin

çevresi. 2017 yılında mahkeme planları iptal etti. 2019-2020 yıllarında Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından imar planları onaylandı.

Sonra Zeytinburnu, Onaltıdokuz İstanbul: "16/9 Kuleleri" projesi. 2008 yılında parsel ölçeğinde plan değişikliği ile Emsal: 1.00'dan Emsal: 2.50'ye çıkarıldı. Yükseklik serbest bırakıldı. 50 bin metrekare inşaat alanı artırıldı. Bu proje, İstanbul'un o eşsiz tarihi siluetini bozdu!

UNESCO, projenin Topkapı Sarayı ve Sultanahmet Cami gibi anıtların yüzyıllardır korunan siluetini ve tarihi kent görünümünü değiştirdiği için kamu kurumlarını uyarmıştır. Yapılanlar; İstanbul'a, İstanbul'un eşsiz tarihine ihanettir.

Peki, bu büyük kent suçundan dolayı savcılık bir soruşturma açtı mı? İnsanlar şafak vakti gözaltına alındı mı, tutuklandı mı? Elbette hayır! Sadece kuleleri yapan iş insanıyla ilgili Erdoğan; *"kırıldım, 5 yıldır konuşmuyorum"* dedi! Yargı yok, hesap verme yok, tutuklama yok; sadece "küslük!"

Son örneği de iddianamenin yani terfinamenin baş aktörünün ilgisini çekebilecek bir yerden vereyim. Halkalı'da Temapark projesi, tamamı yeşil alan olan yüzbinlerce arazi imara açılıyor. Plan yetmiyor, kentsel tasarım projeleri ile rant vurgunu yapılıyor.

Tamamı donatı alanı olan alanın imara açılması; kentsel tasarım projesiyle yüz binlerce metrekare alanın inşaata açılmasıdır.

Bu alanın tamamı "Bölge Park Alanı" içinde kalmaktayken İBB tarafından 2010 yılında Emsal: 0.25 ile "Özel Proje Alanı"na alınıyor. Sonrasında Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nca planda "kentsel tasarım projesi"ne yapılan atıfla 450 bin metrekare olan emsal hakkı 600 bin metrekareye çıkarılıyor. 150 bin metrekare rekreatif amaçlı kullanım olması gerekirken konut+ticaret alanı olarak kullanılıyor.

Bu konuda ilginç bir anekdotu da paylaşmak isterim. Önemli bir AKP'li yöneticiden bizzat duyduğum şekliyle, Erdoğan bölgedeki yüksek yapıları ve yoğun yapılaşmayı görünce "TEMA'yı anladım da PARK nerede?" demiş. Yani bu ihanetin, en tepede bile fark edildiği, ama yine de göz yumulduğu, üstü örtüldüğü bir gerçek.

Şimdi Fikirtepe rezaletini ve kent suçunu sizlere biraz anlatayım. Bu bölgenin geçirdiği evrim, AKP'nin şehirciliğe ve kentsel dönüşüme bakışının özeti niteliğindedir. Aynı zamanda da hem

kamu zararı hem de şehre getirdiği nüfus/altyapı ve benzeri yükler bakımından bir başarısızlık örneğidir.

2007 yılında "kentsel dönüşüm alanı" ilan edilen bölgeye, 2011 yılında İBB tarafından onaylanan imar planlarında Emsal: 4.14 gibi görülmemiş yükseklikte inşaat hakkı verilmiştir.

Sonrasında defalarca imar planları mahkemelerde iptal edildi. 2013 sonrasında "riskli alan" ilan edilen bölgede, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından bölge adalara bölünerek imar planları yapıldı. Bu süreçte, birçok firma bölgede vatandaşlardan imza topladı. Bazı firmalar battı, şantiyeler yarım kaldı. Kira yardımları ödenemez oldu. Alanda çantacılar ciddi kazançlar elde etti.

2022'de Bakanlık doğrudan sürece dahil olarak bugünün değeri ile on milyarlarca lira ayırıp yarım kalan şantiyelerde inşaat sürecini başlattı. Ancak hâlen teslim aşamasında sorunlar yaşandığı belirtiliyor. Sonuç itibarıyla kentin merkezinde çok büyük bir yapılaşma ve beraberinde getirdiği nüfusla birlikte trafik yoğunluğu oluştu. Kentsel dönüşüm süreçleri ise yıllar süren bir yılan hikayesine dönüştü.

Fikirtepe Esenyurt ile birlikte kent suçları müzesi olmaya namzet, AKP döneminin en kötü uygulamalarından biridir.

Ve Üsküdar Sahili... Yıkım ve arındırma çalışmalarımıza karşılık olarak, yıkım kararı çıkardığımız alana bizzat bakanın çabası ile bu işgalcileri koruma amacı altında boğazın kıyısına imar çıkarma girişimini de ibretlik bir örnek olarak anlatmak lazım. Üsküdar Meydanı ile Harem arasında işgalci 8 kafenin yıkımı gerçekleştirildi. Bu kafeler İBB mülkiyetindedir.

2023 yılında kaçak kafelerin yıkımını önlemek amacıyla Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından imar planı yapıldı. Bu alan "Günübirlik Tesis Alanı" olarak belirlendi. Açtığımız dava sonucu söz konusu imar plan iptal edildi. Alanın "Meydan Alanı" olarak belirlenmesine yönelik imar planı 12 Haziran 2026 tarihinde Bakanlığa iletilmiştir.

Tüm bunlar olurken; İstanbul'u korumak isteyen Daire Başkanımız, kıymetli yol arkadaşım Ramazan Gülten, fiziksel saldırıya uğramıştır; kemikleri kırılmıştır!

* * *

İBB Meclisi ve imar komisyonunun 2019 öncesi nasıl kişisel rant ve yağma dönemine döndüğünü ve arsa sahipleri ile organize şekilde İstanbul'a yaşattıkları ihanetin 10 yıllık tespitlerini de anlatmam gerekir!

2009-2019 yılları arasında AKP kontrolündeki İBB Meclisi tam 7.642 adet parsel bazlı imar tadilatı yaptı. AKP yönetimi önerdi, Meclis onayladı. Bunların yaklaşık üçte biri; 2.278 adedi; imar alanı arttırmaya yönelik yapılan değişikliklerdi.

2019-2026 yılları arasında, yönetimin bize geçtiği yıllarda ise, İBB Meclisi'nde rant odaklı olmadığını tespit ettiğimiz 69 teklif kabul edildi yalnızca! Üstelik bu 69 değişiklikle ilgili teklifler de bizim yönetimimizden gelmedi; 2019-2024 yılları arası AKP çoğunluğunda olan İBB Meclisi'nden geldi. Rant odaklı olmayan sadece 69'u kabul edildi. Farka bakın.

AKP dönemi yapılan 2.278 adet tadilatın amacı ve kapsamı, tümüyle rant ve yağma düzeninin tarifidir.

Arkadaşlarımın özel bir çalışmayla bu 10 yıl içinde mercek altına alınan sadece 130 projede elde edilen rant, 85 milyar dolar olarak tespit edilmiştir!

Bugün, şehir plancısı kıymetli arkadaşlarımın tutuklu bulunması tesadüf değildir.

Ben ve yol arkadaşlarım kent suçlarına engel olduk, kentlerimizin sağlıklı ve güvenli gelişmesi için görevimizi ifa ettik ve hepimizi tutukladılar. Bu elbette bir tesadüf değil: Bilinçli bir tercihtir. Tercihin nedeni de açıktır: Kent rantlarını yöneterek sermaye transferi yapan iktidar, yerel yönetimlerdeki şehir plancıları ve kamu yararı gözeten meslek insanlarını hedef alıyor.

Şehir plancıları bugüne kadar aldıkları yerel kararlarla, planlama süreçleriyle ve bilimsel itirazlarıyla çok sayıda rant projesinin önünde durdu. İstanbul başta olmak üzere büyük kentlerde kamu yararına aykırı, çevreyi ve yaşam alanlarını tehdit eden projeler bu sayede ya durduruldu ya da değiştirildi.

Bizden önceki dönemde, kamu arazilerinin imara açılması sonucu 85 milyar doların üzerinde kamu kaynağı belli şirketlere aktarılmıştır. 2009-2019 AKP yönetiminde; İstanbul'u planlama yetkisi, özellikle parsel bazlı emsal artışları yaratmak ve kamu arazileri ile donatı alanları üzerinden bir avuç insana servet yaratmak amacıyla kullanıldı, "rant odaklı planlama" yapıldı.

(Herkes bilmeyebilir; "donatı alanı"; bir yerleşim yerinin ihtiyaç duyduğu kamusal hizmetler ve sosyal/teknik altyapılar için ayrılmış alanlardır).

Bizim dönemimizse; kentin teknik ve sosyal altyapı eksikliklerini gidermeyi amaçlayan, parsel bazlı imar artışlarını neredeyse yok eden, az sayıda kabul edilenleri de ciddi bir filtrelemeye tabi tutan, "kamu yararı ve sosyal donatı odaklı planlama" dönemidir.

Mesele zihniyet meselesidir; bizim planlama felsefemizin odağında, İstanbullulara ve İstanbul'a hizmet var. AKP döneminde ise, güzel İstanbul'umuz, "yağmalanacak büyük bir arsa" gibi görülmüş. Erdoğan boş yere "biz bu şehre ihanet ettik" demedi! İhanet o kadar büyüktü ki, kendisi bile dayanamayıp itiraf etti.

* * *

Gelin hep birlikte AKP dönemi ve bizim dönemimiz arasındaki imar planlaması farkına biraz daha yakından bakalım. Önce 2009-2019 arası AKP dönemine bakalım:

Tablodan göreceğiniz gibi, AKP dönemi, parsel bazlı imar artışı yapılan arsa sayısı: 2.278![18]

O dönem alınan yaklaşık 23.780 meclis kararını değerlendirdik; bunlardan 14.298'i imar değişikliklerine ilişkinmiş. Diğer bir ifadeyle, AKP döneminde; imar değişiklikleri/planlamaları, İBB Meclisi gündeminin %60'ını işgal ediyormuş. 7.642 imara ilişkin teklifi ise AKP'li İBB Meclisi kabul etmiş! Bunlardan 2.278'i ise imarlı alan arttırmaya yönelik yapılan "rant odaklı" değişikliklerdir. Özetle, AKP dönemi, İBB Meclisi'nin işi gücü, bir avuç insana imar değişiklikleriyle rant sağlamak olmuş.

AKP döneminde, kamuya ait, yani başta 16 Milyon İstanbullu olmak üzere, 86 milyon vatandaşımıza ait; spor alanları, askeri alanlar, parklar ve yeşil alan rezervleri, birçok yöntemle (plan notu oyunları, emsal artışları, serbest yükseklik tanımlamalarıyla) 1 avuç insanın rant elde ettiği devasa projelere (lüks konut veya AVM projelerine özellikle) dönüştürülmüştür. AKP dönemi imar değişiklikleri hep çok büyük çaplı (büyük rant amaçlı), yüksek yoğunluklu olmuştur.

Millete ait olan İstanbul'un altın değerindeki taşı toprağı; iktidardaki ve iktidara yakın bir avuç insanı resmen ihya etmiştir!

18 Bkz. Tablo 16.

2009-2019 döneminde; kabul edilen planların %30'u doğrudan imarlı alan artırmaya yönelik olmuştur. Düşünün ki binlerce imar rant değişikliği yapıldı: Bu yüzden, örnekler saymakla bitmez. Bu tür projelerle, iktidardakilere ve iktidara yakın bir avuç insan için yaratılan rant; 85 milyar dolar. Asrın yolsuzluğunu siz burada arayın cesaretiniz varsa! 2.278 adet parsel bazlı imar artışı yapıldı ve her bir işlem tek başına asrın yolsuzluğudur!

Daha korkuncu ne biliyor musunuz? Bunları yaparken, AKP yönetimi İstanbul'un deprem gerçeğini de tamamen görmezden geldi. Deprem toplanma alanı olması gereken yüzlerce devasa araziyi lüks konut ve ofis projelerine tahsis etti. İnsan hayatına verdikleri değer, rant sevgilerinin çok altında.

İBB AKP döneminin diğer bir dikkat çekici noktası ise hukuku dolanma alışkanlıkları olmuştur; planların birçoğunu mahkemeler *"kamu yararına aykırı"* diyerek iptal etmiştir. Buna rağmen AKP İstanbul yönetimi, Bakanlığın veya TOKİ'nin gücünü arkalarına alarak planları tekrar Meclis'ten geçirmişlerdir.

* * *

Bizim dönemimizde ise, plan değişikliği tekliflerimiz; kreş, raylı sistem, dere ıslahı, yol ve kavşak projelerinin entegrasyonu, eğitim, sağlık, iskele ve benzeri sosyal-teknik altyapı ihtiyaçlarının giderilmesine yönelik olmuştur. Özel parsel bazlı imar artışı tekliflerinden sadece 69 adedi değerlendirilmiştir. Hem toplam sayı AKP dönemine göre 33 kat azdır hem de niteliksel olarak bunlar çok daha küçük parsellerdir; vatandaşların haklarının korunması yönünde olmuştur.[19]

Örneğin, 50 metrekare parselin imar artışı ve 5.000 metrekare parselin imar artışı aynı mesele değildir. Biri, bireysel bir sorunun dikkate alınmasıdır, diğeri ise sadece ve sadece "rant" odaklıdır. Üstelik 2019-2024 yılları arasında İBB Meclis çoğunluğu yani karar alma yetkisi AKP'dedir.

Şunun altını özellikle kalın kalın çizmek isterim ki, imar artışına yönelik müellifi bizim yönetimimiz olan tek bir plan değişikliği teklifi sıfırdır!

Bizim dönemimizde ise; vatandaşların, ilçe belediyelerinin teklifi ya da mahkeme kararı gereğince sadece 69 tane parsel

19 Bkz. Tablo 17.

bazlı imar artışı yapılmış. Üstelik hiçbiri rant odaklı değişiklikler değil.

Bizim dönemimizde, kamu yararı ve sosyal donatı odaklı bir filtreleme mekanizması kurduk: Özetle, sunulan tekliflere rant odaklı bakmadık, tamamen İstanbul ve İstanbulluların faydası açısından baktık. On binlerce metrekarelik devasa bir yeşil alan veya kupon araziyi uluorta imara açıp lüks rezidans yapmadık.

İBB'nin ürettiği plan tekliflerinin ana omurgası, halkın günlük yaşam kalitesine dokunuyordu artık; kreş alanları, raylı sistem güzergahları, dere ıslah projeleri, kavşak düzenlemeleri, iskele koruma bantları ve genel olarak eğitim ve sağlık gibi sosyal-teknik altyapı yatırımlarının gerçekleştirilmesi amacıyla yapıldı. Parsel parsel, şirket şirket imar ayrıcalığı dağıtma dönemini biz kapattık! Tertemiz 7 yıllık bir dönemin İstanbul'a yaşatılmasının onurunu yaşıyoruz!

Kentin bütününe yönelik 1/5000 ölçekli bütüncül bölge planları onaylayarak mülkiyet sorunlarını kamu yararı çerçevesinde çözdük.

Sonuç olarak 2009-2019 arasındaki AKP yönetimi tarafından bizzat siyasi kadroları ile yürütülen rant ve yağma organizasyonu ağır bir kent suçudur. On milyarlarca dolarlık bu usulsüz uygulamaların her bir dosyası yargı konusu olmalıdır.

* * *

İstanbul'un "müteahhit ve rant odaklı gayrimenkul başkenti" olduğu bir 10 yıldan; "halk odaklı, kamusal donatı ve altyapı öncelikli yaşam kenti" vizyonuna geçtik.

Geçmişte AKP döneminde İstanbul'a açıkça ihanet edildi ve maalesef sonuçlarını hâlâ her gün yaşıyoruz, görüyoruz; yaşanması zor, altyapısı, devasa konut, ofis ve AVM projelerini kaldırmakta zorlanan bir şehri bıraktılar bize.

Biz ise yepyeni bir felsefeyle İstanbul'un yağmalanmasını durdurduk. Bunu burada bulunan değerli yol arkadaşlarımla –Türkiye'nin en iyi şehir plancılarıyla– başardık. İstanbul'un kamu arazilerini yağmalama dönemini bitirdik. Ve bu yüzden zaten hepsi bugün Silivri zindanındalar; o kadar çok kişinin rant hayallerini kursaklarında bıraktılar ki!

Kıymetli Yurttaşlarım;

Sizlere çok basit bir soru soracağım, bunu iyi düşünmenizi istiyorum. İstanbul'un taşı toprağı "altın" olduğuna göre, AKP yönetimi –sadece yakından analiz ettiğimiz 130 projeyle– 85 milyar dolar rant elde etmişken; ben ve arkadaşlarım menfaat peşinde olsaydık neden İstanbul'un imar rantı projelerine son vermiş olalım? Bunun en ufak bir mantığı olabilir mi?

İBB Başkanı olarak ve İBB yönetim ekibi olarak zenginleşmek isteseydik, elde edebileceğimiz en kolay rant, imar artışlarına geçit vermek olurdu! Yapmamışız. Elimizden geldikçe de engellemişiz. İstanbul'u ve İstanbulluları korumuşuz.

Savunmalarında, değerli yol arkadaşlarım Buğra Gökçe, Gürkan Akgün, Ali Kurt ve Ramazan Gülten size yaptıklarımızı anlattı. Bazen hayatları pahasına kaçak rant yapılarıyla mücadele ettiler; linç bile edildiler! Yol arkadaşlarım, size AKP döneminin İstanbul'a ihanetini de anlattı.

İstanbul tarihi boyunca doğu-batı doğrultusunda lineer gelişmişken, ormanlarımızı, tarım alanlarımızı, su havzalarımızı ve hava koridorumuzu yok etmek pahasına AKP'nin kuzey bölgesinin nasıl imara açtığını anlattılar.

AKP'nin İstanbul'un siluetine ihanet ettiği için, bizim nasıl "Mimari Estetik Komisyonu"nu kurduğumuzu; İstanbul'a karşı nasıl sorumlu davrandığımızı da anlattılar.

Şehircilik anlayışımızda kişilere rant değil, tüm milletimize fayda olduğunu, nasıl bu amaçla 19 meydan yaptığımızı da anlattılar.

Ve AKP döneminde milyarlarca dolar rantın döndüğü bir daire başkanlığında, bizim dönemimizde kimsenin cebine nasıl bir kör kuruşun girmediğini siz de gördünüz; herkes bunu biliyor!

Bu iftiraname çöp olmuştur. Hadi oradan! Bu davaya kimseyi inandıramazsınız!

* * *

İstanbul ve Marmara Bölgesi için olan büyük deprem kapımızın eşiğinde bekliyorken, şehir plancılarının ve bilim insanlarının uyarılarına rağmen kentin en riskli alanlarında yüksek yoğunluklu projeler ısrarla dayatıldı.

Buna karşı çıkanlar, bunları ortaya koyanlar ise bugün cezaevinde.

İBB tarafından yürütülen katılımcı, şeffaf ve tamamen bilimsel veriler ışığında hazırlanan, gerçekten halkın ihtiyaçlarını gözeten planlar, rant odaklı projeleri engelledi.

Bu arada, gelecek yılların en önemli yeni rant hedefi Kanal İstanbul'dur; nasıl İstanbul'u kurtarmak için bu projeye karşı çıktığımıza biraz sonra değineceğim. Burada tutuklu olmamızın çok önemli bir sebebi de Kanal İstanbul'a karşı verdiğimiz mücadeledir!

Bugün şehir plancıları, mimarlar ve mühendisler sadece mesleklerini icra ettikleri için, kamu yararını savundukları için tutuklanmaktadır. Ancak bilinmelidir ki bu baskılar bizi yıldırmayacak. Kentlerimizi savunmaya, kamu yararını korumaya devam edeceğiz.

Hani, "*İstanbul'a ihanet ettik*" diyen Recep Tayyip Erdoğan'ın, ihanet olarak belirttiği, AKP dönemine ait sadece 130 adet imar dosyasıyla yaratılan kentsel rant miktarı 85 milyar dolar! Güncel kurla yaklaşık 4 trilyon TL! Eski parayla; 4 kentilyon TL! "Yüzyılın yolsuzluğunu" arıyorsanız, AKP dönemi imar rantına bakın!

Biraz önce size AKP döneminden birkaç rant projesini anlattım. Şimdi de bu projelerden birkaç fotoğraf göstermek istiyorum; işte gerçek "Yüzyılın yolsuzluğu" bu fotoğraflarda görülüyor.[20] Sadece seçilmiş 130 projeden elde edilen bu para;

- İstanbul'un 2020 yılı GSYH'sine,
- **Merkezi yönetimin 2021 yılı vergi gelirine, İBB'nin yaklaşık 10 yıllık bütçesine eşittir!**

Bu para İstanbul halkının hakkıydı ama nerelere gitti bu kadar para? Kimlerin cebine?

Düşünün; İstanbul halkının değil, bir avuç insanın cebine giden rant İBB'nin yaklaşık 10 yıllık bütçesine denk!

Oysa bir avuç insanın cebine giden bu parayla neler yapılırdı biliyor musunuz?

- **İstanbul'un tüm ulaşım sorunu halledilirdi!** Düşünün; İstanbul'un ihtiyacı olan tüm metro hatlarını yapmak için 15 milyar dolar civarı gerekiyor.
- Yenikapı Hacıosman metrosu gibi **94 metro hattı** inşa edilebilir! İstanbul'un trafik sorunu kökten çözülürdü!
- Beylikdüzü'nden Sabiha Gökçen'e kadar giden

20 Bkz. Tablo 18.

Hızray'ın yapımı "sadece" 7 milyar dolar. AKP'lilerin cebine giden; 85 milyar dolar!

- **1 milyon 250 bin sosyal konut** inşa edilir, barınma krizi ebedi olarak sonlandırılabilirdi!
- TOKİ'nin tam 18 yılda kentsel dönüşüm için harcadığı paranın **41 katı harcanarak deprem riski ortadan kaldırılabilirdi! Yüzbinlerce İstanbulluya deprem korkusu olmadan, güvenli bir yaşam sağlanabilirdi!**
- Tam **2.500 kreş** inşa edilir, tüm evlatlarımızın geleceği garanti altına alınabilirdi!
- Öyle büyük bir miktardan bahsediyoruz ki, **2 milyon haneye 78 yıl boyunca destek verilebilir, yoksulluk ortadan kaldırılabilirdi!**

Bu muazzam rant kimin boğazına girdi? Asıl burada arayın rüşveti ve irtikabı! Cesaretiniz varsa, 4 trilyonluk yolsuzluğu sorgulayın!

İstanbul'a ihanet ettiğinizi açıkça itiraf etmek, özür dilemek, sizi hukuken kurtarıyor mu? Hukuk devleti böyle mi çalışır?

Cumhurbaşkanı'na soruyorum: Devletimizin başı olarak bu ihanetler hakkında neden tek bir soruşturma açmadınız? İhanet projelerine dönük Devlet Denetleme Kurulu'nu veya bağımsız yargıyı göreve davet edecek misiniz?

Elbette edemezsiniz, çünkü hatırlayalım, dönemin Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar'ın 25 Aralık 2013'te dediklerini: *"...imar planlarının büyük bir bölümü sayın başbakanın [Recep Tayyip Erdoğan'ın] talimatıyla yapılmıştır. Sayın Başbakan'ın istifa etmesi gerektiğine inandığımı ifade ediyor, Yüce milletimize saygılar sunuyorum..."* şeklinde konuşmuş ve açık açık birçok itirafta bulunmuştu. Gizli değil; açık tanık!

* * *

Bir de sizi biraz daha gerilere götürmek istiyorum; Erdoğan'ın İBB yönetim dönemine (1994-1998)...

2 konudan bahsetmek istiyorum: Birincisi; AKP'nin imar rantı alışkanlığı o günlerde başlamıştı.[21] İkincisi; çok kişi bunu unuttu ancak Erdoğan'ın İBB Başkanlığı dönemiyle ilgili onlarca

21 Bkz. Tablo 19.

yolsuzluk dosyası vardı, davası da açılmıştı. İGDAŞ'dan İSTAŞ'a, İDO'dan KİPTAŞ'a birçok dava açılmıştı.

En ünlüsü olan AKBİL dosyasını hatırlayalım; İstanbul'da toplu taşımada kullanılan AKBİL sisteminden elde edilen gelirlerin bir kısmının kayıt dışı bırakıldığı iddia edilmişti. BELBİM muhasebe kayıtlarında da usulsüzlük yapıldığı iddia edilmişti.

Gizli tanık değil, dedikodu ve "duyum" değil; o zaman bütün veriler incelendi ve birçok ağır usulsüzlük tespit edildi. Özetlemek gerekirse; on binlerce AKBİL'de yükleme ve tüketim bilgileri azaltılarak, hasılatın gizlendiği tespit edildi.

Yaklaşık 2,6 trilyon lira (o günün parasıyla) gelirin ne olduğu açıklanamıyordu. 37 sanıklı bir dava açıldı. Aralarında Recep Tayyip Erdoğan'ın da bulunduğu sanıklara zimmet, kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık, sahtecilik ve suç işlemek için örgüt oluşturma suçları isnat edildi. İddia şuydu ki, Erdoğan bu paraları sonrasında AKP'yi kurmak için kullanmıştı. Yani kuvvetle muhtemel ki AKP, İstanbulluların hakkı olan bir parayla; yolsuzluk parasıyla kuruldu ve faaliyet gösterdi.

Sonrasında Erdoğan milletvekili sonra da Başbakan oldu; dokunulmazlığı elde etti, dosyası diğer sanıklardan ayrılıp rafa kaldırıldı.

Bu konuda birkaç tespit yapmak gerekir:

— Çok büyük yolsuzluk iddialarına rağmen, üstelik "dedikodu" ve gizli tanık temelinde değil; evrak, belge, somut delil temelinde yapılan iddialara rağmen; Erdoğan ve üç kişi hariç arkadaşları, bürokratları bu davalardan dolayı hiçbir zaman gözaltına alınmadılar, tutuklanmadılar! Tutuklanan üç kişi de iki ay bile geçmeden serbest bırakıldılar. Sanıklar tüm süreç boyunca tutuksuz yargılandılar.
— Memurlar için soruşturma izinleri alındı, yasalar görmezden gelinmedi.
— Ailelerine baskı yapılmadı, malvarlıklarına el konulmadı!
— Bu davalarda, Erdoğan, hiçbir sorumluluk almadı. "Ben belediye başkanıydım, olandan haberim yok. Yönetim kurulunda olmadığım bir şirketin tasarrufundan dolayı sorumlu tutulmam mümkün değildir" dedi. Kendini böyle savundu, esasında özünde; sorumluluğu yol

arkadaşlarına, bürokratlarına attı.

Bugün bu iddianameyi yazan Erdoğan ve siyasetçi başsavcı o günün dosyasını okusun, hatırlasın! Tutuklama nasıl istisnai bir önlemdir görsünler. Görsünler ki bugün yaşadığımız bu esaretin yanlışlığı iyice çıksın ortaya.

Ben bu dosyanın, yani Recep Tayyip Erdoğan'ın sanık olduğu AKBİL dosyasının getirtilmesini talep ediyorum. Böylece benzer suçlamalarda yargı nasıl davranmış, nasıl karar vermiş görürüz.

Ama bu dosyanın macerası orada bitmedi. Çok ilginç, belki bugüne dek hiç yaşanmamış bir şey yaşandı. Bu konu haber de oldu ama muhataplarından çıt çıkmadı, haberleri yalanlamadılar.

Biraz önce dedim ya bu dosya Erdoğan yönünden dokunulmazlık nedeniyle rafa kalktı diye. Bu dosya raftan indi. Erdoğan milletvekili seçildiği 2003'ten bugüne dokunulmazlığa sahip. Öyleyse nasıl indi, ne zaman indi diye merak edenler olacaktır.

Nasıl indinin cevabı ne zaman indinin cevabı içinde gizli olabilir. Kararı sır gibi saklı tuttukları için göremiyoruz. Dosyayı isterseniz hep beraber onu da görürüz.

2023'te Cumhurbaşkanlığı Seçimleri'nden önce Erdoğan'ın avukatları başvurmuşlar dosyayı raftan indirilip dokunulmazlığa rağmen karar verilmesini istemişler. Dosyanın saklandığı İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin başkanı "Dokunulmazlık varken karar veremem" demiş. Öyle yasaya göre karar veren hâkim mi olur? Yerine başkası getirtilmiş tabii. Ve o zaman mahkeme dokunulmazlığa rağmen dosyayı açmış, beraatı vermiş. Savcılık da itiraz etmemiş kararı kesinleştirmişler. Erdoğan cumhurbaşkanlığını kaybedersem bu davayla uğraşmayayım mı dedi yoksa başka bir sebepleri mi vardı bilmiyorum. Ama olan bu. Bu dosya bizde yok. Talep ettiğim gibi getirtilsin de görelim.

* * *

Suç örgütü, öyle mi? Tam tersine, biz daha az kaynakla, katbekat fazla iş yaptık![22]

2014-2018 AKP yönetimindeki İBB'nin ortalama yıllık bütçesi 4,9 milyar dolar iken, 2020-2025 yılları arasında Ekrem İmamoğlu yönetimindeki İBB'nin bütçe kullanımı 4,5 milyar dolar olarak

22 Bkz. Tablo 20.

gerçekleşmiştir.

2014-2019 döneminde satılan arazilerin dolar cinsinden bugünkü değeri 1,66 milyar dolardır. Yılda ortalama 270 milyon dolar arazi satışı yapılmış. Bizim dönemimizde satılan arazilerin bugünkü toplam değeri 570 milyon dolardır. Yıllık sadece 91 milyon dolar. 2014-2019 AKP döneminde 3 kat daha yüksek değerde arazi satışı yapılmıştır. 2014-2019 arasında sosyal yardım yapılan hane sayısı yıllık ortalama 82 bin iken; 2020-2026 Nisan arasında 3 kat artırarak, 240 bine çıkarttık. Daha az kaynakla sosyal yardım yaptığımız hane sayısını 3 katına çıkarttık. Bu süre içerisinde 0 olan yurt sayısı 16'ya yine 0 olan kreş sayısı 127'ye çıkmıştır. 6.232 öğrenci için yıllık ortalama 180 milyon TL sübvansiyon verdik. Yurt yatırım tutarımız 4 milyar TL'yi buldu.

5 yılda bu yurtlarda kalan öğrencilerin ailelerinin bütçesinde 4,5 milyar TL'lik bir harcamayı tasarruf etmeleri sağlanmıştır; bu para ailelerin cebinde kalmıştır. 2021'den bu yana öğrenci yurtlarına yapılan toplam yatırım yaklaşık 2 milyar liradır. Örneğin, ismini vermeyeceğim 3 torpilli kişiye (üçü de AKP iktidarında maşallah milletvekili, bakan, kamu yöneticisi olarak sürekli karşımıza çıkan ailelere mensup); sadece bu 3 kişiye toplamda yaklaşık 500 bin dolar ödendi. Bugünün parasıyla; 23 milyon lira!

Erdoğan'ın İstanbul yönetimi ve İmamoğlu'nun İstanbul yönetimi arasındaki zihniyet farkına bakın; onlar 3 torpilliye muazzam burs parası veriyor, biz her yıl 100.000 öğrenciye burs veriyoruz.

İstanbul için en önemli İBB yatırımı metrolardır. Gerçekleştirdiğimiz "ulaşım devrimi"ni birazdan anlatacağım. Sadece şunu söyleyeyim: Bizden önceki tüm yönetimlerden kat be kat fazla metro yaptık! Birazdan tüm rakamları paylaşacağım.

Deniz ulaşımında da en büyük yatırım dönemi bizim dönemdir. Şehir Hatları filosu 2019 yılı Haziran ayında sadece 28 araçla, 21 hat ile hizmet verirken bizim dönemimizde 83 araçlık filoyla 32 hatta günlük 863 sefer düzenlemektedir. AKP 2014-2019 döneminde deniz ulaşımına yılda 56 milyon dolar yatırım yaparken destek verilirken (2019 dahil toplam 337 milyon dolar), bizim dönemimizde bu destekler 2020-2025 döneminde yıllık ortalama 96 milyon dolara ve beş yıllık toplamda 576 milyon dolara çıkmıştır.

Üstelik, bütün bu yatırımları yaparken bizim dönemde, İBB,

aynı zamanda borç ödeyen bir İBB olmuştur: 2014'te 2,5 milyar dolar olan İBB mali borçları 2019'da yönetim bize geçerken 3,8 milyar dolara yükselmişti. Bugün İBB'nin mali borçları bunca yatırımla birlikte 3,2 milyar dolara inmiştir. Hem muazzam yatırımlar yaptık hem de İBB'nin sağlıklı bir mali yapıya kavuşmasını sağladık, borç stokunu azalttık. Bu somut gerçeklere baktığınızda; kimin yolsuzluk yaptığı belli değil mi? Tabii ki belli. İstanbullular da bunu bildiği için 2024'te yine bize görev verdi!

24 Yıllık Rant ve Yolsuzluk Düzeni

Uzun uzun anlatmama gerek yok; tüm Türkiye biliyor bu iktidar döneminde ülkemizde yolsuzluğun nasıl arttığını. Bu yüzden herkes biliyor bu davanın "yolsuzlukla mücadele" davası olmadığını.

Ülkemizi uluslararası sıralamalarda, dürüst yönetim konusunda küme düşüren bir iktidar, "yolsuzlukla mücadele" etmez.

Transparency International "Yolsuzluk Algısı Endeksi"ne göre, ülkemiz yolsuzlukta 2002 yılında 64. sıradayken 2025 yılında 124. sıraya gerilemiştir![23]

Sadece Türk milleti değil, tüm dünya her şeyin farkında!

Eğer bugün bu hâldeysek, halkımızın büyük çoğunluğu yoksulluk çekiyorsa bunun tek sebebi, "*Yoksulluk, Yolsuzluk ve Yasakları"* kaldıracaklarını söyleyerek iktidara gelen AKP'nin bunun tam tersini yapmış olmasındandır.

Birazdan bu konuyu çok daha ayrıntılı şekilde anlatacağım.

AKP ismi, bir avuç muhteris yüzünden, maalesef yolsuzlukla anılıyor artık: Cumhurbaşkanı bunu bildiği için "*Yavuz hırsız ev sahibini bastırır"* misali, bize saldırarak "*bakın yolsuzluk bir tek AKP'de yok, CHP'de de var"* algısı yaratmaya çalışıyorlar. Ama nafile!

Bakın iddia ediyorum: Bugün sokağa çıkın, 100 kişiye sorun; yolsuzluk, talan, rant, yağma, kupon arazi denilince kim akıllarına geliyor? Hangi parti akıllarına geliyor? Cesaretiniz varsa gelin soralım!

İdari yapının başı, yürütme yetkisinin tek sahibi olan Cumhurbaşkanı iktidarında Türkiye'yi yolsuzluk konusunda

23 Bkz. Tablo 21.

dünyada küme düşürmedi mi? Cumhurbaşkanı, neden siyasi etik yasasını çıkarmak isteyenlere *"İlçe Başkanı Bulamayız"* dedi? Bu cümleyi neden kimse sorgulamadı? Neden gerçek bir siyasi etik yasasını bu iktidar çıkarmadı? Meclis'te çoğunlukları var 24 yıldır; neden bu yasayı çıkarmadılar?

Ben defalarca çağrı yaptım: Kamu görevi üstlenen hepimiz, istisnasız, siyasete girdiğimizdeki malvarlığımızı ve şimdiki malvarlığımızı açıklayalım. Ailemizin de... Hatta 1. derece akrabalarımız yetmez, 2. Derece akrabalarımıza kadar! Bu konuda sosyal medyadan da çağrı yaptım.

Var mısın AKP? Var mısınız Cumhurbaşkanı, AKP milletvekilleri, bakanlar, Adalet Bakanı Akın Gürlek, bakan yardımcıları, daire başkanları, belediye başkanları? Bu konuda, Sayın Genel Başkanımızın talimatıyla, Grup Başkanvekilimiz TBMM Genel Kurulunda teklif verdi: Buyurun uygulayın! Gelin 1 günde bu yasa teklifini TBMM'den geçirelim![24]

Avazımız çıktığı kadar bağırdık ve bağırıyoruz. Çıtınız çıkmıyor. Neden korkuyorsunuz? Niçin tek bir açıklama yapmıyorsunuz? Cumhur İttifakı'nın diğer ortakları, size de soruyorum! Neden hiç sesiniz çıkmıyor?

Yaşını başını almış siyasetçiler utanmayacak, bana ve yol arkadaşlarıma kürsülerden iftira atacak, hırsızlıktan irtikaptan, rüşvetten bahsedecek. O zaman biraz cesaretiniz ve onurunuz varsa, derhal kanun çıkarın, hep birlikte hesap verelim. Var mısınız yok musunuz?

Sessizliğinizi millete şimdiden ihbar ediyorum. Korkuyorsunuz, kaçıyorsunuz çünkü millete veremeyeceğiniz hesabınız çok!

Bütün muhalefet liderlerine çağrı yapıyorum! Getirin TBMM'ye yasa teklifini; bakalım kim kabul ediyor kim etmiyor! İktidar; hadi görelim samimiyetinizi! Var mısınız? Ben varım!

Ama bu mesele burada bitmez. Bu kürsüde madem örgütlü suç konuşuyoruz, sadece İstanbul Belediyesi'nin önceki dönemlerindeki suçlarınızı açıklamam yetmez.

Eğer gerçekten suç örgütü arıyorsanız, şu suçlara bakmanız gerekir. Bunlara bakmadan bunların üstünü örterek, bunlara dair Meclis'te muhalefetin verdiği araştırma önergelerini sistematik

24 Bkz. Tablo 22.

olarak reddederek bu suçları belleğimizden, yüreğimizden silemezsiniz.

Bilincimizden ve yüreğimizden kopup gelen isyanımızla hatırlatıyorum:

6 Şubat 2023'te depremde ölen on binlerce yurttaşımızın katili deprem adlı afet değildir; çeyrek yüzyıldır üzerine düşen önlem alma sorumluluğu yerine getirmeyen, sadece deprem için topladığı bugünkü değeriyle yaklaşık 55 milyar dolarlık vergileri deprem önlemlerine harcamayan, yıllarca yolsuzluklar yüzünden gerekli denetimleri yapmayan, bir de üstüne bilimi reddederek imar afları çıkaran AKP yönetimidir.

55 bin insanımız öldü, çıkıp bir özür bile dilemediniz! Şili'de, Japonya'da, daha şiddetli depremlerde 55 insan bile ölmüyor!

Buradan tüm milletimize söz veriyorum: Bizim iktidarımızda 5+5 yılda Türkiye'deki deprem korkusunu hayatımızdan tamamen çıkaracağız! Ülkemizin tamamen depreme hazırlıklı hâle getireceğiz. Biz de artık Japonya gibi; depremlerle barışık yaşayan, korkmayan, her bir vatandaşının hayatı değerli bir ülke olacağız.

Denetim sorumluluğunu yerine getirmeyerek, yurttaşlarımızın yangınlarda, tren kazalarında, iş kazalarında, maden kazalarında trafik kazalarında ölmesinin sorumlusu AKP yönetimidir. Kazaları kitlesel cinayetlere çeviren AKP'nin rant uğruna, haksız kazanç uğruna veya sadece kurumları işlevsiz bırakarak ama her koşulda örgütlü biçimde denetimden kaçmasıdır. Soma Maden Faciası, Amasra Maden Faciası, Çorlu Tren Faciası, Aladağ Yurt Faciası, Kartalkaya Faciası...

Ülkede her kararı veren, bir avuç muhteristen bu katliamlardan dolayı hiç hesap veren oldu mu? Kimse bu katliamlardan dolayı yargılandı mı? Hayır. Neden öldük biz buralarda? Gerçekten "suç örgütü" mü arıyorsunuz? Öyleyse bunlara bakın.

Esasında bu davanın özü nedir biliyor musunuz? AKP, iyi bildiği "kumpas davalarına" devam ediyor. Ergenekon ve Balyoz operasyonlarındaki subay tutuklamalarına dair 20 Mart 2015 günü konuşan Recep Tayyip Erdoğan, bakın ne dedi: "*... Suçluyla suçsuzun, gerçekle yalanın, doğruyla yanlışın aynı torbaya konularak yürütüldüğü bu operasyonlarla, şahsım başta olmak üzere, tüm ülke yanlış yönlendirildi, aldatıldı. Kurumlarımızın içinde örgütlenmiş, güçlü medya desteğiyle teçhiz edilmiş bir yapının, Türkiye'yi*

ele geçirmek için yürüttüğü bir kumpasa, bir darbe teşebbüsüne hep birlikte maruz kaldık. Samimiyetle ifade ediyorum; eski Genelkurmay Başkanımız başta olmak üzere, birlikte mesai sarf ettiğim için yakından tanıdığım pek çok komutanın tutuklanmasına şahsen gönlüm hiçbir zaman razı olmadı. Tereddütlerimi, itirazlarımı o dönemde bu işin sorumlularına ifade ettim, hatta kamuoyu önünde de dile getirdim. Ama o zaman önümüze konan, ancak çoğunun sahte ve çarpıtılmış olduğu daha sonra ortaya çıkan belgeler, bilgiler karşısında, hukuka saygı gereği, yapacak bir şeyimiz kalmadı..." demişti.

Oysa tüm Türkiye şahittir ki aynı Erdoğan, bu kumpas davaları sırasında 5 Ağustos 2010 tarihinde, sadece 16 yıl önce: "*Ben bu davaların savcısıyım!"* demişti ve kumpaslara güç vermişti, bu kumpas davalarının teminatı olmuştu. Varını yoğunu ortaya koymuştu! Aynı bugün yaptığı gibi.

Ben ise, o günlerde, yüzlerce yol arkadaşımla, o günkü kumpas davalarına karşı Silivri'deydim. Ergenekon ve Balyoz davalarının savcısı Erdoğan, bugün de bu yeni kumpas davalarının gerçek "savcısı". Bu kumpas iddianamesini hazırlayan başsavcıyı, Adalet Bakanlığı ile ödüllendirdi! Özünde, bugün Cumhurbaşkanı Erdoğan: "*Bu kumpas davasının da savcısıyım!"* diyor. Hatta iddianamenin tüm kilit tanımları Erdoğan'dan geliyor; "ahtapotun kollarından", "çıkar amaçlı suç örgütü"ne.

19 Mart ve 21 Mayıs darbesini icra ettirdiği kişiler, sıçan gibi kaçtıkları gün ya da kaçamayıp yüce Türk yargısının adil mahkemelerinde hesap verdikleri gün Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın sözünü nasıl çevirebileceğini gerçekten merak ediyorum!

Bu noktada AKP döneminin kumpas davalarını hatırlamakta yarar var. 2007'den başlayarak Fetullahçı Terör Örgütü ve AKP'nin koalisyonuyla açılan soruşturma ve davalar çok can yaktı, pek çok masum canın yitirilmesine, yüzlerce masum insanın işkence görmesine sebep oldu.

Ama bir noktada bu ikisinin arası açılmaya başladı. Kavga, 17-25 Aralık Soruşturmaları'yla başka bir yöne evrildi. AKP, önce bu soruşturmaları kapatacak hamleleri yaptı. Ardından yargı içindeki Fethullahçıları tasfiye etmeye başladı. Ardından 15 Temmuz Darbe Girişimi geldi ve girişim püskürtülünce tasfiye zirve yaptı. Yargı mensuplarının dörtte birinden fazlası görevden alındı. Haklarında davalar açıldı, FETÖ/PDY (Paralel Devlet Yapılanması) kapsamında mahkûmiyet kararları verildi.

Dönemin simge ismi, Erdoğan'ın zırhlı aracını tahsis edecek kadar sahiplendiği savcı Zekeriya Öz gibi bazı isimler ise yurtdışına kaçtılar.

Bugün de kumpas davaları sürüyor. İşte neredeyse tüm İBB örgütü burada. Dün Zekeriya Öz vardı bugün Akın Gürlek. Dün Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, tüm iktidar, iktidar medyası Zekeriya Öz'ü yere göğe koyamıyordu, bugün Cumhurbaşkanı Erdoğan, tüm iktidar, iktidar medyası Akın Gürlek'i yere göğe koyamıyor. Hiç ders almıyorlar hiç.

Bugünün kumpas davalarını yürütenlerle Fetullahçı savcı-yargıçlar arasında farklar yok mu var elbette. Hem büyük benzerlikler var hem farklar:

Öncekiler sahte CD'lerle, bilgisayarlara yerleştirdikleri virüslerle delil yaratmaya uğraşırlardı, bugünküler birkaç gizli tanıkla; baskıyla, tehditle, hapisle korkuttukları iftiracılarla bu işi görüyorlar. Dünküler teknolojiden yararlanıyordu, bugünküler kazma kürek tarlalarda kasa arıyorlar.

* * *

2011 İzmir'ini hatırlayalım. Kumpas davaları denince genelde İstanbul'da açılan davalar hatırlanıyor. Ben tarihin nasıl tekerrür ettirilmek istendiğini göstermek için İzmir Büyükşehir Belediyesi davasını hatırlatacağım.

Dönemin savcıları CHP'li İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'ndeki çalışma arkadaşlarını *"çıkar amaçlı suç örgütü kurmakla"* suçlamıştı. Bizimkinden bir farkı vardı, Kocaoğlu'nu tutuklayamadılar, o günün koşullarında Belediye Başkanı'nı tutuklamaya cesaret edemediler. Ama çok sayıda bürokratını, yol arkadaşını tutukladılar. Bir yıl da yatırdılar.

Biliyorsunuz İzmir BB davası 17-25 Aralık kavgası ve 15 Temmuz sonrası karara bağlandı. Karar verildiğinde artık özel yetkili ağır ceza mahkemesi yoktu.

Beraat ettiler!

O kavga olmasaydı, AKP-Gülen koalisyonu sürseydi, şu an belki de bizimki gibi bir kumpas iddianamesiyle örgüt liderliğinden ve yolsuzluktan yargılanan ve 397 yıl hapsi istenen Aziz

Kocaoğlu Başkan ve arkadaşları hapiste olacaklardı.[25]

Sayın Kocaoğlu'nun savunmasından bir bölüm okumak istiyorum: *"Hayatım boyunca hiçbir haksız kazanç veya yolsuzluk içinde bulunmadım. Bu nedenle hayatım boyunca dürüst ve güvenilir insanlarla birlikte olmaya, onlarla çalışmaya çalıştım. Soruşturmanın başından bu yana bu nedenle hem kendime hem de mesai arkadaşlarıma güvendim. Bugün huzurunuzda; özellikle de iddianameyi okuduktan sonra; kendime ve bürokrat arkadaşlarıma güvenim tamdır ve bu güven soruşturmanın başından bu yana bir nebze olsun azalmamıştır. Bu güvenimin en önemli nedeni bizlerin dürüstlüğü, daha sonraki nedeni ise soruşturmanın hukuksal gayelerle ve şüphe üzerine yürütülmediğini görmemizdir."*

Bir Aziz Kocaoğlu'na bakın, bir de biraz önce anlattığım üzere Erdoğan'ın İBB dönemi yolsuzluk davalarında; "benim sorumluluğum yok, ben ihale yetkilisi değilim" diyerek sorumluluğu arkadaşlarına atan Erdoğan'a bakın!

Aziz Bey birkaç sayfa sonra ise şöyle söylemiş: *"İddianameyi okuduğumda sayın Cumhuriyet savcısının tüm örgütümüze ulaşamadığını anladım. Bu nedenle belediyemizin tüm örgütünü gösterir şemayı da sunmaktayım. Şema incelendiğinde görüleceği üzere Cumhuriyet Savcısı'nın suç örgütü olarak isimlendirdiği yapılanma İzmir Büyükşehir Belediyesi'dir!"*

Aynı durum bu iddianamede de geçerli! Biraz önce izah ettiğim üzere "montajlanmış" birkaç kişi hariç, bu davada da savcının suç örgütü olarak isimlendirdiği yapılanma İstanbul Büyükşehir Belediyesi'dir!

Madem bugünün kumpasçıları hiç ders almıyorlar, dünün kumpasçılarını bire bir taklit etmekten çekinmiyorlar; bileğini bükemedikleri CHP'li belediyeleri suç örgütü olmakla suçlamaya devam ediyorlar; öyleyse ben de gönül rahatlığıyla şunu söylüyorum: Tüm yol arkadaşlarıma güvenim tamdır! İstanbul'u hep birlikte en liyakatli, en şeffaf, en hesap verebilir, en dürüst şekilde yönettik. Arkadaşlarım da kendi güçlü kadrolarını oluşturdular ve bugün hepimiz zindanda olmamıza rağmen, bu güçlü kadrolar sayesinde İBB, tam yol ileri hizmete ve icraata devam ediyor!

25 Meraklısına not: İzmir Büyükşehir Belediyesi'ni "suç örgütü" olmakla suçlayan savcı, meslekten atıldı ve terör örgütü üyeliğinden 7,5 yıl hapis cezası aldı!

Bugün haksız yere zindanda olan arkadaşlarımla, dışarıda bunca baskıya rağmen hizmete devam eden arkadaşlarımla da gurur duyuyorum!

Size bir şey söyleyeyim mi? Bu güzel insanlarla hayat yolunda buluşmama vesile olan, sevgili annemin dualarıdır... Annemin bana duası vardı: "Allah seni iyi ve dürüst insanlarla buluştursun!" Teşekkürler anneciğim! Duaların kabul oldu.

* * *

Biraz önce, iktidarın, merkezi yönetimin tüm gücüyle Belediyemizi nasıl denetlediğini, önceki dönemlere göre nasıl onlarca kat fazla denetlediğini ve fakat herhangi bir kamu zararı bulamadığını anlattım. Ama bundan da büyük bir denetimden geçtik. 5 yıl çalıştık, çabaladık, uğraştık ve zaman dolunca tekrar aday olduk. Bana göre en büyük denetim mercii İstanbul halkıdır!

Erdoğan'ın aleyhimize tüm devlet gücünü kullanmasına rağmen başardık. Erdoğan, tüm bakanları, emrindeki tüm devlet kurumlarını seferber etmesine rağmen başardık.

Hatta size çok çarpıcı bir örnek vereceğim; Erdoğan'ın, Cumhurbaşkanlığı bütçesinden, bizzat milletin iradesini sabote etmek için, İstanbul seçimlerine 2 ay kala, İstanbul'da 24 AKP'li ilçe belediyesine yolladığı paraları göstereyim. Bu paralar 86 milyonun parasıdır.[26] Cumhurbaşkanı, ülkemizin ve milletimizin bütçesini sırf kendi partisi kazansın diye AKP'li belediyelere göndermiştir!

Tüm bunlara rağmen, İstanbul halkı gerçekleri gördü. Kimin dürüst, kimin iyi yönettiğini çok iyi anlamıştı. İstanbul halkı sandıkta denetimini yaptı, geçirdiği 5 yılı değerlendirdi; Büyükşehir Belediyesi'nin yönetimini –açık oy farkıyla– yine bize emanet etti. Rakibimize 1,1 milyon oy fark atmamızı sağladı. İstanbul Halkı, sandıkta denetimini yaptı, 39 ilçenin 26'sının yönetimine CHP adaylarını layık gördü. 39 ilçenin 32'sinde de Ekrem İmamoğlu, Büyükşehir Belediye Başkanı adayı olarak oylarda birinci çıktı.

Suç örgütü öyle mi! Bu saçma sapan iddiayla esas 16 milyon İstanbullunun aklına hakaret ediyorsunuz!

Milletin iradesine hakaret ediyorsunuz! Ben ve arkadaşlarım,

26 Bkz. Tablo 23.

milletin ibrasını almış olmaktan ve tekrar görev vekaletini almış

olmaktan büyük onur duyuyoruz!

5. BÖLÜM

Bu İddianame Yok Hükmündedir!

İddianameye karşı ne diyorum?

Bir kere sakın yanlış anlaşılmasın, ağız alışkanlığı, bazen bu paçavraya ben de "iddianame" diyorum, ancak bu bir iftiraname! İddianame sıfatını dahi hak etmeyen tamamen hukuksuz bir kâğıt parçası. Biraz önce de izah ettim; bu iftiraname yok hükmündedir!

Devlet yargıyı bir silah gibi kullanır mı? Yargı vatandaşına düşman gibi davranır mı? Savcı iddianameyle siyasetin emrettiği tuzağı kurar mı? Elbette ki olmaması lazım ancak hepsini yaşıyoruz bugün.

Yaklaşık 4 aylık duruşmalar da bu gerçeği daha da bariz bir şekilde ortaya çıkardı. Nedir tuzak?

İftiracı yapılmış kişilerin kendilerini, ailelerini, malvarlıklarını kurtarmak için söylediklerinden üretilen 4.000 sayfalık bir safsata yığınını önüme koyup "Hadi savun bakalım kendini!" demek.

Asla bu oyununuzun bir parçası olmam. Bütünüyle siyasi bir kurguyu hukuki bir süreç işliyormuş gibi gösterme çabanıza asla alet olmam.

İddianame sadece kanıtsız suçlamalar içermiyor, bizi karalamak için sarf edilmiş uygunsuz sözlerle de dolup taşıyor. Amaç, olgulara dayalı işlem yapmak değil algı yaratmak olduğu için, bu iftiraname de bir hukukçunun değil, bir yandaş medya mensubunun ağzıyla yazılmış.

"Ahtapotun kolları..." denmiş... *"Örgütün yaşadığı güç zehirlenmesi"* denmiş... *"CHP'yi ele geçirdi... İlçe belediyelerini ele geçirdi... Cumhurbaşkanlığını ele geçirecek..."* İddianamede bizim için "*Gasp etti..."* bile denmiş.

Bunlar, "hukukta karşılığı nedir" diye düşünülmeden, sırf medyaya servis etmek üzere kurgulanmış ifadeler.

Bakın mesela gasp, Ceza Kanunu'nda yağma olarak geçen suçtur. Bir iddianame birilerini gasp veya yağmayla ya suçlar ya suçlamaz. Bize yönelik böyle bir suçlama yok. Ama iddianamede rahatlıkla "gasp etti" deniyor hakkımızda.

Sayın savcılar, yazdıklarının hukuki bir değeri, bir ağırlığı olsun gibi bir hassasiyet taşımıyorlar. Çok rahatlar, çünkü nasıl olsa hiçbir yetkili kişi ya da kurum onlardan hesap sormayacak. Çok rahatlar, çünkü hukuki değil siyasi bir görev yapıyorlar ve işlerini iyi yaparlarsa ödüllendirileceklerini gayet iyi biliyorlar.

Biliyorsunuz, bu davadaki vazifesinin karşılığında bakan yapılan siyasetçi- başsavcı Akın Gürlek iddianamede yazılanlarla da yetinmedi. İddianame için süre kazanmaya çalışırken gazetecileri çağırdı ve isim taktı bu sözde soruşturmaya "Yüzyılın Yolsuzluğu" diye!

Oysa 4 aylık duruşmalar bize ne gösterdi? Bu dava, "Yüzyılın Kumpası"dır!

Bu başsavcının, daha yargılama başlamadan bizleri yüzyılın en büyük yolsuzluğunu yapan suçlular olarak damgalama cüretini nereden bulduğunu yalnız Türkiye değil, bütün dünya biliyor.

Savcı görünümlü siyasetçi şahıs Akın Gürlek, bizi yüzyılın yolsuzluğuyla suçlarken, Türkiye Cumhuriyeti kanunlarının kendisine verdiği bir yetkiyi kullanmıyor. Türk Milleti adına hareket etmiyor. O bu cüreti, Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına rağmen, millete rağmen gösteriyor. Akın Gürlek'e bu cüreti, bu vazifeyi, kanatları altına sığındığı Recep Tayyip Erdoğan vermiştir! Savcı görünümlü siyasetçi şahıs Akın Gürlek'e verilen vazife, ne pahasına olursa olsun, Ekrem İmamoğlu'nun seçimlerde Erdoğan'ın karşısına rakip olarak çıkmasını önlemektir.

Sandıkta kimi seçeceğine sadece ve sadece milletin kendisi karar verir. Milletin seçme hak ve yetkisini ortadan kaldırmak amacıyla güç kullanan herkes darbecidir. Silahlı güç kullansa da darbecidir, yargı gücü kullansa da darbecidir.

Darbe, anayasal düzene karşı işlenebilecek suçların en büyüğüdür. Bugün burada görülmekte olan dava, işte böyle bir suçun, bir darbe girişiminin en önemli safhasıdır. Yargı eliyle yürütülmek istenen bu darbe girişiminin altında Recep Tayyip

Erdoğan ve Akın Gürlek'in imzası vardır. Biri tasarlamış, biri uygulamaya koymuştur.

Bu mahkeme salonunda hangi sebeple bulunursak bulunalım, her birimiz, gözümüzün önünde cereyan etmekte olan bu darbe girişimine karşı cumhuriyetimizin, hukukun, demokrasinin, milli iradenin yanında durmakla yükümlüyüz.

Ben bu sorumluluk içerisinde, yaşananları en net ve yalın hâliyle anlatacağım. Ve göreceksiniz ki, karşımızda tüm boyutlarıyla, tam teşekküllü bir darbe organizasyonu vardır. Göreceksiniz ki, bu soruşturma, bu iddianame, bizim değil, darbecilerin suçluluğunun kanıtıdır.

Hatırlayın, ilk andan itibaren bir algı yaratmak amacıyla soruşturmanın gizliliğini ihlal etmek siyasetçi başsavcının ve diğer savcıların en temel işi oldu. Peşinen suçlanmamız için yandaş medyaya yalan yanlış ne varsa servis edildi. Masumiyet karinesini umursamayan, sanık ve suçlu arasında hiçbir fark görmeyen, sanıkların şeref ve itibarını hiçe sayan bir kişinin başsavcı hatta Adalet Bakanı olduğu bir ülkede yaşıyoruz!

Savcı görünümlü siyasetçi daha ilk günden, bırakın herhangi bir mahkeme kararını, daha ortada iddianame dahi yokken, beni "Suç Örgütü Lideri", yol arkadaşlarımı da "Suç Örgütü Üyesi veya Yöneticisi" olarak damgalamaya kalktı. Bu, hukuk adına yapılacak iş değildir, bu ancak emir altında birinin makam, mevki, menfaat uğruna yapabileceği bir iştir.

Bu arada bütün belgeler yandaş medyaya uçurulurken bizim avukatlarımıza tek bir belge dahi vermediler. Öyle bir dosya ki soruşturma gizli ama sadece savunmaya gizli. Sadece hapsedilenlere, şüphelilere gizli. İktidarın sevdiği gazetecilere sonuna kadar açık.

Savaşta bile yapılmayacak şeyi yaptılar, avukatlarımızı hedef aldılar, avukatlığın kendisini suç saydılar. Savunma hakkı daha ağır biçimde ihlal edilemez. Asla kabul etmiyorum bunu.

Avukat düşmanlığı o boyuttaydı ki bizi tutuklayacakları gün İstanbul Barosu'nun değerli yönetimi bile adliyeye, kendi çalışma mekanına alınmadı. Sonradan öğrendim, aynı esnada dayanışmaya gelen yurttaşlarımız meydana bile sokulmamış. Sayısız polisle kuşatma altında bir adliye. Darbe dönemlerinde bile yaşanmamış sahneler. Adliyenin gazetecilere, avukatlara, yurttaşlara kapatıldığı bir süreç.

Ve ısrarla vurguladığım tutuklamalar... O süreçte insanlar gözlerine bakılmadan, sözleri dinlenmeden tutuklanırken sadece bir hâkim çıktı "tutuklama son çaredir, adli kontrol yeterli, tutuklama yok" dedi. Hâkimimizi ertesi gün aldılar görevinden! Ardından da adli kontrol verilenleri tutukladılar. Biz de bu sürece "darbe" demeyeceğiz, "bağımsız, tarafsız yargı" diyeceğiz öyle mi?

Nihayet iddianame yazıldı, siyasetçi, şirket yöneticisi, hukukçu görünümlü başsavcı, iddianameyi mahkemeye sunmadan önce gazetecileri çağırıp onlarla paylaştı. Halbuki mahkeme kabul kararı vermeden önce iddianame şüphelilerle bile paylaşılmaz. Gazetecilerle hiç paylaşılmaz. Savcılığın yapacağı iş değil bu ama, belli ki sabık başsavcının da asıl işi savcılık değil.

Gazetecilere Kasım'da verdikleri iddianameyi bana 22 Ocak'ta DVD'lerin içinde verdiler. DVD'nin içinde 4 bin sayfa iddianamenin yanında 80 bin sayfa da ek varmış. Haftada iki saat bilgisayar hakkımız var. Haftada iki saat bilgisayar hakkıyla 84 bin sayfayı okumam bekleniyor. Bunun da adı ceza davası oluyor, öyle mi? Bu, bir ceza davası filan değil! Bu, benzerleri ancak insanlık dışı rejimlerde görülecek türde bir siyasi cezalandırma, bir yargısız infaz teşebbüsü.

* * *

Soruşturma adını verdikleri süreçte yedi ceddimize dek didik didik ettiler, babamın evinin bahçesini bile kazdılar. Cebimize girmiş bir kör kuruş bulamadılar!

MASAK'ı, TMSF'yi, BDDK'yı bütün kurumları İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ndeki bürokratlarımın, yol arkadaşlarımın üstüne saldılar, bir kör kuruş bulamadılar. Bulamadılar, çünkü kursağımızdan tek kuruş haram lokma geçmedi. Bulamadılar ama yüzü aşkın insanı hapse atmaktan da çekinmediler. Bulamayınca ne oldu? Önce sesimi kısmak için sosyal medya hesaplarımı yasakladılar. Yenisini açtık, onu da yasakladılar. Yetmedi, fotoğraflarımın panolardan indirilmesi, bir daha asılmaması için İstanbul'daki bütün belediyelerimizi tehdit ettiler. Yetmedi, sulh ceza hakimliğine verdiğim sorgudan, yeminli CHP düşmanı bilirkişiye yaptığım eleştiriden, bir vatandaşla karşılıklı konuşmamızdan ceza davaları çıkardılar. Başsavcıyı eleştirmemden terör davası ürettiler, ağır ceza mahkemesinde yargıladılar.

Tutuklama talebine karşı sulh ceza hakimliğinde söylediğim savunma hakkı kapsamındaki sözlerimden bile savcılara hakaret davası çıkardılar. Aynı esnada, AKP medyasının mümtaz mensupları her gün bizi karalamaya çalıştılar. Savcılıktan aldıkları yalan yanlış bilgileri bire bin katarak, çarpıtarak bizi suçladılar, suçladılar, suçladılar...

Bize söyledikleri sözlerin yüzde birini bir AKPliye söyleseniz aynı gün tutuklanırsınız.

Biz, "bu kadar da olmaz artık" dediğimiz iftiralara, yalan ve hakaretlere karşı yargıya başvurduk, taleplerimizin tamamı reddedildi. Bundan aldıkları güçle daha ağır sözlerle, hakaretlerle daha çok saldırdılar. Fakat hesaplamadıkları bir şey oldu: MİLLET YALANLARA İNANMADI!

Türkiye Cumhuriyeti'nin haksızlığa, adaletsizliğe tahammül edemeyen, koca yürekli, temiz vicdanlı yurttaşları yalanların, iftiraların ardındaki o namert, o kirli siyasi niyeti gördü ve içine sindiremedi.

Yaydıkları yalanlara inanılmaması bunları delirtti. Delirince daha çok saldırganlaştılar, daha fazla yalan söyler oldular. Bana, yol arkadaşım Necati Özkan'a, 40 yıllık gazeteci Merdan Yanardağ'a casus dediler. Casusluk da yetmedi. Babam sanık yapıldı. Büyük oğlum sanık yapıldı. Büyük kayınbiraderim bu dosyada sanık yapıldı. Diğer kayınbiraderim farklı bir absürt suçlamayla tutuklandı. Sevgili eşim Dilek'in 2 küçük çocuk sahibi yeğeni ve kocası bile tutuklandı! Eşim ilk gün, ilk andan beri beni yalnız bırakmadı. Hiç susmadı. Susmaz. Pabuç bırakmaz bunlara.

Milleti ikna etmek, beni suçlu göstermek için her şeyi ama her şeyi denediler. Terörist demekten fantastik magazin yalanlarına, yolsuzluktan casusluğa...

Tıpkı 2019 İstanbul seçimlerinde yaptıkları gibi, "hiçbir suç işlememişse de kesin bir suç işlemiştir" mantığıyla hareket ettiler. Ama bu hastalıklı mantık o gün de ters tepmişti, bugün de ters tepiyor. Böyle mesnetsiz, böyle karalamaya dayalı, düşmanca bir yaklaşım milletin vicdanında kendine yer bulmuyor.

* * *

Biliyorsunuz bu sözde iddianamenin (gerçekte "iftiranamenin") tek dayanağı; gizli tanıkların, "etkin pişman" dedikleri

iftiracıların "duymuştum, düşünüyorum, öyle olmalı..." tarzında verdikleri ifadelerdir. Bu ifadeler nasıl, hangi koşullarda verilmiş, ifade vermeyenlerin başına neler gelmiş veya nelerle tehdit edilmişler, hepimiz gördük.

Pek çok kişi, "bu iftiralara mecbur kaldım; beni ailemle, malvarlığımla tehdit ettiler" deyip ifadelerini geri çektiler... Bunlar zaten yasak sorgu yöntemleridir ve bu yüzden bu beyanlar da bu iftiraname de hukuksuzdur, insan hakkı ihlali mahiyetindedir. Sadece bu yüzden bile bu dava çökmüştür: Bu dava yok hükmündedir.

İnsan hakları ihlalleri temelinde yürütülen bir davanın hukuk devletinde yeri olamaz! Ancak bırakın hukuksuz olmayı; aynı zamanda vicdansızdır.

Bizim kadim kültürümüzde, inancımızda, ahlaki değerlerimizde, insanları aileleriyle tehdit etmek yoktur.

Tüm bu tehdit ve şantajlara rağmen; iftira atmaya zorlanan insanlar, burada iftiralarını geri çekmiştir. Baskı altında iftira atmaya zorlandıklarını sizlere anlattılar. Bu iftiranamenin omurgası olan tüm bu sözde "etkin pişmanlık" beyanları artık yok hükmündedir.

Birçok ifadenin de yanlış yazıldığını, çarpıtıldığını burada gördük. "Ben öyle dememiştim" cümlesi en çok duyduğumuz itiraz oldu.

Son olarak "şablon" kelimesi de bu sözde iddianamenin kalbine bir hançer gibi saplandı; tüm suçlamaların temelinin, tüm bu ucuz tiyatronun temel hikayesinin savcılık tarafından iftiracıların önüne konulan "ŞABLON" bir metin olduğu ortaya çıktı!

Sözde iddianame, iftiraname zaten hukuken yok hükmündeydi; ancak bu 4 ayın sonunda tamamen çöktü. Kırıntıları dahi kalmadı!

Tutuksuz yargılanan, tutuksuz yargılanmak adına bana ve yol arkadaşlarıma iftiralar atanları da göreceğiz; burada onlarla yüzleşeceğiz! Onların da ne baskılarla, korkularla, şantajlarla bu iftiraları attıklarını biliyorum elbette; ancak bugün, ülkemiz için, demokrasi için, Cumhuriyet için dik durma ve cesur olma günüdür. Umarım onlar da tüm korkularına rağmen, tarihin doğru tarafında durmayı bilirler. Yoksa tarih de milletimiz de onları 19 Mart darbecileriyle bir görecek ve asla affetmeyecektir!

* * *

"Yüzyılın yolsuzluğu..." Aleyhimizdeki suçlama bu. Yolsuzluk yapmak için bir suç örgütü kurmakta 3 amacım varmış:

Birinci amacım İstanbul'u kazanmakmış, İkinci amacım CHP'yi ele geçirmekmiş, üçüncü amacım Cumhurbaşkanı olmakmış! Gerçekten de iddianame adını verdikleri "şey" bunu iddia ediyor. İddialarını kanıtlamak için 143 tane eylem tespit etmişler. Örgüt yöneticisi olarak da hepsinin tepesine beni yazmışlar.

Belediyecilik hizmetlerini suç, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni suç örgütü, belediye başkanını suç örgütü lideri olarak gösteren bir metni benim "iddianame" olarak kabul etmem mümkün değildir. Bu metni, aynı muğlak ifadeleri onlarca, yüzlerce kez kopyalayıp yapıştırarak binlerce sayfaya çıkarsanız, 200 bin sayfa belge de ekleseniz, sonuç değişmez. Bu bir iddianame değildir.

Bir kez daha söylüyorum, asla bu oyununuzun bir parçası olmam. Bütünüyle siyasi bir kurguyu, hukuki bir süreç işliyormuş gibi gösterme çabanıza asla alet olmam.

2014'te Beylikdüzü Belediye Başkanı olduktan 19 Mart'a kadar bana ne sorulduysa yanıt verdim. İddia ediyorum, geçirdiğim teftiş, inceleme ve denetimi Türkiye Cumhuriyeti tarihinde hiç kimse geçirmemiştir!

Biraz önce anlattım; tam 1.590 denetimden geçtik, ben ve arkadaşlarım! Muhtemelen dünya tarihinde de hiç kimse bu kadar denetimden geçmemiştir. Bütün bu süreçte sadece Beylikdüzü döneminde bir ihaleden dolayı dava açıldı hakkımda; o da ta 2023'te, ihaleden 8 yıl sonra! Ondan da yargının bu hâline rağmen, yargıçlara yapılan tüm baskılara rağmen beraat ettim birkaç ay önce. Beraat kararı veren hâkim cezalandırıldı, beraat kararı sonrası jet hızıyla Kahramanmaraş'a gönderildi.

İddianamede işlediğim "suçlar" olarak gösterilen 143 sözde eylemi, olağan teftiş ve inceleme sürecinde bana sorsaydınız, her sorunuzu yanıtlardım. Ama bütün iç ve dış denetimlerden geçerek aklanmış, önemli bir kısmı AKP'nin çoğunlukta olduğu Belediye Meclisi'nden geçmiş bu belediyecilik işlemlerinin bugün, tam da milyonların oyuyla Cumhurbaşkanı adayı olarak belirlendiğim bir dönemde, karşıma suç gibi çıkarılmasını

kabullenemem. Bir siyasi hedefe, bir darbeye, "hukuk kılıfı" giydirme oyununun bir parçası olamam!

Ankara'dan bu davayı açmak için özel olarak görevlendirilmiş, savcı görünümlü bir siyasetçinin girişimleriyle başlayan bir süreç bu. Önce şaibeli gizli tanıklar aracılığıyla, sonra özgürlükleri, aileleri ve malvarlıkları üzerinden tehditlere dayanamayıp iftiracı olan kişilerin beyanlarıyla geliştirildi.

Devletin onlarca kurumu tarafından tamamı aklanmış belediyecilik işlemleri bir çuvala doldurulup, üstüne "suç örgütü" yazıldı. Bunları göre göre, iddianameyi dikkate alıp, tamamı aklanmış işlemleri burada sizinle tartışacak değilim.

Burada sanki gerçekten bir yargılanma yapılıyormuş gibi, bu savcıların derdi gerçekten yolsuzlukmuş gibi, size burada ihale, satın alma gibi rutin belediye işlemlerini anlatmam. Bu oyuna gelmem. İçim de çok rahat.

Arkadaşlarım iddianamedeki tüm iftiralara en ufak ayrıntısına kadar cevap verdiler, tüm gerçekleri, belgeleriyle anlattılar 4 aydır! Her iddiaya tek tek cevap verdiler; iddianame tel tel döküldü...

Bu duruşmaların sonunda cevabı verilmemiş hiçbir soru kalmadı geride. Ama beni, baştan sona siyasi bir amaçla kurgulanmış, yüzde yüz siyasi bir davanın, tamamen siyasi sebeplerle yapılmış bir tutuklamanın, bu niteliğini gölgeleyecek tek bir kelime etmeye zorlayamazsınız.

Şu an gözünü buraya dikmiş, aklı, kalbi burada olan vicdan ve sağduyu sahibi tüm yurttaşlarıma sesleniyorum. Burada, bu salonda yaşanmakta olanlar, kendini ülkenin sahibi, milletin efendisi, devletin ta kendisi olarak gören bir aklın eseridir. Bütün bu organizasyonun tek bir amacı vardır: Beni sizin gözünüzden, gönlünüzden düşürmek ve önümüzdeki seçim yarışını garanti altına almaya çalışmak.

Bu gerçeği görmeyen hiç kimse yok bu ülkede. Sadece, gördüğünü söylemekten çekinenler, gördüğü kirli resmi unutmaya çalışanlar var. Ben onların da hak ve hukukunu korumak, yargıya olan güvenin yeniden tesis edilmesine katkıda bulunmak için de bu mücadeleyi veriyorum.

Bazı kurumlar o kadar değerlidir ki, bazen onların itibarını onlara rağmen korumak gerekebilir. Yargı da böyle bir kurumdur.

Ben işte bu hassasiyet, bu anlayış içerisinde iddianameyi reddediyorum.

Bu temelsiz, esassız, hukuksuz, çürük iddianame ve bu dava YOK HÜKMÜNDEDİR! Millet iradesine darbe yapmak için kurgulanan planlar, Türkiye'nin geleceğini, milletin yürüyüşünü engellemek için düzenlenen kumpaslar YOK HÜKMÜNDEDİR!

Milletten aldığı yetkiyi kötüye kullananların değil, milletin hükmü geçerlidir. Böyle siyasi davaları millet karara bağlar. Milletin kararı karşısında her iktidar hükümsüzdür. Millet büyüktür.

* * *

Sevgili milletim,

9 Mart'ta ilk sırada sorgu verseydim, eylemlere ilişkin şunları söyleyecektim, aynen okuyorum: "*Biraz önce bürokratlarıma, yol arkadaşlarıma, onların dürüstlüğüne ve liyakatlerine güvenimi vurguladım. Bir yöneticinin en büyük gücü, kendisine ve yol arkadaşlarına duyduğu güvendir. Ben bu açıdan da çok güçlü bir yöneticiyim. Ben büyük resmi gösteriyor, bu davanın temel sebebini anlatıyorum milletimize. Arkadaşlarım da detaylardaki gerçekleri anlatacak. Bu yargılamanın sonunda cevabı verilmemiş hiçbir soru kalmayacak geride.*"

O sırada, dosyanın asıl sahibi, benim seçim başarılarım ve cumhurbaşkanı adaylığım dolayısıyla "mağdur" olmuş olan, bu davanın "şahsi davacısı" ne diyordu: "*Yargının ortaya koyduğu iddialara asla cevap vermiyorlar.*"

Peki sahibinin sesi ne diyordu: "*Mahkemeler siyaset arenası değil. Ekrem Bey'in hakkındaki 143 eyleme savunma yapması, delilleri çürütmesi gerekiyor.*"

Şimdi aradan 4 ay geçti, tüm sanık yapılanları ve bürokratlarımı, yol arkadaşlarımı dinlediniz. İlk gün konuşsaydım dile getireceğim öngörümün gerçekleştiğini görüyoruz hep birlikte. Cevabı verilmemiş hiçbir soru kalmadı geriye!

İftiranamenin, koca bir safsata, yalanlar, iftiralar, uyduruk raporlar, yalancı tanıklar, mantıksız iddialardan oluştuğu gün gibi ortaya çıktı! Gözünüzün önünde oldu, kendi kulaklarınızla duydunuz; korkunç yöntemlerle elde edilen hukuk dışı beyanlarla yaratılan, gerçekte hiç olmayan bir "suç örgütü!"

Suç örgütü iddiası nedeniyle birçoğu birbirini hiç tanımayan insanların, birbirleriyle tamamen ilgisiz iddialarla ama aynı

dosyada yargılandığı bir dava. Üstelik tamamen haksız hukuksuz bir toplu tutuklama altında.

İddiaların hepsi çürütüldü, hepsi sahiplerine iade edildi. Tutuklama kararlarının yanlış olduğu ayrıca şüphesiz ortaya kondu.

Gurur duyuyorum tüm yol arkadaşlarımla; sadece özverili çalışmaları, İstanbul'a kazandırdıkları eserler, hizmetler ve projeler nedeniyle değil; onca baskıya rağmen bu kürsüye çıkıp, korkmadan, eğilip bükülmeden, tane tane gerçekleri anlattıkları için onlarla gurur duyuyorum!

* * *

"Eylem" diye önümüze konan iftiraları, kategorilere ayırıp kısaca özetleyeyim ve açığa çıkan gerçekleri birlikte hatırlayalım. Heyetin sorgu sırasını izlemeye çalışacağım:

a) Öncelikle, Ağaç A.Ş., İSFALT, Kültür A.Ş., Medya A.Ş. ve diğer iştirak şirketlerinin yöneticilerinin işe alım süreçlerinin nasıl yürütüldüğünüz gördünüz. Profesyonel geçmiş ve sektörel yetkinliğin esas alındığını, siyasi görüş veya parti aidiyeti gibi ayrımlar yapılmaksızın, yalnızca İstanbullulara sunulan hizmetlerin kalitesini artırmak, kamu kaynaklarını verimli yönetmek ve her pozisyona o işi en iyi yapacak uzmanı getirmek amacıyla hareket edildiğine tanık oldunuz. Öte yandan, çalışan yapısının korunduğunu, önceki dönemden gelen deneyime değer verildiğini gördünüz. Arkadaşlarımızın hepsinin iştiraklerdeki kurum kültürünün korunmasına nasıl özen gösterdiğini ama yanlış giden şeyler varsa da elbette bunların düzeltildiğini örnekleriyle dinlediniz.
Çünkü bizim anlayışımız; insanı ötekileştiren değil, kurumu güçlendiren bir anlayıştır. Bir avuç insanı değil, 16 milyon İstanbulluyu düşünerek hareket ettik hep.
Kısaca değinmek gerekirse;

b) AĞAÇ A.Ş. ile ilgili burada çalışma arkadaşlarımızı dinlediniz. 12 sözde eylem adı altında önümüze konan asılsız iddiaları, MASAK raporlarındaki açık hesaplama hatalarını ve zorlama HTS yorumlarını bu salonda tek tek çürüttüler.

Yıl sonu borç azaltma gibi olağan ticari ödeme takvimlerini ve sonradan vaatlerle değiştirilmiş etkin pişmanlık beyanlarını yan yana getirerek, gerçekte hiç var olmamış bir suç örgütü hikâyesi yazmaya çalıştılar.

Oysa belgeleriyle de gördünüz ki ortada kamu kaynaklarını örgütsel amaçlarla kullanan bir yapı değil, aksine 2019 sonrasında cirosunu 412 milyon liradan 9,7 milyar liraya çıkaran, liyakatli kadrolarıyla Sayıştay denetimlerinden tertemiz geçip Türkiye'nin en büyük 500 şirketi arasına giren, ayağa kaldırılmış şeffaf bir kurum vardır.

İstanbulluya hizmet eden, aktif tedarikçi sayısını artırarak rekabeti ve kurumsal kapasiteyi büyüten bu onurlu mücadeleye atılan iftiraların tamamı gerçeklerle yüzleştiğinde paramparça olmuş ve sahiplerine iade edilmiştir.

c) İSFALT ve Yol Bakım Çalışmaları: Biz bu iştirakimizde ve yol bakım birimlerimizde siyasi aidiyetlerine bakılmaksızın, sadece liyakatleri ve onlarca yıllık belediyecilik tecrübeleri için göreve davet ettiğimiz uzman kadrolarla çalıştık. Bu kadrolar, dünyanın en zorlu kışla mücadele operasyonlarını eksiksiz yönetmiş, 16 milyon İstanbulluyu kışın ortasında yollarda mağdur etmemiştir. Ortada tıkır tıkır işlemiş bir hizmet ve Sayıştay denetimlerinden tertemiz geçmiş ihaleler varken, üstelik bu bürokratlar en ufak bir aksaklıkta dahi yüklenici firmalara acımadan milyonlarca lira ceza kesip kamu hakkını korumuşken, karşımıza 'kamu zararı' ve 'örgüt' iftirasıyla çıkılmaktadır. Belli ki burada asıl yargılanmak ve cezalandırılmak istenen İstanbullunun tek bir kuruşunu yedirmeyen namuslu, şeffaf ve liyakatli belediyecilik anlayışımızdır.

d) KİPTAŞ'la ilgili burada çok şey dinlediniz.
Belgeleriyle gördünüz ki; 2019 yılında kamu bankalarına ve vergi dairelerine borçları nedeniyle genel müdürlük binası ipotekli, piyasaya o günün parasıyla 1,2 milyar lira borcu bulunan, ihalelere giremeyen, projelerini teslim edemeyen, adeta batmış bir şirket devralındı. Ve yine burada dinlediniz; sadece bir buçuk yıl içerisinde bütün borçların ödendiğini, kasasında 1 milyar lira nakdi, 3 milyar lira alacağı bulunan güçlü bir yapıya dönüştürüldüğünü.

Asıl önemli olan sadece rakamlar değildir. KİPTAŞ'ta bir anlayış değişikliği yaşandı. 25 yıllık tarihinde ilk kez Gayrimenkul Değerleme Birimi kuruldu. Keyfi uygulamaların, rayiç altı fiyatlandırmaların önüne geçildi. Tek imza anlayışı yerine çoklu onay mekanizmaları getirildi. "Tek kasa, tek hesap" mantığı terk edilerek bir projenin kaynağının başka bir işte eritilmesine son verildi. KİPTAŞ tarihinde ilk kez halka açık, canlı yayınlanan müzayedeler yapıldı. Sosyal konut kuraları noter huzurunda, canlı yayınlarla gerçekleştirildi. "İstanbul Yenileniyor" platformuyla, referansla değil; şeffaflıkla çalışan bir sistem kuruldu. KİPTAŞ ile çalışmak isteyen herkesin eşit şartlarda başvuru yapmasının önü açıldı.

En önemlisi, rakamların ötesinde insan hayatına dokunan işler yapıldı. Üç ilçede, yirmi beş ayrı bölgede 2 bin 519 riskli yapı dönüştürüldü. Yaklaşık 11 bin insanın hayatına doğrudan dokunuldu. KİPTAŞ'ın önceki 25 yıllık tarihinde kentsel dönüşüm sınırlı kalmışken, bizim dönemimizde 49 projede 18 bin 258 bağımsız bölümün inşaatı yürütüldü, 11 bin 705 bağımsız bölüm hak sahiplerine teslim edildi.

Ortada suç örgütü değil; ayağa kaldırılmış bir kurum, şeffaflaştırılmış bir sistem ve hayatına dokunulmuş binlerce insan var!

e) KÜLTÜR A.Ş. ve MEDYA AŞ: Kamu zararı iddialarında en yüksek üçüncü tespitin yapıldığı alan Kültür A.Ş. ve Medya A.Ş. ihaleleriydi.

Peki, aylarca manşetlere taşınan, günlerce üzerinde tepindikleri iddiaların sonunda ne gördük? Bir de baktık ki, yapılan ihaleler usulüne uygun. Bir de baktık ki, AKP döneminde zarar eden bu iki iştirak ayağa kaldırılmış, kâr eden kurumlar hâline gelmiş.

Bu aşamada size çok önemli bir hususu anlatmam gerek. Gelin size İBB'den Kültür A.Ş.'ye, Kültür AŞ'den bir şirkete, dönemin belediye başkanı Erdoğan'ın imzası ile –sadece %1 farkla– hem de yüksek enflasyonlu 1994 yılında, nasıl peşkeş çekildiğini anlatayım:

Bakın, bu sözde iddianame, İstanbul'daki bilbordların (reklam panolarının) Kültür A.Ş. tarafından işletilmesini adeta bir suç olarak tanımlıyor. Oysa bilbordların Kültür A.Ş. tarafından

işlettirilmesi, yeni değil; 1994'ten beri var olan bir uygulama. Ancak önemli fark şudur; bu faaliyetler, bizim dönemimizden önce, şüpheli bir iş modeli ile yapılmaktaydı. Anlatayım:

Erdoğan'ın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu 1994 yılında, bilbord ve infobordların (ilan panolarının) işletilmesine ilişkin ihale yapılmış, ihale iştiraklere verilmiş; gerekçesi ise ihale belgelerinde açıkça şu şekilde ifade edilmiş: *"Özel kişi ya da şirketlere işlettirilmesi hâlinde keyfi uygulamaların olabileceği, adı geçen bilbord ve infobordların işletilmesi özellik arz ettiği, belediye şirketlerimizden birisinin işletici olması durumunda ise idarenin yararının olacağı göz önüne alınarak, ileride istenildiği anda da tahliye davası açılmadan boşaltılabilmesi mümkün olduğundan"* denmiş.

Bu gerekçe gösterilerek sadece üç belediye iştiraki (İSBAK, Belbim ve Kültür A.Ş.) davet edilmiş düşünün ki bazı arkadaşlarımız ihalede rekabeti sınırlama iddiası ile 1,5 yıldır cezaevindeyken burada sadece iştirak şirketlerinin ihaleye katılabileceği bir model benimsenmiş.

İhalede belirlenen muhammen bedel de herhangi bir piyasa araştırması veya emsal sunmayan bir Başkanlık Değerleme Komisyonu matbu yazısına dayanıyor. Buna rağmen ihaleye tek teklif veren Kültür A.Ş.; ihaleyi aldıktan hemen sonra herhangi bir açık ihale yapmaksızın, bir anda iddianameden çıkartılıp yok olan İlbak Grubu'ndan İnterpan şirketine bu şüpheli muhammen bedelin üzerine SADECE "%1"lik bir marj ekleyerek alt kiralama yapılmış! Özünde, fiilen; Erdoğan'ın İBB Yönetimi, ihale yapmadan, bilbordları İLBAK grubuna vermiştir!

Nitekim bu uygulama yargıya taşınıyor; sonrasında –yargı zoruyla– 1998 yılında ihale yapılıyor. Bu sefer, ilk defa rekabet oluşuyor –Gürsa-Alma Konsorsiyumu ihaleye katılıyor– ve İlbak'ların ödediği bedelin çok üstünde bir bedel teklif ederek ihaleyi kazanıyorlar. Gürsa-Alma'nın, İlbak teklifinden kat kat yüksek bir teklif vermesi; 1994-1998 yılları arasında bilbordların İlbak'lara ne kadar ucuza –kamunun zararına– verildiğinin açık ispatıdır.

Buna rağmen, dönemin İBB Başkanı Erdoğan, ihale onayından imtina etmiştir. Sadece ve sadece İlbaklar'a ait İnterpan şirketi ihaleyi kazanan konsorsiyuma *eklemlendikten sonra* onay vermiştir. Sayın savcılarımız bunu "irtikap" olarak değerlendirebilirler!

Neticede, bizden önceki dönemin bu tür yanlış uygulamaları –mesela hakların sadece marjinal kârlarla 20 yıllığına devredilmesi– terk edilmiş; bizim dönemimizde sadece ve sadece kamu yararı gözetilmiştir.

Bir yandan yanlış uygulamalar düzeltilirken, diğer yandan önceki dönemden gelen, mevzuata uygun, kurumsallaşmış ve istikrar kazanmış uygulamalar korunmuş; bilgi ve tecrübesiyle kuruma katkı sağlayan personelimiz görevlerine devam etmiş.

Arkadaşlarım burada tane tane anlattılar. Dosyaya rapor diye sunulan taraflı değerlendirmeleri, tek tek çürüttüler.

Kültür ve medya bölümündeki kamu zararı diye gösterilen miktarların büyük bölümünde olan, ancak dosyaya her nedense sanık olarak eklenmeyen iktidara yakın şirketler, İlbaklar, Bacacılar var. Bacacılar 2018'de 20 yıllık ihale alıyor ama bu dosyada esameleri bile okunmuyor, sanık olarak buraya eklenmiyor. Şunu net olarak söyleyeyim: Bizim dönemimizde böyle bir usulsüzlük, böyle bir peşkeş yok!

Konusu açılmışken, burada küçük bir parantez açmak isterim: Bu kumpas davasının sözde iddianamesinin en çarpıcı özelliklerinden biri; siyasetçi başsavcının, istediği kişi ve kurumları sanık olarak nitelendirmesi ve tutuklaması; istediği kişi ve kurumları da "görmezden gelmesi." Bu "ikili hukuk" uygulamalarından, birkaç örnek vereyim...

2019 öncesini tarihten silmiş gibi hareket eden savcılık, AKP'ye veya Erdoğan'a yakınlığı tespit edilmiş kişileri müşteki veya tanık olarak dahi göstermemektedir; bu da savcılığın niyetinin yargılama yapmak olmadığını ortaya koymaktadır.

Mesela, sözde yüzyılın soruşturması açılır açılmaz, iş insanı Murat Kapki'ye haber veren kişinin ismi belli olmasına rağmen neden merak edilmedi? Murat Kapki'ye para karşılığı soruşturmadan çıkarılma teklifinde bulunan şahsın ifadesi neden alınmadı?

Bir günde Acarkent'te yer alan 8 mülk ve 3 firmasını cumhurbaşkanına çok yakın bir aile ferdine devreden Murat Kapki para aklamakla suçlanırken bu kişi neden suçun tarafı değil? Aynı şekilde bir başka mülk devri nedeniyle Kapki'nin avukatı sanıkken Erdoğan'a yakın bu kişinin ismi bile niçin dosyada yok! Bu durum, davanın tümüyle siyasi saikle hazırlandığının somut bir örneğidir.

İş yerinde 38 farklı firmanın kaşesi çıkan, pek çok firmayı şahsına ait olduğu hâlde gizleyen, onları ihalelere sokan, sahte fatura kestirmekle suçlanan bir firma bu dosyada sanık ama hakkında hapis cezası istenmiyor. Firma sahibinin Cübbeli diye bilinen bir akrabası olduğu için mi? Onu ayıran ve özgür kılan güç nedir?

Eylem 13'te, savcılar 11 milyon İstanbullu'nun verisinin sızdırıldığını iddia ediyor. Üstelik aynı savcılar bunların Çekino isimli firmaya sızdırıldığını iddia ediyor. O zaman Çekino firmasından kimsenin gözaltına alınmamasını, sorgulanmamasını, firmanın polis aramasına tabi tutulmamasını, dijital materyallerine el konulmamasını nasıl yorumlamalıyız? Savcılar mı doğruyu yazmadı? Çekino'nun arkası mı çok sağlam? AKP iktidarına yakınlığı nedir?

Benzer şekilde tutuklanıp hapis yatan ve bırakılanlar, iddianamede ismi geçenler, bir şoförün isimlerini verdi diye dört emekçi şoför hapis yatarken aynı kişinin ifadesinde adı geçen abi-kardeşin adalet bakanının hemşehrisi ve yakını olmaları sebebiyle bu kişilerin iddianamenin hiçbir yerinde yer almaması ve bunun gibi onlarca olayı sıralayabiliriz.

Birçok sanık arkadaşım savunmalarında bunu tek tek anlattı. Soruşturma aşamasındaki tanık ve itirafçı beyanlarında, AKP'ye ya da Erdoğan ailesine yakınlığı kamuoyunca bilinen birçok kişinin adı açıkça geçiyordu. Ama ne hikmetse dava açıldığında bu isimlerin tamamı dosyadan adeta buharlaştırıldı. Bugün o kişiler ne tanık, ne sanık, ne de müşteki sıfatıyla bu dosyada yer alıyor. Hukuk önünde herkes eşitse, bu isimler nereye kayboldu? Kim onları bu dosyanın dışına çıkardı? İşte Adalet Bakanı'nın koordinasyonunda yürütülen bu süreç, asrın en büyük hukuksuzluklarından birinin somut ispatıdır.

İkili hukukun, adamına göre soruşturmanın, ezcümle hukuksuzluğun kitabı olan bu iddianameyi yazanlar alıp başlarına çalsınlar!

Bilbordlar konusuna dönersek...

Neticede heyetiniz de gerçekleşmiş ve yerine getirilmiş ihalelerin toplam bedelini kamu zararı gibi önümüze koyan iddianame yaklaşımını kabul etmedi. Zarar oluşmadığının ortaya çıkması üzerine arkadaşlarımıza ek savunma hakkı verdi.

Aylarca kamuoyunda konuşulan, bu vesileyle yol arkadaşım Murat Ongun'a da saldırı aracı hâline getirilen iddiaların gerçek dışı olduğu ortaya çıktı. Çünkü gerçekler öyledir. Ne kadar üzerini örterseniz örtün, ne kadar tekrar ederseniz edin, sonunda ortaya çıkar.

Ben burada, bu süreçte kurumlarını, yaptıkları işleri, alın terlerini onurla savunan bütün yöneticilerimize, bütün çalışma arkadaşlarıma teşekkür ediyorum. Çünkü onların anlattıkları şey, bir suç hikâyesi değil; kamu yararını esas alan, zarar eden kurumları ayağa kaldıran, İstanbul'un kaynaklarını İstanbullular için kullanan bir yönetim anlayışının hikâyesidir.

f) Kişisel Veriler: Bir başka iddia da İstanbulluların kişisel verilerini ele geçirdiğimiz, sızdırdığımız, hukuka aykırı şekilde kullandığımız iddiasıydı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, suçlamayı ilk duyduğumda ben de tam olarak anlayamadım. Hatta bu salonda, mahkeme başkanının da bu suçlamanın neye dayandığını anlamakta güçlük çektiğini ifade ettiğine hep birlikte tanıklık ettik.

Ben de doğrusu bu iddianın ne olduğunu burada herkesle birlikte öğrendim; o kadar absürt bir suçlama ki hepimiz anlamaya çalıştık! Çünkü bu akıl dışı suçlamalar nedeniyle tutuklu bulunan arkadaşlarımız geldiler, tane tane anlattılar: "İstanbul Senin" uygulamasının ne olduğunu ne olmadığını ne işe yaradığını ayrıntılarıyla ortaya koydular. Ve gördük ki; ortada ne ele geçirilmiş bir veri var, ne sızdırılmış bir veri var, ne de hukuka aykırı kullanılmış tek bir kişisel veri var!

Sevgili İstanbulluların hiçbir kişisel verisi hukuka aykırı şekilde kullanılmamıştır. Ne bu dosyada böyle bir gerçek vardır, ne de yan salonda görülen casusluk davasında.

Bir kez daha gördük ki, önce suçlama yapılmış, sonra suçlamaya uygun delil aranmış.

Ve bir kez daha anladık ki, olmayan bir suçu varmış gibi göstermek mümkündür; ama olmayan bir gerçeği var etmek mümkün değildir.

g) Belediyeler: Beylikdüzü ve Beyoğlu Belediyelerimizle ilgili yapılan değerlendirmeleri de dikkatle dinlediniz.

Belediye başkanlarımız Resul Emrah Şahan, Mehmet Murat

Çalık ve İnan Güney'in burada bulunmalarının sebebi sadece siyasi değildir.

Aynı zamanda başarılı oldukları için, kent suçlarına geçit vermedikleri için, kamu yararını önceledikleri için de buradalar. Burada anlattıkları uygulamaları dinlediniz. Şunu gönül rahatlığıyla ifade ediyorum; ortaya koydukları birçok çalışma, sadece kendi ilçeleri için değil, Türkiye'deki bütün yerel yönetimler için örnek niteliğindedir.

Her şehir için emsal olması gereken uygulamaları, şeffaflığı, sosyal belediyeciliği, kent hakkını ve kamu yararını esas alan anlayışı burada tane tane anlattılar. Ben, onların anlattığı bu hizmet anlayışının, bu yönetim anlayışının bütün ülkeye yayılmasını dilerim.

Çünkü şehirlerimizi koruyan, rantı değil insanı önceleyen, kent suçlarına karşı tavizsiz duran anlayış; cezalandırılması gereken değil, örnek alınması gereken bir anlayıştır.

İnanıyorum ki, tarih de milletimiz de bu kürsülerden anlatılanları sadece bir savunma olarak değil; şehirlerine sahip çıkan insanların onurlu mücadelesi olarak hatırlayacaktır.

Bir Başka İddia da Cebri İrtikap İddiası

Doğrusu, bu iddia bana bir zihniyeti hatırlatıyor.

İnsan bazen kendi yöntemini başkasına da yakıştırıyor.

"Biz böyle yapıyorsak, onlar da mutlaka böyle yapmıştır" anlayışının bir yansımasıyla karşı karşıyayız.

Burada arkadaşlarımız da müdafilerimiz de tane tane anlattılar. Peki, ortada cebir var mı? Bir iş insanına yönelik baskının, tehdidin, zorlamanın tek bir delili var mı? Yok. Bir bağış yapılmasa gerçekleşmeyeceği söylenen herhangi bir işle ilgili en küçük bir kanıt var mı? Yok.

Peki ne var? İstanbul'a, İstanbullulara hizmet edilmesi için, yapılan işlerin kamu yararına kullanılacağını bilen, buna inanan, sorumluluk sahibi iş insanlarının desteği var.

Olay bundan ibaret. Ama asıl önemli olan şu: Birileri sürekli "kişisel zenginleşme" ifadelerini kullanıyor. İddianamede de bunu defalarca yazmışlar. Peki, tek bir delil var mı? Yok. Tek bir kuruşun bir kişinin cebine girdiğini gösteren bir kanıt var mı? Yok. Çünkü bu kaynaklar nereye gitmiş, belli. Kreşlere gitmiş.

Yurtlara gitmiş. İhtiyaç sahiplerine gitmiş. Kültürel mirasın korunmasına gitmiş. İstanbul'a hizmet olarak dönmüş. Şehrin ihtiyaçlarına harcanmış. Ama kimsenin cebine gitmemiş! İşte bizim anlayışımızla aranızdaki fark da burada. Biz kaynakları kişisel zenginleşmenin değil, kamusal faydanın aracı olarak gördük.

Bu dosyada yer alan dolandırıcılık, rüşvet, ihaleye fesat karıştırma ve diğer ekonomik suçlamalar da aynı anlayışın ürünüdür.

Soruşturma aşamasından iddianameye, iddianameden kovuşturmaya kadar şekil değiştiren, birbirini tutmayan, birkaç etkin pişman beyanından başka hiçbir somut delille desteklenmeyen iddialar.. Hepsi burada, gözlerinizin önünde, bu salonda tek tek çürütüldü. Gerçekler ortaya çıktı. İftiralar sahiplerine iade edildi. Geriye ise delille desteklenemeyen, varsayımlar üzerine kurulmuş iddialar kaldı.

Son olarak, sözde suç örgütü iddiasına, adına "SİSTEM" dedikleri büyük kurguya değinmek istiyorum.

Bize dediler ki; Cumhuriyet Halk Partisi'ni ele geçirmek, Cumhurbaşkanlığı adaylığı sürecini yönlendirmek için "Sistem" adı altında bir yapı kurulmuş, haksız kazançlar burada toplanmış.

Doğrusu, keşke bu iddiaların sahipleri sözlerinin arkasında durabilseydi. Keşke duruşmaların canlı yayınlanmasına cesaret edebilselerdi. Milletimiz de canlı canlı izleseydi; "Sistem" dedikleri yalanın, suç örgütü dedikleri iftiranın nasıl bir savcı kurgusundan ibaret olduğunu... Korkutulan, baskı altına alınan, dehşete düşürülen insanların önüne konulan şablonlarla nasıl hikâyeler yazılmaya çalışıldığını...

Ama ne mutlu ki, bunların tamamı artık haberlerde, arşivlerde, tutanaklarda yerini aldı. Ve aylar süren bu duruşmaların sonunda somut olarak ortaya çıktı ki; benim adımla da, "Sistem" adıyla da, başka herhangi bir adla da ortada bir suç örgütü yok.

Savcılığın önümüze "beyan delili" diye koyduğu birçok iddia, bu salonda kendi kendini imha etti. İfadeler birbirini yalanladı. Kurgular gerçeklerle yüzleşince çöktü.

Yetmedi. Bu dosyada gördük ki sadece akraba olduğu için insanlar bir yılı aşkın süredir tutsak edildi. Sırf benim arkadaşım olduğu için tutuklanan, baskıya, tehdide ve türlü türlü dayatmalara maruz bırakılan insanlar oldu. Hakkında tek bir somut delil ortaya konulamamasına rağmen hâlâ özgürlüğünden mahrum

bırakılan insanlar var. Ve ne yazık ki bu mahkeme, bütün bunları görmesine rağmen bu hukuksuzluğun son bulmasını sağlayacak iradeyi ortaya koymuyor, koyamıyor.

Bu duruşmalar sırasında, insanlara baskı yapıldığına, usule aykırı yöntemlerle delil toplanmaya çalışıldığına, soruşturmanın gizliliğinin ihlal edildiğine ilişkin çok ciddi iddialar da yine bu salonda ortaya çıktı.

İddianamenin "eylem" diye önümüze koyduğu tablo budur...

Ve bütün bunlara rağmen; İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin iş ve işlemlerini büyük bir özveriyle yerine getiren, yaptıkları hizmetler suçmuş gibi gösterilen, özgürlüklerinden mahrum bırakılan ama buna rağmen bu kürsüye çıkıp bütün suçlamaları tek tek çürüten yol arkadaşlarıma, çalışma arkadaşlarıma ve ekibime bir kez daha teşekkür ediyorum. Sizinle gurur duyuyorum. Çünkü sizler, korkunun değil vicdanın, baskının değil hakikatin tarafında durdunuz! Tarihin doğru tarafında durdunuz.

Bugün geldiğimiz noktada görüyoruz ki ortada bir suç örgütü yok. Ortada çökmüş bir kurgu var. Ortada bir sistem yok. Ortada, gerçekle sınandığında ayakta kalamayan iftiralar var.

Şimdi devam ediyorum...

* * *

Hatırlayalım; 16 milyonluk İstanbul'un Başkanına, muhalefetin Cumhurbaşkanı adayına ve onlarca yol arkadaşına şafak baskınlarıyla darbe yaptıklarında, buna çok büyük bir kılıf bulmalıydılar, o yüzden; "*yüzyılın yolsuzluğu*", "*560 milyar lira yolsuzluk*" gibi manşetler basında ve 7/24 televizyonlarda pompalandı! Çok kısa bir süre sonra, bu rakamı *160 milyar TL'ye* indirdiler...

Peki bu 160 milyar TL'yi nasıl buldular? Büyük ölçüde 2 iddia temelinde:

1) Cebeci (110 milyar TL) ve 2) Uluslararası krediler (50 milyar TL)...

Yol arkadaşlarım zaten tüm iddialara en ayrıntılı şekilde cevap verdiler, ancak iddia edilen "kamu zararının" neredeyse tamamını oluşturan bu 2 iddiayla ilgili birkaç söz etmek istiyorum.

Size bu iddiaların ne kadar boş, boştan öte ne kadar absürt ve büyük yalanlar üzerine kurulu olduğunu anlatacağım.

Kredilerden Başlayalım...

Kredilerle ilgili iddia; Kamu zararının değil, kamu yararının kanıtıdır!

Eylem 60, "Krediler" bölümü; baştan sona tarihe bir kötü niyet ve utanç vesikası olarak geçecek bu "iftiranamenin" belki de en çarpıcı zirve noktasıdır.

Eylem 60'a biraz değinmek zorundayım: Zira, bu Eylemden dolayı yargılanan ekip arkadaşlarımın çoğu tutuksuz yargılandıkları için, duruşmalarda bu eyleme değinilmedi. Oysa, rakamsal olarak iddianamenin üçte biri civarı bir sözde "kamu zararından" bahsediliyor!

Eylem 60, nasıl bir zihniyetle yazılmış biliyor musunuz? "*Ne kadar iftira atsak da herhangi bir kamu zararı bulamıyoruz, rakamları yükseltmeliyiz, İBB'nin aldığı tüm kredi meblağlarını üst üste ekleyelim, bunun da toplamına kamu zararı diyelim olsun bitsin; böylece de büyük bir kamu zararı algısı oluşturalım!*" Zihniyet budur.

Eylem 60'ta iddia makamı, yurtdışından kullanılan kredi ve ihracı yapılan tahvil gibi borçlanmaların "amacı dışında kullanıldığını" öne sürmektedir. Ekrem İmamoğlu ve ekibi bu kaynakları kullanarak kamu kurumunu dolandırmak ve kamu zararı oluşturmakla suçlanmaktadır!

Bu suçlamaların ne kadar akıl dışı ve absürt olduğunu izah edeceğim. Esasında savcılığa bir teşekkür borçluyum; bu absürt 60. Eylem sayesinde, yönetimimizin en büyük başarılarından olan mali yönetim ve ulaşım devrimini sizlere anlatabileceğim.

Söylemeden de geçemeyeceğim; Seymen Çöp Depolama Sahası Arıtma Tesisi, Eminönü-Alibeyköy Tramvay Hattı ve Dudullu-Bostancı ve Kabataş-Mecidiyeköy-Mahmutbey Metro Projeleriyle ilgili iddianamedeki tüm rakamlarda ciddi maddi hatalar var. Yazılı savunmalarda tüm vahim maddi hatalara ve teknik cevaplara değiniriz. Ama bir kez daha soruyorum; bu kadar mı amatörce, bu kadar mı kötü niyetle yazılır bir "sözde" iddianame?

Bu kadar mı devletin tüm kurumları –örneğin BDDK– böyle bir kumpasa alet edilir, böyle bir kumpasla saygınlıkları zedelenir?

İddiaların tam tersine, İBB'nin liyakatli ekipleri etkin ve verimli finans yönetimi sayesinde, kamu yararını korumuştur.

Savcılığın, Eylem 60'ı iddianamede iddia edilen kamu zararını "şişirmek" için yazdığı bellidir. Tamamen mesnetsiz, biraz finans bilgisi olan herkesin gülünç bulacağı bir Eylemdir.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, 2020 yılından bugüne dek ilk defa yer aldığı uluslararası sermaye piyasaları başta olmak üzere tüm finans dünyasında giderek artan bir trendle yer almıştır. Bunu başarmamızın sebebi yatırımcı ve kredi verenler tarafından yönetimimize duyulan güven, oluşturulan olumlu etki, yetkin personel ve mali disiplindir.

Uluslararası finans dünyasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi kendi kategorisinde bir marka hâline gelmiş, günlük tabirle "ödevlerini yapan", ödeme disiplinine sahip, güçlü, dinamik, güven veren, şeffaf ve hesap verebilir bir kamu kurumu olarak kabul edilmiştir. Bu husus, kurumumuz tarafından kazanılan ödüller ile de sabittir.

Büyük alt yapı projelerinin –megaprojelerin– finansmanını başarmak öyle kolay bir iş değildir! Zaten ilk defa bizim yönetimimizde bir yerel yönetim bu çapta megaprojeleri uluslararası finansmanla yapabildi. Önce avan-proje hazırlanır, ayrıntılı bir fizibilite yapılır, en verimli finansman kaynakları araştırılır, proje çizilir, yatırım bütçesi hazırlanır, gerekli tüm bürokratik onaylar alınır, vs. Bunu başarmak için çok liyakatli ve uluslararası standartlarda çalışabilecek ekipler gerekir; bizim dönemimizde işte bunu başardık!

Ben Türkiye'nin en iyi, en köklü üniversitesinde İngilizce İşletme bölümünden mezun oldum; bazıları gibi "çakma ekonomist" değilim, gerçekten de bu işlerden anlarım!

2019 yılında İBB Başkanlığımız başladığında; ta 2016'da ihalesi yapılmış fakat finansman eksiğinden dolayı temeli bile atılmamış, projesi bile olmayan, bazılarında sadece şantiyesi kurulmuş, birçok "hayalet" metro projesi devraldık.

Bunlar, dünyanın her yerinde uluslararası finansman kaynakları kullanılarak yapılan, yüksek yatırım bütçesi gerektiren mega projelerdir. 2019 yılından bu yana, bu projeleri şehrimize kazandırmak ve halkımızın hizmetine sunabilmek adına arkadaşlarımızla birlikte yoğun bir şekilde çalıştık. Bu çalışmaların sonucu olarak da İstanbul'a, birkaç aya kadar açılacak Finans Merkezi metromuzla (Göztepe-Ataşehir Ümraniye), inşa ettiğimiz

toplam raylı sistem 82,5 kilometreye ulaşmış olacak. Finanse ettiklerimizle birlikte toplamda bu rakam 105 kilometredir.

Birazdan gerçekleştirdiğimiz ulaşım devrimini anlatacağım.

Bu krediler öyle ağır bir bürokratik onay ve denetim prosedüründen geçiyor ki, Eylem 60'daki suçlama daha da gülünç hâle geliyor: Dış finansman sağlayabilmek için tabi olduğumuz mevzuatlar uyarınca, T.C. Strateji ve Bütçe Başkanlığı'nın onayıyla Kamu Yatırım Programı'na alınan projelerimiz için Belediye Meclisi'nden de alınan onay ile Hazine ve Maliye Bakanlığı'na başvurarak; Hazine ve Maliye Bakanlığı'ndan aldığımız dış finansman temin izinleri ile nitelikli ve saygın finans kuruluşlarından kredi sağlanmıştır.

Sermaye Piyasası Kurulu'ndan da aldığımız onaylar ile tahvil ihraç edilmiş olup bunlardan biri Türkiye'nin ilk yerel yönetim yeşil tahvilidir.

Sağlanan tüm bu finansmanlar, ödeme planları ve sözleşmeleri ile beraber Hazine ve Maliye Bakanlığı'na bildirilmiştir. Tüm bu ağır bürokratik onay ve denetim süreçleri tamamlanmadan herhangi bir dış finansman sağlayabilmek belediyeler için zaten mevzuatsal olarak mümkün değildir.

Şimdi gelin, somut gerçekleri hatırlatalım: Yönetimimizde, İBB kullandığı herhangi bir kredide veya ihracını yaptığı herhangi bir tahvilde temerrüde düşmemiştir!

Raylı sistem projelerimiz için 2019 Haziran ayından 2025 yılına kadar sağlanan net finansman 2.832 milyar Euro'dur. Bu projelere toplam 2.932 milyar EURO ödeme yapılmıştır. Ayrıca 8 Aralık 2025 tarihinde 580 milyon dolar tutarındaki ilk teminatsız Eurobond geri ödemesi yapılmıştır. Yaptığımız ulaşım projelerinin bugün güncel değeri en az 5 milyar Euro'dur! Ne kamu zararından bahsediyorsunuz; doğru finans kaynaklarını bularak ve kullanarak, verimli projeleri hayata geçirerek kamuya en az 2 milyar Euro'luk değer kazandırdık.

Savcılığın iddianamede suç olarak adlandırdığı şey etkili, rasyonel, verimli finans yönetimidir!

Savcılık İBB'yi, borçlarını ödediği için, kaynaklarını verimli ve eşitlikçi kullandığı için suçlamaktadır. Bahsi geçen eylemlerin yapılması değil; yapılmaması suçtur!

Yurtdışından ya da yurtiçinden sağlanan her türlü finansman, kurumlarımızın kasasına girmesiyle birlikte kurumun mali

kaynağı hâline gelmekte olup Kamu Haznedarlığı Yönetmeliği'ne uygun olarak ve diğer tüm mevzuatın da gerektirdiği şekilde etkili, ekonomik ve verimli kullanılmıştır.

Mali kaynakların kullanımına ilişkin ana mevzuat Kamu Haznedarlığı Yönetmeliğidir. İBB Yönetimi tüm bu mali kaynakları Yönetmeliğe %100 uygun olarak kullanmış ve değerlendirmiştir. Kamu kaynaklarını etkin ve verimli kullanarak kamu zararını bilakis engellemiştir.

Savcılık acaba Türkiye Cumhuriyeti Hazinesine de Soruşturma Açacak Mı?

Savcılık, yapılan tahvil ihraçlarının kanunsuzca kullanıldığını iddia ediyorsa, gerek Hazine'nin gerekse tüm bankaların tahvil ihraçlarını inceleyebilir. Çünkü tüm bu kurumların ve bankaların tahvil ihraçlarından elde ettiği kaynaklar havuz hesabına aktarılır.

Buradan çeşitli ihtiyaçlar için gerektikçe de harcamalar yapılır. Bu ihraçlardaki ana yükümlülük sadece borcun faizinin ve anaparasının zamanında ödenmesidir.

Nitekim, örneğin, 712 milyon dolar tutarında ihraç edilen ve iddianamedeki en büyük tutarlı "Yeşil Tahvil İhracı" işleminin sözleşmesinde aşağıdaki madde mevcuttur.

"Net Kredi Tutarı, İhraççı tarafından PORTFÖY BAZLI bir yaklaşımla yönetilecektir. Tam tahsis tamamlanana kadar, tahsis edilmemiş tutarlar İhraççının GENEL NAKİT YÖNETİMİ politikalarına uygun olarak yönetilecektir."

Maddede de görüldüğü üzere gelen finansman idaremizce genel nakit yönetimi politikalarına uygun olarak yönetilecektir ve yönetilmiştir de. Savcılık yine vahim bir kötü niyetle bu apaçık hükmü bile göz ardı etmiştir!

Veya Savcılık gerçekten bu maddeleri de finansın nasıl işlediğini de anlamamıştır. Savcılığı yönlendiren akıl da tahminen anlamamıştır: "Çakma ekonomistler", bu meseleleri tam anlamamış olabilirler. Ben "Diplomalı ekonomistim"; Türkiye'nin en köklü üniversitesinin İşletme bölümü mezunuyum. Hatırlatırım!

Bu arada, kısaca bahsetmeden geçemeyeceğim; 2023'te bu Yeşil Tahvil İhracı, 5 yıl vadeli toplam 715 milyon dolar tutarındaki Türkiye'nin ilk belediye yeşil tahvilini Londra Borsası'ndan ihraç

ettik. Tüm Türkiye'nin 2023 yılı yeşil tahvil hedefi 1,5 milyar dolar iken; bu hedefin yarısını İBB tek başına gerçekleştirilmiştir.

Bu ihraçta 200'ün üzerinde farklı yatırım kuruluşundan yaklaşık 3,6 kat ile kurumsal firmaların tamamından daha fazla olarak toplam 2,6 milyar dolar talep gelmiştir. Böylece, 2023 yılında Türkiye'de hükümet harici yapılan tüm ihraçlarda toplanan taleplerin yaklaşık iki katı kadar talebe ulaşılmıştır. İşte bu kadar itibarı yüksektir bizim yönettiğimiz İBB'nin!

Bu kadar yüksek talebe ulaşmamızın sebebi uluslararası piyasaların bizim İBB yönetimimize duyduğu güvendir!

Kredi Verenler (Bankalar) dünyanın en sofistike, en geniş hukuk ekipleriyle çalışan kurumlarıdır; bunlar korunmaya muhtaç "tüketici" değillerdir! Kimsenin de gözünün yaşına bakmazlar: En sert maddeleri hukukçu ordularına yazdırırlar. Bir banka bir proje için kredi verirken, eğer isterse, kredi tutarlarının özel bir hesapta tutulacağına, sadece belirli bir projenin hak-edişleri için kullanılacağını net bir şekilde hükme bağlar.

Ancak çoğu durumda, bankalar, hayatın doğal akışı içinde, borçluların finans ve nakit yönetimi ihtiyaçlarını bildikleri için borçluya bu konuda esneklik tanırlar. Zaten borçlu doğru finans yönetimi yapmayıp temerrüde düşerse; temerrüt çok ağır cezai şartlara bağlanır.

Ancak gelin görün ki, kaynakların havuz hesabında yönetileceğine yönelik sözleşmedeki madde, savcılık tarafından iddianameye bile yazılmış ancak sonrasında anlaşılmaz şekilde kamu zararına neden olduğu savunulmuştur! Savcılığın en temel finansman maddelerini anlamakta güçlük çektiğini düşünüyorum...

Eğer buradan bir kamu zararı hikayesi yazılabiliyorsa, Türkiye hazinesinin tüm tahvil ihraç gelirlerinin aynı gün TCMB hesaplarına aktarımının da kamu zararına yol açtığı iddia edilebilir! Aynı mantık, aynı uygulama.

Krediler özelinde ise tüm Türk bankalarının (kamu bankaları dahil olmak üzere), aldığı sendikasyon kredileri havuz muhabir hesaplarına girer. Buradan bankanın ihtiyacı doğrultusunda çeşitli ödemeler yapılır. Sonra sadece belli periyodlarda bu kaynağın hangi ihracat kredisine veya yeşil dönüşüm kredisine atandığı raporlanır. Bu sözleşme serbestisi borçlu ve alacaklı için uygundur.

Savcılığın iddianamedeki yaklaşımı esas alınırsa kamu bankalarının da aldıkları sendikasyon kredileri muhabir hesaba

girdikten sonra çeşitli müşterilerine bu hesaplardan ödediği tutarların da kamu zararı olarak kabul edilmesi gerekir. Bu durumda yüzlerce trilyon kamu zararı iddiası ortaya atılabilir!

Bu ne büyük bir kötü niyet veya ne büyük bir cehalettir!

Eylem 60'ı finansın f'sinden anlamayan bir akıl yazmıştır. İstanbul'u bölgemizde sözde yeni bir "finans merkezi" yapmak isteyen iktidara söylüyorum; aman dikkat, bu iddianameyi bankalar okursa, finans merkezi hayallerinizi unutabilirsiniz!

1 kişiyi yarıştan elemek için bu güzel ülkeye bu kadar kötülük edilir mi?

Üstelik bu iddianameyle dünyanın önde gelen finans kuruluşlarını zan altında bırakıyorsunuz. Eylem 60'da bahsettiğiniz kredileri biz, Standard Chartered Bank, ING, Fransız Kalkınma Ajansı, Merrill Lynch, Bank of America, Emirates NBD Capital, BNP Paribas ve JP Morgan gibi dünyanın en büyük bankalarından aldık.

Dünyanın önde gelen finans kuruluşlarının bu şekilde zan altında bırakılmasına, böyle çirkin bir iddianamede yer almalarına ilk başta Maliye Bakanı karşı çıkmalıydı: "Siz ne yapıyorsunuz, ülkemizin kredibilitesini yerle bir edersiniz, böyle cehalet olur mu!" demeliydi. Maliye Bakanı bunu yapamıyorsa, sürekli Londra'ya gitmesine gerek yok. Hukukun bu kadar ayaklar altına alındığı bir ortamda, ülkemize ne yatırım gelir ne de ucuz finansman...

Bu iddianame "finans" ve "nakit yönetiminden" hiçbir şey anlamıyor veya kötü niyetle anlamamazlıktan geliyor...

İddianamede yer alan *"...bu şirketlere aktarılması sebebiyle kullanılan yurtdışı finansmanından amaçlanan fayda sağlanamadığı için aynı hususa ilişkin benzer mahiyette tekrar yurtdışı finansmanı kullanılmasına bu durumunda örgütün amaçları için kamunun zarar uğratılmasına sebep olmuştur..."* ifadesi de tam bir akıl tutulmasıdır.

Finansmandan sağlanan ana amaç, kurumumuzun mali kaynaklarını mevzuatın izin verdiği ölçüde artırmak ve değerlendirmektir. Bu tutarların, proje dışı ama yine her biri kurum alacaklısı olan şahıs ve tüzel kişiliklere ödemede kullanılması bu amaca hiçbir şekilde zarar vermemiştir. Aksine kurumumuz, ödemelerini alacaklılar arasında homojen bir şekilde dağıtarak yapabildiği için fayda sağlamış ve finansman amacına ulaşmıştır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 2019 yılından bugüne olan yüklenici, kredi borcu ve benzeri ödemelerin dağılımı

incelendiğinde bu husus rahatlıkla görülebilecektir.

İddianamede belirtilen harcama kalemlerine bakıldığında tüm harcamaların hukuken geçerli bir sebebe dayanarak yapıldığı görülecektir (kredilerin geri ödemesi, SGK, vergi, sözleşmesel yükümlülükler, vb...).

Öte yandan yukarıdaki alıntı cümlede yer alan "*benzer mahiyette tekrar yurtdışı finansman kullanılması"* zarar olgusunu ispata yarayacak bir ifade olarak kullanılmışsa da bu da hatalıdır. İddianameye göre; "*finansmanların yaklaşık %20'si tekrardan yurtdışı finans kuruluşlarına ödemelerde kullanılarak tabiri caizse borç borçla kapatılarak kamu zarara uğratılmıştır."* Bir kere bu iddia doğru bile değildir.

İddia maddi olarak doğru değil, ancak asıl vahim durum Türkiye Cumhuriyeti Hazinesi 2026 yılının ilk 3 ayında yabancı para tahvil (Euro Bond) ihraçlarında 5,5 milyar dolar geri ödemeye karşı 5,9 milyar yeniden borçlandı. Yani ödediği 100 dolarlık borca karşılık 107 dolar borçlandı. Borç çevirme oranı %107 oldu. Bize %20 oranla kamu zararı çıkaran savcı Türkiye Cumhuriyeti hazinesine %107 için kamu zararı çıkarır mı?

Buna finansta refinansman, "roll-over" denilir ve tüm devlet kurumlarının, tüm şirketlerin yaptığı son derece olağan bir finansman yöntemidir. Tekrar ediyorum; bu sözde iddianame baştan aşağı büyük bir kötü niyet anıtıdır!

Kamu Zararı Yoktur: Yıllarca Yapılan Tüm Denetimlerde de Hiçbir Kamu Zararı Tespit Edilmemiştir

İBB'de Yönetimimiz sırasında bugüne kadar yapılan her türlü iç ve dış denetimlerde de bu yönde bir tespit yapılmamış olması da bunun en büyük delilidir!

Kamu zararı kavramı esas olarak 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun 71. Maddesinde düzenlenmiştir. Maddeye göre, kamu zararı; *"Kamu görevlilerinin kasıt, kusur veya ihmallerinden kaynaklanan mevzuata aykırı karar, işlem veya eylemleri sonucunda kamu kaynağına artışa engel veya eksilmeye neden olunmasıdır*."

Görüleceği üzere, kamu zararından bahsedebilmek için öncelikle kamu görevlisinin mevzuata aykırı bir kararı söz konusu olmalı, meydana gelen eylem kusur veya ihmalden kaynaklanmalı,

eylem sonucunda da kamu kaynağında artışa engel veya eksilmeye neden olunmalıdır.

Kamu zararının tespitindeki kıstaslar da ilgili maddede sıralanmıştır. Buna göre, kamu zararının belirlenmesine tutardan fazla ödeme yapılması, mal alınmadan ödeme yapılması, fazla ve yersiz ödemede bulunulması vb. gibi kıstaslar esas alınacaktır.

Yurtdışı finansmanının kullanım amacının dışında farklı kurumlara gönderilmiş olduğuna yönelik iddiadan hareketle bir kamu zararı oluştuğu kabul edilemez!

Bahsi geçen bütün tahvil ve kredilerin yükümlülükleri sözleşmelere bağlıdır. Bu sözleşmelerde de itiraz hakları krediyi alan ve verende saklıdır. Nitekim ilgili kredi sözleşmelerinde de uyuşmazlık hâlinde yapılacak olan işlemlere ilişkin hususlar ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiştir. Bu bağlamda bahse konu kredi anlaşmaları kapsamında kreditörlerle herhangi bir hukuki uyuşmazlık bulunmamaktadır. Bugüne kadar da hiçbir borç veren veya aracı İBB'ye bu konular hakkında bir dava açmamış ve bir ihtar göndermemiştir.

İddianamede ismi geçen bankaları araştırdığınız takdirde dünya çapında en büyük ilk 10-15 banka arasında olduklarını göreceksinizdir. Birkaç tanesinin ismini biraz önce paylaştım. Bu bankalarda çalışan yüzlerce avukat bulunmaktadır, bu avukatların yanında bu bankaların her birinin ülkemizde bulunan hukuki temsilcileri bulunmaktadır. Bu da yeterli değilse bu bankaların neredeyse hepsinin üst düzey devlet yetkilileri ile doğal olarak bağlantıları bulunmaktadır. Ne hikmetse bu bankalar sözleşmede bulunan maddelerin çiğnendiğini düşünerek ne bir dava açmış ne de sözlü veya yazılı olarak belediyemize bir bildirimde bulunmuştur ancak savcılık makamı bu yabancı bankalar yerine ileri atılarak onların –sözüm ona– hukukunu savunma yolunu seçmiştir(!) Elbette ki esasında tek dertleri, Ekrem İmamoğlu'na nasıl çamur atarız!

Bir daha hatırlatıyorum; İddiaların tam tersine, biz iyi yönetimle kamu zararını önledik.

Zor ekonomik koşullar ve iktidarın engellemeleri çerçevesinde, finansı ve kaynaklarımızı kötü yönetseydik, İBB projelerinde yüklenicilere veya bankalara ağır cezalar ödememiz

gerekebilirdi. İşte böyle bir durumda belki kamu zararı oluşabilirdi; ama biz etkin yönetimle kamu zararını engelledik.

Kısacası, 2019 yılından bugüne yaşanan ekonomik kriz dikkate alındığında, yurtdışı finansman ile sağlanan mali kaynağın salt o projelerin yüklenicilerine ödenmesi, diğer yüklenicilerimize öz kaynaklarımızın elverdiği ölçüde finansmanlı projeye göre çok daha az oranlarda ödeme yapılması çok yanlış bir tercih olurdu. Bu durum hem ticari hayatı olumsuz etkileyecek hem de yükleniciler arasındaki rekabeti bozacak sonuçlar doğururdu.

Bu nedenle, paramızı adaletli ve sürdürülebilir bir yönetim anlayışıyla harcadık ve bu sayede bugüne kadar kredi veren kurumlarla herhangi bir sorun yaşanmadık.

Hatta operasyonların ardından Ekim 2025'te ENBD ile 75 milyon dolar ve 20 milyon Euro'luk, iddianamenin kamuoyunca öğrenilmesinin –ve bu akıl almaz 60. Eylemin yazılmasının da– ardından Şubat 2026'da ise EBRD ile 110 milyon EURO'luk yeni kredi sözleşmesi imzaladık.

Dünyanın önde gelen, en tecrübeli bankaları, savcılığın bu suçlamalarını ciddiye bile almamış. Bankalar bu iddiaları ciddiye alsa, "yanlış kredi kullanımı" ile suçlanan İBB yönetimine yine milyonları emanet eder mi?

Savcılık makamı dış finansman sonrası gerçekleşen olağan hesap hareketlerini bağlamından koparark ve finansal işleyişin temel mantığını göz ardı ederek kamu zararı iddiası üretmektedir. Bu yaklaşım, teknik ve mali gerçeklikten uzak, tutarsız bir değerlendirmeye dayanmaktadır.

Savcılık makamının anlayacağı şekilde savunma yapmak gerekirse: Buzdolabı ihtiyacınız var, onu alabilmek için tüketici kredisi aldınız. Banka parayı hesabınıza geçti. Sonra bayiye gidip buzdolabını kredi kartınızla satın aldınız. Onun ödemesi de ayın 5'inde olacak. Bu arada aybaşı geldi hesabınıza tüketici kredi kullanımından giren parayla kiranızı ödediniz. Ayın 5'inde maaşınız geldi onunla da kredi kartı borcunuzu ödediniz. Ne oldu şimdi, aldığınız krediyi kötüye mi kullandınız? Hayır. Hem kendi ev ekonomimizi düzenlemiş olduk hem de alacaklılarımızı zora sokmamış olduk. Eminim ki bu iddianameyi yazan savcılar da aynısını kendi hayatlarında yapmıştır! Yoksa da herhalde ev ekonomisi dersi hiç almamışlar!

Sonuç olarak, iddianamede Eylem 60 kapsamında ileri sürülen tüm iddialar hukuki, mali ve teknik açıdan tamamen temelsizdir. Bir yabancı kaynağın proje dışı kullanımının bir itiraz ya da dava konusu olması için alacaklı kurumun şikâyeti gerekmektedir ancak içinde bulunduğumuz durumun bununla alakası yoktur.

İktidar Tarafından Geciktirilen Kredi İzinleri Yüzünden Birçok Projede Etkin Özkaynak Refinansmanı Yapmak Zorunda Kaldık

Etkin finans yönetimi sayesinde, İBB'nin hiçbir projesinde, hiçbir kredisinde temerrüde düşmemesini sağladık. Geciken kredi onayları yüzünden, İstanbulluları da ulaşım projelerinden mahrum bırakmamak adına, çoğu projeye İBB öz kaynaklarıyla başladık. Hak edişleri öz kaynaklarımızdan ödedik. Sonrasında krediler gelince, bu kaynakları İBB'ye aktardık.

Bunun adı iyi finans yönetimidir. Sonucu İstanbullular'ın yararına olan projelerin aksamadan yapılmasıdır. Çünkü iktidarın engellemelerinden dolayı İstanbulluların cezalandırılmasına gönlümüz razı olmadı.

Kötü niyetle geciktirilen izinleri bekleseydik; İstanbulluların trafik sorunu her gün artardı, hayat çekilmez bir hâl alırdı.

Tüm liyakatli ve başarılı yönetimlerin yapması gereken iyi finans yönetimi yaptık. Üstelik hükümet proje izinlerimizi bu kadar geciktirmeseydi, daha iyi şartlarla finansmanlar da elde edebilirdik.

İddianame, Özkaynak Refinansmanının ne olduğunu anlamamış, bunları suç saymıştır! Size birkaç örnek vereyim.

Dudullu-Bostancı ve Kabataş-Mecidiyeköy-Mahmutbey Metro Projeleri: Dudullu-Bostancı için alınan finansman da Özkaynak Refinansmanıdır yani geçmişte hak-edişler kurumumuzca ödenmiş gelen para bu ödemelerin yerine koyulmuştur. 191 milyon dolarlık kullanıldığı iddia edilen paranın 167,4 milyon doları ile devlet bankalarından Hazine Tahvili (Eurobond) alınmıştır. İBB olarak mali kaynaklarımız enflasyona karşı korumak için devlet bankalarından Hazine Bonosu almamız de suç sayılmıştır. Savcılık bu maddede bizi kurumumuzun yararına çalıştığımız için suçlamaktadır!

Eminönü–Alibeyköy Tramvay Hattı, kredi temin edilmeden

önce İBB öz kaynaklarıyla yeniden başlatılmış ve devamında uluslararası finansman sağlanarak tamamlanmıştır.

Rumeli Hisarüstü–Aşiyan Füniküler Hattı projesi, Kamu Yatırım Programında yer almadığından tamamen öz kaynak planlaması yapılarak İBB bütçesi ile yürütülmüş ve tamamlanmıştır.

Atık Yakma ve Enerji Üretimi Tesisi: Savcılık burada da yine Sözleşmenin açık hükümlerini bile anlamamış veya anlamamış gibi yapmış! Burada da Sözleşme maddelerine %100 uymuşuz. Bu projede kullanılan tüm kaynaklar refinansman olarak kullanılmıştır. Yani proje ödemeleri kurumumuzun öz kaynaklarından yapılmış ve gelen finansmanlar kurumumuzca kendi kaynaklarına aktarılmıştır.

Çekmeköy-Sancaktepe-Sultanbeyli Metro Hattı'nın tamamlanması için artan maliyetlerden dolayı ilave olunan 75 milyon Euro tutarında dış borçlanma talebi için İBB Meclisi'ne Şubat 2023'te yapılan başvurumuz 27 Kasım 2023 tarihinde yaklaşık 10 aylık bir beklemenin ardından onaylanmıştır. İBB Meclis onayı sonrası 6 Aralık 2023 tarihinde Hazine ve Maliye Bakanlığı'na talepte bulunulmuş olup; yaklaşık 1,5 yıllık bir beklemenin ardından ancak 2025 Nisan ayında onaylanmıştır!

Dubai merkezli Emirates NBD'den temin edilen son kredi ile beraber Çekmeköy-Sancaktepe-Sultanbeyli Metro Hattı projesine bugüne kadar yaklaşık toplam 380 milyon Euro tutarında kredi sağlanmış olup, 1,5 yıla yakın süren kredi onay süreçlerinde proje tamamen İBB öz kaynaklarıyla devam ettirilmiş ve hattın yapımı hiçbir zaman durmamıştır.

İşte size iyi finans yönetimi konusunda birkaç örnek verdim; İstanbulluları mağdur etmemek için, İBB, öz kaynakları ile projeye başlamış, projeye ilişkin hak-edişleri ödemiştir. Projeye ilişkin kredi onayları çok geç geldiği için; kredi meblağları geldiğinde, İBB'ye aktarılmıştır. Bunun adı etkin finans ve nakit yönetimidir: Projelerin aksamadan yapılmasını sağlamıştır. Kazanan İstanbullular olmuştur. En ufak bir kamu zararı da oluşmamıştır.

Sonuç

— Bizim dönemimizde, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, uluslararası finansman süreçlerini ilgili tüm yasal gerekliliklere uygun biçimde yürütmüştür, mevzuata aykırı hiçbir işlem yoktur.

— Uluslararası kredi süreçleri zaten çok ağır bir hükümet onay ve kontrol süreci altında gerçekleşir.

— Sağlanan finansmanı, Kamu Haznedarlığı Yönetmeliği ve ilgili mevzuat çerçevesinde etkin ve verimli biçimde kullanmıştır.

— Gelen kredi meblağları cari hesaplara alınır ve o anda artık kurumun öz kaynağı hâline gelir; Bir kamu kurumunun, sahip olduğu mali kaynağı alacaklıları arasında dengeli bir şekilde paylaştırarak ödeme yapması etkin mali yönetimin gereğidir.

— Kredi veren hiçbir kuruluş, İBB aleyhine herhangi bir şikâyet veya hukuki süreç başlatmamıştır.

— İddianamede söz edilen projelerin hiçbirinde temerrüt yaşanmamış; tüm projeler usulüne uygun biçimde ilerlemiştir ve herhangi bir kamu zararı oluşmamıştır; aksine kamu yararına hizmet eden bir nakit yönetimi anlayışı benimsenmiştir. Zaten bugüne kadar bu konuda yapılan onlarca denetimde de hiçbir kamu zararı tespit edilmemiştir.

Burada meselenin özü nedir biliyor musunuz? Özü şudur:

"Turpun büyüğü", "yüzyılın yolsuzluğu" vs. diye yola çıktılar ya, kanallarında 7/24 bunun propagandasını yaptılar ya, 560 milyar TL lafını ettiler ya bir baktılar hiçbir şey yok! Önce 560, indi 160'a... Tamam da bu 160'ın da içi nasıl "doldurulacak?" Kredileri üst üste yazalım eder 50 milyar, bir de Cebeci'den "maden rezervi zararı" ve "kaçak hafriyat" gibi muğlak bir şeyler atalım torbanın içine, orayı da 110 milyar sayalım; etti 160 milyar!

TAM 160 MİLYARLIK YALAN!

Cebeci'yi de sizlere birazdan anlatacağım zaten, ama şimdi konumuza dönelim...

* * *

Size bir şey daha söyleyeyim mi... Tüm bu megaprojelerde kredilerimizi eksiksiz geri ödememiz esasında bir mucizedir; bir iyi yönetim mucizesidir! Çünkü iktidar bizi zora sokmak için geliştirdiği tüm haksız kesintilere ve engellemelere rağmen bunu gerçekleştirdik!

Önce kesintilerden bahsedeyim size:

Bakanlık tarafından inşa edilip sonrasında İBB'ye devredilen raylı sistem hatları için de 2019 Nisan ayı itibarıyla merkezi

bütçeden İBB payına düşen vergi gelirlerinden –İBB'nin maliye payından– kesintiler yapılmaya başlandı. Üstelik normal şartlarda bu kesintiler 20 yıla yayılarak yapılırken; bizim dönemimizde bu büyük miktarlar, Hazine'den almamız gereken paralardan 1 yılda kesildi!

Bu kesintilerin toplamı 15 milyar TL, bugünkü değeriyle 23 milyar TL, ilgili tarihlerin döviz kurlarıyla 500 milyon dolardı!

Parasını tamamen bizim ödediğimiz bu hatlar da eklendiğinde, bizim dönemimizde yaptığımız ve finanse ettiğimiz toplam raylı sistem kilometresi 105 kilometredir.

Eğer, İBB iradesi dışında gerçekleşen bu kesintiler yapılmasaydı, idaremiz bu kaynağı değerlendirerek gelir elde edilebilirdi. Devredilen bu projelere kurumumuz tarafından finansman sağlanmasına izin verilseydi 120 aya varan vadelerle finansman bulabilirdik. Ama hükümet bizi 10 yıl yerine 1 yılda ödemeye mecbur etti. Çünkü gözleri kör olmuştu. İstanbulluların yaşayacağı zorluklar umurlarında bile değildi. Bizi zor durumda bırakmaktan, cezalandırmaktan başka hiçbir şeyi gözleri görmüyordu.

Kesintilerin yanı sıra bir de kredi alımımızdaki engellemelerden de kısaca bahsedeyim size:

Hazine ve Maliye Bakanlığı'na iletilen kredi talep yazılarımız bazen yıllarca bekletildi; en az 1,5-2 yıl sürerdi borçlanabilmek için izin almamız, birçok talebimiz de reddedildi. Örneğin, Kaynarca-Pendik-Tuzla projemize Aralık 2023'te yazıldı, izin gelmedi; hâlen bekliyoruz.

Yanlış anlamayın; Bakanlıktan para talep etmiyorduk; finans kaynaklarını bulduğumuz metro projeleri için sadece izin istiyorduk. Burada bile bize ayrımcılık yapıldı.

Bunun yanı sıra, hiçbir kamu bankası bize kredi vermedi! Düşünün; bir kamu kurumuyuz, 16 milyon İstanbullunun hayatını kolaylaştırmak için metro yapmak istiyoruz ve kamu bankaları bize kredi vermiyor. Vakıfbank, Halk Bankası, Ziraat Bankası, hatta tüm belediyelere destek olması gereken İller Bankası bile bize ne kadar kredi verdi biliyor musunuz? SIFIR!

Üstelik, hatırlatırım; İller Bankası'nın en büyük hissedarı, en büyük katkıyı yapan belediye, İstanbul Büyükşehir Belediyesidir. Böyle bir keyfilik ve adaletsizlik görülmemiştir. İşte "Parti Devleti" tam da böyle bir şey...

Tüm bu kesintiler, engellemeler ve enflasyonun maliyetler üzerindeki olumsuz etkileri dolayısıyla nakit planlamamız olumsuz etkilenmiştir. Ancak tüm bu "kösteklere" rağmen bunca projeyi gerçekleştirdik, hiçbir kredimizde de temerrüde düşmedik!

Özünde, bu kötü aklın yazdığı sözde iddianamede öne sürülen iddialar, uluslararası finans dünyasında ve tüm kamu kurumlarının uyguladığı standart nakit yönetimi anlayışını suç olarak takdim etmektedir: 21. Yüzyılı Türkiyesi'nde, bölgesel bir "finans merkezi" olma iddiasındaki bir Türkiye'de bu iddianame ve özellikle bu "60. Eylem" bir bilgisizlik ve kötü niyet vesikasıdır...

* * *

Şimdi size biraz da finansman ve mali gerçekleri anlatayım...

25 Yıllık AKP yönetiminden mali bir enkaz devraldık: İBB'yi mali açıdan dönüştürdük! Haziran 2019'a, İBB yönetimini devraldığımız günlere dönelim... Haziran 2019'da İBB yönetimine geldiğimizde adeta bir enkaz devraldık. Koskoca İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin kasasında toplam 7 milyon TL vardı! İBB'nin temmuz ayında bırakın metro ya da herhangi bir yatırım ödemesini; memur maaşlarını ödeyecek parası yoktu! Kasa bize bomboş bırakılmıştı! Üstelik, vahim bir usulsüzlük de yapılmıştı:

Belediye gelirlerinin %90'ından fazlasını oluşturan ve aylık vergi gelirinin bir payı olan Maliye Payı; belediyelere daima 30 Haziran'da ödenir. Oysa 2019'da, 10 Haziran ve 13 Haziran'da toplam 960 milyon TL; bugünün parasıyla yaklaşık 9 milyar TL erkenden ödenmiştir. Diğer bir ifadeyle, kazanacağımızı bildikleri 23 Haziran seçimlerinden hemen önce...

Biliyorsunuz, saçma sapan bir "casusluk" davası var; sözde "casus" Hüseyin Gün, 23 Haziran seçimlerinden 10 gün önce Necati Özkan'la tanışıp seçimi kazanmamıza destek olmuş. Hadi oradan!

10 Haziran'da seçimi kaybedeceklerini çoktan biliyorlardı; o yüzden alelacele Maliye Payını usule aykırı olarak erken ödetip o paraları dağıttılar! Maliye Payının erken ödenmesi belediyecilik tarihinde görülmemiş bir uygulamadır. Maliye Payına ek olarak, bir de 500 milyon TL –bugünün parasıyla yaklaşık 5 milyar TL– de kamulaştırma bedeli olarak İBB'ye alelacele ödenmişti: Oysa genelde devlet kamulaştırma bedelini nakit ödemez.

Son olarak bir de Mayıs 2019'da alelacele 1,7 Milyar TL'lik –bugünün parasıyla 10 milyar TL'den fazla– taşınmaz satışı gerçekleşmişti. Ve bu paradan da Haziran sonrasına hiçbir şey kalmamıştı.

Usulsüz bir şekilde, İBB'ye bu büyük ödemeler tam seçimlerden önce yapılmıştı ve tüm bu paralardan kasada sadece 7 milyon TL bırakılmıştı.

Biraz daha yakından bakalım: Alelacele, usulsüz bir şekilde, tam seçim öncesi kimlere acilen para aktarılmış. Şimdi bu söyleyeceğimi herkesin iyi dinlemesini rica ediyorum.

Erdoğan'ın avukatına, 15,5 milyon TL –bugünkü değeriyle 146 milyon TL– 3 milyon dolardan fazla para ödenmiştir! Biz tek 1 avukata 3 milyon dolardan fazla para ödemiş olsak hakkımızda kim bilir kaç soruşturma açılırdı.

Alelacele seçimden önce yapılan birkaç ödeme örneği daha vereyim.[27] İktidara yakın firmalara ve yine bir kısım hukuk bürolarına seçimlere 1 hafta kala hesapta hiç para bırakmayacak şekilde ödemeler yapılmıştır.

İBB'yi, İflas Hâlinde Bir Belediyeden Borçlarını Düzenli Ödeyen Bir Belediyeye Dönüştürdük

Devraldığımızda, İBB İştiraklerinin 661 milyon TL –bugünün parasıyla 4 milyar TL– gecikmiş Vergi-SGK borcu bulunmaktaydı. Devraldığımızda, 13 İştirakimiz, Vergi-SGK borçları sebebi ile ihalelere katılamaz durumdaydı. Şimdi ise, Nisan 2026 itibari ile hiçbir iştirakimizin vergi ve SGK borcu bulunmamaktadır!

İGDAŞ'ın BOTAŞ'a 2.6 Milyar TL –bugünün parasıyla 25,3 milyar TL– borcu birikmişti. Biz İGDAŞ'ın birikmiş borcunu da ödedik! Artık İGDAŞ, tüm borçlarını vadesi gelir gelmez ödüyor!

Tüm bunları nasıl başardık biliyor musunuz? Liyakatli ve dürüst yönetimle.

Kasasında parası olmayan, maaş ödeyip ödeyemeyeceği kesin olmayan, milyarlarca lira borcu olan şirketlere sahip bir kurumu devraldık. Kısacası biz devraldığımızda iflas etmek üzere olan bir kurumu devraldık. İBB'yi sağlıklı bir bünyeye kavuşturduk.

İyi ki savcılık bu 60. Eylemi yazdı, size tüm bunları anlatmama vesile oldu. Sizce hangi yönetim İBB'yi liyakatli ve dürüst yönetmiştir? Tüm iştirakleri borçlarını ödeyemeyen, iflas

27 Bkz. Tablo 24.

durumunda olan bir İBB yönetimi mi yoksa İBB'yi finansal olarak ayağa kaldıran bir yönetim mi? Cevap çok açık...

Doğru Finans ve Mali Yönetimle İBB'yi Dönüştürdük, "Kurtardık"

Eylem 60 sayesinde, liyakatli ve dürüst bürokratlarla iflas hâlindeki bir belediyenin nasıl sağlıklı hâle gelebileceğini size anlatabiliyorum.

Belki de en büyük başarılarımızdan birinin "suç" olarak takdim edilmesi, iddianamenin ne kadar kötü niyetle yazıldığını daha da çarpıcı hâle getirmiştir.

2019 yılı başında İBB'nin Mali Borç Stoğu 3,8 milyar dolar civarıydı. Şimdi ise borç stoğu 3,3 milyar dolara indirildi. (Üstelik 7 yılda doların değer kaybı dikkate alındığında, reel borç düşüşü daha da fazladır.)

Üstelik birazdan anlatacağım üzere, muazzam yatırımlar yapmamıza rağmen borcu öyle iyi yönettik ki, toplam borç stoğunu azaltmayı başardık.

Aşağıdaki tabloda görüleceği üzere İBB'nin borçlanmasında iç ve dış borçlanma neredeyse hep başa baş ilerlemekteydi. Ancak biz göreve geldikten sonra yerli kamu kaynakları bizim yatırımlarımıza kapısını kapattı. İşte buna rağmen İBB olarak bugüne kadar kullandığımız herhangi bir kredide veya ihracını yaptığımız herhangi bir tahvilde temerrüde düşmedik.

İlk ihraç ettiğimiz Eurobond'u da 9 Aralık 2025 tarihinde; 19 Mart 2025'ten beri yaşadığımız tüm baskılar, yüzlerce bürokratımızın gözaltına alınmasına, tutuklanmasına rağmen; 580 milyon dolar olarak ödedik ve borcumuzu kapattık. Bu mucizevi bir başarıdır. Tüm yol arkadaşlarıma bu büyük başarılarından dolayı bir kez daha teşekkür ederim!

Eylül 2024'te Hazine bir işlem yapmıştı (liability management/yükümlülük yönetimi – switch off/buy back). 2024 sonu, biz de, 580 milyon dolar ana para geri ödemesi yaklaştığı için; "Hazine bu işlemi yapıyorsa, biz de yapalım bonolarımızı yeniden yapılandıralım" demiştik. Maalesef bu finansal esneklik sadece Hazine'ye tanındı, bize tanınmadı. O yüzden, Hazine tahvillerinden farklı olarak biz tek kalemde hiçbir yapılandırma işlemi yapmadan borcumuzu ödedik! Biz işte böyle liyakatli finans yönetimi yaptık: Hazine'nin başaramadığını, biz başardık.

Yerel borç kaynaklarının bize nasıl kapatıldığını çarpıcı şekilde görebilirsiniz.[28]

28 Bkz. Tablo 25.

6. BÖLÜM

İsrafı Nasıl Bitirdik, Hizmeti Nasıl Getirdik?

Eylem 60'ta suç olarak sayılan kredilerin büyük çoğunluğu metrolara ilişkindir. Krediler doğru ve etkin şekilde yönetildi ki biz tüm bu metroları gerçekleştirdik! Bu vesileyle, İstanbul'da nasıl bir ulaşım devrimi gerçekleştirdiğimizi anlatmam gerek.

İflas hâlinde bir kurum devralmamıza rağmen, pandemi, kriz, kamu bankalarının yüzümüze kapıyı kapatmalarına ve tüm hükümet engellemelerine rağmen, gerçek bir Ulaşım Devrimi gerçekleştirdik! Özünde, mali kaynaklarımızı iyi yönetmemiz sayesinde ulaşım devrimini gerçekleştirebildik...

İddianamede bu suçlamaların yapılmasının tek sebebi sadece bıraktıkları ekonomik enkazı toparlamamız değil aynı zamanda şehrimizde yaptığımız ulaşım devrimini engelleyememeleridir...

İstanbul'da ulaşım sorunu halletmek vizyon ister: Meselenin boyutunu daha iyi anlamanız için birkaç rakam vermek isterim. İstanbul, 131 ülkeden nüfusu daha fazla 16 milyonluk bir metropol! Günlük ziyaretçilerle 20 milyonu aşan bir nüfus! Türkiye'nin ve Avrupa'nın en kalabalık şehri! 34 milyon günlük ortalama hareketlilik sayısı! 17 milyon yıllık ziyaret eden turist! 15,5 milyon günlük ortalama toplu ulaşımla yapılan yolculuk sayısı! 6,5 milyon günlük trafikteki araç sayısı! İşte biz büyük bir vizyonla ulaşım meselesini ele aldık ve bir devrim gerçekleştirdik.

Bu arada, tek yaptığımız elbette metrolar olmadı, bugün burada metrolara odaklanacağım çünkü Eylem 60 ağırlıklı metro kredilerine ilişkindir.

Ancak, biz bütünsel bir vizyonla ulaşım devrimi gerçekleştirdik; yeni bisiklet yolları ve paylaşım sisteminden, deniz yolu ulaşımında 13 yeni hattan, "park et devam et" otoparklarından,

ulaşımda çevreci dönüşüme, anneler ve iş arayanlar için bedava ulaşımdan, 7/24 ulaşıma, Türkiye'de ilk ve tek toplu ulaşım denetim ve yönetim merkezinden, Türkiye'de ve dünyada ilk ve tek taşıt hizmet kalitesi uygunluk kontrol sistemine (TAHKUK)... Çok boyutlu ve entegre bir ulaşım devrimine imza attık.

Metrolara dönersek... 40 yılda açık ara en fazla metro inşası ve finansmanı yapan İBB yönetimi, benim ve arkadaşlarımın yönetimidir!

— 23 Haziran 2019'dan 2026 yılı sonuna kadar, Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı'ndan devralınan ve yapım maliyeti ile araçları tamamen İBB tarafından karşılanan hatlar dahil olmak üzere 7,5 yıllık görev süresince yaklaşık 105 km metro hattı hizmete alınmış olacaktır. Bu da yıllık ortalama 14 km raylı sistem üretimine karşılık gelmektedir.[29]
— Hat uzunluğu dönemimizde; % **77,7 artırmıştır.**
— İstasyon sayısı da %59 artmıştır!

Göztepe-Ataşehir-Ümraniye metrosunun açılmasıyla İBB tarafından işletilen raylı sistem istasyon adedi 251'e çıkacaktır. Bu kapsamda değerlendirildiğinde %59'luk bir artışa karşılık gelmektedir.

Ulaşım Devrimini, İBB'yi devraldığımız ilk günden anlatmaya başlayalım. 23 Haziran 2019 tarihinde yönetimi devraldığımızda toplam uzunluğu 140 km olan 12 adet hiçbir finansal planlaması ve hatta bankalarla ön görüşmesi dahi yapılmamış, başlanmamış, projesi dahi çizilmemiş, araçları planlanmamış raylı sistem projesi devraldık. Arkalarındaki tüm iktidar desteğine rağmen İBB AKP yönetimi bu projeleri gerçekleştirememişti.

Bu hatların durumu teknik, finansal ve sözleşmesel açıdan vahim bir tabloyu yansıtmaktaydı:

— 2017 başında ihalesi yapılan 7 hattın yapımı, 1 yıl geçmeden dönemin Belediye Başkanı Sayın Mevlüt Uysal'ın 29 Aralık 2017 tarihli yazısı ile kamu yararı bulunmadığı gerekçesiyle durdurulmuştu;
— 3 hattın inşaatı ise ödenek yetersizliği nedeniyle kendiliğinden durmuştu;
— Bu kapsamda 103 km uzunluğunda 10 hat sahada hiçbir

29 Bkz. Tablo 26.

imalat olmadan teslim alınmıştır;
— Geriye kalan 38 km'lik 2 hattaki çalışmalar ise çok düşük hızda, verimsiz ve fiilen durma noktasında devam etmekteydi. Ve bu durmuş projelerin 70 milyon Euro borcu bulunmaktaydı.[30]

30.04.2020 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 2884 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı ile Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı'na (UAB) devredildi. İBB, devraldığı bu vahim tabloyu hızlıca ele alarak projeleri hayata geçirmek için kapsamlı bir çalışma başlatmıştır:

— Öncelikle finansman planlamaları yapılmış, borçlar ve yükümlülükler çözüme kavuşturulmuştur.
— Durdurulmuş hatlarda yeniden planlanan ödeme takvimi ile eşzamanlı olarak her hattın imalat, malzeme temini ve denetim adımlarını içeren detaylı iş programları oluşturulmuş; sorumluluklar ve kritik teslim tarihleri belirlenerek projelerin yeniden başlatılması koordine edilmiştir.
— Teknik ve sözleşmesel sorunlar çözüme kavuşturulmuş; yarı tamamlanmış tüneller ve mevcut altyapı riskleri, mühendislik standartları ve güvenlik kriterleri çerçevesinde, planlı ve kontrollü bir şekilde yönetilmiştir.

Sonuç olarak, İBB, devraldığı durmuş ve riskli projelerdeki teknik, finansal ve sözleşmesel sorunları çözerek tek tek hayata geçirmiş; böylece hem İstanbul'un toplu taşımadaki kapasitesini artırmış hem de yüksek yolcu talebinin olduğu koridorlarda sürdürülebilir ve güvenli ulaşımı garanti altına almıştır.

Haziran 2019 sonrası doğru ve sürdürülebilir bir finans modeli ve liyakatli kadrolarla birlikte raylı sistem yatırımlarında önemli bir ivme kazanılmıştır. Bu kapsamda bugüne kadar, araç temini dâhil toplam yatırım maliyeti karşılanarak 91,5 kilometre uzunluğunda raylı sistem hattı tamamlanmış ve İstanbulluların hizmetine sunulmuştur. Birkaç ay sonra hizmete alınması planlanan Göztepe–Ümraniye Metro Hattı'nın da devreye girmesiyle birlikte, işletmeye alınmış toplam raylı sistem uzunluğu 105

30 Bkz. Tablo 27.

kilometreye ulaşacaktır. 105 km hat; 22 ilçeye dağılan 91 yeni istasyon ve 10 raylı sistem hattı, İBB tarafından maliyeti karşılanarak İstanbulluların hizmetine sunulmuş olacak.

Bugün 500 milyon Euroluk projeler, "megaproje" olarak tanımlanıyor. Metro projelerinde bu rakam, araç alımlarıyla birlikte rahatlıkla 600 milyon Euro'nun üzerine çıkıyor. Dolayısıyla 105 kilometrelik raylı sistem, sadece bir uzunluk değil, milyarlarca Euro'luk, İstanbul'un geleceğini şekillendiren devasa bir yatırım hamlesidir.

İktidarın tüm engellemelerine rağmen Türkiye'de, yerel yönetimler tarihinde en fazla metro yapan yönetim olduk!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, pandemi, global ekonomik kriz, 6 Şubat Kahramanmaraş depremlerinin ülke ekonomisine getirdiği finansal yük ve sayısız siyasi engellemelere rağmen bizim dönemimizde yıllık ortalama 14 km raylı sistem inşa etmiştir. Ayrıca, bu yatırımlar görev süresi boyunca devlet bankalarından herhangi bir kredi kullanılmaksızın gerçekleştirilmiştir. Üstelik, biraz önce de kredileri anlatırken değindim; Bakanlık normalde 20 yılda kesmesi gereken maliye payını bizden 1 yılda kesti; böylece devredilen hatların finansal yükü İBB üzerinde önemli ölçüde artmıştır. Ayrıca bu hatların araç planlama ve temin süreçleri de Bakanlık tarafından değil, İBB tarafından yürütülmektedir.[31]

Tüm bunları nasıl başardık biliyor musunuz? Vizyonla, liyakatli bürokratlarımızla, iyi yönetişimle, piyasalara ve bu büyük finans kuruluşlarına güven sağlayarak.

* * *

Dediğim gibi 60. Eylem, özellikle metro kredilerine ilişkin olduğu için, bunlara odaklandım, ancak ulaşım alanında gerçekleştirdiğimiz diğer atılımlara da çok kısa, birkaç cümle, değinmek isterim.

Ulaşım araçları üretimi ve teminiyle başlayalım: İstanbul Büyükşehir Belediyesi, 2019 yılından itibaren raylı sistemlerde yürütülen yatırım sürecinde köklü bir dönüşüm başlatmıştır. Göreve geldiğimizde, finansman yetersizliği nedeniyle durma noktasına gelen ya da hiç başlayamamış pek çok araç temin projesiyle karşı karşıya kaldık. Bu sorunları birer birer çözerek,

31 Bkz. Tablo 28.

İstanbul'un toplu taşıma altyapısını güçlendirmeye devam ettik.

Haziran 2019 – Mart 2024 tarihleri arasında 176 adet raylı sistem aracı için finansal planlama yapılarak üretimi yapılmış ve sinyal testlerinin tamamlanması ile birlikte (144 metro + 30 tramvay + 2 füniküler) işletmeye alınmıştır. Aynı dönemde, farklı hatlar için planlanan toplam 278 adet raylı sistem aracı için finansal planlama yapılmış olup, imalat ve test süreçleri devam etmektedir. Özetle bu dönemde toplam 454 araçlık raylı sistem yatırımı süreci yönetilmiştir. Bu büyük bir rekordur.

Bu 454 araca ilave olarak, önümüzdeki dönemde raylı sistemlerde kapasitenin artırılması ve yolcu konforunun iyileştirilmesi amacıyla toplam 348 adet yeni aracın teminine yönelik finansal çalışmalarımız da devam etmektedir. Yani biz sadece raylı sistem yapmakta değil, raylı sistem araçlarının üretim ve temininde de bizden önceki yönetimden fersah fersah ilerideyiz.

İBB tarafından devam eden raylı sistem projelerinin toplam uzunluğu 44,7 km olup, bu kapsamda 6 ayrı hat bulunmaktadır. T.C. Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı tarafından sürdürülen 10,8 km uzunluğundaki 2 hat ile birlikte, İstanbul genelinde yapımı devam eden raylı sistemlerin toplam uzunluğu 55,5 km'ye ulaşmaktadır.[32]

22 Mayıs 2026'da Çekmeköy–Sultanbeyli Metro Hattı'nın 4,4 km'lik Samandıra–Sultanbeyli etabı yolculu işletmeye açılmıştır. Böylece M5 Üsküdar-Sultanbeyli Metro Hattı'nın tüm etapları tamamlanmış, Sultanbeyli ilçemize ilk defa metro bizimle gelmiş ve Üsküdar ile Sultanbeyli arasındaki yolculuk süresi 50 dakikaya düşmüştür. Yılın son çeyreğinde Göztepe-Ümraniye metrosunun da açılmasıyla birlikte yalnızca İBB tarafından tamamlanacak hatlarla İstanbul'da toplam kent içi raylı sistem uzunluğu bu yıl sonuna kadar 415,6 km'ye ulaşacaktır (İBB: 261,7 km / UAB: 153,9 km).

Yatırım programına alınmayarak engellenen 4 büyük raylı sistem projemiz var. Eyüpsultan-Bayrampaşa Tramvayı hariç tabloda yer alan projelerin fizibilite çalışmaları, güzergâh etütleri ve teknik tasarımları tamamlanmış; gerekli bakanlık onayları alınmıştır. Ancak söz konusu projeler, Kamu Yatırım Programı'na

32 Bkz Tablo 29.

dâhil edilmedikleri için uygulama aşamasına geçirilememiştir. Her biri için defalarca başvuruda bulunulmuş; yanıt alınamamıştır. Eyüpsultan-Bayrampaşa Tramvayı, Kamu Yatırım Programına alınmamasına rağmen İBB'nin öz kaynaklarından bir pay ayrılarak 2024 yılında başlatılmıştır. Hattın 2027 yılında işletmeye açılması planlanmakta olup, aktif olarak çalışmalar devam etmekte ve güncel fiziki ilerlemesi %29'a ulaşmıştır.

Engellenen 4 projede yapılan toplam başvuru sayısı 20'yi geçmiş olmasına rağmen Kamu Yatırım Programı'na dahil edilme yönünde olumlu bir adım atılmamıştır. Bu projeler başvuruldukları zaman programa alınsaydı çoktan hayata geçirilmiş olacak, İstanbul'a yaklaşık 70 km ek raylı sistem hattı kazandırılacak; milyonlarca vatandaşın günlük ulaşım süresi önemli ölçüde kısalmış olacaktı!

Bir iktidar kendi vatandaşına bilerek kötülük yapar mı? Yapıyor, çünkü tek dertleri, Ekrem İmamoğlu'na nasıl zarar veririz. Gözleri başka hiçbir şey görmüyor.

Ulaşım Devrimimizin Özeti

İşte bizler bu tablo yüzünden zindandayız, bu engelleyemedikleri başarı yüzünden![33]

İBB tarafından finanse edilenlerle birlikte yapılan 105 kilometre raylı sistemdir; artı devam eden, 44,7 kilometre. Yaklaşık 150 kilometre yapmış olacağız. Şu anda İstanbul'da işletme altındaki toplam raylı hat uzunluğu 402,6 km'dir (248,7 km İBB / 153,9 km UAB tarafından işletilen).

İstanbul'un tüm metrolarının neredeyse yarısını bizim dönemimizde yapmışız ve/veya finanse etmişiz! Düşünün 30 yılda İBB başkanlarının yaptığı toplam metro kadar; ben ve arkadaşlarım bizim dönemimizde yapmışız! Nasıl rahatsız olmasınlar bizlerden?

22 Mayıs 2026 tarihinde Çekmeköy–Sancaktepe–Sultanbeyli Metro Hattı'nın 4,4 km ve 4 istasyondan oluşan Samandıra–Sultanbeyli kesimi yolculu işletmeye açılmıştır. Tarihinde ilk kez Sultanbeyli ilçesine metro bizimle gelmiş ve Üsküdar-Sultanbeyli arası yolculuk süresi 50 dakikaya düşmüştür.

2026 yılı son çeyrekte Göztepe–Ataşehir–Ümraniye

33 Bkz Tablo 30.

metrosunun hizmete alınmasıyla, İstanbul'daki kent içi raylı sistem hattı toplam uzunluğu yaklaşık 415 kilometreye ulaşacaktır. 2029 yılı itibarıyla, engellenen hatlar olmasa 500 kilometrelerin üstüne çıkacağız. Ayrıca yeni nesil ekspres metro (mega ötesi,"yıldız proje" diye adlandırdığımız) HIZRAY'ın dahil edilmesi ile 2029 sonrası için İstanbul Raylı Sistem Ağı'nın hedeflenen uzunluğu yaklaşık 740 km'dir. HIZRAY ile Beylikdüzü'nden Sabiha Gökçen Havalimanı'na 55 dakika gibi rekor bir sürede ulaşım sağlanabilecek! Günde 1,5 milyon yolcu taşıyacak. Tüm bu çalışmaları etkin şekilde sürdürüyoruz; İstanbul'da çok yakında ulaşım sorununu büyük ölçüde çözmüş olacağız!

İşte zaten bu yüzden bugün buradayız! AKP'nin İstanbul'da 25 yılda yapamadıklarını yaptığımız için...

Gördüğünüz gibi iftiranamede bahsedilen tüm krediler, bu şehre muazzam alt yapı olarak dönmüştür![34]

* * *

Ulaşımda yaptığımız devrimin en önemli parçası olan Raylı Sistemler Daire Başkanlığı'nın başında yol arkadaşımız Ceyhun Avşar var. Ne yazık ki kendisi de bu davada tutuklu ve birlikte yargılanıyoruz. Ceyhun Bey sorgusu sırasında iftiranameyi ve savcıların esas aldığı bilirkişi raporlarını paramparça etmişti. Ama sadece bunu yapmadı, aynı zamanda tüm görevlendirmelerimizin nasıl liyakat esasıyla yapıldığını ve birimlerimizde nasıl canla başla 24 saat çalışıldığını da tüm gerçekliğiyle ortaya koydu.

Cebeci

İddianamedeki asılsız iddialar sadece raylı sistemler ile sınırlı değil elbette. Nitekim iddianamenin yaklaşık üçte birini teşkil eden kredilerden bahsettim, şimdi de biraz Cebeci hakkında birkaç söz söylemek isterim. Malum, Cebeci de kalan iddiaların yaklaşık üçte ikisine denk geliyor!

Dosyanın en büyük kamu zararı iddiası olarak günlerce manşetlere taşınan, hakkında en ağır ithamların yapıldığı konulardan biri de Cebeci meselesiydi. Aylarca kamuoyunda konuşuldu, üzerimizde tepindiler.

34 Bkz. Tablo 31.

Bu iddianamedeki "kamu zararı" ve "yolsuzluk" iddialarının neredeyse tamamı bu 2 absürt iddiaya dayandırılmış.

Cebeci iddiasına ilişkin hukukçu arkadaşlarımız zaten gerekli teknik açıklamaları çok açık şekilde yaptılar. Ülkemizde anlamayan kalmadı diye düşünüyorum.

İddia makamı, Cebeci'de 110 milyar liralık sözde bir "kamu zararından" bahsediyor! Krediler meselesi gibi, sadece iddianameyi "şişirmek" için ortaya atılmış absürt bir suçlama...

Savcılığın iddiasına göre Cebeci'deki bu sözde "zarar" iki kalemden oluşuyor:

— Güya kaçak hafriyat dökümü nedeniyle 31 milyar lira,
— Maden rezervlerine zarar verildiği iddiasıyla da yaklaşık 80 milyar liralık zarar.

Peki şimdi soruyorum, bu kadar büyük bir suçlamanın temelinde hangi resmi kurumun tespiti vardır? Hangi kamu otoritesi "burada kaçak döküm yapılmıştır" demiştir? Hangi denetim raporu bu iddiaları doğrulamaktadır?

Cebeci bölgesini denetlemekle yükümlü olan hiçbir kamu kurumunun böyle bir tespiti olmamıştır. Kamu zararı diye önümüze konulan hesaplamaların, bırakın İBB ile ilgisini, hukuki ve teknik bir dayanağının dahi bulunmadığını burada dinledik.

Önce Cebeci'nin ne olduğunu herkesin iyi anlaması gerekir. Çünkü dosyada sanki İBB'nin kendi başına oluşturduğu bir yapıdan söz ediliyormuş gibi bir algı yaratılmaktadır. Oysa gerçek tam tersidir.

Cebeci, aslen, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın ve bakanlık nezdindeki Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü –MAPEG– projesidir. Hatta bu proje Cumhurbaşkanlığı'nın 100 Günlük Eylem Planı'na dahil edilmiş bir devlet projesidir.

Cebeci, suç örgütlerinin cirit attığı, sürekli suç işlenen, kaçakçılık yapılan ve çevreye etkisi (hava, gürültü) bölgede yaşayanları çok kötü etkileyen, kontrolsüz ve tehlikeli bir bölgeydi. Bunun üzerine hükümet 2018'de bir rehabilitasyon projesi açıklamıştır. 2018 yılında, Cebeci bölgesi "Maden Bölgesi" ilan edilmiştir ve Türkiye'nin ilk, hatta tek maden bölgesi olmuştur. Projeyi Bakanlık ve MAPEG hazırladı.

Dolayısıyla bugün burada anlatılan mesele, başından itibaren hükümetin önderliğinde ve devletin bilgisi ve kontrolü altında

yürüyen bir süreçtir. İBB'nin bu projeye dahli ise tamamen Bakanlığın kararıdır. İBB yatırım yükünü üstlenmesi için dahil edilmiştir. Kamulaştırma maliyetleri, finansman yükü ve operasyonel risk İBB'ye bırakılmış; buna karşılık temel yetkiler merkezi idarede kalmıştır.

2019 Haziran ayında biz göreve geldiğimizde projenin ciddi biçimde tıkandığını gördük. Hiçbir şeyi düzgün planlayamayan AKP hükümeti, İBB'ye yüklediği kamulaştırma maliyetinin ne kadar büyük bir külfet olduğunu da öngörmemişti. Kamulaştırma maliyeti o günün parasıyla 12 milyar TL'ydi –bugünün parasıyla 112 milyar TL! 112 milyar TL!– Bu rakam İBB 2018 yılı bütçesinin yaklaşık 1 yıllık toplam yatırım maliyetinin neredeyse tamamıydı! Özetle; imkânsız bir proje tasarlamışlardı, muazzam bir kamu zararına yol açacaktı; biz bunu engelledik. Projenin iki yıllık süresi ise neredeyse dolmuştu. İSFALT'ın verdiği o zamanın parası ile 40 milyon TL nakit teminat ve 230 milyon TL bedelli teminat mektubu risk altındaydı. Toplamda İSFALT, bugünün parasıyla; 2,5 milyar TL zarara uğrayacaktı. Ayrıca, bu sebeple İSFALT'ın ihale yasaklısı hâline gelmesi, İBB'nin en büyük iştiraklerinden birinin iflas etme riski söz konusuydu. Ayrıca projenin o hâliyle devam etmesi hâlinde ciddi bir çevre katliamı olacaktı; on binlerce ağacın kesilmesi gerekecekti.

Peki biz ne yaptık? Projeden kaçmadık. İSFALT ve İBB'nin çalışmaları ile proje iki kere revize edildi. Bu revizyonlar sonucu artık sütre yapımından vazgeçildi, ancak diğer yatırımlar; yollar, bağlantılar, çevre koruma önlemleri, vb. muhafaza edildi. Proje çok da güzel oldu, amaca da hizmet etti ve İBB'ye çok daha cüzi bir rakama mal oldu. Böylece; liyakatli bürokratlarımızın aklı, vizyonu ve becerisi sayesinde, Cebeci bölgesi düzenli bir hâle geldi ve kamuyu gereksiz yüz milyarlarca lira maliyetten de kurtardık!

Kamuya zarar değil; büyük yarar sağladık, büyük tasarruf yaptırdık, bölge halkını da mutlu ettik.

Bu fotoğrafa bakınız.[35] Revize edilmiş projeyi bölgede yetkili kurum olan MAPEG onayladı. Nitekim projenin geçici kabulü de yapıldı. İBB, AKP yönetimi altında iken sokulduğu bu sınavdan bizim yoğun çalışmalarımız sayesinde geçti.

Bugün ise, hükümetin başlattığı, devlet kurumlarının

35 Bkz. Tablo 32.

denetiminde ilerleyen bir projedeki bütün sorumluluk yalnızca İBB'ye yüklenmeye çalışılıyor![36]

Cebeci'de Yetki Kimdedir?

Bu sorunun cevabı çok önemlidir. Cebeci bir Maden Bölgesidir; Kanuna göre temel yetki Enerji ve Tabi Kaynaklar Bakanlığındadır.

Yetkili kurumlar:

-Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı.

-MAPEG.

-İstanbul Valiliği.

-Valiliğin başkanlığını ve sekretaryasını yaptığı Maden Bölgesi Komisyonu ve zabıta eliyle bölgeyi denetleyen Sultangazi Belediyesi.

Maden ruhsatlarını kim veriyor? Bakanlık, MAPEG. Maden bölgesinde döküm yapılmasına kim izin veriyor? Bakanlık, MAPEG. Dökümlerin doğru yapıldığını ve madenlere zarar vermediğini denetlemek kimin sorumluluğunda? Bakanlık, MAPEG.

Cebeci maden bölgesindeki faaliyetlerden, Cebeci projesinin ve dökümlerin denetiminden kim sorumlu? Valilik Maden Bölgesi Komisyonu. Komisyonun başkanı kim? Vali.

Peki İBB burada hangi konumdadır? İBB, burada komisyonda temsil edilen kurumlardan yalnızca biridir. İBB ve İSFALT, Cebeci projesinin bir nevi "yüklenicisi" konumundadır. Yani savcılık bir taraftan "bütün yetki merkezi idarededir" gerçeğini görmezden geliyor, diğer taraftan bütün sorumluluğu yalnızca İBB'ye yüklüyor! Bu; mevzuatı yok sayan, hukuku yok sayan, tamamen siyasi ve kötü niyetli bir tercihtir. Üstelik MAPEG'in bölgede, ortalama 2 ayda bir, düzenli denetimler yaptığı da dosyada sabittir. Maden Bölgesi Komisyonu toplantıları düzenli şekilde gerçekleştirilmiştir. Valilik gözetiminde yürüyen resmi bir süreç vardır.

Şimdi soruyorum, eğer gerçekten savcılığın iddia ettiği gibi devasa bir kaçak faaliyet söz konusu olduysa, bu devlet kurumları ne yapıyordu? MAPEG, Valilik ve Sultangazi Belediyesi iddia edilen milyonlarca kamyon seferini hiç mi görmedi?

Ortada sadece ve sadece 2 seçenek var; ya bu döküm iddiaları tamamen yalan ve hayali veya Bakan, MAPEG Genel Müdürü,

36 Bkz. Tablo 33.

Vali ve Sultangazi Belediye yetkilileri görevlerini ihmal ettiler, yetkilerini kötüye kullandılar.

Bu iddialar temelinde ben ve arkadaşlarım 17 aydır tutukluyuz; peki, savcılık bu 17 ay boyunca Bakanlık'tan, MAPEG'den, Valilik'ten, Sultangazi Belediyesi'nden 1 kişiyi, bırakın tutuklamayı, ifadesini aldı mı? Hayır!

Cebeci maden ve hafriyat sahasıyla ilgili olarak İstanbul Büyükşehir Belediyemize atfedilebilecek en küçük bir sorumluluk dahi yoktur. Eğer ortada bir yanlışlık varsa, bunun sorumlularının kim olduğu ve gerçeklerin ortaya çıkmasının yolu bellidir.

Doğrusu, burada bir hususu anlamakta güçlük çekiyorum. Bu alanla ilgili hukuki sorumluluk taşıyan kamu görevlileri henüz tanık olarak dahi dinlenmemişken, sadece ilgili şirkette çalıştıkları için insanların aylarca özgürlüklerinden mahrum bırakılmasını, tutuklu yargılanmalarını vicdanla da hukukla da bağdaşmaz!

Kaçak Hafriyat İddiası

Savcılık makamı 31 milyar liralık kaçak döküm yapıldığını iddia ediyor. Peki bu kaçak olduğu iddia edilen döküme kim izin vermiş?

Maden bölgesinde dolgu döküm gibi hafriyat işleri dahil tüm işlere izin vermesi gereken kurum Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığındadır. İBB'nin izin vermesi zaten yasaktır.

Maden Kanunu Madde 7/21'de bu husus gayet açıktır:

"Maden ruhsat sahalarında rezerv kaybına sebebiyet verilmemesi için, arazinin vasfına bakılmaksızın ruhsat sahaları hafriyat toprağı, cüruf, inşaat yıkıntı atığı ve benzeri atıklar için döküm alanı olarak kullanılamaz, maden ruhsat sahalarına kamu kurum ve kuruluşları tarafından döküm izni verilemez. Ancak maden ruhsat sahalarında rezervin bittiğinin Genel Müdürlükçe tespiti hâlinde Genel Müdürlükçe kamu kurum ve kuruluşlarına izin verilir. Rezervin bittiğinin tespit edilememesi veya rezervin varlığının tespiti hâlinde ise Genel Müdürlüğe kamu kurum ve kuruluşları tarafından yapılan döküm izni talepleri 15. Fıkra kapsamında yatırım çakışması olarak değerlendirilir ve ilgili hükümlere göre sonuçlandırılır."

Şimdi 15. Fıkraya bakalım:

"Herhangi bir yatırım yapılmamış I. Grup ve II. Grup (a) bendi

madenler, mıcır, kaba inşaat, baraj, gölet, liman, yol gibi yapılarda kullanılan her türlü yapı hammaddeleri için verilen ruhsatlar ile görünür rezervi belirlenmemiş diğer grup maden ruhsat sahaları ile çakışan aynı yerdeki diğer yatırımlara Genel Müdürlükçe izin verilir."

Agrega madeni, kanunun belirttiği II. Grup madenlerden olduğundan buralardaki çakışan yatırımlara genel müdürlük, yani MAPEG izin verir diyor. Bakanlık da (MAPEG) burada kaçak olduğu söylenen dökümlere 2021 ve 2023 yıllarında izinler vermiştir.

Maden bölgesinde hafriyat dökülmesi konusunda yetki verilmesinden, kaçak hafriyatın denetlenmesinden, madenlere zarar verilmesinin önlenmesinden; kanunen MAPEG'in sorumlu olduğunu izah ettik. Peki kaçak hafriyat yapıldığı duyumu alınca kim harekete geçmiş? MAPEG mi? Valilik mi? Sultangazi Belediyesi mi? Emniyet mi? Hayır. Kaçak döküm duyumları üzerine harekete geçen tek kurum İBB olmuştur!

Bizim yönetimimizdeki İBB, 20 Ocak 2023 tarihinde, resmi yazıyla Sultangazi Belediyesi'ne burada kaçak faaliyet olup olmadığını sormuştur. AKP'li Sultangazi Belediyesi de Mart 2023'te net bir şekilde herhangi bir kaçak döküm yapılmadığını, bölgenin 7/24 zabıta denetiminde olduğunu, emniyet gözetimi bulunduğunu ve herhangi bir usulsüzlük görülmediğini de cevaben yazmıştır. Hatta 2022'de de konuya ilişkin herhangi bir aykırılık tespit edilmediği de tutanak altına alınmıştır.

Sultangazi Belediyesi ise kaçak hafriyat döküldüğüne dair şikayetleri ilettiğimiz yazımıza gönderdiği cevabi yazısında "*Yapılan teknik incelemeler neticesinde; dışarıdan kaçak hafriyat dökülmediği ve ilgili firmaların izin sınırları içerisinde faaliyetlerine yasalara uygun olarak devam ettiğini"* belirtmişti. Sultangazi Belediyesi aynı yazıda, kendi ilçe çevresinde olan bu hafriyat döküm faaliyetlerini "7/24 denetlediklerini" ifade etmişti.

Kaçak hafriyat dökümleri duyumları konusunda hem Sultangazi Belediyesine yazdık hem de Valilik makamına rapor gönderdik. Söz konusu rapor ile Valilik tarafından jandarma ve polis sorumluluk bölgelerinin de dikkate alınarak kaçak hafriyat dökümleriyle mücadelede zabıta personeli, çevre koruma personeli ve kolluk gücünden oluşan yeterli sayıda ekip kurulabilmesi için genel kolluk gücü görevlendirilmesini istedik. Bu konuda

inceleme ve soruşturma talimatım varken, rüşvet alanlar hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunmuşken ve Valilik'ten "gelin bu kaçak döküm sorununu sizin koordinasyonunuzda çözelim ve çevremizi koruyalım" demişken, bu konudan suçlanmam eşi görülmemiş bir vicdansızlıktır!

Kaçak hafriyatla ilgili, eski dönem valisi Ali Yerlikaya'yı, bugünün valisini, kaymakamları, emniyeti, ilçe belediyelerini ve ilgili bakanları görmezden gelen akıl, hiçbir kusurum olmadığı hâlde, bu konuda bir tek beni suçlu ilan etmektedir. Aynı zarfa atılan 4 pusuladan yalnızca birini geçersiz saymak gibi...

* * *

Şimdi burada çok açık bir mantık problemi ortaya çıkıyor. Eğer gerçekten 31 milyar liralık kaçak döküm yapıldıysa; valilik bunu nasıl görmedi, bakanlık/MAPEG bunu nasıl fark etmedi, emniyet bunu nasıl tespit etmedi, Sultangazi Belediyesi zabıtası bunu nasıl raporlamadı? Savcılık gerçekten "gerçeğin peşinde" olsaydı, yapması gereken ilk iş bu kamu görevlilerini soruşturmak olmaz mıydı?

Bırakın soruşturmayı; savcılık iddianamede bu kurumlardan bahsetmiyor bile! Bırakın soruşturmayı, şafak vakti gözaltına almayı; savcılık bu kurum yetkililerini ifadeye bile çağırmadı! Hâlâ çağırmadı! Bu kadar taraflı, hukuksuz bir iddianame olabilir mi? Utanç vesikası...

Mesele elbette ki gerçeği ortaya çıkarmak değil; siyasi rakibi ne pahasına olursa olsun yarıştan elemektir.

* * *

İddianameye göre, Murat Gülibrahimoğlu, "İmamoğlu suç örgütünde" faaliyet gösteren azılı bir suçlu.

Oysa, Gülibrahimoğlu şirketleri, 2014'ten beri bölgede döküm yapıyor. Ayrıca Cebeci bölgesinde pay sahibi olmak için; 1) Ruhsatları devralması Bakanlık/MAPEG onayıyla olmuştur.

2) Valilik Gülibrahimoğlu'nu Maden Bölgesi Komisyonu'na Üye olarak atamıştır. Üstelik Valilik, Mart 2024'te –"suç örgütü" suçlamalarından sadece 1 yıl önce– bu "azılı suçluyla" protokol imzalamıştır!

Gülibrahimoğlu benim sayemde o bölgede değildir! Benden

çok daha önce, AKP ile olan güçlü bağları sayesinde o bölgedir. Eski AKP'li olan ve hükümette sıkı bağlantıları bulunan Murat Gülibrahimoğlu İBB'yle iddia edilen "yakınlığı" sayesinde değil; her aşamada iktidarın desteği sayesinde Cebeci'de en güçlü söz sahibi olmuştur.

Bu salonda tutuklu yargılanan birçok kişiye belediyedeki yardım kartı bağışlarının nasıl yapıldığını ısrarla sordunuz. Ancak dosyada adeta unuttukları vergi inceleme raporuyla belgeli şekilde açığa çıktı ki; sözde "örgüt yöneticisi" ilan ettikleri bu şirket sahibi, bahsi geçen market kartlarını düzenli olarak AKP'li belediyelere, valiliklere ve kaymakamlıklara göndermiş. Kısacası iddia makamının kurduğu kumpas kendi ayaklarına dolanmış ve gerçekler yine kendi dosyalarındaki belgeyle gün yüzüne çıkmıştır.

Murat Gülibrahimoğlu'nun İBB'ye yakın olduğunu ve beni desteklediğini iddia edenlere sesleniyorum: Murat Gülibrahimoğlu'nun 2024'teki seçimlerde rakibimin seçim kampanyasını yapan firmaya, aileme kadar arsızca hakaret eden *Akit* gazetesine ve kamuoyunca hükümete yakınlığı ile bilinen vakıflara yaptığı ödemeler ortada! Murat Gülibrahimoğlu'nun iktidara yakın medyaya ve Cumhurbaşkanının bizzat ailesinin yönetimde olduğu vakıflara yaptığı ödemeler ortada!

Akit Televizyon ve Radyo Anonim Şirketi'ne 2024 yılında 5.700.000 TL para gönderilmiştir. Mütevelli heyeti başkanının Bilal Erdoğan olduğu İlim Yayma Cemiyeti'ne 2024 yılında 2.000.000 TL tutarında para gönderilmiştir. Hükümete yakın Beyoğlu Eğitim Ve Kültür Vakfı'na 2024 yılında 1.000.000 TL, 2025 yılında ise 2.000.000 TL tutarında para gönderilmiştir. Hükümete yakın Bab-ı Ali İmar, Kültür ve Dayanışma Derneği'ne 2024 yılında 2.000.000 TL para gönderilmiştir. Hükümete yakın Uluslararası İlim ve Yardımlaşma Derneği'ne 2024 yılında 1.000.000 TL para gönderilmiştir. İstanbul Valiliği'ne ait İstanbul Çocukları Vakfı'na 2024 yılında 10.000.000 TL tutarında para gönderilmiştir. Ayrıca *Akit*'e 03/05/2025 tarihinde, yani operasyondan sonra, Güney Cebeci Madencilik A.Ş. (%70 ortağı ve karar verici Gülibrahimoğlu, %16 İSFALT) 5.000.000 TL daha para göndermiş.

Daha çarpıcı olanını söyleyeyim; sözde örgüt yöneticim(!) bu iftiranamenin yazarı, bugünün yeni bakanına ücretsiz araç

tahsisi yapmış!

Bu nasıl bir "suç örgütüdür" ki, sözde suç örgütü yöneticim, siyasi rakibimin kampanyasını fonluyor, bana ve arkadaşlarıma karşı 19 Mart darbesini yapanlara bedava araç veriyor? Sonra da diyorlar ki: "Murat Gülibrahimoğlu etkin pişmanlık dilekçesi vermiş."

Öncelikle bu dilekçenin bir avukatın sahte bir yetki belgesi ile Murat Gülibrahimoğlu adına sunduğu bir dilekçe olduğunun altını çizelim. Kaldı ki, bu dilekçe gerçekten Murat Gülibrahimoğlu'nun serbest iradesine uygun bile olsa neyi kanıtlar? Zaten beni siyaseten sevmediği belli olan bir adamın kendini kurtarmak ve ülkesine dönebilmek için aleyhime ifade vermek istemesinin nesi şaşırtıcı olabilir?

Savcılık diyor ki kaçak döküm yapıldı, madenlerde 80 milyar liralık rezerv kaybettirildi. Peki bu iddia neye dayanıyor? Tek bir görüşe. Üstelik bu görüşü ileri süren kişi, yıllarca projenin koordinatörlüğünü yapmış ve aynı çalışmalar nedeniyle Bakanlık tarafından ödüllendirilmiş bir isim!

Şimdi soruyorum: Projenin bizzat koordinatörü ve uygulayıcısı olan bu hoca; proje yürütülürken neden böyle bir rezerv kaybı raporu hazırlamamıştır? Neden yıllarca herhangi bir zarar tespiti yapılmamıştır? Neden böyle bir iddia operasyonlardan *sonra* ve kim bilir hangi *baskılar* sonucu ortaya çıkmıştır?

İddiaların hiçbiri inandırıcı değil.

7 küsur milyon kaçak kamyon seferi olacak, bunlar madenlere zarar verecek ve proje koordinatörü hoca bunlardan haberdar olmayacak; operasyonlar sonrası birden "uyanacak"! Üstelik bunca zamanınız varken; bu hoca dışında hiçbir raporla iddianızı desteklemediniz.

Hadi oradan, kim inanır bunlara! Kaldı ki, esas mesele ne kadar rezervin azalıp azalmadığı değil; esas mesele, bir azalma varsa, kimin bundan sorumlu olduğu?

Tekrar ediyorum: Maden bölgesinde madenleri koruma sorumluluğu Bakanlık ve MAPEG'dedir! İBB'de değil.

* * *

Sonuç olarak:

Sayın Heyet,

Siz de günlerce bu salonda Cebeci gerçeklerini dinlediniz,

siz de çok iyi biliyorsunuz ki iddianamenin %70'ine denk gelen Cebeci iddiaları tamamen çöktü! İddialar çökmekle kalmadı: Sözde "İmamoğlu örgütünün" kilit adamlarından Murat Gülibrahimoğlu'nun nasıl iktidara çalıştığı, iktidarın seçim kampanyalarını nasıl finanse ettiği de deşifre oldu! Buna ilahi adalet de diyebilirsiniz!

Savcılığın ve onu yönlendiren kötü aklın yapmaya çalıştığı her şey dönüp dolaşıp onları vuruyor: Çünkü gerçeklerin er ya da geç ortaya çıkma gibi bir huyu vardır! Peki, bu konuda bir şey yapmayı düşünüyor musunuz? Madem Gülibrahimoğlu suçlu, madem Cebeci'den kazandığı paralar suç parası; mali destekte bulunduğu kişileri ve kurumları derhal ifadeye çağırmalısınız!

Bakın, bizlere yapıldığı gibi şafak vakti gözaltı, tutuklama demiyorum; en azından ifadeye çağırın, en azından bunu görelim!

Aylarca Cebeci'deki hafriyatı benim kaçak şekilde döktürdüğümü, paraların bana geldiğini yazdılar. Burada iftiracıların yalan "market kartları" iddialarıyla arkadaşlarım ve ben aylardır tutukluyuz. Peki, ortaya ne çıktı? Gerçekler neler?

Görüyoruz ki Gülibrahimoğlu'nun hafriyat paraları AKP'nin seçim kampanyasına, Sultangazi Belediyesi'ne, bana ve aileme her gün hakaret eden *Akit*'e, gitmiş!

Murat Gülibrahimoğlu'nun çalışanı söyledi, yardım kartları da AKP İl Başkanlığı'na, Valiliğe gitmiş! Hani nerede onlar?

Bu çöp iftiranameyi yazanlar bir de hiç utanmadan, yüzleri hiç kızarmadan, Murat Gülibrahimoğlu'nu benim sözde örgütüme üst düzey "yönetici" olarak yazdılar! Aleyhime çalışan, rakiplerimi finanse eden bir "örgüt yöneticisi"?

Bu eylemde ve bütün iddianamede tarihin en büyük yargı saldırısına uğrayan Fatih Keleş ise İBB Spor Kulübü'ndeki başarısı, siyasi kimliği, iş insanı kişiliği ve bir dost olarak çok kıymetli bir yol arkadaşımdır!

Bu kadar pervasız bir iftira gerçekten tarihte görülmemiştir! Bu sözde iddianamedeki kaçak hafriyat ve maden rezervlerine zarar iddiaları gerçekten doğruysa ve savcıların biraz olsun samimiyeti varsa; bizim değil burada esas yetkisi ve hukuki sorumluluğu olan; Vali'nin, Bakanlık ve MAPEG yetkililerinin ve Sultangazi Belediyesi'nin yargılanması gerekir!

* * *

Son olarak da, iş hayatım, ailem ve aile şirketimizden bahsetmek istiyorum çünkü bunlar doğrudan ailemi ilgilendiriyor. Güzel vatanım ve güzel milletimle birlikte, ailem en büyük kutsalımdır. Ailem sadece yaşamımı anlamlı kılmıyor, aynı zamanda ailemden o kadar çok şey öğrendim ki beni ben yapan ailemdir.

Babamdan dürüstlüğü, çalışkanlığı ve mücadele etmeyi öğrendim. Annemden sevgi ve fedakarlığın anlamını öğrendim. Onlar bana terbiye ve değerler aktardılar. Sevgili eşim Dilek'ten, yol arkadaşlığının anlamını, birlikte bir aile kurmanın güzelliğini, kadının gücünü ve farklı görüşlere saygıyı öğrendim. Çocuklarımdan ise her gün bir şeyler öğreniyorum; onlarla o kadar gurur duyuyorum ki anlatmaya sözler yetmez. Güzel ailem, sizleri çok seviyorum. Size bu iktidar, aparatları, medyası ve trolleri görülmemiş bir vicdansızlık süreci yaşatırken, duruşunuzla her gün gurur duyuyorum!

Benim ailem kutsalımdır dedim ya; ben herkesin ailesine de bu gözle bakarım. Bana tüm bu zulümleri yaşatanların ailelerine de böyle bakarım. Çünkü ailemden aldığım terbiye ve ahlak anlayışı bunu gerektiriyor. Milletimizin kadim kültürü ve inancı da bunu gerektiriyor. Bugün aileme yapılanların kültürümüzde, tarihimizde, inancımızda ve milletimizin vicdanında yeri yoktur.

Benim de ailemi ve yakın çevremi rehin almayı amaçlayan, hukukla değil ancak "düşman hukukuyla" izah edilebilecek saldırılara değinmek zorundayım.

Babama, Hasan İmamoğlu'na yöneltilen iddialar, beni siyaseten alt edemeyenlerin ailem üzerinden irademi kırma çabasının bir ürünüdür. Bu durum artık o kadar vicdansız bir boyuta ulaştı ki bu ülkeye yıllarca namusuyla hizmet etmiş bir insanın, babamın emekli maaşına dahi el konuldu. Bir babanın ömrü boyunca onuruyla çalışarak hak ettiği, en helal hakkı olan üç kuruşluk emekli maaşına kadar uzanan bir anlayışın hukukla açıklanabilecek hiçbir yönü yoktur. Bu tablo, siyasi bir intikam uğruna her sınırın aşılabildiğini gösteren ibretlik bir cinnet hâlidir. Aynı sınır tanımaz kin, evladıma, oğlum Selim İmamoğlu'na da uzandı. Ortada tek bir somut gerekçe, hiçbir hukuki dayanak yokken, sırf soyadı "İmamoğlu" diye gencecik bir insanın, oğlum Selim'in üzerine yurtdışı yasağı koydular. Bir baba olarak evladımın adliye koridorlarında anılmasını, geleceğinin belirsizliklerle

kuşatılmasını ve yalnızca taşıdığı soyadı nedeniyle böylesine ağır sonuçlarla karşılaşmasını derin bir üzüntüyle izledim. Gencecik, bilimle uğraşan bir insanın seyahat özgürlüğünü, sadece İmamoğlu soyadını taşıdığı için elinden almak, adaletin geldiği içler acısı durumu ve şantaj zihniyetini gözler önüne sermektedir.

Aile firmamızın ticareti, sadece mukim olduğumuz bölgede devam etmiştir. Bahsi geçen tüm eylemler, gerçek ticaret olup; belgelidir, ödemeleri bellidir. Sorgulanacak tek bir husus dahi yoktur!

Babamın 60 yıllık, ailemizin 75 yıllık, benim ise 35 yıllık ticaret yaşamım; namuslu, ahlaklı, binlerce istihdam sağlayan, helal, temiz, bir Anadolu esnaflığı hikayesidir. Ticaretimizde, tümüyle helalleşilmiş bir geçmiş söz konusudur! Cevapsız zenginleşmelerin hesabını bu sözde iddianameyi yazanlar ve yazdıranlar versin; ben değil!

Akrabalık bağlarını bile suç sayacak kadar şirazeden çıktılar.

Eşimin ağabeyi, Cevat Kaya'yı, ortada hiçbir somut eylem dahi olmamasına rağmen sırf kayınbiraderim olduğu için bu hayali örgütün üyesi yaptılar. İddianamede bir eylemi bile yoktu. Burada anlattı; neyle suçlandığını bile anlamamıştı. Elbette o da burada dinlendikten hemen sonra tahliye edildi. Ancak 1 koca yıl hapiste rehin tutuldu!

Aile ağacından "örgütsel şema" çıkarmaya çalışmak, aile bağlarını suç bağı gibi göstermek, bu operasyonu çizenlerin ne kadar pespaye bir noktaya savrulduğunu kanıtlıyor. Hızlarını alamayıp, sınır tanımaz bir hukuksuzlukla başka bir dosya üzerinden diğer kayınbiraderimi de tutuklayarak ailemize yönelik bu rehin alma ve şantaj politikasını pervasızca genişlettiler.

* * *

Aileme saldırılar sadece şahıslara saldırılarla da kalmadı; ailemin yıllarca verdiği emeğe saldırdınız, el koydunuz; daha da vahimi, ailemin onurunu lekelemeye çalıştınız! İşte bunu asla kabul etmem!

Öncelikle şunu çok açık ve net söylemek isterim, aile şirketimiz İmamoğlu İnşaat'la ilgili her konuda daima %100 şeffaf oldum. Siyasete girmeye karar verdiğim günden beri bu konuda

en üst seviyede bir hassasiyet gösterdim.

Aile şirketimizin tüm hesapları, tüm çalışmaları %100 şeffaflık ve kurumsallık ilkeleriyle devam etmiştir. Benim için bu hep çok önemliydi. Bana ve aileme en ufak bir leke gelmesini hiçbir zaman istemedim, bu sebeple de hem ben hem ailem olağanüstü titiz davrandık.

Beylikdüzü Belediye Başkanı seçildiğim zaman, şirketlerimiz zaten özellikle Beylikdüzü'nde ve çevre ilçelerinde başarılı olmuş, binlerce bağımsız bölüm/konut yapmış bir şirketti. İmamoğlu İnşaat'ın çok iyi bir ismi vardı, saygın bir şirketti, hâlen de öyle. Birazdan anlatacağım bunları; herkesin bilmesi çok önemli. Bu konuları konuşmak kültürümüzde gerçekten de ayıptır ancak bana başka çare bırakmadınız.

Belediye Başkanı olduktan sonra, İmamoğlu İnşaat'tan uzak durdum. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçildiğimde ise ailece bazı kararlar aldık; firmamız, bulunduğu bölgenin dışında başka hiçbir ilçede proje üretmesin, bu bölgede kalsın, büyüme hedefli hareket etmesin, varlığını sürdürecek derecede projeler üretsin dedik. Özellikle kamu kurumlarıyla ilgili hiçbir dedikoduya maruz kalmasın diye karar verdik. Çünkü ailemizin ismi ve onuru her şeyden daha önemliydi bizim için.

Size şunu açıkça söyleyeyim; kendime bir hedef koyduğumda ne kadar çok çalıştığımı ne kadar girişimci olduğumu herkes bilir; siyasete girmeseydim, İmamoğlu İnşaatı bu ülkenin en büyük inşaat şirketlerinden biri hâline getirmeye odaklanırdım ve başarırdım da. Ancak bunu yapmadım. Ailem de yapmadı. Çünkü bizim için ülkemizin geleceği daha önemliydi. Ben zor olan yolu; siyaset yolunu seçtim. Daha fazla zenginleşmeyi, daha büyük servet sahibi olmayı hedefleseydim: tüm bu zorluklara katlanmazdım, siyaseti seçmezdim, zaten başarılı olan şirketimi büyütürdüm! Bu sebeple de işimi profesyonel bir akılla, konulara uygun, hesap veren şeffaf bir çerçeveye oturtarak bir yol haritası çizdik. Zaten 11 yıl boyunca şirketlerimizin binasına ya da projelerine toplamda 10 kez uğramamışımdır! Ben bu kadar özenli ve prensipli bir insanım.

Güzel ülkemin güzel insanları, güzel aileleri...

İmamoğlu ailesinin kaç nesillik emeğine, varlığına, bin bir zahmet ve zorlukla biriktirdiğimiz her şeyimize bir gecede el konuldu. Ortada ne kesinleşmiş bir mahkeme kararı ne bir delil

ne de bir suç var! İktidar öyle istedi diye bir ailenin, 3 kuşaktır verdiği emekleri bir gecede yok oldu.

Masum insanları ailelerinden, özgürlüklerinden mahrum etmek elbette en acı cezadır ancak bir ikinci ceza var ki bu sadece bizleri değil; 86 milyonu etkiliyor. Bu hukuksuz ve hoyratça davranışlar tüm ekonomimizi çökertiyor. 86 milyonu yoksullaştırıyor...

Vatandaşın malına mülküne tapusuna bu kadar hoyratça el koymak, ekonomiye yapılacak en büyük kötülüktür. İnsanların emeğinin güvende olmadığı bir ülkeye yatırım gelmez. O ülke kalkınamaz. Zaten Türkiye de şu an bunu yaşıyor. Doğrudan yatırımların GSYH'ye oranı 90'lı yılların seviyesine döndü.

Bu yüzden neye el koyduğunuzu iyi anlamanız gerekiyor: Bütün bir ailenin ne kadar çok emeğine, gece gündüz hafta sonu demeden çalışmasına, alın teriyle aldıklarına el koyduğunuzu çok iyi anlamanız gerekiyor.

Milyonlarca memleket insanı gibi, girişimci, esnaf, emektar bir ailenin, girişimci evladıyım. Biz ekmeğimizi taştan çıkardık, ben de bunu çocuk yaşlarda öğrendim. Babam 60 yıldır çalışıyor, ben neredeyse 40 yıldır... Evet, çocuk yaşta çalışmaya başladım. Evet birçok Türk evladı gibi, çocuk yaşta aileme destek olmayı öğrendim.

Yeri gelmişken size biraz bundan bahsetmek istiyorum. Aslında anlatacaklarım gerçek bir Türkiye hikâyesi. Hayatını azim ve mücadeleyle oluşturmuş, iş ahlakını öğrenmiş, çoğu zaman küçük mutluluklarla avunarak delicesine çalışmış ve başarıya ulaşmış bir köy çocuğunun, bir emekçinin hikâyesi benimkisi...

İş hayatımın mücadeleyle dolu yıllarının finalinde söylenecek sözü şimdi söyleyeyim; Türkiye'de siyaset ve bürokrasinin millete hesap vermesi gerekiyor! Parti ve makam fark etmeksizin milletin ve adaletin eleğinden geçmemiz gerekiyor. Kendim defalarca önerdim; Siyasi Etik Yasası çıkmalı ve her siyasetçi, üst düzey bürokrat, yargıç, savcı ve aileleri düzenli mal varlığı açıklamaları yapmalı. Ben buna varım, çünkü ben siyasetten kazanmadım. Siyaset öncesi kazandım.

Tekrar ediyorum, kültürümüzde bunları ifade etmek ayıptır, ancak beni buna siz mecbur ediyorsunuz: Allah'a şükür, siyasete girmeden önce iş insanıydım, varlıklıydım. Ben siyasetle

zenginleşmedim! Ben her zamanki gibi hesabımı vermeye hazırım. Doğumumdan bugüne hesabını veremeyeceğim hiçbir şey yoktur. Herkes bunu yapabilir mi? Hadi bakalım hodri meydan! Siyasete tek bir yüzükle girenler acaba bugün ne durumdadır...

Sizlere hayat hikâyemi tümüyle anlatacak değilim, ancak siyasi görüşüme de etkisi olan, bugün beni ben yapan hayatta biriktirdiğim bazı deneyimlerimi ve hukuksuzca bir gece el koyduğunuz yılların emeğini anlatmak zorundayım.

Ben çocukluğumdan itibaren çalışan insanların alın terinin yüzlerinden nasıl aktığını canlı canlı gördüm. Kadından erkeğe, gençten yaşlıya herkesin işlerin bir ucundan tuttuğu bir aileydik. Hatta aileler diyebilirim çünkü babam ve annemin her iki koldan kalabalık aile fertleri vardı. Ailelerimizin Trabzon'un köylerine yayılan, şehir merkezine uzanan birçok alanda muazzam bir imece çalışma kültürü vardı. Herkesin çok çalışmaya ihtiyacı vardı. Dolayısıyla hayatımın, çocukluğumdan üniversiteye kadar hatta biraz daha sonrasına uzanan kısmında ıskalanan çok şey olduğunu itiraf etmeliyim.

Çocuklarla muhtelif oyunlar kurmak, maça gitmek, top oynamak, denize gitmek; bunları şartlarımı zorlayarak yapabildim. Çünkü bizim hayatımızın merkezinde ailece hep çalışmak vardı, delicesine çalışmak...

Sabah 06.30 veya 07.00'de iş yerinin açılması disiplinine 6 yaşından itibaren eşlik etmek çok özel bir ciddiyeti ve disiplini önüme koymuştur. O dükkân, o saatte açılacak, besmele ile sağ ayakla bereket dileyerek içeri adım atılacak. Temizlikle ve hazırlıkla birlikte güne başlanacak, hayırlısıyla ilk siftahın sahibi tebessümle beklenecek. Bu ciddiyet, disiplin ve tebessüm daha sonraki yıllarda benim hayat felsefemi ve karakterimi oluşturacaktı. Rahmetli dedem Mehmet İmamoğlu'nun 1950'li yıllardan itibaren kardeşlerinin de desteği ile oluşturduğu İmamoğlu kereste ticarethanesi marangozluktan kereste işlemeye ve muhtelif ahşap ürünlerinin satışına varan bir iş alanının oluşmasını sağlamıştı. Dedem, ilk torunu olarak tabiri caizse dizinin dibinde çok şey öğrendiğim insanlardan birisiydi.

1960'ların sonunda ise babamın İmamoğlu Ticaret adı altında başlattığı inşaat malzemesi ve nalbur işi ise ticaretteki ikinci hattı hayatımıza katmıştı.

Ailemiz şehirde ticaret yaparken köyde çiftçilikle uğraşıyor, Cevizli Köyü'nde fındık, Yıldızlı Köyü'nde tütün yetiştiriyor, muhtelif sebze üretimi ve hatırı sayılır bir hayvancılık yapıyordu. Bunlar da, ağırlıklı olarak kadın emeğiyle gerçekleştirildiği için, dışarıdan pek görünmeyen ama son derece önemli bir başka üretim hattını oluşturuyordu. Ve özellikle evde kadının müstakil ticari kazancını oluşturuyordu. Annem ekonomik olarak özgür bir kadındı, elleri toprak kokardı. Anneanne ve babaanne kendi ürettiklerini bizzat tezgâhta satarak kazanca dönüştürürlerdi.

Bu deneyimler muhteşemdi. Dükkânda neredeyse tam okuma yazmayı öğrenmeden satış yapmayı, hesap tutmayı deneyimliyor, beden emeği ile amelelik yapıyor, annemin ürettiği tarım ürünlerini satış için çuvallarla pazara taşıyordum. İş yaşamının gerektirdiği her işi yapıyordum.

1976'dan itibaren 1988'de liseden mezun olana kadar bir emekçi gibi çalışma hayatının içerisindeydim. 6 yaşından itibaren makul sorumluluklarla tabiri caizse tezgâhtan yetişme bir esnaf, ameleliğin ve alın terinin kıymetini bilen bir işçi, işletmenin kutsallığını, ciddiyetini yaşayarak geliştiren bir yönetici olarak hayatım şekilleniyordu. Bu, para ya da eğitimle sağlanamayacak çok kıymetli bir tecrübedir. İnsana hayatı öğretir.

Babamın inşaat malzemesi işi Trabzon merkezinde, muhtelif markaların ana bayisi kimliğiyle büyüyordu.

Trabzon'da, hem merkezde hem köyümde nasıl bir yaşam sürdüğümü; üretimin, emeğin, ticaretin bir ferdi olduğumun anlaşılması için cezaevinde, hücremde, bu yaşam alanlarının krokisini elimle çizmeye çalıştım. Bu iki alanda, beş altı yaşımdan liseyi bitirene kadar, babadan anneye nasıl helal kazancın, alın terinin emeğiyle büyüdüğüm görülsün istedim.

Esnaflığa ilk adımımı krokide görebilirsiniz.[37] Kadınlar pazarında annemin tarlasındaki ürünlerin satışına destek olduğum günlerden, İmamoğlu İnşaat, İmamoğlu Kereste (1) ve İmamoğlu Kereste (2) ticarethanelerindeki mesaime kadar uzanan süreci de bu krokide görebiliriz. Aynı küçük alanda, ilkokulumun hemen karşısındaki Çocuk Esirgeme Kurumu'nda öksüz ve yetim çocuklarla birlikte hayata hazırlanmamın bana kazandırdığı insani zenginliği de yaşadım. İşte bu küçücük alandaki kocaman

37 Bkz. Tablo 34.

dünyayı çizdim sizlere.

Yıldızlı köyünde ise hayvancılıktan tavuklara, emek dolu, annemle büyüdüğüm o yerde yaşadıklarımı çizmeye çalıştım. Aynı zamanda, bin metrekareye yakın dönemine göre büyük bir depo olan inşaat malzemesi deposunun tanzimindeki mesaim; yanındaki entegre kereste atölyesi ve yaklaşık altı yüz metre mesafedeki bir benzin istasyonunda gece nöbetleriyle dolu geçen çalışma hayatım da bu krokide yer alıyor. Bunlar abartı değil, gerçektir.[38]

Şunu iddia edebilirim: 5-6 yaşından 18 yaşına kadar inşaat malzemesi sektörünün gelişiminin sağlam bir gözlemcisiyim. Bu sektörde çalışmış bir esnaf olarak çok ciddi bir malzeme kültürü ve bilincine sahip biriyim. İnşaat sektöründe 360 derece iş üreten aile kimliğimizle 1982'den itibaren taahhüt sektöründe konut yapımında başarılı bir dönemi de yine babam başlatmış oldu.

Ahlaklı esnaflığımız olmasa böyle büyüyemezdik. Ahlak bize dostlar kazandırdı ve akabinde yıllara yayılan dostluklarımızı sağlamlaştırdı. Esnaflıktaki ahlakımızı ve dürüstlüğümüzü yaşamımızın her alanına olduğu gibi hamdolsun siyasete de taşıdım.

Babam 1984-94 yılları arasında bir akaryakıt istasyonu işletmesini de Trabzon-Akçaabat arasında iş yaşamına katmıştı. İstasyonda gece nöbetlerinde zorlansam da gece gündüz demeden çalışmak o günlerin sayesinde ruhuma işledi.

1980'li yıllarda, araç geldiğinde sadece akaryakıtını vermekle kalmıyor hemen aracın camlarını temizliyordum. Arada bahşişimi verenler de oluyordu. Cam temizleme geleneği çok sonraları İstanbul'da birçok akaryakıt istasyonunda başladı, bense bunu lisede okurken babamızın müşteri odaklı hizmet prensibi olarak bizzat yaşamıştım.

Beni babamın bir kısım arkadaşları oğlu olarak biliyordu ama hatırı sayılır bir kısmı da işçisi, çalışanı olarak tanıyordu. Bu, benim çok yönlü ilişki ve kabiliyet alanımı besledi. O yüzden Allah'a şükür, milletin her ferdi ile kolay kaynaşabilen, anlaşabilen, vatandaşı ile hemhal bir siyasetçi oldum.

Özetle, 1988 öncesi olağanüstü deneyimlerle Trabzon'dan Kıbrıs'a üniversite okumaya gittim. Çok tutkulu şekilde derslerime sarıldım. İki yıl boyunca kalecilik yaptığım Türk Ocağı Spor Kulübü'nde kulüp başkanı ve yöneticilerinin takdiri ile,

38 Bkz. Tablo 35.

emeğimle para kazandığım bir futbolculuk dönemi de yaşadım.

1990 yılında İstanbul Üniversitesi'ne –tamamen usulüne uygun, herkese uygulanan mevzuat çerçevesinde- geçiş yaptım.

Babam ise 2 yıl önce İstanbul'a gelmişti. O sırada Yalova'da bir inşaat bitirmiş, Göztepe'de ve Trabzon'da devam eden inşaatlarla uğraşıyor, son derece yoğun bir tempoda çalışıyordu. Artık babama yoldaş olmak ve birlikte üretmek zamanıydı. Ticaretin zor zamanıydı. Çok büyük bir şehirde yeni bir iş yaşamı kurmaya çalışan babam zorlanıyordu. Körfez Krizi ve savaşın piyasalara etkileri ile özellikle 5 Nisan 1994 sürecinin ekonomik olarak en çok etkilediği saha inşaat sektörü olmuştu.

İstanbul'da 1991 yılı itibari ile –tam 35 yıl önce– babamla birlikte onun takdiri ile resmi ortak olarak inşaat deneyimimize, Merter'de bir iş yeri inşaatıyla başladık. Aynı yılın sonuna doğru bir arsa yatırımı ile Beylikdüzü'nde ilk inşaatımıza başlamamız belki de hayatımızın dönüm noktası olmuştu.

Ben bir yandan önce Bağlarbaşı'ndaki sonra Göztepe'deki evimizden Avcılar'a okumaya gidiyor; bir yandan babamla ortak olmuş, Merter'de, Beylikdüzü'nde inşaatlar ile ilgileniyor, sorumluluk alıyor ve çok yoğun biçimde işleri takip ediyordum. Günde 10-12 toplu taşıma kullanarak İstanbul'u turluyordum. Yine okulda sporla ilgileniyordum ve okul takımında kaleciydim. Pazarlama işine de ağırlık veriyor, okuldaki arkadaşlarımdan tanıdığım herkese inşaatlarımızı ve projelerimizi anlatıyor, inşaat hâlinde satış yapmak için yoğun emek sarf ediyordum. Belki ben farkında değildim ama babam da bir yandan sorumluluğumu artırıyor ve bir nevi beni yetkili kılıyordu.

İş yoğunluğu arttıkça büyüyorduk. Lokantacılık ve gıda sektöründe de 20 yıla yakın iş hayatımız oldu. Farklı yıllarda Merter'de, Üsküdar'da, Şirinevler'de, Gaziosmanpaşa'da, Beylikdüzü'nde lokantacılık ve gıda sektöründe işyerlerimiz oldu. Bu iş yerleriyle farklı aile fertlerine farklı imkânlar da sunduk. 1998 yılında bir unlu mamuller üretimi de hayatımın önemli bir yatırımı ve deneyimi olmuştu. Öyle ki günde 35 bin ekmek üretiyorduk.

Yönetici, işini yaparken, ister kurumda yöneticilik ister belediye başkanlığı olsun, çalışanıyla birlikte olmayı, birlikte hissetmeyi başarabilmelidir.

Çocukluğumdan itibaren iş hayatının her kesitini tadarak

büyüdüğüm için şanslıyım. İş gücünün, emekçinin hakkını vermeyi, sendika haklarını güçlendirmeyi, çalışanın iyi gününü, kötü gününü unutmamayı bu deneyimimle sağladım. Beylikdüzü Belediye Başkanlığımda çalışanlara fazla zam yaptım diye soruşturma açıldığını bilir misiniz? Evet, 1 Mayıs'ta çalışanlarıma prim vermiştim. Emeğin ve emekçinin yanında olmanın çok örneğini yaşattım başkanlığımda. Çünkü emek nedir bilirim. Alın terinin karşılığını vermenin anlamını da bilirim.

Gelelim İnşaat Sektörüne...

35 yıla sığan çok güzel işler başardık. İş yaşamımın 1999'a kadar olan kısmına ayrı, 2000-2014 arası dönemine ayrı bir bölüm olarak bakarım. 1999 Gölcük Depremi, inşaat sektörüne bakış açımı ve iş yapma biçimimi çok yönlü değiştirmişti.

2014 sonrasında ise belediye başkanlığımla birlikte vakit ayırmayacağım için çok az hatta yok denecek kadar az ilgiyle, az vakitte, profesyonelce yönetilen kısmi bilgiler alarak iş hayatımı ve şirketlerimi takip etmeye devam ettim. 2014 sonrası bazı prensip kararları ile tedbir alarak hayatıma yön verdim diyebilirim.

İnşaat sektöründe firmamıza ivme katan ve büyüten Beylikdüzü'ne, ilçe olarak başlangıcından itibaren iş adresi olarak dahil olmak sektöre ve bölgenin ihtiyaçlarına daha bütüncül bakmamı sağladı. Tümüyle bomboş arsalar hâlinde bir bölgede Beylikdüzü, Esenyurt, Büyükçekmece, Avcılar hatta Bahçeşehir'in oluşma sürecini 1990-91 yıllarından itibaren canlı şahidi olarak yaşadım. Sadece konut yapmadık, okullarıyla, camisiyle farklı ihtiyaçları ile spordan kültüre her alanda katkı sunmaya, her alanın içinde olmaya gayret ettim. İş yaşamımızı bölgeye fayda vermekle geniş çerçeveye oturtmak ailece önemli prensibimiz olmuştur. Biz ailece, yaşadığı yere, insanlarına faydalı olmayı seven bir aileyiz.

Elbette bölgenin zorlukları vardı. Çok yeniydi, belediyecilikle yeni tanışıyordu. Bölgenin; okuldan camiye, camiden yeşil alana, aklınıza gelebilecek birçok şeye ihtiyacı vardı.

Ama bu zor süreçte bazı şanslarım oldu. Bazen lokantalarımda tanıştığım insanlara bazen Sirkeci, Mahmutpaşa, Laleli gibi noktalarda esnafla buluşarak onlara Beylikdüzü'ndeki projelerimizi tanıtıyor, satışını yapıyordum.

Elime broşürleri alıp 26-27 yaşımda Kahramanmaraş,

Gaziantep, Kayseri ve Trabzon gibi şehirlere giderek ev sattım. Anadolu'yu siyasetle tanımadım. Çocukluktan gençliğe güzel yurdumda ekmeğimin peşinde koşarak tanıdım.

Milletimi tanıdım. Ben hiç başka yere gitmeye gerek görmedim. Hep millete gittim. Ekmeğimi kazanırken de milletimle birlikteydim; siyasette hizmet ederken de milletimin yanından hiç ayrılmadım.

Farklı şehirleri, farklı sektörlerden iş yerlerini, iş insanlarını 20'li yaşlarında gezerek ev satmanın çok kolay edinilmiş bir tecrübe olduğunu düşünmüyorum. Çok çalışarak helal kazanılmış çok öğretici günlerdi benim için. İstanbul'u köşe bucak, ahalisini her yönüyle böyle tanıdım. İstanbul'u karış karış bilirim. Nerede kim, nasıl yaşar, neye ihtiyacı var bilirim. Çünkü sadece bakmam; görürüm, hissederim. Ortada bir veri meselesi varsa en iyi İstanbul verisi 35 yılda biriktirdiğim şekliyle benim hafızamdadır, aklımdadır. Memleketin o güzel insanlarını görerek, konuşarak tanıdım.

17 Ağustos 1999 depreminde kamyon dolusu yardımla gittiğim bölgede gördüklerim sektöre bakışımı değiştirdi. Çok büyük projelerle değil daha butik ve belli sayılarda konuta sahip yaşam alanları ile müşterilerin mutluluğunu ve güvenli yaşamını daha çok arttırabiliriz diye karar aldım. Böylece 2000 yılı ile birlikte iş hayatımda yeni bir dönemi başlattım.

Evet deprem inşaata, projeye, insanlar için yaşam alanı üretmeye yönelik bakışımı tümden değiştirdi.

Esasen genel olarak ele aldığımızda; 1991 yılında temelinden itibaren dahil olduğum işlerimizin bir envanterine bakarken 'benden önce veya aynı dönemde babamın ve ailemizin Trabzon'da, İstanbul'da ürettiği işleri dışında tuttuğumuzda' gerçekten güzel işler ve projeler ürettiğimizi görmekteyim. Sadece bu çerçevede çoğunluğu firmamız üzerinden bir kısmı da kişisel yatırımlarımız biçiminde 35 projenin içinde olduk.

Bu 35 projede 2.511 konut, 141 villa, 107 ofis, 429 dükkân ile toplam 3.188 bağımsız bölüm üretmiş ve yatırım hâlinde olan bir ticari hacmi sağlamış olmanın gururunu yaşıyorum!

Bunları söylerken, İmamoğlu İnşaatın Genel Müdürü Tuncay Yılmaz'dan da bahsetmem şart. Yalnızca şirketimizdeki profesyonel görevi ve benimle olan geçmişe dayalı dostluğu nedeniyle, kurgulanan bu sözde "suç örgütünün" bir parçası ve önce

yöneticisi sonra da özel vasıflı üyesi ilan edildi.

Yıllardır şeffaf bir şekilde yürütülen meşru ticari faaliyetler ve sosyal ilişkiler, sanki bir örgüt faaliyetiymiş gibi gösterilerek kriminalize edilmeye çalışıldı. Meşru bir şirket yöneticisinin ticari yaşamını ve dostluğunu "örgüt faaliyeti" olarak yaftalamak, hukuki kılıf uydurulmuş devasa bir garabettir.

* * *

Tekrar ediyorum: Üç binin üzerinde bağımsız bölüm ürettik.

Bu süreçte binlerce aile ile rızalık almış, helalleşmiş bir ticari yaşamın onurunu ve bereketini yaşadım. Yani siyasete girdiğimde üç binden fazla mekân üretmiş, satmış, iş geliştirmiş birisi olarak girişimci, toplumsal yaşamla dertlenen, sosyal hayata ve ihtiyaçlarına katkı sunan bir iş insanıydım. 16 yıllık siyaset yaşamımda ilk defa iş hayatımla ilgili konuşuyorum, çünkü ben, o edeple büyüdüm.

Ne yüzük edebiyatı yaparım ne de varlığımla hava atarım! Ben; duyarlı, ideolojisi olan, milletine kazandırmak için siyasete girmiş birisiyim. Beni yargı eliyle bertaraf etmeye kalkan birileriyle farkım budur.

Her zaman her yerde söyledim, gelin hep birlikte hesap verelim. Siyaset öncesi, kamu makamı elde etmeden önce kim neydi, şimdi ne oldu? Milletin huzurunda, adil mahkemelerde hep birlikte hesap verelim! Ak koyun, kara koyun ortaya çıksın! Ama biliyorum ki cesaretleri yok; korkaklar, hesap vermekten yine kaçacaklar!

Üç kuşaktır ailece büyük emek verdiğimiz iş yaşamımız ve 35 yıl önce kurduğumuz önemli bir inşaat şirketimiz var. İktidar, sırf beni yarıştan "elemek" adına, üç kuşaktır emek veren, kadını erkeği ve çocuğuyla alın teri döken bu ailenin malvarlığına el koydu, kayyum atadı!

Kimse, "İmamoğlu siyasete girdiği için oldu, bana olmaz" demesin; bugün İmamoğlu ailesine yapılanlar, yarın herkesin malına, mülküne, tapusuna yapılabilir. Kaldı ki yapıyorlar, yapmaya da devam edecekler! Hukuk devleti çöktüğünde, herkes bir gün altında kalır.

Mülkiyet hakkı en önemli insan haklarından biridir; çünkü emeğin helal karşılığıdır, insanın çocukları için gece gündüz çalışarak ürettiği güvencedir. Mülkiyet hakkının keyfi şekilde ihlal

edildiği bir ülkeye maalesef yatırım gelmez. Kimse yatırım yapmaz. Yatırım olmayınca işsizlik artar, yeni işler yaratılmadığı için de herkes düşük ücretle çalışır. 86 milyon fakirleşir. Enflasyon düşmez çünkü güven yoktur. Güven ekonominin tek patronudur. Mülkiyet hakkına saldırı, ekonomide güveni sıfırlar, ekonomiye ölümcül darbeyi vurur.

Bir ailenin 3 kuşaktır verdiği emeğine sudan bahanelerle kayyum atadığınız sürece hiçbir ekonomik program tutmaz ve 86 milyon ay sonunu zor getirmeye devam eder. Bu yüzden keyfilik ve adaletsizlik bereketi bitirir. Bu yüzden işte hep söylüyoruz: Adalet olmadığında bereket de olmaz.

İnsan aslında yaşadığı yerdir. Benim siyasete girme nedenim bu cümlede yatar. Henüz ilkokulda öğrenciyken Trabzon şehir merkezindeki iş yerinde babama yardımcı olurken bir yandan da hemen yanındaki çocuk esirgeme kurumundaki çocuklarla arkadaşlık kurardım. Bakış açımı daha 8-10 yaşlarımda nasıl da geliştirdiklerini söylemeliyim. Anne ve babalarından yoksun ya da uzak kalan, kısıtlı maddi olanaklarla yaşam mücadelesine başlayan çocuklarla dostluğum ve sohbetlerim, benim hayatı, memleketin gerçeklerini daha iyi tanımamı sağladı. Sonra Beylikdüzü'nü kendimize ev yapmamız yeni ufuklar açtı bize. Ticaret hayatımızı şekillendirmekte Beylikdüzü'nü kendimize merkez seçtik ve çalışmaya başladık. Sevdiğimiz bu coğrafya zamanla bizde aidiyet hissi oluşturmaya başladı.

Sonra 1995 yılında evlendim ve hayatımın bundan sonraki kısmında aile kavramını Beylikdüzü ile özdeşleştirmeye karar verdim. Denizi, havası ve düz arazileriyle Beylikdüzü'ne dair gelecek hayalleri kuruyordum. Yeşil alanları, kültür merkezleri, park ve spor alanlarıyla İstanbul'un çekim merkezi olabilirdi.

Mimar ya da mühendis değildim belki ama hayalimde gelecek için bir Beylikdüzü Modeli kurguluyordum. Belki de ileride "İstanbul Modeli"nin temelini oluşturacak bu hayal benim için o yıllarda uzaktı ama hayallerin ufku olmaz, geleceği önce hayaller kurarak yakınlaştırırsınız. Dolayısıyla adil, düzenli, modern ve yaşanabilir bir kent kurma hayali bende 1990'lı yılların ortalarında filizlenmeye başladı.

O yılların devamında 2002'de bu defa memleketimin futbol takımı Trabzonspor'a yönetici oldum. Bir yanda İstanbul bir

yanda Trabzon deli gibi çalışıyordum. Adeta gün yetmiyordu bana. Organizasyon yeteneğim, sorumluluk bilincim ve ekip çalışmasına olan inancım bende daha farklı tecrübeler oluşturuyordu. 2008 yılında bir kısım arkadaşlarımızla, şu an Süper Lig'de devam eden Trabzonspor Basketbol Kulübü'nü kurduk ve orada başkan yardımcılığı yaptım.

Yaşadığım şehre duyduğum inanç ve aidiyet beni müthiş motive ediyordu. İşte beni siyasete yaklaştıran bu inanç oldu. Beylikdüzü, İstanbul'un sanki cennetten bir köşesi olmasına rağmen vizyonsuzluk nedeniyle plansız büyüyordu. Böyle giderse yağmalanacak, çirkin ve fütursuz bir şehircilik anlayışıyla heba olacaktı. Bu benim çok ağrıma gidiyordu. Çünkü biliyordum ki; yaşadığın şehir planlı, bilinçli, adil ve vizyonlu değilse, kısaca özgür değilse sen de özgür olamazsın. İşte bu sebeple buna müdahil olmalı, geleceğin Beylikdüzü'nü oluşturmalıydım; örnek bir Beylikdüzü. İşte bu motivasyonla siyasete atıldım.

2009 yılında, eylül ayında CHP Beylikdüzü İlçe Başkanı oldum. 4.5 yıl İlçe Başkanlığı yaptım. 2012'de henüz ilçe başkanıyken yaptığım bir sosyal medya paylaşımı esasen benim idealleri mi, başarı arzumu ve değişim noktasındaki hedefim açısından çok kıymetli bir izdir.[39]

2014 senesinde Beylikdüzü Belediye Başkanlığı yarışını galip bitireceksem iş hayatımı noktalayıp tüm gücümü siyasi hayatıma vermem gerekiyordu. Bunu göze aldım. Öyle de yaptım.

Başarımızın sırrı hep çok çalışmak oldu, milletimizle bir olmak, onları gerçekten dinlemek ve gerçekten kucaklamak. Sorunlara çözüm üretmek. Haftanın 7 günü saha elemanı gibi çalıştım, beni gören arkadaşlarım bana daha fazla inanmaya ve çalışmaya başladılar. Seçimleri liderler kazanır, liderler kaybeder; ama lidere inanmış, hedefe kilitlenmiş inançlı bir ekip ruhunun yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Bizim zaferimizin tılsımı da işte bu kolektif ruhta yatar.

30 Mart 2014 Pazar sabahı güneş doğduğunda gönüllülerin neredeyse tamamı hâlâ seçim ofisindeydi. Sayım tamamlanıncaya kadar da gitmediler. İşte bu tecrübe bizi İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına taşıyacak zaferin de karakteridir.

O gün seçime katılım %90'ın üzerindeydi. Yüzde 50,8 oy

39 Bkz. Tablo 36.

oranıyla AKP'nin adayına karşı 11,2'lik bir farkla kazanmıştık bu galibiyeti. Kaldı ki, sadece 5 yıl önce, CHP %30 oy alarak seçimi kaybetmişti. Yani %70 oranında arttırmıştık CHP oyunu! Üstelik 2014 yerel seçimlerinde İstanbul'da AKP'den CHP'ye geçen tek ilçeydi Beylikdüzü.

Belediye başkanlığımda ise kente yeni mekânlar kazandırırken "kültür senin, kent senin" dedik. Daha önce ihmal edilen "kentlilik kavramını" inşa ettik. Kültürel aktiviteler ve sosyal buluşmalar yetersizdi, yaşanan yerin sorunlarını dert edinen sivil toplum örgütlerinin kurulup gelişmesine imkân tanınmamıştı. Hizmetlerde 24 saat esasına dayalı bir sistem kurarak sosyal medya gruplarından anlık çözüm ürettik. Sanat, spor, deniz, aklınıza ne geliyorsa hepsi kültürün paydaşlarıdır, içindedir. Balık tutmak da bir kültürdür kitap okumak da. İşte biz kültürü insanlara ulaştırmakta çok efor sarf ettik ve başarılı olduk.

Beylikdüzü'nde insanların özgürce gezip dolaşabileceği, nefes alabileceği yüzbinlerce dönümlük kaliteli yeşil alanlar yaptık. Özellikle Yaşam Vadisi İstanbul'da gerçekleştirdiğimiz büyük değişimin bir simgesidir. Benim siyaset anlayışımın bugününe bakıldığında o simge geçmişten bugüne her şeyi anlatır.

Veren elin alan eli görmeyeceği bir toplumsal yardımlaşma ağı kurduk. Beylikdüzü'nün mahallelerinde kurduğumuz "Gıda Bankası" ile on binlerce yiyecek kolisini, "Dost Eller Mağazası" ile kullanılmamış giyim eşyalarını ihtiyaç sahiplerine ulaştırdık. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde uygulayacağımız "Askıda Fatura" "Askıda Bilet" gibi tüm Türkiye'de karşılık bulan ödüllü etkinliklerimizin öncüsüydü bu adımlar. Göstere göstere yapılan, çöpe dökülüp israf edilen iftar yemeği şovlarına hiç girmedik. Gerçek ihtiyaç sahiplerinin evlerine iftar yemeği servisi yaptık. Tüm bunları yaparken kimseyi afişe etmedik, öne çıkarmadık. Çünkü insani bakış açısının gereği buydu.

Okullar, ibadethaneler yaptık; din, dil, ırk, mezhep ayrımına hiç tenezzül etmedik. Sağlık, spor ve kültür merkezleri açtık. Tüm Türkiye'yi kapsayacak etkinlikler, konserler ve sohbetler düzenledik. Klasik Müzik ve Caz Festivali yapalım dediğimde "Beylikdüzü'nde kim klasik müzik ve caz dinlemeye gelir" demişlerdi. Ama biz yaptık. 2014'te düzenlediğimiz, çok yönlü bir kültür ve sanat festivali olan Barış ve Sevgi Buluşmaları'nın

ilkine yarım milyondan fazla yurttaş katılmıştı. Beylikdüzü'nde topyekûn hayatı paylaşma fikri bizim önceliğimiz oldu. Tüm gelişim projelerini kentteki insanlarla birlikte ürettik ve insanların "Beylikdüzülü" olduklarını hissetmelerini, aidiyet duymalarını sağladık. "Ortak akıl" ile yönettiğimiz Beylikdüzü 5 yıl gibi kısa bir sürede mutlu ve özgür bir çekim merkezi olmuştu. Ve Beylikdüzülüler Allah'a şükür, bizi çok sevdi. Samimiyeti, sıcaklığı, sevgi selini sokaklarda görebiliyordum; çocuk, genç, ihtiyar, kadını erkeği beni sokakta görenler boynuma sarılıyordu.

Bu başarımız, 2. beş yılda Mehmet Murat Çalık Başkanımız ile güçlenerek devam etti.

Benim ve yol arkadaşlarımın siyasetteki meşruiyeti ve görev onayı; halkımızın verdiği oydur. Yani milli iradedir. Yani burada muhatap olduğumuz, çoktan çöp tenekesinde yerini bulan iftiraname değildir.

Siyaset çizgimi ise Atatürk'e olan inancım belirledi...

Siyasete girmek öyle kolay olmadı. Ailem zaten siyasetten kopuk değildi. Dedelerim Demokrat Partiliydi. Babam Anavatan Partisi'nde yıllarca siyaset yapmıştı. Anne tarafım ise nesillerdir Cumhuriyet Halk Partiliydi.

Ben muhafazakâr bir aileden geliyordum. Tipik bir Anadolu ailesi gibi dinine, vatanına, Cumhuriyet'e bağlı, ülkenin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'e minnettar bir sosyal yapıda yetişmiştim.

İstiklâl harbi gazisi büyük dedem Mevlüt İmamoğlu'nun Kurtuluş Savaşı ve Atatürk'e dair anlattıkları dün gibi hatırımdadır, bende müthiş bir etki yaratmıştır. O sebeple şayet siyasete atılacaksam bu inanç ve motivasyonla, bu değerlere sahip çıkarak atılmalıydım.

Benim yolum Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet Halk Partisi'nin yoluydu. 2008 yılında Cumhuriyet Halk Partisi'ne üye oldum. Bu konuda eşim Dilek'in bana tek alternatif olarak CHP'yi şart gösterip destek vermesi detayını da gururla eklemem lazım.

Türkiye değişmek zorunda. Fakat ancak CHP değişirse Türkiye'nin değişeceğinin farkındaydım. Ve 2023 Genel Seçimlerinin hemen ardından çıkıp bunu söyledim. Sonra başka bir

sürece girdik. CHP değişti ve kararlı bir şekilde hedefe doğru ilerlemeye başladı. Özellikle 2024 yerel seçimlerinde ülke çapındaki başarımız birilerini çok rahatsız etti. Cumhurbaşkanlığına adaylığım yolunda attığımız kararlı adımlar da birilerinin düğmeye basmasına sebep oldu. Yaptığımız başarılı işlerden rahatsız oluyorlardı, çünkü artık halktan kopmuşlardı. İnsanlarla, kadın ve çocuklarla olan samimi görüntülerim onları rahatsız etti. Çünkü artık onların öyle görüntüleri yoktu. Baktılar ki bu sevgi selini durduramayacaklar bu defa hukuku bir aparat olarak kullanmayı seçtiler. Bugün yaşadığımız gerçek şu ki bu davalar siyasi davalardır. Anlattığım ilmek ilmek ördüğümüz, gece gündüz çalışmayla, inançla, samimiyetle, halkla beraber oluşturduğumuz başarımızın önüne set çekmek, bizi durdurmak için atılan adımlardır. Bunu toplumun her kesimi görüyor, biliyor...

Bizim hayalimizdeki Türkiye'de böyle bir siyasi rekabet anlayışı asla geçerli olmaz. Çünkü "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" inancını biz hücrelerimize kadar bilen ve yaşayan insanlarız. En güçlü, en haklı millettir. Millet gerektiğinde kimi değiştireceğini iyi bilir.

Bu topraklarda herkesin huzur ve refah içerisinde, adil bir yaşamla, barış ve kardeşlik içerisinde yaşayacağı bir ülkeyi hâkim kılmak. İşte hayalim budur. Bunca ıstıraba ve kötülüklere rağmen umudumu yitirmedim, Cumhuriyetimizin ikinci yüzyılında çok güçlü bir Türkiye göreceğimi biliyorum.

Bu memleketin liyakatli, ahlaklı, sorumluluk bilinciyle ülkesine hizmet etmek için kendini adamış evlatlarına işleri emanet edeceğiz. Hayalim budur.

"Vatanını en çok seven görevini en iyi yapandır" demişti Atatürk. Vatanımı çok seviyorum ve görevimin en iyisini yapmaya gayret ediyorum. CHP'li olarak bunu ispat ettim, tam 4 kez yendim bu iktidarı ve bu iktidarın başındaki kişiyi! Çok iyi çalıştığım ve görevimi layıkıyla yaptığım için yendim. Yoksa bu millet neden bana defalarca bu görevi versin ki?

Seçim kampanyalarımı; bir takım gibi, bir aile gibi ekip arkadaşlarımla birlikte yaptım. Sandıkta en ufak bir fire vermemiş, hakkını sonuna kadar aramış ama kimsenin de hakkını yememiş biriyim. Yıllar önce henüz İstanbul Belediye Başkanlığı adaylığım konuşulurken şöyle demiştim: "Bir lider inanırsa, önde

koşarsa ve çok çalışkan olursa, inancını ortaya koyarsa, en az onun kadar inançlı, aklıyla mücadelesiyle, ruhuyla kendini katacak hele hele İstanbul'da milyonlarca insan yakalarsınız." Biz milyonlarca insana ulaştık bu yolla.

Siyasette ne olup bittiğini görmek için sokağa çıkardım, zaten benim mekânlarım hep sokaklardı. Özellikle iki adresi çok önemserim; çarşı pazar ve yoğun kalabalıkların olduğu İstiklal Caddesi. Sokak arasındaki pazarın dili size her şeyi anlatır. Orada gördüğüm ümitsizlikti. Peşinden umutsuzluk ve kaygı geliyordu. Soruyorum size, ilkokuldaki çocuğun kaygı ile ne işi olabilir? Çocuk benden annesi için iş istiyordu. Bu örneği hiç unutamam...

Yanlış yönetim, adaletsizlik ve onun getirdiği bir ekonomik yıkım var ülkenin her köşesinde. İnsanlarda güvensizlik hissi ve geçim derdi o kadar fazla ki... Bunun da sebebi otoriter tek adam rejimidir! Demokrasiden, kuvvetler ayrılığından, parlamenter sistemden uzaklaşmış bir Cumhuriyet. Ülkede adalet ve iç barış olmayınca hiçbir şekilde yakamız birbirine kavuşmuyor, ekonomi düzelmiyor.

Türkiye'yi soktukları çıkmazın içinden çekip çıkaracak enerjileri kalmadı. Geriye kalan son enerjilerini de muhalefeti ezmekte kullanıyorlar. Ama yanılıyorlar. Türkiye yeniden hukuk ve demokrasi yoluna dönmediği takdirde içinde bulunduğu bu durumdan asla çıkamaz. Hayalim tekrar bu ülkede liyakati, ahlakı, vicdanı hâkim kılmak. Biliyorum ki bu insan kaynağı bu ülkede var, liyakatli insanlar yanı başımızda. Ama getirilen bu ucube sistemde onlara yer yok.

İnsanların adalet duygusunu derinden yaşadığı bir ortamda başaramayacağı hiçbir şey yok. Aslında halk son seçimde çoğunluk belediyeleri muhalefete vererek iktidara bir mesaj verdi. Taze bir zihnin devreye girmesini istiyor halk. İşte bunun için aday oldum. O sebeple zindandayım, çünkü korkuyorlar.

Siyaset; mücadele içinde olmayı, ideallerde buluşmayı, ülkesine, milletine hizmetin kutsallığının en üst seviyede olduğu bir fedakarlığı önünüze koyar.

İnsanları işin içine katan ve onları siyasi mücadelenin birincil sahibi yapan bir liderlik anlayışımız oldu. Bizi başarıya götüren sebep de buydu zaten. Çok benimsediğim ortak akıl

mekanizması için en uygun yerdir siyaset. İnsanlarımız için menzilimiz eşit, refah, onurlu ve adil bir yaşamdır. Adil bir yaşam hedefleyen, bunun için mücadele eden insanlar, çocuklar, gençler, kadınlar, doğa ve insanlık için koşan yurttaşlar. Siyasi yol arkadaşlarımla bizim çizgimiz budur.

Umut her zaman var ve hayalimize uzak değiliz. Buna ulaşırken bu çizgide milyonlarla birlikte yürüyeceğim.

* * *

Değerli milletim,

Savcılık, bu çöp iftiranameyi, uydurduğu krediler, Cebeci ve İmamoğlu İnşaat hikâyeleri üzerine oturtmaya çalıştı! Bu iftiranamenin en büyük 3 iddiasının ne kadar boş ne kadar mesnetsiz ne kadar absürt olduğunu sizlere anlattım!

Bu uyduruk iddialarla beni ve ailemi, aile şirketimizi lekelemeye çalıştılar! Bu uyduruk iddialarla saygın bir ailenin 3 kuşaktır büyük emeklerle kurduğu, geliştirdiği şirketine, malına mülküne pervasızca el koydular!

Neden biliyor musunuz? Neden bu öfkeleri, bu kıskançlıkları, bu gözü dönmüş hırsları? Çünkü beni tutsak etseler de milyonların sahip çıktığı bir büyük mirasım var geride: Beylikdüzü ilçesindeki başarılarım ve son olarak İstanbul Modeli.

İstanbul Modeli'ne yenilecekler!

7. BÖLÜM

Bu Davanın Asıl Sebebi: İstanbul Modeli'nin Başarısı

Sevgili Milletim, Sevgili Hemşehrilerim,

Biraz önce anlattım; İstanbul'da daha az kaynakla, kamu yararına çok daha fazla iş yaptık. Peki, bu nasıl mümkün oldu? Dürüst ve liyakatli yönetimimiz sayesinde mümkün oldu. Üstelik, 1.600 denetimden geçtik ve hepsinden aklanarak çıktık.

Bu yüzden, sizler de biliyorsunuz ki burada yol arkadaşlarımla yargılanmamızın sebebi "yolsuzluk" değil; tam tersine yolsuzluğa, İstanbul'un talanına ve yüz milyarlarca dolarlık imar rantına dur demiş olmamızdır! Tüm bunların yanı sıra; bu davanın altında yatan siyasi husumetin esas kökeni İstanbul Modeli'nin büyük başarısıdır!

Yaşadıklarımız halkın iradesinden korkanların, koltuklarını kaybetmemek için demokrasi dışı yollarla rakibini, hem de hiç görülmemiş biçimde devreden çıkartma girişimidir. Bir avuç muhterisi bu noktaya getirense benim ve arkadaşlarımın İstanbul'u yönetirken sergilediğimiz büyük başarı ve halkla kurduğumuz güven ilişkisinin tüm Türkiye'ye örnek umut olmasıdır.

Çünkü biz yıllardır ihmal edilmiş, bir siyasetçinin tapulu malı gibi görülmüş ve kaynakları bir avuç insanın çıkarı için kullanılmış bu şehri bütün İstanbulluların şehri yapmak için yola çıktık ve başardık. Altını çiziyorum, başardık... Böylece bütün ülkeye, daha iyisinin mümkün olduğunu gösterdik. İstanbul'da israf ve rant düzenini bitirip, dürüst yönettik. Halkçı ve icraatçı bir modeli, İstanbul Modeli'ni, hayata geçirdik.

İstanbul Modeli her şeyden önce, iktidarı gerçek sahibine; millete vermek demektir. Bizden önce İstanbul'da güç bir avuç insanın elindeydi. "Nasıl olsa iktidar bizde" düşüncesiyle hukuk

tanımayan bir güçtü bu. Deprem toplanma alanlarını, dere yataklarını, askeri arazileri, yeşil alanları yapılaşmaya açan, vatandaşın can güvenliğini, yaşama hakkını hiçe sayan bir güçtü. Vatandaşın hakkı olan sosyal yardımlar üzerinden partizanlık yapıyorlardı. "Bize oy vermeyenlere metro mu yapacağız!" diyecek kadar gözleri dönmüştü.

Vatandaşı dinlemeden, bilim insanlarının fikrini almadan, ellerindeki yetkiyi pervasızca kullandılar. Kendilerinden görmedikleri hiçbir kurumla istişare etmediler, birlikte çalışmadılar. Örneğin ben Beylikdüzü Belediye Başkanlığı yaptığım 5 yıl boyunca Büyükşehir yönetimince yok sayıldım. "El ele verelim, vatandaşın derdini hızla çözelim" diye yaptığım bütün girişimleri, sunduğum bütün teklifleri görmezden geldiler. Bizi sadece engellemek için muhatap aldılar.

Onlar kendilerini İstanbul'un sahibi görüyordu. Biz ise kendimizi İstanbul'un sahibi değil; muhafızı olarak görüyoruz. Bizim için bu şehrin, bu ülkenin tek sahibi vatandaştır, millettir. Onun için, bizim vatandaşı, bilim insanlarını, sivil toplum kuruluşlarını, meslek örgütlerini dinlemeden aldığımız tek bir kararımız olmamıştır. İstanbul'un 39 ilçesini bir diğerinden, 16 milyon hemşerimizi birbirinden ayıran tek bir uygulamamız olmamıştır.

Biz milletimizi bu şehrin, bu ülkenin sahibi olarak kabul ettiğimiz için, onun seçtiği, yetki verdiği herkesi de kendimizle bir ve eşit ölçüde saygın gördük. Başka partilerden seçilmiş ilçe belediye başkanı ve meclis üyesi arkadaşlarımıza gösterdiğimiz özeni, sergilediğimiz ortak çalışma gayretini kendileri gayet iyi biliyorlar.

Milleti bu şehrin tek sahibi, kendinizi de bu şehrin muhafızı olarak görüyorsanız, yapacağınız tek bir şey vardır: Milletin hakkını millete vermek! Biz de tam olarak bunu yaptık.

Milletin şehrin yönetimi üzerindeki hakkını millete verdik. Yönetme yetkimizi katılımcı ve şeffaf bir hâle getirerek vatandaşla paylaşmaya başladık. İstanbul'un bütçesinin bir kısmını vatandaşlarla birlikte hazırladığımız "Bütçe Senin" girişimimiz bunun bir örneğidir.

"Vizyon 2050" belgemizi İstanbullularla birlikte hazırladık; STK'lar, akademisyenler, uzmanlar ve halk temsilcileriyle son derece kapsamlı ve kapsayıcı bir çalışma yaptık.

Gerçek ötesi, akıl dışı bir kurguyla bir casusluk faaliyetiymiş

gibi gösterilmeye çalışılan "İstanbul Senin" uygulamamız vatandaşların yönetim ve karar alma süreçlerine katılımını artırmanın bir başka aracıdır.

Dedim ya, İstanbul'un muhafızı olduk diye; bunun 2 önemli anlamı daha var. İstanbul'un muhteşem doğasının ve eşsiz tarihinin de muhafızı olduk.

Öncelikle İstanbul'un Doğasını Koruduk

İstanbul'a 14 milyon metrekare yeşil alan kazandırdık! Milletin kentsel alanlardaki hakkını millete verdik. Dere yataklarını, kent ormanlarını düzenleyerek milletimizin hizmetine sunduk. Sahillerdeki, göl kıyılarındaki, kent meydanlarındaki yasadışı yapılaşmalara son verip vatandaşın kullanımına uygun hâle getirdik.

Yönetime geldiğimiz zaman İstanbul'un doğal alanlarının beşte biri tahrip edilmişti. 26 milyon ağaç ekilebilir bir alandan bahsediyorum. İşte biz hem bu talanı durdurduk hem de tahrip edilmiş alanları onardık. 18 yaşam vadisi açtık, 5 kent ormanı ve doğal yaşam parkı, 22 meydan, 264 semt ve mahalle parkı, 4 tarihi yeşil alan restorasyonu tamamladık.

En özel projelerimizden birisi de hiç şüphesiz Sarıyer'deki "Büyükdere Atatürk Fidanlığı"ydı. Atatürk'ün mirası olan 250 bin metrekarelik fidanlığı gururla tekrar hayata geçirdik. Bu alanı imara açılma tehdidinden ve defalarca bu girişimlerde bulunan AKP zihniyetinden kurtardık!

* * *

İSKİ, tarihinde belki de ilk defa dere ıslahları dışında, ıslah edilen derelerin çevrelerini yaşam vadilerine dönüştürdü. Dönemimizde 824.411 m² Yaşam Vadisi'ni İstanbullulara kazandırdık.

Bu ve benzeri projelerde sadece Haramidere'de sel ve su baskınını sona erdirmedik. Aynı zamanda o alanları verimli yeşil alanlara ve ulaşım projelerine dönüştürdük. Daha da önemlisi can kaybına son vermeyi başardık. Yılların birikmiş sorumsuzluğunu gidermenin sadece Haramidere'deki maliyeti 10 milyar TL'ye yakındır.

189 noktada Boğaz'a, Haliç'e ve denize atık su karışımı vardı. Bunu önledik ve o çirkin görüntüleri ortadan kaldırdık.

%38 olan biyolojik/ileri biyolojik arıtma oranını %58'e yükselttik.[40]

Bu tabloda bulunan çarpıcı rakamlara bakın, 2014-2019 AKP döneminde; günlük 33 bin metre küp yeni içme suyu arıtma tesisi kapasitesi hayata geçirilmiş; bizim dönemimizde bu rakam 700 bine çıkmış! 21 kat fazla!

Yeni inşa edilen atık su arıtma tesisi kapasitesi ise 2014-2019 AKP döneminde günlük 312 bin metre küp iken, 2019-2026 döneminde tam 4 kat artarak 1,3 milyon metre küpe yaklaşmıştır.

2019 yılından bu yana İSKİ'de:

— Toplam 290 milyar TL yatırım yaptık.
— Atık su geri kazanım kapasitesini %40 oranında artırdık.
— İstanbul'un muhafızları olarak 189 noktada Haliç'e ve Boğaz'a akan atık suları kestik.
— 2014–2019 döneminde yalnızca 706 m yağmur suyu tüneli yapılmışken, 2019–2026 döneminde 15.374 m yağmur suyu tüneli inşa edilerek sel ve taşkın riskleri önemli ölçüde azaltılmıştır.
— "İnsani Su Hakkı" politikamız kapsamında İstanbullulara 616 milyon m³ ücretsiz su verdik. Böylece İstanbul halkına yıllık toplam 4 milyar TL'den fazla destek sağlamış oluyoruz.
— Göreve geldiğimiz 2019 yılında su kayıp-kaçak oranı %22,34 iken, uyguladığımız proje ve yatırımlarla bu oranı %18,48'e düşürdük. Bu sayede 195 milyon m³ su tasarrufu sağladık.
— 2014-2019 yılları arasında su havzalarında sadece 282 kaçak yapı yıkılabilmişken, dönemimizde 1.738 mevzuata aykırı yapının yıkımını gerçekleştirdik.
— Kronikleşmiş su baskınlarına yönelik altyapı çalışmalarımız ile 156 noktada su baskınlarına son verdik.
— Afet ve Acil Durum Yönetimi Müdürlüğü kurduk ve 3 adet lojistik merkezini hizmete aldık.

Çevre dostu bir İstanbul için enerjimizi yenilenebilir kaynaklardan sağladık. İstanbul'un elektrik enerji ihtiyacını desteklemek üzere; güneş enerji sistemleri, biyokütle enerji santralleri, atık yakma ve çöp gazından enerji üretim sistemlerini devreye

40 Bkz. Tablo 37.

soktuk. Milyonlarca insanın elektrik ihtiyacının bir kısmı işte bu şekilde sağlandı.

Muhafızlığını yaptığımız diğer bir konu, İstanbul'un eşsiz tarihi mirasıdır...

İstanbul'un Tarihi Mirasını Koruduk

Ecdadımıza sahip çıkmak büyük laflarla olmaz; biz büyük emekle sahip çıktık! İstanbul'un endüstriyel tarihini ve kültürel mirasını koruduk. Bunu yaparken yol aldığımız zirvenin adı İBB Miras'tı.

Yerebatan Sarnıcı'ndan Rumeli ve Anadolu Hisarlarına, camiler, hazireler, türbeler, Bulgur Palas, Taş Mektep gibi çok özel eserlerin restorasyonları ve fonksiyonel kazanımları İBB Miras markasıyla hayat buldu. Ve daha nice yatırımlar icraatçı belediyecilik adına doruk noktasına ulaştı. Altı yıl içerisinde daha önce örneği olmayan bir çalışmayla 50.000'e yakın kültür varlığının bakım ve onarımını yaptık. İstanbul'a çağdaş müzeler kazandırdık. Altı yıl içinde 42 müzeyi hizmete açtık, mevcut müzelerimizde kapsamlı yenileme çalışmaları yaptık.

İBB Miras'ın ünü tarihi eserlerin titiz bakımı ve restorasyonu konusunda Türkiye'yi de aşarak dünyaca ünlü bir marka hâline geldi. Çalışanları, işini bir ihalenin gereği olarak değil, severek tutkuyla yaptı ve bir liyakat örneği olarak herkesin saygısını kazandı.

İstanbul'un tarihi mirası olan hoşgörüyü, kapsayıcılık kültürünü inanç alanında da sürdürdük. İnanç masası kurarak her inancın kurumumuzla bağ kurmasını sağladık. İlk kez mezarlıklar müdürlüğümüzde, cenaze hizmetleri açısından sadece imamlar değil dede, mele, caferi imamlar, papaz, haham gibi inanç temsilcilerini aramıza kattık. Aynı zamanda inanç masamızda her inancı temsil eden en üst seviyede din görevlileri ile buluşup politikalarımızı, hizmetlerimizi birlikte tartıştık. Cami, cemevi, kilise demeden ibadethanelere desteklerimizi en üst seviyeye taşıdık.

Milletin İstanbul'un bütçesi üzerindeki hakkını millete teslim ettik. Bu sayede İstanbul ve Türkiye tarihinin en çok sosyal yardım ve destek sunan, en fazla metro, ulaşım, çevre, altyapı, kültür-sanat ve spor yatırımı yapan yerel yönetimi olduk.

Milletin hakkını millete vererek neler yaptığımızı birazdan

detaylandıracağım ama önce, İBB'de paranın akış yönünü nasıl değiştirdiğimize dikkat çekmek istiyorum. Çünkü biz yaptığımız her şeyi İBB'de paranın akış yönünü değiştirdiğimiz için yapabildik.

Bizden önce, İBB'nin bütçesi doğrudan vatandaşa ulaşmaz, son derece zikzaklı, şaibeli bir yol izlerdi. Milletin parası önce birtakım imtiyazlı vakıfların, derneklerin, kayrılmış birtakım şahısların, şirketlerin kasasına uğrardı. Örneğin, bizden önce İBB'nin tek bir öğrenci yurdu, tek bir kreşi yoktu; üniversite öğrencilerine burs verilmezdi. Bizden önce İBB bu hizmetler için harcanacak parayı götürür belli birtakım şahıslara, derneklere, vakıflara verirdi. İBB yurt binası yapar ama doğrudan gençlere açmazdı, yurtları malum vakıflara, derneklere teslim ederdi. Bizim yüz binlerce üniversiteliye verdiğimiz bursu onlar birkaç siyasi şahsa yurtdışında eğitim alsınlar diye verirdi.[41] İşte biz, paranın bu dolambaçlı akışına son verdik. İBB'de paranın yönü artık dümdüz, dosdoğru bir çizgi hâlindedir. Para milletten gelir, doğrudan millete gider. Arada kimsenin eli değmez!

Biz eğer bizden öncekiler gibi yapsaydık, milletin parasını millete ulaştırmadan önce birtakım rant odaklarına dağıtsaydık, kendi menfaatimiz için kullansaydık bu kadar icraat, hizmet, yatırım yapamazdık ve bir daha asla seçilemezdik!

Düşünün ki çok daha az imkânla, bizden önceki yönetimlerden katbekat fazla icraat ve soysal yardım yaptık. Biz sadece işimize odaklandık ve eşi benzeri görülmemiş bir iktidar baskısı altında, büyük bir mali kıskaç içerisinde, tek bir kuruşa bile sahip çıkarak, cansiperane çalıştık.

Biraz önce ayrıntılı şekilde anlattım; 2019 Haziran'ında işbaşına geldiğimizde, devasa bir borç yükü ve bomboş kasa devralmıştık. Bizden önceki yönetim, İller Bankası'ndan, kamu bankalarından kolayca kredi alıp kullanabiliyordu. Bize ise 2019'dan bugüne İller Bankası'ndan ve kamu bankalarından bir tek kuruş kredi kullandırılmadı. Yalnız bize değil, evinin kentsel dönüşüm sürecini KİPTAŞ'la birlikte yürütmek isteyen vatandaşlarımıza bile kamu bankaları kredi vermedi. Sırf bir siyasi rakibine zarar vermek için vatandaşına bu kadar düşmanca davranan bir zihniyetle mücadele ediyoruz biz yıllardır!

Biraz önce anlattım, çok uygun koşullarla yurtdışından

41 Bkz. Tablo 38.

bulduğumuz proje kredilerinin çoğunu kullanmamızı engellediler. Bunlar, metro projeleri gibi, İstanbul için acil, hayati projelerdi ama o kör intikam hissiyle, o sinsi düşmanlık duygusuyla atmaları gereken imzaları atmadılar. Bize iş yaptırmamak için İstanbulluları cezalandırmayı göze aldılar!

İBB'nin para kaynaklarını kısmak, bizi mali kıskaç altında nefessiz bırakmak için yaptıkları, çok uzun bir liste oluşturur. Ülkemiz ve devletimiz adına bir utanç listesidir bu. Ama biz yılmadık, her şart altında çözüm ürettik, rekor düzeyde icraat, hizmet ve yatırım yaptık.

Tutuklanmama kadar, 6 yıl boyunca, yaptıklarımız insan olarak, vatandaş olarak, yönetici olarak bizim gurur kaynağımızdır. Yaptıklarımız aynı zamanda masumiyetimizin de kanıtıdır. Güneş balçıkla sıvanmaz! Tehdit ve baskıyla atılan iftiralara, dedikodulara karşı somut gerçekler. Daha az kaynakla, millete yararlı, kamu yararına, çok daha fazla iş yaptık. Bundan daha açık bir kanıt var mı?

Siyasi maksatlarla kurguladıkları, hiçbir gerçek ve somut delille kanıtlayamadıkları iddialarını ispatlayabilmek için orayı burayı eşeleyenlere, babamın arazisinde, çalışma arkadaşım Mustafa Bey'in yayla evinde para arayanlara sesleniyorum: Aradığınız para, İstanbul'un hatta ülkenin dört bir yanında gözünüzün önündedir. Uzaklara gitmenize gerek yok, Silivri'de biraz dolaşın, aradığınız paranın nerede olduğunu göreceksiniz.

Aradığınız para, 1.396 aileyi ev sahibi yaptığımız KİPTAŞ Silivri 4. Etap Sosyal Konutları'ndadır. Hem de en zor dönemde, pandemi döneminde, binlerce aileyi sabit taksitle ev sahibi yaptık! Aradığınız para, Silivri'ye yaptığımız 6 milyar lirayı aşkın içme suyu ve altyapı yatırımlarındadır. Hizmete açtığımız Silivri Seymen Biyokütle Enerji Üretim Tesisi'ndedir, Seymen Atık Bertaraf Tesisi'ndedir. Aradığınız para, Silivri Boğluca Yaşam Vadisi'ndedir. Baştan aşağı yenileyip, büyüttüğümüz Silivri Müjdat Gürsu Stadı'ndadır. Selimpaşa Kavşak düzenlemesindedir. Silivri'de açtığımız 5 kreştedir. Silivri Kent Lokantası'ndadır. Silivrili tarım üreticilerine, balıkçılara verdiğimiz desteklerdedir.

En önemlisi ne biliyor musunuz? Biz asla partizanlık yapmadık. Silivri'ye bu yatırımları yaptığımız, bu hizmetleri götürdüğümüz dönemde Silivri Belediye Başkanı Milliyetçi Hareket

Partisi'ndendi. Çünkü bizim için tüm İstanbullular eşittir; hangi partiye oy verdiklerine bakmadan hizmet ettik. Gönlümüzde partizanlığa asla yer yoktur!

Biz başardık, çünkü kirli hortumlarla belli merkezlere bağlanan kamu kaynaklarını millet için harcadık. Milletin hakkını, millete verdik! İşte ben ve arkadaşlarım bugün bu yüzden buradayız. Açık ve net bir şekilde söylüyorum: Bu kumpasın sebebi İBB'de yolsuzluk yapılması değil, 2019'dan beri İBB'de yolsuzluk yapılamamasıdır!

Milletin hakkı üzerinden elde ettiği rantı kesilenler, görevi devraldığımız tarihten itibaren sayısız suçlama, medya karalaması ve idari soruşturma ile millete hizmetimizi engellemeye çalışmıştır.

Biz, "artık İstanbul'da adama, kişiye, kişilere, gruplara, cemaatlere, vakıflara, derneklere hizmet işi bitti" dediğimiz için buradayız. Onların 25 yılda kurduğu düzeni, 6 yılda değiştirdiğimiz, bu değişime halk 2024'teki seçimlerde güçlü bir onay verdiği için buradayız.

Biz, kadim şehir İstanbul'u; bizlere dünyanın en önemli mirası, Fatih Sultan Mehmet'in emaneti ve emperyalist güçlerin 5 yıllık işgalinden Mustafa Kemal Atatürk'ün kurtardığı bir hazine olarak gördük. Bu anlayışla, İstanbul'un tarihi, doğal, kültürel tüm değerlerine özenle sahip çıktık. Daha önce ayrıntılı anlattım; rant amaçlı tek bir imar değişikliği bile yapmadan, kamuya ait alanları vatandaşın kullanımına açtık. Göreve geldiğimiz ilk günden itibaren ortaya koyduğumuz ve ona göre organize olduğumuz ilkelerden hiç sapmadık. Bu şehir, bir avuç imtiyazlının değil, 16 milyon insanındır, dedik. Bu şehirde yaşayan herkes, hiçbir ayrıma uğramadan, eşit muamele görecek, dedik. Bu şehirde hiçbir çocuk kaderine terk edilmeyecek, hiçbir anne yalnız kalmayacak, hiçbir genç umutsuz olmayacak, hiçbir emekli unutulmayacak sözü verdik.Bu şehirde yaşayan herkes devletin gücünü, toplumsal dayanışmanın sıcaklığını yanında hissedecek, dedik.

İstanbul adil, yeşil, üretken, yaratıcı bir şehir olacak, dedik. Ne dediysek yaptık. İsrafı bitirdik, adaleti tesis ettik, şeffaflığı getirdik, liyakati esas aldık ve önceliğimiz hep millet oldu. Mali disiplin ve adil kaynak dağılımı esasına dayanan bir anlayışla, tertemiz, örnek bir bütçe yönetimi sergiledik. Böylece, İstanbul

tarihinin en çok sosyal destek sunan, en fazla ulaşım, altyapı ve çevre yatırımı yapan, en yatırımcı, en yenilikçi yönetimi olduk.

Hakkımızda atılan iftiralara, yolsuzluk iddialarına vatandaşlarımız niçin itibar etmiyor biliyor musunuz? Çünkü belediye bütçesinin nerelere harcandığını en iyi onlar biliyor, en net onlar görüyor. Ücretsiz dağıttığımız Halk Süt'te; açtığımız kent lokantalarında, kreşlerde, yurtlarda, Anne Kart uygulamamızda, Halk Ekmek büfelerinde... Emeklilerimize pazar desteğinde, verdiğimiz burslarda, eğitim desteklerinde görüyorlar...

Halk Ekmek fabrikasını güçlendirdik, Halk Ekmek büfelerini her yere yaygınlaştırdık. Askıda Fatura da yine bizim dönemimizde bir ilktir, ekonomik krizin pandemi ile birleştiği kötü bir dönemde hızır gibi yetişti, yüz binlerce ailenin yarasına ilaç oldu.

İBB'nin sosyal yardımlarını zaten üç katına çıkardık, ayrıca Askıda Fatura imecesi gibi uygulamalar en zor zamanlarda İstanbullulara derman oldu. Biz bu konuda engellemelere maruz kalırken dünyadan övgüler, ödüller aldık.

"İLKLERİ" yapmak vizyon meselesidir. Arkadaşlarımızla İstanbul'a o kadar çok "ilk" getirdik ki... İşte size birkaç örnek: "İlklerimiz" arasında örneğin, Bölgesel İstihdam Ofisleri de var.

2019 seçimlerinde istihdam ofisi açacağız dediğimde rakibimden gelen ilk tepki "*Bu senin işin değil"* olmuştu. Bizimle alay etmişlerdi, çünkü onların ilgi alanları arasında, milletin güçlenmesi asla yoktur. Fakat biz hedefimize odaklandık ve hayata geçirdik. Ağır bir pandemi ve iktidar eliyle yaratılan bir ekonomik kriz dönemine rağmen 34-35 Bölgesel İstihdam Ofisi ile 300.000 kişiye istihdam sağladık.

Sadece Bölgesel İstihdam Ofisleri değil, birçok alanda, İstanbul'un üretkenliğini ortaya çıkardık. Enstitü İstanbul İSMEK de çok önemliydi bizim için; daha fazla branşta, daha çok kişiye ulaştık. 1 milyonun üzerinde kayıtla, Enstitü İstanbul İSMEK'ler tarihi bir rekor kırmıştır. 1 milyon kişiye yüz yüze eğitim hizmeti sağladık. Üstelik İSMEK'ten faydalananların %75 kadınlardır, bu da ayrıca bir gurur kaynağımız.

İstanbul'da tarımı canlandırdık. Çiftçilerimizin yanında olarak yerel üreticiden yana olduk. İBB'nin tarihinde ilk kez yaşanan desteklerdir bunlar. Mazot, süt yemi, ücretsiz yem dağıttık, fide ekim desteği verdik. Göreve geldiğimizde, 693 kayıtlı çiftçi vardı, bugün itibarıyla bu sayı 11.000'e yaklaştı. Tam 10.818

çiftçiye destekte bulunuyoruz (bitkisel üretimde 6.374, hayvansal üretimde 1.970, arıcılıkta 679 ve balıkçılıkta 1.795 olmak üzere).

İstanbul her yıl milyonlarca turisti ağırlıyor, kentin turizm potansiyelini geliştirmek için VisitİstanbuI markasını hayata geçirdik. Bizim dönemimizde İstanbul dünyada en çok ziyaret edilen ilk 3 şehirden biri oldu. Turizmin artması binlerce otelci, küçük esnaf için iş ve aş demektir.

Ayrıca, biraz önce çok ayrıntılı anlattım, tüm bunları yaparken, bizden önceki 25 yılın ortalamasının 4 katından daha fazla metro hattını İstanbul'a kazandırdık. Erdoğan'ın belediye başkanlığı döneminden, 15 kattan daha fazla metro hattı kazandırdık.

Vatandaşlarımız, bizim dürüst, şeffaf, adil bütçe yönetimimizi metrodaki büyük üretim ve yatırım artışında görüyorlar. Gerçekleştirdiğimiz devasa altyapı yatırımlarında, açtığımız yaşam vadilerinde, kent ormanlarında görüyorlar.

Bizi iftiralarla, kumpaslarla yargılamaya kalkanların bizim İstanbul'u yönetirken sergilediğimiz yüksek ahlaki standartları, şeffaflığı anlamaya, hissetmeye ne akılları yeter ne ahlakları. Zaten ranta engel olduğumuz için buradayız...

Bunu biraz önce size ayrıntılı anlattım. AKP belediye başkanlıklarında, tespit ettiğimiz 130 projede bir avuç imtiyazlıya tam 85 milyar dolar –4 Trilyon TL– rant yaratıldı. Muazzam bir para! Halkın parası bu, halkın parası! Peki nerede? Tabii ki bir avuç insanın cebinde! İşte bu davanın ardında o bir avuç insanın çıkarları yatıyor. Onlar yeni trilyonlar kazanabilsin diye zindanlara atılıyoruz biz.

Arşivden önemli bir not paylaşayım. Türkiye'yi yaklaşık çeyrek asırdır yöneten Erdoğan ne demişti hatırlayalım: "*Biz bu şehrin kıymetini bilmedik, biz bu şehre ihanet ettik, hâlâ da ihanet ediyoruz, ben de bundan sorumluyum.*" Evet, teyit ediyorum; siz İstanbul'a ihanet ettiniz, biz İstanbul'u sizden kurtardık!

Şu an burada olmamızın en büyük nedenlerinden birisi de Kanal İstanbul'dur. Geri dönülmez bir doğa ve çevre felaketine yol açacak olan, büyük bir ihanet projesidir Kanal İstanbul. O aslında Beton İstanbul projesidir. Burada, sadece İstanbul'a, doğasına, çevreye verdiği zarardan bahsetmiyorum. Burada kim olduğunu bilmediğimiz ve açıklanmayan bir avuç insanın cebine

girecek on milyarlarca dolardan bahsediyorum. Onun için bu kanal, Beton İstanbul projesi olduğu kadar aynı zamanda "talan ve yağma İstanbul" projesidir. 1 kişi karar verdi, 1 kişi bir avuç yerli ve yabancı şahsa bazı sözler, taahhütler verdi, Kanal İstanbul ve etrafındaki araziler pazarlandı. Onlar açısından her şey yolunda gidiyordu ama karşılarına biz çıktık. Bu ihanet projesinin karşısına tüm gücümüzle dikildik. Bu mücadeleyi öyle bir noktaya getirdik ki 2024 yerel seçimlerinde Kanal İstanbul'un adını bile anamaz oldular.

Şimdi bizden kurtulmanın ve Kanal İstanbul ihanetiyle elde edecekleri rantın hayalini kuruyorlar. Bu öyle bir ihanet ki, şu iklim krizinde İstanbul'un su kaynaklarına bile acımadılar. Bir gece yarısı, İstanbul'daki yüzbinlerin su ihtiyacını karşılayan Sazlıdere barajının içme suyu statüsünü kaldırdılar. Bize sormadılar, bilim insanlarına sormadılar, uzmanlarla konuşmadılar. İstanbul'un içme suyundan sorumlu olan İBB; Ankara'da Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı Kararı Resmi Gazete'de yayınlanınca haberdar oldu bu ihanetten. Erdoğan, tek başına, 1 imzayla; Sazlıdere Barajı'nı içme suyu kaynağı olmaktan çıkarmıştı.

İnşaatları mühürleyen, yapıya karşı çıkan İSKİ Genel Müdürümüze de yapmadıkları işkence kalmadı biliyorsunuz. Çünkü gözleri betondan başka bir şey görmüyor; çünkü baraj manzaralı binaları yapıp birilerini zengin etmeyi kafalarına koymuşlar! Çünkü İstanbul'a ihanet etmek pahasına, imar rantına hâlâ doyamadılar! İklim kriziyle, su fakirliğiyle ilgilenmediler bile... 21. Yüzyılda, suyun en önemli doğal kaynak olduğunu anlamayan bir vizyonsuzlukla yönetiyorlar güzel ülkemizi...

Su kaynaklarımızdan bahsetmişken, size Melen Barajı'nın hikâyesini mutlaka anlatmalıyım. Kamu zararı nasıl olurmuş görün! Kahvehane dedikodusu değil, somut belgeleriyle!

Melen Barajı'nın 15 yıllık hikayesi; iktidar zihniyetinin çürümüşlüğünün, liyakatsizliğinin, bilgisizliğinin ve kibrinin somut bir örneğidir. *"İstanbul'un su sorununu 2071 yılına kadar çözdük"* diye övündükleri Melen Barajı'nı tam bir yalan ve yılan hikayesine çevirdiler! 2012 yılında inşaatına başlanan Melen Barajı'nı 2016 yılında bitireceklerini ilan etmişlerdi. O kadar iddialılardı ki dönemin ilgili bakanı gün ve saat verdi: "*7 Aralık 2016'da, saat 13:59'da barajı açacağız"* dedi. Geldik Temmuz 2026'ya, hâlâ baraj

yok. Melen Barajı'nı bitiremedikleri gibi, bu gecikmenin sebebini de yıllarca milletten gizlediler.

Milletimiz Melen Barajı'yla ilgili gerçeği, yani imalatta çok büyük teknik hatalar olduğunu, baraj gövdesinde çatlaklar bulunduğunu, benden duydu. Bu hatalar da tamamen dönemin Bakanının kibrinden oluştu. Mühendisler uyarmıştı, dinlemedi.

2019'da Melen Barajı'na ilk kez gittiğimde gördüğüm, yerinde tespit ettiğim bu sorunların bir an önce giderilmesi için ilgili kurumlara yazılar yazdım, sürecin akıbetini defalarca sorguladım. Bunun üzerine yeni ihaleler yapılarak önce inşaatın 2022'de biteceği söylendi, sonra 2025 tarihini verdiler. Son olarak da geçtiğimiz ay yapılan ihale ile 2030 yılı hedefi konuldu. Düşünün, gerçekten de 2030'da biterse: AKP, 1 barajı 20 yılda bitirmiş olacak!

Bu korkunç ihmal ve sorumsuzluğun, bu büyük beceriksizlik ve liyakatsizliğin bedeli maalesef milletimize ödetilmiştir. Melen'deki muazzam kamu zararının, israf edilen zaman ve kaynakların –ve gereksiz yere harcanan enerji maliyetinin– tek sebebi AKP iktidarının kibridir. Bilim insanları, mühendisler uyardı; bakan dinlemedi. Sonuçta, beklenen son oldu ve baraj sorunlardan kurtulamadı.

Melen'de yapılan hataların düzeltilmesi için harcanan kaynaklar (tadilatlar, yeniden yapımlar, vs.) ve zamanında bitirilememesi nedeniyle elde edilemeyen enerji kazanımını hesapladığımızda; ortada 911 milyon dolarlık –yani yaklaşık 1 MİLYAR DOLARLIK– bir maliyet vardır ve bunun çok büyük bir kısmı doğrudan kamu zararıdır! Bu 1 milyar doların sorumlusu kim? Soruşturma yapan var mı? Yargılanan birileri var mı? Bu durum AKP'nin ikiyüzlü gerçekliğinin özetidir.[42]

Melen Barajında oluşan kamu zararı konusunda buradan suç duyurusunda bulunuyorum! Muazzam bir zaman ve kaynak israfı yapıldı. Neler yapılırdı 1 milyar dolarla... Düşünün, apaçık 1 milyar dolarlık bir kamu zararı var, ancak bugüne kadar kimseye soruşturma dahi açılmamıştır.

Geçmişte de birçok defa söyledim, şimdi de söylüyorum: Ellerine yüzlerine bulaştırdıkları Melen Barajı'nı İBB'ye devretsinler. Benim her biri liyakatli, dürüst, kendini görevine adamış çalışma arkadaşlarım en kısa sürede, en doğru şekilde halleder.

42 Bkz. Tablo 39.

Çünkü bizimle onlar arasında dağlar kadar büyük zihniyet farkı var, kabiliyet farkı var, ciddiyet farkı var.

Onların İstanbul'a aşkı, ilgisi ranta, yağmaya, talanadır. Onların derdi beton kanaldır, beton kulelerdir, bir avuç insanın zenginliğidir. Ama şunu bir kenara yazın, hevesleri kursaklarında kalacak. Millet bu açgözlülüğe, bu ihanete geçit vermeyecek.

Yol arkadaşlarımla birlikte, 2014'te Beylikdüzü'nden başlayarak sözde bir "suç örgütü" kurmuş olmakla itham ediliyorum! Benim siyasi yolculuğum Beylikdüzü'ndan başlayan bir başarı hikayesidir. Ve bu hikâyenin temelinde insan vardır, kültür vardır. Beylikdüzü gibi merkeze uzak ve yeni kurulan bir kentin Belediye Başkanlığından İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığına uzanan bu süreç hiç de kolay geçmemiştir. Ama o hikâye, bu vatana aşkla bağlanıp, elinden gelenin en iyisini verebilmenin, durmadan çalışmanın ve birlikte başarmanın hikayesidir.

Biz merkezi iktidarın yaptığı yanlışların doğrusunu gösterdik. Başarısızlıklarını İstanbullulara en az seviyede hissettirmek için çaba sarf ettik. Devlet nasıl yönetilmeli onu gösterdik İstanbul'da! Halkçı ve icraatçı yöneticilik nasıl yapılır onu gösterdik İstanbul'da! İşte onları korkutan da bu oldu. Milletimize, Türkiye'nin de çok daha iyi yönetilebileceğini gösterdik.

Bizden geride kalanlar uygulamalarımızı örnek alacaklarına hepimizi Silivri'ye tıkmayı tercih ettiler. Onların rekabet anlayışı bu. Hukuk tanıma, kural bilme, hakemi satın al, çelme tak düşür. Yeter ki kazan.

Yaptılar bunları ama asıl hakemin millet olduğunu unuttular. Onlar görmese de millet görüyor.Bizim önceliklerimizi de görüyor, onların önceliklerini de. Onların mutlu etmek zorunda olduğu bir avuç insan var. Biz ise kime oy verdiğine bakmadan 16 milyonun mutluluğu ile ilgilendik.

Bu konuyu anlattım ancak burada da çok kısa hatırlatacağım: 16 milyonu mutlu etmek için öncelikle işi ehline teslim etmemiz gerekiyordu. Bu nedenle kadrolarımızı oluştururken çok titiz davrandık. "Hamili kart yakınımdır" düzenini ortadan kaldırdık. Liyakati hizmet anlayışımızın en başına yerleştirdik, hizmeti emanet ederken kişinin kimin neyi olduğuna bakmadık, o işi yapıp yapamayacağını bilimsel olarak ölçtük ve işi ehline verdik. Ölçerken şeffaf olduk.

Zaten sizler de görüyorsunuz buradaki çalışma arkadaşlarımı.

Hepsinin ne kadar konusuna hâkim olduğunu, çalışırken devleti ve milleti nasıl önceledikleri o kadar güzel anlattılar ki, benim liyakat konusunda tek söz söylememe gerek kalmadı. Hepsiyle gurur duyuyorum!

* * *

Biliyorsunuz, 2019 yılı, Haziran sonu mazbatamızı alıp, arkadaşlarımla belediye yönetimini devraldık...Yani tam 7 yıl önce! Şu an 7. yıldönümümüz. Size kısa kısa 7 yılda yaptıklarımızdan birkaç örnek vermek istiyorum...

İstanbul'un kronik su baskını sorununu çözdük. Yerebatan Sarnıcı'nı hak ettiği değere kavuşturduk. Çubuklu Siloları'nı kültür ve sanatın merkezi yaptık. Eminönü Meydanı'nı İstanbulluya kazandırdık. Çocuklarımızı geleceğe hazırlamak için yola çıktık. Çocuklarımızı her adımlarında destekledik. Kadınların daimi destekçisi olduk. Kadın istihdamında rekor sayılara ulaştık. Özetle, biz kadınları önceledik, anneleri önceledik, çocukları önceledik. İstanbul'un dört bir yanında hızla çoğalan kreşlerle hem anneleri özgürleştirdik hem de Türkiye'nin geleceği olan çocuklarımıza fırsat eşitliği sağladık.[43] Emeklilerimizi önceledik; kent lokantalarından, güçlü sosyal yardımlara, pazar yardımlarına...

Gençlerimizi önceledik; üniversite öğrencilerine verdiğimiz burs, barınma krizini ortadan kaldırmak için yaptığımız yurt da neyi önceliğimizi gösteriyor.

25 yıllık iktidar, kaynakları sağa sola, bir avuç insana dağıttığı için yapamadı. Çevresini zengin etmekle meşgul olduğu için çocukların geleceğini umursamadı.[44]

Biz 16 milyon İstanbulluyu önceledik; gencini, çocuğunu, yaşlısını, esnafını, emeklisini... Ankara'dakilerin yaptığı gibi çevremizde oligark bir yapı oluşturup onların mutluluğu ve zenginliği için çalışmadık.

Onun için tekrar tekrar tercih edildik. Kurulan her sandıktan başarı ile çıktık. İstanbul'la sınırlı kalmadık; afetlerde, depremlerde yangınlarda, tüm Türkiye'de daima vatandaşlarımızın yardımına koştuk. İstanbul Modeli tüm Türkiye için bir umut ve

43 Bkz. Tablo 40.
44 Bkz. Tablo 41.

bir alternatif oldu.

Hiçbir güç engel olamayacak. Umudu, kalıcı bir dönüşüme çevireceğiz. Anadolu'nun, Trakya'nın her şehri İstanbul gibi cazip olacak! Anadolu'da, Trakya'da her yerde yaşam kalitesi yükselecek! Tüm Türkiye'ye yatırım ve hizmet götüreceğiz; her ilimizi kalkındıracağız! İstanbul'da yaptık, Türkiye'de de yapacağız! Dayanışma, kalkınma ve refah ilkeleri üzerinde yükselen, kimsenin geride bırakılmadığı, insan merkezli bir hayat kurma tecrübemizi bütün ülkeye yayacağız. İstanbul modeli, Türkiye modeli olacak!

* * *

Daha önce de izah ettiğim gibi; son sözü daima millet söyler ve millet defalarca bizim doğru ve dürüst yönetimimizi tasdikledi. On milyonlarca insanımız; İstanbul Modeli'ni, Türkiye Modeli yapmamızı istiyor. İşte bu yüzden buradayız çünkü artık milletimiz değişim istiyor! Milletimiz, iktidarın kötü yönetiminden, yıllardır "krizde" olmaktan, yıllardır yoksullaşmaktan bıktı! Gerçekten bıktı. Bunu iktidar da çok iyi biliyor; zaten bu yüzden buradayız.

Şimdi bana söyleyin; adil seçimlerde kesin şekilde iktidarı kaybedeceklerini bilmeseler, gözlerini karartıp bu kadar büyük hukuksuzluklara imza atarlar mı? Atmazlar.

Kötü yönetimlerinden artık milletimizin bıktığını bildikleri için bu kadar pervasızca davranıyorlar, rakiplerini elemek için bunca adaletsizlik ve vicdansızlık yapıyorlar.

Gelin biraz daha yakından bakalım, iktidarın 24 yılına... Çünkü dediğim gibi; ben burada savunma yapmıyorum, yargılıyorum!

8. BÖLÜM

Asıl Ben Yargılıyorum

İstanbul'da yol arkadaşlarımla başardıklarımızı, İstanbul Modeli'ni anlattım size. Ben "vaatlerle" konuşmuyorum. İcraatlar temelinde konuşuyorum.

Aynı başarıyı, iyi yönetimi tüm Türkiye'ye taşıyacağız. İstanbul'da başardık, Türkiye'de başaracağız. "Türkiye Modelini" kuracağız... Birazdan sizlere bu konudaki vizyonumuzu, planlarımızı; "TÜRKİYE HAYALİMİZİ" anlatacağım.

Bunun için önce dünyayı, ülkemizi ve son 24 yılda AKP iktidarı tarafından yapılanları iyi tahlil etmemiz gerekir... Yapılan vahim hataları anlamazsak, doğru vizyonu kuramayız...

Bugün burada ben ve arkadaşlarım yargılanmıyoruz, bunu defalarca söyledim: Bu yüzden de kendimi "savunmuyorum", tam tersine 19 Mart ve 21 Mayıs Darbelerini ve bugün ülkemizin bulunduğu durumu YARGILIYORUM!

* * *

İktidara sesleniyorum; beni yargılamaya kalkıyorsunuz, ancak esas 86 milyon, sizin yönetiminizi, sizin ülkemize yaptığınız kötülükleri yargılıyor...

Öncelikle, iktidar, dünyanın geçirdiği değişimi anlamıyor ve ülkemizin geleceğini karartıyor. Dünya, insanlık tarihinin en sert kırılma anlarından birine doğru sürükleniyor. Yapay zekâ sistemlerindeki gelişme yeni bir çağ açıyor. Teknolojik devrim, ekonomik dengeleri de altüst ediyor. Önümüzdeki 25 yıl içinde üretim biçimleri kökten değişecek. Bu değişime uyum gösteremeyen, yüksek teknoloji üretemeyen toplumların ilerleme şansı yok. İnovasyonda 43. sırada olan bir Türkiye'nin yarının dünyasında gerçek anlamda bağımsız ve söz hakkı sahibi olması

olanaksız.

Tek kutuplu dünya düzeni çöktü, uluslararası kuruluşlar etkisini yitirdi. "Güçlünün haklı sayıldığı" bir düzensizlik hâkim.

Siber saldırılar, veri manipülasyonları ve bilgi savaşları ürkütücü bir hızla ilerliyor, yeni çatışma alanlarını oluşturuyor. Bu dönüşümün en ağır bedelini ise emek dünyası ödüyor. Emek sömürüsü daha görünmez ama daha derin bir hâl alıyor. İnsanlar daha uzun saatler, daha güvencesiz koşullarda, daha yalnız çalışıyor. Aile kurumu zayıflıyor; toplumdaki dayanışma duygusu yok oluyor.

Toplumlar ya bu dönüşümü yönetecek ya da bu dönüşümün altında ezilecek. İktidar, dönüşümü anlamıyor, yönetmiyor ve Türkiye bu yüzden treni kaçırmak üzere!

Eğer gerekli reformları gerçekleştiremezsek; demokrasiyi, hukuk devletini ve kurumsal yapıyı güçlendiremezsek; ekonomimizi çağın gereklerine göre dizayn edemezsek, bilime ve teknolojiye dayalı bir kalkınma modeli kuramazsak, treni kaçıracağız. İnsanımız hak ettiği refaha ulaşamayacak, bugünkünden daha ağır bir yaşam mücadelesiyle yüzleşecek. Bugüne göre bile daha yoksul, daha umutsuz ve daha mutsuz bir toplum oluruz.

Bu yüzden güçlü olmak zorundayız. Sadece askerî ya da ekonomik anlamda değil; ahlaki, kurumsal ve toplumsal olarak da güçlü olmak zorundayız. Milletçe birlik içinde, aklın ve bilimin rehberliğinde hareket etmek zorundayız. Demokrasiye, hukuka ve liyakate dayalı bir düzen kurmak; üretimi, eğitimi ve teknolojiyi stratejik öncelik hâline getirmek zorundayız. Önümüzdeki çeyrek asır ya yeniden yükselişimizin dönemi olacak ya da kaçırılmış fırsatların tarihi olarak anılacak.

Maalesef iktidar partisinin uygulamaları bizi kötü seçeneğe doğru yönlendiriyor. Biz buna itiraz ediyoruz, doğru yolu gösteriyoruz. Onlar yapamadı, biz yaparız, diyoruz. Yıkmaya değil, yapmaya geliyoruz, diyoruz.

Karşımızda rekabetten kaçan, kaybetmekten korkan ve ülkemize zarar vermek pahasına Türkiye'nin yürüyüşünü engelleyen bir siyasi yapı var.

Bugün Türkiye'yi, sırf ayakta kalabilmek için devletin her noktasına ve milletin bütün umutlarına zarar veren bir iktidar yönetiyor. Yolunu şaşırmış, dengesini yitirmiş ve hukuksuzluğu adeta tek siyaset tarzı olarak gören bu iktidar, milletin emanet

ettiği gücü, millete karşı kullanıyor. Ve kaybediyor...

Herkes görüyor; kendini devletin sahibi ve milletin efendisi zannedenlerin gücü gün gün eriyor. Yanlarında vefa ile duranları, yanlarına menfaat derdiyle gelenler için yarı yolda bırakanlar, artık vefa da bulamıyor, menfaat de dağıtamıyor. Pasta küçülüyor, saadet zinciri dağılıyor. Küçülen pastanın talipleri ise hâla rant ve taht kavgalarının peşinde.

Bize "ahtapotun kolları" benzetmesi yaptılar, oysa gerçek "ahtapotun kolları"; bu ucube Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemidir! Bu sistemin sonucunda, koskoca Türkiye Cumhuriyeti Devleti tümüyle 1 siyasi partiye, hatta 1 kişiye teslim edildi! Ortada ne güçler ayrılığı ne denge ne denetleme kaldı. Ahtapotun pek çok kolu var, ancak özellikle 5 ana kolu var; yasama, yürütme, yargı, yandaş medya ve bağlı şirketler.

Yasama kontrol altında; partisinin genel başkanı olan Cumhurbaşkanı, partisinin milletvekillerini seçiyor; daha ilk günden biat eden bir Meclis çoğunluğu oluşuyor. Ayrıca, bu sistemde, Cumhurbaşkanı bütçeyi hazırlıyor, kanunları veto edebiliyor, kararnameleri ile parlamentonun alanını daraltıyor. Gazi Meclis, bir kişinin isteklerini yerine getirme organına dönüştü!

Yürütme zaten 1 kişiden ibaret; bu sistemde, tüm yürütme gücü Cumhurbaşkanında. Bakanlar, sadece Cumhurbaşkanının sekretaryası konumunda. Ayrıca, Cumhurbaşkanı, tüm kamu görevlilerini tek başına atıyor ve görevden alıyor, ülkeyi, tek başına imzaladığı kararnamelerle yönetiyor.

Yargıyı ise biraz sonra daha ayrıntılı anlatacağım, ancak özetle; Cumhurbaşkanı, tüm yargıçların kaderini elinde tutan Hakimler ve Savcılar Kurulu'nun ve Anayasa Mahkemesi'nin neredeyse tüm üyelerini (doğrudan veya dolaylı olarak) atıyor.

Ahtapotun dördüncü kolu; yandaş medyadır. Çünkü büyük bir algı makinesi olmadan bu sistem ayakta duramaz. Bu yüzden, bağımsız medya gruplarının neredeyse tamamına bir şekilde el konuldu, devlet bankalarının parasıyla yandaşlara medya grupları aldırıldı. 86 milyonun vergileriyle yayın yapan kamu yayıncısı TRT derseniz; zaten "en yandaş" televizyon grubu! Bu süreçte en ahlaksız iftiraları bize TRT attı. TRT, anayasal tarafsızlık sorumluluğunu her gün çiğniyor.

Bağımsız kanallar ise, RTÜK cezaları ve gazetecilere yargı

baskılarıyla mücadele ediyor, ayakta kalmaya çalışıyor. Özetle, "4. Güç" olarak adlandırılan "medya" da bu sistemde ahtapotun 4. kolu ve doğrudan 1 kişiye bağlı.

Bu sistemin en önemli amaçlarından biri de makam, mevki, menfaat. Hem güç hem de güç sayesinde maddi çıkar elde etmek. Hedefleri ayrıca; biriktirilen ve kontrol edilen muazzam varlıklar sayesinde güçlerinin daimi hâle getirmek.

Bu kapsamda, bağlı şirketler, bu sistemde, 1 kişinin ve partisinin etrafında oluşan büyük rant ekonomisi ve servet transferinin koludur. Nelerdir bu bağlı şirketler? Öncelikle, Türkiye'nin en büyük kamu şirketleri, Varlık Fonuna devredildi, bu şirketlerin anahtarı da Cumhurbaşkanına verildi; Varlık Fonunun Yönetim Kurulu Başkanı olarak, Yönetim Kurulu'na atadığı birkaç yakını ile, TBMM denetiminden uzak, bu varlıkları istediği gibi yönetiyor. Türkiye Varlık Fonu'ndaki şirketlerin toplam aktif büyüklüğü; 13 trilyon TL, 300 milyar dolar!

Bunun yanı sıra, pek çok büyük gruba el konuldu; TMSF'ye devredildi, onları da Cumhurbaşkanının atadığı bürokratlar yönetiyor. Diğer bir ifadeyle, o şirketleri de dolaylı olarak Cumhurbaşkanı yönetiyor. TMSF'deki şirketlerin aktif büyüklüğü de 1 trilyon TL, 22 milyar dolar civarı! Rant odaklı tüm büyük projeler de Cumhurbaşkanına yakın birkaç şirkete ihale ediliyor.

Birazdan ayrıntılı anlatacağım; bu da yüz milyarlarca dolarlık rantın oluştuğu alanlardır. Üstelik bu rantı destekleyen; Türkiye Cumhuriyeti Hazinesi'dir yani 86 milyon vatandaşımızdır. Tüm bu rant projeleri hazine garantili!

Tüm bu saydıklarıma ek olarak; bir şekilde, esasında, ülkemizdeki tüm şirketler iktidara "bağlı" olmak zorunda, yoksa yarın başlarına ne geleceği belli olmaz!

Hep basın ve ifade özgürlüğünün olmadığını anlatıyoruz; ancak aynı zamanda girişim özgürlüğü de yok. Mülkiyet hakkı da korunmuyor.

* * *

Özetle, 2016'daki darbe girişimini bahane ederek kurdukları Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde güçler ayrılığı yok, yargı bağımsızlığı yok, temel hakların teminatı yok; Anayasa var fakat hükmü yok. Ne var?

Keyfilik var. Her kararın "tek adam" tarafından verildiği bir sistemsizlik var. Bu sistemde "millet" yok; bir avuç insan var. Devletin kilit noktaları cumhurbaşkanına sadakatten başka bir vasfı olmayanlarla dolu. Saraydan emir almadan kimse işini yapmıyor. Devletin işleyişinde ne sistem var ne kural. İdarede yap boz artık vakayı adiyeden. Bir gün çıkarılan kararname ertesi gün değiştiriliyor, kocaman bir üniversite –Bilgi Üniversitesi– sanki kavanoz kapağıymış gibi 1 günde kapatılıp geri açılıyor!

Bu garabeti millete "koalisyonlar bitecek" diye sunmuşlardı. Bitmedi. Koalisyonlar, artık seçimden önce kuruluyor. Demokrasiyi, 50+1'e endeksleyenler, kendini de milleti de bu sistemsizliğin mağduru hâline getiriyor. Köklü bir geleneğe yaslanan devletimiz artık bir şahıs devleti. Oysa bu ülkenin geleneğinde kararlar istişareyle alınır, devlet adaletle yönetilir ve milletin hakkı her zaman üstün gelir.

Kurtuluş Savaşı'nda bile açık kalıp memleketin kaderine yön veren Yüce Meclisimiz, artık Cumhurbaşkanının ve iktidardaki bir avuç insanın geçirmek istediği yasaları onaylatmak için bir noter mekanizması hâline getirilmiştir. Ülke Meclis'ten değil, danışmanlarla doldurulmuş saraydan yönetiliyor.

Devletimize topyekûn bir kurumsal çöküş yaşatmak isteniyor. Böyle bir sistemde liyakat olmaz, adalet olmaz, keyfilik ve nepotizm olur. Öyle ucube bir sistem yaratıldı ki, yargı tümüyle yürütmenin emrine girdi.

Yargı Bağımsızlığı Bitirilince, Adalet de Bitti...

Bugün yargıyı kontrol eden Hakimler ve Savcılar Kurulu üyelerinin hemen hemen hepsi Cumhurbaşkanının yani iktidar partisinin genel başkanının tercihi. Yani, yargı ne tarafsız, ne bağımsız... Liyakatli olup olmadığı da tartışılır. Bugün cezaevinde olan kim? Milletin seçtiği Cumhurbaşkanı adayı. Kimi kime şikâyet edeceğiz? Hangi savcı veya hâkimin usulsüzlüğünü HSK'ya bildirip de sonuç alabileceğiz?

Düşünün ki önünüzdeki sözde iddianameyi yazan kişi şimdi Mahkeme Heyeti'nin kaderini elinde tutan kişidir! Adalet Bakanı, hem HSK'nın çok güçlü yetkileri olan Başkanıdır hem de yargıçlarla ilgili tüm disiplin soruşturmalarının başlatılması konusunda karar verici merciidir. Böyle yargı bağımsızlığı olabilir mi?

Peki HSK bağımsız ve tarafsız olmayınca, olamayınca, ne oluyor? İşte benim davalarımda olduğu gibi, HSK istediği davaya istediği hâkimi atıyor. Doğal hâkim ilkesi rafa kalkıyor, kişiye özel mahkeme kuruluyor. İstenmeyen karara imza atmak cesaret işi olmaya başlıyor, kahramanlık gerektiriyor.

Bu sistemde, bir siyasetçi olan bakan yardımcısı İstanbul'a başsavcı olarak özel görevle atanabiliyor, siyasi otoritenin başından aldığı talimatları harfiyen yerine getirip, masum insanları iftiralarla zindana atıp, sonra da bakanlık makamıyla ödüllendirilebiliyor!

Çok değil, 15 sene evvel kumpas davalarını, 10 sene evvel hainlerin darbe girişimini yaşamış olan ülkemiz, hâlâ yargıda gruplaşmaların ve siyasi dizaynların esiri edilmeye çalışılıyor. Bugün yaşadığımız çürüme ve çöküşün en önemli sebebi, yargının getirildiği vaziyettir. Şerefli Türk yargısının hakkı bu değildir.

Özellikle son on yılda muhaliflere yönelik sayısız yargı saldırısı ve siyasi tutuklama gerçekleşirken, yargı teşkilatımız da buna göre şekillendirilmiş, namusuyla devlete ve adalete hizmet etmek isteyen yargı mensupları bu sistemin içinde kaybolmuştur. Bu vesileyle; çeşitli dosyalarımda, iktidarı "mutlu edemedikleri" için sürülen 18 yargıca buradan selam olsun! Bu devirde cesur, ilkeli ve adil kalabilenleri ne ben ne milletimiz ne de tarih unutacaktır, bundan emin olun.

Sadece yasalara göre hareket eden yüksek yargı mensupları, siyasetten gelen tehdit ve hakaretlere maruz kalmıştır. Ülkenin Cumhurbaşkanı, "Anayasa Mahkemesi'nin kararlarına uymuyorum" diyebilecek kadar hukuk dışı hareket edebilmiştir. Yargı mensuplarına sürgünler yaşatılmıştır. Son aylardaki örneklerden biri olarak, bir duruşmada bize insanca davranan ve boğazımız kurudu diye "su içebilirsiniz" diyen hâkim, İstanbul'dan Kahramanmaraş'a gönderilmiştir.

Öyle bir siyasi tahakküm oluşturdular ki yargının üzerinde; bir bilirkişi, iki gizli tanık, bir savcıyla, 16 milyonluk İstanbul'un 3 kez seçilmiş belediye başkanı ve ana muhalefet partisinin Cumhurbaşkanı Adayı tutuklanıyor! Bilirkişi, muhalefet aleyhinde ısmarlama raporlarıyla ünlü; gizli tanıklar, siyasi operasyon aparatı; savcılar ise siyasetin emriyle iş yapıyor.

Daha önce uyardım, yine uyarıyorum: Bugün bize bunu

yapmaya cüret edenler, yarın herkesin özgürlüğünü, diplomasını, tapusunu, bankadaki parasını bir günde alabilir ve alıyor. "Bana bir şey olmaz" diyenler bugün yaşananları iyi seyretsin; kendilerince mıntıka temizliğine niyetlenenlerin usulü bellidir.

Bunların delile de ihtiyacı yok. Masumiyet karinesi bekliyorsanız o da nafile. Bu ülkenin kaç şerefli belediye başkanı, siyasetçisi, bürokratı, vatan evladı bileklerinde kelepçeyle fotoğraflandı, medyada nasıl yalanlar ortalığa saçıldı.

Ben memlekete hizmet yoluna çıkarken her türlü bedeli ödemeyi de göze aldım ama asıl mesele güzel Türkiye'miz, aziz milletimiz. Çünkü yargı siyasi otoriteden bağımsız olmayınca, vatandaşın temel hak ve özgürlükleri tehdit altında demektir.

Haklar ve özgürlükler tehdit altındaysa, adalet yoksa, hukuk kişiye göre işliyorsa orada devlet yok demektir. Devlet yoksa kimsenin, mal ve can güvenliği yok demektir.

İşte o zaman bir yerel hâkim, tepedekilere selam çakmak için Anayasa Mahkemesi kararını, Anayasal olarak zorunlu olmasına rağmen uygulamaz. İşte o zaman Anayasa'daki açık hükme rağmen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin hak ihlali kararlarının uygulanıp uygulanmaması siyasi pazarlık konusu yapılır.

Ben seçilmiş bir milletvekili ile aynı hapishanede kalıyorum 15 aydır. Can Atalay ile ilgili Anayasa Mahkemesi'nin bir değil tam iki kararı var. Ama Sayın Atalay olması gerektiği yerde, Meclis'te değil, hâla hapishanede. Tayfun Kahraman hakkında verilen Anayasa Mahkemesi kararına uymadılar. Osman Kavala ve Selahattin Demirtaş hakkında verilen AİHM kararlarını yok sayıyorlar. Bunları hukukla, adaletle, anayasası olan, kuralları olan bir devletle açıklayabilir miyiz?

24 yıllık AKP iktidarının ülkeye verdiği en büyük zarar adaleti, adalet duygusunu ortadan kaldırmaktır.

"Adalet mülkün (devletin) temelidir." Devlet adalet üzerine inşa edilir, adaletle yönetilir, adaletle büyür. Devlet otoritesinin kaynağı adalettir: Adil bir devletin halk nezdinde meşruiyeti yüksektir, herkesin adalet önünde eşit olduğu bir toplumda birlik beraberlik duygusu güçlenir, toplum üretir ve sonuçta halk zenginleşir. Devletle millet arasındaki en önemli bağ adalettir. Yargıya güvenin %20'lere düştüğü bu ülkede eğer adalet yeniden tesis edilmezse, devletle millet arasındaki bağ kopar.

Biz, işte bu bağ kopmasın diye mücadele ediyoruz. Devletle

milleti yani etle tırnağı birbirinden ayırmaya çalışanlara karşı mücadele ediyoruz.

Yerel demokrasiyi de yok ettiler: Muhalif yerel yönetimlere baskı, tutuklama, kayyum ataması veya tehditle transfer yapılmayan gün geçmiyor. AKP, 24 yıllık iktidarında, demokrasinin temeli yerel yönetimleri de *"benden olanlar-olmayanlar"* diye ayırdı. Kendisinden olanların yaptıkları yanlışlara gözlerini yumdu, olmayanları ise Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir baskı altına aldı.

En kullanışlı yöntemse kayyum atamak. Rakibimizde demokratik terbiye olmadığı için eğer muhalifseniz, seçim kazanmanın mükâfatı değil, cezası var artık Türkiye'de. İktidar, yıllarıdır kayyum uygulamalarını yerel yönetimlerin üzerinde bir sopa misali sallıyor. Bir yolunu buluyor, kazanamadığı il ve ilçelerde gizli tanıkları devreye sokuyor, belediye başkanlarına bir suçlama yöneltiyor, daha o suç var mı yok mu diye yargılama yapılmadan kaymakamı, valiyi, kayyum olarak atıyor. Önceleri Doğu ve Güneydoğu'daki seçmen iradesini hiçe sayarak kullanıyordu bu kayyum yöntemini, şimdi de ülkenin her yerinde yapmaktan hiç çekinmiyor. Biz nerede yapılırsa yapılsın karşı çıktık kayyum atamalarına.

İktidar ortağı da –şimdi– karşı gibi görünüyor ama kimse yasal düzenleme için harekete geçmiyor, Ahmetler hâlâ makamlarına geçemiyor! Herhalde artık Cumhur İttifakı diye bir yapı yok, bu ülkeyi yalnızca bir kişi yönetiyor. O yüzden de bu çağrıların bir anlamı kalmıyor.

İktidardakiler, artık seçilme zahmetine katlanmadan yönetiyorlar. Zihniyetleri de rant öncelikli olduğu için kent rantını bırakmak istemiyorlar. Belediye meclislerinde oynanan oyunlar, yargı taciziyle, baskıyla, şantajla veya menfaat sözüyle yüzsüzce yapılan transferler hep bir şeye işaret ediyor: İktidar kazanmak için her yolu mübah görüyor ve milletin iradesini yok sayıyor.

Türkiye bu rezilliği, millet tanımazlığı ve hukuksuzluğu hak etmiyor. Türkiye, bu kangrenden kurtulmak zorundadır. Yürürsek çok, durursak yok oluruz!

* * *

Türkiye'nin yürüyüşünün ilk adımı demokrasi ve hukuk

olacaktır, en kritik adımı ise EKONOMİDİR. Adaletten ve demokrasiden uzaklaştıkça ekonomi de sarsılıyor.

Tabloya bakın; iktidar, 2023'te kişi başı gelirin 25.000 dolar olacağını açıklamış! Bu ne demek biliyor musunuz; aylık 97.000 lira demek![45] Oysa ülkemizde bugün ortalama ücret, asgari ücret; 28.000 lira! İktidar, 2023'te işsizlik %5 olacak demişti; bugün geniş işsizlik ülkemizde %30! Üstelik, bu hedeflerin açıklandığı 2011 yılında; enflasyon %10'du; 2023'te enflasyon %65 olmuştu; şimdi enflasyon hâlâ %32,6 ile dünyanın en yükseklerinden!

İktidar hiçbir hedefini tutturamadı, hiçbir sözünün artık değeri kalmadı. Ülkemiz, ekonomimiz iyiye değil; kötüye gidiyor! Hukuk devletine güvenin bitmesiyle birlikte ülkemize uzun vadeli yatırım gelmiyor.

2006'da Türkiye ekonomisinin %3,5'ine varan doğrudan yatırımlar 2026'da yabancının konut alımları hariç sıfır seviyesine geriledi. 20 yıl önce istihdam artışının kaynağı olan fabrika yatırımları bugün istihdam yaratamaz seviyede. Yatırım gelmeyince; sonuçta, Türkiye'de her 3 kişiden biri işsiz.

Yüksek reel faize gelen 20-30 milyar dolar "sıcak parayla" vergilerimizden ödenen faiz gideri katlanıyor. Sadece son iki yılda bütçeden faize ödenen kaynak 5 trilyon TL!

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine geçişten hemen önce bütçe harcamalarının içindeki payı %8,4 olan faiz ödemeleri bugün %15'e vardı! Hani faiz günahtı? Peki bu millete boş yere, iktidarın hataları yüzünden bu kadar faiz ödetmek günah değil mi?

Böyle bir Türkiye ekonomisinde maalesef beyin ve sermaye göçü hızlanıyor. Son yıllarda toplamda 4 milyon civarı yüksek eğitimli, başarılı genç nüfus yurtdışına yerleşti. Koca bir ülke kadar nüfus göç etti içimizden! Mevcut yönetimden kaçan gençlerimizin %27'si ya mühendis ya doktor.

Yerli sermaye de giderek yurtdışına yöneliyor. Konut almak için dışarıya kaçan para her sene 2-3 milyar dolar civarında. 2025 yılında ilk kez, Türklerin yurtdışında gayrimenkule yatırdığı döviz tutarı, yabancıların Türkiye'de gayrimenkule yatırdığı döviz tutarını geride bıraktı.

2025 yılında, sadece 1 yılda, vatandaşlarımızın yurtdışında yaptığı doğrudan yatırımlar, açtıkları işlerin, fabrikaların tutarı

45 Bkz. Tablo 42.

10 milyar dolarla tarihi rekor kırdı! Türk şirketlerinin yurtdışındaki toplam yatırım stoku ise 60 milyar doların üzerine ulaşmış durumda.

Bu, adaletsiz, hukuksuz, kimsenin can ve mal güvenliği olmayan bir ülkeden sermayenin kaçışıdır! Hukuk güvenliği olsaydı, 60 milyar doların ülkemizde fabrikaya, iş ve aşa dönüştüğünü bir an için düşünün.

Devletin ekonomi kurumlarında liyakat çöküyor ve keyfi ve yanlış kararlar alınıyor. Sadece bir avuç insanın menfaati gözetiliyor ve sonuçta gelir dağılımındaki eşitsizlik daha da belirginleşiyor; enflasyon kontrol edilemiyor ve yoksulluk daha da kötüleşiyor; yani ekonomimiz çürüyor, çöküyor.

OECD ülkelerinde bir yılda ortalama enflasyon %4,4, Avrupa ortalaması %3,3; bizde TÜİK'e göre bile yıllık %32,6 ise gerçek enflasyon ise en az %50'dir!

İnsanlarımızın hayatını en fazla etkileyen 2 kalem olan gıda ve kira enflasyonu daha da yüksek!

Maliyeti: Tek Adam Sistemi Türkiye'yi Çöküşe Sürükledi

Paramızın değeri yerle bir oldu: Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi öncesi 1 dolar 3 TL ediyordu, şimdi 1 dolar almak için 46 Türk Lirası ödemek gerekiyor!

Dolar kuru yükselmesin diye getirdikleri Kur Korumalı Mevduat (KKM) yüzünden milletimizin ödediği bedel; tam 64 milyar dolar. Dile kolay; 3 trilyon lira (eski parayla 3 kentilyon)! 64 milyar dolar Türkiye'nin bir yıllık merkezi yönetim bütçe gelirlerinin yaklaşık %15-20'sine denk geliyor! Boş yere; tamamen iktidarın hatası yüzünden ödenen bir bedel.

Burada yüzlerce insanı olmadık suçlamalarla topladınız. Binbir iftirayı, uyduruk iddiayı peş peşe sıraladınız. Sırf bir kişiyi mutlu etmek için aldığınız bu hukuksuz kararların, bu kötü aklın milletimize verdiği zarar şu an 250 milyar dolar. 11,5 trilyon lira (eski parayla 11,5 kentilyon)! Bu para milletimizin cebinden çıktı. 19 Mart maliyetini sizlere daha önce anlattım...

19 Mart *darbesinden* dolayı enflasyonun düşmesi için milletin katlandığı bedel hem çoğaldı hem de bedel ödeme süresi

uzadı.

Dünyada bu kadar uzun süre enflasyonu düşüreceğiz masalı anlatarak sabit gelirliye yükü bindiren, orta sınıfı perişan eden başka bir yönetim yoktur.

Milletimizin geçim sıkıntısının ve ülkemizin ekonomisine vurulan hançerin sebebini milletimize söyleyeyim. Bugünün iktidarı sebep, kötü ekonomi sonuçtur! Kötü ekonominin sebebi olanlar, ekonomiyi düzeltemez. Sadece ekonomi bir bütün olarak kötüleşmemiştir; aynı zamanda gelir adaletsizliği ve servet transferi de olağanüstü bir duruma gelmiştir.

Bugün asgari ücret 28.075 lira ile TÜRK-İş'in ilan ettiği Mayıs ayı açlık sınırı 35.174 liranın 7.100 lira gerisinde! Yoksulluk sınırı ise 114.576 lira; asgari ücret yoksulluk sınırının 4 kat altında![46] Sene sonunda en az %30 enflasyon bekleniyor. Yani asgari ücretin alım gücü 28.075 liradan 19.652 liraya gerileyecek. Açlık sınırı aynı dönemde 40.000 liraya varacak. Ülkemizde maaşlı çalışanların yarısı asgari ücret alırken nasıl hayatta kalacak bu millet? Asgari ücret artık milletimizin ortalama ücreti...

Türkiye'deki en zengin %10'luk kesim, toplam servetin %68'ine sahip. Fakat en çok yoksulluk çeken %50'lik kesim toplam servetin sadece %2,6'sını alabiliyor!

Ekonomimizin yaşadığı şiddetli dalgalanmalardan yararlanarak kurulan servet transferi mekanizması sayesinde, küçük bir kesim servetini katladı. Bedelini ise milletimiz ödedi.

Türkiye'de genel yoksulluk oranı %21,2 seviyesine çıkmış durumda. Yoksulluk sınırı son 10 yılda tam 12 kat artış gösterdi. 18 milyon vatandaşımız, en temel ihtiyaçlarını bile karşılayamayacak koşullarda yaşıyor. Her 10 kişiden 6'sı borçlu. Türkiye'de artık çalışmak da yoksulluğa çare olmuyor.

Bilerek ve isteyerek zaman zaman sıçrattıkları döviz kuru yüzünden ve "faiz sebep, enflasyon neticedir" diyerek yola çıkanların son yıllarda uyguladığı yüksek faiz politikaları nedeniyle yüzbinlerce esnaf ve iş insanı varlık mücadelesi veriyor bugün.

TESK verilerine göre sadece geçen yıl 120.423 esnaf kepenk kapatarak ticari faaliyetine son verdi. Bu her gün ortalama 330 esnafın kapısına kilit vurduğu anlamına gelir, saat başı 13 esnafın iflas ettiği gerçeğidir.

46 Bkz. Tablo 43.

Gelir adaletsizliğini körükleyen başka bir sorun; işsizliktir. TÜİK verilerine göre –bile– Türkiye genelinde geniş tanımlı işsizlik %30,1'de; yani 12 milyon kişi çalışma hayatının dışında, geliri yok, güvencesi yok, geleceğini kaybetmiş durumda!

En çok da gençlerimize üzülüyorum. Genç işsizlik vahim bir boyutta; işgücüne katılmayan, katılamayan 6 milyondan fazla gencimizin üçte ikisi okulda olsa, diğer üçte birini de eklersek 15-24 yaş grubunda gerçek geniş işsizlik en az %40 eder! Bunlar görülmemiş duyulmamış işsizlik oranlarıdır! Çalışma hayatına girebilen gençlerimiz ya düşük maaşlara mecbur kalıyor ya da evde ailesinin yanında oturuyor ve psikolojisi bozuluyor. 25-34 yaş arası gençlerimizin %36'sı hâlâ ailesiyle yaşıyor. 30 yaşında ailesiyle evinde oturan ve çalışmayan genç mi olur?

Gençlerimizle birlikte en çok emeklilerimize üzülüyorum. Yabancı ülkelerde hak edilmiş bir dinlenme ve mükâfat dönemi olan emeklilik, ülkemizde yoksullaşma ve hayata tutunma dönemi hâline geldi. 17,7 milyon emeklinin ortalama emekli aylığı 23.000 lira. İlk beş ayın yüksek enflasyonuyla alım güçlerindeki erimeyle 19.182 lira demek bu. Asgari yaşamaya mahkûm edilen emekli vatandaşımız ne yapacak bu parayla? Türkiye'nin %20 'si emekli. Fakat emeklilerimizin Gayrisafi Yurtiçi Hasıla'dan aldığı pay sadece %6,1. 40 yıl çalışacaksınız, çabalayacaksınız, prim ödeyecek ve emekli olacaksınız, devleti yönetenler de size "emekliler bütçeye ağır yük" diyecek. Bunların zihniyeti budur. Emekliyi yük olarak gören zihniyetten ülkeye hayır gelmez.

Dikkat çekmek istediğim bir diğer önemli meseleyse hem milletin sofrasını hem de ülkemizin bağımsızlığını ve güvenliğini ilgilendiren tarım meselesidir. Dünyada tarım ve gıdanın stratejik önemi artarken Türkiye'de tarım geçen sene %9 daraldı! Milli gelirimizin artık sadece %5'ini tarımdan elde ediyoruz. Halbuki tarımın istihdamdaki payı %16, ikinci iş olarak yapanlar dahil %25'e çıkıyor. Bu, tarlasında, bağında, bahçesinde çalışan vatandaşlarımız aleyhine korkunç bir eşitsizlik demek! Tarımla uğraşanlar yoksullaştıkça köylerde yaşayan insan sayısı hızla azalıyor. Avrupa'da devletler köylerde yaşamın cazip hâle gelmesi için milyarlarca avro yatırım yapıyor. Bizde ise kılını kıpırdatan yok. Çiftçi yaşımız ortalamada 57 ile 60'a dayandı! 1927'de 4,9 milyon olan tarım istihdamı 1991'de 9 milyona çıkmıştı; En

son 2025 sayımına göreyse kayıtlı çiftçi sayımız 2,4 milyon!

Tarımda kullanılan ana güç kaynağı olan traktörlerimizin çoğu 40 yaşın üstünde! Bu hasat kaybı demek, düşük verimlilik demek, yüksek maliyet demek. 2026 yılı itibarıyla çiftçilerin kamu bankalarına ve Tarım Kredi Kooperatiflerine olan toplam tarımsal kredi borcu 1,3 trilyon lirayı aştı. Piyasaya, esnafa, bayiye olan veresiye borçları saymıyorum. 5-yıl önce toplam tarımsal borç 130 milyar TL civarındaydı. Son beş yılda çiftçinin borcu yaklaşık 9,8 kat büyüdü. Girdi maliyetindeki enflasyon, faiz yükü, düşük ürün fiyatı, yetersiz destekler sonucu borcu beş yılda devasa bir oranla 10 kat artan çiftçi nasıl üretecek? 86 milyon vatandaşımızı nasıl hem ucuz hem kaliteli doyuracak?

Bu iktidarın önceliği milletimiz değil, hep bir avuç insan oldu: Ziraat Bankası'nın milyarlarca dolar kaynağını, kendilerine yakın iş adamlarına medya gruplarını aldırmak için kullandılar! Bu borçların çoğu da hiçbir zaman ödenmedi... Bir avuç yandaş iş insanının yüz milyonlarca dolar vergi borcunu bir imzayla sildiler; çiftçimizin ise tohum ve zirai ilaçlarını bile haczettiler!

Tedarik zinciri ise tam bir talan düzeni. Tarladan markete kadar ürün onlarca el değiştiriyor; üreticiye, nakliyeciye, halciye ve pazarcıya üç kuruş kalıyor, vatandaş da pahalıya alıyor.

24 yılda öyle bir düzen yarattılar ki, kazananı yok. Hem üreten çiftçi mağdur hem tüketen milletimiz. Yerli üretim cezalandırılıyor, ithalat ise özendiriliyor. Çünkü ithalatta yetki verilen şirketler nedense hep iktidar partisinin çevresinden belirleniyor. O ithalat izinleri nedense tam hasat zamanı veriliyor.

Aynı düzenin içinde büyük market zincirlerinin piyasayı ele geçirmesi, gıda girdilerindeki tekellerin fiyatları keyfine göre oynaması da var. Tarımsal planlamanın olmayışı sebebiyle rekolte patlamaları, yani yok paraya satılan ürünler ve yitip giden emekler var. İktidar sadece izliyor. Stratejik hiçbir karar almıyor, alamıyor. Her deliği ithalatla yamama politikalarıyla milleti pahalı gıdaya mahkûm ediyor. Bu böyle gitmez! Tarım bir milli güvenlik meselesidir, devletimiz böyle büyük bir tehlikeye sokulamaz.

Evde ekmek yok, tencere kaynamıyor. Et yemek hayalken, tavuklara kayyum atayan bir hükümetle karşı karşıyayız! Her konuyu insanları zindanlara atarak çözmeye çalışan bir iktidarla karşı karşıyayız! İktidar, tarımda ve her alanda, herkesin kaybettiği bir tablo oluşturmayı başardı; Millet pahalı gıdaya mahkûm;

çiftçi ise iflasta! Aynı şekilde, işçi açlık sınırı altında çalışıyor; fabrikalar, maliyetleri karşılayamadığı için kapanıyor! Bir avuç bürokrat 5 maaş alıyor; memur geçinemiyor!

Yargıda adalet olmadığı gibi, iktidarın hiçbir politikasında adalet yok. Oysa, unutmayalım ki; Ya Adalet Ya Sefalet! Adalet yoksa, tencere kaynamaz!

Tarım çöktü ve aynı zamanda sanayide de çok önemli bir treni kaçırıyoruz. Gümrük Birliği'yle birlikte 1990'larda sanayimiz güçlendi, milli gelirimizin dörtte biri sanayiden geliyordu. O yıllarda yıllık %4,5-5 büyüme hızını bu sanayi hamlesi sayesinde yakaladık. Ama 2000'lerden itibaren, özellikle bu iktidarla birlikte bu yürüyüş durdu, gerileme başladı.

Hizmet sektörü şişirildi, sanayinin milli gelirdeki payı %20'lere kadar düştü. Sanayi istihdamı, son 4 yılın en düşük seviyesinde, sadece son bir yılda sanayi sektöründe istihdam 180 bin kişi azaldı. Ekonomi politikası üretemeyen, varsa yoksa faizle uğraşan bu iktidar yüzünden modern Yeni Sanayi uygulamaları Anadolu'ya yayılamadı.

Bölgesel kalkınmanın yanına bile yaklaşılamadı. Bugün Marmara Bölgesi Türkiye'deki toplam ekonomik pastanın neredeyse yarısını tek başına üretirken; Doğu Anadolu'nun payı %4'ler civarında! Marmara Bölgesi'nin ekonomik büyüklüğü, Doğu Anadolu Bölgesi'nin tam 10 katı!

Batı ile doğu arasındaki gelişmişlik farkı yıllar geçtikçe daha da derinleşti. Batı illerindeki ranta odaklandılar; bölgesel kalkınma adına, doğu illerimizdeki vatandaşlarımızın refahı adına bir arpa boyu yol alamadılar.

Yüksek teknolojiye, mesela elektronik sektörüne geçemedik. Kendi paramızla yatırım yapamadık, son 20 yıldır dış borca bağımlı tüketime dayalı büyüyoruz. Dışarıdan alınan borç üretime değil ağırlıkla borç sürdürmeye, tüketmeye yöneliyor.

Dışarıdan gelen ucuz krediyle inşaat yaptık, tüketimi körükledik; katma değerli üretim yerine betona gömüldük.

Yüksek teknolojili yüksek katma değerli ürün üretememek borca bağımlılığın hem sebebi hem sonucu. İktidarın politikaları kısa vadeli kazanca odaklandı; inşaat patladı, ama uzun vadeli teknoloji yatırımları unutuldu.

İhracatımızda yüksek teknoloji ürünlerinin payı yalnızca %3!

Güney Kore ve Vietnam'da ise en az %35! Bu treni de kaçırıyoruz, çünkü iktidarın bu konuda da bir vizyonu yok.

Dünyanın teknolojik dönüşümü elektronikle, yazılımla, yapay zekâyla gerçekleşiyor. Bizde ise dünya standartlarını yakalayabilecek bir üretim hâlâ yok seviyesinde. Yeni teknolojileri geliştirecek, büyütecek istikrarlı bir ortamımız yok. AR-GE'ye yeterince kaynak ayırmıyoruz. Uluslararası patentimiz neredeyse yok.

Hukuk çöktü, ekonomi çöktü, tarım çöktü, sanayi çöktü... En önemlisi; eğitim sistemimiz de büyük bir çöküşte.

Nitelikli eğitim, artık ülkemizde parası olanların çocukları için satın almak zorunda kaldığı bir hizmet hâline geldi. Bugün okul yaşındaki çocuklarımızın %92'si ilk-orta-lise eğitimini devlet okullarında alıyor. Kamu eğitiminin bilinçli bir şekilde zayıflatılması geleceğimizin kaybı demek.

Yatırımlar ve teşvikler özel okullara kaydırılmasına rağmen öğretmenlerin önemli kısmı güvencesiz, düşük maaşlarla istihdam ediliyor. Çocuğunu özel okula yollayan veliler okul ücretlerini karşılamak için kredi çekmek zorunda kalıyor. Oysa nitelikli eğitim, devletin her vatandaşına eşit ve parasız sunmak zorunda olduğu anayasal bir haktır.

Eğitim süremiz Avrupa'nın gerisinde, sınav sonuçlarımız düşük. Bilim, teknoloji, fizik, matematik mezunlarımız yeterli değil. OECD verilerine göre, Türkiye'de 25 yaş ve üzeri nüfusun ortalama eğitim süresi 9 yıl; yani Türkiye'nin ortalama eğitim seviyesi "ortaokul terk" veya "lise başı" seviyesinde. OECD genelindeyse bu 14 yıl. Yine OECD'nin dünya çapında 15 yaşındaki öğrencilere uyguladığı PISA testi sonuçlarına göre Türkiye; Matematik, Fen Bilimleri ve Okuduğunu Anlama alanlarının üçünde de OECD ortalamasının altında.

Güvenlik de yok. Öğrenciler, öğretmenler şiddete maruz kalıyor, okulların çevresinde çeteler cirit atıyor. Okullarımızda silahlı saldırılarda çocuklarımız, öğretmenlerimiz hayatlarını kaybediyor.

Bu öyle kötü bir akıl ki, dünyanın sayılı üniversiteleri arasında yer alan Boğaziçi Üniversitesini bile yok etmek için elinden geleni yapıyor şu an... Cumhurbaşkanı, Bilgi Üniversitesi'ni bir gecede "aç kapa" yaptı; neden kapattı, neden tekrar açtı?

Bilmiyoruz; tek adam rejiminde, tek adam istediğini yapıyor.

Eğitim sistemini yaz boz tahtasına çevirdiler. Eşitsizlik daha en başından başlıyor. Çocuklarımız okul öncesi eğitime ulaşamıyor; kreşler az ve pahalı, anaokulları ise katkı payları yüzünden aslında ücretli.

Biz buna son vereceğiz! Devlet okulları ülkenin en iyi okulları olacak. Eğitim bütçesini kamusal eğitim için harcayacağız. "Sizin çocuklar – bizim çocuklar" ayrımı yapmadan, tüm okullarımızın kalitesini artıracağız. Ücretsiz, nitelikli, bilimsel ve çağdaş eğitim varsa güçlü Türkiye var!

Üzerinde büyük bir özenle durmamız gereken alanların başında dış politika geliyor. AKP'nin 24 yıllık dış politika pratiği tutarlılık değil, savrulma üretmiştir. Bu savrulmalar ise "stratejik esneklik" diye sunulmuştur. Oysa sürekli zikzak çizen bir çizgi, strateji değil, yön kaybıdır.

Dış politika devlet aklıyla yürütülür. Kurumsal hafıza, liyakatli kadrolar ve istişare kültürü gerektirir. Ancak AKP döneminde dış politika giderek dar bir çevrenin kararlarına indirgenmiş, Dışişleri Bakanlığı teşkilatının birikimi ikinci plana itilmiştir.

Seçim dönemlerinde yükselen sert söylemlerle "Meydan diplomasisi" ile dış politika yürütüldü. Dün en ağır sözlerin söylendiği liderlerle bugün sıcak fotoğraflar verildi. Sisi örneği ortada.

Devletler elbette ilişkilerini onarabilir. Ancak bu kadar keskin dönüşler güven aşındırır. Uluslararası ilişkilerde hafıza vardır. Sözün değeri vardır.

Suriye politikası da AKP'nin dış politikayı stratejiyle değil, savrularak yönettiğinin en belirgin örneklerinden birisi. "Komşularla sıfır sorun" söyleminden, neredeyse "herkesle sorun yaşayan" bir hatta gelindi. Rejim değiştirme hevesi, mezhepçi bakış ve iç siyasete oynayan hamasi dil, Türkiye'yi çözüm üreten bir aktör olmaktan uzaklaştırdı.

Avrupa Birliği ile müzakereler yıllardır fiilen donmuş durumda; vize serbestisi gerçekleşmedi; Gümrük Birliği güncellenemiyor; Türk sanayicisi ve girişimcileri AB piyasasından tamamen dışlanma noktasına geldi.

Avrupa Birliği çok net söyledi; demokraside, hukuk devletinde ilerleme olmadan ne vize serbestisi ne sanayimizin çok ihtiyacı olan Gümrük Birliği Anlaşması'nın güncellenmesi ne de

üyelik müzakereleri söz konusu olabilir.

F-35 programından çıkarıldık; S-400 kararı milyarlarca dolarlık bir maliyet yarattı ve Türkiye'yi yaptırımlarla karşı karşıya bıraktı. Acil güvenlik ihtiyacı diye satın alınan S-400'lerin kapağı bile açılmadı. Savunma sanayii ciddi bir belirsizlik içine sokuldu.

ABD Başkanıyla kurulan kişisel ilişkiler nedeniyle Barış Kurulu'nda yer alıp, Filistin'de sürmekte olan insanlık trajedisine ve İran'a yönelik saldırılara ses çıkarılmadı.

Ege'de ve Kıbrıs'ta ABD'nin geleneksel olarak gözettiği Türk-Yunan dengesinin tamamen Yunanistan ve Rum tarafı lehine çevrilmesine göz yumuldu.

Türki Cumhuriyetler ve Suriye'nin yeni yönetiminin GKRY ile geliştirdiği yakın ilişkiler izlemekle yetinildi...

Tüm bunlar dış politikada Türkiye'nin uzun vadeli çıkarları yerine anlık siyasi ihtiyaçların gözetildiğini ortaya koyuyor.

İstediğiniz kadar içeride 1 fotoğrafla, 1 videoyla, 1 kişisel ilişki görüntüsüyle, "dünya lideri" algısı oluşturmaya çalışın; somut gerçekler hep ülkemizin aleyhine...

Dış politika bir gösteri alanı değildir. Dış politika sessizce sonuç alma sanatıdır. Eğer dış politika sürekli kriz ve güvensizlik üretir hâle gelmişse, uluslararası yatırımcıların risk algısı ve finansman maliyetleri artar, döviz kuru yükselir, teknolojiye erişim daha zor hâle gelir. Yani dış politika doğrudan vatandaşın hayatına yansır. İstihdam azalır, enflasyon artar, mutfak yanar. Yanlış dış politikanın bedeli ağır olur.

Uluslararası ilişkilerde başka ülkelerin iç işlerine karışmamak esastır. Ancak Türkiye, bölgesel politikalarda zaman zaman müdahaleci bir görüntü vermiş, mezhepsel ve ideolojik yaklaşımlarla hareket ettiği algısını güçlendirmiştir. Bu durum, Türkiye'nin laik ve dengeli kimliğinin sağladığı avantajı zayıflatmıştır.

Benim eleştirim ideolojik değil; devlet yönetimiyle ilgilidir. Türkiye'nin çıkarı; kişisel ilişkilere dayalı değil, kurumsal ve şeffaf bir dış politika izlenmesindedir. Milletin ve Meclis'in denetiminden uzak kararlar ülkeyi güçlendirmez. Gerçek güç halktan, seçimle alınan meşruiyetten gelir; okyanus ötesinde çekilen fotoğraflardan değil.

Güçlü Türkiye; hukuku ve kurumları güçlü, sözüne güvenilir Türkiye'dir. Devlet ciddiyeti tutarlılıkla olur. Dış politika günü kurtarmak için değil, geleceği inşa etmek için yapılır.

Ben bu ilkeyi savunduğum için buradayım. Ve aynı ilkeyi savunmaya devam edeceğim.

* * *

Ekonomide, tarımda, eğitimde, dış politikada gördüğümüz sorumsuz anlayış; çevre ve şehircilik alanında da ülkemize dayatıldı. İktidar, bu ülkenin toprağına, havasına ve suyuna sadece birer gayrimenkul projesi gözüyle baktı.

Sözde "vatandaş hizmet alsın" diyerek çıkardıkları imar barışı, depreme dayanıklı olmayan yapıları bile "affetti". Deprem bölgesindeki 301 bin bina da dahil olmak üzere tam 3,1 milyon yapıya meşruiyet kazandırdılar.

İstanbul'un bağrına saplanmak istenen Kanal İstanbul projesinde, özel proje alanını iki kattan fazla artırarak 1.305 hektara çıkardılar. Kanal İstanbul, İstanbul'u yok edecek bir rant projesi. Deprem anında muazzam riskler yaratacak, şehrin kaldıramayacağı 1,5 milyonluk ek bir nüfus getirecek ve su kaynaklarını kurutacak bir felaket projesi. Ben ve ekip arkadaşlarım tüm gücümüzle bu projeye karşı mücadele ettik, ediyoruz; ancak bizleri zindana atan iktidar, Kanal İstanbul inşaatlarına sessizce devam ediyor. Tekrar söylüyorum: Ya Kanal Ya İstanbul!

Çarpık şehircilik anlayışları yüzünden 2018-2023 yılları arasında İstanbul'da konut fiyatları yüzde 900, kiralar yüzde 786 oranında fırlayarak barınma krizini tırmandırdı.

İyi bir şehircilik vizyonu olmadığı gibi, iktidarın hiçbir zaman bir çevre vizyonu, çevre hassasiyeti de olmadı... 2018-2023 döneminde Türkiye, Avrupa'dan en fazla atık ithal eden ülke oldu. Türkiye'yi Avrupa'nın çöp döküm sahası hâline getirdiler.

İktidar, ormanlarımızın değerini anlamadı, ormanlarımızı korumadı; ormanlarımızı ya yangınlara, ya ranta ya da madenlere kurban ettiler, etmeye devam ediyorlar. 2004-2025 yılları arasında 432 bin hektar orman alanı yangınlarda zarar gördü. Doğru düzgün bir mücadele planı bile yapılmamıştı. Aynı dönemde 593 bin hektar orman alanı ormancılık dışı kullanımlara tahsis edildi. 2025 itibarıyla ormancılık dışı kullanıma tahsis edilen toplam orman alanı 845 bin hektara ulaştı.

Kaz Dağları'nda yüz binlerce ağacın kesilmesine neden olan, ülkemizde ruhsatlı maden sayısını 1.186'dan 386 bine çıkaran ve 104 çok büyük maden projesine gözü kapalı onay veren de yine

bu iktidardır. Örneğin, sadece Milas Akbelen Ormanı'nda yaklaşık 740 dönümlük alanda maden sahası için ağaç kesimi gerçekleştirildi.

* * *

Yasakları, yoksulluğu ve yolsuzlukları bitireceğiz diye iktidar olanlar; tam tersini yaptılar. Yasaklar artık her yerde her alanda, yoksulluk tüm topluma yayılmış durumda, yaptıkları yolsuzluk ise Cumhuriyet tarihinin en büyüğü!

2002'den 2026 yılına kadar uzanan o devasa kaynak transferinin, kurulan o rantiye düzeninin açık bir vesikasını sunacağım şimdi.

Basit usulsüzlüklerden, sıradan yolsuzluk iddialarından bahsetmiyoruz; karşımızda kamu eliyle, devletin gücüyle büyütülen çok organize, imtiyazlı yapılar haritası var.

Şu an önümüzde bulunan iftiranameyle, tamamen yalanlar, baskı ve zulümle zorla alınan birkaç iftira temelinde; yüzlerce insana yöneltilen kamu zararı iddiası toplam 3,5 milyar dolar. Bu 3,5 milyar doların yaklaşık 3'te biri uluslararası kredilerle ilgili saçmasapan, ipe sapa gelmez iddialar. Diğer üçte ikisi de Cebeci Maden Bölgesi'nden kaynaklanıyor ki, iddialar iftiranameyi hazırlayan savcıların hayal dünyasından oluşuyor. Bunların hepsini ayrıntılı anlattım.

Siyasetçi başsavcı, bu yalanlarla Türkiye'yi meşgul ederken, AKP'nin 24 yıllık iktidarında milletin cebinden yüz milyarlarca doların nasıl imtiyazlı bir gruba aktarıldığını anlatacağım sizlere... Neden bunları burada anlatmam gerek biliyor musunuz? Çünkü sözde "kamu zararı" ve "yolsuzluk", kahvehane dedikoduları ve duyumlarla ispatlanmaz.

Kamu zararı ve yolsuzluk, AKP iktidarının yaptığı yolsuzluklar gibi, apaçık, somut şekilde, rakamlarıyla, ortaya çıkar. Kamu zararı ve yolsuzluğun ispatı somut verilerle olur. Anlatayım...

Tabii sadece kabaca anlatacağım, buzdağının üstündeki kısmı göstereceğim çünkü detaylara girersek, her gün yapılan yolsuzluklara değinirsek haftalarca konuşmam gerekir. Savcılık bunları da araştıracak mı bakalım?

Kamu zararı 3-5 gizli tanıkla, baskı altında yasak sorgu metotlarıyla alınan iftiralarla değil; belgeyle, rakamla ortaya çıkar.

Bütün anlatacaklarımın belgeleri var, gizli tanığa da yalan ifadelere de ihtiyaç yok.

AKP döneminde, iktidara yakın bir avuç imtiyazlıya ekonomik değer transferleri yalnızca doğrudan yolsuzluk dosyaları üzerinden değil; kamu garantileri, kamu arazileri, imar değişiklikleri, özelleştirmeler, doğal kaynak tahsisleri ve denetim dışı kamu varlıkları yönetimi üzerinden yapılmıştır.

İktidarla el ele hareket eden birkaç şirkete AKP yönetimindeki kamu eliyle büyük kamu kaynağı aktarıldı, aktarılan kaynağın değeri sürekli yükseltildi ve tüm bu işlemler bir sis perdesi altında tutuldu.

İktidarı fonlamak için bir avuç insana yüzlerce milyar dolar para dağıtılmıştır! Bu para doğrudan milletimizin cebinden geliyor; süt alırken, ekmek alırken ödenen KDV'den, ay sonu maaşlardan kesilen vergilerden geliyor bu para! Ve bu para, 24 yıldır, ülkemize eğitim, sağlık, emekli maaşı olarak dönmek yerine iktidara ve etrafındaki bir avuç insana aktı...

Gelin hep birlikte bu muazzam kamu zararının başlıklarına yakından bakalım:

1. Kamu-Özel İşbirliği ve Devlet Garantili Altyapı Projeleriyle servet transferi yapıldı, kamu zararı yaratıldı.

AKP döneminde kurulan bu rant sisteminin en görünür ve en büyük ölçekli ekonomik alanı; köprüler, otoyollar, havalimanları ve dev ulaşım projeleri üzerinden işletilen Kamu-Özel İşbirliği sistemidir.

Bu projelerin hemen hepsinde dövize endeksli Hazine garantileri veriliyor, uzun vadeli işletme hakları sunuluyor, proje kapsamındaki risklerin tamamı kamu adına yükleniliyor.

Sınırlı sayıda şirketin sürekli önümüze çıkması da ihalelerin kişiye özel yapıldığının işareti. Üstelik projelerin fizibiliteleri de doğru düzgün yapılmıyor. Projeler vatandaşların ihtiyacı doğrultusunda yapılacağı yerde, müteahhitlerin isteklerinden ortaya çıkarılıyor. Onun için uçak inmeyen havaalanları, otomobil geçmeyen köprüler gündem oluyor; bunların parası, 86 milyonun cebinden çıkıyor.

Biz hiçbir zaman bu büyük projelerin yapımına karşı çıkmadık. Doğru planlama, bilimsel fizibilite çalışması, rekabetçi ihaleler ve hazineden karşılanacak makul kaynakla yapılmalı dedik. Uçak inmeyen havalimanı olmasına karşı çıktık, bir projeye

ederinin 10-20 katı ödeme yapılmasına itiraz ettik.

İnşaat maliyeti 1 milyar dolar olan bir köprü ve otoyol projesi için; iktidara yakın bir avuç müteahhit şirkete yap-işlet-devret sözleşmesiyle bunun 10 katı 20 katı ödenmesine isyan ediyoruz! Hazine garantisi modeline, kamuoyundan gizlenen sözleşmeler ve şeffaf olmayan ihale süreçlerine, birçok anlaşmanın kritik hükümlerinin ihale sonrasında değiştirilerek belirli şirketlere büyük avantajlar sağlanmasına karşı çıkıyoruz.

Bu projelerin sözleşmeleri "ticari sır" olduğu iddia edilerek bizden saklanıyor; TBMM ve kamusal denetimden uzak tutuluyor. Milletin finanse ettiği hiçbir projede "ticari sır" olamaz! Üstelik çoktan sözleşme süresini doldurmuş ve devlete geri dönmesi gereken yatırımların yine şeffaf olmayan kapı arkası anlaşmalarla süreleri uzatılıyor. Bazen de süre bitimine çok az kala yangından mal kaçırır gibi açılan ek ihalelerle süre uzatımı sağlanıyor.

Bu projelerin çoğu milletimizin gelirlerini 30 yıllığına ipotekledi! Her yıl milyarlarca dolarlık Hazine ödemeleri –yani hepimizin parası– iktidara yakın bir avuç şirkete akacak...

En önemli sorun; bu projelere verilen hazine (kamu) garantileri ve sözleşme büyüklükleridir.

Kamu garantilerinin ve sözleşmelerin büyüklüğüne baktığımızda kamu tarafından üstlenilen riskin ve özel sektöre açılan ekonomik alanın ne kadar büyük olduğunu net biçimde görebiliyoruz.

Strateji Bütçe Başkanlığı verilerine göre son 20 yılda Kamu Özel İşbirliği modeliyle 142 milyar dolar tutarında yatırım yapılmıştır. Vatandaşların ve kamunun şu ana dek ne kadar ödediği ve bundan sonra ne kadar ödeneceği tamamen şeffaflıktan uzaktır.

Sağlık projeleri toplam yatırımda yüzde 10 pay almaktadır. Oysa, sağlık eski bakanının *sadece* hastaneler için telaffuz ettiği kamunun ödeyeceği tutar (322 milyar Euro); Strateji Bütçe Başkanlığında bahsedilen 142 milyar doların 2 katından fazladır!

Rakamlarda şeffaflık yok, tutarlılık yok. Yüz milyarlarca dolar kamu parasından ve kamu zararından bahsediyoruz, ancak iktidar milletimize şeffaf şekilde hesabını vermiyor, veremiyor.

2. İmar, arazi ve kentsel rant ağıyla servet transferi yapıldı, kamu zararı yaratıldı.

AKP döneminde planlama yetkisi, imar kararları ve kamu

arazilerinin dönüştürülmesi de büyük bir servet transferi aracı olarak kullanıldı.

Bu menfaat ve rant ağının kilit kurumları; TOKİ, Emlak Konut GYO, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, Özelleştirme İdaresi, Belediyeler ve Türkiye Varlık Fonu'dur.

Bu ağda rant, plan değişikliğiyle oluşan değer artışı şeklinde ortaya çıkıyor. O rant ise tüm şehre, tüm milletimize dağıtılmak yerine; yine bir avuç insanın cebine gidiyor...

TOKİ'nin asli görevi sosyal konut üretmekti. Ancak yıllar içerisinde lüks konut yatırımları öne çıktı. Kamu arazileri piyasa değerinin altında belli şirketlere peşkeş çekildi.

Kamunun sürekli dezavantajlı olduğu gelir paylaşımı modelleri kuruldu. Plan değişiklikleri ile bir avuç şirkete/kişiye haksız menfaatler sağlandı!

Emlak Konut ise bu sistemin piyasa ayağı hâline geldi. Özellikle İstanbul'da yürütülen büyük ölçekli projelerle kamu arazileri özel projeler üzerinden değer kazandı ve planlama kararları belirli yatırımcılara büyük avantajlar sağladı.

AKP dönemi, sadece İstanbul'da yaratılan imar rantının büyüklüğü en az 85 milyar dolardır.

3. Enerji, madenler ve doğal kaynaklar üzerinden servet transferi yapıldı, kamu zararı yaratıldı.

Termik santrallerin, HES projelerinin ve elektrik dağıtım ağlarının özelleştirilmesiyle çok büyük ekonomik değerler belirli şirketlerin kontrolüne geçmiştir. Doğamızı ve yaşam alanlarımızı koruma yönündeki itirazlara rağmen enerji ve madencilik projelerinde ısrar edilmiştir.

Türkiye bugün dünyanın en yoğun madencilik ruhsatlandırması yapılan ülkelerinden biridir. Maden ruhsatı sayısı 23 yılda 325 kat arttı!

İktidar attığı taşın ürküttüğü kurbağaya deyip değmediğine hiç bakmıyor. Yeter ki yandaşlarını zenginleştirebilsin, yeter ki kendi yarattığı imtiyazlı grubu durmadan besleyebilsin.

1923-2002 yılları arasında –AKP iktidarına kadar, tüm Cumhuriyet tarihi boyunca– Türkiye genelinde bin civarı maden ruhsatı verildi. Biraz önce anlattım, AKP döneminde ruhsat sayısı 386 bine ulaştı!

Bir diğer dikkat çekici husus ise Çevre Etki Değerlendirme süreçleridir. Resmi verilere göre, 2002-2024 yılları arasında ÇED

Yönetmeliği kapsamında ilgili Bakanlık tarafından toplamda 84 bin verilmiş. Bu kararların 75 bini "ÇED Gerekli Değildir Kararı", 7 binden fazlası ise "ÇED Olumlu Kararı"dır. Yani başvuran tüm projelerin %98'inde ilgili bakanlık bir noter gibi davranmıştır, çocuklarımız için, torunlarımız için korumak zorunda olduğumuz çevre kimsenin umurunda olmamıştır!

Enerji alanında, bir de şeffaflık eksikliğinden dolayı tam anlamadığımız ancak neticede ülkemize büyük kamu zararlarına yol açan meseleler de var.

Bu iktidar döneminde, çok değil birkaç sene önce Uluslararası Tahkim Mahkemesi tarafından ülkemize 1,47 milyar dolar ceza kesildi. Neden biliyor musunuz? Irak merkezi hükumetinin dahli ve izni olmadan, üzülerek söylüyorum "kaçak" bir şekilde ülkemize petrol taşıdığımız için. Bu bedeli yine milletimiz ödeyecek. Ancak "bu işten kimler, hangi şirketler cebini doldurdu" sorusunu da milletimiz elbet soracaktır. Türkiye'nin hukukunu ve itibarını, bu yollarla kimsenin zedelemeye hakkı yoktur.

Bir diğer doğrudan hesaplayabildiğimiz kalem elektrik ve termik santrallerde dövizden TL'ye borç dönüşümleridir. Seçilmiş şirketlere sağlanan bu avantajla hazinemiz toplam 2,5 milyar dolar zarar ettirilmiştir. Hem de bile isteye.

4. Sağlık Kamu-Özel-İşbirliği ağıyla servet transferi yapıldı, kamu zararı yaratıldı.

"Şehir Hastanesi" olarak adlandırılan ve Kamu Özel İşbirliği ya da 'Yap-Kirala-Devret' modeliyle yaptırılan ve işletilen hastaneler Sağlık Bakanlığı bütçesini tamamen rehin almış bir kara deliktir.

Başlangıçta 34 proje olarak yola çıktılar; fakat bu KÖİ modelinin altında yatan korkunç maliyetler ortaya çıkınca projeyi apar topar 18 hastane ile sınırlandırmak zorunda kaldılar. Şeffaf olmayan, adeta gizlilik kalkanı arkasına saklanan sözleşmelerle, 3 yılı inşaat, 25 yılı işletme olmak üzere tam 28 yıllık bir sömürü düzeni kurdular.

Şehir hastaneleri müteahhitlerin talebinden proje yaratıldığının net bir örneğidir. Müteahhitlerin buldukları devlet garantili uzun vadeli krediler döviz cinsiydi. Bu nedenle hastanelerin maliyetinin çoğu yerli kaynaklarla yapılan inşaat maliyeti, çok az bir kısmı ithal tıbbi malzeme iken yapım bedelinin yüzde 100'üne

döviz garantisi verildi. Hiçbir ithal kalem içermeyen hizmet bedeli adı altında ödenen kiraya da döviz garantisi sağlandı.

Kalkınma Bakanlığı, bu 18 hastane için 25 yılda toplam 30 milyar dolar kira ödeneceğini açıklamıştı ama gerçek hesaplar bu yalanı çürüttü. Bağımsız iktisatçılar bu 25 yıllık taahhüt toplamının en az 81 milyar doları bulacağını tahmin ederken, dönemin Sağlık Bakanı Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu'nda bu milletin geleceğine kesilen cezayı itiraf etmiştir; 34 hastanenin devreye girmesi hâlinde potansiyel maksimum ödeme tutarının tam 322 milyar Euro olduğunu kendi ağzıyla resmen açıklamıştır!

Her ne kadar daha sonra bu rakamı düşürdüklerini söylemiş olsa da esas mesele şudur ki; bu konuda hâlâ herhangi bir şeffaflık yoktur! "Ticari sır" bahanesinin arkasına gizlenerek hesaplar TBMM'den bile kaçırılmaktadır.

Tekrar ediyorum: Kamunun parasının harcandığı yerde "ticari sır" söz konusu olamaz.

Türkiye'nin geçen yıl toplam ihracatı 273 milyar dolardır. Yani dönemin sağlık bakanının ifadesine göre hastanelerin maliyeti Türkiye'nin bütün işletmelerinin, şirketlerinin bir yıl boyunca yurtdışına yaptıkları satışın yaklaşık 1,5 katıdır.

Bu kadar hesapsızdır bu hükümet. Çünkü tek derdi vardır. Kendilerini ve çevrelerindeki bir avuç insanı zengin etmek. Oysa sadece 10 milyar dolarla, çok daha verimli olan 500 yataklı tam teşekküllü 20 tane devlet hastanesini sıfırdan inşa edebilirdik. Şehir hastanelerine sadece iki buçuk yılda ödenen parayla, toplam 25 bin yatak kapasiteli 50 tane hastaneyi bu milletin hizmetine sunmak mümkünken, onlar parayı 7 tane imtiyazlı şirkete 25 yıl boyunca sadece 18 hastane için aktarmayı tercih ettiler.

5. AKP döneminde kamu kaynaklarının özel kesimlere aktarılmasının bir diğer yöntemi de özelleştirmeler oldu.

Milletin yıllarca vergileriyle oluşturduğu stratejik kamu varlıkları, çeşitli gerekçelerle özel şirketlere çok tartışmalı şartlarla devredildi.

Türk Telekom bu ihanetin simgesidir. Yabancı şirket Türk Telekom'un hisselerini rehin ederek Türk bankalarından krediler aldı, bu kredileri geri ödemedi, gerekli alt yapı yatırımını yapmadı. Şirketin kasasında özelleştirme sırasında bırakılan ve sonrasında da biriktirilen parayı aldı ve gitti. Zarar, Türk bankalarının

üstüne kaldı. Bankaları bu işten kurtarmak için Varlık Fonu devreye sokuldu ve kamu kaynaklarıyla hisseleri geri aldı. Baştan aşağıya bir fiyaskoydu.

Tank Palet Fabrikası örneğini de hepimiz hatırlıyoruz. Bu stratejik değer 25 yıllığına sadece 50 milyon dolara devredildi; neden? Acaba gerçek değeri başkalarına başka şekillerde mi ödenmişti?

Yandaş medya oluşturmak için Ziraat Bankası kredisi devreye sokuldu. Hiçbir mali değeri olmayan, hiçbir namuslu bankacının kabul etmeyeceği bir yeşil alan teminat alınarak kredi onaylandı. Bugün bu kredi Türk bankacılık sisteminin en büyük batık kredisi olarak Sayıştay raporlarında her yıl yerini alıyor.

6. Türkiye Varlık Fonu Ağı da servet transferinin bir diğer modeli oldu.

Türkiye Varlık Fonu bünyesinde yer alan başlıca varlıklar arasında THY, Türk Telekom, BOTAŞ, Ziraat Bankası, Halkbank, Vakıfbank, Çaykur, PTT, Borsa İstanbul, Eti Maden ve TPAO bulunmaktadır.

Bu fon, Meclis denetimi dışında bir yapıya dönüşmüş, fon aracılığıyla kamu varlıkları teminat veya borçlanma aracı hâline getirilmiştir.

Varlık Fonu aracılığıyla kamu sermayesi bütçe dışı bir mekanizma ile yönetilmektedir. Varlık Fonu'nun Yönetim Kurulu Başkanı, Erdoğan'dır. Yönetim Kurulu üyeleri de Erdoğan'ın yakını birkaç kişi. Bir avuç insan; özelleştirme yasalarına ve Meclis denetimine tabi olmadan, kamunun en önemli şirketlerini istedikleri gibi ipotek edebilirler, satabilirler...

Varlık Fonu şeffaf bir işletme modeliyle yönetilmediği için, altındaki şirketler Hazine'nin açık hesap mekanizmalarından uzaklaştırıldı. Yani kamunun varlıkları, milletin denetiminin dışına çekildi! Bu kurumlar getirilen yeni rejimle, bir holding gibi yönetiliyor ama holdingin başında basiretli bir tüccar yok, 86 milyonun 100 yıllık emeğini çarçur eden, sırf çevresindekileri zengin etmeye kafası çalışan, ballı maaşlarla kurumların altını oyan bir zihniyet var.

* * *

Hani burada İstanbul'a bir kreş hediye etti diye iş adamlarının burnundan fitil fitil getiriyorsunuz ya, yok irtikapmış, yok icbarmış, bakın bakalım o on yıllarca devletten beslenmesinin

yolu açılan şirketler hangi vakıflara, hangi yapılara ne katkı sağlıyor!

Milyar dolarlardan bahsediyoruz burada milyar dolarlardan! Var mı bir yürekli savcı bunları araştıracak? Başsavcı görünümlü Bakan bu dosyalara da bir el atsa da görsek cesaretini. Biz kılı kırk yararak İBB bütçesini İstanbullular için kullanırken, devletin hazinesinin kimlere peşkeş çekildiğini soruşturacak mı yürekli bir savcı? Kamu zararının kitabı yazıldı 24 yılda, kitabı!

* * *

24 yıllık AKP iktidarının ülkemizi, milletimizi getirdiği acı noktayı anlattım; Çünkü bu dava esasında kimler arasında biliyor musunuz?

Bu dava, milletin yarısını asgari ücrete mahkûm edenler, yoksulluğu bir kader gibi sunanlarla; Türkiye'nin, doğru politikalarla, ülkemize refah ve zenginlik getirecek olanlar arasındadır. Bu dava, koca koca şirketlere her türlü imtiyazı tanırken bu ülkenin bel kemiği esnafı unutanlarla; alın teriyle helal kazanç sağlamaya çalışan esnafımız arasındadır. Bu dava, yandaş şirketlerin yüz milyarlarca liralık vergilerini bir kalemde affedenlerle; vergi borcu yüzünden traktörüne el konulan çiftçiler, vergi yükü altında maaşı eriyen emekçiler arasındadır. Bu dava, milletin geçim derdini küçümseyenlerle; çoluk çocuğuna kış günü bir çift bot alamayan aileler arasındadır. Bu dava, emeklilerimize seçim öncesi "sadaka" verir gibi ikramiye "lütfedenlerle"; bir ömür boyu çalışıp torunlarına bayramda çikolata alamayan emeklilerimiz arasındadır. Bu dava, saraylarda manda sütü ve ejder meyvesiyle beslenenlerle; elmanın kilosunun 100 lira olduğu ülkemizde okula giderken evladının beslenme çantasına bir meyve bile koyamayan Anneler, Babalar arasındadır.

Ülkemizde 7 milyon bebek açlık sınırında yaşıyor! Bundan daha vahim ne olabilir! Bu dava, şatafatını sürdürmek için, çocuklarımızı açlıktan ağlatan iktidarla; hak ettiği şartları yaşayamayan, geleceği ipotek altına alınan evlatlarımızın arasındadır.

Bu dava, kendi çocuklarına her kapı açılırken, gençlerimizin üçte birine güvencesizliği, işsizliği, umutsuzluğu reva görenlerle; 30 yaşına gelip de hâlâ iş bulamadan ailesinin evinde yaşamak zorunda kalan gençlerimiz arasındadır. Bu dava, ülkemizi son 10 yılda dünyanın en büyük uyuşturucu transit merkezlerinden

biri hâline getiren iktidarla; evladı bu uyuşturucu ve bahis çetelerinin tuzağına düşen ailelerin arasındadır.

Bizim tarafımız belli; biz torununa çikolata alamayan emeklilerin tarafındayız, biz bebeğinin açlıktan ağladığını görüp kahrolan annelerin tarafındayız, biz ailesine sığınan, evlenemeyen, hayatını kuramayan gençlerin tarafındayız, biz feryadı duyulmayan gençlerimizin tarafındayız, biz yoksullukla boğuşan milyonlarca ailenin tarafındayız; Biz halkın tarafındayız! Biz daha iyi bir geleceğin tarafındayız! İktidarın tarafı da belli...

Ama hesap ortada: Türkiye, Saray'dan büyüktür! Türkiye 1'den büyüktür! Türkiye iktidarın korkularından da hırsından da büyüktür! Kendilerini bu toprakların gördüğü en güçlü iktidar zannediyorlar. Fakat milletten korkuyorlar. Türkiye'nin milletten korkanlara değil, milletle birlikte yürüyenlere ihtiyacı var!

24 yılda verilen tahribatın sadece bir kısmını anlatabildim; hepsini anlatmak için haftalarca konuşmam gerekir! Milletimiz de artık yapılanları çok iyi görüyor ve artık YETER diyor!

Her türlü zorbalığı yapıp uzatmaları oynamaya çalışsalar da süreleri doldu. Milletle inatlaşmanın sonu yoktur.

Millet kazanacak! Milletimizin hak ettiği güzel Türkiye'yi inşa edeceğiz... Ve göreceksiniz; bunu, halkını düşünen, şeffaf, hesap veren, demokrat, adil politikalarımızla, milletimizle birlikte başaracağız!

9. BÖLÜM

Türkiye Hayali

Sizlere şimdi yine iddianameden bir bölümü okuyacağım. İddianame, sözde "suç örgütünü" kurmamdaki amacı şu şekilde tarif ediyor; *"Öncelikle bağlı bulunduğu partide tek söz sahibi kişi olmayı ve partisini ele geçirmeyi hedeflediği, sonraki hedef olan üçüncü amacın ise gerçekleşecek olan Cumhurbaşkanlığı seçimleri için partisinin Cumhurbaşkanı Adaylığı olduğu."*

Diğer bir ifadeyle, sözde "suç örgütünü", Cumhurbaşkanı adayı olmak için kurmuşum! Sözde "suç örgütünü"; Cumhurbaşkanı olup ülkeyi yönetmek için veya kendi terminolojileriyle "*ele geçirmek"* için kurmuşum!

Sevgili halkım, güzel yurdumun güzel insanları,

Madem bu sözde iddianamenin temel iddiası bu; o zaman ben de size Türkiye Hayalimi anlatmalıyım; Cumhurbaşkanı olduğumda nasıl bir Türkiye olacağını sizlere izah etmem gerekiyor ki, sizler karar verin; böyle bir Türkiye, bir "suç örgütünün" hedefi, hayali olabilir mi? Sizler karar verin, bizim derdimiz milletin oylarıyla yönetimi demokratik bir şekilde devralmak mı, yoksa ülkeyi "ele geçirmek" mi? Sizler karar verin, Türkiye Hayalimiz, "suç" kelimesi ile aynı cümlede yer alabilir mi?

İstanbul'da sözde bir "suç örgütü" kurmuşuz ya; ben size, tam tersine, İstanbul'da, dürüstlükle, liyakatle, vizyonla, neler başardığımızı anlattım. İstanbul'da yaptıklarımızı Türkiye'de yapacağız. Bunlar içi boş vaatler değil çünkü biz bunu başardık! Hem de 16 milyonluk bir mega-kentte, hem de bin bir engellemeye rağmen başardık.

Bu yüzden, şu aşamada, ülkemizin geleceğini konuşmam gerekiyor. Çünkü bu sözde iddianame, Türkiye Hayalimizi suç olarak, hatta sözde örgütün temel amacı olarak tanımlıyor!

Bu kumpas davası, bu 19 Mart darbesi; ülkemizin geleceğine konulmak istenen bir ipotektir ve bizim mücadelemiz sadece bugünkü bir haksızlığa itirazdan ibaret değildir. Bizim mücadelemiz, Türkiye'nin olabileceği en iyi hâline ulaşması içindir.

Bunun için de önce, dünyanın 21. yüzyılda yaşamakta olduğu büyük dönüşümü kavramak gerekiyor. Bugün artık ülkeler yalnızca askeri güçleriyle, ekonomik büyüklükleriyle ya da nüfuslarıyla değil; hayalleriyle, iddialarıyla, insanlarına sundukları gelecek duygusuyla öne çıkıyor.

Cumhuriyetimiz de bir Türkiye hayali ile ortaya çıkmıştı. Sadece milletimize, bölgemize değil, tüm dünyaya ilham veren bu hayalin merkezinde milletin egemenliği, yani demokrasi, ilerleme, aydınlanma ve tüm insanlık birikimini, yani çağdaş medeniyeti yakalayıp, hatta onu aşma vardı. Bu hayalin ruhunu eşitlik, adalet, özgürlük ve barış oluşturuyordu.

Hayal ettiklerimizi kısmen başardık. Kısmen hayalimizin gerisinde kaldık. Hayalimizin gerisinde kalmış olmasak, bugün bizler burada olmazdık, milletin egemenliğine bu kadar açık saldırılar yapılamazdı, milletimiz bu kadar yoksul, mutsuz ve umutsuz olmazdı, ülkemizde bu kadar büyük eşitsizlikler ve adaletsizlikler olmazdı... Şimdi, 21. yüzyılın başındayız; 21. Yüzyılın birinci çeyreğini ıskaladık.

Biz, 21. yüzyılın ikinci çeyreğinde, daha da fazla vakit kaybetmeden, geleceğimizi kazanmak ve Türkiye Cumhuriyeti'ni en mükemmel hâline getirmek istiyoruz.

Türkiye'yi bugün yönetenlerin, ülkemiz için bir gelecek hayali yok. Bir gelecek tahayyülü, tasarımı yok. Millete verebilecekleri hiçbir şey yok.

Varmış gibi yapılıyor; yalanlar ve sahte rüyalar satılıyor, 7/24 onlarca iktidar kanalında durmadan propaganda yapılıyor. En kötüsü de bu; bizi yalanlarla yaşatmak istiyorlar. Yalanların, sahte rüyaların kölesi hâline getirmeye çalışıyorlar. Yaşadığımız kâbusu görmeyelim, anlamayalım, hissetmeyelim diye; bize gerçekmiş gibi pazarlamaya çalışıyorlar. Oysa, gerçeğimiz şu: Dünyanın en önemli stratejik konumlarından birindeki bu muazzam ülkenin 90 milyona yakın nüfusu, tek bir kişi ve onun çevresi için; onların etrafında kümelenen bir avuç insan için çalışıyor. Çocuğunu, emeğini, yaşamını bir küçücük güruhun keyfi ve

dünyevi hırsları için kurban ediyor.

Türkiye'de bugün derme çatma "ucube" bir rejim inşa edilmeye çalışılıyor. Bu rejimin de kalıcı olması isteniyor: Bu rejimde halk için hiçbir şey yok!

* * *

Ben yaptığım her işte, üstlendiğim her görevde ortak aklı, ortak duyguları, ortak değerleri, ortak hayalleri büyütmek hedefiyle çalıştım. Cumhurbaşkanı adayı olarak da hem görevim hem en büyük idealim yurttaşlarımla birlikte bir Türkiye Hayali kurmak ve onu gerçekleştirmektir. Tek bir vatandaşımızı bile geride bırakmamayı hedefleyerek; birbirinin üzerine basarak değil, birbiriyle dayanışarak, birleşerek, birbirini yükselterek dünyanın görüp görebileceği en parlak ay ve yıldız, biz olalım istiyorum. Biz buna layığız. Biz bunu başarabiliriz. Benim bugün varlık nedenim budur: Daha iyi bir Türkiye hayali!

Hayali olmayanlar tarafından yargılanıyor olmamın da nedeni budur. Hayal kuramayanlar, Türkiye için söyleyecek sözü kalmayanlar, miadı dolanlar, hayal kuranlara haset etmiş, kıskanmış, bizlerden korkmuş ve saldırmıştır.

Bizim Türkiye Hayalimiz, bir kişinin, bir partinin, bir zümrenin hayali değildir. Bu hayal, bu topraklarda yaşayan herkesin ortak hayalidir. Çünkü biz cumhuriyete ve demokrasiye yürekten inanıyoruz. Unutulmasın ki cumhuriyet ve demokrasi, milletin hayallerini ortaklaştırdığı için eşsiz ve değerlidir.

* * *

Dünya değişirken iktidar sadece seyrediyor. Biz seyretmeyeceğiz; değiştireceğiz!

Dünya bir kez daha baştan aşağıya yenilenirken iktidardakilerin kendi ikballerinin peşine düşüp, dünyayı ve bu büyük değişimi sadece seyretmelerinin ülkeye maliyeti büyük.

Sorunlarımız her geçen gün büyüyor, her geçen gün dünyadan daha fazla kopuyoruz. Sadece demokrasiden, adaletten, özgürlüklerimizden, haklarımızdan mahrum kalmıyoruz; giderek hızlanan ekonomik ve teknolojik dönüşümden de her geçen gün uzaklaşıyoruz.

Gerçekten de bütün dünyada üretim, ticaret, finans, teknoloji

dönüşüyor; devletlerarası ilişkiler, uluslararası kurumlar, siyasi rejimler yenileniyor.

Yapay zekânın, otomasyonun ve dijitalleşmenin başını çektiği teknolojik dönüşüm ekonomileri, üretim, tüketim ve bölüşüm süreçlerini değiştirirken, uluslararası ticarete yeni rotalar ekleniyor, yeni üretim ve tedarik zincirleri oluşuyor. Üretim teknolojilerinin değişmesi ve ekonominin yenilenmesiyle önemi artan enerji kaynaklarını, yeni ticaret rotalarını ve nadir toprak elementlerini kontrol etmek için devletler arasında sert bir rekabet yaşanıyor. Maalesef Türkiye, bu rekabette arka sıralarda, sadece sessiz ve sakin bir şekilde seyrediyor.

Sadece dünya ekonomisi, dünya ticareti değişmiyor; uluslararası siyasi düzen de değişiyor. Dünya ekonomisinde ve siyasetinde yaşanan bu büyük dönüşüm ulusal ekonomileri ve siyaseti de değiştiriyor. Dünyanın her yerinde ekonomik ve toplumsal eşitsizlikler derinleşiyor. Teknolojiye sahip olan ülkeler ve olmayan ülkeler arası uçurum büyüyor. Demokrasiler kırılganlaşıyor, otoriter rejimler yükseliyor.

Dünyanın içinden geçtiği büyük dönüşüm ve beraberinde getirdiği yeni riskler, güçlü ve etkin bir devleti, istişareyi, bilgiyi, aklı ve adaleti esas alan bir yönetimi, ehliyetli ve liyakatli bürokrasiyi, üretime dayalı sağlam bir ekonomiyi, güçlü bir orduyu, gerçek bir demokrasiyi, yenilikçiliği teşvik eden bilimsel bir eğitim sistemini ve dayanışma içinde, birbirine güvenen, ortak gelecek duygusunu paylaşan bir millet olmayı her zamankinden daha elzem kılıyor.

Dünyanın bu yeni hâlinde ayakta kalmanın yolu bu. Ancak ülkemiz maalesef bu yolda değil. Bu yüzden de hızla yoksullaşıyoruz. Dünya gelişirken biz geride kalıyoruz. Geleceğimizi kaybediyoruz. İşte buna mutlaka ve acilen son vermemiz gerekiyor!

Son vermenin de tek bir yolu var: Büyük bir reform hamlesi yapmak! Ülkemizin köklü, büyük bir reform programına ihtiyacı var. Bir büyük reform hamlesiyle dünyayı bir kez daha değiştiren ekonomik ve teknolojik dönüşümü yakalamalıyız.

İşin şakası yok, gerçek bir yol ayrımındayız. Daha önce birkaç kez olduğu gibi... 19. yüzyılın başında Osmanlı Devleti'nin eski hâliyle devam edemeyeceği belli olunca da bir yol ayrımına gelmiştik, Birinci Dünya Savaşı'ndan yenilerek çıktığımızda da.

Her iki yol ayrımında da büyük hamleler yapmış, ülkemizi

daha büyük felaketlerden korumaya çalışmıştık. Özellikle Birinci Dünya Savaşı'ndan yenilerek çıktığımızda Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde Kurtuluş Savaşımızı verip Cumhuriyeti kurmuştuk. Ülkemiz bugün yine büyük bir yol ayrımında ve yine büyük bir reform hamlesine ihtiyacımız var!

Ülkemizin bekası için, değişen bölge ve uluslararası düzende ülkemize yakışan bir yer açabilmek için, büyük bir reform hamlesi yapmamız gerekiyor. Ancak büyük bir reform hamlesiyle devletimizi kudretli, bürokrasimizi ehil ve liyakatli kılabiliriz.

Ancak büyük bir reform hamlesiyle adaletle, istişareyle, bilimle, bilgiyle, akılla yönetilen bir ülke olabiliriz. Ancak büyük bir reform hamlesiyle gerçek bir demokrasi, güçlü kurumlar, yenilikçi bir zihinsel iklim, dayanışma içinde bir toplum kurabiliriz. Ancak büyük bir reform hamlesiyle devletimizi güçlü, milletimizi huzurlu, toplumumuzu müreffeh, gençlerimizi mutlu, herkesi özgür, herkesi güvende kılabiliriz. Ancak büyük bir reform hamlesiyle bir kez daha değişen dünyayı yakalayabiliriz.

Yıllardır yol arkadaşlarımla, ülkemizin en birikimli uzmanlarıyla, geniş bir ortak akılla, bu büyük reform hamlesi üzerinde çalışıyoruz.

Zindanlar da bizi durdurmadı, tam tersine daha da fazla çalıştık. Biz hazırız. Bir an önce, ülkemizi yönetmeye, bu büyük reform hamlesini gerçekleştirmeye talibiz.

Bu iktidarın artık ne bir Türkiye hayali kaldı ne de herhangi bir hayali veya vizyonu gerçekleştirecek kapasitesi kaldı.

Bizim vizyonumuz, boş vaatler, boş sözler değil. İstanbul'da 16 milyonluk bir mega-kentte gerçekleştirdiğimiz devrimler, "ilkler", büyük yapısal reformlar ortada. Daha önce bunlara değindim...

İktidarın tüm engellemelerine rağmen İstanbul'da bunu başardık; milletimizin teveccühüyle ülke yönetimini devraldığımızda, bu reformların kat be kat fazlasını yapabileceğiz.

Bizim özümüz budur: Hayal, vizyon (adına ne derseniz deyin) kurarız ve gece gündüz çalışarak, en liyakatli ekiplerle bu hayalleri gerçeğe dönüştürürüz.

Vizyon; yani iddialı ama ayakları yere basan bir gelecek tasarımı, reform; yani dönüşüm, yenilenme, tazelenme iradesi ve icraat; yani uygulama, pratiğe dönüştürme.

Vizyon, reform ve icraat bizim ulusal stratejimizin

merkezindedir. Vizyon, reform ve icraat bizim özümüzdür.

Zaten bunun için zindandayız! İktidarın artık topluma veremediğini, bizim verebileceğimizi, iktidardan çok daha iyi yöneteceğimizi milletimiz gördüğü için zindandayız. Ancak kimse merak etmesin; hayalini kurduğumuz Türkiye'yi muhakkak inşa edeceğiz!

* * *

Size Türkiye Hayalimizi biraz anlatmak, kapsamlı reform projelerimizin kısaca ana hatlarına değinmek istiyorum... Sözlerime başlarken de şu önemli vurguyu yapmak isterim: Türkiye Hayalimizin temeli ve odağı insandır!

Bizim Türkiye hayalimizde hiçbir vatandaş geride bırakılmayacak. Çünkü bu ülkenin asıl milli serveti, madenleri, binaları, yolları, köprüleri değil; insanıdır.

Her bir vatandaşımız bu ülkenin en büyük zenginliğidir. Her çocuğun yeteneği, her gencin enerjisi, her kadının emeği, her yaşlının birikimi, her yurttaşın onuru bu ülkenin milli servetidir. Ancak bu ülkenin insanını merkeze alacak, gençlerin kabiliyetini, enerjisini, üretime ve gelişime dökecek bir reform hareketi başarılı olabilecektir.

* * *

Türkiye Hayalimizin temeli ve odağı insan olduğu için, yenilenen dünyanın yol açtığı risk ve tehditlerle baş edebilecek güçlü bir devlet inşa edeceğiz, ancak bu devlet bir avuç insanın emrinde değil, milletin hizmetinde olacak.

Türkiye Hayalimizin temel taşı; milletimizin hizmetinde güçlü bir devlettir. Ancak güçlü bir devlet ve liyakatli bir bürokrasiyle vatandaşlarımızın ihtiyaçlarını etkin bir biçimde karşılayabiliriz. Ancak güçlü bir devletle savaş, çatışma, doğal felaketler (depremler) gibi risk ve tehditlerle baş edebilir, güvende olabiliriz.

Devletimizi güçlü, bürokrasimizi liyakatli kılmak için; devletimizi tek adam devleti olmaktan çıkaracak, kurumlar ve kurallar devleti, hukuk devleti kılacağız.

Adil bir devlet kuracağız. Vatandaşımız devletin gücünü korkuyla değil, güvenle hissedecek. Devlet gücünü karşısında değil,

yanında görecek.

Devletimiz gücünü şahıslardan değil, milletten, adaletten, kurumlardan ve kurallardan alacak. Devleti yönetenler kanunların üstünde olmayacak, iktidar sahipleri de dahil herkes kanunlara uyacak.

Devleti, iktidardakilerin değil herkesin, bütün vatandaşların devleti yapacağız.

Devletimiz parti devleti olmayacak. Partizanlığı, Devlet hafızasından silip yok edeceğiz! Devletimiz bir hanedanlık devleti de olmayacak.

Hiç kimsenin soyadı, yakınlığı ya da sadakati; hukukun, liyakatin ve millet iradesinin önüne geçemeyecek. Bu ülkenin vatandaşları korkarak değil; haklarını özgürce talep ederek yaşayacak.

Türkiye'yi bir avuç insanın çıkarlarına göre değil; 86 milyonun ortak geleceği için yöneteceğiz.

Tepeden aşağıya bütün makamları ehline teslim edeceğiz. Devlette istihdamın ölçüsü sadakat değil, liyakat olacak. Devleti liyakatle olduğu gibi akılla, bilimle, bilgiyle, istişareyle yöneteceğiz. Devlet yönetimine akıl, bilgi ve bilim hâkim olacak.

Ekonomik paydaşlar için büyük önem taşıyan tüm düzenleyici ve denetleyici kurumların bağımsızlığını temin eden bir sistem kuracağız.

Kapsayıcı devlet kurumlarıyla, kapsayıcı bir ekonomi inşa edeceğiz. Burada önemli bir vurgu yapmak isterim: Bizim için "kapsayıcılığın" en önemli unsurlarından biri kadın-erkek eşitliğidir. Güçlü devlet, nüfusun yarısının sesini kısmayan; onların emeğini, bilgisini ve liderliğini ülkenin geleceğine ortak eden devlettir. Devletimizin tüm kademelerinde çok daha fazla kadın yönetici göreceğiz. Daha önce anlattım; İstanbul Büyükşehir Belediyesinde, kadın yönetici sayısını 3 kat artırdık.

Aynısını Türkiye yönetiminde yapacağız. Devlette, ekonomide, siyasette, kadınlar daha fazla söz sahibi oldukça, kadın hakları da her alanda gelişecektir. Kadınlar, hak ettikleri güvenli, üretken, sağlıklı ve mutlu hayata kavuşacaktır.

İdarenin işlemlerini açık ve denetlenebilir, devleti şeffaf kılacağız. Devlet yönetiminin her kademesi hesap verebilir, devlet idaresinin her işlemi denetlenebilir olacak.

Devleti yönetenler millete karşı sorumlu olacak, millete hizmet edecek; milletin hizmetkarı olacak.

Devlet dairelerine, bütün makamlara sadelik ve tevazu hâkim olacak. Devlet işlerine, kamu idaresine; kibrin, gösterişin ve şatafatın gölgesi düşmeyecek. Devletin işine gölge düşüren, vatandaşına kibirle, hasetle, ayırma ve kayırmayla bakanlar en yüksek yerlere gelmeyecek; devlet hizmetinin sorumluluğunu ve ağırlığını öğrenecek.

Kamu yönetimini sade, basit ve etkin kılacak, israfın önüne geçeceğiz.

Devlet yönetimi, milli iradenin en geniş şekilde temsil edildiği tek organ olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne karşı da sorumlu olacaktır. Meclis'in denetim yetkileri güçlendirilecektir.

En önemlisi de devlet yönetimini ve siyaseti, içinde bulunduğu çürümüşlüğün içinden çıkarıp alacağız! Temiz devlet yönetimi, temiz bürokrasi, temiz yargı, temiz siyaseti tesis etmek birinci önceliğimiz olacak: Seçilir seçilmez, Siyasi Etik Yasası'nı derhal parlamentodan geçireceğiz! Partimiz bir darbeyle ele geçirildiği gün Sayın Genel Başkanımız bütün siyasi parti Genel Başkanlarına bir mektup göndererek kendilerine hep birlikte bir Siyasi Etik Yasası çalışma grubu kurmayı önermişti. Maalesef bu iktidarın darbesi bu çalışmaların başlamasına da engel oldu. İlk fırsatta hızla devam edeceğiz bu çalışmalara, hızla!

Her siyasetçi, her üst düzey kamu yöneticisi; Cumhurbaşkanı, bakanlar, müsteşarlar, daire başkanları, milletvekilleri, savcılar, hakimler, göreve başladıklarında ve sonraki her yıl düzenli malvarlığı bildirimi yapacak. Bu bildirimler düzenli denetlenecek. Sadece onlar değil; aile fertleri de bildirim yapacak!

Güçlü devlet ayrıca vatandaşlarımızın can güvenliğini merkeze koyan bir devlettir.

Devleti deprem ve sel gibi afetlere hazırlıklı, iklim ve gıda krizi ve göç gibi olağanüstü hâllerde etkin kılacağız. Zor durum ve zamanlarda kimse zayıf ve çaresiz olmayacak.

6 Şubat depremlerinde maalesef devletimiz sınıfta kaldı. Başka ülkelerde benzer şiddetteki depremlerde en fazla birkaç yüz kişi ölürken, biz –resmi rakamlara göre– 52.000 insanımızı yitirdik. Belki çok daha fazlasını... Bu kabul edilir değil. Türkiye Hayalimizde Devlet'in odağı insan olacak; insanlarımızın can güvenliği en önemli sorumluluğumuz olacak.

Afetlerde, toplumsal olaylarda ve acil durumlarda koordinasyon eksikliğinin değil; güçlü devlet refleksinin konuşulduğu

bir Türkiye inşa edeceğiz.

Depreme dayanıklı şehirler için uzun, sabırlı ve kararlı bir çalışma yürüteceğiz. İnsan hayatını ranta, imar oyunlarına, ihmale ve kısa vadeli çıkarlara teslim etmeyeceğiz. Güçlü Türkiye, dışı parlak ama içi çürük binaların ülkesi değildir.

Güçlü Türkiye, temeli sağlam, statiği güçlü, kurumları güvenilir, şehirleri güvenli bir ülkedir. Güçlü Türkiye, vatandaşın devletine güvenebileceği; gönül rahatlığıyla, "benim güvenliğimi Devlet benden önce düşünmüştür" diyeceği bir Türkiye'dir.

Bu sebeple, burada söz veriyorum: İktidarımızda 5+5 yılda depreme tamamen hazır bir Türkiye olacak! Tek bir insanımız bile deprem korkusuyla yaşamayacak!

* * *

Güçlü devlet, güçlü yerel yönetimlerle olur.

Devletimizi ülkemizin ve vatandaşlarımızın ihtiyaçlarını karşılamakta etkin kılmak için idareyi yerelleştirecek, devletin gücünü ve imkânını seçilmiş yerel yönetimlerle paylaşacağız. Yönetimde etkinliği yerelleşmeyle sağlayacağız.

Yerel yönetimleri üniter devlet anlayışından ayrılmadan etkin kılacağız.

Yerel yönetimleri demokratikleştirecek, bir yandan etkin denetim mekanizmaları geliştirecek diğer yandan yetkilerini ve bütçelerini artıracak, sorumluluk alanlarını genişleteceğiz.

Yerel yönetimlerde iyi yönetişim için demokratik katılımı, şeffaflığı ve hesap verebilirliği hâkim kılacağız.

Kayyum sistemine kesin olarak son vereceğiz: OHAL KHK'sı ile iktidar tarafından getirilen bu demokrasi ayıbı sistemi mevzuatımızdan da temizleyeceğiz.

Şehirlerimizi dayanıklı, şehirlerimizde hayatı güvenli, ferah ve ucuz kılacağız. İmar rantına, kâra, partizanlığa dayalı kentleşme siyasetine son vereceğiz. Kentlerimizi imar rantı alanı olarak değil doğayla ve insan haysiyetiyle uyumlu adil ve sağlıklı yaşam alanları olarak göreceğiz.

Şehirlerimiz tasarımıyla ferah ve insanlarıyla özgürce kullanılan meydanlarla dolacak. Çünkü meydanlardan korkmayan bir Türkiye hayalini gerçekleştireceğiz. Yurttaşın bir araya gelmesinden, konuşmasından, itiraz etmesinden, sevinmesinden, yas tutmasından, kutlama yapmasından korkmayan bir Türkiye

kuracağız. Meydanlar bu ülkenin ortak kalbi olacak.

Vatandaşlarımızı afet, iklim ve gıda krizi, göçler gibi riskler karşısında zayıf ve çaresiz koymayacağız. Şehirlerimizi afetlere karşı dayanıklı, vatandaşlarımızı da afetlere karşı hazır hâle getireceğiz.

* * *

İzah ettiğim üzere, güçlü devletimiz, insanımızın tüm temel ihtiyaçlarını karşılayacak. İnsan odaklı devletimiz, özellikle sağlık ve eğitimde de büyük atılımlar yapacak...

"İnsan Odaklı Türkiye Hayali" dediğimizde sağlıktan başlamalıyız. Hayalini kurduğumuz Türkiye, sağlıklı bir Türkiye'dir. Çünkü sağlık hizmeti bir lütuf değil, temel bir haktır.

Her yurttaşın ulaşabildiği, kaliteli, insan onuruna yakışır, yepyeni ve güçlü bir sağlık sistemi kuracağız. Hedefimiz mevcut sorunları idare etmek değil; dünyanın en iyi sağlık sistemlerinden birini inşa etmektir.

Bizim hayalimiz, sağlık yükünün yalnızca doktorlarımızın omuzlarına yıkıldığı; bir hekimin hastasına ancak birkaç dakika ayırabildiği, koridorları dolu hastaneler değildir. Biz herkesin iyi beslendiği, düzenli sağlık takibinden geçtiği, hastalandığında hak ettiği özel ihtimamı gördüğü bir sağlık sistemi kurmak istiyoruz. Koruyucu hekimliği, aile sağlığını, erken teşhisi ve insan onuruna yakışır tedaviyi merkeze alan bir Türkiye hayal ediyoruz.

Sağlıklı Türkiye'de insanlarımız da gerçekten sağlıklı hissedecek: Sağlık, beyinde, duygularda başlar. Türkiye OECD'de en hızlı anti-depresan kullanım artışı olan ülkelerden. Son 10 yılda, anti depresan kutu satışı 40 milyondan 71 milyona yükseldi. Anti depresan kullanımı %77 arttı! Bu normal değil; bu, toplumda büyük bir huzursuzluk, mutsuzluk ve umutsuzluk işaretidir. Milletimizin ruh sağlığını bozdunuz, gerçekten bozdunuz!

Maddi kaygılar, gelecek kaygıları, baskılar, korkular azaldıkça; ülkemize özgürlük duygusu, neşe, mutluluk, güven, ekonomik refah ve umut döndükçe, gerçekten sağlıklı bir Türkiye oluşabilecek...

* * *

Milletin hizmetindeki devletimizin diğer bir odak noktası

eğitim olacaktır.

Eğitim, fırsat eşitliği demektir. Devletin birinci vazifelerinden biri her çocuğa, hayata başlarken, aynı fırsatı sağlamaktır. Bu sebeple de Devlet okulları, Türkiye'nin en iyi okulları olacak! Eğitim ücretsiz ve kaliteli olacak.

Öncelikle, hayalini kurduğumuz Türkiye'de eğitim, yaygınlaştırılmış kreşlerle başlayacak.

Kreşler yalnızca annelerin çalışma ve sosyal hayatındaki dezavantajlarını azaltan kurumlar olmayacak; aynı zamanda çocuklarımızın erken yaşta sosyalleştiği, topluma güvenle bağlandığı, eşit ve sağlıklı bir başlangıç yaptığı ilk kamusal mecralar olacak.

Kreşler tüm çocuklarımıza dünyayla rekabet edebilecek bir gelecek sağlayacaktır. Fırsat eşitliği sağlayacaktır.

Birleşmiş Milletler etütlerine göre, bir ülkenin geleceğine yapabileceği en güçlü yatırım 0-5 yaş arası eğitimi güçlendirmektir: Çünkü 0-5 yaş arası, insan beyninin en hızlı büyüdüğü yaşlar. PISA araştırmalarına göre de ilkokul eğitimi öncesi en azından 2 yıl okul öncesi eğitim almış çocuklar, ileride eğitimde kat kat daha başarılı oluyor. Dünyanın gerisinde kalıyoruz çünkü bizi yönetenlerde bu konuda herhangi bir vizyon ve irade yok...

Biz arkadaşlarımla kreşlerin önemini anladık, İstanbul'da uyguladık, şimdi tüm Türkiye'de uygulayacağız! Türkiye'de tüm kadınlar ve çocuklar bundan faydalanacak.

Bunlar zor hayaller değil; sözde "itibardan", saraylardan, koruma ordularından, özel uçaklardan ve bitmek bilmeyen şatafat sevdasından vazgeçtiğimizde; Türkiye'de her çocuk fırsat eşitliğini yakalar!

Bu ülkede hiçbir çocuğun kaderi, doğduğu evin imkânlarıyla sınırlı kalmayacak. Eğitim, en başından itibaren fırsat eşitliğinin, toplumsal dayanışmanın ve ortak geleceğimizin temeli olacak.

Eğitim çocukların kaderini belirleyen bir eşitsizlik alanı olmayacak. Eğitim, herkesin hayalini gerçekleştirebildiği bir imkân kapısı olacak. Çocuklarımız çirkin beton okullarda değil, yeşil ile iç içe geçmiş güzel okullarda, renkli bir eğitim alacaklar.

Hiçbir çocuk doğduğu mahalle, ailesinin geliri, annesinin babasının imkânları yüzünden hayallerinden vazgeçmeyecek. Bu ülkede her çocuk, küçük yaşta "ben yapabilirim" demeyi ve hayal kurmayı öğrenecek.

Öğretmenlerin mutlu olduğu, kendini güvende hissettiği bir eğitim sistemini öğretmenlerimizle birlikte kuracağız.

Çocuklarımız güvende olacak; anne ve babaların aklı kalmayacak. İktidara gelir gelmez, vereceğim ilk talimatlardan biri; ivedilikle tüm okullarımızın depreme dayanıklı hâle getirilmesi olacak! Bundan daha acil bir mesele düşünemiyorum.

Çocuklarımız ve öğretmenlerimizin de güvenliği ayrıca gerekli güvenlik ekipleriyle sağlanacak. Çocuklarımızın hayatından daha önemli hiçbir şey düşünemiyorum.

En önemlisi de çocuklarımız okulda aç aç ders dinlemeyecekler! Aç bir çocuk öğrenebilir mi? Aç bir çocuğun beyni gelişebilir mi? Aç bir çocuk mutlu olabilir mi, güvende hissedebilir mi?

OECD ve PISA çalışmalarına göre; Türkiye'de her 4 çocuktan 1'i okula aç gidiyor! OECD'de bu konudaki en kötü durumdaki ülkeyiz... Kendi TÜİK'imize göre bile; 0-17 yaş arası çocuklarımızın %39'unun "yoksulluk veya sosyal dışlanma riski altında olduğu" belirtiliyor. Korkunç rakamlar bunlar.

Bizim iktidarımızda, devletin her okulunda, her çocuğa ücretsiz yemek verilecek! Çocuklarımız sağlıklı beslenebilecek, öğrenebilecek, fırsat eşitliğini yakalayabilecek.

Bundan daha önemli ne olabilir? Çocuklarımızın açlığından daha önemli hangi sorun olabilir Allah aşkına? Hiçbir şey bundan daha önemli değildir...

Bir ülkenin itibarı saraylarının büyüklüğü ile değil; çocuklarına verilen değerle ölçülür. Dedim ya; bizim Türkiye hayalimizde insan var, insan!

Hayalini kurduğumuz Türkiye'de üniversiteler, yalnızca diploma veren kurumlar olmayacak. Üniversiteler, gelecek hayalimizin, Türkiye hayalimizin düşünüldüğü, tartışıldığı ve elbette eleştirildiği yerler olacak. Çünkü bir ülkenin geleceği, özgür zihinlerin cesaretiyle kurulur.

Akademi özgür olunca üretir. Akademi özgür olunca hayal kurar, inovasyon yapar. Akademi özgür olunca dünyayla konuşur, dünyaya katkı sunar, bilimin ve insanlığın ortak birikimine katılır. Ama devletin, siyasetin, dar çıkar çevrelerinin vesayeti altındaki akademi kurur; dünyadan kopar; liyakat yerine sadakate, yaratıcılık yerine itaate, bilim yerine korkuya teslim olur. Nepotizmin esiri hâline gelir.

Biz Türkiye'nin onlarca yıldır gerçekleşmeyen özerk

üniversite hayalini gerçekleştireceğiz. Üniversitelerimizi siyasetin baskısından, keyfî atamalardan, korku ikliminden kurtaracağız. Akademik özgürlüğü titizlikle koruyacağız.

Rektörleri, dekanları, kısacası üniversite yönetimini; o üniversitenin akademik kadroları belirleyecek. Akademik kadrolar ayrıca bu seçimde, üniversitelerinin öğrenci birlikleriyle de istişare edecekler. Üniversite yönetimi, o üniversite içinde ortak akılla belirlenince hem öğrencilerin hem hocaların motivasyonu ve üretkenliği artacak. Hepsi daha başarılı olacak.

Bakın iktidarın Boğaziçi Üniversitesi'ne yaptıklarına; ülkemizin göz bebeği bir üniversite, tüm dünya sıralamalarında da ilk 200'lere giriyordu. Artık binlerin altına düştü. Yazık! Bu çok önemli bir milli serveti yok etme girişimidir. Neden? Çünkü iktidarın atadığı "kayyum yönetimini" ne hocalar ne öğrenciler benimsedi. Tüm motivasyonları düştü. Birçok hoca, üniversiteyi terk etti veya atıldı.

Bunu yapmaya hakkınız yok; ülkemizin on yıllar üzerinde büyük emeklerle oluşan değerlerini böyle keyfinize göre çarçur etmeye hiç hakkınız yok!

Türkiye, bir gecede keyfi bir kararla kapanıp yine keyfi bir kararla açılan üniversitelerin bulunduğu bir ülke olmayacak.

Akademinin çalışma koşullarını dünya standartlarına çıkaracağız. Bilim insanlarımızın güvenceli, özgür ve üretken biçimde çalışabildiği; genç araştırmacıların gelecek kaygısıyla değil merakla, emekle ve yaratıcılıkla ilerleyebildiği bir Türkiye kuracağız.

Türkiye akademisini dünyanın en önemli akademik kurumlarıyla yeniden güçlü ilişkiler içine sokacağız. Üniversitelerimizi içine kapanmış yapılar olmaktan çıkarıp dünyaya açık, dünyayla yarışan, dünyayla birlikte üreten kurumlar hâline getireceğiz.

Gençlerimiz bilecek ki bu devletin üniversitelerinden mezun olduklarında hemen iş bulacaklar, hem de yüksek ücretli işler. Çünkü yüksek kalifikasyonla mezun olacaklar.

Oysa bugün üniversitelerimizin kalitesi öyle düşürüldü ki maalesef artık üniversite mezunu olmak bir gelecek teminatı değil: Bugün 1 milyona yakın üniversite mezunu gencimiz işsiz! Vahim bir rakam...

OECD ülkelerinde ortalamaya göre üniversite mezunu işsizlik oranı %3, bizde %10! Bu yapısal bir soruna işaret ediyor.

Gençlerimizin en önemli sorunlarından biri de barınmadır. İnsan odaklı yönetimimizle, İstanbul'da yaptığımız ilk işlerden biri öğrenci yurtları oldu.

İstanbul'da başardığımızı, tüm Türkiye'de yapacağız. Ve bu yurtlar sadece barınma mekanları olmayacak; özgür düşüncenin, bilgi ve teknoloji üretiminin, dostluğun, güzel sohbetlerin, kültürün, sanatın ve ortak yaşamın evleri olacak. Gençlerimizin başını sokacak yer aradığı, çıkar ağlarına mahkûm edildiği bir Türkiye'yi kabul etmiyoruz. Her gencin güvenli, onurlu, özgür ve çağdaş koşullarda yaşayabildiği bir Türkiye kuracağız.

Üniversiteleri özgür olmayan bir ülkenin geleceği de özgür olmaz. Üniversiteleri dünyaya kapalı olan bir ülke dünyayı anlayamaz. Gençlerini barınma, geçim ve gelecek kaygısına mahkûm eden bir ülke büyük hayaller kuramaz.

Bizim Türkiye hayalimiz, gençlerinin susturulduğu değil; gençlerin düşündüğü, konuştuğu, ürettiği, tartıştığı ve dünyayı değiştirmeye cesaret ettiği bir Türkiye'dir.

Biz kindar bir nesil istemiyoruz. Asla. Bizim pusulamız sevgidir, hoşgörüdür, vatanperverliktir.

Büyük önderimiz, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi: "Fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller isteriz!"

Şu an maalesef en iyi beyinlerimiz yurtdışına göç ediyor; çünkü burada beyinlerinin, hayallerinin, fikirlerinin yeşereceği bir özgürlük ortamı yok! Bu evlatlarımız orada daha iyi koşullarda yaşıyorlar belki, fakat vatan hepsinin gözünde tütüyor. Hepsi evine yurduna dönmek istiyor. "Niye dönmüyorlar" sorusunun zamanı ise geldi de geçiyor. Bu evlatlarımız nefes almak istiyor. Özgürlük istiyor, adalet istiyor, bir umut istiyor. Fakat bulamıyor. Çünkü iktidarın kurduğu baskı rejimi, büyük beyinlere dar geliyor. Büyük beyinlerimiz gidip başka ülkeleri zenginleştiriyorlar şu an...

Son 10 yılda, 4 milyondan fazla yüksek eğitimli genç nüfusumuz yurtdışına "temelli" yerleşti! Bu ne demek biliyor musunuz? Avrupa'da 4 milyon civarı nüfuslu onlarca ülke var. Yüksek eğitimli, dünyayla rekabet edebilecek, dünyadan iş daveti olan, koskoca bir ülke göç etti Türkiye'den! Bu 4 milyon insanın yurtdışında yaratacağı değeri hesaplamak mümkün bile değildir. Milyarlarca dolar değil; yüz milyarlarca dolarlık bir milli

servetin kaybıdır. Üstelik büyük çoğunluğu okullarımızda yetişen insanlarımız. İşte bir ülke böyle fakirleşir. Çocuklarımızı gelmekte olan dünyaya hazırlayacağız.

Her şeyin temeli; eğitim! Müreffeh Türkiye hayali, eğitimden başlayacak. Eğitimde köklü reform yapmadan 86 milyon zenginleşemez, ülkemiz yeni dünyanın risk ve fırsatlarına hazır olamaz.

* * *

Evet, Türkiye hayalimizde güçlü devlet, vatandaşlarımızın tüm temel ihtiyaçlarını en iyi şekilde, en kaliteli şekilde karşılayacak. Bunu nasıl yapacaksınız diye sorabilirsiniz:

Hem bütçemizi doğru şekilde –insan odaklı– etkin ve israfsız şekilde harcayacağız hem de ekonomimizi dirilteceğiz. Gerçek ekonomik potansiyelimize ulaşacağız. Türkiye'nin büyük ekonomik sıçramasını gerçekleştireceğiz. Artık hayalini kurmayı bile unuttuğumuz üretken, adil, sürdürülebilir ve yüksek katma değerli bir kalkınma modelini hayata geçireceğiz.

Ülkemizin muazzam birikimini çürüten, donduran, değersizleştiren, yok eden; her şeyi varlıklarımızın satışı ve yüksek faizle borçlanma üzerine kuran; reel ekonomi yerine borç ekonomisini, üretim ekonomisi yerine beton-rant ekonomisini önceleyen bu vizyonsuz dönem artık bitecek.

Bugünün iktidarı; çocuklarımızın hatta torunlarımızın hakkı olan varlıkları ucuza sattı, parasını yedi hatta gelecek nesiller adına da pahalıya borçlandı.

Yarınımızı bugünden "yediler", hem de doymak bilmeyen bir şekilde. Çocuklarımızı borçlandırdılar, üstelik borçlara karşılık da neredeyse varlık bırakmadılar. Satmaya doyamadılar hâlâ satıyorlar...

Türkiye, kaynaklarını tüketen değil çoğaltan, insanını yoran değil güçlendiren, geleceğini ipotek altına alan değil geleceğe yatırım yapan bir ekonomiye kavuşacak.

Bizim Türkiye hayalimizde ekonomi, dar bir çıkar çevresinin zenginleşme alanı olmayacak. Ekonomi, milletin ortak refahını büyüten bir düzende işleyecek.

Üreten kazanacak. Yatırım yapan kazanacak. Alın teri kazanacak. Bilgi kazanacak. Teknoloji kazanacak. Girişimcilik kazanacak. Özetle, bileğinin, aklının, emeğinin hakkıyla çalışan kazanacak.

Tarım, sanayi, kültür, bilim ve teknoloji birbirini besleyecek.

Türkiye yeni ekonominin merkezlerinden biri olacak. Yapay zekâdan yeşil enerjiye, biyoteknolojiden savunma sanayiine, yazılımdan yaratıcı endüstrilere, tarımsal AR-GE'den sağlık teknolojilerine kadar dünyanın geleceğini belirleyen alanlarda söz sahibi olacağız.

Dünya ekonomisinin geleceğini öngöremeyen bir akıl, geleceği de kuramaz.

Biz, rüzgârın o an estiği yöne veya kısa rant çıkarlarına göre bir yol yürümeyeceğiz. İleriyi gören, analiz eden ve güçlerimizi doğru değerlendiren bir vizyonu hayata geçireceğiz.

Gençlerimizin zekâsını, girişimcilerimizin cesaretini, bilim insanlarımızın emeğini, emekçilerimizin üretkenliğini bu ülkenin büyük kalkınma hamlesinde buluşturacağız.

Türk milletinin en belirgin özelliklerinden biri girişimciliğidir, cesaretidir. Biz bu girişimciliği destekleyeceğiz; "gölge olmayacağız", tam tersine, objektif şekilde ve fırsat eşitliği çerçevesinde teşvik edeceğiz.

Girişimcilerimizi tüm dünyada destekleyeceğiz. Kaç tane dünya devi marka çıkardık? Bir elin parmaklarından daha az sayıda.

Dünyada başarılı ülkeler, insan kaynağı ve vizyonla bunu başarıyor; AR-GE'ye yatırım yaparak bunu başarıyor. Üretim devrimi ve katma değerli üretim için eğitim şart –yapacağımız köklü eğitim reformundan biraz önce bahsettim– ancak yatırım da şart!

Avrupa Birliği müzakere sürecinin 2005'te başlamasıyla birlikte, ülkemize yılda 1 milyar dolar civarında yatırım gelirken, bu rakam birden 30 milyarlara çıkmıştı. Son yıllarda ülkemize gelen yatırımların GSYH'ye oranı, tekrar 1990'lı yılların seviyesine geriledi.

2005'ten sonraki birkaç yıl yatırımlar katlanınca, milletimiz de göreceli bir zenginleşme ve kalkınma yaşadı. Peki neden 2005'te ülkemize yatırımlar bu kadar arttı? Çünkü Türkiye Kopenhag Siyasi Kriterlerini karşılamış ve Avrupa Birliği ile müzakere sürecine –o zaman inandırıcı şekilde– başlamıştı. Gümrük Birliği de zamanı için iyi bir uluslararası sözleşmeydi. Özetle, yatırımcılar, hukuk güvenliğini önemseyen, Avrupa pazarı ile güçlü bir ticaret sözleşmesi olan, "güvenli bir liman" görüyorlardı. Türk yatırımcıları da aynı sebeplerle kendi ülkelerine yatırım

yapmaya odaklanabiliyordu.

Stratejik konumu mükemmel, dünyanın en zengin pazarının –Avrupa pazarının– tam yanı başında ve bu zengin ekonomiyle gümrük birliği olan, kalifiye ve çalışkan bir toplum, muhteşem güzellikte bir ülke; yatırım için bulunmaz bir nimet...

Yatırımlar ise milletimize ne sağladı? Yeni iş ve aş sağladı.

Yatırım demek yeni fabrika, yeni hizmet alanları, yeni teknolojilerin ve know-how'un ülkemize gelmesi demekti. Özetle, 2 kelimeyle; refah ve kalkınma demekti. Ve gerçekten de o yıllarda milletimiz göreceli olarak bir zenginleşme yaşadı. Ancak, ekonomiye giren büyük paralar doğru değerlendirilmedi (sadece ranta, betona gömüldü).

Özellikle son 15 yıldır yapılan yanlışlardan dolayı, hukuk devletinden ışık hızıyla uzaklaşmamızdan dolayı, tüm ekonomik kazanımlarımızı kaybediyoruz.

İktidar değişmedikçe de kaybetmeye ve yoksullaşmaya devam edeceğiz. Bu iktidarla geçen her gün, milletimiz fakirleşecek. Bir avuç imtiyazlı insan ise zenginliğine zenginlik katacak.

Yatırımlar için "olmazsa olmaz" şart, hukuk güvenliğidir, yatırım güvenliğidir, hukuk önünde eşitliktir; kuralların kişilere, çevrelere, yakınlıklara göre değişmediği bir düzendir.

Mülkiyet hakkının korunduğu, sözleşmelerin uygulandığı, yargının bağımsız olduğu, kurumların kapsayıcı olduğu ve keyfiliğe teslim edilmediği bir Türkiye'dir.

Devletin tüm kurumlarının, özellikle de ekonomi açısından büyük önem taşıyan kurumların –Merkez Bankası, TÜİK, BDDK, SPK, Rekabet Kurulu, EPDK gibi– piyasadaki tüm ekonomik paydaşlara eşit davrandığı, rasyonel ekonomik kararlar aldığı, siyasetin irrasyonel baskılarından bağımsız hareket edebilen bir Türkiye'dir.

TÜİK'in ekonomik verilerinin güvenilir ve bilimsel olduğu bir Türkiye'dir.

Merkez Bankası yönetiminin liyakatli ekonomistlerden oluşan ve siyasi "sözde ekonomistlerin" irrasyonel deneylerine kulak asmayan bir Türkiye'dir.

Bu irrasyonel deneyler sonucu Türkiye hâlen dünyanın en yüksek enflasyonuyla boğuşuyor! Kurumlarımız güçlü ve bağımsız ve liyakatli olsaydı bunlar olamazdı: Ekonominin çivisi

çıkmazdı!

Gerçekten güçlü, liyakatli, dürüst ve bağımsız devlet kurumlarımız olacak.

Gerçek anlamda teşebbüs hürriyetini sağlayacağız. Girişimcinin hayalini belli çevrelerin dar beklentileriyle, izinleriyle, imtiyazlarıyla sınırlandırmayacağız. Bu ülkede iş kurmak, üretmek, icat etmek, ihracat yapmak, dünyaya açılmak isteyen herkesin önünü açacağız.

Türkiye'nin ihtiyacı borçla ayakta duran, betonla nefes almaya çalışan, günü kurtaran bir ekonomi değildir. Türkiye'nin ihtiyacı bilgiye, emeğe, üretime, adalete ve güvene dayanan yeni bir kalkınma modelidir. Biz bu modeli kuracağız. Türkiye'yi yeniden üreten, yeniden güven veren, yeniden zenginleşen, ama en önemlisi birlikte zenginleşen bir ülke hâline getireceğiz.

Size çok net bir söz vereyim. Ekonomide bu güçlü yapısal reformları yaptığımızda, güçlü ve liyakatli devlet kurumları rasyonel ve öngörülebilir kararlar aldığında, ülkemize yatırım aktığında, Avrupa başta olmak üzere, tüm kilit ekonomik paydaş ülkelerle ilişkilerimizi düzelttiğimizde, göç eden beyinlerimiz ve sermayemiz Türkiye'ye tekrar döndüğünde, kronik cari açık sorunumuzu yüksek katma değerli üretimle çözdüğümüzde, doğru vizyon ve teşvik sistemiyle yatırımları verimli şekilde yönlendirdiğimizde ve en önemlisi devletin kurumsal yapısı onarıldığı ve liyakatli bir yönetim iş başı yaptığında, güven tekrar oluşacaktır.

Ekonominin patronu güvendir. Güven bu topraklara döndüğünde, bakın nasıl uçuyoruz! Seyredin bu ülkenin evlatları nasıl zenginleşiyor! Görün, enflasyon nasıl düşüyor, alım gücü nasıl artıyor ve her vatandaşımız nasıl insanca bir hayata kavuşuyor!

Bugünler çok yakın. Hayalimizdeki müreffeh, güven üreten, refaha ermiş Türkiye çok yakın!

* * *

Ayrıca, ekonomik refaha ulaşmamız için, tüm bu bahsettiklerimle birlikte, doğru vizyonu hayata geçirmeliyiz.

Çok basit şekilde ifade edeceğim: Sürekli ucuz mal satarak zenginleşemeyiz!

İşte bugün olduğu gibi "orta gelirli ülke" sınıfına tıkalı kalırız,

hatta ilerleyen dünyada gerilere düşeriz. Bu yüzden yapmamız gereken "pahalı mal satmak", diğer bir ifadeyle; yüksek katma değerli, yüksek teknoloji ürünleri satmak...

Mevcut iktidarın bu konuda bir vizyonu olmadığı için; bugün Türkiye'nin yüksek teknoloji ihracatı, toplam ihracatının sadece ve sadece %3'ü! Milletçe böyle zenginleşemeyiz.

Bu yüzden önce bilim, önce üretim, önce refah diyoruz. Üretim olmadan, sanayi olmadan, bilim, teknoloji olmadan güçlü devlet olunamıyor. Sadece inşaatla, sadece dış borçlanmayla büyük ülke olunmaz; ülke refaha kavuşmaz. Refah olmadan da ülkeye huzur gelmez, millet huzura ermez.

Ülkeyi refaha, milleti huzura kavuşturmak için üretime, sanayiye, bilgiye, bilime ve yenilikçiliğe yaslanan bir ekonomi inşa etmeliyiz.

Sanayiyi ve yüksek teknoloji üretimini, katma değerli üretimi, refahın, istihdamın ve kalkınmanın omurgası kılacağız.

Ülkemizin üretim gücünü, teknolojik kapasitesini ve uluslararası rekabet yeteneğini artıracak bir Yeni Sanayi Planı yapacağız.

Ekonominin bütün sektörlerini yenilikçi, verimli ve sürdürülebilir kılacağız. Üretimde teknolojik dönüşümü gerçekleştirip, bol ve kaliteli ürünler üreteceğiz. Ekonomik büyümenin motoru verimliliğin artışı olacak. Verimlilik artışı ise, teknolojik dönüşüm olmadan mümkün değildir.

Sanayi üretimini yeniden artırıp verimliliği artıracağımız gibi öngörülebilir ve istikrarlı bir makroekonomik ortam oluşturacağız. Ülkemizi hukukun hâkim, mülkiyet haklarının teminat altında olduğu, güvenilir bir ülke kılacağız. Türkiye merkezli bir değer zinciri yönetimi kuracağız. Ülkemizi küresel tedarik zincirinde kilit bir konuma yerleştireceğiz. Komşularımızla merkezinde ülkemizin olduğu bir üretim ağı oluşturacağız.

Tedarik güvenliğini, enerji ve ara malı maliyetlerini yönetmek için ülke içi ağları yeniden düzenleyeceğiz. Anadolu'yu sanayi, lojistik, tarım ve enerji hatlarıyla birbirine bağlayacak Anadolu Kalkınma Yolunu inşa edeceğiz.

Üretim coğrafyamızı değiştireceğiz. Sadece Marmara Bölgesi'nin değil; ülkemizin her bölgesinin kendi gücüyle kalkındığı yeni bir ekonomi kuracağız. Her bölgeyi kendi potansiyeline, beşerî sermayesine, doğal kaynaklarına ve üretim kültürüne

göre yeniden yapılandıracağız.

Küresel düzeyde rekabet edip, bütün vatandaşlarımıza güvenli ve müreffeh bir hayat sağlayabilecek bir ekonomiye sahip olabilmek için iyi tasarlanmış, uzun vadeli ve tutarlı bir bilim, teknoloji ve yenilik politikası uygulayacağız.

Bir Milyon Üretim Uzmanı seferberliğini başlatacağız. İleri imalat, otomasyon, robotik, yazılım, çip üretimi, yapay zekâ ve dijital üretim alanlarında Türkiye'nin dört bir yanında güçlü bir insan kaynağı yetiştireceğiz.

Üretimi bilimle, bilgiyle ve teknolojiyle buluşturabilmek için eğitim müfredatını dijital ve yeşil dönüşüm hedeflerimizle uyumlu hâle getireceğiz.

Bilim, teknoloji ve yenilik politikalarını uygulayacak yeni kurumlar oluşturacağız.

Uzun dönemli bilim, teknoloji ve yenilik önceliklerinin ve hedeflerinin belirlenmesi, bu öncelikler ve hedefler ile uyumlu politikaların geliştirilmesi için Bilim, Teknoloji ve Yenilik Başkanlığı'nı kuracağız. Savrulmayacağız; bilinçli bir vizyonla ilerleyeceğiz.

* * *

Hayalini kurduğumuz Türkiye, sadece bir zümrenin rakamlar bazında zenginleştiği değil, milletçe zenginleştiği bir ülkedir; Sadece büyüyen değil, adil büyüyen bir ülkedir; ülke büyürken, milletin sofrasındaki ekmeğin küçülmediği bir Türkiye'dir.

Türkiye Hayalimiz insan odaklı olduğu için, *ülkemizin zenginleşmesi, sosyal adaletle el ele ilerleyecektir*. Tekrar ediyorum: Kimseyi geride bırakmayacağız, kimseyi aç ve açıkta bırakmayacağız.

Hayalimizdeki Türkiye; bencilliği değil ortaklığı, imtiyazı değil hakkaniyeti, yağmayı değil üretimi esas alan bir ülkedir.

Milletimizin huzura ermesi için refahı artırmak ve adil paylaşmak gerekir.

Dar geliri ve yoksul olmanın kader gibi, miras gibi gelecek kuşaklara devredilmesine son vereceğiz.

Her bir vatandaşımızın insan onuruna yaraşır ve güvenli bir hayat sürdürebilmesini mümkün kılacak kadar bir gelire sahip olmasını sağlayacağız.

Herkesin asgari bir gelire; "Temel Vatandaşlık Gelirine" ve güçlü sosyal haklara sahip olmasını sağlayacağız. Temel

Vatandaşlık Geliri de en düşük emeklilik aylığı da açlık sınırının altında olmayacak, insan onuruna yaraşır bir seviyede olacak.

Açık, öngörülebilir, kademeli ve adil bir emeklilik sistemi kuracağız.

Çalışan memura verilen ilave ödemeler, emekli memura da yansıtılacak.

Halkımızın "ortalama geliri" hâline gelmiş asgari ücretin tespiti için de "Asgari Ücret Tespit Komisyonu"nun yapısını demokratikleştireceğiz; emek söz sahibi olacak, karar süreçleri şeffaf ve katılımcı olacak.

Keyfi ve güvensiz sosyal yardımlara kimseyi muhtaç bırakmayacağız. Bütüncül, vatandaş odaklı, şeffaf, ölçülebilir, sürdürülebilir, hesap verilebilir, katılımcı, bir sosyal politika uygulayacağız.

İstanbul'da başardık. Sosyal yardım yaptığımız hane sayısını tam 3 kat arttırdık, hem de insan onuruna uygun, kapsayıcı, eşitlikçi uygulamalarla bunu yaptık.

Vatandaşlarımızı geleceklerinden endişe etmedikleri, geleceğe güven ve ümitle baktıkları, yaşamayı külfet değil nimet olarak gördükleri bir refaha kavuşturacağız.

Araba, ev, iş sahibi olmak bugün olduğu gibi "uzak bir hayal" olmayacak! Vatandaşlarımız sadece "hayatta kalmakla" meşgul olmayacaklar; insan onuruna yakışır bir hayat yaşayacaklar.

Emeğin değeri bu toprakların eski ve köklü bir hassasiyetidir. "İşçinin emeğinin hakkını alın teri kurumadan veriniz" diyen Hz. Peygamber'in işaret ettiği ahlakı nesiller boyunca taşımış bir millete sahibiz. Fakat uzun yıllardır maalesef bu noktanın çok gerisindeyiz. Bizim Türkiye hayalimiz, bu emek ahlakına sahip olan, emeği her yönüyle ve her katmanıyla merkeze alan, emekçinin hakkını zamanında ve tam olarak aldığı bir Türkiye'dir.

Alın terini, bilgiyi, beceriyi, yaratıcılığı ve üretkenliği aynı büyük emeğin parçaları olarak gören bir Türkiye'dir.

İşçinin, çiftçinin, memurun, mühendisin, öğretmenin, sağlık çalışanının, sanatçının, küçük esnafın, girişimcinin emeğine değer veren bir Türkiye'dir.

Hayalini kurduğumuz Türkiye'de emekçiler haklarını yalnız başlarına savunmak zorunda kalmayacak. Sendikalar güçlü olacak; örgütlenme hakkı güvence altında olacak; çalışanlar insanca

ücret, güvenli çalışma koşulları ve onurlu bir hayat talebini özgürce dile getirebilecek. Çünkü emeğin korunmadığı yerde adalet olmaz. Emeğin değersizleştiği yerde refah kalıcı olmaz.

Biz zenginliği küçük bir azınlığın ayrıcalığı olmaktan çıkaracağız. Refahı toplumun bütününe yayacağız.

Üretenin, risk alarak yatırım yapanın kazandığı, çalışanların hakkını aldığı, alın terinin karşılığını bulduğu, gençlerin emeğinin sömürülmediği, kadınların iş hayatında eşit ve güçlü biçimde yer aldığı bir düzen kuracağız.

İşverenleri de çalışanları da gerçekten dinleyeceğiz. Sorunlarını can kulağıyla dinleyeceğiz.

Yıllardır çalıştırılmayan, Ekonomik Konsey'i tekrar –eski çoğulcu yapısıyla– düzenli olarak toplayacağız.

Burada hem işveren ve üretici örgütlerinin hem sendikaların hem de ekonomiyle doğrudan bağlantılı bakanların yer aldığı istişareler yapılacak. Herkes özgürce ve çözüm odaklı konuşabilecek.

Ulusal İşçi Güvenliği Seferberliği başlatacağız; işçi sağlığı ve güvenliği kâğıt üzerinde kalan bir süreç olmaktan çıkacak.

İşsizlik Sigortası Fonu'nu yeniden emekçinin fonu hâline getireceğiz. İşsiz kalan yurttaşın ödeneğe erişim koşullarını kolaylaştıracağız.

Gençler için ilk iş güvencesi modelini kuracağız. Genç insan, mezun olduğu anda belirsizliğe itilmiş bir hayatla karşılaşmayacak.

İstanbul'da, başta kimsenin inanmadığı birçok "ilk" başardık; Türkiye'de de başaracağız. Hepimizin aynı gemide olduğunu hatırlayacağız. Konuşacağız, eleştireceğiz ve dinleyeceğiz. Ortak akılla, her paydaş için adil çözümler üreteceğiz.

Bu toprakların vakıf geleneğini, dayanışma geleneğini, hayırseverlik ve "geri verme" ahlakını çağdaş bir anlayışla yeniden canlandıracağız.

Kazananın topluma borcunu hatırladığı, güçlenenin zayıfı ezmediği, zenginleşenin memleketine katkı sunduğu bir Türkiye kuracağız.

Bizim Türkiye hayalimiz, herkesin tek başına kurtulmaya çalıştığı bir ülke değildir. Birlikte güçlendiğimiz, birlikte ürettiğimiz, birlikte zenginleştiğimiz, birlikte güzel yaşadığımız bir

Türkiye'dir.

Verginin adil olmasını sağlayacağız. Vergi yapımızı doğru sisteme getireceğiz; KDV, ÖTV ve benzeri tüketim vergilerinin payı azalacak. Milletimizin üstündeki dolaylı vergi yükünü azaltacağız. Aynı zamanda, yatırımcıyı da asla cezalandırmadan, vergileri arttırmadan, doğru bir vergi sistemi kuracağız. Herkes adil ve dürüst şekilde makul bir vergiyi ödeyecek. Ücretlilerin vergi yükünü de azaltacağız. Özetle; vergi adaletini getireceğiz. Bunu yaparken yeni, ek vergiler getirmeyeceğiz.

En önemlisi, "reel ücretler" artacak. Her sene maaşlara yapılan zamlara rağmen milletin cebindeki para enflasyon karşısında ezilmeyecek.

Bütçenin de adil olmasını sağlayacağız. Bütçe nedir? Emeğinizin sonucu, ödediğiniz vergilerin ne için, hangi öncelikler doğrultusunda kullanılacağının kararıdır.

Bugün Türkiye'nin kamu maliyesi; örtülü ödenekler, bütçe dışı fonlar, bütçe dışı varlıklar, denetim dışı ve "ticari sır" kalkanı arkasında gizlenen kamu harcamaları sistematik ve esaslı biçimde aşınmıştır.

Bütçe hakkı tekrar milletimizin %100'ünün temsil edildiği Meclis'te olacaktır. Bütçe %100 şeffaf olacak. Bütçe hazırlığında çok kapsamlı bir istişare sürecini işleteceğiz.

İnsan odaklı bir bütçe olacak. Paramızı etkin yöneteceğiz ve insanımızın sağlığına, çocuklarımızın eğitimine, emeklilerimizin refahına, çiftçimizin desteklenmesine, en yoksul kesimlerin hayattan dışlanmamasına ve üretime odaklanan bir bütçe olacak.

Kıymetli vergilerinizden harcadığımız her kuruşun hesabını vereceğiz; parlamento denetimi artırılacak. Harcadığımız her kuruşun da israfa, şatafata, boş yatırımlara değil; geleceğimizi büyütecek şekilde harcanmasını sağlayacağız.

Emeğinizle bu devlete ödediğiniz her kuruş vergi –gelir vergisi, KDV, ÖTV, sosyal sigorta gibi– size ve çocuklarınıza eğitim, sağlık, daha iyi bir iş ve aş, daha iyi bir emeklilik, kısacası daha iyi bir hayat olarak dönecek. Birlikte iktisadi anayasamızı yazacağız.

İşçilerin, çiftçilerin, sanayicilerin, esnafın, girişimcilerin, sendikaların, kooperatiflerin, akademisyenlerin, gençlerin, kadınların, yerel yönetimlerin ve meslek örgütlerinin katıldığı büyük bir

Türkiye iktisat seferberliği başlatacağız.

Planlamayı teşebbüs hürriyetiyle, kamusal aklı piyasanın yaratıcılığıyla, sosyal adaleti üretim gücüyle birleştireceğiz.

Ne keyfi devletçilik ne kuralsız yağma düzeni ne sadece borçla dönen bir ekonomi ne de birkaç çevreye imtiyaz dağıtan bir büyüme modeli. Bizim hedefimiz, üretken, adil, özgür, sürdürülebilir ve dünyayla rekabet edebilen bir ekonomi kurmaktır.

Bir büyük ortak akılla, doğru vizyon ışığında gerekli tüm yapısal reformları kararlılıkla hayata geçirerek, Türkiye'nin yeni kalkınma rotasını çizeceğiz.

Cumhuriyet'in ikinci yüzyılında büyük Türkiye mucizesini, büyük ekonomik sıçramayı, milletimizle birlikte gerçekleştireceğiz!

* * *

Ancak büyük Türkiye mucizesini gerçekleştirmek için sadece yapısal reformlar ve doğru ekonomik vizyon yeterli değil; aynı hedefe odaklanmış, güçlü bir toplum, güçlü bir birlik beraberlik ve toplumsal huzur şart.

Hayalini kurduğumuz Türkiye, kimlikler, farklılıklar üzerinden kavga eden bir Türkiye olmayacak. İnsanların kimliklerini korkmadan, saklamadan, başkasına üstünlük kurmadan, başkasının hakkını çiğnemeden yaşayabildiği bir ülke olacak. Herkesin kendisini bu ülkenin eşit ve onurlu yurttaşı olarak gördüğü bir Türkiye kuracağız.

Bu ülke kendi tarihiyle de kendi toplumsal çeşitliliğiyle de barışık yaşayacak. Geçmişini inkâr etmeyen, acılarını görmezden gelmeyen, farklılıklarını tehdit değil zenginlik sayan bir Türkiye olacak. Kendisiyle kavgalı olmayan bir Türkiye kuracağız.

Bugüne kadar pek çok kişi aramıza dikenli teller çekmeye çalıştı. Mahallelerimizin, kimliklerimizin, inançlarımızın, yaşam tarzlarımızın arasına duvarlar örmeye çalıştılar. Bizi birbirimize kuşkuyla bakmaya, birbirimizden korkmaya, birbirimizin acısına sağır kalmaya alıştırmak istediler.

Esasında başarılı olamadılar. Milletimizin kalbinde dikenli tel yoktur, duvar yoktur, ancak varsa bir yerde en ufak bir dikenli tel, biz bunları da söküp atacağız. Tüm duvarları yıkacağız.

* * *

Dedik ya, "tüm duvarları yıkacağız" diye. Burada, Kürt meselesi konusunda da birkaç söz söylemek istiyorum...

Bir kere, milletini iyi tanıyan biri olarak söylüyorum, bizi inandırmak istediklerinin aksine; milletimizin kalbinde, duvarlar, tel örgüleri yoktur. Anadolu halkı, Mevlâna'ya ilham vermiş bir halktır; Hz. Mevlâna, sevginin, hoşgörünün, insanlık davasının bu topraklardaki dilidir ve hâlâ bugün tüm insanlığa ışıktır.

Anadolu'nun bin yıllık tarihinde, devlet geleneğimizin Selçuklu, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti akışında çok yoğun bir kader birliğimiz var. Türkiye'de Anadolu'dan Trakya'ya, doğudan batıya, kuzeyden güneye milyonlarca yurttaşın göç etmesiyle birlikte yaygın bir biçimde iç içe geçmiş Türk-Kürt yaşam birliği vardır. Bu birliktelik, aile birlikteliğine de dönüşmüştür, ülkemizde, milyonlarca Türk-Kürt evliliğine şahitlik ettik, ediyoruz. Sadece toplumsal, tarihsel, yaşamsal birliktelik değil, en kutsal hâli ile aile birlikteliği de bu toprakların en güçlü temelidir. Benim öz ailemde olduğu gibi, 86 milyon olarak buna şahitlik ediyoruz. Elbette tüm bunlara ek olarak, güçlü bir inanç, kültür ve özünde büyük bir medeniyet birliğimiz de var.

Atatürk de "millet" tanımında, bunu tarif ediyor; "*geçmişte birlikte büyük işler başarmış olmak, birlikte acılar ve sevinçler yaşamış olmak ve gelecekte de birlikte yaşama iradesini sürdürmek.*"

Cumhuriyetimizin büyük mucizesi, büyük devrimi; kanun önünde eşitliktir. Herkes, inancı veya etnik kökeni ne olursa olsun, kanun önünde eşittir. Herkes aynı haklara sahiptir. Bu önemli ilke –laiklikle birlikte– ülkemizi Ortadoğu ülkelerinden ayıran temel özellik olmuştur. "Lübnan modeli" dedikleri sonsuz kaos ve çöküş modelini biz Cumhuriyetle ruhumuzdan söküp attık! Ve bu sebeple de ülkemizde inanca göre, etnik kökene göre özel yasalar çıkarıp; kolektif, kimlik imtiyazlarına dayanan bir sistem asla doğru değildir. Yurttaşları kimliklerine göre ayırıp buna göre hukuksal düzenleme yapmak sorunlarımızı çözmez: Asla çözemeyeceğimiz daha büyük sorunlar yaratır. Ülkemizi bir etnik ya da dini cemaatler ülkesine çevirmemeliyiz.

Ancak Kürt vatandaşlarımızın önemli bir kısmının şikâyetini de dikkate almalıyız. Nedir bu şikâyet? "*Kanun önünde eşit olmakla sınırlı kalan bir eşitlik; dilimizi, kültürümüzü gönlümüzce*

yaşatmamıza, kimliğimizi sürdürüp geliştirmemize imkân tanımıyor" diyorlar.

Hep birlikte bir millet olabilmek ve topraklarımızı hepimiz için vatan kılabilmek için bu şikâyeti iyi anlamak zorundayız. Elbette Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi dili ve eğitim dili Türkçedir; bu, devletimizin temel niteliklerinden biridir ve tartışma konusu yapılamaz. Ancak ortak resmi dilimizin varlığı, vatandaşlarımızın kendi dilini, kültürünü ve kimliğini yaşatmasına ilişkin taleplerinin demokratik zeminde konuşulmasına engel değildir.

Şüphesiz terör örgütünün tasfiyesi en öncelikli aşamadır. Ancak, Kürt meselesi sadece bir güvenlik meselesi değildir. Sadece terör örgütünün feshedilmesiyle çözülemez. Kürt meselesi aynı zamanda, demokrasi bağlamında haklar ve özgürlükler meselesi, ekonomi bağlamında kalınmadan adil pay alma meselesidir. Meselenin güvenlik ayağını bile basit ve sığ seçim hesaplarına alet eden, demokrasi ve ekonomi alanında sicili bozuk bu iktidar Kürt meselesini çözemez. Çözüm, iktidarın giderek belirginleşen arzusunda olduğu gibi; "Lübnan modeli" değildir! Çözümün gerçek anahtarı; en gelişmiş çağdaş evrensel insan haklarıdır, çözüm çoğulcu demokrasidir.

Bu kapsamda, Kürt meselesinin çözümünde en önemli birinci sütun; eşit vatandaşlığı pekiştirmektir. Eşit vatandaşlığı pekiştirerek ulusal birliğimizi güçlendirelim, ulusal dayanışmamızı, yüreklerimizdeki ortak vicdanı ve ortak hayallerimizi büyütelim.

Güzel ülkemizin tüm kıymetli yurttaşlarına, dillerini ve kimliklerini korumak ve geliştirmek hakkını ve imkânını tanıyalım. Bu çağdaş, evrensel bir insan hakkıdır.

Okullarımızda Kürtçenin daha çok sayıda dersle, daha uzun süre öğretilmesinin, Kürt tarihinin ve Kürt edebiyatının öğrenilmesinin önünü açalım.

Ben de bunu samimiyetle ifade ettim; Kürtçe öğrenme konusunda bir gayret içindeyim. İstanbul'da hemşerilerimle kucaklaşırken bazen bir teyzemizin bana söylediği sözleri anlamamak beni üzüyor. Bu yüzden öğreniyorum; gönülden gönüle en ufak bir duvar kalmasın diye...

Özünde, Kürt meselesini; ülkemizde eşit vatandaşlığı pekiştirerek, bölgemizde kardeşliğimizi geliştirerek ve tüm ülkemizde ve bölgemizde refahı artırarak çözeriz.

Eşit vatandaşlıktan bahsettim; bölgemizde kardeşliği geliştirmemiz de bölgesel barış ve güvenliğimiz için son derece önemlidir. Irak'taki Kürt de Suriye'deki Kürt de kardeşliğimizden emin olmalı.

Çözümün üçüncü sütunu ise, hem ülkemizde hem bölgemizde refahı artırmaktır. Türkiye büyük bir ülkedir. Çağdaş, çoğulcu bir demokrasiyi, hukukun üstünlüğünü ve özgürlüğü tesis etmiş ve Kürt meselesini çözmüş bir Türkiye çok daha büyük ve güçlü olacaktır. Bölgemizin kutup yıldızı olacaktır.

Türkiye bir bütündür; İstanbul, Bursa, Marmara Bölgesi gelişirken; Van, Diyarbakır, Şanlıurfa bu kalkınmadan hak ettiği payı alamıyorsa, Türkiye'nin bir bütün olma iradesi zarar görür. Bu iktidar maalesef ki, 24 yılda bölgeler arası adaletsizliği giderme yönünde somut ve kapsamlı adımlar atmadı.

Adalet, yalnızca mahkemelerin konusu değildir. Adalet, güzel ülkemizin dört bir yanına refahı dağıtmaktır. Çalışmak, üretmek, kazanmak ve milletçe paylaşmaktır. Biz, refahı, ülkemizde yaşayan herkesin hissedeceği bir noktaya taşıyacağız.

Çözüm için saydığım bu 3 temel sütuna en önemli ve "olmazsa olmaz" bir 4. sütun eklememiz gerekir; 86 milyon için demokrasi, özgürlük, adalet.

Bugün ülkemizdeki büyük demokrasi, özgürlük ve adalet sorunu, tüm milletimizi etkilemektedir. Bunu çözmeden, diğer hiçbir sorun çözülemez.

Bu yüzden de çok net söylüyorum: Bu iktidar, asla bu meseleyi çözemez. Bu mesele, seçim kazanma stratejisiyle yürütülemez. Bu mesele, maalesef bugün iktidar tarafından samimiyetsiz bir şekilde ele alınmaktadır.

TBMM'de bir Komisyon kuruldu; Komisyon kurulmasını zaten ilk öneren siyasetçiyim. Partim de bu Komisyon'a, yapıcı olma niyetiyle, katıldı. Ancak aylar süren çalışmalar sonrası, Komisyon Raporu'ndan ne çıktı?

Şu öneriler çıktı; daha güçlü bir basın ve ifade özgürlüğü olmalı, tutuksuz yargılama esas olmalı, kayyum sistemi terk edilmeli, AYM ve AİHM kararları titizlikle uygulanmalı!

Aklımızla alay eder gibi... Bunlar zaten anayasamızda var! Bunları iktidar uygulamıyor!

Her yere kayyum atayan, iktidarın ta kendisi; AYM ve AİHM

kararlarını uygulatmayan, saygı duymayan yine iktidar; gazetecileri, komedyenleri, siyasetçileri, gençleri tutuklayan iktidar! Hiçbir delil olmadan yüzlerce insanı, seçilmiş belediye başkanlarını, tutuklatan yine iktidar. Selahattin Demirtaş başta olmak üzere, Kürt siyasetçilerini hâlâ bugün hapiste rehin tutan yine bu iktidar...

Daha ötesini söyleyeyim; biliyorsunuz benim ve bazı arkadaşlarım aleyhine bir de "Kent Uzlaşısı" davası açıldı. Suçumuz neymiş? "*Batı kentlerinde, aksi takdirde seçilemeyecek olan Kürt adaylarının seçilmesini sağlamak*." Suça bakın! Uydurmuyorum, Savcılık böyle yazmış.

Bu yüzden, tekrar ediyorum; iktidar samimiyetsizdir ve bu meseleyi asla çözemez. Çünkü bu mesele, özünde bir demokrasi, özgürlük, eşitlik ve adalet meselesidir. Bu meseleye seçim stratejisi olarak yaklaşanlar, seçimlerden sonra özlerine hızla dönerler.

Ulusal birliğimizin teminat altına alındığı, ülkemizin bölünmez bütünlüğünün ve üniter yapısının korunduğu ve her yurttaşın özgür ve eşit hissettiği bir Türkiye'de milletimiz en büyük sıçramayı yaşayacaktır.

İhtiyacımız olan, Cumhuriyeti demokrasi ile taçlandırmaktır ve bunu biz başaracağız. Türkiye'nin en kalabalık Kürt nüfusuna sahip bir kentte bunu başardık. Ülkemizde de başaracağız.

Kürt meselesinin demokratik çözümü yalnızca Türkiye'nin iç barışını güçlendirmeyecek; Suriye'den Irak'a uzanan coğrafyada Türkiye'nin güvenliğini, diplomatik etkisini ve bölgesel barışa katkısını da artıracaktır; Ortadoğu'da barışın ve böylece ulusal güvenliğimizin de teminatı olacaktır.

Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk'ün tarihi emaneti olan "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ve "yurtta sulh cihanda sulh" bakışı bizim sarsılmaz pusulamız olmaya devam edecektir.

Uzun yıllar milletimiz büyük acılar yaşadı, ayrıca son 40 yılda teröre de on binlerce şehit verdik. Bu topraklarda evlatlarını yitiren bütün analarımızın acılarını hissediyor ve paylaşıyorum. Bu acıları yok saymadan, bu acılara saygı göstererek, ülkemizi acı, kan, gözyaşı ve şehit olmayan bir geleceğe taşımak en büyük vazifemiz olacaktır.

* * *

Ülkemizin içindeki tüm duvarları yıkacağız dedik; Türkiye'nin dünya ile arasına örülen duvarları da yıkacağız. Bu ülkeyi içine kapanmış, kendi insanından ve dünyadan korkan bir ülke olmaktan çıkaracağız.

Bizim Türkiye hayalimiz büyük bir kucaklaşmadır. Tarihiyle, coğrafyasıyla, doğasıyla, bütün sosyal ve kültürel dokusuyla Türkiye'nin kendisiyle yeniden buluşmasıdır. Bu hayal, helalleşmenin, ortaklaşmanın, birlikte yaşama iradesini yeniden kurmanın hayalidir.

Türkiye hayalimiz, kimsenin kimseye üstünlük taslamadığı; kimsenin etnik kökeninden, inancından veya ideolojisinden dolayı eksik, fazla, makbul ya da gayrimeşru sayılmadığı; herkesin bu ülkenin asli sahibi ve hissedarı olarak görüldüğü yeni bir ortaklık hayalidir.

Bu ortaklığı birlikte kuracağız. Çünkü Türkiye, ancak bütün evlatlarıyla barıştığında gerçekten güçlü, gerçekten özgür, gerçekten büyük bir ülke olacaktır.

Size bir şey söyleyeyim mi; duvarları yıkmak, komisyonlarla, kanunla, dogmayla olacak bir şey değil, elbette ki bunlar da –samimi bir şekilde– yapılmalı. Bunu ilk defa yüksek sesle söyleyen siyasetçiyim ve tüm sözlerimin arkasındayım!

Çağdaş demokratik dünyada en yüksek insan hakları düzeyi neyi gerektiriyorsa; Türkiye aynısına sahip olacak! Her bir vatandaşı için! Ancak esas değişim, sevgiyle, samimiyetle, kucaklamayla olur. Bazen küçücük bir insani jest, tüm buldozerlerden daha etkin bir duvar yıkıcı olur. Ve bu kucaklaşma devletin en tepesinde başlamalı. Kendisine oy vermeyenlere neredeyse "düşman" gözüyle bakan bir Cumhurbaşkanı bunu başaramaz; isterse 100 kanun geçirsin, yine başaramaz. Maya tutmaz. Samimiyetsiz boya akar gider.

En büyük sorumluluğumuz bu olacak: Tüm farklılıklarıyla 86 milyonun Cumhurbaşkanı olmak, 86 milyona eşit davranmak, 86 milyonu aynı samimiyetle sevmek ve kucaklamak.

16 milyon İstanbullu şahidimizdir ki bunu İstanbul'da yaptık. Kimse bizi zorlamadı, "sorumluluğumuz" olduğu için yapmadık; içimizden geldiği için yaptık. İçimizde insan sevgisi olduğu için yaptık.

Kalbimiz yeterince büyük, 86 milyonun her bir ferdinin çocuğuyla, kadınıyla erkeğiyle, yaşlısıyla genciyle, kalbimizde yeri

olacak. 1 insanımızı bile ayırmayacağız. 86 milyonu can kulağıyla dinleyeceğiz; 1 insanımız bile kendini eşit hissetmediğini söylerse bu bizim en büyük derdimiz olacak. Size vereceğimiz en büyük söz budur.

* * *

Sadece insanlarımız barışmayacak; hepimiz doğayla da barışacağız.

Allah'ın bir lütfu olarak, dünyanın en güzel ülkesine sahibiz. En büyük sorumluluğumuz eşsiz doğamızı torunlarımızın torunları için korumaktır.

Çevre politikalarımız en önemli önceliklerimizden biri olacak. Hayalini kurduğumuz Türkiye'de şehirlerimiz yaşanabilir olacak. Betonun, rantın, plansızlığın esiri olmayacağız. Şehirle tarımı, insanla doğayı, kalkınmayla sürdürülebilirliği buluşturacağız.

Temiz suya, temiz havaya, güvenli gıdaya, yeşil alanlara, kültüre, sanata ve güzel bir hayata herkesin erişebildiği bir ülke kuracağız. Çünkü güzel yaşamak bu milletin hakkıdır.

Hayalini kurduğumuz Türkiye'de şehirler yeniden insan için kurulacak. Çocukların güvenle oynadığı, yaşlıların huzurla yürüdüğü, gençlerin nefes aldığı, kadınların özgürce dolaştığı, herkesin kendini ait hissettiği şehirler inşa edeceğiz. Şehirlerimizde yeşili her yerde büyüteceğiz.

Doğayla barışık yaşayacağız, doğayı seveceğiz. Dünyanın en güzel ülkesine, en güzel doğasına gözümüz gibi bakacağız.

Zeytinliklere gözümüz gibi bakacağız.

Ormanlarımızı, iklim değişikliği risklerini öngörerek yangınlardan koruyacağız.

Suyun 21. yüzyılın en önemli değerlerden biri olduğunu bilerek, her su kaynağını gözümüz gibi koruyacağız.

Kanal İstanbul gibi çevre katliamı projelerine asla geçit vermeyeceğiz!

Tabiatı anlayacağız; onun bize ne söylediğini iyi kavrayacağız. Sellerin, yangınların, kuraklığın, depremlerin bize anlattığı hakikati ciddiye alacağız.

Bizim Türkiye hayalimiz, toprağıyla, suyuyla, havasıyla, ağacıyla, deniziyle, hayvanıyla, insanıyla birlikte yaşayan bir Türkiye'dir.

* * *

Doğamızı korudukça, gıda güvenliğimizi de korumuş olacağız. En önemli reformlarımızdan biri de zaten tarım reformu olacaktır.

Şu an milletimize sorulduğunda, hayatlarını etkileyen en önemli sorunun ucuz, kaliteli gıdaya ulaşım olduğunu söylüyorlar. Düşünün 21. yüzyıl Türkiyesi'nde bir zamanlar kendine yeten, gıdanın "sudan ucuz" olduğu bereketli Türkiye'nin bereketini kuruttular!

21. yüzyılın AKP yönetimindeki Türkiye'de milletimizin birinci derdi: Hayatta kalabilecek kadar gıda tüketebilmek. 21. yüzyılın Türkiyesi'nde milyonlar açlık sınırında yaşıyor. Dertleri güzel yaşamak, sağlıklı beslenmek değil. Hayatta kalacak kadar yiyebilmek.

Anneler, babalar, çocuklarının sağlıklı büyümesi için yeterli ve dengeli beslenmesini zor sağlıyorlar. Ne vahim bir duruma geldik! Et, tavuk, meyve, sebze, peynir değil hayalleri, bunlardan çoktan vazgeçen milyonlarca emeklimiz, dar gelirlimiz, işsizimiz var. Çocuğuna peynir ve yumurta alamadığı için dertlenen milyonlarca anne ve baba var. Torunlarına bayramda bile çikolata alamayan nineler dedeler var. Biz ne hâle geldik böyle? Hepsi iktidarın kötü yönetiminden...

Hayalimizdeki Türkiye'de bolluk ve bereket olacak! 86 milyon sadece doymayacak, güzel beslenecek. İnsana yakışır şekilde beslenebilecek. Çocuklar iyi ve sağlıklı beslenecek, gelişecek. Bir ömür boyu çalıştıktan sonra, yaşlılıkta karnını doyurmak için kuruş hesabı yapılmayacak! Güzel gıdaların keyfi çıkarılacak.

Tarımımızı, çiftçimizi, köylerimizi kalkındırmaya büyük kaynak ayıracağız. Tarım, en önemli bütçe kalemlerimizden biri olacak!

Köylerimizde hayatı canlandırarak, gerekli alt yapıyı kurarak, yeni nesillerin köyleri terk etmemesi, hatta şehirde değil, köyde yaşam seçeneğini kullanmasını teşvik edeceğiz. İnsan kaynağı güçlenecek.

Çiftçilerimizin eğitim düzeyini yükselteceğiz. Etkin ve verimli tarım için bu son derece önemlidir. Çiftçimize gereken her türlü desteği vereceğiz. Tarım, bir ülkenin gücü ve bağımsızlığı için hayati bir alandır.

"Alım Garantili Üretim Modeli" ile üreticileri piyasanın insafına terk etmeyeceğiz. Çiftçi, henüz tohumu toprağa atmadan önce, emtia borsalarında vadeli işlem yaparak satacağı fiyatı şeffaf bir şekilde sabitleyebilecek. Aynı zamanda zor ve kırılgan bir alan olduğu için, dünyanın her yerinde tarım, yoğun teşvikle ayakta durur. Avrupa Birliği bütçesinin bir numaralı kalemi, tarıma destektir.

Üretimin koordinasyonunu arttıracağız, üretici birliklerini teşvik edeceğiz, aracı sayısını azaltacağız; gıda ucuzlayacak.

Tarım ekiplerimizin hazırladığı onlarca reform var, burada uzunca sayamam ancak şu kadarını söyleyebilirim; hayalimizdeki Türkiye'de, çiftçimiz, hayvancılıkla uğraşan vatandaşlarımız, köylerimizde yaşayan her bir vatandaşımız, yepyeni bir hayata ve refah düzeyine kavuşacak!

Bugünkü dünyada, biliyoruz ki gıda güvenliği olmayan, gıda ihtiyacını karşılayamayan bir ülke asla bağımsız olamaz!

Hayalimizdeki Türkiye'de, gıda güvenliğini, tüm milletimiz için sağlayacağız.

* * *

Şimdi, belki de en önemli konudan bahsetmek istiyorum: adalet! Türkiye hayalimizde her şeyden önce adalet olacak! Herkes için adalet!

Adalet mülkün temelidir. Bu söz, yalnızca güzel bir vecize değildir; devlet fikrinin özüdür. Devlet, adil olduğu sürece meşrudur: Devlet gücünün kullanılması, adalet temelinde yapılması şartıyla meşrudur. Adil bir devlet aynı zamanda, toplumsal huzurun olmazsa olmaz şartıdır. Adalet yoksa devletin temeli sarsılır. Hukuk yoksa toplumsal hayatta hak değil güç, vicdan değil zorbalık hâkim olur.

Bugün Türkiye'de iki büyük yoksulluk var: ekonomik yoksulluk ve adalet yoksulluğu. Ekonomik yoksulluk milyonlarca insanımızın sofrasını, emeğini, geleceğini eziyor. Adalet yoksulluğu ise milletin devlete olan güvenini, ortak yaşama duygusunu, hukuk inancını tüketiyor.

Bu iki yoksulluk doğrudan bağlantılıdır. Adalet olmayan yerde bereket de olmaz! Ya adalet ya sefalet!

Türkiye bugün adaletsizdir. Türkiye'de adalet kurumuna

güven ağır biçimde yaralanmıştır. Koca koca mahkeme salonları, koca koca adliye binaları var; ama yurttaş o binaların içinde adalet bulacağına inanmıyor. Bu, bir ülke için en büyük felaketlerden biridir.

Toplumun en az %80'i adalet sistemine güvenmiyor. Bundan daha korkunç ne olabilir... Türkiye bugün hiç olmadığı kadar adalete susamıştır. Biz bu susamışlığı gidereceğiz. Hayalimizdeki Türkiye'de adalet geri gelecek.

Hâkimler bağımsız olacak; korkmayacak, talimat almayacak, dosyasına ve vicdanına göre karar verecek. İstenmeyen kararı verdiğinde dosyası elinden alınmayacak, başka şehre gönderilmeyecek.

Savcılar belli çevrelerin, belli çıkar odaklarının, belli siyasi hesapların değil, kamunun ve hukukun çıkarını koruyacak. Yargı, iktidarın rakiplerini tasfiye etme aracı olmaktan çıkarılacak; yurttaşın hakkını koruyan gerçek bir adalet düzenine kavuşturulacak.

Hayalimizin kapısı adaletle açılıyor. Büyük yargı reformunu yapacağız. Yargıyı siyasetin vesayetinden çıkaracağız. Mahkemeleri güvenilir kılacağız. Yargıda yolsuzluğu bitireceğiz, yargıda milyon dolarların uçuştuğu "borsaları" bitireceğiz. Yurttaş mahkemeye gittiğinde karşısında devletin öfkesini değil, hukukun ve vicdanın terazisini görecek.

Önce adalet, önce hürriyet, önce demokrasi dedik ve demeye devam ediyoruz... Ancak milletin rızasını alan, ancak vatandaşlarını özgür kılıp, bütün vatandaşlarının bilgisini ve enerjisini ortak bir hedef etrafında harekete geçirebilen ülkeler dünyada güçlü olacak.

Bizdeki gibi adaletsizliğin hüküm sürdüğü, vatandaşların büyük kısmının dışlanıp küstürüldüğü, milletin huzurunun yok edildiği ülkelerin dünyanın bu yeni hâlinde güçlü olması mümkün değil.

Hem hak ettiğimiz için hem de ülkemizi güçlü kılmak için vatandaşlarımızı özgür, milletimizi huzurlu kılacağız. Bunun için de; önce hürriyet, önce demokrasi diyeceğiz. Dünyanın adalet etrafında dönmesi gerektiğine inandığımızdan, önce adalet diyeceğiz.

Adaleti hızla tesis etmek için hukuk devletini ve hukukun üstünlüğü ilkesini hâkim kılacağız.

Yargıyı yürütmenin tasallutundan kurtaracak, bağımsız ve tarafsız olmasını sağlayacağız. Hakimler ve Savcılar Kurulu (HSK) reformuyla, yargının bağımsızlığını yapısal olarak sağlayacağız, HSK üyelerinin çoğunluğunu Meclis ve kıdemli hukukçular ve yargıçlar tarafından seçilmesini sağlayacağız.

Adalet Bakanı artık HSK Başkanı olmayacak; bir siyasetçi, tüm yargıçların kaderini elinde tutmayacak.

Hâkim ve savcılara dosya teminatı ve coğrafi teminat getireceğiz. Siyasi geçmişi olan kimse yargıçlık mesleğine giriş yapamayacak.

Mesleğe girişte mülakatın ağırlığını sonlandıracağız, kadrolaşmanın önüne geçeceğiz.

Anayasa Mahkemesi üyelerinin Meclis'te nitelikli çoğunlukla seçilmelerini sağlayacağız; bugün olduğu gibi tüm Anayasa Mahkemesi üyeleri 1 kişi tarafından seçilmiş olmayacak.

Yargının tüm kilit organlarında –HSK'da, Anayasa Mahkemesi'nde, YSK'da, Sayıştay'da, Yargıtay'da, Danıştay'da– kadınların sayısını katbekat arttıracağız. Bugün Anayasa Mahkememizde kadın olmaması bir utanç tablosudur. Oysa bu ülkenin çok başarılı kadın hakimleri, savcıları, avukatları, akademisyenleri var. Bu, çağdaş Türkiye'ye yakışmıyor!

Önce adalet dediğimiz gibi, önce hürriyet diyeceğiz.

Öncelikle, senelerdir içinde bulunduğumuz "Olağanüstü Hâl" iklimini sonlandırıp, hukuk devletine döneceğiz.

Siyasi faaliyetlerinden, düşüncelerini açıkladığından, iktidarı eleştirdiğinden dolayı tutuklanan ve hüküm giyenlerin salıverilmesi için gerekli düzenlemeleri yapacağız. Cezaevlerimizde "düşünce suçlusu" kalmayacak.

Tutuklamayı istisnai kılacak ve suç üstü hâlleri dışında vatandaşların kolluk kuvvetlerince evlerinden ya da iş yerlerinden götürülmesine son vereceğiz.

Cumhurbaşkanına Hakaret suçunu Ceza Kanunumuzdan tamamen çıkaracağız. Her vatandaş siyasetçileri eleştirebilecek: Siyasetçilerin görevi eleştirileri susturmak değil, eleştirileri dinlemek.

Haklarında bağımsız mahkemelerce beraat kararı verilmiş bütün KHK'lıları görevlerine iade edeceğiz.

Türkiye siyasetinin gerçek manasıyla çoğulcu olmasını sağlamak için elimizden geleni yapacağız. Toplumsal ve siyasal

muhalefetin "fitne-fesat" olarak görülmesinin, ihanetle suçlanmasının önüne geçeceğiz. Şiddeti savunmayan her fikir, örgüt ve partiyi meşru göreceğiz.

Tam tersine, bazı alanlarda hüküm süren cezasızlık hâline de son vereceğiz. Kadınlara, çocuklara ve hayvanlara yönelik her türlü şiddeti önleyen, mağdurları koruyan, faillerin ise hukuk önünde hesap vermekten kaçamayacağı bir adalet sistemi kuracağız.

Önce adalet, önce hürriyet dediğimiz gibi, önce demokrasi diyeceğiz. Devletimizi yeniden hukuk devleti kılmak için kuvvetler ayrılığını kâmilen tesis edeceğiz. Yasama, yürütme ve yargı birbirinden ayrı olacak.

Fazla yüksek olan seçim barajına rağmen, milletimizin en geniş temsilinin yapıldığı organ olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni yeniden Türkiye siyasetinin merkezine yerleştirecek, yeniden milli iradenin temeli kılacağız.

Meclisin denetleme işlevini de bihakkın yerine getirmesini sağlayacağız. Bakanlar ve bürokrasi yeniden Meclis tarafından denetlenebilir olacak.

Anayasa değişikliği için gereken vekil sayısına ulaşsak da ulaşmasak da diğer partilerle iş birliği ve uzlaşma yollarını sonuna kadar zorlayarak, milletimizin de onayıyla, tam manasıyla kuvvetler ayrılığına dayanan Demokratik Parlamenter Sisteme geçişi sağlayacağız.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine son vereceğiz.

Ülkemizde öngörülebilirliği yok eden, devlet yönetimini kurumlar ve kurallar yerine tek kişinin iradesine bağımlı hâle getiren tek kişilik Cumhurbaşkanı kararnameleriyle ülke yönetmeye son vereceğiz.

Cumhurbaşkanlığına bağlı olarak faaliyet gösteren politika kurullarını kapatacağız. Bu kurullarca ifa edilen işleri ilgili bakanlıklara ve kurumlara devredeceğiz.

Yürütmede eskiden olduğu gibi ortak akılla karar alınmasını tesis edeceğiz. Devletteki tüm atamalar için ortak akılla alınan kararlar ve liyakat denetimi getireceğiz.

Kendimizden başlamak üzere, yürütmede katı şekilde 2 dönem kuralını yerleştireceğiz!

Siyasi partiler, demokrasinin vazgeçilmez kurumlarıdır. Bugün siyasi partilere, özellikle de CHP'ye yapılan yargı saldırıları

kabul edilemez. Siyasi partiler, toplumdaki farklı görüşlerin örgütlenmesidir, sesidir. Bu sese saygı göstereceğiz. Siyasi partiler özgürce gelişecek.

Temiz siyasetin en önemli şartlarından biri olan siyasetin finansmanı konusunda çağdaş bir reform yapacağız. Ayrıca siyaset, toplumu sürekli kamplara ayırmanın, insanları birbirine düşman etmenin, rakibi yok edilmesi gereken bir unsur gibi görmenin aracı olamaz. Siyaset, ortak hayatı kurma sanatıdır.

Farklı programlarımız, farklı önceliklerimiz, farklı çözüm önerilerimiz olabilir. Ama aynı ülkenin yurttaşları olduğumuzu, aynı geleceği paylaştığımızı, aynı gemide olduğumuzu asla unutmamalıyız. Türkiye'nin ihtiyacı düşmanlaştıran değil, konuşturan; bölen değil, birleştiren; korkutan değil, umut veren bir siyasettir.

Benim Türkiye hayalimde siyaset bir savaş alanı değil, ortak aklın ve ortak geleceğin inşa edildiği demokratik bir zemindir. Meclis de partiler de seçimler de sandık da bu ortaklığın kurumlarıdır. Bu kurumları yeniden ayağa kaldıracağız.

* * *

Ve elbette kapsamlı bir Anayasa Reformu için büyük bir toplumsal uzlaşma süreci başlatacağız. Türkiye, en az 1808'den bu yana süregelen anayasal gelişim tarihinde yeni bir eşiği aşacak. Sened-i İttifak'tan Tanzimat'a, Meşrutiyetlerden Cumhuriyet'e, çok partili hayattan bugüne uzanan –ve Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile büyük bir gerileme yaşayan– anayasal arayışımızı çağdaş, demokratik, çoğulcu ve özgürlükçü bir anayasa ile taçlandıracağız.

Bu anayasa bir kişinin, bir partinin, bir iktidarın anayasası olmayacak, milletin anayasası olacak.

Büyük bir uzlaşmayla, toplumun bütün kesimlerinin katılımıyla, çağdaş anayasa hayalimizi gerçekleştireceğiz.

Parlamentomuz yeniden şahsiyetine kavuşacak. Milletin Meclisi yeniden milletin iradesinin merkezi olacak. Denetleyen, tartışan, yasa yapan, hesap soran, ortak akıl üreten bir Meclis kuracağız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, ülkemizin tüm seslerinin, tüm renklerinin, tüm görüşlerinin temsil edildiği tek organdır. Bu

yüzden bu kadar kıymetlidir.

Bizim Türkiye hayalimizde Meclis yeniden halkın meclisi olacaktır. Millet iradesinin gerçekten tecelli ettiği, farklı görüşlerin özgürce konuşulduğu, denetimin işlediği, ortak aklın üretildiği bir Meclis istiyoruz. Meclis'in etkisizleştirildiği, siyasetin dar bir çevrenin kararlarına hapsedildiği bir Türkiye değil; milletin sözünün ve iradesinin merkezde olduğu bir Türkiye kuracağız.

Bu ucube, tehlikeli, demokrasi karşıtı, "tek adam sistemi", Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi sona erecek! Türkiye'nin ihtiyacı tek kişide toplanmış sınırsız yetki değil; etkin ama hesap veren bir yürütmedir. Hızlı karar alabilen ama hukuka bağlı kalan, güçlü ama denetlenebilir, icraatçı ama hesap verebilir bir yönetim düzeni kuracağız.

Demokrasi sadece seçimden seçime sandığa gitmek değildir; kaldı ki, artık seçimler bile tehlikede... Demokrasi, yurttaşların hayatın her alanında katıldığı bir rejimdir. Yurttaş katıldıkça bilinçlenir; bilinçlendikçe sorumluluk alır; sorumluluk aldıkça kendi kaderinin sahibi olur.

Katılım, vatandaşın siyasallaşması, kendi kendini yönetmesi, kolektif kararların alınması ve sorumluluğun paylaşılması demektir. Biz Türkiye'de devletin tepeden inme hegemonyası yerine, tabandan yukarı doğru yükselen güçlü bir demokratik kültür inşa edeceğiz.

Bunun için tüm birikimimiz var. Yerel yönetimlerin demokrasinin en temel etkinlik alanlarından biri olduğunu biliyoruz. Kendi tecrübemizle bunu gördük, yaşadık, hissettik. Belediyelerde, mahallelerde, meydanlarda, kent konseylerinde, dayanışma ağlarında halkın, seçimden seçime değil, her zaman karar süreçlerine katıldığında nasıl büyük bir enerji ortaya çıktığını biliyoruz.

Türkiye yerelden merkeze doğru demokratikleşecek. Mahalleden kente, kentten Meclis'e, Meclis'ten devlete uzanan yeni bir katılım düzeni kuracağız. Yurttaş yalnızca yönetilen değil, yönetime katılan; yalnızca şikâyet eden değil, çözüm üreten; yalnızca oy veren değil, ülkesinin geleceğine ortak olan bir özne olacak. Ayrıca şunu çok iyi biliyoruz, Anayasalar, yurttaşların özgürlüklerini ve temel haklarını korumak için, iktidarları sınırlamak için vardır.

Anayasa özgürlükçü olmalıdır, evrensel insan haklarını teminat altına almalıdır. Etkin güçler ayrılığı ve denge-denetim mekanizmaları sayesinde tüm bir milleti 1 kişinin merhametine bırakmamalıdır.

Ne demiş 200 küsur yıl önce İnsan ve Yurttaş Hakları Beyannamesi: *"Güçler ayrılığının öngörülmediği toplumların Anayasası yoktur"*.

Bizdeki sistemde güçler ayrılığı yok. Bu yüzden de temel insan hakları ve özgürlükleri korunamıyor çünkü insan hak ve özgürlüklerini koruyan "süslü maddeler" değildir, siyasi otoriteden bağımsız karar alabilen yargıdır.

Yeri gelmişken şunu da hatırlatayım: Demokratik bir anayasa reformunu, sadece ve sadece demokrasiyi gerçekten içselleştirmiş ve Cumhuriyetimizin kurucu vizyonu ile barışık bir iktidar gerçekleştirebilir.

Daha sadece 9 yıl önce Cumhuriyet tarihinin en kötü anayasa değişikliğiyle kuvvetler birliğini getirmiş bir iktidar, ana muhalefet partisini fiilen işgal eden ve kukla bir kayyum atayan bir iktidar, onlarca belediyeye kayyum atayan iktidar, muhalefetin onlarca belediye başkanını, bürokratlarını ve muhalefetin Cumhurbaşkanı adayını zindana gönderen bir iktidar, demokratikleşme hamlesi yapmaz, ya-pa-maz! Otoriter iktidarların yaptığı anayasalar daima iktidarlarını katılaştırmak, uzatmak ve güçlendirmek için yapılır.

Göstermelik bazı "özgürlükçü" maddeler güzel bir ambalajla anayasa paketine eklenir; ancak esas amaç, iktidarın bir şekilde uzatılması ve güçlenmesidir. Günü geldiğinde o "özgürlükçü" maddeler asla uygulanmaz! Uyarıyorum: Kimse bu masallara kanmasın!

Tehlikenin farkında mısınız? Bir kez daha soruyorum: Tehlikenin gerçekten farkında mısınız?

2017'de ülkemize "tek adam rejimini" getiren iktidar, 2026 yılında artık bunu kalıcı hâle getirme peşinde. "Saltanat", hanedanlık" kurma peşinde. Onlara akıl hocaları dedi ya; Cumhuriyet, demokrasi, insan hakları ve özgürlükleri sizin millete fazla gelir; siz en iyisi tekrar saltanata dönün...

Muhalefeti, tüm muhalif sesleri, gazetecileri, gençleri, susturma, zindana atma peşindeler. Ana muhalefet partisine kayyum

atadılar, fiilen işgal ettiler!

Ya gerçekten farkında mısınız? Tekrar edeyim: Ana muhalefet partisini, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu partisini, Atatürk'ün kurduğu partiyi fiilen işgal ettiler!

Muhalefetin Cumhurbaşkanı adayı olarak ben, bugün bu duruşma salonunda karşınızdayım; saçma sapan suçlamalarla ben ve yol arkadaşlarım zindandayız.

Bu iktidar Anayasamızı da yok hükmüne getirdi, demokrasi tarihimizi de kültürümüzü de milli egemenliğimizi de yok etme gayretinde!

İktidar, yeni ve kapkaranlık bir rejime geçiş peşinde. Herkes uyansın. Herkes tehlikeyi iyi görsün!

* * *

Son olarak değinmek istediğim çok önemli bir alan, ülkemizin dış politikası ve ulusal güvenliği.

Siz bakmayın 7/24, onlarca iktidar kontrollü kanalda yürütülen propagandaya. Ülkemiz bu alanda da çok vahim bir durumda.

Hiçbir şeffaflığı olmayan, kimin kontrolünde olduğu, kumandanın esasında kimin elinde olduğunu bilmediğimiz bir dış politikamız var!

Bir kişiyi kontrol etmek, parlamentoları, devlet kurumlarını, binlerce liyakatli bürokratı kontrol etmekten çok daha kolay olduğu için; dış politikamızın, diğer ülkelerle ilişkilerimizin nereye varacağını, hangi amaçla neyin yapıldığını, kime hizmet edildiğini hiçbirimiz bilmiyoruz. Gelecekte bizi ne tür tehditlerin beklediğini bilmiyoruz. Çünkü her şey kapalı kapılar ardından, millete hesap vermeden gelişiyor...

Dünya bir kez daha büyük bir hızla değişiyor. Değişen sadece dünya ekonomisi ve ticareti değil.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra inşa edilen uluslararası düzen de değişiyor. Devletler arası ittifaklar yerini yenilerine bırakıyor. Küresel siyasete belirsizlik ve kuralsızlık hâkim.

Askeri çatışmalar ve çatışma potansiyeli artıyor. Devletlerarası ilişkilerde giderek daha fazla zora başvurulurken, savaş teknolojileri ve usulleri de değişiyor.

Cephe savaşlarının yerini füze sistemleri, siber saldırılar,

insansız hava araçları, uzay teknolojileri ve yapay zekâ destekli hibrit savaş yöntemleri alıyor. Güvenlik artık enerji hatlarında, veri merkezlerinde, limanlarda, finans sistemlerinde ve dijital ağlarda da sağlanıyor.

Dünya daha önce görülmemiş bir "çoklu kriz" döneminden geçiyor. Bugün uluslararası sistem yalnızca istikrarsız değil aynı zamanda adaletsiz ve hukuksuz.

İklim krizi, göç baskısı, gelir eşitsizliği, enerji güvenliği, su ve gıda sorunları, demokrasilerin kırılganlaşması ve otoriter eğilimlerin yükselişi tüm insanlığı etkiliyor. Teknolojiye sahip olan ülkelerle olmayanlar arasındaki uçurum bu alanda da büyüyor.

Uluslararası ilişkilerde büyük belirsizlik ve geçiş dönemleri milletlerin yeni hedefler belirlemesi ve atılımlar yapması için önemli fırsatlar sunar. İşte tam da bu nedenle Türkiye'nin önünde tarihi bir tercih var.

Ya içine kapanan, kurumlarını aşındıran, hukuk güvenliğini kaybeden, günü kurtarmaya çalışan bir ülke olacağız... Ya da Cumhuriyet'in ikinci yüzyılında demokrasisini güçlendiren, kurumlarını yeniden ayağa kaldıran, yüksek teknoloji üreten, güçlü ordusu ve güçlü diplomasisiyle dünyada söz sahibi olan bir Türkiye kuracağız. Ben ikinci yolu savunuyorum. Türkiye'nin potansiyeline inanıyorum.

Bu milletin yeniden güven veren, öngörülebilir, güçlü ve itibarlı bir devleti ve dış politikasını hayata geçirecek birikime sahip olduğuna inanıyorum. Çünkü Türkiye yalnızca krizlerin ortasında bulunan bir ülke değildir. Türkiye aynı zamanda Avrupa, Karadeniz, Akdeniz, Orta Doğu, Kafkasya ve Orta Asya arasında eşsiz bir stratejik merkezdir.

Doğru yönetilen bir Türkiye; sadece kendi vatandaşlarına refah üretmez. Bölgesinde barışın, istikrarın, kalkınmanın ve demokratik umudun taşıyıcısı olur.

Biz Cumhuriyet'in ikinci yüzyılında işte böyle bir Türkiye kuracağız.

* * *

Biz Türkiye'yi yeniden saygın, güçlü, güvenilir ve yön veren bir ülke hâline getireceğiz.

Dış politikayı hamasetle değil; akılla, bilgiyle, liyakatle ve

stratejik devlet anlayışıyla yöneteceğiz.

Cumhuriyet'in ikinci yüzyılında Türkiye'nin dış politika hedefi nettir. Ulusal bağımsızlığını koruyan, vatandaşına refah sağlayan, bölgesinde barış üreten ve dünyada itibarı yüksek bir demokratik güç olmak.

Bizim dış politika anlayışımızın merkezinde yine vatandaş, yine insan olacak. Dış politika sadece devletler arası ilişkilerden ibaret değildir. Vatandaşın güvenliğini, işini, gelirini, pasaportunun itibarını ve geleceğini doğrudan etkileyen bir kamu politikasıdır. Bu nedenle iktidarımızda dış politika, yatırım çeken, üretimi artıran, istihdam yaratan, enerji maliyetlerini düşüren, ticaret ağlarını genişleten, vatandaşın dünyaya erişimini kolaylaştıran bir kalkınma aracı hâline gelecek.

Aynı şekilde, dünyanın dört bir köşesinde yaşayan vatandaşlarımız ve Türkiye kökenli kardeşlerimiz artık hiçbir yerde üvey evlat muamelesi görmeyecek. Hak ettikleri eşit ve onurlu muameleye kavuşacaklar. Onları iç politika malzemesi olarak gören bakışı kökünden değiştirecek, bulundukları ülkelerle Türkiye arasında dostluk köprüleri olmalarını sağlayan politikalar geliştireceğiz.

Türkiye yeniden öngörülebilir bir ülke olacak. Dışişleri Bakanlığı kurumsal kapasitesi, liyakat sistemi ve stratejik planlama yeteneğiyle yeniden devlet aklının merkezi hâline getirilecek. Dış politika kişisel ilişkilerle değil; kurumlarla yürütülecek.

Dış politikada TBMM'nin denetim rolü güçlendirilecek. Şeffaflık ve hesap verebilirlik esas olacak.

Avrupa ile Güçlü Bir Ortaklık Tesis Edeceğiz

Türkiye'nin yönü demokrasiye, hukukun üstünlüğüne ve çağdaş uygarlık hedefine doğrudur. Biz, bu nedenle Avrupa Birliği üyeliği hedefini yeniden canlandıracağız.

Hepimizin bildiği gibi, yıllardır Avrupa Birliği üyelik sürecimiz "derin dondurucuda", hatta daha da ötesi; demokrasimiz çöktükçe, bu hedeften her gün daha fazla uzaklaşıyoruz.

Bizim iktidarımızda, Avrupa Birliği üyeliği gerçekleşecektir. Çünkü Avrupa Birliği üyeliği yalnızca bir dış politika tercihi değildir; aynı zamanda demokrasi, hukuk devleti, ekonomik refah ve kurumsal nitelik hedefidir.

Üstelik sadece üyelik meselesi değil; bugün ülkemiz için çok değerli pek çok fırsatı kaçırıyoruz. Demokrasimizdeki gerilemeden dolayı, özellikle sanayimizin çok ihtiyacı olmasına rağmen AB ile Gümrük Birliğimizi güncelleyemiyoruz. Milletimiz için vize serbestisini sağlayamıyoruz.

Oysa bunların hepsi çok mümkün; iktidarımızda hızla gerçekleştireceğiz. AB ile Gümrük Birliğini güncelleyeceğiz, kapsamını da genişleteceğiz. Avrupa'ya vize serbestisini sağlayacağız.

Türkiye'yi Avrupa'nın kapısında bekleyen değil, Avrupa'nın önemli bir parçası ve Avrupa'nın geleceğini şekillendiren ülkelerden biri hâline getireceğiz.

Türkiye, Avrupa'nın daha evrensel, daha çoğulcu, daha küresel bir birlik hâline gelmesine katkı sağlayacaktır. Böylece Avrupa'nın da küresel etki alanı güçlenecektir.

Göreceksiniz, bizim iktidarımızda Türkiye sadece Avrupa'ya katılmakla kalmayacak, Avrupa'da lider bir ülke olacak!

NATO üyeliğimizi ve Batı ittifakı içindeki konumumuzu güçlü biçimde sürdüreceğiz. Ancak bunu edilgen değil; yön verici bir anlayışla yapacağız.

Neredeyse 80 yıllık Avrupa Konseyi üyeliğimiz hukuk düzenimizin ortak demokratik normlarla uyumunun güvencesidir. Ancak bugün ülkemiz maalesef, demokratik gerilemeden dolayı Avrupa Konseyi'nde "denetim süreci altında ülke" statüsündedir. Bu ülkemize yakışmıyor!

İktidarımızda, Türkiye tekrar Avrupa Konseyi'nin güçlü ve saygın seslerinden biri olacaktır.

Türkiye kendi ulusal çıkarlarını çatır çatır savunacak, stratejik özerkliğini koruyacak, ama aynı zamanda demokratik dünyanın güçlü bir parçası olacak.

Çok Boyutlu ve Dengeli Bir Dış Politikamız Olacak

Batı ittifakı içindeki güçlü konumumuz, dış politikanın tek eksene indirgeneceği anlamına gelmez. Türkiye'nin jeostratejik konumu, yüzyıllardır birikimi ve kültürel derinliği bize daha geniş ve eşsiz bir perspektif sunuyor.

Bu sayede, Orta Asya'yla, Türk dünyasıyla, Kafkaslar'la, Orta Doğu'yla, Rusya'yla, Çin'le, Afrika'yla, Balkanlar'la ve Küresel Güney ülkeleriyle ilişkilerimizi karşılıklı saygı, eşitlik ve ortak

çıkarlar temelinde geliştireceğiz. O bölgelerdeki halklarla yoğun bir duygudaşlık ve iş birliği kuracağız.

Tüm bunları hamasetle, nostaljiyle, tahakküm arzusuyla değil; karşılıklı saygı, ortak refah ve barış ilkesiyle, ortak hayallerle yapacağız. Bunları "ideolojik" bir yaklaşımla değil; stratejik ve ülkemizin yüksek menfaati zemininde yapacağız.

Türkiye, yeni dönemde, kriz büyüten değil kriz çözen, gerilim üreten değil diyalog kuran, kutuplaştıran değil kolaylaştıran, çatışmaları derinleştiren değil arabuluculuk kapasitesi geliştiren bir ülke olacak.

Türkiye, Doğu ile Batı'yı, Kuzey ile Güney'i, Avrupa ile Asya'yı, bölgesiyle dünyayı birbirine bağlayabilecek eşsiz bir ülkedir. Türkiye barışın merkezi olacak. Gücünü kalkınma ve insanlık için kullanan bir ülke olacak.

Türkiye'nin en büyük gücü sadece askeri kapasitesi değildir. Asıl gücü; tarihi, coğrafyası, kültürü, demokratik birikimi ve insan kaynağıdır. Türkiye, Cumhuriyetin kurucu aklı sayesinde, tüm bölgesine ilham verebilecek bir ülkedir.

Ülkemizde mezhepçi ve etnik kavgalar yoksa; Cumhuriyetle getirilen temel özgürlükler –din, vicdan, ifade özgürlükleri– ve laiklik sayesindedir.

Laiklik, tüm farklı inanç ve mezheplerin birlikte barış içinde yaşamasının teminatıdır. İşte bunu yapmayan Orta-Doğu ülkeleri hâlâ kaos, kan ve kavgadan kurtulamadı!

Orta-Doğu'nun kaostan barışa dönmesi için; tüm bölgeye ilham veren bir kutup yıldızı olacağız. Çünkü biz, Cumhuriyetimizin değerini biliyoruz ve Türkiye Cumhuriyeti hayali ile ilham vererek, örnek olarak, Türkiye'nin yumuşak gücünü ayağa kaldıracağız.

Demokrasimizle, bilimle, eğitimle, kültürle, üretim kapasitemizle ve sosyal devlet anlayışımızla da bölgemizde yeniden ilham kaynağı olacağız. Demokratik değerlerin her yerde korunması ve güçlendirilmesi için çalışacağız.

Küresel Düzende Aktif bir Türkiye Olacağız

Yeni dünya düzeni kurulurken Türkiye masada olacak.

İklim krizinden yapay zekâ yönetimine, enerji güvenliğinden küresel ticaret reformuna kadar tüm kritik başlıklarda söz sahibi

bir ülke olacağız.

Birleşmiş Milletler reformu, uluslararası vergi adaleti, göç yönetimi, küresel eşitsizliklerle mücadele, ticaret politikaları, dijital teknolojilerin etik kuralları gibi alanlarda aktif rol üstleneceğiz.

Türkiye sadece gelişmeleri izleyen değil; çözüm öneren ve yön veren bir ülke olacak. Çünkü bizim hedefimiz demokratik, üreten, güçlü, özgüvenli, saygın ve dünyada sözü dinlenen bir Türkiye'dir.

* * *

Dış politikamızla birlikte, ulusal güvenlik de en önemli önceliklerimizden olacak. Bu alanda da güçlü bir devlet vizyonu tesis edeceğiz.

Güçlü devlet güçlü kurumlarla olur. Güçlü devlet güçlü ekonomiyle olur. Ama güçlü devlet aynı zamanda güçlü ve caydırıcı bir savunma kapasitesiyle olur.

Biz Türkiye'nin ulusal güvenliğini bir siyasi partinin değil; devletimizin köklü geleneğinin, ulusumuzun yüksek çıkarlarının konusu olarak göreceğiz.

Ulusal güvenliği kapsayıcı bir anlayışla ele alacağız. Sadece askeri tehditlere değil, siber saldırılara, düzensiz göçe, organize suçlara, enerji güvenliğine, dezenformasyona, ekonomik kırılganlıklara ve toplumsal kutuplaşmaya karşı da dirençli bir devlet yapısı kuracağız. Çünkü güvenlik yalnızca sınırları korumak değildir. Vatandaşın huzur içinde yaşamasını sağlamaktır. Adaleti korumaktır. Toplumsal birliği güçlendirmektir.

Türk Silahlı Kuvvetleri, yeniden yüksek disiplin, liyakat ve profesyonellik temelinde güçlendirilecek. Siyasetin TSK üzerindeki olumsuz etkisini ortadan kaldırıp, TBMM denetimini ise etkin hâle getireceğiz.

Kurumsal gelenekleri yeniden güçlendireceğiz. Askerî eğitim sistemi çağın ihtiyaçlarına uygun biçimde yeniden yapılandırılacak.

Kara, deniz, hava, uzay ve siber alanlarda yüksek harekât kabiliyetine sahip, teknolojik dönüşümü yakalamış modern bir ordu inşa edeceğiz.

Sınır güvenliğini tavizsiz biçimde sağlayacağız. Yasadışı göçle ve insan kaçakçılığı ağlarıyla etkin mücadele edeceğiz.

Siber güvenlik kapasitesini milli güvenliğin temel

unsurlarından biri hâline getireceğiz.

Savunma Sanayiinde Atılım Yapacağız

Bu sadece bir güvenlik meselesi değildir. Aynı zamanda teknoloji politikasıdır. Sanayi politikasıdır. Kalkınma politikasıdır.

Savunma sanayiinde milletimizin ortak eseri olan birikimi daha ileri taşıyacağız; hep birlikte gurur duyacağımız bir milli kapasite alanı olarak yöneteceğiz; TSK'nın ihtiyaçlarına hızlı yanıt veren, dışa bağımlılığı azaltan ve ihracatı artıran bir yapıya kavuşturacağız.

Yapay zekâ, elektronik harp, motor teknolojileri, havacılık, uzay teknolojileri, ileri malzeme ve siber güvenlik alanlarında büyük yatırım programları başlatacağız.

Savunma sanayiinin yarattığı bilgi ve teknoloji birikiminin diğer sektörlere aktarım etkisi güçlendireceğiz. Bu sektörde beyin göçünün önüne geçmek için teşvik mekanizmaları oluşturulacak, yurtdışındaki nitelikli insan kaynağını geri kazanacağız. Bu alanda da her alanda olduğu gibi, şeffaflık, kurumsallık ve liyakat esas olacak.

Bizim hedefimiz açık: kendi güvenliğini sağlayabilen, ittifakları içinde güçlü, krizlere hazırlıklı, yüksek teknoloji üreten, caydırıcı kapasitesi yüksek, ama aynı zamanda barışı önceleyen bir Türkiye. Atatürk'ün bize bıraktığı "Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesi sadece bir temenni değildir: Bizim en önemli pusulamızdır!

Bu ilke, barış diplomasisiyle güçlenen ve etkisini artıran bir Türkiye hayalidir. Bu ilke, Türkiye'nin sulh ve huzur içerisinde olmadığı bir yerde, cihanın da sulh içinde olamayacağının bir ilanıdır.

Biz, tarihe mal olmuş bu güçlü devlet geleneğini yeniden ayağa kaldıracağız. Biliyoruz ki güçlü dış politika ancak güçlü demokrasiyle, güçlü ekonomiyle, liyakatli kurumlarla ve toplumsal dayanışmayla mümkündür.

Cumhuriyet'in ikinci yüzyılında Türkiye yeniden büyük bir atılım yapacak. Ve bu atılımın temeli; demokrasi, hukuk, liyakat, üretim ve güvenlik olacak.

Dünya fırtınalı bir dönemden geçerken Türkiye'nin en önemli ihtiyacı, kendi iç barışını kurmuş, içeride kucaklaşmış, kurumları sağlam, tarih şuuru güçlü, insanları mutlu ve umutlu,

gençleri özgür, zihinleri aydınlık bir ülke olmaktır.

Bugün Türkiye'nin en büyük güvenlik meselesi, yalnızca dış tehditler değildir. En büyük güvenlik meselesi, kendi iç barışını kuramamış, iktidarı eleştiren kendi yurttaşlarına düşman hukuku uygulayan, demokrasiyi ve hukuku zayıflatan bir rejim anlayışının ülkeyi içine sürüklediği krizdir. Çünkü demokrasi ve hukuk, bir devlete meşruiyet sağlar. Meşruiyeti zayıflamış rejimlerin ne hâle geldiğini dünyada da bölgemizde de görüyoruz.

Gerçek güvenlik, yurttaşlarının birbirine güven duyduğu, birbirleriyle barış içinde yaşadığı, ortak bir tarih şuuruna ve ortak bir gelecek hayaline sahip olduğu bir ülke olmakla mümkündür.

Türkiye Cumhuriyeti'nin fedakâr silahlı kuvvetleri, polis teşkilatı ve istihbarat kurumları, bir kişinin, bir partinin, bir zümrenin değil; milletin, anayasanın ve ortak geleceğimizin kurumlarıdır. Bu kurumlar, hukukun ve demokrasinin güvencesi olduklarında Türkiye gerçekten güçlü olur.

Bizim Türkiye hayalimiz, içeride barışı, dışarıda saygınlığı; içeride hukuku, dışarıda itibarı; içeride demokrasiyi, dışarıda güveni temsil eden bir ülkedir.

* * *

Bahsettiğim tüm bu alanlarda çok kapsamlı reform projelerimizi hazırladık. Yol haritamız en küçük ayrıntısına kadar hazır. Bunları liyakatli ve geniş ekiplerle, geniş bir ortak akılla hazırladık.

Tüm bunları söyledikten sonra; Türkiye Hayalimizde en önemli hedefimiz ne biliyor musunuz? Cumhuriyet; herkesin cumhuriyeti olacak!

Toplumsal huzurun ve güçlü ülke olmanın yolu bir ve beraber olmaktan, toplumsal dayanışmadan, her bir vatandaşı bir ve aynı gören bir hukuk sisteminden geçiyor. Ancak Cumhuriyeti herkesin cumhuriyeti kılarsak, vatandaşları ayrıştırmayıp kimseyi arkada bırakmazsak; huzurlu, dayanışmacı ve güçlü bir ulus oluruz.

Cumhuriyetimizi bütün vatandaşlarımızın, herkesin Cumhuriyeti kılmak için vatandaş olmayı en temel ortak payda bileceğiz. Bütün vatandaşlarımızı eşit göreceğiz. Vatandaşları "yerli ve milli" olan ve olmayan diye ayırmayacağız. Herkesi milli, herkesi yerli göreceğiz!

Ortak bir tarihi ve ortak bir vatanı paylaşmaktan kaynaklanan müştereklerimize güveneceğiz. Bu müşterekler üzerine ortak bir gelecek inşa edecek, vatandaşları ortak bir gelecek fikri etrafında buluşturacağız.

Kutuplaştırmanın yanına bile yaklaşmayacak, vatandaşlarımızın birbirlerine endişe veya güvensizlikle bakmasına yol veren söz ve fiillerden uzak duracağız.

Kimse hakkından, hukukundan endişe etmeyecek, bize oy verenin de vermeyenin de hakkına sahip çıkacağız.

Kültürlerimizi, kimliklerimizi, inançlarımızı, kanaatlerimizi yarıştırmayacağız. Kültür savaşlarından uzak duracağız.

Tüm farklı inançların huzur içinde eşit şekilde yaşamasının teminatı olan, demokratik bir devletin vazgeçilmezi olan laikliği koruyacağız.

İndimizde makbul olan olmayan, muteber olan olmayan ayrımı olmayacak. Bütün vatandaşları makbul, bütün vatandaşları muteber sayacağız. Herkesin farklılığını hürmete değer bileceğiz.

Kimsenin etnik kökeninden, inancından ya da siyasi görüşünden dolayı kendisini üstün ya da aşağı görmesine veya başkaları üzerinde tahakküm kurmasına izin vermeyeceğiz. Herkes kimliğini, inancını ve siyasi görüşünü gururla, güvenle ve korkusuzca yaşayacak.

Kimseye iltimas geçmeyecek, kimseyi mağdur etmeyeceğiz. Herkesin farklı, herkesin eşit olduğu bir hukuk düzeni ve toplumsal ortam yaratacağız. Vatandaş olmanın herkesi eşit kıldığı bir ülke olacağız. Cumhuriyet herkesin cumhuriyeti olacak.

* * *

Çok tarihi bir kavşaktayız! Önümüzde 2 seçenek var: Ya kapkaranlık yeni bir rejim, adını koyalım, bir diktatörlük ve saltanat yerleşecek ya da aydınlık bir yolu seçeceğiz. Cumhuriyetimize, demokrasimize, milli egemenliğimize sahip çıkacağız ve Türkiye hayalini gerçekleştireceğiz!

Türkiye hayaline hep birlikte sahip çıkmalıyız çünkü böyle bir ülke mümkün. Türkiye hayalimize tüm kalbimle, beynimle, ruhumla inanıyorum! İçimde şüphenin bir kırıntısı dahi yok! Bunu yapacağız, ilk seçimde derhal yapacağız!

Silivri zindanlarının kapılarını sonsuza dek kıracağız ve yepyeni bir Türkiye doğacak, milletimiz nefes alacak!

Türkiye hayalimizde ne dedik: *Önce Adalet, Önce Hürriyet!* Tam da bu...

Türkiye'nin en iyi hâline ulaşabileceğine inanıyorum. Bu milletin enerjisine, zekâsına, vicdanına, çalışkanlığına inanıyorum.

Her yurttaşın onurlu yaşadığı; her çocuğun hayal kurabildiği; her gencin geleceğe güvenle baktığı; her kadının özgür ve eşit olduğu; her kimliğin barış içinde var olabildiği; her emeğin karşılığını aldığı; her insanın kendini ait hissettiği bir Türkiye. Dünyada güçlü, dönüştürücü, lider bir Türkiye.

İnsanların Türk vatandaşı olmaktan mutlu olan, pasaportu değerli bir Türkiye.

Bir korku cumhuriyeti değil, mutlu ve özgüvenli insanların cumhuriyeti olan bir Türkiye. Böyle bir Türkiye uzak bir hayal değildir.

Böyle bir Türkiye mümkündür! Böyle bir Türkiye bu milletin hakkıdır!

Ve ben bugün burada, bütün baskılara, bütün haksızlıklara, bütün engellemelere rağmen şunu söylüyorum: Biz bu hayalden asla vazgeçmeyeceğiz! Çünkü Türkiye'nin hayali, Silivri zindanlarından, bu (sözde) mahkeme salonundan, bu kumpas davasından, bu ucuz tiyatrodan, bu 19 Mart ve 21 Mayıs darbelerinden, bu zulüm ve işkenceden, bu siyasi hesaplardan çok daha büyüktür! Bu ülkenin geleceğini korku değil umut belirleyecek.

Kavga değil barış ve huzur belirleyecek. Duvarlar değil köprüler belirleyecek.

Türkiye Hayalini hep birlikte kuracağız! Birlikte büyüteceğiz! Ve mutlaka birlikte başaracağız!

10. BÖLÜM

Bu Millet Hür Yaşadı, Hür Yaşayacak

Sözlerimin sonuna gelirken: Aileme, tüm yurttaşlarıma, yol arkadaşlarıma, Cumhuriyet Halk Partisi'nin 21 Mayıs öncesi örgütüne, üyelerine, seçilmiş ve meşru yönetimine şükranlarımı sunuyorum. Değerli kardeşim, yol arkadaşım, Türkiye'de bugün demokrasiyi ve halk iradesini dimdik ayakta tutan Genel Başkanım Sayın Özgür Özel'e şükranlarımı sunuyorum.

Hukukun üstünlüğü mücadelesinde bizlerle birlikte aynı kararlılığı gösteren Türkiye Barolar Birliği'ne, İstanbul Barosu'na ve destek veren tüm barolarımıza sonsuz minnet duygularımı iletiyorum.

Bu Cumhuriyet ve demokrasi mücadelesinde bizleri yalnız bırakmayan tüm siyasi parti liderlerine, örgütlerine ve üyelerine de tüm sivil toplum kuruluşlarına ve bizim sesimizi taşıyan, yanımızda duran, dualar eden tüm vatandaşlarımıza kalpten teşekkür ediyorum!

Sesimize ses olan, bütün baskılara rağmen dimdik ayakta duran özgür ve bağımsız medya kuruluşlarına, yöneticilere, gazetecilere, muhabirlere ve tüm emekçilere, sonsuz minnet duygularımı iletiyorum. Bu tarihi sorumluluk çerçevesinde, milletimiz adına yürekten teşekkür ediyorum. İyi ki varsınız!

Ben bugün burada, bütün Türkiye'yi; bütün renkleriyle, bütün tarihiyle, bütün acıları ve umutlarıyla, bütün geleceğiyle kucaklıyorum. Türkiye'yi selamlıyorum.

Gençlerimize ise özel bir teşekkür etmek ve selamlamak istiyorum; Bu mücadelenin en başında bulundular. Ağır bir şekilde baskıya ve şiddete uğradılar, ancak biliyorum ki kalplerinde, ruhlarında vazgeçmediler; daha iyi bir Türkiye'nin mümkün olduğunu biliyorlar. Bu umudu kalplerinde taşıyorlar.

Gençlere söz veriyorum: Hep birlikte bu umudu diri

tutacağız! Asla vazgeçmeyeceğiz! Hak ettikleri ve biraz önce anlattığım Türkiye hayalimiz; mutlu, huzurlu, özgür, adil, üretken Türkiye gerçek olacak!

Bu mahkeme salonunu uzaktan takip eden bütün Türkiye ve bütün dünya, bir iktidarın rakibini yargı yoluyla tasfiye etme girişiminin nasıl çöktüğüne tanıklık etti. Bu mahkeme, bir kumpas davası ile başlasa da süreç içinde Türkiye'nin aydınlık geleceğine giden yolun önemli bir durağına, merhalesine evrildi. Bu mahkemede adaletsizliğe meyleden iktidarın, milletten yediği tokadı gördük. Baskının ve zulmün toplumsal direnişi nasıl güçlendirdiğine tanık olduk.

Bu dava, ülkenin içine sürüklendiği karanlığı teşhir etti. Ama bununla da kalmadı.

Bu dava, karanlıktan sıyırılıp, Türkiye'nin aydınlık geleceğine giden yolun rehberini ortaya koyan bir mücadele alanına dönüştü. Bu dava, zulme karşı direniş cephesine dönüştü.

Gecenin en karanlık anı, şafağın sökmesine en yakın andır. Zalime "zulmün artsın ki sonun tez olsun" sözü de bunun farklı bir ifadesidir. Zulmün ve karanlığın zirve yaptığı an, kurtuluşa en yakın andır. Bu tarihte de daima böyle olmuştur.

Bu davayı tasarlayan siyasi aklın (ya da akılsızlığın) arzuladığının tam tersi oldu.

Bu salondan korku değil umut çıktı! Bu salondan yılgınlık değil güç çıktı! Bu salondan teslimiyet değil irade çıktı! Bu salondan nefret değil sevgi, öfke değil sağduyu, çaresizlik değil güven çıktı! Bu salondan daha güçlü bir birliktelik, dayanışma ve direniş çıktı. Bu salondan yeni bir Türkiye doğuyor.

Bu davayı tasarlayan basiretsiz siyasi akıl, bu salonda, aynen iddianame gibi çöktü. Çünkü kendi zıddını yarattı.

Kötülük, iyiliği büyüttü. Karanlık, umudu çoğalttı. Kumpas, mücadele iradesini tetikledi.

Bu davayı tasarlayanlar şimdi kara kara düşünüyorlar: "Biz ne yaptık? Kendi karşıtımızın doğmasına, toplumsal dayanışmanın büyümesine, ülkenin geleceğini kuracak bir iradenin güçlenmesine nasıl kapı açtık?" diye öfkeleniyorlar.

Elbette bu dava hiç olmamalıydı. Yargıya olan güven sarsılmamalıydı. Hukuk, siyasetin kirli bir aracı hâline getirilmemeliydi. Yüzlerce yol arkadaşım ve aileleri bu kadar büyük acıları

yaşamamalıydı. Ancak bu davanın önemli bir hayrı oldu; milletimize, ülkemizi bu hâle getiren karanlığın fâillerini ifşa etti.

Onun için söylüyorum: Yeni dönemin kurulmasında bu davanın çok büyük bir değeri olacak. Güzel ülkemizin kendine gelmesinde, bu kara düzenin bitmesinde, bu fetret devrinin kapanmasında bu davanın çok anlamlı bir yeri olacak. Gelecek nesiller bu davayı okuyacak. Bu davadaki savunmaları inceleyecek. Burada edilen sözleri, burada ortaya konan iradeyi, mücadele ruhunu, direnişi ve zindanlardan yükselen adalet talebini öğrenecek.

Tarihten kaçış yok. Tarih sizi saklandığınız yerden çıkartacak. Ama işimiz tarihe ve tarihçilere kalmayacak! Çünkü bu davanın asıl yargıcı milletimizdir. Bu davanın asıl tanığı halkımızdır.

Bu davanın asıl gözlemcisi dünya demokratları; insan onuruna, insana dair evrensel değerlere bağlı yüz milyonlarca insandır. Bu davanın asıl sahibi, geleceğini çalanlardan tekrar söküp almak isteği ile yanıp tutuşan gençlerdir.

Burada söylediğim her sözü, siz gençlere ithaf ediyorum! Burada yol arkadaşlarımla verdiğimiz mücadelenin her nefesini, her acısını, her sözünü, her çalışmasını, siz gençlere ithaf ediyoruz!

Burada, sizin hak ettiğiniz gelecek için direniyoruz, sizin hak ettiğiniz geleceğin ilk tuğlasını koymak için çalışıyoruz; sizin için bu mücadeleden asla vazgeçmeyeceğiz!

* * *

Demokrasinin, özgürlüğün, eşitliğin ve adaletin yeniden kurulduğu yakın gelecekte, bu Silivri mahkemesinden yükselen haykırış, direniş ve mücadele yeni dönemin kurucu dinamiklerden en önemlisi olacak.

Diyorum ya, şimdi kendi kendilerine soruyorlar: "Biz ne yaptık?" diyorlar.

"Karanlığın içinden böyle bir aydınlığın doğacağını göremedik. Baskının içinden umudun çıkacağını hesaplayamadık. Zulmün sonunda adalet talebinin çok daha güçlü biçimde doğacağını anlayamadık" diye birbirlerini suçluyorlar.

Bu kadar bomboş bir senaryoyla yola çıkınca, onlarca yandaş medya kanalına rağmen, milletin bu kumpası göreceğini

hesaplayamadılar. "Yalanı büyük at ki inansınlar" diye düşündüler; ancak tutmadı... Çünkü tarih şuuru olmayanlar, tarihin nasıl aktığını bilemez. Karanlığın aydınlığın habercisi olduğunu göremezler. Zulmün adalet arayışını büyüttüğünü anlayamazlar.

Türkiye'nin çocukları, gençleri, bu Silivri davalarını bir daha bu karanlığa dönmemek için okuyacak, öğrenecek, çalışacak. Demokrasinin, özgürlüğün, hukukun ve adaletin kıymetini bu davalardan öğrenecekler.

Bu dava, karanlığa hiç boyun eğmemiş gençler için, bir daha o karanlığın yaşanmayacağının teminatı olacak.

Bugün ülkemiz, geleceğimiz, özgürlüklerimiz; miadı dolmuş, onun bunun elinde oyuncak olmuş bir iktidar ve onun etrafında kümelenmiş bir avuç çıkar şebekesi tarafından rehin alınmış durumda. Bu bir avuç insan, vatandaşı hor görüyor. Yağmayı kendine hak görüyor. Devleti kendi mülkü sanıyor. Milleti ise kendi iktidarlarının sessiz seyircisi zannediyor. Ama bu düzen yolun sonuna geldi. Kendini tüketti. Evet, bu çok maliyetli oldu. Türkiye'nin geleceği yağmalandı. Kurumları çökertildi. Sosyal dokusu zedelendi. Demokrasi, adalet, özgürlük ve ekonomi ağır yaralar aldı. Ama ülkemiz, geleceğini bu iktidarın bize yaşattığı kara iklimden ders çıkararak yeniden kuracak.

* * *

Sevgili Gençler,

En başta sizler, böyle bir dönemin bir daha asla yaşanmaması için yepyeni bir düzen kuracaksınız. Bu yeni düzeni hep birlikte kuracağız.

Ne yaşadığınızı biliyorum. Çünkü bana mektuplar yazıyorsunuz. 12 metrekarelik bu hücrede, dört duvar arasında, günlerim sizin derdinizle geçiyor. Size reva görülen hayatları, satır satır okuyorum. Mektuplarınız, paylaşımlarınız, benim çalışma azmimi tazeliyor, gücümü topluyorum. Çünkü size karşı çok güçlü bir sorumluluk duygusu taşıyorum.

Sabah erkenden kalkıp, belki de üç otobüs değiştirerek gittiğiniz bir mülakattan "sizi ararız" cevabıyla dönüşünüzü biliyorum. O akşam evde kimseye bir şey söylemeden odanıza çekilişinizi de biliyorum. KPSS puanınız yeterli ama kontenjan açılmadığı

için yıllardır "önümüzdeki dönem" cümlesiyle oyalandığınızı biliyorum. Meslek lisesini bitirip elinizdeki diplomayla staj bile bulamadığınızı, "tecrüben yok" cevabıyla kapıdan çevrildiğinizi biliyorum. Büyük hayallerle açtığınız işyerinde enflasyon ve Türk parasının kaybettiği değer yüzünden bütün sermayenizi erittiğinizi, kepenk kapatırken kimseye söyleyemediğinizi biliyorum. Düğün masrafını değil ev kirasını bile karşılayamadığı için evliliği sürekli erteleyen genç çiftleri biliyorum. Sabah yedide fabrikaya girip akşam yedide çıktığınızı, aldığınız maaşın yarısını kiraya, kalanını faturaya verdiğinizi biliyorum. Yağmurda, karda trafikte saatlerce motorunun üstünde geçirdiğiniz bir günün sonunda eve elleriniz titreyerek döndüğünüzü biliyorum. Motor kurye kardeşlerimin hangi şartlar altında hayatta kalma mücadelesi verdiğini biliyorum. Onca alın teri dökerek diş hekimliği bölümünü kazanmış ama malzeme ve klinik masraflarını karşılayamadığı için hafta sonları kafede çalışan, derse gireceği sabah bile yorgun kalkan gençleri biliyorum. Nasıl mı biliyorum? Ankara'dan bana yazan Ayşe'den biliyorum. Anne babanıza yük olmamak için gece vardiyasında, okuduğunuz bölümle hiç ilgisi olmayan işlerde çalıştığınızı biliyorum. Arkadaşlarınızın yurtdışına gidiş haberlerini "hiç değilse biri kurtuldu" diyerek karşılayışınızı biliyorum. Ve bunu söylerken içinizde bir şeylerin koptuğunu da biliyorum.

Kiranızı ödeyebilmek için üç kişiyle bir odayı paylaştığınızı, beslenmenizden kıstığınızı, hayatın bütün zorluklarına rağmen sosyal medyada gülümseyen bir fotoğraf paylaşmayı da unutmadığınızı biliyorum. Size o gülümsemeyi bile çok görüyorlar.

Bütün dertlerinizi, problemlerinizi, hayatın tam içinden biliyorum. Türkiye'nin dört bir yanından bana yazan gençlerden biliyorum.

Bugün size her şeyden önce şunu söylemek istiyorum: Bunu hak etmediniz. Bu topraklarda yaşayan pırıl pırıl gençler bunu hak etmiyor! Bu yük sizin omuzlarınıza bırakılmamalıydı. Hayatınız böyle olmamalıydı. Sizler bizden daha iyi bir eğitim aldınız, dünyayı daha iyi anlıyorsunuz. Ve buna rağmen önünüze bir önceki nesilden daha zor bir hayat kondu.

Bu, sizin başarısızlığınız değil. Bu, sizin önünüze bu ülkenin tüm fırsatlarını sermesi gerekenlerin başarısızlığıdır. Evet, başarısızlar. Bu güzel vatan başarısız, liyakatsiz ve sorumsuz ellerde.

Size bir şey daha söylemek istiyorum. Bu mücadele benimle Recep Tayyip Erdoğan arasında bir mücadele değil. Öyle sunulmaya çalışılıyor ama değil. Asıl mücadele; sizin umudunuzu, hayalinizi, bu topraklarda kalma isteğinizi çalan anlayış ile, o geleceği kurmak isteyen milyonlarca genç arasında.

Ben bu mücadelenin sadece bir sesiyim. Asıl sahibi sizsiniz. Ve bunu içtenlikle söylüyorum: Bu davanın, bu mücadelenin anlamı benden çok daha büyük. Silivri'de geçirdiğim her gün, bunu bana yeniden hatırlattı.

Siz bu ülkenin kurucu ortaklarısınız. Hangi mahallede, hangi şehirde, hangi imkânla büyümüş olursanız olun, bu topraklar üzerinde söz sahibisiniz.

Hayalimiz, Doğu'daki, Batı'daki, Kuzey'deki, Güney'deki tüm kardeşlerimin eşit fırsatlara eriştiği bir vatanda yaşamaktır. Bunu ancak hep birlikte yapabiliriz. "Birlikte başarıyorduk", unutmadınız değil mi?

Tüm bu yaşananlar zihninizden bunu silmek için... İstanbul'da nasıl başardıysak, Türkiye'de de başaracağımızı bildikleri için. Birlikte başaracağımızı bildikleri için ülkemize adalete, demokrasiyi, refahı birlikte getireceğimizi gördükleri için bizi Silivri zindanına attılar.

* * *

Sevgili gençler, Türkiye'nin geleceği olan gençler...

Siz iliklerinize kadar bunu yaşadınız, anladınız!

En başta sizler, böyle bir dönemin bir daha asla yaşanmaması için yepyeni bir düzen kuracaksınız. Bu yeni düzeni hep birlikte kuracağız.

Hayat da biraz böyle değil midir? Bazı değerlerin anlamını derinden kavramak için bazen ağır bedeller ödenir. Biliyorsunuz, sağlığın değeri, kaybedilince tam anlaşılır. Bugün de Türk milleti, demokrasinin, hukukun, adaletin, özgürlüğün ve refahın değerini çok daha iyi idrak ediyor.

Gençler, geleceklerinin çalınma sebeplerini çok iyi anladı; o geleceği yeniden kazanmanın yollarını bu mücadeleden, bu mahkeme salonunda ortaya konan iradeden öğrenecek.

Bu irade, Türkiye'nin huzurlu, mutlu, adil bir ülke olması için verilen mücadelenin iradesidir. Bu mahkeme salonundan çıkan irade; Türkiye'nin bütün renkleriyle, birliği, mutluluğu,

kardeşliği, kucaklaşmayı ve umudu değil de nedir?

Bu dava yalnızca bir kişiye, bir gruba, bir siyasal partiye ya da bana, Ekrem İmamoğlu'na karşı tasarlanmadı. Bu davanın hedefi cumhuriyettir, demokrasidir, adalettir, halkın egemenliğidir. Türkiye'nin birliği ve bütünlüğüdür. Türkiye'nin kardeşliğidir. Türkiye'nin ortak geleceğidir. Bu davanın hedefi, sizin bugününüz ve sizin geleceğinizdir.

Bize şunu göstermek istediler: "Bakın, biz istemediğimiz siyaseti, onun temsil ettiği değerleri ve ona oy veren milyonları böyle yargılarız. Tarihten sileriz. Butlanla yok ederiz!"

Kötü alıştı "butlancılar"; ancak milletin iradesini, milletin aklını ve sağduyusunu, uyduruk bir "butlan kararıyla" yok edemezsiniz.

Dedim ya, bu dava kendi zıddını doğurdu. Bu güç gösterisi bir süre sonra acizliğe dönüştü. Korkuya, çaresizliğe dönüştü. Bu davayı açanların korkusu ve çaresizliği belirginleşti.

Bu sefer bu kumpas davasını, halktan kaçıralım, iddianamenin uyduruk bir senaryo olduğunu kimse anlamasın, kimse duymasın demeye başladılar. Duruşmaların televizyondan yayınlanmasından korktular. Sansürlemeye çalıştılar.

Neden? Çünkü Silivri kendi karşıtını yaratıyordu. Adaletsizlikler bir adalet manifestosu üretiyordu. Baskılar, direnişi güçlendiriyordu.

Anadolu'nun küçük bir köyünden İstanbul'un kalabalık mahallelerine kadar, Türkiye, milletin gözünden kaçırmak istedikleri bu davayı takip etmeye başladı. Çoğu kez sessizce, vicdanında takip etti. Zaten en önemli mahkeme de halkın vicdanıdır.

* * *

Baktılar bu da olmuyor, bu kez başka bir yola girdiler. Dediler ki: Cumhuriyet Halk Partisi'ne çökelim. Onu Silivri'de yükselen demokrasi mücadelesinden koparalım. Kendi kurduğumuz kara düzenin bir parçası hâline getirelim.

Nasıl olsa CHP'nin sadık tabanı bu oyuna kanar diye düşündüler. CHP'yi yine bir mahkeme kararıyla seçilmiş yönetiminin elinden alır, istediğimiz bir yönetimi getiririz sandılar. Böylece CHP tabanı da demokrasi ve hukuk mücadelesinden, Türkiye'yi kurduğumuz kara düzenden kurtarma ve yeni bir gelecek kurma

idealinden kopar; bizim himayemize girer zannettiler. Ne kadar zekice, değil mi?

Buna "mutlak butlan" dediler. Yani batıl sayma. Yok sayma. Tarihi yok sayma. Hafızayı silme. 19 Mart geleceğe darbeydi. 21 Mayıs mutlak butlan darbesi ise geçmişe darbe.

Düşündüler ki: Biz tarihi butlanlarız, halk da bizim sildiğimiz tarihi kendi hafızasından siler. Böylece ülkenin kaynaklarını yağmalamaya devam eder, saltanatımızı sürdürürüz diye hesap ettiler. Hatta, buna da "devlet aklı" deriz! Millet, "devlet aklı" lafını duyunca hafızasını kaybeder diye düşündüler.

Bunlar o kadar akılsız ki; tarihi, yaşananları, tecrübeyi batıl sayıp silebileceklerini sanıyorlar. Milletin de bu amneziye gönüllüce uyacağını bekliyorlar. Buna da devlet aklı diyorlar. Bu hem devlete hem akla hakarettir. Ama en çok Cumhuriyet Halk Partisi ailesine, bu halka ve onun aklına hakarettir. En çok da siz gençlerin aklına hakarettir!

Şimdi gördüler ki mücadele daha da büyüdü. Cumhuriyet Halk Partisi ailesi bu butlan darbesini kabul etmedi. Bugün halk, kendi iradesini butlanlamaya çalışan bu akılsızlığı elinin tersiyle itiyor.

Bugün halk; bu hukuksuzluğu yapan Saray'ı da butlanı sahiplenen Saray'ın kayyumunu da yok sayıyor, reddediyor! Millet kendi arşivini sildirmedi; sildirmeyecek! Ve yeni mücadele ruhu daha da tazelendi.

Şimdi ne yapacaklar? Tüm Türkiye'yi Silivri'ye mi kapatacaklar? Aslında bütün milleti hapse atmaya çalışırken, kendi kendilerini zindana sokmuyorlar mı? 2019'da da seçimi yenilememişler miydi? Sonra milletin tokadını yememişler miydi? Bu seferki tokat değil. Bu bir tsunami.

Ne yapacaksınız? Gelecek seçimleri de mi butlanlayacaksınız? Hayır. Türkiye bütün bu tuhaflıklara, geçmişe ve geleceğe yönelen bu hakikat ötesi darbelere karşı kendini buluyor. Hakikat ötesine karşı hakikati buluyor.

Onun için bu Silivri durağı çok önemli. Çünkü Silivri artık yalnızca bir mekân değil; milletin hafızasını, iradesini ve geleceğini savunduğu, tarihin mahkemesidir.

* * *

Gençler, bizim, yani Ekrem İmamoğlu ve yol arkadaşlarının sizi ne kadar derinlemesine hissettiğimizi ve anladığımızı buradan duyurmak istiyorum.

Bizi Silivri'de bir zindanda tutmaya çalışabilirler ancak ideallerimizden asla vazgeçiremezler. Bizim ideallerimizin merkezinde ise sizler varsınız: Sizin kuracağınız güzel bir gelecek var. Ben de Ekrem İmamoğlu olarak sizi anlıyorum ve hissediyorum...

Hissediyorum ve görüyorum ki hem ekonomik hem de manevi anlamda çetin bir yaşam mücadelesi vermek, çocuklarımızın ve gençlerimizin hayallerinin önüne geçiyor, onları bir sıkışmışlığın ve çaresizliğin içine doğru sürüklüyor.

Yıllardır "gelecek kaygısı" yaşayan gençlerimiz, artık "şu an"ın kaygısını yaşıyor. Yani bırakın kendilerine bir gelecek kurgulamayı, "şu an ne yapmalıyım?" diye kendilerine sormaktan bir adım öteye gidemiyorlar. Yaşam mücadelesi veren bir nesil, umutlu bir geleceği nasıl hayal edebilir?

Cumhuriyetimiz, 100 yılını devirdiği bu dönemde, analar babalar evlatlarını, evlatlarının geleceğini, umudunu, hayallerini bu iktidarın hırslarına kurban etsin diye mi var?

Allah aşkına, Cumhuriyetin yüzüncü yılında kendini güvende hissetmeyen bir nesil olur mu? Okullarında çocukları açlıktan bayılan bir devlet olur mu? Kendini okulda güvende hissetmeyen bir nesil olur mu? Okulunda aş veremeyen bir devlet olur mu? Üniversite kazanmış gençlerine barınacak bir ortam sağlayamayan bir devlet olur mu? Gençlerin kendilerini ifade etmelerine, mizah yapmalarına, festivallerine, neşesine katlanamayan, onları yaka paça ters kelepçelerle hapishanelere dolduran bir devlet olur mu? Anaları babaları çocuklarının güvenliği kaygısıyla, çocuklarını açlıkla, kalitesiz eğitimle, gençlerini barınma sorunlarıyla, işsizlikle, yoksullukla baş başa çaresiz bırakan, özgürlüklerini, umutlarını, hayallerini yok eden devlet olur mu?

Böyle bir ortamda gençlerimizden bizi yüceltmelerini, daha iyiye taşımalarını biz nasıl bekleyebiliriz?

Tüm bu zor koşullarda, her şeye rağmen pes etmeden yaşam mücadelesi veriyor benim güzel kardeşlerim. Onlarla gurur duyuyorum. Sizlerle gurur duyuyorum sevgili gençler!

İlk defa Türkiye'de bir nesil, bir önceki nesilden daha fakir durumdadır. Masaya ilk getirilmesi gereken problem budur.

Çözüm; hem sosyal adalet hem de gelir adaleti ve Doğu'sundan Batı'sına fırsat eşitliği içeren bir Türkiye Cumhuriyeti'dir. Benim çözüm sürecim budur. Benim çözüm sürecim, tabii ki önce etrafındaki tüm tehditlerden arınmış, güvenlik içinde bir Türkiye'dir. Tüm çocuklarımızın ve gençlerimizin eşit ve adil bir ortamda yaşadığı bir ülkedir benim hayalim. Asıl çözüm bu söylediklerimdir.

Herkes beni duysun ve duymayanlara da duyursun. Gençler artık hayatta kalma mücadelesi vermek değil, hayal kurabilmek istiyorlar. Devam edebilmek istiyorlar. Korkuyu, kaygıyı, endişeyi değil, doya doya özgürlük istiyorlar. Dünyadaki tüm akranlarıyla rekabet edebilecekleri, saygı görecekleri imkânlara sahip olmak istiyorlar.

Bunu onlara sağlamak bizim borcumuzdur. Asıl problem budur, çözümü ise size Türkiye Tahayyülü bölümünde anlattım. Ve bu anlattıklarımı gerçekleştirecek olan; hayatın gerçekleriyle yüzleşecek, sorunları kavrayacak, çözümleri geliştirecek kadar liyakatli, mert ve cesur insanlarla dolu bir iktidardır.

Eş, dost, akraba, partizanlıkla doldurulmuş kadrolar değil; 86 milyon yurttaşın liyakatli evlatları ile kurulan kadroların oluşturduğu iktidardır.

Bakın yapay zekâ çağında yaşıyoruz artık. Bilginin hızla yayıldığı ve hızla yorumlanıp ürün hâline getirildiği bir çağdayız. Birçok ülkenin gençleri bu konularda başını almış giderken, ben öylece oturup bizim gençlerimizin geride kalışını seyredemem, seyretmem!

Ortak bir akıl ile, ihtiyaçlarımızı belirleyip, gençler için tüm imkânlarımızı seferber edeceğimize söz veriyorum.

Önümüzdeki 15-20 yıl, içindeki risk ve tehditleri bertaraf edecek, temel bilimsel bilgi üzerine kurulu yüksek teknolojilerin ve mühendisliğin ürünleri ile gençliğin önünü açacak hamleleri hızlıca hayata geçireceğiz. Bilimle şahlanacağız ve üreterek tarıma, sanayiye ve teknolojiye öncelik vererek gençlerimiz için refah içinde çalışabildikleri bir gelecek tasarlayacağız. Hep beraber üreteceğiz.

En verimli şekilde çalışabilecekleri ortamı ve en mutlu hayatı sağlayacak olan bir Türkiye Cumhuriyeti'ne sahip olacağımızdan da asla ama asla şüpheniz olmasın.

Şu an ki iktidar içerisindeki yöneticilerin böyle bir dertleri

olmadığına, bu konuda adım atmak için yeterli bilgileri, yetenekleri ve becerileri olmadığına da adım kadar eminim. Bu yüzden derhal gitmeliler ve yerlerine teknolojiyle, inovasyonla, bilimle, sanatla, sporla, doğayla barışık ve kendi menfaatlerini değil; toplum menfaatlerini, gençlerin geleceğini ilk sıraya koyan bir yönetim gelmelidir.

Gençler, size söz veriyorum, hep beraber bu karanlıktan kurtulacağız, bu psikolojik buhrandan ve çaresizlik durumundan çıkacağız!

Tarihi silebileceklerini sandılar, yanıldılar. Millet, arşivini sildirmedi, mücadele ruhu daha da tazelendi. Yeniden mücadele ruhuyla haykırıyoruz! İstediğiniz kadar barikat kurun, istediğiniz kadar talimatla dava açın; tarihin akışını değiştiremezsiniz! Çünkü zamanı gelmiş bir fikrin ve kaçınılmaz bir değişimin önünde hiçbir güç duramaz!

Halkın yüreğinde değişim rüzgârları esmeye başladığında, onun önünde hiçbir güç duramaz! Biz o rüzgârın estiği meydanlarda, değişimin tam ortasında dimdik yürümeye devam edeceğiz. Durduramadığınız değişimin, o sarsılmaz dalganın ta kendisi olacağız. Bu yüzden, asla aldanmayın ülkemizin mevcut siyasi gündemlerine, Bunların hepsi birer yanılsama, hepsi birer illüzyon.

Asla milletimizin gerçek tavrını ve karakterini yansıtmayan bir iktidarla karşı karşıyayız. Hiçbir şeyin gerçek olmadığı ama her şeyin mümkün olduğu bir dönem yaşıyoruz.

İktidar ve iktidar çevreleri köşeye sıkışmış bir hâldedir, dışarıdaki bazı güçlerle kol kola girerek kendi geleceklerini garantiye alma peşindeler. Bunu yaparken arkada kalanların çektikleri acılara ve sorunlara karşı tamamen gözlerini kapamış durumdalar.

Onlara gereken cevabı verecek ve evlerine geri göndereceğiz! Sonrasında hep beraber aydınlık yolumuza büyük bir inançla devam edeceğiz. Bunu bir seneyi aşkındır Silivri'de, kendi hücresinde sabah-akşam ülke adına güzel hayaller kuran Ekrem İmamoğlu ve yol arkadaşları söylüyor.

Sizleri çok seviyorum. Umudumuz ayakta, içiniz rahat olsun! Merak etmeyin ve bilin ki, ben buradayım! Hiçbir yere gitmiyorum! Her şey düzelene ve yoluna girene kadar asla vazgeçmeyeceğim! Asla vazgeçmeyeceğiz!

Türkiye'yi bir kişiye, ranta, talana, yağmaya, plansız ve

programsız bir geleceğe mahkum ediyorlar, 1.150 odalı Saray'a sıkıştırmaya, gençleri kısıtlamaya çalışıyorlar.

Biz size 814.578 m^2 Türkiye'nin her sathında, mutluluk, huzur, dayanışma, özgürlük, eşitlik, eşit hissedarlık, vaat ediyoruz. Biz size Kafkaslar'dan Acem'e, Orta Doğu'dan Balkanlar'a ve Avrupa'da bilimde, eğitimde, kültürde, sanatta, sporda, girişimde, teknolojide, kalkınmada, lider ülke olmayı ve siz gençlerin liderliğinde dünyanın kutup yıldızı ülkesi olmayı vaat ediyoruz.

Türkiye'yi sırtlamaya hazırız. Türkiye'ye tarihinin en parlak dönemini yaşatmaya hazırız. Milletimizi dünyanın en mutlu, en müreffeh, kendisiyle barışık ve ülkesiyle gurur duyan milletlerinden biri olarak yeniden ayağa kaldırmaya hazırız. Onlar bizi hapse atarak Türkiye'nin parlak geleceğini engellemeye çalışıyorlar. Bizi susturarak Türkiye mucizesinin doğuşunu durduracaklarını sanıyorlar. Ama nafile.

Biz hazırız. Türkiye de hazır. Nefret, kin, şiddet dönemini kapatıp sevgi dönemini açmaya hazırız! Bu iktidarın unuttuğu herkese, hak ettikleri onurlu, güvenli ve mutlu hayatı yaşatmaya hazırız! Gençlerin geleceğini gençlere yeniden vermeye hazırız!

Gençlerin ülkemizde tekrar hayal kurabilmeleri için gece gündüz çalışmaya ant içtik... Verimli Anadolu'yu zehirlerinden arındırıp dünyanın cennetlerinden biri hâline getirmeye hazırız.

Şehirlerimizi tarihi dokusuyla, bütün renkleriyle, bütün lezzetiyle, bütün canlılığıyla dünyanın en yaşanabilir şehirleri arasına sokmaya hazırız. Bu ülkenin bereketini, milletin sofrasına taşımaya hazırız. Bu ülkenin devletini, milletin devleti yapmaya hazırız. Bu ülkenin adaletini, herkesin adaleti yapmaya hazırız. Bu ülkenin demokrasisini, herkesin onuru, herkesin güvencesi, herkesin ortak evi yapmaya hazırız.

En önemlisi: Gençlerin artık bu ülkeden gitmeyi değil, bu ülkeyi yeniden kurmayı hayal ettiği bir Türkiye'yi inşa etmeye hazırız. Türkiye mucizesini gerçekleştirmeye hazırız.

Silivri'den çıktığımız ilk saatlerde Türkiye kendine gelecek. Büyük mucizeye doğru yürüyüş başlayacak. Karamsarlık dağılacak, umutsuzluk geri çekilecek. İyimserlik ve umut bu ülkenin ruhuna yerleşecek. Kara sis kalkacak. Güneş bu topraklarda çok daha parlak görünecek! Adalet hissi insanların içinde doğacak. Türkiye'nin iyiliğini istemeyenleri büyük bir telaş sararken, millet

yeniden birbirine sarılacak. Millet olma şuurumuz, ortak kader duygumuz ve kardeşlik hissimiz hâkim olacak. Büyük, adil, müreffeh, üretken; doğası güzel, şehirleri güzel, insanı gülen, barış içinde yaşayan bir Türkiye hayalinin kapısı ardına kadar açılacak.

Hep birlikte bu ülkenin umudunu ayağa kaldıracağız!

Gençler; Bu ülke sizin! Bu gelecek sizin! Bu demokrasi mücadelesi sizin! Bu adalet arayışı sizin! Bu güzel Türkiye hayali sizin!

Yaşadığımız ağır zulme rağmen ben ve arkadaşlarım vazgeçmiyoruz: Siz de vazgeçmiyorsunuz, görüyorum! Her mektubunuzda direnişi, her direnişinizle umudu büyütüyorsunuz. Mezuniyet törenlerinde tavrınızı koyuyorsunuz.

Sahnelerde susturulmak isteseniz de susmayacağınızı gösteriyorsunuz. Atölyelerde, tezgahlarda, gece vardiyalarında yorgun da olsanız ayakta durmaktan vazgeçmiyorsunuz. Mülakat odalarında ismine sığınabileceğiniz güçlü bir yakınınız olmadığı için reddedileceğinizi bilseniz de sınav salonlarında ter dökmekten, emeğinizle var olmaktan vazgeçmiyorsunuz. Sosyal medyada susturulmaya çakışsanız da yazmaktan, paylaşmaktan, ifade özgürlüğünüzü savunmaktan vazgeçmiyorsunuz. Bedel ödeyeceğinizi bile bile meydanlarda olmaktan vazgeçmiyorsunuz. Ne yaparlarsa yapsınlar neşenizi çalmalarına izin vermiyorsunuz.

Ben de vazgeçmiyorum.

Sevgili gençler, asla unutmayın; Vatan sevgisi bir inançtır, bir yaşam biçimidir. Vatan sevgisi bitmeyecek bir mücadeledir.

Sahip çıkın, Türkiye'ye, vatanın bölünmez bütünlüğüne, bayrağımıza, hayallerimize, sahip çıkın. Devletimize, kurumlarımıza, şehirlerimize, doğaya, havasına, suyuna, denizine, ormanlarına, topraklarına, yaylalarına, madenlerine sahip çıkın. İhanete asla izin vermeyin!

Hazır olun! Yeni nesil siyaseti kurmaya, Cumhuriyeti ilelebet yaşatmaya, demokrasiyi güçlendirmeye, TBMM'yi; çoğulcu yapısıyla, güçlü yetkileriyle, halkın gerçekten söz sahibi olduğu, ülke meselelerinin konuşulduğu bir Meclis'e dönüştürmeye, hukukun üstünlüğü ve güçler ayrılığını, bağımsız yargıyı inşa etmeye, seçime –sandığı milletin namusu bilip– sahip çıkmaya, hazır olun arkadaşlar!

Gelecek sizindir! Siz geleceksiniz!

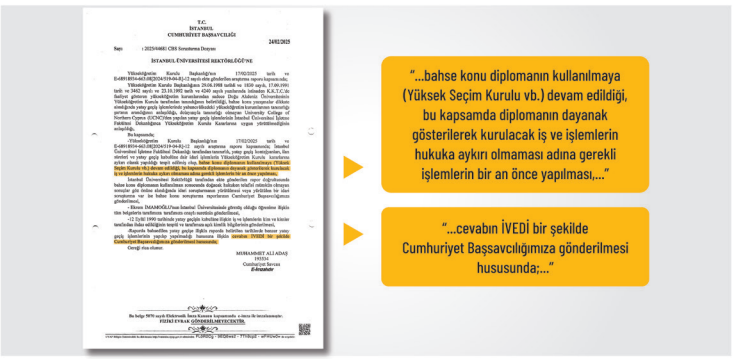
Şimdi mücadele zamanı! Yürüyelim arkadaşlar...

İMAMOĞLU **CEZA DAVALARI**

DAVA KONUSU / ADI	MAHKEME
İBB DAVASI	İstanbul 33. Ağır Ceza Mahkemesi (Eski adıyla 40. Ağır Ceza Mahkemesi)
BEYLİKDÜZÜ DÖNEMİ İHALE DAVASI	Büyükçekmece 10. Asliye Ceza Mahkemesi
DİPLOMA CEZA DAVASI	İstanbul 59. Asliye Ceza Mahkemesi
DİPLOMA DAVASI	İstanbul 5. İdare Mahkemesi
AKIN GÜRLEK DAVASI	İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi
BİLİRKİŞİ SATILMIŞ DAVASI	İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi
CASUSLUK DAVASI	İstanbul 25. Ağır Ceza Mahkemesi
"AHMAK" DAVASI	İstanbul Anadolu 7. Asliye Ceza Mahkemesi
ŞADİ YAZICI'YA HAKARET DAVASI	Anadolu 16. Asliye Ceza Mahkemesi
SAVCILARA HAKARET DAVASI	İstanbul 27. Asliye Ceza Mahkemesi
SERKAN ŞAHİN'E HAKARET (ÇİRKİN) DAVASI	Bakırköy 33. Asliye Ceza Mahkemesi
ORDU VALİSİNE HAKARET (BASİT) DAVASI	Ordu 4. Asliye Ceza Mahkemesi
USULSÜZ HARCAMA DAVASI	Büyükçekmece 21. Asliye Ceza Mahkemesi
KURULTAY DAVASI	Ankara 26. Asliye Ceza Mahkemesi
BEYLİKDÜZÜ MAKAM ARACI DAVASI	Büyükçekmece 21. Asliye Ceza Mahkemesi

TABLO 1: Ekrem İmamoğlu aleyhine açılan ceza davaları.

BAŞSAVCILIKTAN REKTÖRLÜĞE **"İVEDİ İPTAL" BASKISI**

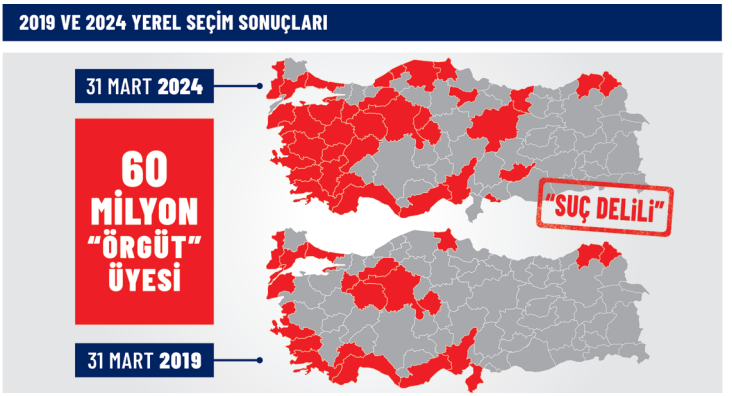

TABLO 2: Savcılığın İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'ne yazısı.

19 MART DARBESİNİN **MALİYETİ**

TABLO 3: 19 Mart darbesinde eriyen paramızla neler yapılırdı?

TABLO 4: "1 No'lu Suç Delili": Mart 2024 seçimleri sonrası CHP'nin kazandığı belediyeler.

İLÇE	İMAMOĞLU 2024 OY ORANI
ADALAR	%69.64
AVCILAR	%55.69
ATAŞEHİR	%57.46
BAKIRKÖY	%74.01
BAHÇELİEVLER	%47.74
BAYRAMPAŞA	%48.86
BEŞİKTAŞ	% 81.02
BEYKOZ	%49.15
BEYLİKDÜZÜ	%55.36
BEYOĞLU	%49.16

İLÇE	İMAMOĞLU 2024 OY ORANI
BÜYÜKÇEKMECE	%53.08
ÇATALCA	%58.71
ÇEKMEKÖY	%50.60
ESENYURT	%48.44
EYÜP	%52.02
FATİH	%45.57
GAZİOSMANPAŞA	%45.06
KADIKÖY	%81.02
KAĞITHANE	%45.38
KARTAL	%58.02

İLÇE	İMAMOĞLU 2024 OY ORANI
KÜÇÜKÇEKMECE	%54
MALTEPE	%61.60
SANCAKTEPE	%49.68
SARIYER	%59.34
SİLİVRİ	%58.94
ŞİLE	%51.46
ŞİŞLİ	%69.38
TUZLA	%52.33
ÜMRANİYE	%46.65
ÜSKÜDAR	%51.84
ZEYTİNBURNU	%48.70

TABLO 5: "2 No'lu suç delili": İstanbul'da CHP 26 ilçe belediyesi kazandı, 39 ilçeden 32'sinde Ekrem İmamoğlu birinci geldi.

TABLO 6: İddianamede bulunan, yol arkadaşlarımızın yüzleri kırmızıyla işaretlenmiş Kurultay fotoğrafları "iddianamedeki suç delilleri!"

ÖNCEKİ DÖNEMDEN **11 KAT FAZLA DENETLENDİK**

	KİME YAPILDIĞI	DENETİMİ YAPAN KURUM (DENETİM TÜRÜ)	KADİR TOPBAŞ MEVLÜT UYSAL DÖNEMİ (2014-2019)	EKREM İMAMOĞLU DÖNEMİ (2019-2025/KASIM BAŞI)
1	Belediye Başkanlarına Yönelik	İçişleri Bakanlığı (İNCELEME / SORUŞTURMA)	26	46
2	Belediye Başkanlarına Yönelik	Sayıştay Başkanlığı (SORGU)	1	18
3	İBB/İSKİ/İETT İştiraklere Yönelik	İçişleri Bakanlığı (MÜFETTİŞLİK, KONTROLÖRLÜK, VALİLİK)	115	1.042
		Sayıştay Denetimi	5	82
		Savcılık Soruşturmaları	0	26
4	İBB/İSKİ/İETT İştiraklere Yönelik	Ticaret Bakanlığı Müfettişleri - Vergi Müfettişleri - Çalışma Bakanlığı Müfettişleri SGK Müfettişleri - Muhasebat Kontrolörlüğü MASAK Uzmanları - TİHEK - KDK - EPDK - KVKK	0	378
5	İBB/İSKİ/İETT İştiraklere Yönelik	İçişleri Bakanlığı (GENEL TEFTİŞ)	YAPILMAMIŞTIR	İBB/İSKİ/İETT'nin tüm iş ve işlemleri Mülkiye Müfettişlerince denetime tabi tutulmuştur.
6	İBB/İSKİ/İETT İştiraklere Yönelik	İçişleri Bakanlığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı, MASAK (ÖZEL TEFTİŞ)	YAPILMAMIŞTIR	2022 yılında ilgili kurumların müfettiş ve uzmanları müştereken, 2019 yılı sonrasına ilişkin personel, gelir-giderler, ihaleler, işyeri açma ve çalışma ruhsatlarına yönelik özel teftiş yapmıştır.
TOPLAM			147	1.590

TABLO 7: AKP dönemi ve İmamoğlu dönemi denetim sayısı mukayesesi.

ABSÜRT SORUŞTURMALARLA BİZİ YILDIRMAK İSTEDİLER

1 Pandemi döneminde dayanışma kampanyası başlattığımız için!

2 Ellerim belimde beklediğim için!

3 Afiş astığımız için!

4 Fatih Sultan Han'ın tablosunu anavatanına kavuşturduğumuz için!

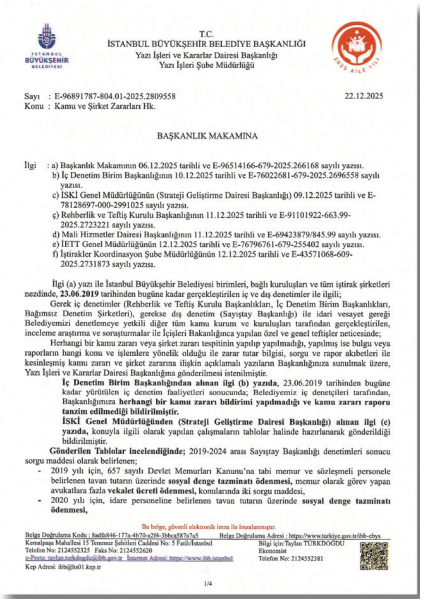
5 İstanbul Vakfı'mız, İSBAK'la birlikte yardım kiosku kurduğu için!

6 150 kreş açtığımız için!

TABLO 8: Soruşturmalara ilişkin fotoğraflar.

T.C.
İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI
Yazı İşleri ve Kararlar Dairesi Başkanlığı
Yazı İşleri Şube Müdürlüğü

Sayı : E-96891787-804.01-2025.2809558 22.12.2025
Konu : Kamu ve Şirket Zararları Hk.

BAŞKANLIK MAKAMINA

İlgi : a) Başkanlık Makamının 06.12.2025 tarihli ve E-96514166-679-2025.266168 sayılı yazısı.
b) İç Denetim Birim Başkanlığının 10.12.2025 tarihli ve E-76022681-679-2025.2696558 sayılı yazısı.
c) İSKİ Genel Müdürlüğünün (Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı) 09.12.2025 tarihli ve E-78128697-000-2991025 sayılı yazısı.
ç) Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlığının 11.12.2025 tarihli ve E-91101922-663.99-2025.2723221 sayılı yazısı.
d) Mali Hizmetler Dairesi Başkanlığının 11.12.2025 tarihli ve E-69423879/845.99 sayılı yazısı.
e) İETT Genel Müdürlüğünün 12.12.2025 tarihli ve E-76796761-679-255402 sayılı yazısı.
f) İştirakler Koordinasyon Şube Müdürlüğünün 12.12.2025 tarihli ve E-43571068-609-2025.2731873 sayılı yazısı.

İlgi (a) yazı ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi birimleri, bağlı kuruluşları ve tüm iştirak şirketleri nezdinde, **23.06.2019** tarihinden bugüne kadar gerçekleştirilen iç ve dış denetimler ile ilgili;

Gerek iç denetimler (Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlıkları, İç Denetim Birim Başkanlıkları, Bağımsız Denetim Şirketleri), gerekse dış denetim (Sayıştay Başkanlığı) ile idari vesayet gereği Belediyemizi denetlemeye yetkili diğer tüm kamu kurum ve kuruluşları tarafından gerçekleştirilen, inceleme araştırma ve soruşturmalar ile İçişleri Bakanlığınca yapılan özel ve genel teftişler neticesinde;

Herhangi bir kamu zararı veya şirket zararı tespitinin yapılıp yapılmadığı, yapılmış ise bulgu veya raporların hangi konu ve işlemlere yönelik olduğu ile zarar tutar bilgisi, sorgu ve rapor akıbetleri ile kesinleşmiş kamu zararı ve şirket zararına ilişkin açıklamalı yazıların Başkanlığınıza sunulmak üzere, Yazı İşleri ve Kararlar Dairesi Başkanlığına gönderilmesi istenilmiştir.

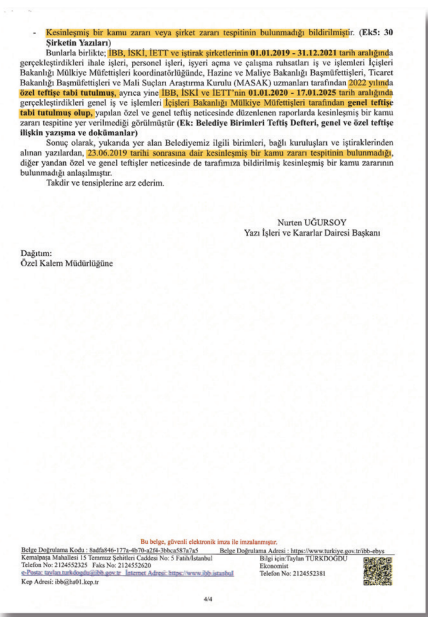
İç Denetim Birim Başkanlığından alınan ilgi (b) yazıda, 23.06.2019 tarihinden bugüne kadar yürütülen iç denetim faaliyetleri sonucunda; Belediyemiz iç denetçileri tarafından, Başkanlığımıza **herhangi bir kamu zararı bildirimi yapılmadığı ve kamu zararı raporu tanzim edilmediği bildirilmiştir.**

İSKİ Genel Müdürlüğünden (Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı) alınan ilgi (c) yazıda, konuyla ilgili olarak yapılan çalışmaların tablolar halinde hazırlanarak gönderildiği bildirilmiştir.

Gönderilen Tablolar incelendiğinde; 2019-2024 arası Sayıştay Başkanlığı denetimleri sonucu sorgu maddesi olarak belirlenen;

- 2019 yılı için, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi memur ve sözleşmeli personele belirlenen tavan tutarın üzerinde **sosyal denge tazminatı ödenmesi,** memur olarak görev yapan avukatlara fazla **vekalet ücreti ödenmesi,** komisyonda iki sorgu maddesi,
- 2020 yılı için, idare personeline belirlenen tavan tutarın üzerinde **sosyal denge tazminatı ödenmesi,**

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Belge Doğrulama Kodu : 8a0fa846-177a-4b70-a2f4-3bbce5837a7a5 Belge Doğrulama Adresi : https://www.turkiye.gov.tr/ibb-ebys
Kemalpaşa Mahallesi 15 Temmuz Şehitleri Caddesi No: 5 Fatih/İstanbul Bilgi için:Tayfun TÜRKDOĞDU
Telefon No: 2124552325 Faks No: 2124552620 Ekonomist
e-Posta: tayfun.turkdogdu@ibb.gov.tr İnternet Adresi: https://www.ibb.istanbul Telefon No: 2124552381
Kep Adresi: ibb@hs01.kep.tr

- Kesinleşmiş bir kamu zararı veya şirket zararı tespitinin bulunmadığı bildirilmiştir. **(Ek5: 30 Şirketin Yazıları)**

Bunlarla birlikte; İBB, İSKİ, İETT ve iştirak şirketlerinin **01.01.2019 - 31.12.2021** tarih aralığında gerçekleştirdikleri ihale işleri, personel işleri, işyeri açma ve çalışma ruhsatları iş ve işlemleri İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri koordinatörlüğünde, Hazine ve Maliye Bakanlığı Başmüfettişleri, Ticaret Bakanlığı Başmüfettişleri ve Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) uzmanları tarafından **2022 yılında özel teftişe tabi tutulmuş,** ayrıca yine İBB, İSKİ ve İETT'nin **01.01.2020 - 17.01.2025** tarih aralığında gerçekleştirdikleri genel iş ve işlemleri İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri tarafından **genel teftişe tabi tutulmuş olup,** yapılan özel ve genel teftiş neticesinde düzenlenen raporlarda kesinleşmiş bir kamu zararı tespitine yer verilmediği görülmüştür **(Ek: Belediye Birimleri Teftiş Defteri, genel ve özel teftişe ilişkin yazışma ve dokümanlar)**

Sonuç olarak, yukarıda yer alan Belediyemiz ilgili birimleri, bağlı kuruluşları ve iştiraklerinden alınan yazılardan, **23.06.2019 tarihi sorusuna dair kesinleşmiş bir kamu zararı tespitinin bulunmadığı,** diğer yandan özel ve genel teftişler neticesinde de tarafımıza bildirilmiş kesinleşmiş bir kamu zararının bulunmadığı anlaşılmıştır.

Takdir ve tensiplerine arz ederim.

Nurten UĞURSOY
Yazı İşleri ve Kararlar Dairesi Başkanı

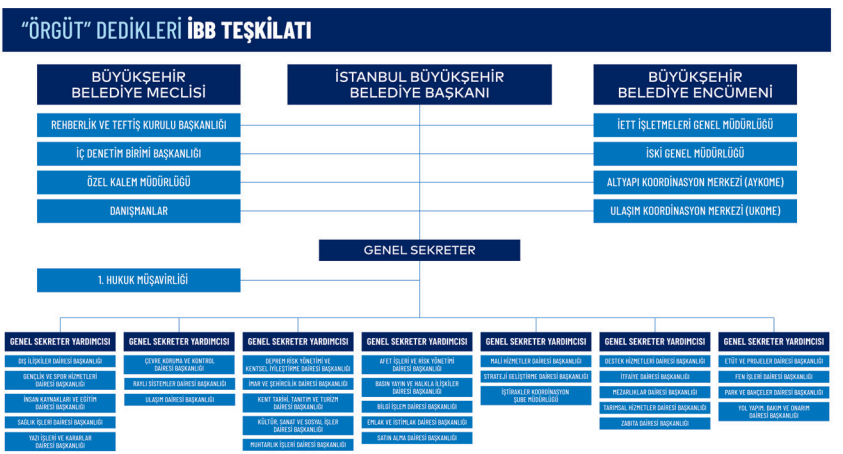
Dağıtım:
Özel Kalem Müdürlüğüne

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Belge Doğrulama Kodu : 8a0fa846-177a-4b70-a2f4-3bbce5837a7a5 Belge Doğrulama Adresi : https://www.turkiye.gov.tr/ibb-ebys
Kemalpaşa Mahallesi 15 Temmuz Şehitleri Caddesi No: 5 Fatih/İstanbul Bilgi için:Tayfun TÜRKDOĞDU
Telefon No: 2124552325 Faks No: 2124552620 Ekonomist
e-Posta: tayfun.turkdogdu@ibb.gov.tr İnternet Adresi: https://www.ibb.istanbul Telefon No: 2124552381
Kep Adresi: ibb@hs01.kep.tr

TABLO 9: Yazı İşleri ve Kararlar Dairesi Başkanlığı'nın 22 Aralık 2025 tarihli yazısı.

TABLO 10: Kaç kez "duydum", kaç kez "tahmin ediyorum" ve benzeri muğlak ifadelerin kullanıldığını gösteren tablo.

TABLO 11: İSKİ, İETT ve 30 iştirak şirketini gösteren tablo.

TABLO 12: AKP dönemine ait yolsuzluk dosyaları.

TABLO 13: Başakşehir'de askeri arazi üzerinden yapılan yolsuzluk.

TABLO 14: Bahçeşehir KİPTAŞ arsa alım yolsuzluğu.

TABLO 15: Vatan Caddesi'ndeki taşınmaz üzerinden yapılan yolsuzluk.

2009-2019 AK PARTİ DÖNEMİ İMAR DEĞİŞİKLİKLERİ

KONUSU	1/5000	1/1000	1/500	TOPLAM
DONATI ALANLARINDAN DONATI ALANLARINA DEĞİŞİM	1081	1171	5	2257
MAHKEME KARARINA İSTİNADEN YAPILAN DÜZENLEME	92	77	1	170
İMARLI ALANLARDAN DONATI ALANLARINA YAPILAN DEĞİŞİM	463	679	6	1148
DONATI ALANLARINDAN İMARLI ALANLARA YAPILAN DEĞİŞİM	260	454	2	716
SINIR DÜZENLEMELERİ KAPSAMINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER	72	475	12	559
İMARLI SAHAYA FONKSİYON VE/VEYA YAPILAŞMA ŞARTLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN DÜZENLEMELER	499	1011	11	1521
PLAN NOTLARINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLERE İLİŞKİN DÜZENLEMELER	156	379	1	536
PLANSIZ ALANLARDAN DONATI ALANLARINA DEĞİŞİM	41	47	0	88
PLANSIZ ALANLARDAN İMARLI ALANLARA DÖNÜŞÜMÜ İÇEREN DÜZENLEMELER	18	23	0	41
TEKNİK EKSİKLİKLİĞİN GİDERİLMESİNE İLİŞKİN DÜZENLEMELER	56	210	4	270
ULAŞIM PROJELERİNE İLİŞKİN PLAN TEKLİFLERİ	152	184	0	336
TOPLAM	2.890	4.710	42	7.642
Parsel Bazlı İmar Artışı Yapılan Arsa Sayısı				2.278

TABLO 16: AKP dönemi (2009-2019) imar değişiklikleri.

2019-2026 BİZİM DÖNEMİMİZDEKİ İMAR DEĞİŞİKLİKLERİ

MÜELLİFİ İBB OLAN TEKLİFLERİN KONUSUNA GÖRE SAYISAL DAĞILIMI	1/5000	1/1000	1/500	TOPLAM
DONATI ALANLARINDAN DONATI ALANLARINA DEĞİŞİM	90	84	1	175
MAHKEME KARARINA İSTİNADEN YAPILAN DÜZENLEME	16	2	0	18
İMARLI ALANLARDAN DONATI ALANLARINA YAPILAN DEĞİŞİM	27	19	0	46
DONATI ALANLARINDAN İMARLI ALANLARA YAPILAN DEĞİŞİM	16	14	0	30
SINIR DÜZENLEMELERİ KAPSAMINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER	8	8	0	16
İMARLI SAHAYA FONKSİYON VE/VEYA YAPILAŞMA ŞARTLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN DÜZENLEMELER	25	7	0	32
PLAN NOTLARINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLERE İLİŞKİN DÜZENLEMELER	47	14	0	61
PLANSIZ ALANLARDAN DONATI ALANLARINA DEĞİŞİM	10	8	0	18
PLANSIZ ALANLARDAN İMARLI ALANLARA DÖNÜŞÜMÜ İÇEREN DÜZENLEMELER	4	3	0	7
TEKNİK EKSİKLİKLİĞİN GİDERİLMESİNE İLİŞKİN DÜZENLEMELER	0	0	0	0
ULAŞIM PROJELERİNE İLİŞKİN PLAN TEKLİFLERİ	42	50	0	92
TOPLAM	285	209	1	495
Parsel Bazlı İmar Artışı Yapılan Arsa Sayısı				69

TABLO 17: Yönetimimizdeki imar değişiklikleri.

"YÜZYILIN YOLSUZLUĞU" AK PARTİ DÖNEMİ İMAR RANTIDIR

TABLO 18: "Yüzyılın yolsuzluğu" AKP dönemi imar rantı.

TABLO 19: 2 Nisan 1996, dönemin İBB Başkanı Recep Tayyip Erdoğan: "Kaçak yapılara ruhsat verip bağış alıyoruz."

TABLO 20: Daha az kaynakla, kat kat fazla iş yaptık!

TABLO 21: Yolsuzluk endeksi, hukukun üstünlüğü ve basın özgürlüğü endekslerinde ülkemizin büyük gerilemesi.

TABLO 22: TBMM'de sunulan Siyasi Etik Kanun Teklifi.

TABLO 23: 2024 Seçimleri öncesi Cumhurbaşkanı tarafından İstanbul'daki 24 AKP'li ilçeye sağlanan finansman.

2019 SEÇİMLERİNDEN ÖNCE AK PARTİ TARAFINDAN YAPILAN USULSÜZ ÖDEMELER

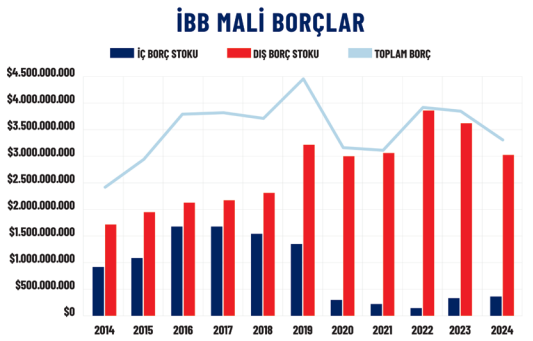
SEÇİMİ KAYBEDECEĞİNİ ANLAYANLAR İBB'NİN KASASINI BOŞALTTI!

Usule uygun olmayan şekilde, 30 Haziran 2019'dan 20 gün önce, maliye payı yatırıldığı gün, firmalara yapılan ödemeler

FİRMA	HAZİRAN 2019 ÖDEME	BUGÜNKÜ DEĞER
MET-GÜN İNŞ. TAAH. VE TİC. A.Ş.- ATİS ASFALT A.Ş. ADİ ORTAKLIĞI	78.112.000	773.308.800,00
İSTANBUL ÜST YAPI - İSPA ADİ ORTAKLIĞI	70.000.000	693.000.000,00
KALYON İNŞAAT SANAYİ VE TİCARET A.Ş.	20.815.093	206.069.423,67
CRB İNŞAAT SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ	19.407.114	192.130.426,22
MAKYOL İNŞAAT SANAYİ TURİZM VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ	50.000.000	495.000.000,00

TABLO 24: Maliye payının usulsüz şekilde erken ödenmesi sonucu: seçimden hemen önce yapılan bazı ödemeler.

YEREL BORÇ KAYNAKLARI **BİZE NASIL KAPATILDI?**

TABLO 25: İBB mali borçlar yapısı.

İBB TARİHİNDE HANGİ BAŞKAN **KAÇ KM METRO HATTI YAPTI?**

TABLO 26: Hangi İBB Başkanı kaç kilometre metro yaptı?

AK PARTİ DÖNEMİNDE **İHALE VAR METRO YOK!**

PROJE İSMİ	UZUNLUK (KM)	İHALE TARİHİ
DUDULLU – BOSTANCI METRO HATTI	14,3 KM	29.09.2015
EMİNÖNÜ – ALİBEYKÖY TRAMVAY HATTI	10,1 KM	29.06.2016
ÜMRANİYE – ATAŞEHİR – GÖZTEPE METRO HATTI	13,0 KM	03.03.2017
ÇEKMEKÖY – SANCAKTEPE – SULTANBEYLİ METRO HATTI	10,9 KM	03.03.2017
SARIGAZİ – TAŞDELEN – YENİDOĞAN METRO HATTI (YENİDOĞAN – CUMHURİYET – EMEK METRO HATTI)	6,9 KM	03.03.2017
KAYNARCA – PENDİK – TUZLA METRO HATTI	13,0 KM	03.03.2017
KİRAZLI – HALKALI METRO HATTI	9,7 KM	03.03.2017
BAŞAKŞEHİR – KAYAŞEHİR METRO HATTI	6,2 KM	03.03.2017
MAHMUTBEY – BAHÇEŞEHİR – ESENYURT METRO HATTI	18,1 KM	11.07.2017
RUMELİ HİSARÜSTÜ – AŞİYAN FÜNİKÜLER HATTI	0,8 KM	02.03.2017
KABATAŞ – MECİDİYEKÖY – MAHMUTBEY METRO HATTI	24,5 KM	16.04.2015
İKİTELLİ – ATAKÖY METRO HATTI	13,4 KM	29.09.2015

TABLO 27: AKP'nin ihale ettiği ancak yapamadığı metro hatları.

YENİ FİNANS TEMİNİ İLE YAPTIĞIMIZ RAYLI SİSTEM PROJELERİ

PROJE İSMİ	FİNANS TEMİN EDİLEN KAYNAK	FİNANS MİKTARI	FİNANS TEMİN TARİHİ	YENİDEN BAŞLAMA TARİHİ
ÜMRANİYE - ATAŞEHİR - GÖZTEPE METRO HATTI	EBRD,BSTDB,SG, ING/SG/JPM/BNP/SACE	175 MİL EURO +75 MİL EURO + 150 MİL EURO + 75 MİL EURO + 110 MİL EURO*	AĞUSTOS 2019 + EKİM 2022 + TEMMUZ 2023 + EYLÜL 2024 + ŞUBAT 2026	10 EKİM 2019
ÇEKMEKÖY - SANCAKTEPE - SULTANBEYLİ METRO HATTI	DEUTCHE BANK + EUROBOND + GREENBOND + EMİRATES NBD	110 MİL EURO + 60 MİL EURO + 125 MİL EURO +75 MİL EURO**	EKİM 2019 + ARALIK 2020 + KASIM 2023 + KASIM 2025	7 OCAK 2020
KAYNARCA - PENDİK - TUZLA METRO HATTI	AFD + EUROBOND	86 MİL EURO + 34 MİL EURO	ŞUBAT 2020 + ARALIK 2020	20 ŞUBAT 2020
EMİNÖNÜ - ALİBEYKÖY TRAMVAY HATTI	AFD	93 MİL EURO	HAZİRAN 2021	MART 2020
KİRAZLI - HALKALI METRO HATTI	EUROBOND	170 MİL EURO	ARALIK 2020	12 ŞUBAT 2021
MAHMUTBEY - BAHÇEŞEHİR - ESENYURT METRO HATTI	EUROBOND + GREENBOND	220 MİL EURO + 305 MİL EURO	ARALIK 2020 + KASIM 2023	30 AĞUSTOS 2021
DUDULLU BOSTANCI METRO HATTI	EUROBOND	188 MİL EURO	NİSAN 2022	TEMMUZ 2020
KABATAŞ-MECİDİYEKÖY METRO HATTI	EUROBOND	72 MİL EURO	TEMMUZ 2020	MAYIS 2021
RUMELİ HİSARÜSTÜ-AŞİYAN FÜNİKÜLER HATTI	ÖZKAYNAK	230 MİL TL (20 MİL EURO)	ARALIK 2019	TEMMUZ 2020
120 ADET METRO ARACI TEMİNİ	SG	584 MİL TL (80 MİL EURO)	EYLÜL 2020	ARALIK 2019
24 ADET METRO ARACI TEMİNİ	BNP PARİBAS	22,4 MİL EURO	KASIM 2023	EYLÜL 2020
300 ADET METRO ARACI TEMİNİ	GREENBOND	240 MİL EURO	300 ADET METRO ARACI TEMİNİ	NİSAN 2023

* PROJE İÇİN 110 MİLYON EUR + KDV TUTARINDA HAZİNE İZNİ ÇIKMIŞ OLUP; 2026 ŞUBAT AYINDA PROJE İÇİN EBRD İLE 110 MİLYON EUR'LUK KREDİ ANLAŞMASI İMZALANMIŞTIR.
** PROJE İÇİN 75 MİLYON EUR + KDV TUTARINDA HAZİNE İZNİ ÇIKMIŞ OLUP; 2025 KASIM AYINDA PROJE İÇİN EMİRATES NBD'DEN 75 MİLYON USD + 20 MİLYON EUR (~TOPLAM 84.108.043 EUR) KREDİ TEMİN EDİLMİŞTİR.

TABLO 28: Dünyanın en büyük finans kuruluşlarından temin ettiğimiz finansman.

YAPIMI DEVAM EDEN RAYLI SİSTEM HATLARI

Pendik–Kaynarca–Fevzi Çakmak **METRO HATTI**	6 km	İBB
Kirazlı–Halkalı Üniversite **METRO HATTI**	6,2 km	İBB
Kabataş–Mecidiyeköy–Mahmutbey **METRO HATTI** *(3. Etap Yıldız Kabataş)*	4,5 km	İBB
Mahmutbey–Bahçeşehir–Esenyurt **METRO HATTI**	18,1 km	İBB
Eyüpsultan–Bayrampaşa **TRAMVAY HATTI**	3,2 km	İBB
Yenidoğan–Emek **METRO HATTI**	6,7 km	İBB
BAKANLIK METRO HATLARI *(2 Adet)* *(Altunizade–Çamlıca Camii–Bosna Bulvarı Metro Hattı ve Kazım Karabekir–Topağacı–Ümraniye Spor Köyü Raylı Sistem Hattı)*	10,8 km	UAB

YAPIMI DEVAM EDEN **TOPLAM HAT UZUNLUĞU: 55,5 km**

TABLO 29: Yapımı devam eden hatlar.

ULAŞIM DEVRİMİ

	YAPIMI TAMAMLANAN / DEVRALINAN	TOPLAM 104,5 KM
İBB'NİN YAPIMINI TAMAMLADIĞI	(M7) YILDIZ – MAHMUTBEY METRO HATTI	20 KM
	(T5) EMİNÖNÜ – ALİBEYKÖY TRAMVAY HATTI	10,1 KM
	(M9) ATAKÖY – İKİTELLİ METRO HATTI	13,4 KM
	(F4) HİSARÜSTÜ – AŞİYAN FÜNİKÜLER HATTI	0,8 KM
	(M8) DUDULLU– BOSTANCI METRO HATTI	14,3 KM
	(M5) ÇEKMEKÖY – SULTANBEYLİ METRO HATTI	10,9 KM
	(M12) GÖZTEPE – ÜMRANİYE METRO HATTI	13 KM
BAKANLIKTAN DEVRALINAN	(M3) BAŞAKŞEHİR – KAYAŞEHİR METRO HATTI	6,2 KM
	(M4) TAVŞANTEPE – SABİHA GÖKÇEN METRO HATTI	7,4 KM
	(M3) BAKIRKÖY – BAĞCILAR (KİRAZLI) METRO HATTI	8,4 KM

	İBB TARAFINDAN DEVAM EDEN	TOPLAM 44,7 KM
İBB TARAFINDAN DEVAM EDEN	PENDİK – KAYNARCA – FEVZİ ÇAKMAK METRO HATTI	6 KM
	YILDIZ – KABATAŞ METRO HATTI	4,5 KM
	KİRAZLI – HALKALI ÜNİVERSİTE METRO HATTI	6,2 KM
	MAHMUTBEY – ESENYURT METRO HATTI	18,1 KM
	EYÜPSULTAN – BAYRAMPAŞA TRAMVAY HATTI	3,2 KM
	YENİDOĞAN – EMEK METRO HATTI	6,7 KM

2019 - 2026
104,5 KM HAT
22 İLÇEYE DAĞILAN 91 YENİ İSTASYON
10 RAYLI SİSTEM HATTI
İBB TARAFINDAN TAMAMININ MALİYETİ ÖDENEREK AÇILMIŞTIR.

TABLO 30: Ulaşım devriminin özeti.

TABLO 31: 2050 Raylı sistem vizyonumuz: 740 km!

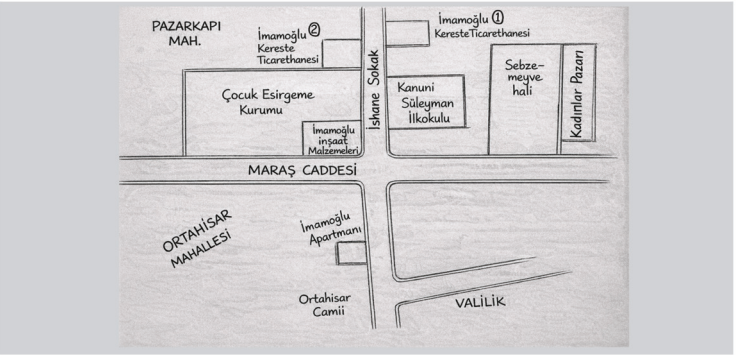

TABLO 32: Cebeci'de kamu zararı yok, kamu yararı var! Öncesi/sonrası. Cebeci bölgesi fotoğrafları.

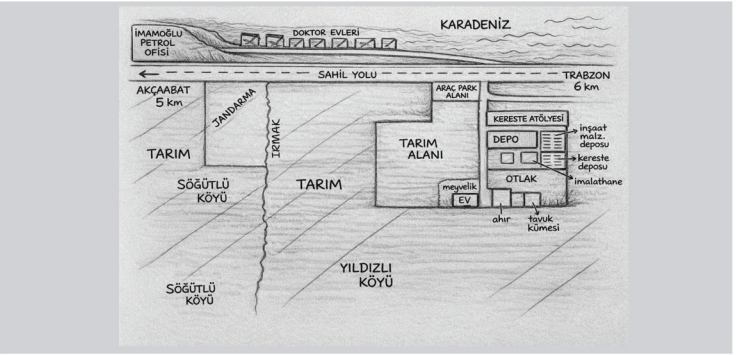
TABLO 33: Cebeci'de kamu zararı yok, kamu yararı var! Öncesi/sonrası. Cebeci bölgesi fotoğrafları.

ESNAFLIĞA İLK ADIM ATIŞIM (ORTAHİSAR-TRABZON)

TABLO 34: Ailemin Trabzon merkezdeki iş yerleri, ilkokulum ve hayatıma değer katan Çocuk Esirgeme Kurumu. 1970-1980'li yıllar

ÜRETİMLE, TİCARETLE İÇ İÇE KÖY YAŞAMIM (YILDIZLI KÖYÜ)

TABLO 35: Üretimle, ticaretle iç içe köy yaşamım (Yıldızlı Köyü-Akçaabat) 1970-80'li yıllar. Ekrem İmamoğlu'nun kendi çizimi...

19 MART 2012 TARİHLİ X PAYLAŞIMIM

2012'DE NE DEDİYSEM O!

Ekrem İmamoğlu
@ekrem_imamoglu

Beylikdüzü'nde iktidar olmadan bize uyku yok.
Bilin ki ardından İstanbul da, Türkiye'de iktidarız.
pic.x.com/oeXY367B

13:37 · 19.03.2012 Konum: Earth

TABLO 36: Uzun erimli bir vizyon!

BİZDEN ÖNCEKİ DÖNEMİN İHMALLERİNİ ORTADAN KALDIRDIK

İSKİ DEVRİMİ

YATIRIM	2014-2019	2019-2026
YENİ İÇME SUYU ARITMA TESİSİ KAPASİTESİ (M^3/GÜN)	33.260	703.500
İÇME SUYU ARITMA TESİSİ KAPASİTE ARTIRIMI (M^3/GÜN)	0	8.640
YENİ ATIK SU ARITMA TESİSİ KAPASİTESİ (M^3/GÜN)	312.100	1.263.850
ATIK SU ARITMA TESİSİ KAPASİTE ARTIRIMI (M^3/GÜN)	3.600	17.925
ATIK SU ARITMA TESİSİ KAPASİTE ARTIRIMI (ADET)	4	37
YAĞMUR SUYU TÜNELİ (M)	706	15.374
ATIK SU KOLEKTÖRÜ (Ø700 - Ø3000) (M)	196.992	246.141

TABLO 37: İSKİ Devrimi! AKP dönemi ve bizim dönemimizin mukayesesi.

GENÇLERİMİZİN HER KOŞULDA YANINDA OLDUK

YURTLAR

YILLAR	YURT SAYISI	ÖĞRENCİ KAPASİTESİ
2021	3	674
2022	9	2.729
2023	13	4.586
2024	14	5.133
2025	16	6.232
2026 (NİSAN)	16	6.232

TOPLAM 16 YURT
22.617 ÖĞRENCİ

GENÇ ÜNİVERSİTELİ DESTEĞİ

YILLAR	ÖĞRENCİ SAYISI
2019-2020	29.423
2020-2021	33.763
2021-2022	51.992
2022-2023	72.840
2023-2024	100.000
2024-2025	100.000
2025-2026	100.000

TOPLAM 488.018 ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNE
TOPLAM 4 MİLYAR 946 MİLYON TL DESTEK

DERS ATÖLYELERİ

YILLAR	TESİS SAYISI	KULLANICI SAYISI
2022	11	7.376
2023	12	31.191
2024	15	37.600
2025	16	34.604
2026 (NİSAN)	17	3.923

TOPLAM 17 DERS ATÖLYESİ
114.694 KİŞİ

KÜTÜPHANELER

YILLAR	AÇILAN KÜTÜPHANE
2020	2
2021	7
2022	21
2023	11
2024	9
2025	6
2026 (NİSAN)	1

TOPLAM 77 KÜTÜPHANE
Yeni Dönemde Açılan 57 Kütüphane

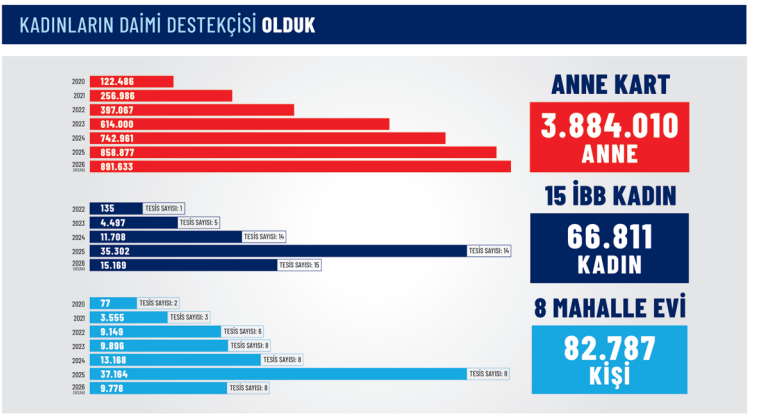
TABLO 38: Gençlerimizin Her Koşulda Yanında Olduk.

MELEN BARAJI'NI BİTİREMEDİKLERİ İÇİN OLUŞAN KAMU ZARARI

BİR YALAN VE YILAN HİKAYESİ: MELEN BARAJI!

İŞİN ADI	Sözleşme Bedeli (KDV Hariç)	Güncel Bedel (KDV Dahil)
MELEN BARAJI İNŞAATI İHALE: 29.05.2012 - SÖZLEŞME: 17.12.2012 PLANLANAN BİTİŞ: 12.12.2016	213.850.000 TL	147,3 MİLYON DOLAR
MELEN BARAJI İKMAL İNŞAATI İHALE: 29.12.2016 - SÖZLEŞME: 25.01.2017	271.548.850 TL	143,3 MİLYON DOLAR
MELEN BARAJI GÜÇLENDİRME İNŞAATI İHALE: 28.02.2020 - SÖZLEŞME: 30.04.2020 İŞE BAŞLAMA: 01.06.2020 - FESİH: 13.05.2022	412.151.148 TL İŞİN %10 İLE FESİH EDİLDİĞİ BEDEL: 41.215.114 TL	İŞİN %10 İLE FESİH EDİLDİĞİ BEDELİN GÜNCEL DEĞERİ: 10,6 MİLYON DOLAR
MELEN BARAJI REVİZE REHABİLİTASYON PROJE YAPIMI İHALE: 17.03.2023 - SÖZLEŞME: 05.06.2023	39.650.000 TL	2,6 MİLYON DOLAR
MELEN BARAJI REVİZE REHABİLİTASYON PROJESİ YAPIMI VE İNŞAATI İŞLERİ MÜŞAVİRLİK HİZMETLERİ İHALE: 03.11.2023 - SÖZLEŞME: 30.11.2023	162.000.000 TL	6,7 MİLYON DOLAR
İSTANBUL MELEN BARAJI TAMAMLAMA İŞİ İHALE: 11.06.2026 - SÖZLEŞME: 22.06.2026	14.496.000.000,12 TL	371,7 MİLYON DOLAR
MELEN TERFİ MERKEZLERİNDEN 1 OCAK 2017 - 23 HAZİRAN 2026 ARASI FAZLADAN HARCANAN ENERJİ MALİYETİ		99,6 MİLYON DOLAR
MELEN BARAJI HİDROELEKTRİK SANTRALİ GELİR KAYBI (2018 - 2026 YILLARI ARASI)		129,3 MİLYON DOLAR
TOPLAM GÜNCEL MALİYET		911,1 MİLYON DOLAR

TABLO 39: Melen Barajı'nda oluşan kamu zararı.

TABLO 40: Kadınların daimi destekçisi olduk.

ÇOCUKLARIMIZI GELECEĞE HAZIRLAMAK İÇİN YOLA ÇIKTIK

YUVAMIZ İSTANBUL

YILLAR	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026 (NİSAN)
TESİS SAYISI	20	32	57	83	113	127	127
KAPASİTE	1.640	3.114	4.897	7.965	11.238	12.693	12.693

TOPLAM **127** YUVAMIZ İSTANBUL **26.144** 3-6 YAŞ ARASI ÇOCUK

HALK SÜT

YILLAR	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026 (NİSAN)
LİTRE	1.751.168	6.295.692	6.548.024	5.111.340	6.427.004	11.135.336	10.532.640	3.213.536
ÇOCUK SAYISI	85.960	117.720	124.014	139.556	156.322	158.352	163.485	112.230

TOPLAM **353.526** ÇOCUK **51.014.740** LİTRE SÜT

TABLO 41: Çocuklarımızı geleceğe hazırlamak için yola çıktık.

TABLO 42: İktidarın 2011'de açıkladığı 2023 hedefleri. Yıl 2026 oldu, ülkece 2023 hedeflerinin de çok gerisindeyiz.

TABLO 43: Asgari ücret, ortalama emekli aylığı ve açlık sınırı, yoksulluk sınırı grafiği. Milletimizi açlık sınırına mahkûm ettiniz!